Blago dominikanske liturgije

UVOD

Dominikanski obred je varijanta rimskog obreda kojom se stoljećima služi Red propovjednika (dominikanci). Taj obred uključuje poseban red mise, časoslov, kalendar, martirologij, kao i posebne obrede sakramenta pokore (ispovijed) i posljednjeg pomazanja, te brojne specifične blagoslove i molitve.

Svrha je ovog priručnika pružiti uvid u bogato liturgijsko nasljeđe Reda propovjednika. Prvi dio priručnika govori o povijesti i obilježjima dominikanske liturgije, te o odnosu dominikanskih svetaca prema liturgiji. Detaljno se objašnjavaju glavne razlike između dominikanskog i (općeg) rimskog obreda sv. mise. Izlažu se također specifičnosti dominikanskog časoslova, osobito večernje i povečerja. Dotaknuta je i tema dominikanskog pjevanja. Donosi se također osvrt na povijesnu ulogu liturgije u životu hrvatskih dominikanaca, kao i pojedine izjave istaknutih pripadnika Reda propovjednika o dominikanskoj liturgiji u Hrvatskoj.

Drugi dio čini praktičan vodič kroz dominikansku liturgiju. Donosi se usporedni tekst latinskog izvornika i hrvatskog prijevoda obreda sv. mise, večernje, povečerja, sakramenta pokore, sakramenta posljednjeg pomazanja, Malog oficija Blažene Djevice Marije, Oficija za pokojne, sedam pokorničkih psalama, Litanija svih svetih i Litanije Blažene Djevice Marije, te raznih blagoslova i molitava iz dominikanske tradicije.

Nadamo se da će ovaj sveobuhvatan priručnik omogućiti čitatelju da upozna drevnu liturgiju Reda propovjednika, koja, zajedno s drugim obrednim tradicijama redovničkih zajednica, čini važan dio liturgijske baštine Katoličke Crkve.

I. POVIJEST I OBILJEŽJA DOMINIKANSKE LITURGIJE

POVIJEST DOMINIKANSKE LITURGIJE

Kao što je spomenuto u uvodu, dominikanski obred je varijanta rimskog obreda kojom se stoljećima služi Red propovjednika.

Temelje dominikanskog obreda postavio je sam sv. Dominik, koji se isticao velikom pobožnošću prema sv. misi i časoslovu. Njegovi nasljednici na čelu Reda propovjednika godinama su marljivo radili na ujednačenju liturgije unutar dominikanske redovničke zajednice, sve do velike kodifikacije obreda u vrijeme petog poglavara reda Humberta iz Romansa, 1256. godine.

Dominikanski obred očuvao je mnoge stare elemente rimskog obreda, koji su se kod drugih verzija rimskog obreda izgubili ili se nisu koristili. Naime, u srednjem vijeku postojalo je mnogo lokalnih varijanti rimskog obreda, koje su se razlikovale u većoj ili manjoj mjeri. Međutim, sve one imaju podrijetlo u liturgijskim reformama pape sv. Grgura Velikoga (590.–604.), tj. u gregorijanskom sakramentaru i ostalim liturgijskim izvorima tog vremena.

Zato je i veliki dominikanski liturgičar Marcello Cavalieri mogao s ponosom ustvrditi: „Missam nostram absolute loquendo Gregorianam esse; ideoque Romanam“ („naša je misa, općenito govoreći, gregorijanska, i stoga, rimska“). [1]

Kao što je spomenuto, oblikovanje posebne dominikanske liturgije počelo je već u vrijeme sv. Dominika. Stoga, za razumijevanje dominikanske liturgije potrebno je poznavati odnos sv. Dominika prema liturgiji.

---

[1] M. de Cavaleriis, *Statera sacra Missam iuxta Ritum Ordinis Praedicatorum practice, historice, et mystice expendens*, Neapoli, 1686., str. 24.

Liturgijski život sv. Dominika

O bogatstvu liturgijskog života sv. Dominika svjedoče brojni njegovi suvremenici, koji su dali svjedočanstva u postupku njegove kanonizacije. Ova svjedočanstva skupljena su u zbirci *Acta canonizationis s. Dominici* koja su objavljena u *Monumenta Ordinis Fratrum Praedicatorum historica* (tom. XVI., Romae, 1935., str. 123.–187.). Izdvojit ćemo, stoga, svjedočanstva bliskih suradnika sv. Dominika koja govore o njegovoj ljubavi prema liturgiji.

Tako je Ventura iz Verone, prior dominikanskog samostana u Bologni, kojeg je sv. Dominik osobno primio u Red propovjednika, dao sljedeće svjedočanstvo o osnivaču svojeg reda:

> „Et etiam eundo fere singulis diebus celebrabat missam, si ecclesiam inveniebat. Et quando missam cantabat, multas lacrimas effundebat, sicut ipse testis vidit. Et quando veniebat ad hospitium, si erat ibi ecclesia, semper ibat ad orandum in ecclesia. Et fere semper cum esset extra conventum, cum audiebat primam pulsationem matutini monasteriorum, surgebat et excitabat fratres et celebrabat cum multa devotione totum divinum officium diurnum et nocturnum horis competentibus, ita quod nichil dimittebat. Et post completorium erat et faciebat esse socios suos in silentio, eundo in itinere ac si essent in conventu. Et inde mane dum ibat, faciebat fratres servare silentium omni die fere usque ad tertiam.“
>
> („I na putovanju je gotovo svakoga dana slavio misu, ako bi našao crkvu. I kad je pjevao misu, lijevao je mnoge suze, kao što je sam svjedok vidio. I kad bi došao do hospicija, ako bi ondje bila crkva, uvijek je išao moliti u crkvu. I gotovo uvijek kad je bio izvan konventa, kad bi čuo prvo zvono jutarnje samostana, ustao bi i poticao braću, i slavio je s velikom pobožnošću cijeli božanski oficij, noćni i dnevni, u pripadajućim časovima, tako da ništa nije propuštao. A nakon povečerja bio je u šutnji i tražio je od svojih suradnika da budu u šutnji, dok su na putovanju kao da su u konventu. I kad je odatle ujutro putovao, tražio je da braća čuvaju šutnju svakoga dana gotovo do trećeg časa.“)

Isti svjedok malo kasnije svjedoči kako je sv. Dominik često provodio čitave noći u molitvi, a posebno ističe sljedeći događaj:

> „Item dixit, quod circa finem mensis iulii, sicut de tempore credit, fuit reversus de curia domini Ugonis tunc temporis Hostiensis episcopi et apostolice sedis legati, qui erat Venetiis, sicut ipse firmiter credit de loco. Et rediit ipse frater beatus Dominicus valde lassus, quia magnus calor erat. Et licet sic fatigatus esset, loquutus fuit cum ipso teste, qui tunc erat novus prior, et fratre Rodulfo: usque ad magnam partem noctis de facto ordinis. Et dum iste vellet dormire, rogavit dictum fratrem beatum Dominicum, quod iret ad dormiendum et non surgeret in nocte ad matutinum, sed ipse non acquievit precibus istius, sed intravit in ecclesiam et pernoctavit in oratione. Et nichilominus interfuit ad matutinum, sicut audivit a fratribus et ab eodem fratre Dominico.“
>
> („Isto tako, rekao je da se krajem mjeseca srpnja, kao što vjeruje o vremenu tog događaja, vratio iz dvora gospodina Hugolina, u ono vrijeme ostijskog biskupa i poslanika Apostolske Stolice, koji je bio u Veneciji, kao što on [svjedok] čvrsto vjeruje o mjestu. I vratio se isti brat blaženi Dominik veoma iscrpljen, jer je bila velika vrućina. I premda je bio tako umoran, razgovarao je o događajima u Redu s istim svjedokom, koji je tada bio novi prior, i s bratom Rudolfom: sve do velikog dijela noći. I dok je ovaj htio spavati, zamolio je spomenutog brata blaženog Dominika da pođe na počinak i da ne ustaje po noći radi jutarnje, ali on nije pristao na njegove molbe, već je ušao u crkvu i prenoćio u molitvi. A ipak, sudjelovao je u jutarnjoj, kao što je čuo od braće i od istog brata Dominika.“)

Vidimo, dakle, da ni najveća iscrpljenost nije mogla spriječiti sv. Dominika da sudjeluje u svečanoj molitvi časoslova. Isto tako, vidimo da sv. Dominik nije propuštao svoj običaj noćne molitve ni u najvećim nelagodama i neprilikama.

Drugi Dominikov subrat, svećenik Bonusvisus, svjedoči kako je sv. Dominik s pouzdanjem pjevao liturgijske pjesme dok se našao u velikoj nevolji na putovanju:

> „Item dixit quod cum dictus testis ambularet cum dicto beato fratre Dominico in eadem via, invaserunt eum inundationes aquarum et pluviarum, ita quod rivi et flumina plurimum creverunt, et tunc ipse cum esset gaudens in tribulationibus, laudabat et benedicebat Deum cantando alta voce *Ave maris stella*. Et finito isto hymno, incipiebat alium hymnum, scilicet *Veni creator Spiritus*. Et cantabat cum alta voce usque ad finem."
>
> („Isto tako, rekao je da u vrijeme dok je rečeni svjedok putovao s rečenim blaženim bratom Dominikom na istom putu, navalile su na nj poplave i kiše, tako da su nabujali potoci i rijeke, i tada je on – jer je bio radostan u nevoljama – hvalio i blagoslivljao Boga pjevajući povišenim glasom *Ave maris stella*. I dovršivši taj himan, započeo je drugi himan, to jest *Veni Creator Spiritus*. I pjevao je povišenim glasom sve do kraja.")

Taj liturgijski duh pomogao je sv. Dominiku da neustrašivo ide kroz vremenske nepogode, kao i da potiče svoju subraću na pouzdanje u velikim opasnostima.

Nadalje, svećenik Bonusvisus svjedočio je o iskustvu posluživanja sv. Dominiku tijekom sv. mise:

> „Item dixit quod aliquando iuvabat eum in celebratione misse et tunc inspiciebat vultum eius, et inspiciebat et videbat lacrimas decurrentes in faciem suam in tanta quantitate, quod una gutta non expectabat aliam. Et hoc etiam vidit eidem contingere in psalmodia."
>
> („Isto tako, rekao je da mu je ponekad pomagao u slavljenju mise i tada je promatrao njegovo lice, i promatrao je i vidio kako mu suze teku niz lice u tolikoj količini da jedna kap nije čekala drugu. I ovo je također vidio da se događa tijekom psalmodije.")

Stjepan, poglavar lombardske dominikanske provincije, svjedoči da nikada nije vidio čovjeka koji je toliko postojan i pobožan u molitvi kao sv. Dominik:

> „Item dixit quod erat assiduus et devotus in oratione super omnes homines, quos unquam vidit. Hanc vero consuetudinem habebat, sicut dixit se vidisse, quia post completorium et orationem communiter factam a fratribus, faciebat eos intrare dormitorium, et ipse remanebat in ecclesia in oratione. Et in nocte, dum orabat, ad tantum gemitum et planctum prorumpebat et movebatur, quod fratres, qui erant in vicino, excitabantur a somno; et quidam eorum ad lacrimas commovebantur. Et sepissime in oratione pernoctabat usque ad matutinas. Et nihilominus stabat in matutinis circumeundo utramque partem chori, monendo et sollicitando eos, ut alte et devote cantarent.“
>
> („Isto tako, rekao je da je bio postojan i pobožan u molitvi više nego svi ljudi koje je ikada vidio. Imao je ovaj običaj, kao što [svjedok] kaže da je vidio, kako bi se nakon povečerja i zajedničke molitve braće, pobrinuo da otiđu u spavaonicu, a on je ostajao u crkvi u molitvi. I po noći, dok je molio, toliko bi bio ganut i potresen u jecanju i plaču, da su se braća, koja su bila u blizini, budila iz sna, a neki od njih bili su ganuti do suza. I vrlo često bi prenoćio sve do jutarnje. I bez obzira na ovo, stajao je tijekom jutarnje, obilazeći oba dijela kora, opominjući ih i potičući da glasno i pobožno pjevaju.“)

Isti svjedok spominje da je mnogo puta vidio kako sv. Dominiku teku suze niz lice tijekom kanona mise:

> „Item dixit, quod sepissime vidit eum celebrare missam, et semper in canone misse vidit oculos et maxillas eius lacrimis irrigari.“
>
> („Isto tako, rekao je da ga je vrlo često gledao kako slavi misu, i uvijek je tijekom kanona mise vidio da su mu oči i obrazi natopljeni suzama.“)

Nadalje, Stjepanovo svedočanstvo ističe da je pobožnost sv. Dominika snažno djelovala na ljude koji su prisustvovali njegovoj misi:

> „Et cum tanta devotione celebrabat, et orationem dominicam in missa dicebat, quod bene poterant circumstantes devotionem eius intelligere. Et numquam recolit, eum se vidisse missam celebrantem, quin ita moveretur ad lacrimas, sicut superius dixit."
>
> („I celebrirao je s takvom pobožnošću i govorio Molitvu Gospodnju u misi, da su oni, koji su okolo stajali, mogli dobro shvatiti njegovu pobožnost. I ne sjeća se da je ikada vidio da slavi misu, a da ne bi bio ganut do suza, kao što je gore rekao.")

Pavao iz Venecije, svećenik dominikanac, govoreći o pobožnosti sv. Dominika, svjedoči da je svetac preferirao pjevanu misu:

> „Item dixit, quod ipse erat devotus et assiduus in oratione etiam eundo per viam. Et omni die volebat cantare missam, si inveniebat ecclesiam idoneam ad hoc."
>
> („Isto tako, rekao je da je on bio pobožan i postojan u molitvi i kad je išao po putu. I svakoga je dana htio pjevati misu, ako bi našao crkvu za to prikladnu.")

O Dominikovim suzama tijekom sv. mise svjedoči i Frugerije (Frugerius Pennensis):

> „Item dixit quod cum pluries missas audiverit ab eo in conventu et in itinere, non audivit aliquam, in qua non multas lacrimas effunderet. Et hoc scit quia vidit."
>
> („Isto tako, rekao je da je mnogo puta slušao njegove mise u konventu i na putu, ali nije slušao ni jednu u kojoj nije lijevao mnoge suze. I to zna jer je vidio.")

Sv. Dominik je svoju ljubav prema liturgiji prenio na svoje prve sljedbenike, i to ne samo na svećenike, nego i na braću laike i novake. Gerard de Fracheto u svojem djelu o životu prvih dominikanaca (*Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*) ističe s kakvim su žarom svi htjeli ministrirati na sv. misi:

> „Cum autem claresceret pulsabatur signum ad celebrationem missarum. Tunc ad unum fratrem plurimi concurrebant gratia ministrandi: et inter eos sancta vertebatur contentio, quis prior Sacerdotem de tam sacro mysterio invitasset.“ [2]
>
> („Kad bi se razdanilo, zazvonilo bi zvono za celebraciju misa. Tada bi jednom bratu mnogi pritrčali kako bi posluživali: i među njima se odvijalo sveto natjecanje o tome tko će prvi pozvati svećenika za toliko sveto otajstvo.“)

U ovoj revnosti za svetu liturgiju, koja je vladala od početaka Reda propovjednika, treba tražiti korijene dominikanske liturgije. Kao što ćemo vidjeti, put koji je započeo sv. Dominik nastavit će njegovi nasljednici.

---

[2] Gerardus Lemovicensis, *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*, Duaci, 1619., str. 61.

Kritičko izdanje: Gerardus de Fracheto, *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*, ed. B. M. Reichert, MOFPH, Romae-Stuttgardiae, 1897., str. 149.

Dominikovi nasljednici i briga oko jedinstva liturgije

Bl. Jordan Saksonski naslijedio je sv. Dominika na čelu Reda propovjednika. U njegovo vrijeme dominikanci su se proširili po čitavoj Europi. Red je sada imao članove u mnogim zemljama koje su se razlikovale po jeziku, kulturi i političkom uređenju. Pojavilo se pitanje kako usred tolike raznolikosti očuvati jedinstvo u liturgiji i redovničkoj disciplini.

Poput sv. Dominika, bl. Jordan Saksonski bio je čovjek molitve i pokore, u cijelosti predan točnom i pažljivom obdržavanju redovničkih pravila. Gerard de Fracheto ovako opisuje bl. Jordana u djelu *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*:

> „Orationis gratia specialis sancto huic collata fuit a Domino, quam nec cura oficii, cura Fratrum, nec viarum laboribus variis, nec aliqua occupatione, seu sollicitudine negligebat, mos suus in oratione erat flexis genibus, iunctis manibus, erecto corpore, nunc etiam diu sedendo orare, in tantum quod interim quis octo miliaria posset ambulare de facili maxime autem post completorium, et matutinas horas hoc faciebat, lachrymarum autem erat multarum, propter quas oculorum infirmitatem gravem dicitur incurrisse.“ [3]
>
> („Gospodin je podario ovom svetom čovjeku posebnu milost molitve, koju nije zanemarivao ni zbog brige za službu, ni zbog brige za braću, ni u raznim naporima putovanja, ni zbog ijednog posla ili brige. Njegov je običaj u molitvi bio moliti prignutih koljena, sklopljenih ruku, uspravna tijela, a sada također dugo sjedeći, toliko da je netko mogao u međuvremenu lako hodati osam milja, a najviše je to činio nakon povečerja i jutarnjih časova. Mnoge je pak suze lijevao zbog kojih kažu da je zadobio tešku bolest očiju.“)

---

[3] Gerardus Lemovicensis, *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*, Duaci, 1619., str. 41.

Kritičko izdanje: Gerardus de Fracheto, *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*, ed. B. M. Reichert, MOFPH, Romae-Stuttgardiae, 1897., str. 105.

Nastojanje bl. Jordana oko jedinstva liturgije u dominikanskom redu možemo jasno vidjeti u najstarijoj redakciji konstitucija Reda propovjednika poznatoj pod nazivom *Liber consuetudinum* (*Knjiga običaja*), koja je uređena na generalnom kapitulu u Parizu 1228. godine.

Liber consuetudinum sadrži brojne odredbe o liturgiji, naročito o časoslovu, a završava ovim riječima:

> „Totum Officium tam nocturnum quam diurnum confirmamus et volumus ab omnibus uniformiter observari, ita quod nulli liceat de cetero aliquod innovare.“ [4]
>
> („Čitavi oficij, kako noćni, tako i dnevni, potvrđujemo i želimo da ga svi jedinstveno obdržavaju, tako da ubuduće nikomu nije dopušteno da bilo što mijenja.“)

Treći učitelj Reda propovjednika, sv. Rajmund Penjafortski također je bio poznat po ljubavi prema crkvenim obredima. Sv. Antonin Firentinski u svojoj kronici ističe da je sv. Rajmund imao veliku revnost u obdržavanju ceremonija: „zelum religionis habebat in observantia cerimoniarum“.[5]

Iako je sv. Rajmund na čelu Reda propovjednika proveo kratko vrijeme od 1238. do 1240. godine, ostavio je vrlo dubok trag. Kao najveći kanonski pravnik svojeg vremena, vješto je uredio konstitucije dominikanskog reda i tako dao velik doprinos ujednačenju liturgije i discipline u redu.

Rajmunda je na čelu dominikanskog reda naslijedio Ivan iz Wildeshausena (1180.–1252.), kojega srednjovjekovni izvori nazivaju „Ivan Nijemac“ (Joannes Teutonicus).

---

[4] Heinrich Denifle, *Die Constitutionen des Prediger-Ordens vom Jahre 1228., Archiv für Litteratur- und Kirchengeschichte des Mittelalters*, vol. I., Berlin, 1885., str. 227.

[5] Sv. Antonin Firentinski, Chronicorum tertia pars, Lugduni, 1587., str. 684.

Ivan je dobro poznat u našim krajevima, jer je obnašao službu bosanskog biskupa od 1233. do 1237. godine, u vrijeme kad su dominikanci djelovali u Bosni kao propovjednici protiv krivovjerja. Nakon službe u Bosni, kratko vrijeme proveo je kao provincijal lombardske provincije (1238. – 1240.). Na generalnom kapitulu u Parizu 1241. godine izabran je za učitelja Reda propovjednika.

U razdoblju koje je proveo kao poglavar dominikanskog reda (1241.–1252.) dogodili su se značajni koraci prema konačnoj redakciji dominikanske liturgije.

Generalni kapitul u Bologni 1244. godine naložio je da se na idući kapitul donesu sve tada važeće liturgijske knjige, koje su se koristile u dominikanskim samostanima, radi unifikacije liturgije:

> „Volumus et mandamus. ut diffinitores proximo sequentis capituli generalis pro concordando officio portent secum ad dictum capitulum omnes rubricas et notulas breviarii nocturni et diurni et gradualis et missalis.“ [6]
>
> („Želimo i nalažemo da definitori na sljedeći generalni kapitul, radi usklađivanja oficija, ponesu sa sobom na rečeni kapitul sve rubrike i napomene noćnog i dnevnog brevijara, i gradula i misala.“)

Na idućem generalnom kapitulu u Kölnu 1245. godine osnovano je povjerenstvo četvorice braće koja su dobila zadatak da „isprave i usklade noćni i dnevni oficij“. Braća su izabrana iz četiri dominikanske provincije: francuske, engleske, lombardske i njemačke. Ovo međunarodno povjerenstvo trebalo je ispraviti nedostatke u liturgijskim knjigama uz što manje troškove.

---

[6] *Acta Capitulorum Generalium*, ed. B. M. Reichert, Monumenta Ordinis Fratrum Praedicatorum Historica, tom. III., Romae, 1898., str. 29.

Cijela odredba generalnog kapitula u Kölnu glasi:

> „Committimus quatuor fratribus Francie. Anglie. Lombardie. Theotonie. quod stantes in domo Andegavensi officium nocturnum. et diurnum. tam in littera. quam in cantu et rubricis. corrigant et concordent. ac defectus suppleant. cum quanto possint dispendio minori. et quilibet de predictorum quatuor afferat tam nocturnum quam diurnum officium. secum de provincia sua. et hec provinciales procurent. et sint in festo Remigii. et si qui non venerint. alii nichilominus procedant.“ [7]
>
> („Povjeravamo četvorici braće iz provincija Francuske, Engleske, Lombardije, Njemačke; da prebivajući u kući u Angersu, isprave i usklade noćni i dnevni oficij, kako u pismu, tako i u pjevanju, i u rubrikama, i da nadomjeste nedostatke, uz što je moguće manje troškove, i neka svaki od rečene četvorice braće donese sa sobom kako noćni tako i dnevni oficij iz svoje provincije. I neka se za to pobrinu provincijali. I neka budu ondje do blagdana sv. Remigija, a ako neki ne dođu, neka drugi ipak pristupe radu.“)

Generalni kapitul u Parizu 1246. godine potvrđuje redakciju liturgije koju su izvršila četvorica braće i nalaže da se obdržava u čitavom redu:

> „Tota ordinacio ecclesiastici officii facta a quatuor fratribus •iiii• provinciarum. vel facienda usque ad annum. communiter per totum ordinem observetur. et si in aliquo discordaverint sentencia magistri teneatur.“ [8]
>
> („Čitavo uređenje crkvenog oficija, koje su izvršila četvorica braće iz četiri provincije ili koje će tek izvršiti u narednoj godini, neka se zajednički obdržava u čitavom redu, a ako se u nečemu ne slažu, neka se obdržava odluka učitelja reda.“)

---

[7] Ibid., str. 33.

[8] Ibid., str. 35.-36.

Međutim, postojali su brojni prigovori na rezultate povjerenstva četvorice braće, poglavito glede časoslova. Stoga, generalni kapitul u Londonu 1250. godine određuje:

> „Cum multorum fratrum de diversis provinciis super discordia multiplici divini officii. per •iiii• fratres ordinati. querelas recepimus tempore capituli generalis. visum est magistro et diffinitoribus. ut ad sedandas querelas. predicti fratres in Methim veniant in festo omnium sanctorum. ad correctionem dicti officii faciendam...“ [9]
>
> („Budući da smo u vremenu generalnog kapitula zaprimili pritužbe mnoge braće iz raznih provincija glede mnogobrojnih neslaganja u božanskom oficiju, koji su uredila četvorica braće, učitelj reda i definitori odlučili su da, radi smirivanja pritužbi, rečena braća dođu u Metz na blagdan Svih svetih, kako bi ispravili rečeni oficij...“)

Nakon određenih ispravaka, generalni kapitul u Metzu 1251. godine tražio je da svi prihvate posljednju redakciju liturgije:

> „Officium diurnum et nocturnum secundum ultimam correpcionem ab omnibus recipiatur. et unum exemplar Parisius. aliud Bononie reponatur. et secundum eorum formam omnes libri ordinis scribantur vel corrigantur.“ [10]
>
> („Neka svi prihvate dnevni i noćni oficij prema zadnjem ispravku, i neka se jedan primjerak pohrani u Parizu, a drugi u Bologni; i neka se prema njihovoj formi prepisuju i ispravljaju sve knjige Reda.“)

Izgleda da je i nakon ovako jasnih odredaba još uvijek bilo nekih prigovora na rad povjerenstva. Iz tog razloga, rad na daljnoj unifikaciji dominikanske liturgije nastavio se i u narednim godinama.

---

[9] Ibid., str. 53.-54.

[10] Ibid., str. 60.

Međutim, u studenom 1252. godine umro je Ivan iz Wildeshausena, pa je posao dovršenja redakcije dominikanskih liturgijskih knjiga pao na njegova nasljednika.

Djelovanje Humberta iz Romansa i unifikacija dominikanskog obreda

Na generalnom kapitulu u Budimu 1254. godine za učitelja Reda propovjednika izabran je Humbert iz Romansa, jedan od najznačajnijih i najsposobnijih poglavara u povijesti dominikanskog reda.

Humbert je rođen u francuskom mjestu Romans-sur-Isère krajem 12. stoljeća. Pridružio se dominikanskom redu 1224. godine. Izabran je za provincijala rimske dominikanske provincije 1240. godine. U Rimu je postao poznat po svojoj učenosti i svetom životu. Nakon povratka u Francusku 1244. izabran je za provincijala francuske provincije.

Humbert je autor brojnih djela, među kojima posebno treba istaknuti djela koja govore o redovničkom životu: *Expositio regulae sancti Augustini* (Tumačenje pravila sv. Augustina), *Expositio super Constitutiones Fratrum Praedicatorum* (Tumačenja konstitucija Reda braće propovjednika), *Liber de instructione officialium Ordinis Praedicatorum* (Knjiga o pouci službenika Reda propovjednika), *De eruditione praedicatorum* (O učenosti propovjednika) i dr.

Ipak, najznačajnije je Humbertovo djelo uređenje i kodifikacija dominikanske liturgije. Humbert je dovršio proces unifikacije litugije koji je započelo povjerenstvo četvorice braće.

Još prije nego što je postao poglavarom reda, Humbert je imao važnu ulogu u uređenju dominikanskih liturgijskih knjiga. Naime, još dok je bio provincijal francuske dominikanske provincije, Humbert je dobio zadatak da uredi lekcionar za cijeli red.

Generalni kapitul u Parizu 1246. godine nalaže da njegovu redakciju lekcionara prihvate svi dominikanci:

> „Ut liber lectionarius. tam de tempore quam de festis. quem committimus provinciali Francie ordinandum. universaliter per totum ordinem recipiatur.“ [11]
>
> („Neka se lekcionar, kako za crkvenu godinu [de tempore], tako i za blagdane, koji smo povjerili provincijalu Francuske radi uređenja, u cijelosti prihvati po čitavom Redu.“)

Generalni kapitul u Budimu 1254. povjerio je Humbertu uređenje liturgijskih knjiga dominikanskog reda:

> „Committimus magistro ordinis. totam ordinacionem ecclesiastici officii. diurni quam nocturni. et eorum que ad hoc pertinent. et correctionem librorum ecclesiasticorum. et quod corrigat litteram regule.“ [12]
>
> („Povjeravamo učitelju Reda čitavo uređenje crkvenog oficija, dnevnog i noćnog, i onoga što tome pripada; i ispravljanje crkvenih knjiga, i da ispravi slovo pravila.“)

Rezultat Humbertova rada je veliki svezak koji sadrži cjelokupnu liturgiju, tj. sve što je potrebno za služenje sv. mise i molitvu časoslova. Humbertov kodeks služio je kao prototip prema kojemu su prepisivane i uređivane sve liturgijske knjige dominikanskog reda. Jedan izvrsno očuvani primjerak Humbertova kodeksa čuva se u arhivu dominikanskog reda u Rimu. [13]

---

[11] Ibid., str. 36.

[12] Ibid., str. 68.

[13] Navedeni kodeks skeniran je i dostupan na internetu, a može se pronaći na stranici: https://archive.org/details/rome_santa_sabina_xiv_l1/001.jpg

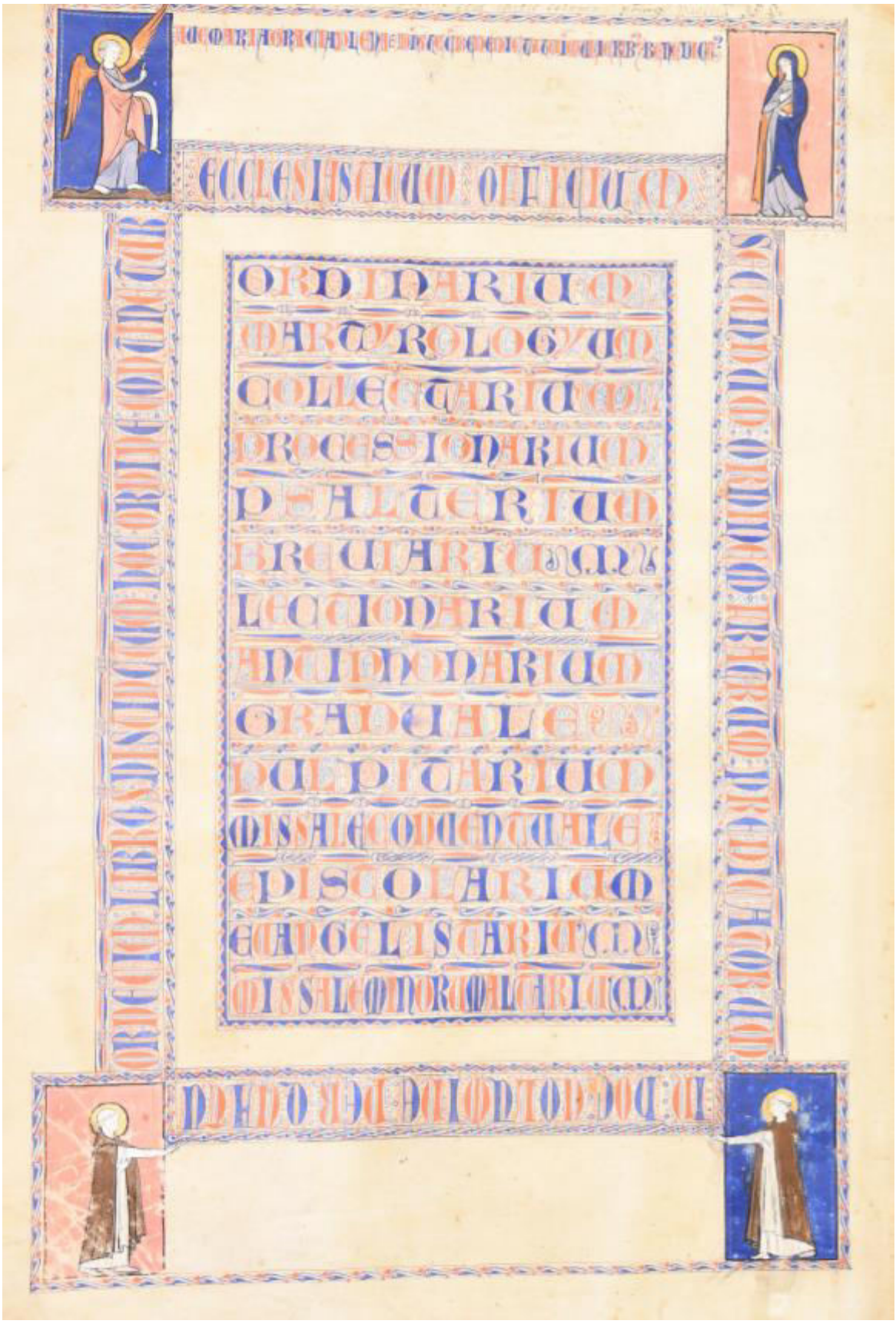

Naslovnica Humbertova kodeksa

Humbertov kodeks sastoji se od 14 dijelova, koji sadrže pojedine dijelove liturgije:

1. Ordinarium
2. Martyrologium
3. Collectarium
4. Processionarium
5. Psalterium
6. Breviarium
7. Lectionarium
8. Antiphonarium
9. Graduale
10. Pulpitarium
11. Missale conventuale
12. Epistolarium
13. Evangelistarium
14. Missale minorum altarium

Riječ je zapravo o zasebnim liturgijskim knjigama koje su sve objedinjene u jedan veliki kodeks. Izložit ćemo ukratko njihov sadržaj.

1. Ordinarium opisuje kako se obavljaju pojedini liturgijski čini. U prvom dijelu donosi propise o svečanom obavljanju časoslova, a u drugom o sv. misi. U oba dijela donosi se pregled cijele liturgijske godine i detaljni propisi o ceremonijama koje se trebaju obaviti na pojedine blagdane.

2. Martyrologium je širi od klasičnog martirologija. Na početku donosi poseban kalendar koji sadrži datume smrti poglavara dominikanskog reda. Zatim slijede rubrike martirologija i sam martirologij (popis mučenika uz kratke podatke o njihovu životu i mučeništvu). Potom slijede evanđelja za poseban dio dominikanskog časoslova koji se naziva *Pretiosa*, a u kojem se prema određenom rasporedu čitaju pojedini odlomci iz evanđelja i pravila dominikanskog reda. Na kraju

se donosi Pravilo sv. Augustina i konstitucije dominikanskog reda prema redakciji sv. Rajmunda Penjafortskog.

3. Collectarium je liturgijska knjiga namijenjena prvenstveno hebdomadaru. Hebdomadar je redovnik kojem je određeno da tijekom jednog tjedna predvodi molitvu ili obavlja neku drugu liturgijsku službu u koru. Na početku knjige nalazi se kalendar, a zatim slijede sustavno izloženi dijelovi časoslova koje hebdomadar treba govoriti ili pjevati. Ovdje nalazimo i obred blagoslova objeda. Na kraju knjige nalaze se obredi za bolesnu i umiruću braću: obred pričesti bolesnika, obred posljednjeg pomazanja, obred preporuke duše, kao i obredi nakon smrti.

4. Processionarium donosi pravila o procesijama. Nakon općih rubrika, izlaže se tijek pojedinih procesija, njihove molitve i napjevi. Na kraju procesionara nalazi se obred sprovoda.

5. Psalterium sadrži napjeve responzorija i verzikula, pravila o pjevanju psalama, te sam tekst svih 150 psalama. Nakon psalama, donosi se tekst hvalospjeva koji se koriste u časoslovu: *Magnificat*, *Benedictus*, *Nunc dimittis*, a zatim Atanazijevo vjerovanje (*Quicumque vult*), Apostolsko vjerovanje, Litanije svih svetih i himan *Te Deum laudamus*. Na kraju psaltira nalazi se Mali oficij Blažene Djevice Marije.

6. Breviarum sadrži sve što je potrebno za privatnu molitvu časoslova. Psalmi se označavaju njihovim početnim riječima.

7. Lectionarium donosi čitanja koja se koriste u časoslovu (odlomci iz Svetog Pisma i djela svetih otaca), kada se obavlja u koru. Na kraju lekcionara nalaze se i kraća čitanja koja se koriste u privatnoj molitvi časoslova.

8. Antiphonarium sadrži sve napjeve koji se koriste u časoslovu. Naime, u ovoj knjizi iznose se svi dijelove časoslova koji se mogu pjevati (antifone, responzoriji, invitatoriji, himni) tako da su uz njihove tekstove naznačeni notni zapisi.

9. Graduale donosi dijelove sv. mise koje treba pjevati kor: *Asperges*, *Kyrie*, *Gloria in excelsis*, *Credo*, *Sanctus*, *Agnus Dei*... Ova knjiga također donosi velik broj posljednica (*sequentia*), koje su se u Srednjem vijeku raširile osobito u lokalnim i redovničkim misnim obredima.

10. Pulpitarium je knjiga koja je dobila naziv po *pulpitu* u sredini kora, gdje su jedan ili više redovnika pjevali određene dijelove časoslova ili sv. mise: invitatorij, stihove responzorija, zavlaku itd.

11. Missale conventuale donosi rubrike za svečanu misu, kao i sam tekst misala. Riječ je o knjizi namijenjenoj svećenicima, u kojoj se iznose svi dijelovi sv. mise koje govori ili pjeva svećenik.

12. Epistolarium je knjiga iz koje podđakon pjeva poslanicu na svečanoj misi. Humbertov epistolar na početku donosi note za pjevanje poslanica, a zatim sam tekst poslanica za sve mise u godini.

13. Evangelistarium je knjiga iz koje đakon pjeva evanđelje na svečanoj misi. I u ovoj knjizi se prvo donose pravila o pjevanju evanđelja, a zatim evanđelja za sve mise u godini.

14. Missale minorum altarium donosi rubrike za služenje tihe mise. U ovoj knjizi se ponovno iznose sve mise tijekom liturgijske godine, ali bez oznaka za pjevanje. Riječ je, dakle, o misalu za služenje tihe mise.

Iz svega navedenog vidljiva je veličina Humbertova pothvata, koji je uspio urediti cjelokupnu liturgiju i prilagoditi je potrebama dominikanskog reda. Možemo reći da je liturgija savršeno prilagođena životu dominikanskih svećenika, uvelike posvećenih učenju i propovijedanju. No, treba istaknuti da dominikanska liturgija pritom nije izgubila svoje rimsko obilježje, nego je, štoviše, očuvala mnoge stare elemente obreda rimskih bazilika.

Treba također spomenuti da je u proces unifikacije dominikanske liturgije na određeni način bila uključena cijela dominikanska zajednica. Vidjeli smo da su još u vrijeme povjerenstva četvorice braće prihvaćene

pritužbe i prijedlozi redovnika koji nisu bili zadovoljni radom povjerenstva. Ipak, u okružnici izdanoj na kapitulu u Parizu 1256. godine, Humbert naglašava da se nije moglo udovoljiti željama svih redovnika zbog različitih i suprotstavljenih gledišta. Stoga, Humbert poziva sve da ponizno prihvate ispravljene liturgijske knjige: „ut uniformitas Officii diu desiderata in Ordine inveniatur ubique“ („kako bi se ujednačenost oficija, koja je dugo priželjkivana u Redu, posvuda našla“).[14]

Važno je naglasiti da Humbert nije tvorac dominikanske liturgije. Po njegovim vlastitim riječima, njegov je zadatak bio da „ponešto ispravi“ („aliqua corrigenda“) u oficiju. Naime, Humbert piše u svojem tumačenju dominikanskih konstitucija da je jedinstveni oficij bio uređen već na početku reda nakon određenog razdoblja raznolikosti u oficiju:

> „Postea sciendum quod ab initio Ordinis fuit multa varietas in officio, et ideo compilatum fuit unum officium propter uniformitatem habendam ubique. Processu vero temporis commissum fuit quatuor fratribus de quatuor provinciis, ut illud melius ordinarent; quod et fecerunt, et eorum ordinatio confirmata est. Sed quia adhuc erant aliqua corrigenda, facta fuit iterum commissio per tria capitula approbata Magistro Humberto.“ [15]
>
> („Nakon toga, treba znati da je od početka reda postojala mnogostruka raznolikost u oficiju, i zato je sastavljen jedan oficij kako bi se posvuda imala jednoličnost. Protekom pak vremena povjereno je četvorici braće iz četiri provincije da ga bolje urede: što su i učinili, i njihova je uredba potvrđena. No, jer je još trebalo poneku stvar ispraviti, ponovno je to povjereno učitelju Humbertu po odobrenju triju kapitula.“)

Istraživači se ne slažu glede pitanja kada je prvi put uveden jedinstveni oficij u dominikanskom redu, ali na temelju podataka iz najstarije po-

---

[14] Humbertus de Romanis, *Opera de vita regulari*, vol. II., ed. J. J. Berthier, Romae, 1889., str. 503.

[15] Ibid., str. 152.

znate redakcije konstitucija Reda propovjednika, poznatoj pod nazivom *Liber consuetudinum* (koje smo naveli na str. 10.), može se zaključiti da je postojao već u vrijeme bl. Jordana Saksonskog, drugog poglavara Reda, a možda i u vrijeme samog sv. Dominika.

Pape odobravaju dominikansku liturgiju

Na generalnom kapitulu u Parizu 1264. godine za poglavara dominikanskog reda izabran je bl. Ivan iz Vercellija, koji će ostati na tom položaju sve do svoje smrti 1283. godine. U vrijeme njegova upravljanja Redom, dominikanska liturgija definitivno se učvrstila, jer je dobila odobrenje najviših crkvenih vlasti. Naime, bl. Ivan iz Vercellija obratio se papi moleći ga da potvrdi Humbertovu redakciju dominikanske liturgije.

Udovoljavajući ovoj molbi, papa Klement IV. objavio je bulu *Consurgit in nobis*, 7. srpnja 1267., kojom je dominikanska liturgija dobila papinsku potvrdu.

Klementova bula daje nam vrlo vrijedne podatke o razlozima koji su potaknuli unifikaciju dominikanske liturgije. Naime, na početku bule Klement IV. ističe:

> „...jocundo siquidem spiritu petitionis vestrae seriem audivimus continentem, quod cum praeclarus Ordo vester a mari usque ad mare jam per Christi gratiam suos palmites extendisset, propter varias diversarum Provinciarum consuetudines, contingebat divinum Officium in Ordine ipso uniformiter non servari…“ [16]

> „...radosna, zaista, duha slušali smo sadržaj vaše molbe koja govori da nakon što je vaš presjajni Red po Kristovoj milosti raširio svoje grane od mora do mora, zbog različitih običaja u raznim provincijama, dogodilo se to da se u samom Redu božanski oficij nije jedinstveno obdržavao…“

[16] Antonin Brémond, *Bullarium Ordinis Fratrum Praedicatorum*, tom. I., Romae, 1729., str. 486.

Papa nastavlja kako su dominikanci ispravno riješili taj problem, povjeravajući Humbertu iz Romansa da unificira liturgiju:

> „Quapropter, vos tanquam ministri Dei, mites, et humiles, ac saluberrimae unitatis sincerissimi amatores, laudabiliter meditando, quod hujus praetextu differentiae aliquid affectibus sanctis oppositum, vel forte scandali gravis occasio, in Ordine ipso poterat evenire, dilecto filio Fratri Umberto, quondam Magistro ejusdem Ordinis, concorditer commisistis, ut ipse praedictum Officium ad illam uniformitatem reduceret, quam universitas Fratrum ipsius Ordinis per orbis terrae latitudinem reverenter, et humiliter, observaret.“
>
> („Zbog toga, vi kao službenici Božji, krotki i ponizni, i najiskreniji ljubitelji spasonosnog jedinstva, pohvalno razmišljajući da bi se zbog takvih razlika moglo dogoditi nešto protivno svetim čuvstvima ili možda prigoda za tešku sablazan u samom Redu, složno ste povjerili ljubljenom sinu bratu Humbertu, nekoć učitelju istoga Reda, da on spomenuti oficij svede na ono jedinstvo koje će općinstvo braće istoga Reda po čitavom svijetu pobožno i ponizno obdržavati.“)

Nadalje, Klement IV. utvrđuje da je Humbertova uredba prošla redoviti postupak koji je po dominikanskim konstitucijama određen za donošenje zakona:

> „Verum, cum tandem praedictus Frater Officium ipsum, juxta commissionem hujusmodi, prudenter ordinaverit et decenter, vos in tribus Capitulis Generalibus praedicti Ordinis, ex tunc immediate sequentibus, diligenti deliberatione praehabita, statuistis, ut ordinatio hujusmodi, per universas partes ipsius Ordinis debeat observari.
>
> („Uistinu, kada je rečeni brat isti oficij, prema ovoj povjerenoj zadaći, razborito i dolično uredio, vi ste na tri generalna kapitula rečenog Reda, koji su od tada neposredno slijedili, nakon pažljivog razmatranja, odredili da se ova uredba treba obdržavati u svim dijelovima istoga Reda.“)

Dakle, Klement IV. tom već donesenom zakonu daje papinsku potvrdu i određuje da u dominikanskom obredu nitko ne smije ništa mijenjati:

> „Quare humiliter petebatis a nobis, ut Confirmatio super hoc Apostolici muniminis firmitatem adiicere dignaremur. Nos itaque, vestris supplicationibus inclinati, ordinationem eandem, sicut provide facta est, ratam, et firmam habentes, eam, quam in domibus vestris propriis dumtaxat observari statuimus, auctoritate Apostolica confirmamus, et presentis scripti patrocinio communimus, districtius inhibentes, ne aliquis sine licentia Sedis Apostolicae, circa praedictum Officium contra confirmationis, et Constitutionis nostrae, ac ordinationis praedictae tenorem, aliquid immutare praesumat.“
>
> („Zato ste ponizno tražili od nas da se na to udostojimo dodati potvrdu apostolske snage. Stoga, mi prignuti vašim molbama, istu uredbu kao što je brižno načinjena, držeći je valjanom i čvrstom, određujemo da se treba obdržavati samo u vašim kućama; potvrđujemo je apostolskom vlašću i osnažujemo zaštitom ovog pisma, strogo zabranjujući da se itko usudi bez dopuštenja Apostolske Stolice išta izmijeniti glede rečenog oficija protivno našoj potvrdi i uredbi, i sadržaju rečene odredbe.“)

Manje promjene, koje su kasnije uvođene u dominikansku liturgiju, najčešće su se odnosile na nove blagdane, koje je bilo nužno uvesti kako bi obred bio u skladu s liturgijom čitave Crkve (npr. uvođenje blagdana Tijelova), kao i zbog kanonizacije novih svetaca.

Spomenimo da je pojedine takve promjene odobrio papa Honorije IV. dekretom *Meritis vestrae religionis* od 1. listopada 1285., dopuštajući promjene antifona, stihova i posljednica svetačkih blagdana, ali uz napomenu: „dummodo libri ordinati, et compositi super praedicto Officio non mutentur, nec etiam destruantur“ („samo ako se knjige određene i uređene za rečeni oficij ne mijenjaju, niti se uništavaju“).

Sv. Antonin Firentinski u 15. stoljeću ubraja posebnu dominikansku liturgiju među povlastice Reda propovjednika:

> „Item ordinatio et correctio officii nostri facta per Fratrem Humbertum Magistrum ordinis nostri est per Sedem Apostolicam approbata, et quod contra ordinationem praedictam nulli liceat aliquid immutare. Clemens: *Consurgit*.“ [17]
>
> („Isto tako, uređenje i ispravljanje našeg oficija, koje je izvršio brat Humbert učitelj našega Reda, odobreno je po Apostolskoj Stolici, i da protivno rečenom uređenju nikomu nije dopušteno da bilo što mijenja. Klement: *Consurgit*.“)

Nakon Tridentskoga koncila na razini opće Crkvi dolazi do unifikacije rimskog obreda. Glavnu ulogu u ovom procesu imao je dominikanski papa sv. Pio V., koji je bulom *Quod a nobis* izdao novi Rimski brevijar 1568. godine, a bulom *Quo primum* novi Rimski misal 1570. godine. Time su ove liturgijske knjige postale obvezne za sve rimokatoličke crkve koje nemaju vlastiti misal i časoslov.

Prema izričitoj odredbi sv. Pija V., crkve koje su imale liturgijske knjige starije od 200 godina, mogle su ih i dalje koristiti. Budući da je dominikanski obred u to vrijeme bio stariji od 300 godina, njegov je opstanak bio neupitan.

O daljnjem razvoju dominikanskog obreda, odnosno o pojedinim izmjenama koje su tijekom kasnijih godina unošene u dominikanske liturgijske knjige, nije ovdje potrebno opširno govoriti. Revizije u razdoblju od 17. do 20. stoljeća bile su, uglavnom, motivirane usklađivanjem s rimskim obredom.

Najznačajnija revizija provedena je početkom 1920-ih radi usklađivanja dominikanskog časoslova s reformom Rimskog brevijara pape sv. Pija X. iz 1911. godine.

---

[17] Sv. Antonin Firentinski, *Summa theologica*, pars I., Veronae, 1740., coll. 843.

Ipak, treba istaknuti da je tijekom stoljeća dominikanski obred uvijek je bio vrlo konzervativan. Tako dominikanci nisu prihvatili reformu himana u časoslovu koju je uveo papa Urban VIII. bulom *Divinam psalmodiam*, 1631. godine. U dominikanskom časoslovu nastavili su se koristiti stari tekstovi himana. Čitatelj i u ovom priručniku može vidjeti primjere tih starih himana, npr. himan *Urbs Jerusalem beata* koji se pjeva na dane posvećenja crkava (str. 484.), kao i himni malog oficija Blažene Djevice Marije: *O gloriosa Domina* (str. 619.) i *Memento salutis Auctor* (str. 625.).

Isto tako, dominikanci nisu prihvatili novi prijevod psalama koji je odobrio papa Pio XII. bulom *In cotidianis precibus*, 1945. godine. U dominikanskom časoslovu nastavio se koristiti drugi latinski prijevod psalama sv. Jeronima, poznat pod nazivom Galikanski psaltir (*Psalterium Gallicanum*).

Vodstvo dominikanskog reda i čuvanje dominikanske liturgije

Kroz stoljeća vodstvo dominikanskog reda čuvalo je i štitilo dominikansku liturgiju kao važan dio dominikanskog identiteta. Poglavari Reda propovjednika često su u svojim porukama pozivali na pažljivo čuvanje dominikanskih tradicija.

Bl. Jordan Saksonski u svojem poznatom djelu o počecima Reda propovjednika (*De initiis Ordinis* ili *De principiis Ordinis*) potiče svoju subraću da se čvrsto drže puta sv. Dominika, ne skrećući izvan „međa koje su postavili oci“:

> „Imitemur tamen, Fratres, ut possumus, paterna vestigia; simul et agamus gratias Redemptori, qui talem in via hac qua ambulamus, ducem exhibuit servis suis, per eum nos in hujus conversationis lucem regeneratis, et deprecemur misericordiarum Patrem, ut illo nos regente Spiritu quo filii Dei aguntur, per terminos quos posuerunt patres nostri, ad eamdem metam perpetuae felicitatis et aeternae beatitudinis, ad quam ille sine fine felix intravit, nos quoque indeflexo tramite pertingere mereamur.“ [18]
>
> („Nasljedujmo pak, braćo, koliko možemo očinske stope; a istodobno zahvaljujmo Otkupitelju, koji je podao svojim slugama takvog vođu na ovom putu kojim hodimo, jer smo po njemu preporođeni u svjetlu ovog društva, i molimo Oca milosrđa da po vodstvu onog Duha koji vodi sinove Božje, i mi zaslužimo, po međama koje su postavili naši oci, bez skretanja s puta, dospjeti do istog odredišta trajne sreće i vječnog blaženstva, u koje je on sretan ušao kako bi ondje ostao bez kraja.“)

Nema nikakve sumnje da se pod „međama koje su postavili oci“ misli na disciplinske, pokorničke, asketske, a zasigurno i liturgijske propise dominikanskog reda.

---

[18] B. Jordanis de Saxonia, *Opera*, ed. J. J. Berthier, Friburgi Helvetiorum, 1891., str. 33.

U kasnijim stoljećima kada je znalo doći do pada u disciplini, pa se zato tražila reforma reda, sveti dominikanci su podsjećali da prava reforma znači povratak na izvore.

Veliki obnovitelj dominikanskog reda bl. Rajmund Kapuanski u svojem dekretu o reformi Reda propovjednika od 1. studenoga 1390. ističe da riječ reforma znači „primae formae reassumptio“ („ponovno uzimanje prvotnog oblika“):

> „Sane, cum reformationis vocabulum proprie dicat primae formae reassumptionem, nullam viam invenio meliorem ipsum Ordinem reformandi quam si mentis oculis respicimus ad Petram, unde excisi sumus, et ad Cavernam laci, de qua praecisi sumus, ad Abraham scilicet multarum gentium Patrem, Beatum Dominicum, qui virtute Spiritus genuit nos, et ad Saram, videlicet Sacram Religionem, per Sanctos Patres ordinatam, quae peperit nos.“ [19]
>
> („Zaista, budući da izraz reforma u vlastitom smislu riječi znači ponovno uzimanje prvotnog oblika, ne vidim nijedan bolji put za reformu Reda nego da očima duše promotrimo stijenu iz koje smo isječeni i duboku jamu iz koje smo izvađeni (usp. Iz 51, 1), to jest Abrahama oca mnogih naroda, blaženoga Dominika, koji nas je rodio u kreposti Duha, i Saru, to jest svetu redovničku družbu, koju su sveti oci uredili, a koja nas je porodila.“)

Bl. Rajmund živio je u teškim vremenima. Velika epidemija kuge od 1346. do 1353. godine desetkovala je europsko stanovništvo. Tako su i u dominikanskom redu umrli mnogi sposobni i revni redovnici, koji su dobro poznavali dominikanske propise. U mnogim samostanima ostali su samo mlađi redovnici, koji nisu tako dobro poznavali običaje i prakse dominikanskog reda. Osim toga, iz velike želje da se što brže popune ispražnjeni samostani, u mnogim europskim zemljama olabavljeni su kriteriji za primanje novih članova. Zbog ovih razloga, došlo je do velikog popuštanja u disciplini dominikanskog reda.

---

[19] Bl. Rajmund Kapuanski, *Opuscula et litterae*, Romae, 1895., str. 54.-55.

Ipak, bilo je i redovnika koji su se htjeli vratiti točnom i potpunom obdržavanju svih dominikanskih tradicija.

Bl. Rajmud Kapuanski odobravajući želju ove revne braće, određuje da u svakoj provinciji treba postojati barem jedan konvent u kojem se sva redovnička pravila i tradicije strogo poštuju:

> „Iis diligenter attentis iuxta gratiam mihi datam, et dum Ordinem visitarem, inventis quampluribus Fratribus, qui ferventer desiderant reduci ad primam formam observantiae regularis, per Beatissimum Patrem nostrum Dominicum inchoatam, et per Sanctos successores eius postmodum consummatam, post longi temporis deliberationem, et multiplicem habitam collocutionem cum Fratribus magis timentibus Deum, decrevi omnino, tam pro inceptione reformationis totalis, quam pro satisfactione sancti desiderii Fratrum supradictorum, taliter ordinare, quod in qualibet Provincia saepe dicti Ordinis sit ad minus unus Conventus, in quo regularis observantia teneatur ad unguem iuxta nostrarum Constitutionum tenorem et formam.“
>
> („Pažljivo ovo promotrivši, prema milosti koja mi je dana, i dok sam pohađao Red, pošto sam naišao na mnogu braću koja se žarko žele vratiti na prvobitni oblik obdržavanja redovništva, koje je započeo naš preblaženi otac Dominik, i koje su kasnije dovršili njegovi sveti nasljednici, nakon dugog razmišljanja i mnogih razgovora s braćom koja su se više od ostalih bojala Boga, u cijelosti sam odlučio kako za početak posvemašne reforme, tako i za udovoljenje svetoj želji spomenute braće, odrediti tako da u svakoj provinciji rečenog Reda bude najmanje jedan konvent u kojem se redovničko obdržavanje drži do najsitnijih detalja prema sadržaju i formi naših Konstitucija.“)

Dakako, to je bio tek početak obnove. Primjer revne braće je postepeno potaknuo i ostale redovnike da se vrate svim tradicijama dominikanskog reda.

Bl. Rajmund Kapuanski u pismu kojim postavlja bl. Ivana Dominicija svojim vikarom za cijelu Italiju, 20. studenoga 1393., izričito kaže da mu je nakana obnova „tradicija i ceremonija naših svetih otaca“:

> „Quamobrem ut intentio mea magis ponatur in executione, et reformatio luceat tanquam lucerna super candelabrum posita, ut Deus honoretur, ac Sanctorum Patrum nostrorum traditiones, et ceremoniae, proh dolor! nimium enervatae ad pristinum redeant statum, et feliciorem consuetudinem Ordinis...“ [20]
>
> („Zbog toga, kako bi se moja nakana još više stavila u izvršenje i reforma zasvijetlila kao svjetiljka postavljena na svijećnjak, kako bi se Bog častio i kako bi se tradicije i ceremonije naših svetih otaca, koje su, nažalost, veoma oslabile, vratile u prijašnje stanje i sretniji običaj Reda...“)

U narednim stoljećima generalni kapituli Reda propovjednika često su naglašavali važnost liturgije. Tražili su od redovnika dobro poznavanje rubrika misala, brevijara i ostalih liturgijskih knjiga, kao i njihovo točno obdržavanje.

Tako, primjerice, generalni kapituli 1501. i 1505. godine podsjećaju braću da bogoslužje ima prednost pred svim ostalim dužnostima i poslovima redovnika. Naglašavaju da su svi redovnici dužni sudjelovati u svečanoj molitvi časoslova u koru, osim bolesnih redovnika i onih koji su zakonito ispričani.

Generalni kapitul u Salamanci 1551. godine određuje da se u svakom konventu trebaju barem jednom godišnje pred okupljenim svećenicima čitati liturgijske rubrike. Upozorava svećenike da trebaju biti pažljivi kako bi dobro služili sv. misu.

---

[20] Ibid., str. 82.

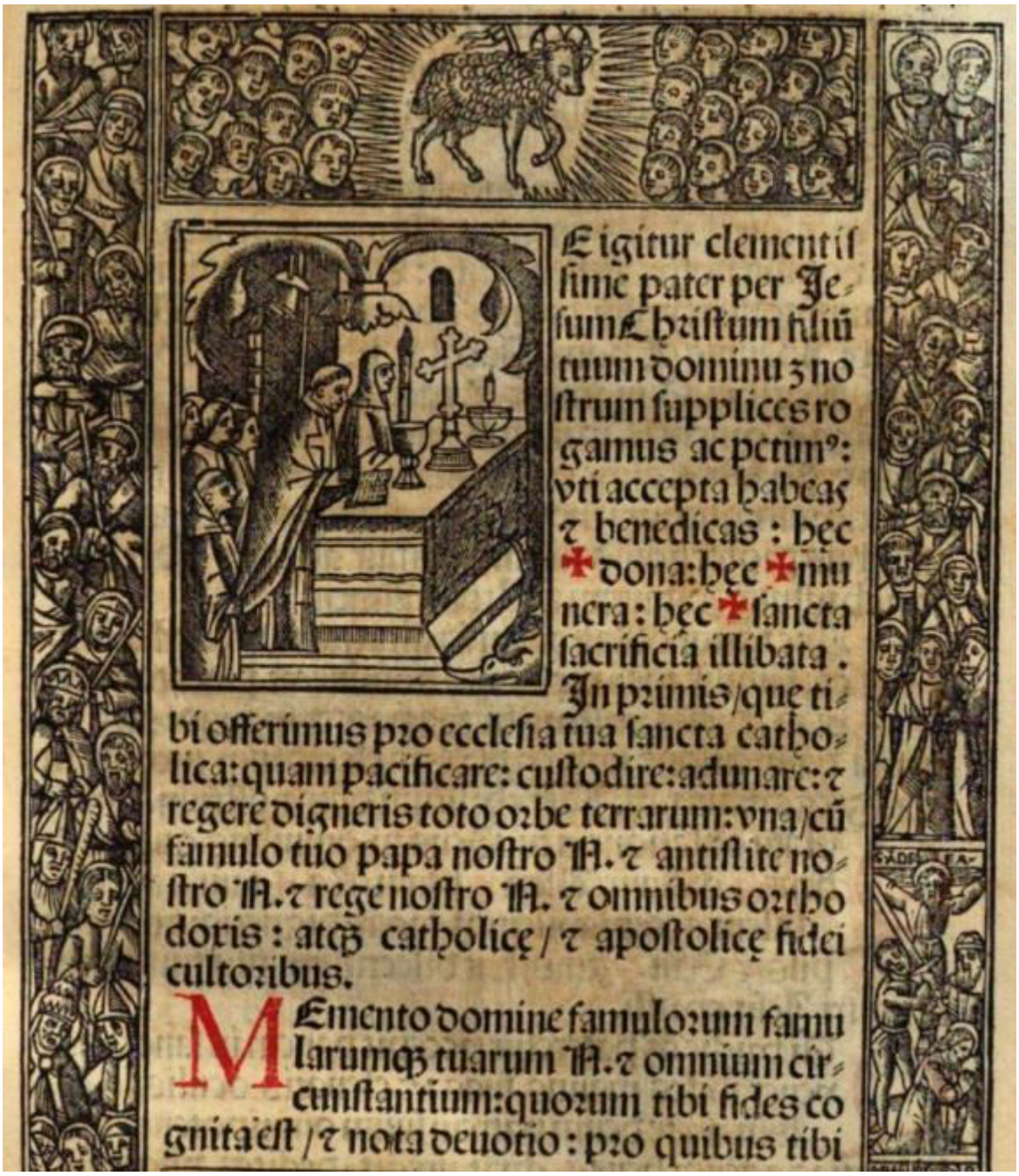

Te igitur clementissime pater per Jesum Christum filiũ tuum dominu z nostrum supplices rogamus ac petim⁹: vti accepta habeas ⁊ benedicas: hęc ✠ dona: hęc ✠ munera: hęc ✠ sancta sacrificia illibata. In primis/quę tibi offerimus pro ecclesia tua sancta catholica: quam pacificare: custodire: adunare: ⁊ regere digneris toto orbe terrarum: vna/cũ famulo tuo papa nostro N. ⁊ antistite nostro N. ⁊ rege nostro N. ⁊ omnibus orthodoxis: atq; catholicę/ ⁊ apostolicę fidei cultoribus.

Memento domine famulorum famularumq; tuarum N. ⁊ omnium circunstantium: quorum tibi fides cognita est/ ⁊ nota deuotio: pro quibus tibi

Početak kanona mise u dominikanskom misalu (Missale ad usum fratrum Praedicatorum Sancti Dominici) tiskanom u Veneciji, 1550. godine.

Novi vijek donio je nove izazove, ali i prijetnje dominikanskom obredu. Francuska revolucija 1789. godine zadala je osobito težak udarac redovničkim zajednicama. Redovništvo je zabranjeno, samostani su opustošeni, a mnogi redovnici su izgubili život. U Francuskoj je dominikanski red bio potpuno uništen, a drugdje u Europi pod Napoleonovom okupacijom trpio je velike gubitke.

Situacija je u prvoj polovici 19. stoljeća uvelike nalikovala situaciji nakon epidemije kuge u 14. stoljeću. Popustila je redovnička disciplina, mnoge su tradicije zaboravljene, mlađi redovnici nisu imali od koga naučiti ispravno obdržavanje redovničkih pravila. Samostanske zajednice, koje su uspjele izbjeći progone, bile su premale da bi mogle obavljati svečane obrede kako ih propisuju rubrike dominikanskih liturgijskih knjiga.

No, kao što je u 14. stoljeću bl. Rajmund Kapuanski obnovio tradicije dominikanskog reda, tako je i u 19. stoljeću došao novi naraštaj dominikanskih obnovitelja koji su imali čvrstu odluku da opet izgrade ono što je bilo srušeno i vrate ono što je bilo izgubljeno.

U ovom razdoblju posebno se ističe francuski dominikanac Alexandre Vincent Jandel (1810.–1872.). Papa bl. Pio IX. imenovao je Jandela generalnim vikarom dominikanskog reda 1850. godine, a zatim 1855. godine poglavarom na šest godina. Izabran je opet za poglavara (učitelja Reda) 1862. godine i ostao na tom položaju sve do svoje smrti.

U vrijeme Jandelova upravljanja dominikanskim redom ponovno su ustanovljenje provincije, koje su stradale u prethodnim teškim vremenima, građeni su samostani i red se ponovno počeo širiti u Europi i u svijetu.

Jandel je veliku pozornost posvetio izdavanju liturgijskih knjiga dominikanskog obreda: misala, brevijara, antifonara, procesionara, priručnika za pjevanje itd. Ovdje treba posebno istaknuti Ceremonijal (*Caeremoniale juxta ritum S. Ordinis Praedicatorum*) iz 1869. godine.

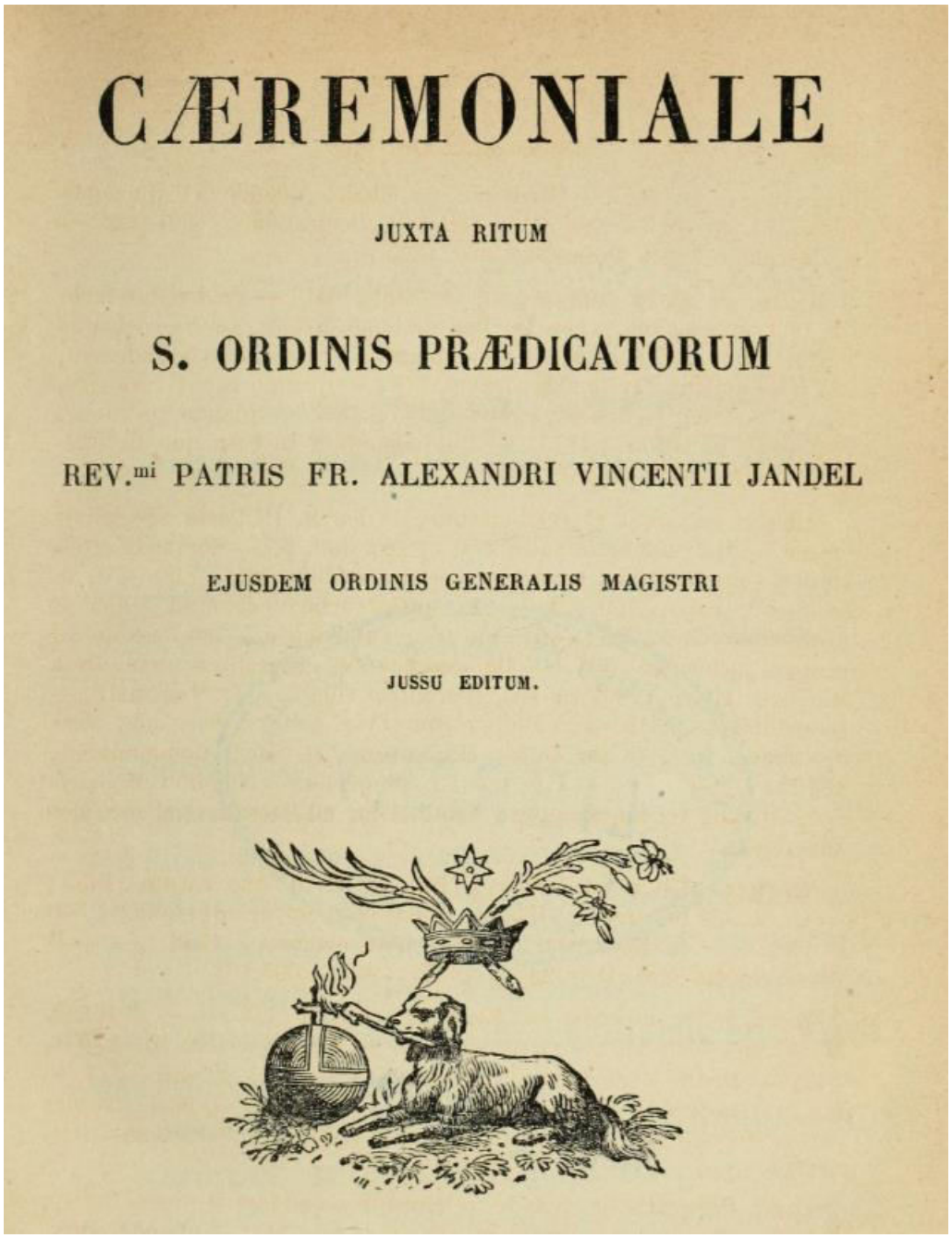

CÆREMONIALE

JUXTA RITUM

S. ORDINIS PRÆDICATORUM

REV.mi PATRIS FR. ALEXANDRI VINCENTII JANDEL

EJUSDEM ORDINIS GENERALIS MAGISTRI

JUSSU EDITUM.

Ceremonijal Reda propovjednika iz 1869. godine

Jandel u uvodu dominikanskog Ceremonijala iz 1869. godine opominje svu svoju braću da im je dužnost dobro poznavanje liturgije:

> „Ut autem praescripta uniformitas, tam pulchra et Deo grata, magis ac magis elucescat, rei liturgicae unumquemque assiduo studio incumbere opus est. Volvatis igitur hunc librum sacrarum Caeremoniarum, volvatis, inquam, et omni attentione singulas ejus partes scrutemini: ut rite, digne et sancte Deo Maximo, cujus cultum exequimini, servire valeatis. Imprimis autem admonemus summonpere tum Provinciarum cum Conventuum Praesides, Novitiorum Magistros et Cantores, prout toties in nostris Capitulis Generalibus statutum est, ut debito sui muneris in hoc satisfaciant, invigilent uniformitati, suos subditos edoceant, et, quantum opus fuerit, corrigant; quatenus divina Officia omni qua par est religione persolvantur. Sacerdotesque specialiter monitos volumus ut sacrosanctum Missae Sacrificium, sancta sancte tractantes; attente et devote celebrent, et quam diligentissime Rubricas et ritus omnes servent qui illi sunt proprii...“
>
> („Kako bi pak propisana ujednačenost, koja je tako lijepa i Bogu mila, sve više i više sjajila, potrebno je da se svatko preda neprekidnom studiju liturgije. Listajte, stoga, ovu knjigu svetih ceremonija; listajte, kažem, i sa svom pazornošću proučavajte sve njezine dijelove: kako biste mogli pravilno, dostojno i sveto služiti Svevišnjemu Bogu, čiji kult izvršavate. Prije svega, najviše opominjemo poglavare provincija i konvenata, učitelje novaka i pjevače, kao što je toliko puta određeno u našim generalnim kapitulima, da u ovoj stvari udovolje dužnosti svoje službe, neka bdiju nad ujednačenošću, neka poučavaju svoje podložnike i neka ih – koliko bude potrebno – ispravljaju: kako bi se božanske službe obavljale sa svom religioznošću koja im dolikuje. Želimo da i svećenici budu posebno opomenuti da presvetu žrtvu mise pažljivo i pobožno slave, postupajući sveto sa svetinjama, i da se što pažljivije prizdržavaju svih rubrika i obreda koji su joj vlastiti…“)

Jandelovim putem nastavili su i njegovi nasljednici na čelu dominikanskog reda: José María Larroca Estala, Andreas Franz Frühwirth,

bl. Hijacint Marija Cormier. Ustrajno su poticali braću na obdržavanje dominikanskih tradicija, izdavali su potrebne liturgijske knjige, ali i promicali teološku tradiciju dominikanskog reda u skladu s učenjima sv. Tome Akvinskoga. Sve ove mjere doprinijele su obnovi dominikanskog života i pokazale da je vjernost redovničkoj tradiciji jedini put napretka svake redovničke zajednice.

Osim poglavara dominikanskog reda, važnost dominikanske liturgijske tradicije stoljećima su isticali i drugi poznati članovi ove redovničke družbe.

Tako hrvatski dominikanac Serafin Crijević 1728. godine u svojem djelu o povijesti dubrovačke dominikanske kongregacije (*Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*) poziva svoju subraću na čuvanje dominikanske tradicije:

> „Hinc monemur quo studio quave religione traditos a majoribus ritos, caeremonias atque usus custodire debeamus si enim fratres qui usque adhuc per quinque secula nos praecesserunt ea religiose observarunt quae nobis tradiderunt, aequum est ut nos pariter sarta tecta custodiamus neque nos a novitatibus abstrahi facile patiamur ut vetera contemnamus.“ [21]
>
> („Odatle dobivamo opomenu o tome kojim trudom i kojim bogoštovljem trebamo čuvati obrede, ceremonije i običaje, koje su predali stari; jer ako su braća, koja su nam prethodila kroz pet stoljeća, pobožno obdržavala ono što su nam predala, pravedno je da i mi čuvamo stan u jednako dobrom stanju i da se ne damo lako povesti za novostima koje bi nas navele da prezremo staro.“)

Navedene opomene trebaju biti poticaj i današnjem naraštaju da čuva liturgijsku tradiciju dominikanskog reda.

---

[21] Seraphinus Maria Cerva, *Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*, ur. R. Seferović, HAZU, Zagreb-Dubrovnik, str. 325.

Procesionar Reda propovjednika (Processionarium sacri Ordinis Praedicatorum), tiskan u Rimu 1736. godine.

Liturgijski život dominikanskih svetaca

Za razumijevanje jednog obreda nije dovoljno samo proučavanje rubrika liturgijskih knjiga, već treba pogledati život ljudi koji su te liturgijske knjige koristili. Mnogi poznati dominikanski sveci isticali su se u velikoj ljubavi prema liturgiji: sv. Rajmund Penjafortski, sv. Albert Veliki, sv. Toma Akvinski, sv. Vinko Fererski, sv. Antonin Firentinski, sv. Ljudevit Bertrand i drugi.

Prikladno je na ovom mjestu navesti nekoliko svjedočanstava o njihovoj pobožnosti i strahopoštovanju prema bogoslužju Crkve s kojim je bio povezan i njihov osobni molitveni život.

Papa Klement VIII. u buli kanonizacije sv. Rajmuda Penjafortskog (29. travnja 1601.) opisuje njegov molitveni život ovim riječima:

> „Orandi contemplandique summam diuturno usu adeptus est facultatem: nam etsi variis gravibusque negotiis distineretur; tamen ubi se ad orationem composuerat, tanta subito divini spiritus suavitate rapiebatur, ut omnium rerum mortalium cura exutus esse videretur. Ac saepe intempesta nocte clam observatus est in secretiori templi recessu, tam crebra altaque suspiria inter orandum edere, ut audientes ad lacrymas commoveret.
>
> („Postigao je najveću sposobnost molitve i razmatranja dugotrajnim vježbanjem. Naime, iako su ga zadržavali različiti i teški poslovi, ipak kad bi se pripravio za molitvu, odmah bi ga ponesla tolika slatkoća božanskog duha, da je izgledalo kao da je odložio brigu za sve stvari koje se tiču smrtnika. I često je u gluho doba noći potajno viđen kako u crkvi usred molitve tako često i glasno uzdiše, da su oni koji su to čuli bili ganuti do suza.“)

Duboka povezanost života i molitve oblikovala je Rajmundov pristup liturgiji. Liturgija mu je donosila veliku radost, ali joj je uvijek pristu-

pao ozbiljno i pobožno. Papa Klement VIII. u spomenutoj buli ističe:

> „In divinis officiis erat assiduus, atque incredibilem psallendo capiebat voluptatem, Sacrosanctum Missae sacrificium fere quotidie celebrabat. Quanta vero esset ejus in sacrificando animi puritas ac devotionis fervor, vel ex eo facile existimari potest, quod astantes ex ejus solo aspectu ad orationem incitarentur, ac petita a Deo Patre misericordiarum beneficia, ejus precibus impetrarent.“
>
> („U božanskim službama bio je postojan i nevjerojatno je koliku je radost imao u pjevanju psalama, gotovo svakoga dana slavio je presvetu misnu žrtvu. Kolika je pak bila njegova čistoća duše i gorljivost pobožnosti u žrtvovanju [u služenju misne žrtve], može se lako procijeniti već po tome što je prisutne i sam pogled na nj poticao na molitvu; i dobročinstva koja su molili od Boga Oca milosrđa, njegovim su molitvama postigli.“)

Sv. Albert Veliki isticao se velikom i žarkom pobožnošću prema Presvetom Oltarskom Sakramentu. Na blagdan sv. Alberta dominikanski brevijar (II. noćnica, V. čitanje) donosi sljedeće riječi o pobožnosti svetog crkvenog naučitelja prema Presvetom Sakramentu:

> „Erga sacrosanctum altaris Sacramentum piissimo ferebatur affectu, deque eo praeclara conscripsit; rei quoque mystice animis instituendis vias ampliores paravit, adeo ut frugifer tanti magistri zelus quam late in Ecclesia patuerit.“ [22]
>
> („Najpobožnija čuvstva zanosila su ga prema Presvetom Oltarskom Sakramentu, i o njemu je presjajno pisao. Pripravio je dušama također šire puteve za pouku o mističnim stvarima, dotle da se plodonosna revnost velikog učitelja vrlo široko otvorila u Crkvi.“)

Duboka pobožnost prema Presvetom Sakramentu uvelike je utjecala

---

[22] *Breviarium iuxta ritum Ordinis Praedicatorum*, pars altera, Romae, 1962., str. 941.-942.

na Albertova promišljanja o liturgiji, koja su, srećom, dobro dokumentirana. Naime, sv. Albert Veliki je svoja duboka promišljanja o obredima sv. mise napisao u svojoj raspravi *De sacrificio Missae* (*O žrtvi mise*).

Poštovanje prema svetoj misnoj žrtvi protezalo se i na predmete koji su s njom povezani. Dovoljno je ovdje navesti kako sveti crkveni naučitelj piše o oltaru (žrtveniku):

> „Altare enim thronum Dei significat, in cujus eminentia Deus rex et sacerdos invisibilis Christus est sedens: omnia sanctificationis discernens ut rex, et perficiens ut sacerdos, a cujus dextera accipit diaconus librum, quando virtute dexterae Dei vadit ad evangelizandum, et officium accipit evangelicum.“ [23]
>
> („Oltar, naime, označava prijestolje Božje, na čijem istaknutom mjestu sjedi Bog, kralj i nevidljivi svećenik, Krist: koji razlučuje svako posvećenje kao kralj i dovršava ga kao svećenik; iz njegove desnice đakon prima knjigu kada u snazi Božje desnice polazi da čita evanđelje i prima evanđeosku službu.“)

Sv. Albert govori o strahopoštovanju koje čovjek treba imati u crkvi, jer se u njoj nalazi Presveti Oltarski Sakrament, ističući: „oportet quod ad sacramentum omnis tremat et paveat creatura“ – „potrebno je da na sakrament dršće i strahuje svako stvorenje.“ [24]

Istodobno, sv. Alberta prožima duboka svijest o tome koliko je čovjeku potrebna sveta misna žrtva. Stoga, jasno vidi i ulogu svećenika koji je, prema riječima Svetoga Pisma: „od ljudi uzet, za ljude se postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi darove i žrtve za grijehe“ (Heb 5, 1).

---

[23] Sv. Albert Veliki, *De sacrificio Missae*, tract. II., cap. 7.
Albertus Magnus, *Opera omnia*, ed. A. et AE. Borgnet, vol. 38., Parisiis, 1899., str. 52.

[24] Ibid., str. 91.

U istom je vremenu u dominikanskom redu djelovao i najveći crkveni naučitelj: sv. Toma Akvinski. Osim po velikoj učenosti, sv. Toma je od najranije mladosti bio poznat i po izvanrednoj pobožnosti. Posebno se isticao po štovanju Presvetog Oltarskog Sakramenta.

Tomin učenik Vilim de Tocco (Guillelmus de Tocco) piše u životopisu svojeg velikog učitelja (*Vita s. Thomae Aquinatis*):

> „Erat autem praecipue devotus ad sacrosanctum Sacramentum Altaris: de quo quia ei concessum fuerat profundius scribere, donatum est ei dovotius celebrare. Quotidie enim unam Missam dicebat, nisi cum infirmitas impedisset, et aliam audiebat socii vel alterius, ad quam ipse frequentius ministrabat. Consueverat autem frequentius rapi in Missa tanto devotionis affectu, ut totus perfunderetur in lacrymis, qui tanti Sacramenti sacris absorbebatur mysteriis, et reficiebatur ex donis.“ [25]
>
> („Bio je pak osobito pobožan prema Presvetom Oltarskom Sakramentu: a jer mu je bilo dano da o njemu dublje piše, darovano mu je i da ga pobožnije slavi. Naime, svakodnevno je govorio jednu misu, osim kada bi ga spriječila bolest, i slušao je drugu misu svojeg suradnika ili nekoga drugoga, na kojoj je on često posluživao. Često bi ga pak na misi poneslo takvo čuvstvo pobožnosti, da bi ga čitavoga oblile suze, jer su ga obuzimala sveta otajstva tolikoga Sakramenta i krijepio se iz njegovih darova.“)

Životopisac također opisuje zanos u koji je sv. Toma uzdignut dok je jednom pobožno služio sv. misu u napuljskom konventu. Tom prigodom izgledalo je kao da prisustvuje božanskim otajstvima i da osjeća Kristove muke. Budući da je to stanje dugo trajalo, braća su ga trebala buditi iz zanosa kako bi nastavio sv. misu.

---

[25] D. Prümmer, *Fontes vitae s. Thomae Aquinatis*, Tolosae, 1911., str. 103.

Spomenuto je da je sv. Toma svakodnevno sudjelovao u dvije sv. mise: jednu je sam služio, a drugu je pobožno slušao ili ministrirao subratu koji je služio sv. misu. Dominikanac Bernard Gui (Bernardus Guidonis), biskup francuskog grada Lodève, u svojem životopisu sv. Tome spominje da se u ono vrijeme govorilo kako je sv. Toma prilikom podizanja Tijela Kristova molio s velikom pobožnošću riječi: „Tu rex gloriae, Christe. Tu Patris sempiternus es Filius.“ („Ti si kralj slave, Kriste. Ti si Očev vjekovječni Sin.“). Ove riječi potječu iz himna *Te Deum laudamus*, a životopisac navodi da je sv. Toma prilikom podizanja molio od tih riječi, pa sve do kraja himna.[26]

Liturgija je imala vrlo važno mjesto i u životu velikog propovjednika sv. Vinka Fererskog (1350.–1419.). To je očito iz starih svečevih životopisa, kao i iz samih djela koja je napisao sv. Vinko.

Važan životopis sv. Vinka Fererskog napisao je dominikanac Pietro Ranzano (Petrus Ranzanus), koji će 1476. godine postati biskupom Lucere, a u našim je krajevima poznat po tome što je bio napuljski poslanik na dvoru ugarsko-hrvatskog kralja Matije Korvina od 1488. do 1490. godine kad je započeo pisati svoje povijesne bilješke o Ugarskoj (*Epitome rerum Hungaricarum*).

U životopisu sv. Vinka Fererskog (*Vita b. Vincentii Valentini cognomento Ferrerii*, lib. II., cap. 7.), Ranzano spominje da je sv. Vinko noću spavao samo tri sata, a ostatak noći posvećivao je molitvama ili čitanju Svetog Pisma. Ujutro je redovito služio pjevanu sv. misu u mjestima u kojima je propovijedao.

Sv. Vinko bio je svjestan velikog utjecaja liturgije na vjerni puk i zato je nastojao da se liturgija služi što je moguće svečanije. Primjer svećenika, koji pobožno služi svetu misu, često može više djelovati na puk nego mnoge propovijedi.

---

[26] Ibid., str. 182.

Ranzano opisuje kako je sv. Vinko uspješno spojio svečanu liturgiju s evangelizacijom puka (*Vita b. Vincentii*, lib. II., cap. 7.):

> „Ducebat namque secum multos sacerdotes, quos ex diversis religionibus elegerat, quorum officium erat, vel audire confessiones poenitentium, vel Epistolas, Evangelia sacrosque Hymnos ex more decantare, quando et quoties Missarum solennia agebantur. Organa quoque portari faciebat, ut videlicet cantus suavitate populorum affectus incenderetur vehementius, et Dei laudationi vacaret diligentius.“ [27]
>
> („Vodio je sa sobom mnoge svećenike, koje je izabrao iz različitih redovničkih zajednica; njihova je služba bila ili slušati ispovijedi pokornika, ili po običaju pjevati poslanice, evanđelja i svete himne svaki put kad su se služila misna slavlja. Pobrinuo se i da se prenose orgulje, kako bi se, naime, ugodnošću pjevanja još jače zapalila čuvstva puka i kako bi se brižnije predao slavljenju Boga.“)

Jednaku predanost liturgiji vidimo i kod svetih dominikanaca koji su se istaknuli u obnašanju biskupske službe. Odličan je primjer sv. Antonin Firentinski (1389.–1459.).

Životopis sv. Antonina Firentinskog napisao je dominikanac Vinko Majnard (Vinncentius Mainardus). Taj životopis otkriva mnoge podatke o liturgijskom životu sv. Antonina.

Kod sv. Antonina nalazimo sličnu liturgijsku praksu kao i kod sv. Tome Akvinskog. Svakodnevno je sudjelovao u dvije sv. mise: jednu je sam služio, a drugu je pobožno slušao.

> „Ut sacerdotio initiatus est, quotidie et ipse sacrificabat, et sacrificio etiam alteri devotus adstabat.“ [28]
>
> („Otkad je zaređen za svećenika svakodnevno je i sam žrtvovao, a također pobožno prisustvovao žrtvi drugoga.“)

---

[27] Antonius Senensis, *Vitae s. patrum Ordinis praedicatorum*, Lovanii, 1575., str. 179.
[28] Ibid., str. 287.

Disciplina sv. Antonina nije popustila ni nakon što je postao biskup. Životopisac opisuje Antoninove noćne i jutarnje molitve ovim riječima:

> „Is enim se ad ocia intelligens non vocatum, noctu semper ante etiam, qua cymbala principis templi reliquos excitassent, ad matutinas laudes vigilavit: quas una cum suis sacerdotibus, collectissimus in Deum, persolvisset, reliquum, quod supererat, temporis ad horam diei tertiam, aut lectioni sacrae, aut cudendis libris impendebat. Hora tertia sacrificabat: quod nunquam, nisi coactissimus, intermisit.“ [29]
>
> („On je shvaćao da nije pozvan na besposlicu; noću je uvijek još prije nego što bi zvona glavne crkve probudila ostale, bdio u jutarnjim hvalama, koje je zajedno sa svojim svećenicima obavljao uz najveću sabranost u Bogu, a preostalo vrijeme do trećega časa uložio bi ili u sveto čitanje ili pisanje knjiga. Trećega je časa žrtvovao [služio misnu žrtvu]: što nikada nije propuštao, osim kad bi zaista bio prisiljen.“)

Sv. Antonin pokazuje da je moguće uspješno spojiti odgovorne dužnosti biskupa sa zahtjevima liturgije i obvezom časoslova, ali i sviješću o važnosti privatne molitve i osobne pobožnosti. Iako je kao biskup bio zauzet odgovornim dužnostima i napornim poslovima, nikada nije smanjivao broj svojih molitava.

Osim toga, sv. Antonin pronašao je vremena da napiše odlična teološka i povijesna djela. Najpoznatija je, svakako, njegova sinteza moralne teologije *Summa theologiae moralis* ili kraće *Summa theologica*. Treba spomenuti i njegovu manju sumu za ispovjednike, poznatu po nazivom *Summula confessionis* ili *Summa „Defecerunt“*, koja se kao popularan priručnik za ispovjednike proširila po čitavoj Europi. Za proučavanje povijesti Crkve važna je Antoninova kronika (*Chronicon*).

---

[29] Ibid., str. 292.-293.

Spajajući intelektualni rad i molitvu, sv. Antonin se i kao biskup držao svih pravila dominikanskog redovničkog života. Uz cijeli časoslov, svakodnevno je molio i Mali oficij Blažene Djevice Marije, pokorničke psalame i Litanije svih svetih, a često i čitavi psaltir. Osim toga, dva puta u tjednu molio je Oficij za pokojne. [30]

Kod dominikanskih misionara također nalazimo veliku ljubav prema svetoj liturgiji. Odličan je primjer sv. Ljudevit Bertrand (1526.–1581.). Ovaj sveti dominikanac poznat je kao apostol Srednje i Južne Amerike, gdje je tisuće ljudi obratio na katoličku vjeru.

Sv. Ljudevit je još u djetinjstvu najveću radost pronalazio u sv. misi i liturgijskim molitvama. U njegovu životopisu čitamo:

> „Vix aetatis annum septimum egressus horarias Deiparae Virginis preces, quotidie a devotis dici solitas, sine intermissione recitare coepit. Rebus divinis adeo erat addictus ut nulla res ejus animum oblectaret, quam Missae sacrificio, ac Vespertinis horarum precibus interesse, templa obire, sacrasque aedes visitare.“ [31]
>
> („Tek što je navršio sedmu godinu života počeo je bez prestanka recitirati molitvene časove Bogorodice Djevice, koje pobožni ljudi običavaju moliti. Toliko je bio predan božanskim stvarima da ništa nije veselilo njegovu dušu osim prisustvovanja misnoj žrtvi i molitvi večernjih časova, obilaženja hramova i pohađanja svetih crkava.“)

Nakon što je sv. Ljudevit zaređen za svećenika 1547. godine, njegova pobožnost prema svetoj misnoj žrtvi još se povećala. Ljudevitova gorljivost u služenju sv. mise bila je očita i onima koji su prisustvovali njegovim misama.

---

[30] Ibid., str. 294.-295.

[31] *Admiranda vita, virtus, gloria s. Ludovici Bertrandi*, Augustae Vindelicorum, 1671., str. 5.

O toj gorljivosti ovako govori njegov životopisac:

> „Sanctissimum Missae sacrificium peragentis facies non raro instar crystalli refulgere visa, cumque sumendam hostiam manu tenens ferventi spiritu adoraret, ejus caput una cum hostia vel candida nubecula, vel radiante lucis circulo circumcingi a diversis conspectum fuit.“ [32]
>
> („Dok je služio presvetu misnu žrtvu, nerijetko se vidjelo kako mu lice blista poput kristala i dok se žarko klanjao hostiji, koju je držao rukom prije pričesti, mnogi su vidjeli kako sjajni oblačić ili blistavi krug svjetlosti okružuje njegovu glavu zajedno s hostijom.“)

Iako je sv. Ljudevit imao mnoge pastoralne obveze, to mu nikada nije bio izgovor da popusti u molitvenom i pokorničkom životu. Isto je tražio i od drugih redovnika:

> „Nihil exigebat, nisi quod ipsemet accuratissime praestitisset, in omni pietatis ac Religionis exercitio primus. Neque ob Pastoralis officii curas assueta poenitentiae exercitia, abstinentiae rigorem corporisque castigationes intermittebat, Choro die noctuque aderat nisi infirmitate prohiberetur; ac multoties post horarias Matutinarum preces flexis genibus divinorum intentus contemplationi ad Primam usque persistebat immotus.“ [33]
>
> („Ništa nije tražio osim onoga što je najtočnije obdržavao on sam koji je bio prvi u svakoj vježbi pobožnosti i bogoštovlja. Niti je zbog briga pastirske službe propuštao uobičajene pokorničke vježbe, strogoću uzdržljivosti i kroćenje tijela; svakodnevno je danju i noću prisustvovao koru, osim ako bi ga u tome spriječila bolest; i mnogo je puta nakon molitava jutarnjih časova, nepokretno klečeći razmatrao o božanskim stvarima sve do prvog časa.“)

---

[32] Ibid., str. 27.

[33] Ibid., str. 68.

Ljudevitova pobožnost očitovala se u njegovu pristupu časoslovu:

> „Preces horarias summa semper persolvebat devotione, praemissa singulis precatiuncula de Dominicae aliquo Passionis mysterio, ab hac jaculatoria eas precatione auspicando: Rex Christe clementissime, Tu corda nostra posside, Ut tibi laudes debitas Solvamus omni tempore.“ [34]
>
> („Molitve časova uvijek je obavljao s najvećom pobožnošću, a prije svake od njih izgovorio bi molitvicu o nekom otajstvu Muke Gospodnje, počinjući od ove strelovite molitve: Kriste Kralju preblagi, Ti posjeduj naša srca, da tebi dužne hvale iskazujemo u svako vrijeme.“)

Ovaj kratki pregled liturgijskog života dominikanskih svetaca završit ćemo sa svetim papom Pijom V.

Kao što je već spomenuto, sv. Pio V. pokazao je veliku brigu za liturgiju na razini sveopće Crkve izdavanjem Rimskog brevijara 1568. godine i Rimskog misala 1570. godine. Njegova odlučnost u provođenju liturgijske obnove nakon Tridentskog koncila pridonijela je liturgijskom jedinstvu Zapadne Crkve i unaprijedila bogoštovlje u čitavoj Europi.

U ostvarnju tog velikog i važnog zadatka došla je do izražaja liturgijska formacija sv. Pija V., koju je primio u dominikanskom redu. Otkad je pristupio dominikanskom redu 1518. godine, Antun Ghislieri (koji je uzeo redovničko ime Mihael) vodio je život predane molitve i stroge pokore.

Postao je uzorom redovničke discipline. Provodio je noći u molitvi i razmatranju, strogo je postio i vršio druga pokornička djela. Putovao je pješice, unatoč velikim udaljenostima. Držao je strogu tišinu kad god je to bilo moguće.

---

[34] Ibid., str. 87.

Nastojao je uvijek slijediti primjere svetih dominikanaca iz prošlih vremena. Ovu karakteristiku ističe i papa Klement XI. u buli kanonizacije sv. Pija V. *Inter multiplices* (1712. god.):

> „Strenuus itaque in his Castris Miles munia ejusdem Ordinis, Lectoris scilicet, Prioris, et Diffinitoris, quae exacta Regularis disciplinae observantia promeruit, summa cum laude obivit, totusque in eo fuit, ut viva probatorum Patrum exempla sibi proponeret imitanda; Ratus, et quidem merito, basim, ac fundamentum Religiosae vitae in assidua ad Deum precatione, atque in legendis imitandisque Sanctorum Virorum gestis, Sancti Dominici praesertim, ac eorum qui Dominicanam Familiam Sanctitatis fama illustraverant, esse collocanda.“ [35]
>
> („Dakle, kao snažan vojnik u ovim tvrđavama, uz najveće je pohvale obavljao službe u istom Redu, tj. službu lektora, priora i definitora, koje je zaslužio točnim obdržavanjem redovničke discipline i sav je bio u tome da žive primjere prokušanih otaca uzme za nasljedovanje. Uvjeren, i to s pravom, da se osnova i temelj redovničkog života treba smjestiti u postojanu molitvu Bogu, i u čitanje i nasljedovanje djela svetih muževa, osobito svetoga Dominika i onih koji su dominikansku obitelj osvijetlili glasom svetosti.“)

Napokon, i sama dominikanska liturgija govori o važnosti primjera svetaca kada moli „da nas primjeri svetaca našega reda potaknu na bolji život“ („ut ad meliorem vitam sanctorum ordinis nostri exempla nos provocent“).

---

[35] *Bullarium Romanum*, tom. X., p. I., Romae, 1735., str. 307.

iterum pollice, & indice dexteræ manus accipiet hostiam.

A Secreto, attente, deuote, & continuate, & cum summa reuerentia consecrationis verba proferat, & hostia consecrata, non super altare procumbens, sed aliquantulũ inclinans, ambabus manibus eleuet decẽter quantum cõmode potest, vt à retro stãtibus cerni possit: intentis in eam semper oculis populo adorãdam offerat, ac sine mora reuerenter deponens, prius auferat sinistram manum, dextera hostiam super altare collocet, & statim aliquantulum inclinet: B discooperiat calicem, & illico digitos ambarum manuum quibus hostiã eleuauit, leuiter excutiens in calicem ad *Præclarum calicem*, ad C *In sanctas* accipiat calicem dextera manu per medium, & sinistra per pedem. Et ad D parum oculos, & calicem eleuet, & statim deponat, & ad E sinistræ tribus extremis digitis firmatis super pedem calicis, dexteræ alijs tribus digitis superius dictis, crucẽ super calicem à labio ad labium faciat, prosequẽs verba, quę sequũtur, & ad F accipiat dexteræ digitis pollice, & indice cõiunctis à parte anteriori, reliquis tribus à tergo, vt vides, calicis medium, quem parum versus se, incuruans, ponat pollicẽ, & indicẽ sinistræ manus super pedem calicis, reliquos tres digitos subtus pedẽ, & sic retineat calicẽ. Et stans inclinato capite, secreto, attente, continuate, deuote, ac reuerenter proferat verba consecrationis, & prolatis G reuerenter inclinans, calicẽ semper aspiciendo eleuet, vt eũ populus adoret, sic tamen vt pes calicis, caput Sacerdotis nõ excedat, vt vides. Deponensq. dicat H & cooperiat eum. Posthæc pollicem & indicem vtriusque manus coniungat, nec disiungat (nisi ad cruces faciendas) vsque post ablutionẽ. Et ad I extendat brachia plus solito, mediocriter tamen vsquequo ad signa crucis facienda deponere necesse sit. K Sinistrã manum super corporale ponat, dexteræ tribus prioribus digitis tres cruces priores super totũ sacrificium faciat. L Super Hostiam. M Super Calicem.

A Hoc est enim corpus meum.

B Simili modo posteaquam cœnatum est, accipiens & hunc præclarũ calicem in C sanctas ac venerabiles manus suas.

D Itemque tibi gratias agens.

E Bene * dixit, deditq. discipulis suis, dicens: F Accipite, & bibite ex eo omnes.

G Hic est enim calix sanguinis mei, noui & æterni testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis, & pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

H Hæc quotiescumque feceritis in mei memoriam facietis.

I Vnde, & memores Domine nos tui serui, sed & plebs tua sancta eiusdem Christi Filij tui Domini nostri, tam beatæ passionis, nec non & ab inferis resurrectionis, sed & in cælos gloriosæ ascensionis, offerimus præclaræ Maiestati tuæ de tuis donis, ac K datis, Hostiam * puram, Hostiam * sanctam, Hostiam * immaculatam: L Panem * sanctum vitæ æternæ, & M Calicem salutis perpetuæ.

A Ma-

Upute o držanju hostije i kaleža za vrijeme pretvorbe i podizanja u Misalu Reda propovjednika iz 1604. godine

OBILJEŽJA DOMINIKANSKE LITURGIJE

Budući da dominikanski obred pripada obitelji redovničkih obreda, postoje brojne sličnosti između dominikanskog obreda i ostalih redovničkih obreda poput kartuzijanskog, karmelskog i premonstratenškog obreda. Dakako, svi ovi redovnički obredi dijele svoja najvažnija obilježja s (općim) rimskim obredom.

Sv. misa služi se u smjeru liturgijskog istoka (*ad Orientem*). Treba istaknuti da je ovo liturgijsko usmjerenje utemeljeno na Svetom Pismu.

Četiri su poglavita mjesta u Svetom Pismu koja se obično navode u prilog usmjerenja prema istoku. Već u Knjizi postanka čitamo da je Bog zasadio zemaljski raj na istoku (Post 2, 8), pa i molitvena okrenutost prema istoku označava težnju prema raju. Drugo, sveti psalmist prorokujući o Kristovu uzašašću na nebo, kaže da je uzašao prema istoku (Psal. 67, 34): „Qui ascendit super caelum caeli, ad orientem“ („Koji je uzašao na najviša nebesa, prema istoku“).

Treće je proročanstvo proroka Zaharije u kojem prorok Krista naziva Istokom (Zah 6, 12):

> „Ecce vir, Oriens nomen ejus, et subter eum orietur, et aedificabit templum Domino.“
>
> („Evo muža, ime mu je Istok, i pod njim će osvanuti, i izgradit će hram Gospodinu.“)

Napokon, i sam Gospodin Isus Krist kaže o svojem drugom dolasku (Mt 24, 27):

> „Sicut enim fulgur exit ab oriente, et paret usque in occidentem: ita erit et adventus Filii hominis.“
>
> („Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako će biti i s dolaskom Sina Čovječjega.“)

Navedena mjesta Svetoga Pisma osnove su na temelju kojih crkveni naučitelji iznose razloge zašto kršćani mole u smjeru istoka.

Stoga, na temelju tih biblijskih mjesta, sv. Toma Akvinski daje sljedeće objašnjenje o liturgijskoj usmjerenosti prema istoku (*Summa theologica*, II-II, q. 84, a. 3 ad 3um):

> „...secundum quandam decentiam adoramus versus orientem. Primo quidem, propter divinae maiestatis indicium quod nobis manifestatur in motu caeli, qui est ab oriente; secundo, propter Paradisum in oriente constitutum, ut legitur Gen. II, 8, secundum litteram Septuaginta, quasi quaeramus ad Paradisum redire. Tertio, propter Christum, qui est lux mundi et oriens nominatur, Zach. VI, 12; et qui ascendit super caelum caeli ad orientem; et ab oriente etiam expectatur venturus, secundum illud Matth. XXIV, 27: *sicut fulgur exit ab oriente et paret usque ad occidentem, ita erit adventus Filii hominis*."

> („...prema određenoj prikladnosti, klanjamo se prema istoku. Prvo naime, zbog naznake božanskog veličanstva koje nam se očituje u pokretu nebesa, koji je od istoka; drugo, zbog raja koji je postavljen na istoku, kako se čita u Post 2, 8, prema slovu Septuaginte, kao da težimo povratku u raj. Treće, zbog Krista, koji je svjetlo svijeta i naziva se Istokom u Zah 6, 12; i koji je uzašao na nebesa k istoku (Psal. 67, 34); i očekuje se da će doći sa istoka, prema onoj Mt 24, 27: *Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako će biti i s dolaskom Sina Čovječjega*.")

Sv. Albert Veliki na temelju Svetoga Pisma objašnjava zašto podđakon čita poslanicu u smjeru istoka (*De sacrificio Missae*, tract. II., cap. 3):

> „Vertitur autem subdiaconus legendo ad Orientem: quia adhuc indiget ampliori lumine, ut illustretur. Zachar. XIV, 4: *Stabunt pedes ejus in die illa super montem Olivarum, qui est contra Jerusalem ad Orientem*." [36]

> („Okrene se pak podđakon čitajući prema istoku, jer još treba obilnije svjetlosti, kako bi se prosvijetlio. Zah 14, 4: *Noge će mu u dan onaj stajati na Maslinskoj gori koja je nasuprot Jeruzalemu prema istoku*.")

---

[36] Albertus Magnus, *Opera omnia*, ed. Borgnet, vol. 38., Parisiis, 1899., str. 46.

Zanimljivo je da i hrvatski dominikanac Serafin Crijević prilično detaljno navodi razloge za liturgijsko usmjerenje prema istoku. U već spomenutom djelu o povijesti dubrovačke dominikanske kongregacije, Crijević ističe da istočni i zapadni crkveni oci govore u prilog molitvene usmjerenosti prema istoku:

> „Rursus veteribus ecclesiae monumentis accepimus sacras aliquando aedes ita dispositas aramque maximam eo loco collocari consuevisse ut populus piis precibus officiisque dans operam orientem solem respiceret, quem Graeci morem numetiam religiose observant. Etenim nascentis atque etiam adultae ecclesiae ea fuisse disciplina traditur ut christianis non nisi ad Orientem conversis Deum venerari aut precari liceret. Et quidem multis ex causis, quas passim Graeci atque Latini patres commemorant nosque nonnullas ad legentium eruditionem indicabimus.“ [37]
>
> („Opet, iz starih spomenika Crkve primili smo da su nekoć svetišta obično bila tako položena i glavni žrtvenik tako smješten da je puk obavljajući pobožne molitve i službe gledao prema izlazećem suncu, a taj običaj Grci i sada pobožno obdržavaju. Naime, prema predaji u počecima, kao i u kasnijem vremenu Crkve, kršćanima je bilo dopušteno štovati Boga i moliti se samo dok su okrenuti prema istoku. I to zaista iz mnogih razloga, koje jednako spominju i grčki i latinski oci, a mi ćemo neke od njih naznačiti radi pouke čitatelja.“)

Crijević nabraja sedam razloga za molitvenu usmjerenost prema istoku. Osim mjesta iz Svetoga Pisma, navodi i argumente sv. Atanazija, sv. Ivana Damaščanskog, sv. Justina, sv. Tome Akvinskog i drugih.

---

[37] Seraphinus Maria Cerva, *Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*, ur. R. Seferović, HAZU, Zagreb-Dubrovnik, str. 244.-245.

Kao i ostali crkveni redovi, dominikanci su se pridržavali ove drevne tradicije u gradnji crkava. Crijević ističe da su se tog starog običaja držali i utemeljitelji dominikanske crkve u Dubrovniku:

> „Vetus ille mos ab aedis nostrae conditoribus observatus est eamque ita disposuerunt ut quamvis a meridie praecipuum tunc ostium haberet, populus piis officiis precibusque vacans Orientem respiceret. Immo et religiosorum subsidia ita collocarunt, in ea aedis parte quam superiorem ecclesiam nuncupatam monuimus, ut divinas laudes concinentes in prospectu aram maximam haberent et Orientem intuerentur.“ [38]
>
> („Ovaj stari običaj obdržavali su i utemeljitelji našeg svetišta, i tako su ga postavili da iako su glavna vrata na južnoj strani, puk tijekom pobožnih službi i molitava gleda prema istoku. Štoviše, i redovničke službe su tako smjestili u onom dijelu hrama koji se, kako smo spomenuli, naziva gornjom crkvom, da pjevajući božanske hvale u svojem pogledu imaju veliki žrtvenik i gledaju prema istoku.“)

No, uz sve dobro vidljive sličnosti s rimskim obredom, dominikanski obred ima i brojne specifičnosti koje ga razlikuju od drugih obreda. O tim razlikama pisao je već Humbert iz Romansa u svojim tumačenjima dominikanskih konstitucija.

Među piscima o dominikanskom obredu posebno se izdvaja Marcello Cavalieri (1649.–1705.). Cavalieri je bio učen teolog i suradnik kardinala Orsinija (budućeg pape Benedikta XIII.), te jedan od najsposobnijih liturgičara dominikanskog reda u 17. stoljeću. Postao je biskupom talijanske biskupije Gravina u Apuliji 1690. godine.

Cavalieri je 1686. objavio knjigu pod nazivom *Statera Sacra Missam iuxta Ritum Ordinis Praedicatorum practice, historice et mystice expendens*. U toj knjizi Cavalieri analizira dominikanski obred sv. mise s praktičnog, povijesnog i mističnog gledišta.

---

[38] Ibid., str. 246.

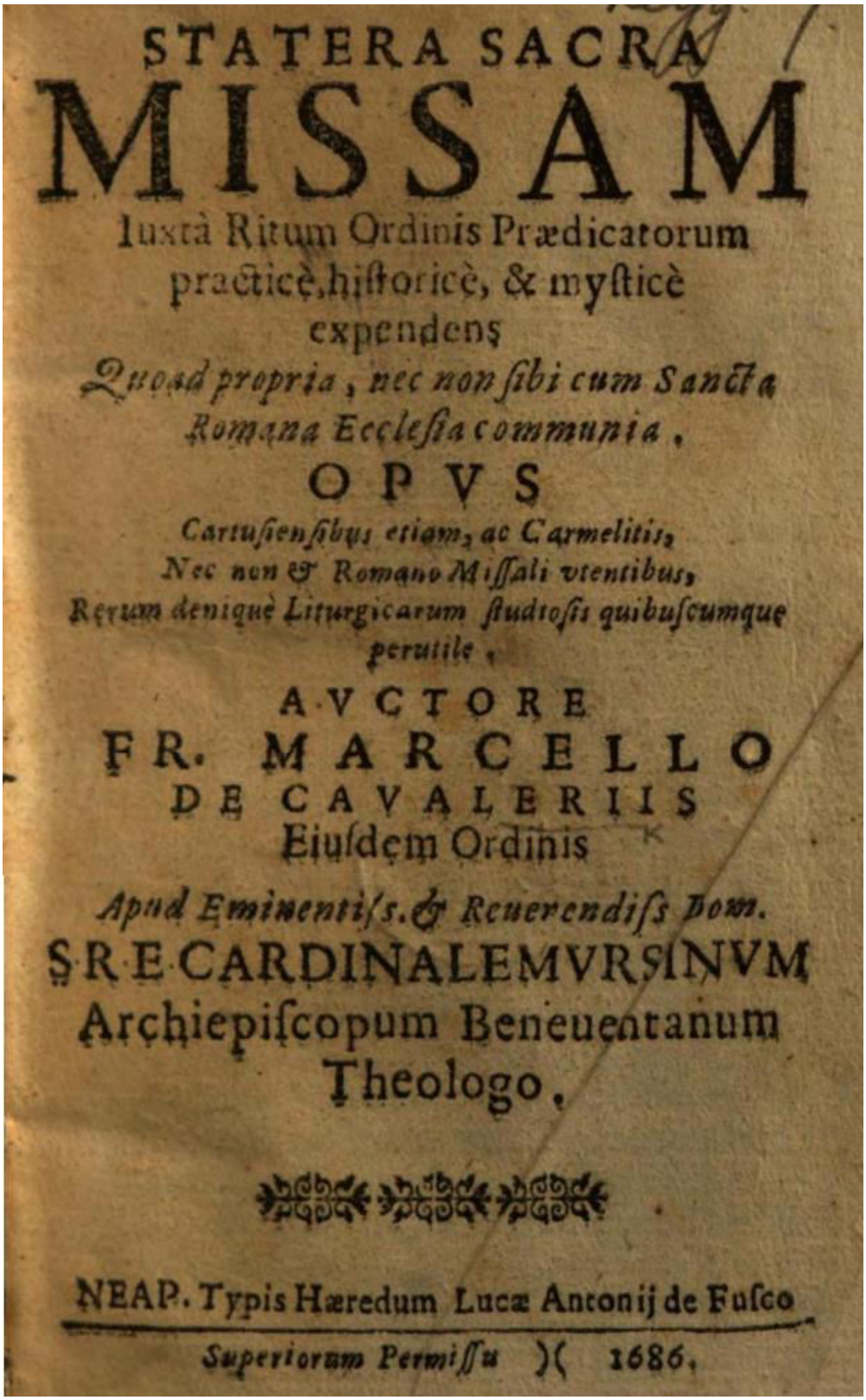

STATERA SACRA
MISSAM
Iuxtà Ritum Ordinis Prædicatorum
practicè, historicè, & mysticè
expendens
Quoad propria, nec non sibi cum Sancta Romana Ecclesia communia.
OPVS
Cartusiensibus etiam, ac Carmelitis, Nec non & Romano Missali vtentibus, Rerum denique Liturgicarum studiosis quibuscumque perutile.
AVCTORE
FR. MARCELLO
DE CAVALERIIS
Eiusdem Ordinis
Apud Eminentiss. & Reuerendiss Dom.
S.R.E. CARDINALEM VRSINVM
Archiepiscopum Beneuentanum
Theologo.

NEAP. Typis Hæredum Lucæ Antonij de Fusco
Superiorum Permissu)(1686.

Naslovnica Cavalierijeve knjige „Statera Sacra Missam iuxta Ritum Ordinis Praedicatorum practice, historice et mystice expendens“, objavljene 1686. godine

Kao glavna obilježja koja razlikuju dominikanski obred od tradicionalnog rimskog obreda navode se kratkoća i jednostavnost. Tako najstarije konstitucije dominikanskog reda traže da se časoslov govori „breviter et succincte“ („kratko i stegnuto“). Iako se ove riječi poglavito odnose na način pjevanja časoslova, često su se uzimale kao model za čitav dominikanski obred.

Može se, zaista, primijetiti da su antifone u dominikanskim službama kratke i da nema dužih povijesnih čitanja u matutinu. U obredu mise nema psalma *Judica me* (Ps 42), kruh i vino prinose se zajedno samo jednom molitvom (*Suscipe, sancta Trinitas*), prije pričesti svećenik govori samo jednu molitvu itd.

Kao glavni razlog kratkoće obreda obično se navodi predanost učenju, koje je jedno od glavnih ciljeva Reda propovjednika. Hrvatski dominikanac Markolin Padovan o tome piše 1916. godine u svojem članku *Cilj Dominikanskog Reda*:[39]

> „Život u redu mora tako biti organiziran, da ne bi ništa bilo na uštrb nauku. Čim tko stupi u red, njegov učitelj, govore konstitucije, treba da mu duboko usadi u pamet: ‘kako treba da bude revan u nauku, da danju i noću, u kući i na putovanju, štogod čitaju i razmatraju. I neka nastoje, da što više nauče na pamet’... Za vrijeme nauka, pak već bili i svećenici, ne smiju biti nikakvom službom zapriječeni, niti im se smije išta povjeriti, što bi ih moglo u nauku smetati. A da učenici ne bi malaksali u učenju, starješinama je preporučeno, da ih kad i kad oproste od nekojih opsluživanja, osobito od noćnog oficija, gdje taj postoji, te od posta i nemrsenja. Nu pošto je nauk sredstvo najuspješnije za postignuće cilja reda, te dosljedno svaki dominikanac na nj obvezan za cio život, mora po samostanima sve tako biti uregjeno, da ga kod nijednoga ne može da zapriječi. Sam oficij, kako Konstitucije preporučuju, treba da se moli: ‘kratko bez produživanja, da se ne bi zapriječio nauk’.“

[39] *Bogoslovska smotra*, Vol. 7., No. 3, 1916., str. 228.-229.

Unatoč važnosti učenja, Padovan ističe da učenje mora pratiti i dubok molitveni život, pokora i obdržavanje redovničkih pravila:[40]

> „Ma koliku red davao vrijednost nauku, da postigne svoj cilj, ne smije se misliti, da je to jedino sredstvo da do njega dogje. To je samo na prvom mjestu, ali koje mora da je združeno sa dva druga: molitvom i samostanskim opsluživanjem. Kada nauk ne bi bio združen sa ova dva druga sredstva, već nauk dominikanca ne bi postigao žugjenog cilja. Konstitucije odmah iza riječi, kojima opredjeljuju cilj reda, nadostavljaju: 'Izjavljujemo, da sredstva za postignuće ovog cilja (spasa duša), nama opredijeljena od našeg sv. Patrijarhe Dominika i naših prvih Otaca, jesu redovnički život, samostanska opsluživanja i svečano moljenje časoslova'. A i Bl. Humbert, od kojega ni prije, ni poslije nije nitko bolje obrazložio i preporučio potrebu nauke u redu, toliko preporučuje molitvu i druga redovnička opsluživanja, da isporegjujući krepost i znanost, veli, da je krepost nad znanošću, jer krepost vodi spasu, a ne znanost, prema onoj Sv. Augustina: 'Ustaju neuki i grabe nebo, a mi s našim knjigama propadamo u pakao'. Dominikanac samim naukom, bez kreposti, bio bi tijelo bez duše. Njegov nauk ne smije da je drugomu upravljen, nego spasu duša. Treba dakle da mu najprije plamti duša za spasom svoga iskrnjega, a to će, kada bude najprije ražežen ljubavlju prama Bogu, a onda će stoprv prama iskrnjemu. Onu pak ljubav, jer vrhunaravni dar, može da postigne od samog Boga, a to će samo onim djelima, koja se odnose izravno na Njega. Sama ljubav stvara apostole, bez te bi bio propovjednik sličan brečećem zvonu, koje druge u crkvu zove, a samo ne može da u nju uljeze. Djela, koja su kadra da nam pritegnu i podrže tu ljubav jesu: molitva i pokornička opsluživanja."

Znanost ima svoju ulogu u dominikanskom životu, ali ona ne može zamijeniti liturgiju i dobra djela. Znanost treba ići zajedno s pobožnim životom.

---

[40] *Bogoslovska smotra*, Vol. 7 No. 4, 1916., str. 350.-351.

Upravo nam veliki dominikanski sveci, poput sv. Tome Akvinskoga i sv. Alberta Velikoga, pokazuju kako treba spojiti znanost s duhovnim životom.

Štoviše, Padovan ističe da je ovu vezu između učenja i pobožnog života propisao sam sv. Dominik:

> „Znanost, koja je plod dubokog nauka, rasvjetljuje naš um, čuva nas od zabluda, ali sama po sebi ne može, da nam pribavi ovu ljubav. Ljubav sama, pribavljena rečenim sredstvima, treba da oživljuje znanost. Ovu pak ne može da nadomjesti ni molitva ni pokornička opsluživanja, a bez njih, ona bi bila nepotpuna. Uski dakle odnošaj mora da je megju dva rečena sredstva i naukom u dominikanskom životu. Stoga ih je Sv. Dominik združio čvrstim vezom u svojim Konstitucijama. On je to najprije pokazao u svom životu, a za njim se povedoše najslavniji njegovi sinovi. Tako nalazimo u dominikanskom redu, da su najviši učenjaci i propovjednici, i istodobno sveci veleumni.“

Iako je dominikanski časoslov, kao što smo spomenuli, u nekim dijelovima kraći od rimskog časoslova, ne može se reći da su dominikanci prošlih stoljeća manje molili od drugih svećenika i redovnika. Naime, osim časoslova, drevna dominikanska pravila propisuju i obvezu molitve Malog oficija Blažene Djevice Marije, Oficija za pokojne, pokorničkih psalama, gradualnih psalama i drugih služba i molitava.

Pojedine veće razlike između dominikanskog obreda i tradicionalnog rimskog obreda vidljive su već na prvi pogled, ali mnoge manje razlike mogu se uočiti tek nakon pažljivog uspoređivanja i analize.

Treba prvo istaknuti da se red i vrste blagdana u dominikanskom obredu djelomično razlikuju od rangiranja blagdana u tradicionalnom rimskom obredu. Humbertov kodeks donosi šest stupnjeva blagdana: *Totum duplex* (potpuno dvostruki), *Duplex* (dvostruki), *Semiduplex* (polu-

dvostruki), *Simplex* (jednostavni), *Trium lectionum* (blagdan triju čitanja) i *Memoria* (spomen).

Međutim, određene promjene uvedene su u rangiranje i stupnjeve blagdana u liturgijskoj reformi sv. Pija X., koja je u dominikanskom obredu stupila na snagu 1. siječnja 1923.

Još veće promjene uvedene su povodom usklađivanja dominikanskog obreda s motuproprijem *Rubricarum instructum* od 25. srpnja 1960. Po uzoru na rimski obred, liturgijski dani svrstani su u četiri razreda, a i nazivi pojedinih liturgijskih dana usklađeni su s rimskim obredom. Tako su nedjelje nakon blagdana Presvetog Trojstva dobile rimski naziv „nedjelje po Duhovima“ umjesto dotadašnjeg dominikanskog naziva „nedjelje nakon blagdana Presvetog Trojstva“ („dominicae post Trinitatem“) ili „nedjelje nakon osmine blagdana Presvetog Trojstva“ („dominicae post octavam Trinitatis“).

Ipak, ostala su netaknuta glavna obilježja dominikanske liturgije. Kako bi ih čitatelj mogao lakše uočiti, potrebno je odvojeno analizirati sv. misu i časoslov. Stoga, u nastavku donosimo kratak pregled glavnih obilježja sv. mise i časoslova prema dominikanskom obredu.

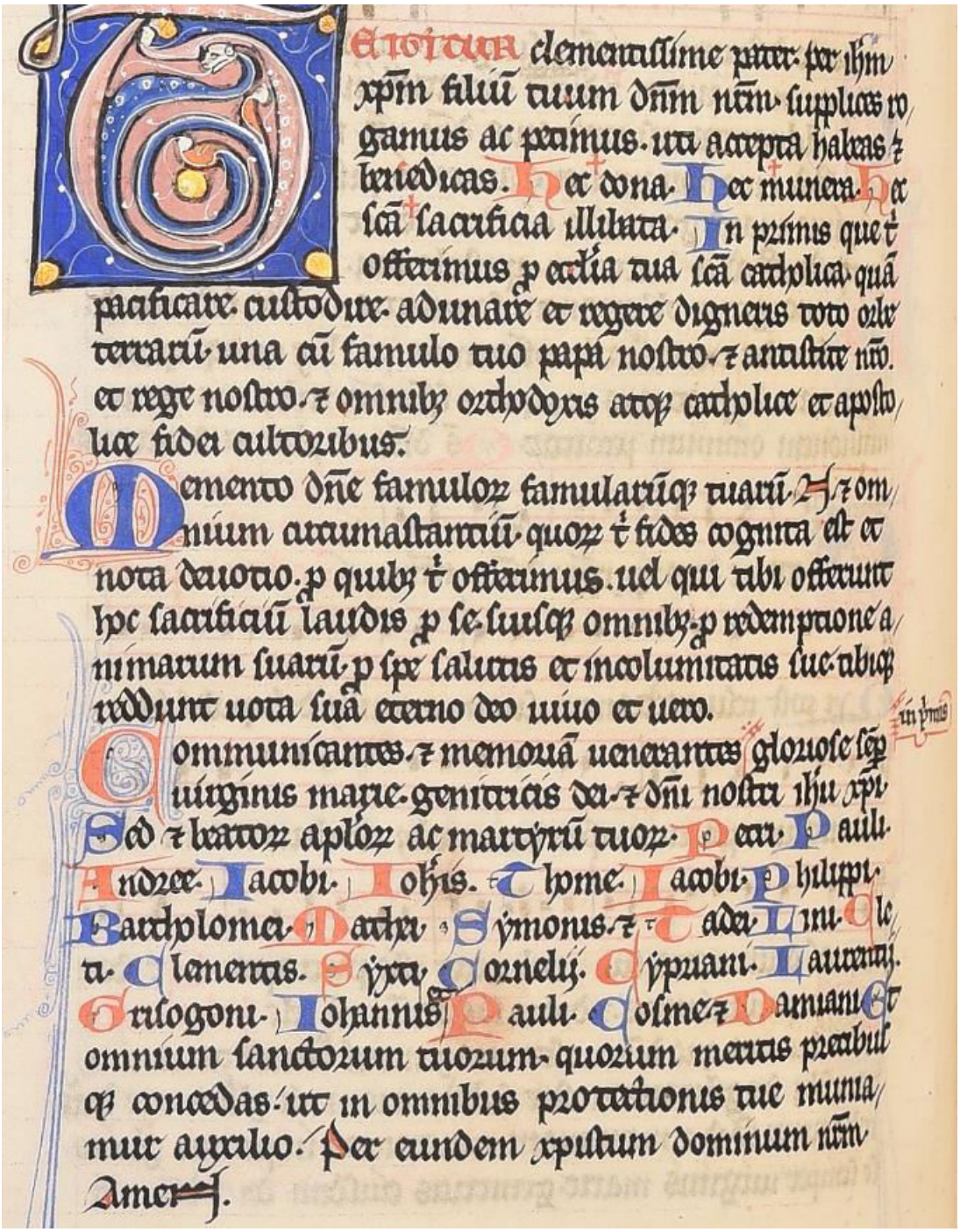

Početak kanona mise u Humbertovu kodeksu (Missale conventuale)

SV. MISA

Sveta misa je nekrvna žrtva Novoga zavjeta, u kojoj se Isus Krist pod prilikama kruha i vina neprestano prikazuje svojem nebeskom Ocu.

Sv. misa prikazuje se Bogu na vrlo važne svrhe: da mu se klanjamo i priznajemo njegovo vrhovno gospodstvo i vlast (poklonstvena ili latreutska žrtva), da mu zahvalimo za njegova dobročinstva (euharistijska ili zahvalna žrtva), da izmolimo milosti i darove koji su nam potrebni (prosna ili prozbena žrtva), da nam se oproste grijesi i da postignemo pomirenje (pomirbena žrtva) i da pružimo zadovoljštinu za grijehe (satisfaktorna žrtva).

Dakle, svetom misnom žrtvom na najsavršeniji se način Bogu iskazuje klanjanje, zahvala, molitva, pomirenje i zadovoljština za grijehe.

Žrtva je čin kreposti bogoštovlja (*religio*). Ovu istinu posebno ističe sv. Toma Akvinski (*Summa theologica*, II-II, q. 85, a. 3):

> „Sic igitur sacrificium est quidam specialis actus laudem habens ex hoc quod in divinam reverentiam fit. Propter quod ad determinatam virtutem pertinet, scilicet ad religionem.“
>
> („Tako je, dakle, žrtva određeni posebni čin koji ima hvalu iz toga što se čini na Božje štovanje. Zbog toga, pripada određenoj kreposti, to jest bogoštovlju.“)

Sv. misa po dominikanskom obredu služi se na latinskom jeziku kojim su pisane liturgijske knjige dominikanskog reda od najstarijih vremena.

Pri tome nije važno razumije li običan puk latinski jezik. Naime, sveta misna žrtva prinosi se Bogu, a ne puku. Puk dobiva velike milosti iz sv. mise bez obzira na pitanje razumije li latinski jezik ili ne razumije.

Dominikanski liturgičar Marcello Cavalieri 1686. godine u gore spomenutoj knjizi *Statera sacra* (str. 272.) odlično je objasnio razlog zašto nije važno da puk razumije latinski jezik: „jer je misa ponajviše ustanovljena ne zato da bi se po njoj puk poučavao, nego da bi se po njoj Bog štovao“ („cum maxime Missa instituta potissimum sit, non ut populus per eam erudiatur, sed ut Deus per eam colatur“).

Dakako, latinski jezik se ponajviše koristi u liturgijskim molitvama koje su upućene Bogu, dok se propovijed, koja je upućena puku, uvijek obavljala na narodnom jeziku. Isto tako, misna čitanja mogu se čitati na narodnom jeziku.

Trebamo opet istaknuti da je dominikanski obred jedna od varijanta rimskog obreda, prilagođena redovničkoj praksi 13. stoljeća. Stoga, najvažniji dijelovi sv. mise isti su u dominikanskom obredu kao u tradicionalnom rimskom obredu.

Liturgijska baština Zapadne Crkve odražava se u strukturi mise, u misnim molitvama, pjesmama, čitanjima, blagdanima i kalendaru. Unatoč svim mjesnim razlikama koje su se javljale tijekom stoljeća, lako se može uočiti suštinsko jedinstvo zapadnih obreda, bez obzira na pitanje je li riječ o redovničkim obredima ili o obredima mjesnih Crkava.

Obred sv. mise posvuda na Zapadu izražava ista temeljna načela, isti nauk, isti jezik i način izražavanja. Partikularni oblici tog obreda samo na drugačiji način očituju istu baštinu, koja je naslijeđena iz starih gregorijanskih liturgijskih knjiga.

Prije svega, treba istaknuti da je kanon mise, koji je središte rimskog obreda, isti u dominikanskom i u rimskom obredu mise. Kanon je osnova zapadnih liturgijskih obreda.

Pape su brižno čuvali rimski kanon, kao što piše Cavalieri (*Statera sacra*, str. 276.):

> „Post Gregorium vero Romanorum Pontificum nemo Romano Canoni aliquid addidit, et diversae oratiunculae, quae in antiquis Rom. Missalibus interiecta leguntur, ab eisdem expunctae sunt; neque in hoc licet de cetero, ut loquitur Micrologus cap. 12. terminos Patrum excedere. Si quis autem eo temeritatis devenerit, ut sacrum Canonem errores continere dixerit, se sciat a Tridentino *sess.* 22. *de sacrif. Miss. can.* 6. anathematizatum, ac Satanae traditum *cum eis, qui dixerunt Deo, Recede s nobis, semitam viarum tuarum nolumus*, Luthero nempe, eiusque sequacibus, scommata multa in sacrum praecipue Missae Canonem impio, ac blasphemo furore iacientibus.“
>
> („Nakon Grgura nijedan rimski prvosvećenik nije ništa dodao rimskom kanonu, a razne pridodane molitvice, koje se mogu pročitati u starim rimskim misalima, uklonjene su od strane istih [rimskih prvosvećenika]; uostalom, nije dopušteno u ovome prestupiti granice otaca, kao što govori *Micrologus*, cap. 12. Ako pak netko dođe do takve nepromišljenosti da počne tvrditi da sveti Kanon sadrži zablude, neka znade da je kažnjen anatemom od strane Tridentskog koncila, sess. 22. *de sacrificio Missae*, can. 6., i predan Sotoni *s onima koji su rekli Bogu: Odstupi od nas, ne želimo stazu tvojih puteva*, to jest s Lutherom i njegovim sljedbenicima, koji su bezbožnim i huliteljskim bijesom bacali mnoge pogrde osobito na sveti kanon mise.“)

Dakle, kanon mise zaštićen je izričitom odredbom Tridentskoga koncila. Time je potvrđeno središnje mjesto koje je kanon mise uvijek imao u liturgiji Crkve.

U dominikanskim misalima kanon mise nosi naslov koji odlično izražava njegovo značenje: „Canon sacrosancti incruenti sacrificii Missae“ („kanon presvete nekrvne žrtve mise“).

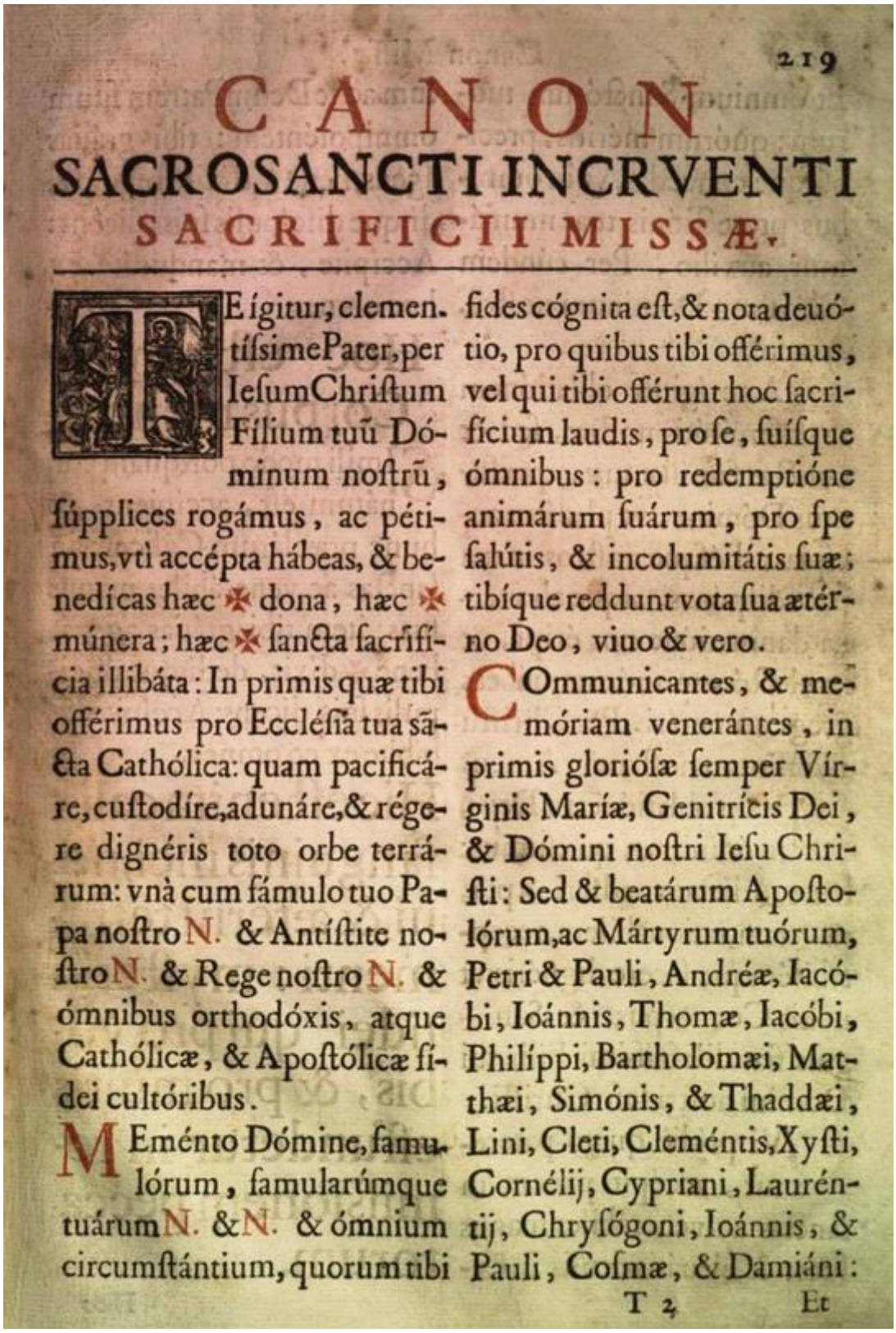

219

CANON
SACROSANCTI INCRVENTI SACRIFICII MISSÆ.

TE ígitur, clementíssime Pater, per Iesum Christum Fílium tuũ Dóminum nostrũ, súpplices rogámus, ac pétimus, vtì accépta hábeas, & benedícas hæc ✠ dona, hæc ✠ múnera; hæc ✠ sancta sacrifícia illibáta: In primis quæ tibi offérimus pro Ecclésiâ tua sãcta Cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, & régere dignéris toto orbe terrárum: vnà cum fámulo tuo Papa nostro N. & Antístite nostro N. & Rege nostro N. & ómnibus orthodóxis, atque Cathólicæ, & Apostólicæ fídei cultóribus.

MEménto Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. & N. & ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, & nota deuótio, pro quibus tibi offérimus, vel qui tibi offérunt hoc sacrifícium laudis, pro se, suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis, & incolumitátis suæ; tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, viuo & vero.

COmmunicantes, & memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis Dei, & Dómini nostri Iesu Christi: Sed & beatárum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri & Pauli, Andréæ, Iacóbi, Ioánnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis, & Thaddæi, Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélij, Cypriani, Laurentij, Chrysógoni, Ioánnis, & Pauli, Cosmæ, & Damiáni:

T 2 Et

Kanon mise u Misalu Reda propovjednika iz 1705. godine

Koristeći naziv „kanon presvete nekrvne žrtve mise“, dominikanski misal izražava vrlo važnu istinu katoličke vjere. Sv. misa je nekrvna žrtva.

Isus Krist se na Križu žrtvovao krvnim načinom (trpio je i umro), dok se u svetoj misi žrtvuje nekrvnim načinom. Naime, Isus Krist u sv. misi ne trpi i ne umire. Zato je sveta misa nekrvna žrtva Isusa Krista.

Ova velika istina naše vjere, koja se uvijek jasno isticala u Crkvi, konačno je potvrđena na Tridentskom koncilu (sess. XXII., cap. 2.):

> „…in divino hoc sacrificio, quod in Missa peragitur, idem ille Christus continetur et incruente immolatur, qui in ara crucis semel se ipsum cruente obtulit…“
>
> („…u ovoj božanskoj žrtvi, koja se izvršava u misi, sadržan je isti onaj Krist i nekrvno se žrtvuje, koji je na žrtveniku Križa jednom samoga sebe krvno prikazao…“)

Žrtva svete mise ista je žrtva kao i žrtva na Križu, jer je i u jednoj i u drugoj Krist svećenik i žrtveni dar. U žrtvi svete mise predočuje se žrtva na Križu i primjenjuju se njezini plodovi.

Crkva naučava na Tridentskom koncilu:

> „Una enim eademque est hostia, idem nunc offerens sacerdotum ministerio, qui se ipsum tunc in cruce obtulit, sola offerendi ratione diversa. Cuius quidem oblationis cruentae, inquam, fructus per hanc incruentam uberrime percipiuntur...“
>
> („Jedna je, naime, i ista žrtva: isti je sada prinosi po službi svećenika, koji je samoga sebe tada prinio na Križu, samo je način prikazanja različit. A plodovi toga krvnoga prinosa, kažem, po ovom se nekrvnom obilno primaju...“)

Dakle, bit svete misne žrtve ista je u svim sv. misama bez obzira na obred po kojem se služe.

Razlike između rimskog obreda i dominikanskog obreda

Nakon što smo spomenuli pojedina zajednička obilježja dominikanskog obreda i općeg rimskog obreda kodificiranog u Misalu sv. Pija V., pogledajmo i njihove razlike. Dakako, ne možemo u ovom kratkom osvrtu nabrojati sve njihove razlike, ali navedimo barem one najvidljivije.

1) Dolazak do oltara

Umjesto bireta dominikanski svećenici koriste kapuljaču prigodom dolaska do oltara. Upotreba kapuljače karakteristika je mnogih redovničkih zajednica, pa je tijekom stoljeća postala i obilježje koje razlikuje redovnike od svjetovnih svećenika.

U tihoj sv. misi, ministrant nosi misal ispred svećenika i pali svijeće na početku mise.

Cavalieri uspoređuje ministranta sa sv. Ivanom Krstiteljem, koji je išao pred Gospodinom i pripravio njegov dolazak (*Statera*, str. 87.):

> „Minister etiam cum Missali praecedens, mysterio viduus non est. Ioannis namque vice fungitur, qui ante Christum conceptus, ac natus praeivit ante faciem Domini parare vias eius, ante Christum et praedicationem aggressus.“
>
> („I poslužitelj koji naprijed hoda s misalom nije bez otajstvenog značenja. Naime, on obavlja službu Ivana, koji je začet i rođen prije Krista, te koji je išao ispred lica Gospodnjega kako bi pripravio njegove staze, pristupivši prije Krista i propovijedanja.“)

Isto tako, ministrant odnosi misal i gasi svijeće kada nakon sv. mise sa svećenikom odlazi s oltara.

2) Razlike u škropljenju puka prije nedjeljnje mise na Uskrs i Duhove

I u rimskom i u dominikanskom obredu sv. mise prilikom škropljenja u uskrsnom vremenu pjeva se antifona *Vidi aquam* (*Vidjeh vodu*). Međutim, dok se u rimskom obredu kroz cijelo uskrsno vrijeme koristi pripjev ℣. *Confitemini Domino*, u dominikanskom obredu postoje dva izuzetka na Uskrs i Duhove.

Na Uskrs pjeva se stih: „Haec dies, quam fecit Dominus: exsultemus, et laetemur in ea.“ („Ovo je dan što ga učini Gospodin: kličimo i radujmo se u njemu.“)

Na blagdan Duhova pjeva se stih: „Emitte Spiritum tuum, et creabuntur: et renovabis faciem terrae.“ („Pošalji Duha svojega i postat će: i obnovit ćeš lice zemlje.“)

Nakon toga, ne ponavlja se antifona *Vidi aquam* u cijelosti, nego samo njezin drugi dio, tj. od riječi *Et omnes* (vidi str. 242.).

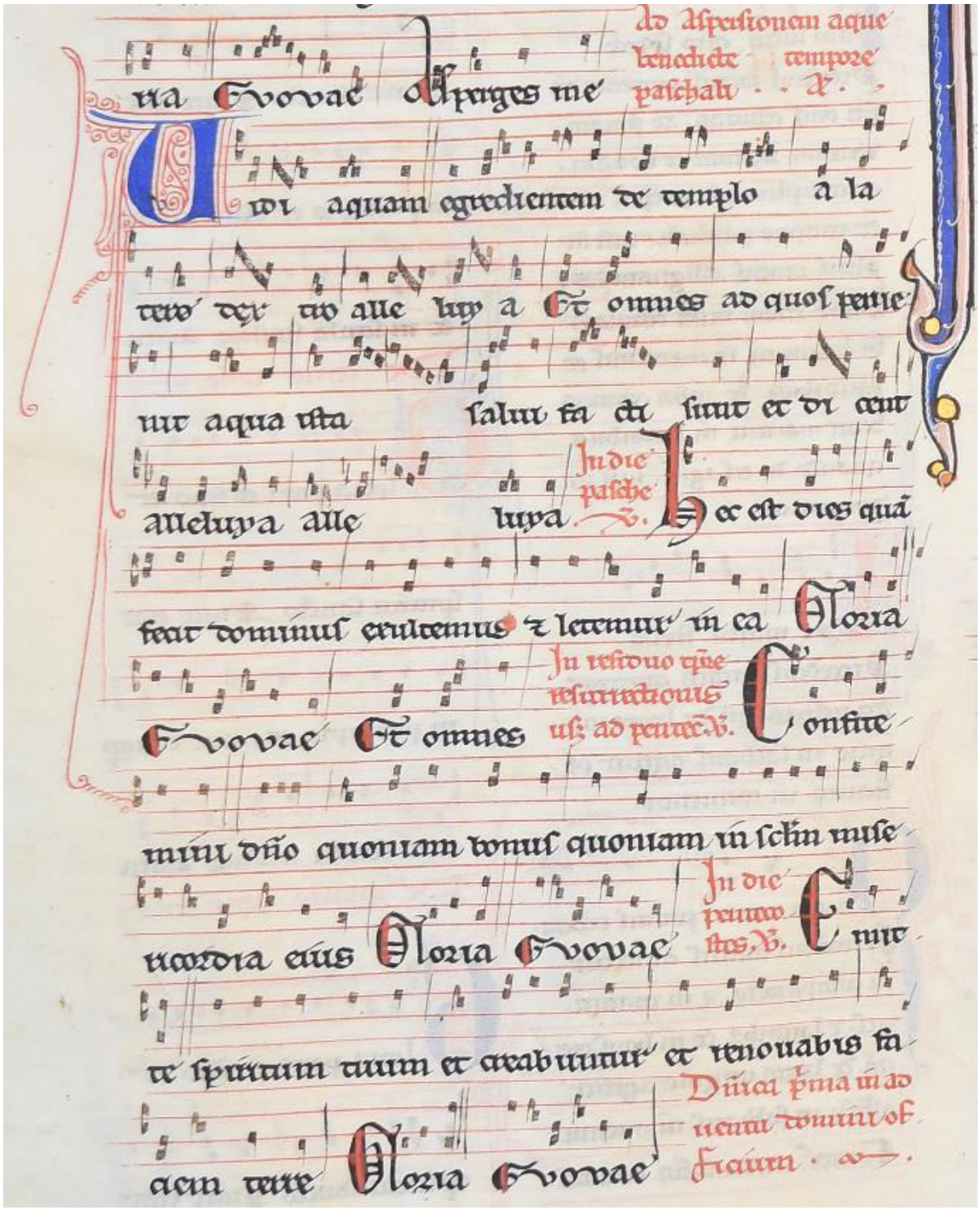

Napjevi za škropljenje puka blagoslovljenom vodom u uskrsnom vremenu („Vidi aquam“) u Humbertovu kodeksu

3) Priprava darova prije sv. mise

Prije početka tihe sv. mise, svećenik ulije vino i vodu u kalež, a pritom blagoslovi vodu. Međutim, na pjevanoj misi kalež se priprema nakon poslanice, a na svečanoj misi prije pjevanja Evanđelja.

Najveći liturgičar 17. stoljeća, kardinal Bona, ovdje ukazuje na sličnost s istočnim obredima, u kojima se također darovi pripremaju na početku liturgije, napominjući da se isto opaža i kod drugih redovnika:

> „Imitantur vini et aquae praeparationem antequam Missam inchoent quidam Latinorum, ut Carthusiani, Praedicatores, et veteri ritu Cistercienses ac quidam alii. Statim enim ac pervenerunt ad Altare, vinum calici infundunt, et aquam miscent, brevique oratione benedicunt.“ [41]
>
> („Pripravu vina i vode prije početka mise nasljeduju neki od Latina, kao kartuzijanci, propovjednici i cisterciti starog obreda, te neki drugi. Naime, odmah kada dođu do oltara uliju vino u kalež i primiješaju vodu, i blagoslove je kratkom molitvom.“)

[41] Joannes Bona, *Rerum liturgicarum libri duo*, tom. III., ed. R. Sala, Augustae Taurinorum, 1753., str. 24.

Napominjemo da u dominikanskom obredu svećenik ne blagoslivlja vino prije nego što ga ulije u kalež, kao što blagoslivlja vodu.

Ministrant pruža svećeniku posudicu vode govoreći: *Benedicite* (*Blagoslovite*), svećenik načini nad njom znak križa govoreći: *In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti* (*U ime Oca i Sina i Duha Svetoga*), a ministrant odgovori: *Amen*.

Na pitanje zašto svećenik blagoslivlja samo vodu, a ne i vino, Cavalieri ovako odgovara (*Statera sacra*, str. 97.):

> „Vinum non benedicitur, per quod Christus significatur benedictione non indigens. Benedicitur aqua, quae, ut mox diximus, est symbolum populorum, Christi benedictione, ac crucis virtute indigentium, ut Christo uniantur, et sicuti vinum in sui naturam aquam hanc trahit ita Christus in se populos per gratiam transformet, fiantque unum Caput, et membra, quemadmodum ad Patrem Christus loquitur dicens: *Pater rogo, ut omnes unum sint in me; sicut tu Pater in me, ego in te*, ex Titelmano c. 23. et aliis.“
>
> („Vino se ne blagoslivlja; njime se označava Krista koji ne treba blagoslov. Blagoslivlja se voda koja je, kao što smo malo prije rekli, simbol naroda, koji trebaju Kristov blagoslov i snagu križa, kako bi se sjedinili s Kristom, a kao što vino povlači ovu vodu u svoju narav, tako Krist u sebi preobražava narode po milosti, i postaju jedna Glava i udovi, kao što je Krist rekao Ocu, govoreći: *Molim Oče da svi budu jedno u meni; kao što si ti Oče u meni, ja u tebi*, prema Titelmanu c. 23. i drugima.“)

Trebamo također naglasiti da se voda ne blagoslivlja na misama za pokojne.

Osim priprave darova prije početka sv. mise, svećenik se i osobno pripravlja za svetu žrtvu moleći molitvu *Actiones nostras* (*Djela naša*).

Cavalieri ističe prikladnost ove molitve neposredno prije sv. mise, kako bi Bog nadahnuo svećenika i vjernike da ispravno mole tijekom sv. mise (*Statera sacra*, str. 106.):

> „Quia vero, ut idem Apost. ad Rom. 8. *quid oremus sicut oportet nescimus, sed Spiritus nos docet, et adiuvat infirmitatem nostram*, merito praemittimus, actiones nostras quaesumus Domine aspirando praeveni etc.“
>
> („Jer kao što kaže isti Apostol Rim. 8. *ne znamo što da molimo kako je potrebno, ali Duh nas poučava i pomaže našoj nemoći*, s pravom na početku kažemo: *Djela naša, molimo, Gospodine, nadahnućem preteci* itd.“)

Dominikanski obred tako omogućuje svećeniku da molitvom započne sv. misu, a time potiče prisutne vjernike na veću pobožnost kod svete žrtve.

4) U dominikanskom obredu ne moli se Psalam 42. na početku sv. mise

Izostavljanje psalma *Judica me Deus* na početku sv. mise karakteristika je koju dominikanski obred dijeli s obredima pojedinih drugih redovničkih zajednica, kao što ističe papa Benedikt XIV. u svojem poznatom djelu *De sacrosancto Missae sacrificio* (lib. II., cap. 3., n. 12.):

> „Carthusiani, Fratres Praedicatores, Carmelitae in principio Missae nunquam illum Psalmum, sed versus quosdam ex aliis Psalmis sumptos recitant.“ [42]
>
> („Kartuzijanci, braća propovjednici, karmelićani na početku mise nikada ne mole taj psalam, nego pojedine stihove uzete iz drugih psalama.“)

[42] Benedictus XIV., *Opera omnia*, tom. VIII., Prati, 1843., str. 43.

U dominikanskom obredu, nakon znaka križa, svećenik počinje sv. misu riječima: *Confitemini Domino quoniam bonus*. (*Hvalite Gospodina jer je dobar.*) Ministrant odgovara: *Quoniam in saeculum misericordia ejus*. (*Jer je dovijeka milosrđe njegovo*.)

Ovakvi zazivi javljaju se u psalmima 104., 105., 106., 117. i 135., ali i u drugim dijelovima Svetoga Pisma poput Knjige proroka Danijela, kao i u Prvoj i Drugoj knjizi Ljetopisa. Postavlja se, stoga, pitanje zašto je u dominikanskom obredu taj zaziv stavljen na početak sv. mise.

Neki pisci smatraju da je smještanje ovog zaziva na početak sv. mise nadahnuto molitvom starozavjetnih svećenika prigodom posvete Salomonova hrama, prema opisu u II. knjizi Ljetopisa (5, 13-14) kako ga donosi Vulgata:

> „Igitur cunctis pariter, et tubis, et voce, et cymbalis, et organis, et diversi generis musicorum concinentibus, et vocem in sublime tollentibus, longe sonitus audiebatur, ita ut cum Dominum laudare coepissent et dicere: **Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia ejus**: impleretur domus Dei nube, nec possent sacerdotes stare et ministrare propter caliginem. Compleverat enim gloria Domini domum Dei.“
>
> („Dok su, dakle, svi zajedno skladno pjevali uz trublje, i glasove, i cimbale, i svirale, i glazbala raznih vrsta, i visoko uzdizali svoj glas, zvuk se čuo nadaleko; kada su tako počeli hvaliti Gospodina i govoriti: **Hvalite Gospodina jer je dobar, jer je dovijeka milosrđe njegovo**; oblak je ispunio dom Gospodnji, a svećenici nisu mogli stajati i obavljati svoju službu zbog oblaka. Naime, slava Gospodnja ispunila je dom Gospodnji.“)

Dominikanski pisac Josip Amendolia u djelu *De potestate praelatorum* (lib. VI., dub. VI., n. 9.) navodi ovaj događaj kao razlog zašto u nekim

(redovničkim) misnim obredima svećenik počinje sv. misu zazivom *Confitemini Domino*:

> „Alii autem Sacerdotes sic incipiunt: *confitemini Domino quoniam bonus*, etc. Quia cum in Salamonis Templo dicerent Sacerdotes confitemini, etc. nebula implevit Domum Domini, et obumbravit facies Sacerdotum, ita quod se invicem non poterant videre, et tunc ait Salomon 1. Reg. 8. *Dixit Dominus; quod habitaret in nebula dixit*, idest in opere demonstravit; quia in Monte Synai apparuit in nebula, Israel in nube processit, et ante Moyses in caverna positum transivit in nebulam.“ [43]
>
> („Drugi pak svećenici ovako počinju: *Hvalite Gospodina jer je dobar*, itd. Jer dok su u Salomonovu hramu svećenici rekli: *Hvalite*, itd., oblak je ispunio dom Gospodnji i zasjenio lica svećenika tako da se nisu mogli međusobno vidjeti, i tada je rekao Salomon 1. Kr. 8. *Reče Gospodin da prebiva u oblaku*: *reče*, to jest pokaže djelom, jer se na brdu Sinaju ukazao u oblaku, u oblaku je predvodio Izrael, i pred Mojsijem, kada je bio u špilji, prošao je u oblaku.“)

No, najvažnije je to što zaziv *Confitemini Domino* već na početku mise podsjeća svećenika i okupljene vjernike na Božju dobrotu i milosrđe. To je vrijedan poticaj vjernicima da s pouzdanjem sudjeluju u liturgiji i da nastoje primiti što više plodova iz svete misne žrtve.

---

[43] Joseph Amendolia, *De potestate praelatorum*, Neapoli, 1705., str. 264.

5) *Confiteor*

U dominikanskom obredu *Confiteor* je kraći nego u rimskom obredu. Ne spominju se sv. Mihael Arkanđeo, sv. Ivan Krstitelj, sv. Petar i Pavao, nego samo Blažena Djevica Marija i sv. Dominik.

Svećenik i ministrant ne udaraju se u prsa dok govore „mea culpa“. Treba istaknuti da se i svećenik i ministrant trebaju duboko prignuti dok svećenik počne moliti *Confiteor* i ostaju prignuti sve dok svećenik ne dovrši molitvu odrješenja *Absolutionem et remissionem*.

Napomenimo također da ovo odrješenje nije sakramentalno odrješenje kao u sakramentu pokore. Sv. Toma Akvinski daje nam o tome sljedeće objašnjenje (*Summa theologica*, III, q. 84, a. 3 ad 1um):

> „Huiusmodi autem absolutiones in publico factae non sunt sacramentales, sed sunt rationes quaedam ordinatae ad remissionem venialium peccatorum.“
>
> („Ovakva, naime, odrješenja učinjena u javnosti nisu sakramentalna, već su neki određeni načini za otpuštenje lakih grijeha.“)

Sv. misu započinjemo s pokorničkim stavom, kajući se za grijehe.

6) Ulazna pjesma naziva se *officium*

Ulazna pjesma (*antiphona ad introitum* ili *introitus*) u dominikanskim liturgijskim knjigama nosi naziv „oficij“ (*officium*). Poznato je da su još prije Humbertove revizije dominikanski misali ulaznu pjesmu nazivali *officium*.

Cavalieri ukazuje na činjenicu da su tako i stariji liturgičari (Amalarius, Beleth i Durand) nazivali ulaznu pjesmu (*Statera sacra*, str. 131.):

> „Quaecumque Missa in nostro Missali praetitulatur *officium*. Sic introitum olim dictum patet ex Amalario lib. 3. de off. cap. 5. ex Durando hic, et Durando antiquiore Ioanne Beleth, qui *divina officia* circa medietatem saeculi 12. eruditissime explicavit.“
>
> („Svaka misa u našem misalu nosi naslov *officium*. Tako su nekoć nazivali ulaznu pjesmu, što je očito iz Amalara lib. 3. *De officiis*, cap. 5., iz Duranda, i Ivana Beletha, koji je stariji od Duranda, i koji je oko sredine 12. stoljeća vrlo učeno objasnio *božanske službe*.“)

Raznolikost u nazivima ulazne pjesme nije novost u zapadnim obredima. Naime, ulazna pjesma ima različite nazive u različitim obredima, kao što dobro primjećuje papa Benedikt XIV. (*De sacrosancto Missae sacrificio*, lib. II., cap. IV., n. 2.):

> „In Missali Ambrosiano vocatur *Ingressa*, in Liturgia Mozarabica, et in Missali Carthusianorum, Fratrum Praedicatorum et Carmelitarum *Officium* appellatur.“ [44]
>
> („U ambrozijanskom misalu naziva se *Ingressa*, a u mozarapskoj liturgiji i u misalu kartuzijanaca, braće propovjednika i karmelićana naziva se *officium*.“)

---

[44] Benedictus XIV., *Opera omnia*, tom. VIII., Prati, 1843., str. 44.

Unatoč različitim nazivima, ulazna pjesma ima, uglavnom, istu strukturu u rimskom i dominikanskom obredu. Međutim, za razliku od rimskog obreda, u dominikanskom obredu se ne kadi oltar za vrijeme pjevanja ulazne pjesme na pjevanoj sv. misi.

7) *Gloria in excelsis Deo*

Hvalospjev *Gloria in excelsis Deo* svećenik započne na sredini oltara, a zatim se vrati na stranu poslanice, gdje ga dovrši.

Cavalieri tom kretanju od sredine oltara do strane poslanice daje sljedeće mistično tumačenje (*Statera sacra*, str. 155.):

> „In medio quidem Sacerdos, qui Angelum Magni Consilii repraesentat incipit *Gloria in excelsis Deo*, quia Angelus in medio Pastorum, dum medium silentium tenerent omnia, nato Christo Dei mediatore, et hominum, illudmet cecinit; ob quas mysticas considerationes Ritu Rom. totus hymnus in medio Altaris, quod etiam Christum significat, rectius persolvitur. Sed nos, cum annunciatur tunc orta *in terra pax hominibus*, ad sinistram recte deflectimus, quae vitam praesentem designat.“
>
> („U sredini, naime, svećenik, koji predstavlja Anđela velikoga savjeta, započne *Slava Bogu na visini*, jer je to anđeo zapjevao posred pastira, dok je tišina vladala čitavim svijetom, nakon što se rodio Krist, posrednik između Boga i ljudi. Zbog promišljanja o tim otajstvima, u rimskom obredu se čitav hvalospjev ispravnije obavlja u sredini oltara, koji također označava Krista. No, kako se naviješta tada nastali *mir na zemlji ljudima*, ispravno je to što mi pođemo na lijevu stranu, koja označava sadašnji život.“)

U prilog tome Cavalieri navodi i opće značenje strane poslanice. Naime, stariji liturgijski autori pisali su kako strana poslanice označava Židove, dok strana Evanđelja označava pogane. Kada su se obje dotad udaljene skupine ljudi pokrstile, postale su jedan narod u Crkvi, gdje „nema više Židov ni Grk“ (Gal 3, 28).

Kako strana poslanice označava Židove, dominikanski svećenik moli na toj strani hvalospjev *Gloria in excelsis* kao što su anđeli pjevali taj hvalospjev nad židovskim pastirima, koji su čuvali svoja stada, u noći kada je rođen Isus Krist (Lk 2, 13-14). Navodeći ovo mistično tumačenje, Cavalieri piše: „non imerito, saltem cum de orta in terra pace hominibus est mentio, in cornu Epistolae hymnum hunc nos persolvimus“ („nije bez razloga, barem kad se spominje nastali mir među ljudima, to što mi dovršavamo ovaj hvalospjev na strani poslanice“).

8) *Dominus vobiscum*

Ako se sv. misa služi na oltaru na kojem se ne nalazi svetohranište u kojem se čuva Presveti Oltarski Sakrament, svećenik se prije misnih molitava okrene prema puku na strani poslanice i kaže: „Dominus vobiscum“ („Gospodin s vama“).

Dakle, svećenik ne odlazi do sredine oltara kako bi se ondje okrenuo prema puku, kao što je propisano u tradicionalnom rimskom obredu.

Cavalieri ističe da je ovaj dominikanski običaj vrlo star, dodajući da isti način okretanja kod *Dominus vobiscum* čuvaju i kartuzijanci (*Statera sacra*, str. 159.):

> „*In eodem loco vertat se ad Populum*: talem fuisse antiquitus praxim innuit hoc loco Turrecremata; atque eam retinuerunt et Carthusienses, eorum Ordinario cap. 16. nu. I. dicente: *Sacerdos stans in eodem cornu Epistole dicit*, Dominus vobiscum.“
>
> („*Na istom se mjestu okrene prema puku*: da je takva bila drevna praksa na ovom mjestu istaknuo je Turrecremata; a zadržali su je i kartuzijanci, jer njihov ordinarij cap. 16. nu. I. govori: *Svećenik stojeći na istoj strani poslanice kaže:* Dominus vobiscum.“)

Sam način okretanja precizno je propisan u rubrikama dominikanskog misala:

> „In eodem loco vertat se ad populum a sinistro latere ad dexteram corporis, id est, per eam partem, quae respicit cornu Epistolae, (excepto quando celebrat in altari, in quo est SS. Eucharistiae Sacramentum) minibus rectis, elevatis ut humeros non excedant, extensis ut a retro videri queant: quod in omni manuum elevatione, et extensione observetur, nisi ad *Unde et memores*.“ [45]
>
> („Na istom mjestu okrene se prema puku od lijeve strane prema desnoj strani tijela, to jest po onom dijelu koji gleda stranu poslanice (osim kada slavi na oltaru na kojem je Presveti Sakrament Euharistije), uspravljenih ruku, uzdignutih tako da ne prelaze ramena, ispruženih tako da se mogu vidjeti odostraga: ovo treba obdržavati uvijek kod podizanja i širenja ruku, osim kod *Unde et memores*.“)

---

[45] *Missale S. Ordinis Praedicatorum*, Romae, 1939., str. 30.

Ako se sv. misa služi na oltaru na kojem se nalazi svetohranište u kojem se čuva Presveti Oltarski Sakrament, onda vrijede posebna pravila.

Rubrike ovako propisuju okretanje svećenika u tom slučaju:

> „Si vero in altari sit Sacramentum in tabernaculo occlusum, quotiescumque Celebrans dicit *Dominus vobiscum*: ne terga vertat tabernaculo, similiter ad medium altaris procedat, factaque capitis inclinatione, paululum ad cornu Evangelii secedens, vertat se ad populum per latus dexterum, et per idem latus, facta iterum coram tabernaculo capitis inclinatione, ad librum redeat, ibique dicat pro more *Oremus*, et Orationem, seu Orationes.“ [46]
>
> („Ako se pak na oltaru nalazi Sakrament zatvoren u svetohraništu, kad god celebrant govori *Dominus vobiscum*, na sličan način pristupi sredini oltara, a kako ne bi okrenuo leđa svetohraništu, i naklonivši glavu, pomakne se ponešto prema strani Evanđelja i okrene se prema puku po desnoj strani, i po istoj strani, opet naklonivši glavu pred svetohraništem, vrati se knjizi, i ondje na uobičajeni način govori *Oremus*, i molitvu ili molitve.“)

[46] Ibid., str. 38.

Rubrike jednaku odredbu donose i kod *Orate fratres* i *Ite Missa est*:

> „Idem faciat ad *Orate fratres*, et *Ite Missa est* et dum benedicit populum, advertendo etiam, quod tunc non perficit circulum, sed revertitur eadem via ad medium altaris; ubi iterum caput inclinat coram tabernaculo: et data benedictione, ad cornu Evangelii accedit, dicturus, ut supra, ultimum Evangelium."
>
> („Isto čini kod *Orate fratres* i *Ite Missa est* i kad blagoslivlja narod, također pripazivši da tada ne čini krug, nego se vrati istim putem do sredine oltara; gdje opet nakloni glavu pred svetohraništem: i davši blagoslov, pristupi strani Evanđelja kako bi govorio, kao što je gore spomenuto, posljednje Evanđelje.")

Zanimljivo je ovdje navesti i kako sv. Toma Akvinski objašnjava zašto se svećenik okrene prema narodu prije nego što kaže *Dominus vobiscum* (Summa theologica, III, q. 83, a. 5 ad 6um):

> „…quinquies se sacerdos vertit ad populum, ad designandum quod Dominus die resurrectionis quinquies se manifestavit, ut supra dictum est in tractatu de resurrectione Christi. Salutat autem septies populum, scilicet quinque vicibus quando se convertit ad populum, et bis quando se non convertit, scilicet ante praefationem cum dicit, *Dominus vobiscum*, et cum dicit, *Pax Domini sit semper vobiscum*, ad designandum septiformem gratiam Spiritus Sancti."
>
> („…pet puta se svećenik okreće narodu, kako bi naznačio da se Gospodin na dan uskrsnuća pet puta ukazao, kao što je gore rečeno u raspravi o Kristovu uskrsnuću. A pozdravlja sedam puta narod, to jest, pet puta kada se okrene narodu, i dva puta kada se ne okrene, to jest, prije predslovlja kad kaže: *Dominus vobiscum*, i kad kaže: *Pax Domini sit semper vobiscum*, kako bi naznačio sedmerostruku milost Duha Svetoga.")

Vidjeli smo da pritom svećenik mora dobro paziti da nikada ne okrene

leđa Presvetom Oltarskom Sakramentu. No, treba spomenuti da rubrike dominikanskog misala propisuju da i poslužitelji moraju paziti da nikada ne okrenu leđa Presvetom Sakramentu. Isto se traži i od redovnika koji pristupaju sv. pričesti u propisima o primanju sv. pričesti.

9) Ne odgovara se na čitanja

U rimskom obredu sv. mise, nakon čitanja poslanice ministrant odgovori *Deo gratias* (*Bogu hvala*). No, u dominikanskom obredu ne daje se nikakav odgovor nakon čitanja.

Cavalieri smatra da se responzorij, koji slijedi nakon Poslanice, može smatrati dovoljnim odgovorom na čitanje (*Statera sacra*, str. 184.):

> „In fine Epistolae, ritu Romano respondet minister *Deo gratias* (vox a priscis etiam fidelibus, praecipue a Monachis passim ubique usurpata, ut patet ex August. in Psal. 132. et ex S. Benedicto *cap. 66. suae regulae*) optime quidem, ut gratiae Deo de doctrinae suae pabulo praestito agantur; sed olim universali ritu in Missa usitatum hoc loco fuisse, expressum documentum apud antiquos Liturgicos non legi. Nil ergo mirum sit, nostro, ac Cartusiensi ritu omitti; nec fortasse irrationabiliter sit, si Responsorium, quod Epistolae immediate subnectitur, consideretur tanquam responsio ad ea, quæ in Epistola dicta sunt...“
>
> („Na kraju poslanice u rimskom obredu poslužitelj odgovora: *Bogu hvala* (to je glas koji su i nekadašnji vjernici, osobito monasi, posvuda preuzeli, kao što je očito kod Augustina *in Psal. 132* i kod sv. Benedikta *pogl. 66. njegova pravila*); zaista je odlično da se zahvaljuje Bogu što je pružio hranu svojeg nauka, ali kod starijih liturgičara nigdje nisam pročitao izričitu tvrdnju da se to nekoć govorilo u općem obredu mise na ovom mjestu. Stoga, nije čudno da se izostavlja u našem i u kartuzijanskom obredu; i nije možda nerazumno da se responzorij, koji dolazi odmah nakon poslanice, smatra kao odgovor na ono što je rečeno u poslanici...“)

Isto tako, u rimskom obredu, nakon čitanja Evanđelja ministrant odgovori: *Laus tibi, Christe* (*Slava tebi, Kriste*). U dominikanskom obredu ne odgovara se nakon čitanja Evanđelja.

Cavalieri i ovdje ističe sličnost dominikanskog i kartuzijanskog obreda (*Statera sacra*, str. 212.):

> „Noster vero Ritus Carthusiensi conformis nihil dicendum proponit, quia fortasse existimarunt Patres gratiis, ac laudi Christo Domino ob id debitis fieri satis per verba praemissa, *Gloria tibi Domine*; nisi mavis asserere, nos etiam laudem Domino per illud dare, quod D. Hieronymus explicans Psalm. *te decet hymnus Deus in Syon*, dicit, *tibi silentium laus*."
>
> („Naš pak obred, koji je u skladu s kartuzijanskim obredom, određuje da se ništa ne odgovara, jer su oci možda smatrali da su zahvale i slava, koje za to dugujemo Kristu Gospodinu, već dovoljno iskazane prethodno izrečenim riječima, *Slava tebi, Gospodine*, osim ako bi ti bilo draže tvrditi da mi dajemo slavu Gospodinu i po onom što govori sv. Jeronim, objašnjavajući psalam *Te decet hymnus Deus in Syon*, kada kaže: *tebi je šutnja hvala*.")

Riječ je o pravilima na koja prije svega trebaju paziti ministranti kada poslužuju na sv. misi po dominikanskom obredu.

Die 4 Augusti

BEATISSIMI DOMINICI PATRIS NOSTRI

Totum Duplex I classis cum Oct. solemni

Officium Eccli. 15

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus : stolam glóriæ índuit eum. ℣. Jucunditátem, et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Glória Patri. Glória in excélsis.

Oratio

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde, ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis; et spirituálibus semper proficiat increméntis : Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. 2, c. 4

CAríssime : Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos, et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus : prædica verbum, insta opportúne, importúne : Argue, óbsecra, increpa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Ego enim jam delíbor, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex : Non solum autem mihi, sed et iis, qui díligunt advéntum ejus.

℟. Psalm. 36 Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus : et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúia, allelúia. ℣. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum.

Sequentia

IN cælésti hierarchía, nova sonet harmonía, novo ducta cántico.
Cui concórdet in hac via, nostri chori melodía, congáudens Domínico.
Ex Ægýpto vastitátis, virum suæ voluntátis vocat Auctor sæculi.
In fiscélla paupertátis, flumen transit vanitátis, pro salúte pópuli.
In figúra cátuli, prædicátor sæculi matri præmonstrátur.
Portans ore fáculam, ad amóris régulam pópulos hortátur.
Hic est novus legislátor, hic Elías æmulátor, et detéstans crímina.
Vulpes díssipat Samsónis, et in tuba Gedeónis, hostis fugat ágmina.
A defúnctis revocátum, matri vivum reddit natum, vivens adhuc córpore.
Signo Crucis imber cedit, turba fratrum panem edit, missum Dei múnere.

Blagdan sv. Dominika u Misalu Reda propovjednika iz 1933. godine. Vidljive su i specifičnosti dominikanskog obreda: responzorij „Os justi“ i posljednica „In caelesti hierarchia“.

10) *Responsorium*

U liturgijskim knjigama dominikanskog obreda gradual nosi naziv *responzorij* (*responsorium*), a označava se znakom ℟.

Cavalieri ističe da isti naziv ima i u gregorijanskom antifonaru (*Statera sacra*, str. 184.–185):

> „Sic titulatur etiam in Antiphonario Gregoriano id, quod Epistolam regulariter sequitur; quia ut ait Turrecremata *ad reg. S. Benedicti tract.* 66 et Durandus hic, se habet ut responsio ad ea, qua in Epistola lecta sunt...“
>
> („Tako je i u gregorijanskom antifonaru naslovljeno ono što redovito slijedi nakon poslanice, jer kao što kaže Turrecremata *ad reg. S. Benedicti tract. 66.*, i Durand, ovdje se drži kao odgovor na ono što je pročitano u poslanici...“)

Unatoč različitom nazivu, responzorij ima istu strukturu kao gradual u Rimskom misalu.

11) Posljednice

Rimski misal sadrži pet posljednica, i to u uskrsnoj osmini posljednicu *Victimae Paschali*, u duhovskoj osmini *Veni Sancte Spiritus*, na Tijelovo *Lauda Sion Salvatorem*, na blagdan Sedam žalosti Bl. Djevice Marije *Stabat Mater* i u misama za pokojne *Dies irae*.

Osim spomenutih posljednica, dominikanski misal na Božić, Bogojavljenje i Svijećnicu donosi posljednicu *Laetabundus exsultet fidelis chorus*, na blagdan sv. Dominika *In caelesti hierarchia*, a na blagdan sv. Franje *Sanctitatis nova signa*.

Nekoć je bilo mnogo više posljedica. Staro je dominikansko pravilo bilo da na svaki blagdan potpuno dvostrukog reda (*totum duplex*) misa treba

imati posljednicu. Humbertov kodeks donosi 27 posljednica, a njihov se broj do 17. stoljeća povećao na 33. Međutim, krajem 17. stoljeća odlučeno je da se broj posljednica ograniči po uzoru na Rimski misal.

12) Izostavljajnje riječi *Jube, Domine, benedicere*

U tihoj sv. misi, svećenik izostavlja riječi *Jube, Domine, benedicere* kod molitve prije čitanja Evanđelja.

Cavalieri to objašnjava činjenicom da se tim zazivom moli za dopuštenje za naviještanje Božje riječi, a dominikanci (Red propovjednika) već po svojem pozivu imaju dopuštenje za naviještanje i propovijedanje (*Statera sacra*, str. 201.):

> „Quod autem ritu nostro *iube Domine benedicere* in Missis privatis omittatur quemdam ex nostris sic philosophantem audivi. Fratres Ordinis Praedicatorum ex instituto iam sunt missi ad omnem terram, totumque mundum, quibus caelesti oraculo Apostolicum praedicandi munus concreditum est, *vade, praedica; ad hoc enim ministerium es electus:* non incongrue ergo, hac facta consideratione, illa nos verba omittimus, per quae venia evangelizandi verbum Dei, ex communi Liturgicorum sensu, petitur.“
>
> („A glede toga što se u našem obredu izostavlja *iube Domine benedicere* u privatnim misama, čuo sam jednoga od naših da ovako mudruje. Braća Reda propovjednika već su po svojoj ustanovi poslani čitavoj zemlji i čitavom svijetu; njima je nebeskim riječima povjerena služba propovijedanja: *pođi, propovijedaj; jer si izabran za tu službu*. Stoga, nije neprikladno, kada o tome promislimo, da izostavljamo te riječi kojima se traži dopuštenje za naviještanje Božje riječi, prema općenitom mišljenju teologa.“)

Međutim, u pjevanoj sv. misi đakon prije pjevanja Evanđelja zamoli blagoslov celebranta riječima *Jube, domne, benedicere* (vidi str. 220.).

13) Vjerovanje

Vjerovanje svećenik započne na sredini oltara, a zatim pođe na stranu Evanđelja gdje ga nastavi moliti iz misala. Kod riječi „descendit de caelis“ vrati se do sredine oltara i ondje kleknuvši na oba koljena govori: „Et incarnatus est de Spiritu Sancto, ex Maria Virgine. Et homo factus est.“ Zatim ustane i opet pođe na stranu Evanđelja gdje dovrši Vjerovanje.

Razlog zašto svećenik moli Vjerovanje na strani Evanđelja Cavalieri vidi u već spomenutom tumačenju starih liturgičara prema kojem strana Evanđelja predstavlja poganske narode, koji su povjerovali i obratili se na kršćanstvo (*Statera sacra*, str. 222.):

> „…sed quia ea respuerunt Iudaei, acceptarunt Gentiles, dum ideo horum nomine subdit, *Patrem omnipotentem* etc. iuxta illud Apostoli, *ecce convertimur ad gentes*, ad illud Altaris cornu regreditur, per quod Gentiles significari pluries dictum est.“
>
> („…ali jer su to Židovi odbacili, a pogani prihvatili, kada u njihovo ime dodaje: *Oca svemogućega* itd., prema onim Apostolovim riječima: *evo, obraćamo se poganima* [Dj 13, 46], vraća se na onu stranu oltara koja označava pogane, kao što je više puta rečeno.“)

Postoje, dakako, određene razlike kada se Evanđelje pjeva na svečanoj misi. Čitatelj ih može pronaći na str. 223.

14) Razlike u prikazanju

U dominikanskom obredu prigodom prikazanja u tihoj misi svećenik uzima zajedno patenu s hostijom i kalež uz riječi: „Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.“ („Što ću uzvratiti Gospodinu za sve što mi je učinio? Uzet ću kalež spasenja i prizvat ću ime Gospodnje.“)

U svečanoj misi đakon prikaže kalež celebrantu uz riječi „Immola Deo sacrificium laudis et redde Altissimo vota tua.“ („Žrtvuj Bogu žrtvu hvale i izvrši Svevišnjemu svoje zavjete.“)

Cijeli je obred točno propisan već u Humbertovu kodeksu:

> „Postquam vero simul dixerint *Offertorium*, Subdiaconus calicem offerat Diacono, et Diaconus, tenendo eum per inferiorem partem pedis, Sacerdoti, osculando manum ejus, et dicens *Immola Deo sacrificium laudis et redde Altissimo vota tua*. Quem accipiens Sacerdos, dicendo *Calicem salutaris accipiam et nomen Domini invocabo*, et tenens cum duabus manibus aliquantulum elevatum, dicat *Suscipe Sancta Trinitas* et cetera.“ [47]
>
> („A nakon što zajedno kažu prikaznu pjesmu, podđakon prikaže kalež đakonu, a đakon, držeći ga za donji dio podnožja, svećeniku, poljubivši njegovu ruku, i govoreći: *Žrtvuj Bogu žrtvu hvale i izvrši Svevišnjemu svoje zavjete*. Svećenik ga primi govoreći *Uzet ću kalež spasenja i prizvat ću ime Gospodnje*, i držeći ga s obje ruke ponešto podignutim, kaže: *Primi, sveto Trojstvo* i ostalo.“)

[47] L. Theissling, *Ordinarium juxta ritum sacri Ordinis Praedicatorum*, 1921., str. 239.

Hostija i kalež prikazuju se zajedno uz samo jednu molitvu: *Suscipe sancta Trinitas* (koja je kraća nego u rimskom obredu).

O razlikama između rimskog i dominikanskog obreda govori i Cavalieri (*Statera sacra*, str. 234.):

> „Iam hic ratio reddenda est notabilis discriminis, quod in huiusmodi oblatione inter nostrum adest, et Ritum Rom. Nos enim post verba *quid retribuam etc. Et Calicem etc.* unicam cum Carmelitis orationem dicimus; *Suscipe Sancta Trinitas* etc. et unicam panis simul, ac vini facimus oblationem: Ritus vero Rom. separatam vini oblationem, congruentiis sane, et mysteriis plenam, panis oblationi addit, et plures his consonas Orationes proponit.“
>
> („Već ovdje treba objasniti značajnu razliku koja u ovom prikazanju postoji između našeg i rimskog obreda. Naime, mi nakon riječi *quid retribuam itd. Et Calicem itd.*, govorimo s karmelićanima samo jednu molitvu: *Suscipe, sancta Trinitas* itd., i činimo jedno prikazanje istodobno kruha i vina, dok rimski obred prikazanju kruha odvojeno dodaje prikazanje vina, koje je zasigurno puno prikladnih gesti i otajstava, i u skladu s tim dodaje više molitava.“)

Vidimo, dakle, da u dominikanskom obredu nema molitava koje nalazimo u rimskom obredu prikazanja (*Suscipe, sancte Pater*; *Offerimus tibi, Domine, calicem salutaris*; *Veni, Sanctificator*), ali nalazimo druge molitve koje izražavaju žrtveni karakter sv. mise. To se odlično vidi u riječima uz koje đakon prikazuje kalež svećeniku: „Immola Deo sacrificium laudis…“ („Žrtvuj Bogu žrtvu hvale…“)

15) Ne odgovara se na molitvu *Orate, fratres*

Nakon molitve *Orate, fratres* (*Molite, braćo*), ne odgovara se kao u rimskom obredu riječima *Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis...* (*Primio Gospodin žrtvu iz tvojih ruku...*), nego svećenik dodaje: „Domine, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat. Oremus.“ („Gospodine, usliši molitvu moju, i vapaj moj k tebi da dođe. Pomolimo se.“)

Humbertov kodeks donosi preciznu rubriku u Konventualnom misalu (*Missale conventuale*):

> „Post ablutionem vero, Sacerdos, junctis manibus ante pectus, ad medium Altaris veniens, inclinet docendo orationem *In spiritu humilitatis* et cetera. Qua dicta, se erigens et ad Conventum se vertens, dicat *Orate Fratres* et cetera, ita alte ut possit audiri a Ministris. Diaconus vero casulam trahat non flectens genua. Sacerdos vero per aliam partem se vertens, stet inter librum et calicem, habens vultum ad librum et, manibus sicut praedictum est elevatis, prosequatur Secretas. Ante primam vero Secretam dicat *Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat*, et *Oremus*.“ [48]
>
> („Nakon pranja ruku, svećenik, sklopljenih ruku pred prsima, došavši do sredine oltara, nakloni se govoreći molitvu *In spiritu humilitatis* i ostalo. Nakon što je izmoli, uspravi se i, okrenuvši se prema konventu, govori *Orate, fratres* i ostalo, tako glasno da ga mogu čuti poslužitelji. A đakon pridržava misnicu ne prigibajući koljena. Svećenik se pak okrene drugom stranom i stoji između knjige i kaleža, držeći lice okrenuto prema knjizi i podignute ruke, kao što je rečeno, nastavi prikazne [tajne] molitve. Ali, prije prve tajne molitve kaže: *Gospodine, usliši molitvu moju. I vapaj moj k tebi da dođe*, i *Pomolimo se*.“)

[48] L. Theissling, *Ordinarium juxta ritum sacri Ordinis Praedicatorum*, 1921., str. 240.

Cavalieri i u ovom obilježju dominikanskog obreda nalazi dublje značenje (*Statera sacra*, str. 249.):

> „Cur autem, ritu nostro, ac Carmelitarum *Oremus*, alterum tacite hic praemittatur, pia haec mentem subiit congruentia. Alibi Populum, hoc nos loco et Angelos Dei interpellamus, quos adstare orantibus iuxta illud Psalmi: *in conspectu Angelorum psallam tibi*, et signanter Missae Sacrificio exhibere praesentiam, pie creditur, et sacris auctoribus comprobatur...“
>
> („Ali, zašto se po našem obredu i karmelskom obredu ovdje dodaje *Oremus*, a drugdje se to šutnjom izostavi, dolazi nam ova misao o toj pobožnoj prikladnosti. Drugdje pozivaju puk, a mi na ovom mjestu pozivamo i anđele, jer se i pobožno vjeruje i dokazuje po svetim piscima da oni stoje uz one koji mole, prema onom u Psalmu: *pjevat ću ti pred licem anđela*, i da napose prisustvuju misnoj žrtvi...“)

Treba spomenuti da i sama molitva *Orate, fratres* ima drugačiji oblik nego u rimskom obredu (vidi str. 169.). Unatoč tome što u dominikanskom obredu poslužitelji ne daju odgovor na ovu molitvu, iz same je molitve vidljivo da je svećenikova žrtva ujedno i žrtva okupljenog naroda: „meum, ac vestrum pariter… sacrificium“.

Sv. Toma Akvinski naučava da u toj molitvi svećenik moli „da prinos puka bude ugodan Bogu“ – „ut oblatio populi sit Deo accepta“ (*Summa theologica*, III, q. 83, a. 4).

16) Položaj svećenikovih ruku nakon pretvorbe

Karakteristika je mnogih zapadnih obreda da svećenik nakon pretvorbe raširi ruke u obliku križa. Humbertov kodeks o tome donosi rubriku:

> „Completa consecratione, extendat brachia plus solito, mediocriter tamen, usque quo ad signa crucis facienda deponere necesse sit.“ [49]
>
> („Dovršivši pretvorbu, raširi ruke više nego što je uobičajeno, ali umjerno, sve dok ih ne bude trebao spustiti kako bi se načinili znakovi križa.“)

Ovu praksu tumači sv. Toma Akvinski (*Summa theologica*, III, q. 83, a. 5 ad 5um):

> „Quod enim sacerdos brachia extendit post consecrationem, significat extensionem brachiorum Christi in cruce.“
>
> („Naime, to što svećenik raširi ruke nakon pretvorbe označava raširenje Kristovih ruku na križu.“)

[49] L. Theissling, *Ordinarium juxta ritum sacri Ordinis Praedicatorum*, 1921., str. 242.

Sv. Albert Veliki pronalazi i druga značenja, povezujući ovu gestu s podizanjem ruku u riječima Psalma 140. „elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum“ – „podizanje ruku mojih kao večernja žrtva“ (*De sacrificio Missae*, III, 13):

> „Sed hic attendendum, quod quamvis sacerdos perfector sanctitatis omnes orationes dicat cruciformiter extensis brachiis, ut populo det signum Christi crucis, ut veritas figurae respondeat: quia Moyses sic orabat: et ut omnes sit paratus accipere in amplexum charitatis, sicut dicitur, Isa. LXV, 2: *Expandi manus meas tota die ad populum incredulum*: tamen hanc orationem dicit in altum porrectis manibus, brachiis plus quam in aliis orationibus extensis, ut significet elevationem hostiae quam dicimus per intentionem in coelum esse elevandam, quasi diceret: *Elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum, quod a Christo in vespera mundi in coelum est elevatum*.“ [50]
>
> („Ali, ovdje treba pripaziti da iako svećenik, izvršitelj svetosti, sve molitve govori raširenih ruku u obliku križu, kako bi puku dao znak Kristova križa, a kako bi istina odgovarala praliku, jer je tako molio Mojsije, te kako bi bio spremen sve primiti u zagrljaj ljubavi, kao što se kaže Iz 65, 2: *Širio sam svoje ruke čitav dan nevjernom narodu*; ipak, ovu molitvu govori ruku podignutih naviše i na način da su ruke više raširene nego kod drugih molitava, kako bi naznačio podizanje žrtve za koju kažemo da se po nakani treba uzdignuti do neba, kao da kaže: *Podizanje ruku mojih kao večernja žrtva, koju je izvršio Krist u večeri života*.“)

Osim toga, ova gesta zasigurno je jedna od najpoznatijih osobina dominikanskog obreda i jedno od prepoznatljivih obilježje koje dijeli s drugim redovničkim obredima poput kartuzijanskog i karmelskog obreda, ali i s drevnim ambrozijanskim obredom.

---

[50] Albertus Magnus, *Opera omnia*, ed. Borgnet, vol. 38., Parisiis, 1899., str. 126.

Cavalieri naglašava starost tog običaja ukazujući da ga spominju mnogi stari liturgijski pisci (*Statera sacra*, str. 363.–364.):

> „Hanc vero brachiorum extensionem solito maiorem, qua a ritu Romano differimus, et cum Ambrosiano, nec non cum Carmelitano adhuc convenimus, memorant uti antiquam Caeremoniam, cum Titelmano, et Durando, plures antiqui Scriptores. De ea D. Bonaventura in exposit. Miss. *manus*, inquit, *ad modum Crucis ad utraque cornua Altaris extendit, passionem Domini repraesentans; et nihilominus per hoc insinuat, quod Christus Dominus pro Iudaeis, et gentibus passus est, qui in utrisque cornibus altaris designati sunt*. Huiusmodi etiam extensionis meminit B. Albertus cit. cap. 13. et ad eandem reducit illud Psal. *Elevatio manuum mearum Sacrificium vespertinum, quod a Christo in vita vespere actum est.* D. Thomas etiam hic ar. 5 ad 5. *quod Sacerdos*, ait, *brachia extendit post consecrationem, significat extensionem brachiorum Christi in Cruce*.“
>
> („Ovo pak raširenje ruku, koje je veće nego što je uobičajeno, a po kojem se razlikujemo od rimskog obreda, a slažemo se s ambrozijanskim, kao i još uvijek s karmelskim obredom, spominju kao staru ceremoniju mnogi stari pisci zajedno s Titelmanom i Durandom. O tome kaže sv. Bonaventura u tumačenju mise: *ruke u obliku križa raširi na obje strane oltara, predstavljajući muku Gospodnju, a ipak po tome naznačuje da je Krist Gospodin podnio muku za Židove i* [poganske] *narode, koje označavaju obje strane oltara*. Ovo raširenje spominje bl. Albert na citiranom mjestu, pogl. 13. i svodi ga na onu misao Psalma: *Podizanje ruku mojih kao večernja žrtva, koju je izvršio Krist u večeri života.* Također, sv. Toma ovdje ar. 5 ad 5. kaže: *To što svećenik raširi ruke nakon pretvorbe označava raširenje Kristovih ruku na križu*.“)

Svećenikove ruke raširene u obliku križa mogu pomoći i vjernicima da si lakše predoče povezanost nekrvne žrtve sv. mise s krvnom žrtvom na Kalvariji.

17) Sv. pričest

U dominikanskom obredu sv. pričest prima se klečeći. Svećenik hostijom načini znak križa pred ustima pričesnika govoreći:

> „Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat te in vitam aeternam. Amen.“
>
> („Tijelo Gospodina našega Isusa Krista sačuvalo te za život vječni. Amen.“)

Pričesnik ne odgovara „Amen“. Prvi se pričešćuju poslužitelji (prema redu i stupnju njihove službe), zatim ostali redovnici, a na kraju svjetovnjaci.

Dominikanske liturgijske knjige donose posebne odredbe o primanju sv. pričesti na svečanije dane kada se trebaju pričestiti svi redovnici. [51]

---

[51] Gornja fotografija prikazuje primanje sv. pričesti na misi uskrsnog bdijenja: https://dominican-liturgy.blogspot.com/2008/04/dominican-solemn-mass-pictures-and.html (Pristupljeno: 17. lipnja 2025.)

Humbertov kodeks u svojem Konventualnom misalu prilično detaljno propisuje način primanja sv. pričesti:

> „Dum autem Frater accedat ad recipiendam Communionem, non se prosternat, nec osculetur terram vel pedem Sacerdotis, sed super gradus in loco apto flexis genibus, toto alio corpore erecto se disponens, aperto ore non nimis nec parum, sed mediocriter, cavens a transversione oculorum, vel insolita vultus dispositione, cum decenti disciplina et reverentia suscipiat Sacramentum. Sacerdos autem primo ministrat hostias reservatas. Dum autem quamlibet hostiam ministrat, accipiat eam cum manu dextera, et patenam cum sinistra supponendo eam hostiae, et sic transferat usque ad Fratrem communicandum. Et cum tradit ei, dicat: *Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat te in vitam aeternam. Amen*.“ [52]
>
> („Kada pak brat pristupa kako bi primio pričest, neka se ne prostre, niti ljubi zemlju ili nogu svećenika, nego klečeći na prikladnom mjestu na stepenicama, dok ostatak tijela drži uspravljenim, otvori usta – ne previše ni premalo, nego osrednje – čuvajući se od okretanja očima ili neuobičajenog izraza lica, prima sakrament uz doličnu disciplinu i poštovanje. A svećenik prvo poslužuje hostije koje su se čuvale. Kada pak poslužuje pojedine hostije, uzme je desnom rukom, a patenu drži lijevom rukom ispod hostije, i tako je prenese do brata kojeg treba pričestiti. I dok je predaje, govori: *Tijelo Gospodina našega Isusa Krista sačuvalo te za život vječni. Amen.*“)

Cijeli obred svečanog primanja sv. pričesti odražava veliko poštovanje prema Presvetom Oltarskom Sakramentu. Za vrijeme pričesti prvo đakon i podđakon, a zatim akoliti, klečeći drže rastegnutu *mappulu* ispod usta pričesnika, kako hostija ne bi slučajno pala. Kada pričesnici odlaze, moraju hodati tako da ne okrenu leđa Presvetom Sakramentu. Gdje postoji takav običaj, nakon pričesti redovnici uzimaju neposvećeno vino kako bi pažljivo oprali usta da ne bi djelići hostije ostali među zubima (vidi str. 245.–254.).

---

[52] L. Theissling, *Ordinarium juxta ritum sacri Ordinis Praedicatorum*, 1921., str. 247.

Ostale specifičnosti dominikanskog obreda sv. mise

Osim već spomenutih razlika, postoje i brojne druge razlike između dominikanskog i rimskog obreda sv. mise. Razlike su posebno izražene u obredu svečane mise, npr. u odredbama o kađenju, pranju ruku, načinu posluživanja i položaju poslužitelja itd.

Na primjer, ulaznu pjesmu (*officium*) đakon, podđakon i ostali poslužitelji govore zajedno sa svećenikom, poredani na njegovoj desnoj strani. Isto čine i kad se pjeva *Gloria in excelsis Deo*, kao i kod Vjerovanja i prikazne pjesme (ali poredani na lijevoj strani svećenika).

Razlike su vidljive i u nazivima liturgijskih predmeta. Na primjer, narameni veo (*velum humerale*) naziva se *mappa*. No, koriste se i druga pokrivala koja nose naziv *mappula*. Tako se *gremiale* (kojim se pokriva krilo svećenika, đakona i podđakona dok sjede) naziva *mappula*, kao i plahta koja se drži ispod usta pričesnika za vrijeme sv. pričesti.

Ostale specifičnosti dominikanske svečane mise mogu se vidjeti u uputama dominikanskog misala o svečanoj misi na str. 204.

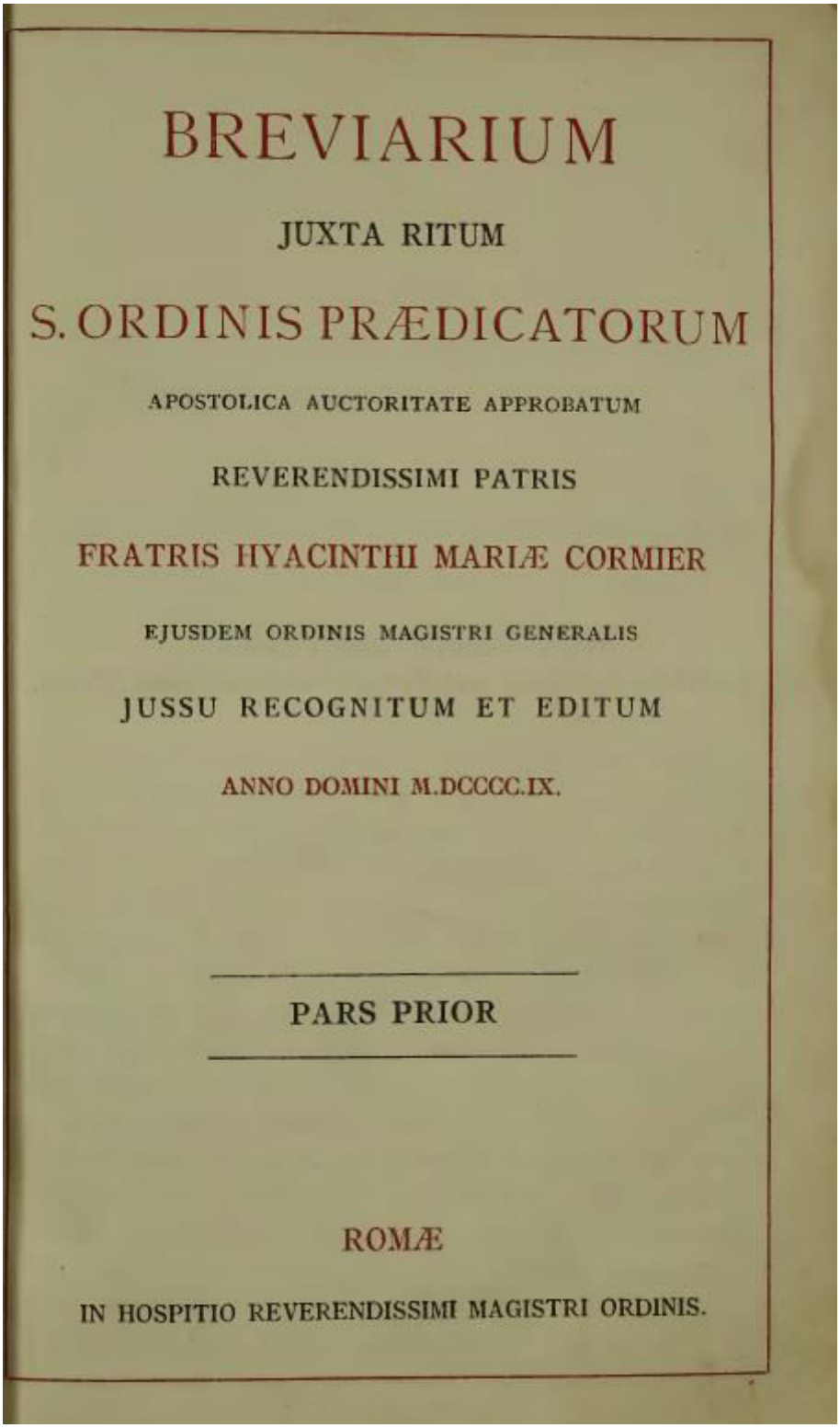

BREVIARIUM

JUXTA RITUM

S. ORDINIS PRÆDICATORUM

APOSTOLICA AUCTORITATE APPROBATUM

REVERENDISSIMI PATRIS

FRATRIS HYACINTHI MARIÆ CORMIER

EJUSDEM ORDINIS MAGISTRI GENERALIS

JUSSU RECOGNITUM ET EDITUM

ANNO DOMINI M.DCCCC.IX.

PARS PRIOR

ROMÆ

IN HOSPITIO REVERENDISSIMI MAGISTRI ORDINIS.

Brevijar Reda propovjednika iz 1909. godine

ČASOSLOV

Kao što Red propovjednika ima svoj obred sv. mise, tako ima i svoj časoslov. Dominikanski časoslov je središte molitvenog života dominikanaca, posebno prilagođen životu u dominikanskim samostanima.

Struktura dominikanskog časoslova slična je strukturi tradicionalnog rimskog časoslova. Opće rubrike dominikanskog brevijara ovako opisuju njegov sastav:

> „Horae canonicae Breviarii Ordinis Praedicatorum sunt: Matutinum, Laudes, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vesperae et Completorium. Ex his Matutinum, Laudes et Vesperae dicuntur *Horae maiores*; Prima, Tertia, Sexta, Nona et Completorium *Horae minores* appellantur. Completorium vero a rubricis plerumque separatim consideratur. *Pretiosa* adnectitur Laudibus vel Primae.“ [53]
>
> („Kanonski su časovi Brevijara Reda propovjednika: jutarnja, hvale, prvi čas, treći čas, šesti čas, deveti čas, večernja i povečerje. Od ovih se jutarnja, hvale i večernja nazivaju *velikim časovima*; a prvi, treći, šesti, deveti čas i povečerje nazivaju se *malim časovima*. *Pretiosa* se pridružuje hvalama ili prvom času.“)

Prva vidljiva razlika između rimskog i dominikanskog brevijara jest *Pretiosa*. Taj dio brevijara dobro pokazuje redovnički karakter dominikanskog časoslova.

Pretiosa nije poseban čas, ali je posebno izdvojena u brevijaru. Ona slijedi odmah nakon čitanja martirologija i prvo donosi molitve koje se u Rimskom brevijaru mole u prvom času, a zatim određena čitanja iz Evanđelja (na nedjelje i blagdane) ili iz Pravila sv. Augustina (na ostale dane u tjednu). U starijim izdanjima dominikanskog brevijara, umjesto Pravila sv. Augustina, čitali su se ulomci iz Konstitucija Reda propovjednika.

---

[53] *Breviarium iuxta ritum Ordinis Praedicatorum*, pars prior, Romae, 1962., XXXI.

U *Pretiosi* se također očituje briga dominikanskog reda za njegove pokojne poglavare. Spominju se njihove godišnjice i moli se za njihove duše.

Specifičnosti dominikanskog časoslova vidljive su i u rasporedu psalama u pojedinim časovima. Razlike u odnosu na Rimski brevijar bile su, dakako, mnogo izraženije prije reforme iz 1923. godine.

Kardinal Bona u 17. stoljeću, u svojem djelu *De divina psalmodia*, ovako nabraja prepoznatljiva obilježja tradicionalnog dominikanskog časoslova:

> „Ad Primam tres Psalmos recitant *Deus in nomine tuo*, *Beati immaculati*, *Retribue*: diebus vero Dominicis a Septugesima usque ad Pascha novem videlicet, *Deus Deus meus respice in me*, *Dominus regit me*, *Domini est terra*, *Ad te Domine*, *Judica me, Deus in nomine tuo*, *Dominus regnavit decorem indutus est*, *Beati immaculati*, et *Retribue*: quo etiam tempore dicunt ad Laudes Psalmum 117 *Confitemini* loco Psalmi *Jubilate*. Reliquo anni tempore dictos Psalmos, quos Romani distributos per ferias dicunt ad primam, isti omittunt. Martyrologium legunt post Laudes, sed cum Matutinum vespere diei praecedentis dicitur, tunc legitur post Primam.“ [54]
>
> („Kod prvog časa govore tri psalma: *Deus, in nomine tuo*, *Beati immaculati*, *Retribue*, a na nedjelje od Sedamdesetnice do Uskrsa devet psalama, i to: *Deus, Deus meus respice in me*, *Dominus regit me*, *Domini est terra*, *Ad te Domine*, *Judica me, Deus in nomine tuo*, *Dominus regnavit decorem indutus est*, *Beati immaculati* i *Retribue*. U tom razdoblju također u hvalama govore psalam 117. *Confitemini* umjesto psalma *Jubilate*. U ostalom vremenu kroz godinu oni izostavljaju rečene psalme, koje Rimljani govore kod prvog časa raspoređene kroz dane u tjednu. Martirologij čitaju nakon hvala, ali ako se jutarnja govori prethodne večeri, tada ga čitaju nakon prvog časa.“)

---

[54] Joannes Bona, *De divina psalmodia*, Coloniae Agrippinae, 1683., str. 655.-656.

Kardinal Bona posebno ističe ono što razlikuje dominikansku večernju i povečerje od istih časova u Rimskom brevijaru sv. Pija V.:

> „In primis Vesperis solemnitatum hos Psalmos concinunt, *Laudate pueri Dominum*, *Laudate Dominum omnes gentes*, *Lauda anima mea Dominum*, *laudate Dominum quoniam bonus est Psalmus*, et *Lauda Hierusalem Dominum*. Hymnos Completorii variant pro ratione temporum, et in fine horarum semper dicunt Antiphonam, *Salve Regina*, et alteram de sancto Dominico cum quibusdam precibus."
>
> („Na prvoj večernjoj svetkovina pjevaju ove psalme: *Laudate pueri Dominum*, *Laudate Dominum omnes gentes*, *Lauda anima mea Dominum*, *laudate Dominum quoniam bonus est Psalmus* i *Lauda Hierusalem Dominum*. Himne povečerja mijenjaju u skladu s razdobljem, a na kraju časova uvijek govore antifonu *Salve Regina* i drugu o svetom Dominiku s određenim molitvama.")

Nadalje, kardinal Bona navodi i jednu specifičnost kod jutarnje (*matutinum*) u uskrsnom vremenu: „A die paschatis usque ad Trinitatem tribus Psalmis, totidemque Lectionibus nocturnas quotidie Vigilias perficiunt…" („Od Uskrsa pa sve do blagdana Sv. Trojstva svakodnevno obavljaju noćne vigilije s tri psalma i jednako toliko čitanja…")

Navedeno obilježje ističe i hrvatski dominikanac Markolin Padovan u svojem članku *Cilj Dominikanskog Reda*, i to u kontekstu Humbertova prilagođavanja časoslova potrebama Reda propovjednika: [55]

> „U tu je svrhu Humbert sastavio ili bolje preustrojio časoslov i sve liturgične knjige, ispuštajući u ovim posljednjima sve ono, što je službu Božju produživalo. U časoslovu od Uskrsa do Sv. Trojstva na jutrnjoj (matutinu) su samo tri psalma i tri čitanja. Tim se časoslovom i liturgijom još i danas red služi."

---

[55] *Bogoslovska smotra*, Vol. 7 No. 4, 1916., str. 352.

U mnogim djelima dominikanskih pisaca nalazimo pouke o važnosti pobožne molitve časoslova.

Na primjer, sv. Vinko Fererski u svojoj raspravi *O duhovnom životu* (*De vita spirituali*, cap. IX., 3.) ovako potiče redovnike:

> „Pulsatis igitur matutinis, et factis veniis, vel inclinationibus, psallendo sta super pedes tuos, non apodiatus, sed corde, et corpore sta viriliter coram Deo tuo; et ipsius laudes cum omni alacritate decanta, recogitans quod sine dubio sancti Angeli sunt praesentes, in quorum conspectu psallens Deo, eos debes continue revereri: utpote qui faciem Dei Omnipotentis Patris, qui omnium creaturarum est creator, in coelis vident (Matth. XVIII, 10), quam tu nondum nisi per speculum in aenigmate contemplaris (I Cor. XIII, 12). Nunquam parcas voci, quantum potes, discretione regente. Non praetermittas iota unum, tam de psalmis, versibus, dictionibus, et syllabis, quam de voce. Et si non potes aequali voce cum aliis, tamen cum voce submissa. Et si potes, psalmos, et hymnos cantes in libro.“ [56]
>
> („Kada, dakle, zazvoni za jutarnju i učiniš pokorničke poklone [*venia*] ili naklone, stani na svoje noge pjevajući psalme, pritom se nemoj naslanjati, nego muški stani na svoje noge, srcem i tijelom pred svojim Bogom; i pjevaj njegove hvale sa svom živahnošću, razmišljajući o tome da su bez sumnje prisutni sveti anđeli; kada pred njihovim pogledom pjevaš psalme Bogu, trebaš im neprekidno iskazivati poštovanje kao onima koji na nebesima gledaju lice Boga Oca svemogućega, koji je Stvoritelj svih stvorenja (Mt 18, 10), a koga ti još uvijek gledaš samo kroz zrcalo u zagonetki (1 Kor 13, 12). Nikada nemoj štedjeti glas, koliko je moguće pod vodstvom razbora. Nemoj izostaviti ni jedno slovce, kako iz psalama, stihova, izreka i slogova, tako i glasa. A ako ne možeš jednakim glasom s ostalima, onda barem sa spuštenim glasom. I ako možeš, psalme i himne pjevaj prema knjizi.“)

---

[56] S. Vincentius Ferrerius, *Opuscula ascetica*, ed. M. J. Rousset, Parisiis, 1899., str. 56.

Markolin Padovan u spomenutom članku *Cilj Dominikanskog Reda* naglašava da dominikanac mora biti čovjek molitve:

> „Molitva je dakle prva, kojom prosimo i pritežemo ljubav, koja čini apostola. Stoga i vidimo, da u redu, od početka pak do danas, molitva ispunja veliki dio dominikanskog života. Dominikanac, kao apostol, mora da je čovjek molitve. Konstitucije propisuju dvovrsnu molitvu: molitvu javnu (časoslov) i molitvu zasebnu ili promatranje. Javna je molitva časoslov, na koji su dužni svi svećenici i klerici *solemniter professi*, pak i ako nijesu prisutni u koru, a *simpliciter professi* samo u koru, a moli se na ime cijele Crkve.“ [57]

Padovan naziva časoslov najuzvišenijom molitvom i vidi ga kao vrlo važan dio apostolskog poslanja dominikanaca:

> „Časoslov, a još zajednički moljen, jest najuzvišenija molitva, što ju se može zamisliti. Crkva ga je sama sastavila, uzimajući pojedine dijelove iz Sv. Pisma i Sv. Otaca. Temelj su ipak Psalmi, te najkrasnije, najuzvišenije pjesme, što ih se može zamisliti. U tim se pjesmama izražuju sva čuvstva ljudske duše. Dominikanac dakle koralnom liturgičnom molitvom djelom pokazuje uzvišenost uloge, koju igra u vrhunaravnoj ekonomiji. Kao apostol, on je postavljen posrednik megju Bogom i čovjekom; ovomu naviješta Božanske istine, a Bogu na ime cijelog čovječanstva izkazuje čast, koju mu čovječanstvo duguje kao vrhovnom biću. Uz uzvišenost riječi pridružuje on svoje poklone i svoj glas, koji se podiže do prijestolja Svevišnjega, kao što se diže dim tamnjana do svodova nebeskih hramova.“ [58]

U prvim vremenima, cijeli se časoslov koralno pjevao u svim većim samostanima. No, tijekom stoljeća, kako je opadao broj redovnika u ne-

---

[57] *Bogoslovska smotra*, Vol. 7 No. 4, 1916., str. 351.

[58] Ibid., str. 353

koć velikim samostanima (zbog ratova, epidemija i drugih okolnosti), svečano pjevanje časoslova sve je više zamjenjivala privatna recitacija časoslova.

Ipak, pojedini dijelovi časoslova uvijek su se zajednički pjevali, pa i u manjima samostanima. Padovan ovako opisuje stanje u svojem vremenu (1916. godina):

> „Danas se u opće, izuzevši nekoje velike svečanosti, ne pjeva cio časoslov. Nu i ako ga se ne pjeva, ipak se moli jutrnja oko po noći ili iza po noći. Uz časoslov se pjeva koralna misa, na koju su dužni svi, koji su dužni i na kor. Redovito se pjeva *Completorium*, koji se zaključuje pjevanim *Salve Regina* u ophodu do oltara Bl. Djevice Marije. Na ovaj su dio časoslova dužni prisustvovati svi, pak i oni, koji su drukčije oprošteni od kora, kako lektori i oni, koji su zabavljeni propovijedanjem. Još se je dužno svake sedmice na misu i časoslov za mrtve, na što su dužni svi prisustvovati. To je izraz ljubavi i harnosti. Ljubavi, da se sjećamo naših pokojnih članova reda, s kojima nas je ljubav veživala na ovome svijetu, pak nas i preko groba vežuje. Harnosti, naprama svim našim dobročincima i rodbini.“ [59]

Markolin Padovan bio je suautor u knjizi *Dominikanci* objavljenoj u Dubrovniku 1921. godine. Ova knjiga također ističe važnost časoslova:

> „Prvo, što odskače u dominikanskom životu, jest molitva. Brat Propovjednik treba da je čovjek molitve. Molitva je sat, koji ravna njegovim životom. Ona rukovodi njegov rad i njegov počinak, a njegova su danja djela posvećena periodičnim moljenjem satova časoslova. Časoslov se obično započinjao – a i danas se kadikad započinje, i to ako nije blagdan – molenjem malog časoslova presv. Djevice; prva molitva, koju anđeli primaju iz usta Dominikovih sinova, treba da bude ‘Ave Maria’.
> Poslije ovog časoslova, koji se moli u spavalištu pred slikom bl. Djevice, redovnici idu u kor, gdje se izmoli obični časoslov.“ [60]

---

[59] Ibid., str. 352.

[60] Iweins-Padovan, *Dominikanci*, Dubrovnik, 1921., str. 13.-15.

Nastavak teksta otkriva nam detalje o molitvenim obvezama dominikanaca u koru:

> „Ako se pjeva, pjevanje valja da bude – kako govore Ustanove – kratko i razgovjetno, da se ne umanji pobožnost Braće i zapriječi učenje.
> Svak mora da prisustvuje konventualnoj misi i zajedničkom razmatranju, koje traje jedan sat, a u samostanima, gdje je škola, po sata. Časoslov započet s 'Ave Maria' dovrši se svake večeri s ophodom, pri kojem se pjeva 'Salve Regina'. Svake subote pjevaju se litanije presv. Djevice, a jedamput na sedmicu redovnička obitelj mora izmoliti časoslov mrtvih, za kojim slijedi misa, koja se završuje svečanim pjevanjem 'Libera'. Na ovo je dužan kor, pak su zato lektori i oni, koji su zapriječeni propovijedanjem, oprošteni od pohađanja kora, izuzevši svečane dane.
> Osim toga moraju prisustvovati razmatranju, kompletoriju te mrtvačkom časoslovu i misi.
> Sve ovo traje obično preko tri sata, jer čestokrat je časoslov duži.
> Osim ovih obvezatnih molitava, opći je običaj u svim samostanima, da se večerom izmoli Ružarij.
> Vidi se dakle, da je dominikanac čovjek molitve.
> Tu on mora da crpi milosti i jakosti, potrebite za učenje i propovijedanje."

Nakon što smo vidjeli ove općenite informacije o dominikanskom časoslovu, iznijet ćemo neke karakteristične značajke večernje i povečerja u dominikanskom obredu. Ove časove trebamo posebno izdvojiti kako bi čitatelj mogao bolje shvatiti značenje pojedinih njihovih dijelova, koje ćemo kasnije izložiti u uputama za moljenje večernje i povečerja.

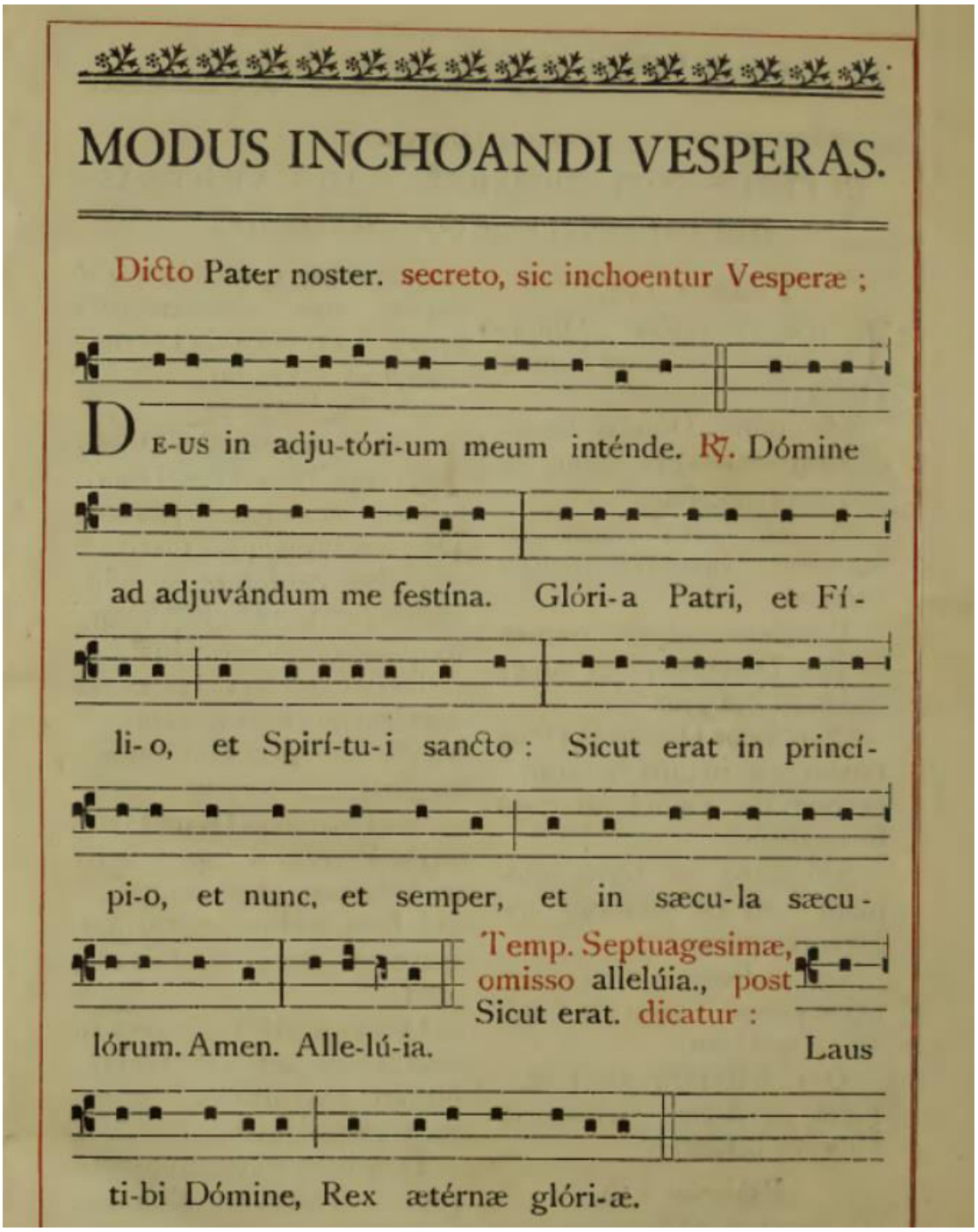

MODUS INCHOANDI VESPERAS.

Dicto Pater noster. secreto, sic inchoentur Vesperæ ;

DE-US in adju-tóri-um meum inténde. ℟. Dómine

ad adjuvándum me festína. Glóri-a Patri, et Fí-

li-o, et Spirí-tu-i sancto : Sicut erat in princí-

pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-

Temp. Septuagesimæ, omisso allelúia., post Sicut erat. dicatur :

lórum. Amen. Alle-lú-ia. Laus

ti-bi Dómine, Rex ætérnæ glóri-æ.

Upute za pjevanje večernje u Vesperalu Reda propovjednika (Vesperarum liber juxta ritum Sacri Ordinis Praedicatorum) iz 1900. godine

Večernja

Večernjom molitvom Crkva posvećuje dio dana kada zalazi sunce, a dolazi noć. Prema redu u časoslovu, večernja se nalazi između devetog časa i povečerja.

Kroz povijest Crkve nalazimo dva načina gledanja na večernju: kao početak novog liturgijskog dana i kao svečani završetak liturgijskog dana. Iz tog razloga, javlja se dvostruka večernja: prva i druga.

Prva večernja je početak liturgijskog dana i moli se navečer uoči blagdana na koji se odnosi. Druga večernja je svečani zaključak blagdana i zato se moli navečer na sam dan dotičnog blagdana.

Večernja u dominikanskom obredu ima nekoliko značajki koje je razlikuju od večernje u Rimskom brevijaru sv. Pija V.

Na veće blagdane moli se samo jedna antifona, koja se govori prije prvog i ponavlja nakon posljednjeg psalma. Ta antifona naziva se „antiphona super psalmos“ i redovito je duža od rimskih antifona.

Humbertov kodeks navodi da se *antiphona super psalmos* koristi u svim dvostrukim blagdanima:

> „In omni festo duplici in primis Vesperis, una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmi sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis.“ [61]
>
> („U svim dvostrukim blagdanima na prvoj večernjoj govori se samo jedna antifona istog blagdana nad psalmima, a psalmi kao u poludvostrukim blagdanima, osim na blagdan Obrezanja.“)

Kao i u tradicionalnom rimskom obredu, u večernjoj se moli pet psalama, osim u uskrsnoj i duhovskoj osmini kada se moli tri psalma.

---

[61] L. Theissling, *Ordinarium juxta ritum sacri Ordinis Praedicatorum*, 1921., str. 70.

Treba napomenuti da je dominikanski obred u prvoj večernjoj očuvao jedno značajno obilježje stare liturgije rimskih bazilika. Naime, u prvoj večernjoj većih blagdana mole se psalmi „Laudate“. To su psalmi koji počinju riječima „laudate“ ili „lauda“:

1) Psalam 112. *Laudate, pueri, Dominum*;

2) Psalam 116. *Laudate Dominum omnes gentes*;

3) Psalam 145. *Lauda, anima mea, Dominum*;

4) Psalam 146. *Laudate Dominum quoniam bonus est psalmus*;

5) Psalam 147. *Lauda, Jerusalem, Dominum*.

Humbertov kodeks ovo obilježje navodi kao značajku potpuno dvostrukih blagdana (*totum duplex*):

> „In omnibus autem festivitatibus totis duplicibus ad primas Vesperas dicantur hi psalmi, scilicet *Laudate pueri*, *Laudate Dominum omnes gentes*, *Lauda anima*, *Laudate Dominum quoniam bonus*, *Lauda Jerusalem*; nisi in festo Sancti Stephani et Sancti Joannis et Epiphaniae, et nisi in festo Paschae et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur.“ [62]
>
> („A u svim potpuno dvostrukim blagdanima kod prve večernje govore se ovi psalmi, to jest: *Laudate pueri*, *Laudate Dominum omnes gentes*, *Lauda anima*, *Laudate Dominum quoniam bonus*, *Lauda Jerusalem*; osim na blagdan svetoga Stjepana i svetoga Ivana i Bogojavljenja, i osim na blagdan Uskrsa i dva sljedeća dana, i osim na blagdan Duhova i dva sljedeća dana, i osim na blagdan Prijenosa blaženoga Dominika kada se slavi neposredno nakon Uzašašća.“)

U prvoj večernjoj odmah nakon poglavlja (*capitulum*) dolazi responzorij (*responsorium*). Responzoriji su često vrlo bogati divnim mislima i poukama koje se stapaju s drevnim molitvama.

---

[62] Ibid., str. 72.

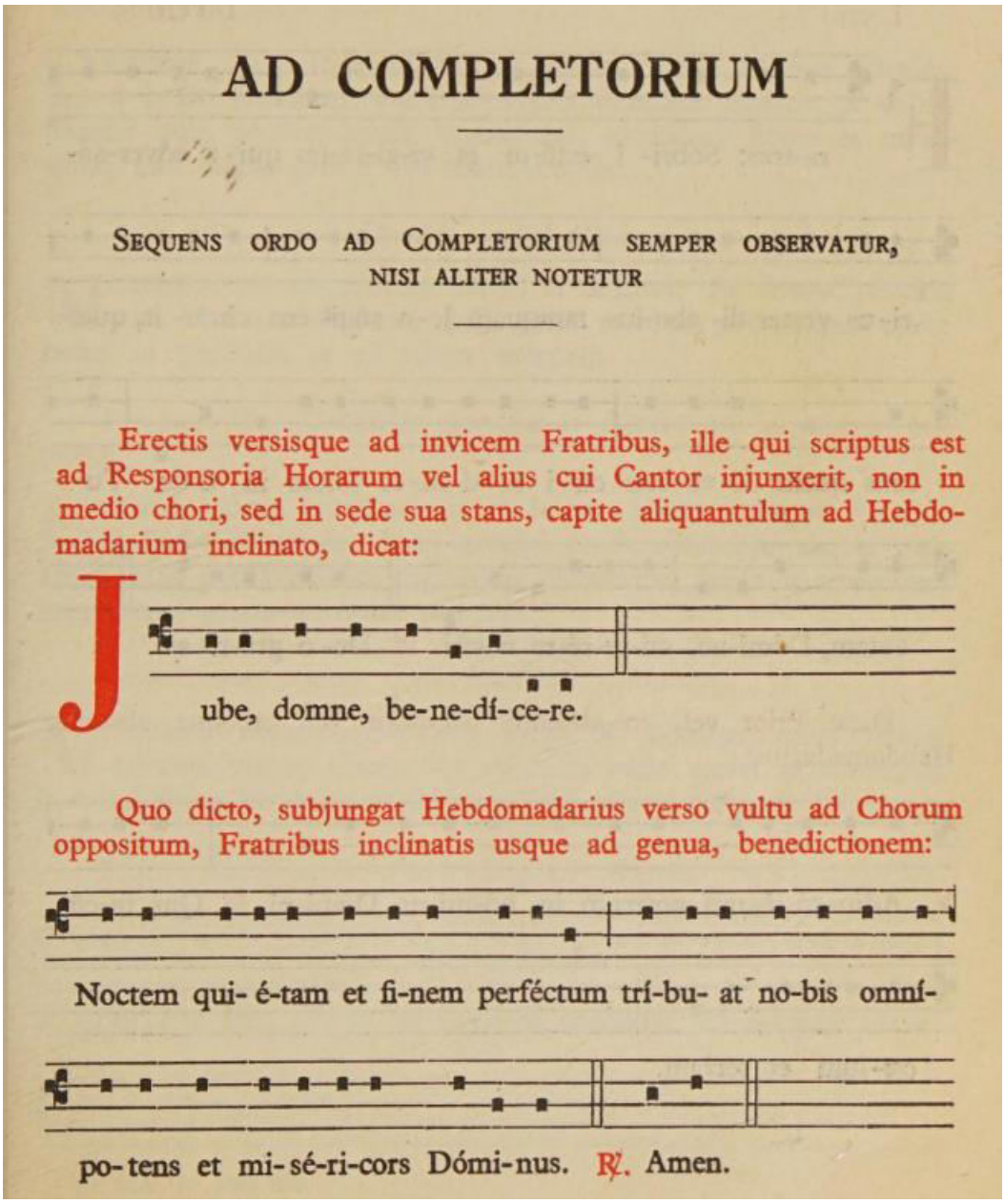

AD COMPLETORIUM

SEQUENS ORDO AD COMPLETORIUM SEMPER OBSERVATUR, NISI ALITER NOTETUR

Erectis versisque ad invicem Fratribus, ille qui scriptus est ad Responsoria Horarum vel alius cui Cantor injunxerit, non in medio chori, sed in sede sua stans, capite aliquantulum ad Hebdomadarium inclinato, dicat:

Jube, domne, be-ne-dí-ce-re.

Quo dicto, subjungat Hebdomadarius verso vultu ad Chorum oppositum, Fratribus inclinatis usque ad genua, benedictionem:

Noctem qui-é-tam et fi-nem perféctum trí-bu- at no-bis omní-

po-tens et mi-sé-ri-cors Dómi-nus. ℟. Amen.

Početak povečerja u priručniku za pjevanje povečerja (Completorii libellus juxta ritum S. Ordinis Praedicatorum) iz 1949. godine

Povečerje

Povečerje (*completorium*) posljednji je dio dnevnog časoslova kojim završava liturgijski dan. Moli se nakon večernje.

Povečerje je jedan od bisera dominikanske liturgije. Iako postoje brojne sličnosti između povečerja u dominikanskom i tradicionalnom rimskom obredu, treba istaknuti da je dominikansko povečerje bogatije od rimskog povečerja. U dominikanskom povečerju očuvane su mnoge stare antifone, responzoriji i himni, koji su se nekoć koristili diljem Europe, pa i u starom oficiju rimskih bazilika.

Najvidljivije su specifičnosti dominikanskog povečerja mijenjanje antifona i himana prema dobu godine i prema blagdanima, te procesija na kraju povečerja. No, postoje i druga obilježja koja razlikuju dominikansko povečerje od povečerja u tradicionalnom rimskom obredu.

Primjerice, u dominikanskom obredu ne daje se odrješenje nakon što se izmoli *Misereatur* poslije *Confiteora*. Na pitanje zašto se u sv. misi daje odrješenje nakon *Confiteora*, a u povečerju se ne daje, Humbert odgovara da je u sv. misi potrebna veća čistoća nego kod molitve časoslova:

> „Quod autem in hujusmodi confessione non fit illa absolutio, quae importatur per illa verba: *Absolutionem et remissionem*, etc., sed solum oratio ista dicitur: *Misereatur vestri*, etc., in Missa autem cum oratione fit absolutio hujusmodi a sacerdote, propter hoc fit quia in Missa cum majori puritate debemus interesse, et ideo fit ibi cum oratione absolutio, sicut eadem de causa tempore communionis, vel generalis absolutionis. “ [63]
>
> („A to što se u ovoj ispovijesti ne daje ono odrješenje, koje se udjeljuje po ovim riječima: *Absolutionem et remissionem*, itd., nego se samo govori ona molitva: *Misereatur vestri*, itd., dok u misi svećenik daje ovo odrješenje, čini se zbog toga što na misi trebamo prisustvovati s većom čistoćom, i zato se ondje s molitvom daje odrješenje, kao što se iz istog razloga daje u vrijeme pričesti ili općeg odrješenja.“)

[63] Humbertus de Romanis, *Opera de vita regulari*, vol. II., ed. J. J. Berthier, str. 123.

Kao što je spomenuto, antifone i himni mijenjaju se prema dobu godine i prema blagdanima. Navedimo samo poznati primjer antifone *Media vita* koja se pjeva od III. korizmene nedjelje do I. nedjelje Muke:

> „Media vita in morte sumus: quem quaerimus adjutorem nisi te, Domine, qui pro peccatis nostris juste irasceris? * Sancte Deus, sancte fortis, sancte et misericors Salvator, amarae morti ne tradas nos. ℣. Ne proicias nos in tempore senectutis; cum defecerit virtus nostra, ne derelinquas nos, Domine.“
>
> („Posred života mi smo u smrti: koga da tražimo kao pomoćnika osim tebe, Gospodine, koji se pravedno gnjeviš radi naših grijeha? * Sveti Bože, sveti jaki, sveti i milosrdni Spasitelju, ne predaj nas gorkoj smrti. ℣. Ne odbaci nas u vrijeme starosti; kada klone naša snaga, ne napusti nas, Gospodine.“)

U životopisima sv. Tome Akvinskoga zabilježeno je da je upravo ta antifona ostavila poseban dojam u njegovoj duši. Tomin učenik Vilim de Tocco (Guillelmus de Tocco) tako piše u životopisu svojeg učitelja (*Vita s. Thomae Aquinatis*):

> „Visus fuit etiam frequenter, cum cantaretur ille versus in Completorio quadragesimali tempore: *Ne projicias nos in tempore senectutis, cum defecerit virtus mea*; quasi raptus et in devotione absorptus multis perfundi lacrymis…“ [64]
>
> („Dok se pjevao onaj stih u povečerju u korizmenom vremenu: *Ne odbaci nas u vrijeme starosti, kad klone moja snaga*; također je često bio viđen kako lije mnoge suze kao zanesen i obuzet pobožnošću...“)

No, zasigurno je najpoznatije obilježje dominikanskog povečerja pjevanje *Salve Regina* u svečanoj procesiji. Ovaj običaj nastao je u Bologni 1221. ili 1222. godine, a povod mu je bilo nastojanje dominikanaca da

---

[64] D. Prümmer, *Fontes vitae s. Thomae Aquinatis*, Tolosae, 1911., str. 103.-104.

pomognu svojem subratu Bernardu kojeg je mučilo đavolsko napastovanje. Kako bi izmolili njegovo oslobođenje, dominikanci su se obratili Blaženoj Djevici Mariji, koju su od početka štovali kao Kraljicu svojeg Reda.

Bl. Jordan Saksonski u svojem djelu o počecima Reda propovjednika (*De initiis Ordinis* ili *De principiis Ordinis*) spominje da se običaj pjevanja *Salve Regina* na kraju povečerja proširio iz Bologne po čitavom Redu:

> „Hujus praedicti F. Bernardi tam fera vexatio prima fuit occasio, qua permoti *Salve Regina* antiphonam post completorium decantandam instituimus apud Bononiam. Quod de domo eadem per omnem postmodum coepit Lombardiae frequentari provinciam, et sic demum in universum ordinem haec pia et salutaris invaluit consuetudo.“ [65]
>
> („Ovo tako teško mučenje tog spomenutog fr. Bernarda bilo je prvi povod kojim smo potaknuti da u Bologni ustanovimo pjevanje antifone *Salve Regina* nakon povečerja. Ono se iz iste kuće proširilo po cijeloj provinciji Lombardiji, i tako je napokon u čitavom Redu prevladao ovaj pobožni i spasonosni običaj.“)

Bl. Jordan ističe da je ovaj običaj imao snažan utjecaj na redovnike i vjerni puk, potičući ih na veliku pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji. Ne zaboravlja pritom naglasiti učinkovitost ove molitve:

> „Retulit mihi vir Dei religiosus et fide dignus frequenter se vidisse in spiritu, dum Fratres canerent: *Eia ergo advocata nostra*, ipsam Matrem Domini ante Filii sui prosterni praesentiam, et pro totius Ordinis conservatione precari.“
>
> („Pripovijedao mi je religiozan i vjerodostojan čovjek Božji da je često gledao u duhu dok braća pjevaju: *Eia ergo advocata nostra*, samu Majku Božju kako se prostire u nazočnosti svojega Sina i moli za očuvanje čitavoga Reda.“)

---

[65] B. Jordanis de Saxonia, *Opera*, ed. J. J. Berthier, Friburgi Helvetiorum, 1891., str. 36.

Zbog svih navedenih razloga, povečerje je kod dominikanaca postalo izrazito važan čas. U starim vremenima to je bio trenutak dana koji su svi iščekivali.

Gerard de Fracheto u svojem djelu *Vitae fratrum Ordinis praedicatorum* ističe da su prvi dominikanci očekivali povečerje kao blagdan:

> „Eo tempore quasi festivum quoddam completorium expectabant: recommendantes se invicem cum multo cordis affectu: pulsatoque signo, de quibuscumque locis ad chorum festinantius properabant. Unde completo officio totius, et totius mundi Regina nostrique ordinis advocata devotissime salutata: se disciplinis duris subijciebant.“ [66]
>
> („U ono vrijeme očekivali su povečerje kao neki blagdan: međusobno se preporučujući s mnogo srdačnosti. Kad bi zazvonilo zvono, sa svih strana žurno bi dolazili u kor. Zatim, završivši cijeli oficij i nakon što su najpobožnije pozdravili Kraljicu svega svijeta i odvjetnicu našeg Reda, podvrgavali bi se strogim disciplinama [bičevanje].“)

O važnosti povečerja u Redu propovjednika dovoljno govori podatak da su svečanom pjevanju povečerja bili dužni prisustvovati i redovnici koji su bili dispenzirani od sudjelovanja u koru (zbog učenja, poučavanja ili propovijedanja). Povečerje je tako postalo jedno od prepoznatljivih obilježja dominikanskog identiteta.

---

[66] Gerardus Lemovicensis, *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*, Duaci, 1619., str. 61.

Kritičko izdanje: Gerardus de Fracheto, *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*, ed. B. M. Reichert, MOFPH, Romae-Stuttgardiae, 1897., str. 148.-149.

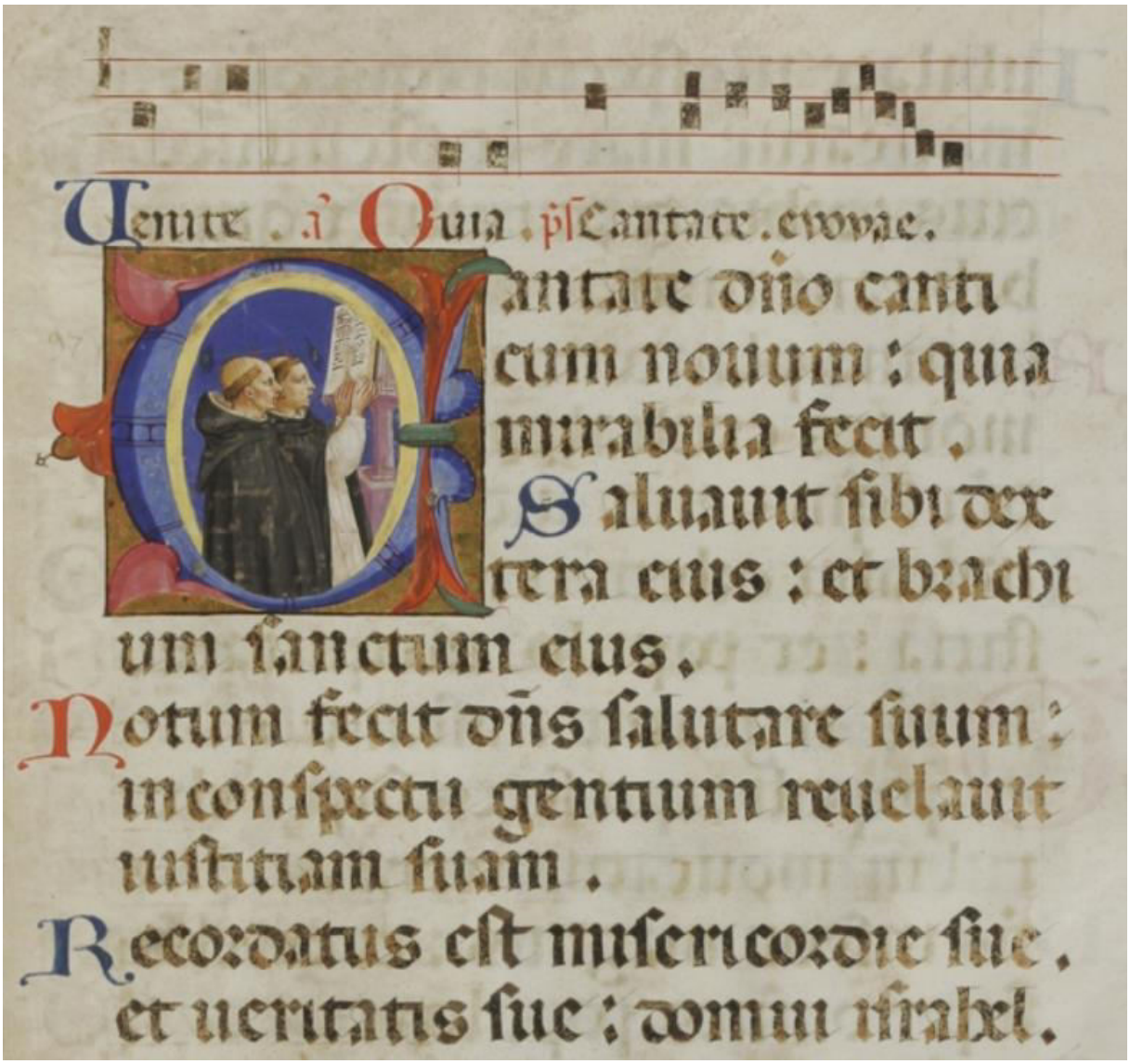

Minijatura bl. Ivana iz Fiesola (Beato Angelico), koja prikazuje dvojicu dominikanaca u koru, naslikana u psaltiru izrađenom oko 1450. god., koji se čuva u Muzeju sv. Marka u Firenzi

DOMINIKANSKO PJEVANJE

Dominikansko pjevanje je verzija gregorijanskog pjevanja koja se od 13. stoljeća koristi u dominikanskoj liturgiji. Ovo pjevanje ima posebno mjesto u dominikanskoj baštini, a njegovi počeci sežu još u vrijeme sv. Dominika.

Vidjeli smo u opisima liturgijskog života sv. Dominika (str. 7.) da je utemeljitelj Reda propovjednika stavljao snažan naglasak na pjevanu liturgiju. Tako Pavao iz Venecije svjedoči da je sv. Dominik „svakoga dana htio pjevati misu“ („omni die volebat cantare missam“).

Stjepan, poglavar lombardske dominikanske provincije, svjedoči kako je sv. Dominik poticao braću na pjevanje časoslova u koru: „stabat in matutinis circumeundo utramque partem chori, monendo et sollicitando eos, ut alte et devote cantarent“ („stajao je tijekom jutarnje, obilazeći oba dijela kora, opominjući ih i potičući da glasno i pobožno pjevaju“).

Vidjeli smo također da je sv. Dominik pjevao liturgijske himne u teškim trenucima svojega života. Kada se, primjerice, našao u velikoj oluji tijekom putovanja, svetac je pjevao himne *Ave maris stella* i *Veni Creator Spiritus*, kako svjedoči svećenik Bonusvisus (str. 5.).

Red propovjednika naslijedio je od svojeg utemeljitelja ljubav prema liturgijskom pjevanju.

Sv. Toma Akvinski ističe da pjevanje može doprinijeti buđenju i povećanju pobožnosti kod vjernika (*Summa theologica*, II-II, q. 91, a. 2):

> „Et ideo salubriter fuit institutum ut in divinas laudes cantus assumerentur, ut animi infirmorum magis provocarentur ad devotionem.“
>
> („I zato je spasonosno ustanovljeno da se u božanske hvale uzme pjevanje, kako bi se duše slabih još više potaknule na pobožnost.“)

Trebamo istaknuti da je na dominikansko pjevanje utjecalo pravilo koje nalazimo u najstarijoj redakciji konstitucija Reda propovjednika *Liber consuetudinum* (*Knjiga običaja*) uređenoj na generalnom kapitulu u Parizu 1228. godine:

> „Hore omnes in ecclesia breviter et succincte taliter dicantur, ne fratres devotionem amittant et eorum studium minime impediatur.“ [67]
>
> („Neka se svi časovi u crkvi govore tako kratko i stegnuto, kako braća ne bi izgubila pobožnost i kako se ne bi zapriječilo njihovo učenje.“)

Ovaj zahtjev za kratkoćom Humbert tumači riječima „ne previše zategnuto kao što čine neki redovnici“ („non nimis morose, sicut faciunt quidam religiosi“). [68]

U ovoj karakteristici može se prepoznati jedna od razlika između dominikanskog pjevanja i pjevanja u nekim drugim redovničkim zajednicama. Naime, u napjevima u dominikanskim liturgijskim knjigama često dolazi jedna ili dvije note na mjestima gdje u drugim verzijama gregorijanskog pjevanja dolazi tri ili više nota. Osim toga, često se izostavljaju određena ponavljanja koja se javljaju u drugim tradicijama.

Treba također istaknuti da su dominikanci dali važan doprinos razvoju glazbe na razini čitave Europe. U glazbenoj teoriji posebno se proslavio dominikanac Jeronim Moravski svojom raspravom *Tractatus de musica* napisanom oko 1275. godine.

---

[67] Heinrich Denifle, *Die Constitutionen des Prediger-Ordens vom Jahre 1228., Archiv für Litteratur- und Kirchengeschichte des Mittelalters*, vol. I., Berlin, 1885., str. 197.

[68] Humbertus de Romanis, *Opera de vita regulari*, vol. II., ed. J. J. Berthier, str. 97.

Svrha tog djela bila je pouka mladih dominikanaca u glazbenoj teoriji i praksi. U uvodu svojeg djela, Jeronim piše:

> „Igitur scire cantores quid componit musica et eos in melodiis semper per artem recte incidere cupientes, ad honorem Domini nostri Jesu Christi et gloriosissime Virginis Marie matris ejus et beati Dominici presentem summulam ex diversis majorum nostrorum dictis diligenti studio compilavimus, ut si quando fratres ordinis nostri vel alii circa qualitatem cantus, an sit urbanus, an vulgaris, verus an falsus, judicare voluerint, et falsum corrigere et novum componere, per ipsius exercitium valeant, quod cupiunt regulariter exercere.“ [69]
>
> („Stoga, kako bi pjevači znali što sadrži glazba i oni koji žele uvijek ispravno stupati po umijeću u melodijama, na čast Gospodina našega Isusa Krista i preslavne Djevice Marije, majke njegove, i blaženog Dominika, sastavili smo ovu malu sumu iz raznih izreka naših starih, pa ako nekad braća našega Reda ili drugi žele suditi o kvaliteti pjevanja, bilo ono uglađeno ili pučko, pravo ili krivo, i kako bi ispravili ono što je krivo, i sastavili novo, moći će ovom vježbom ispravno obaviti ono što žele.“)

Srednjovjekovni dominikanski antifonari na svojem početku obično donose dijelove Jeronimove rasprave o glazbi, koji su služili redovnicima kao osnovna pouka o pjevanju.

Vodstvo Reda propovjednika stoljećima je pokazivalo veliku brigu za glazbeno obrazovanje mladih dominikanaca. Temeljita glazbena izobrazba nužna je radi svečanog pjevanja sv. mise i časoslova u koru.

---

[69] Edmond de Coussemaker, *Scriptores de musica Medii aevi*, tom. I., Parisiis, 1864., str. 2.

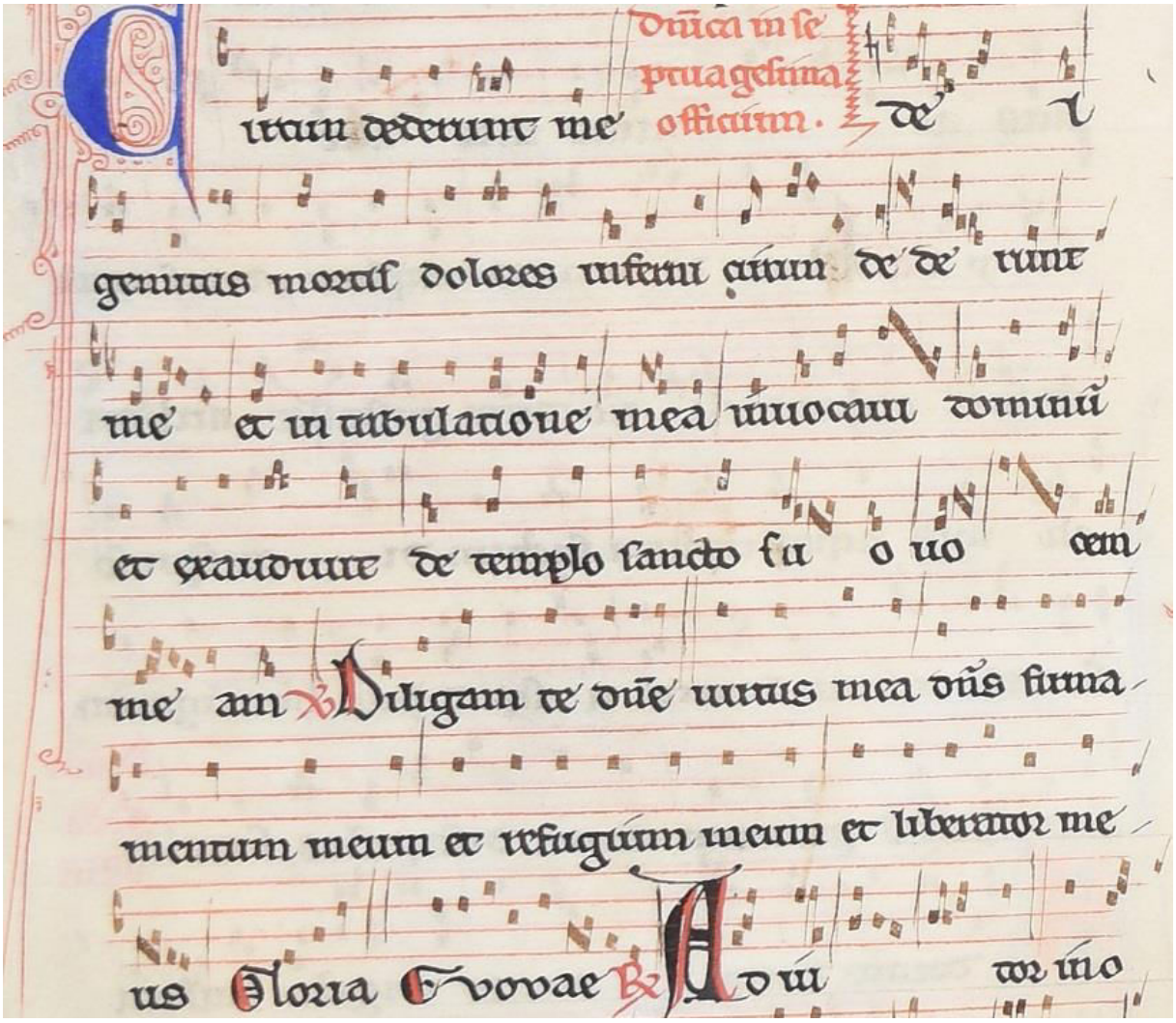

Ulazna pjesma na nedjelju Sedamdesetnicu („Circumdederunt me gemitus mortis“) u Humbertovu kodeksu

Već je Humbert u svojem tumačenju konstitucija dominikanskog reda (*Expositio super contitutiones fratrum praedicatorum*) tražio da se sve koji pristupaju dominikanskom redu brižno pouči u pjevanju:

> „Providendum est enim quod habeatur multitudo librorum in utroque choro, secundum quod exigit multitudo fratrum. Quod libri sint de littera et nota bene legibili, et diligenter correcti et punctati. Quod venientes ad Ordinem minus instructi in officio divino, diligenter doceantur cantare et legere.“ [70]
>
> („Treba se, naime, pobrinuti da se drži mnogo knjiga za oba kora, prema brojnosti braće. Da knjige imaju zaista čitka slova i note, te da su pažljivo ispravljene i obilježene. Da se one, koji pristupaju Redu sa slabijim poznavanjem božanske službe, brižno pouči u pjevanju i čitanju.“)

Generalni kapituli Reda propovjednika u svojim odredbama kontinuirano traže da se časoslov pjeva u koru. Generalni kapitul u Kölnu 1428. godine određuje:

> „In primis a Divino cultu exordium sumentes volumus, et ordinamus, ut totum Divinum Officium diurnum pariter et nocturnum, tam de tempore, quam de B. Virgine, in Conventibus singulis nostri Ordinis distincte, cum pausa in medio versus breviter, et succincte dicatur, et in nota Ordinis, sicut in nostris Consitut. est notatum.“ [71]
>
> („Prije svega počinjući od božanskog kulta, želimo i određujemo da se čitav božanski oficij, jednako dnevni i noćni, kako *de tempore*, tako i o Bl. Djevici, u svim konventima našega Reda razgovijetno s pauzom u sredini stiha, kratko i stegnuto govori, i s pjevanjem našega Reda, kao što je naznačeno u našim konstitucijama.“)

---

[70] Humbertus de Romanis, *Opera de vita regulari*, vol. II., ed. J. J. Berthier, str. 159.

[71] V. M. Fontana, *Constitutiones, declarationes et ordinationes capitulorum generalium S. Ordinis Praedicatorum*, pars I., Romae, 1655., coll. 457.‑458.

Generalni kapitul u Gentu 1871. godine podsjeća da su mnogi generalni kapituli odredili da se čitav časoslov treba pjevati dominikanskim pjevanjem („in nota Ordinis“). Ipak, kako je teško izvršiti ovu odredbu, posebno u samostanima s malo redovnika, generalni kapitul traži da se barem poglavite službe pjevaju:

> „Priores tamen et Provinciales admonemus, oneratis in Domino illorum conscientiis, ut, pensatis Religiosorum suorum numero, occupationibus et viribus, solemnitates Officii divini, cantum, processiones et caeremonias praescriptas, quantum congruenter fieri poterit, in suis Conventibus retineant et foveant; persuasum habentes, quod Deus omnipotens abundantius benedicet praedicationibus et ministerio illorum, quos viderit in Chori servitiis libentius et ferventius occupatos.“ [72]
>
> („Potičemo, ipak, priore i provincijale, obvezujući njihovu savjest u Gospodinu, da procijenivši broj svojih redovnika, njihovu zaposlenost i sposobnosti, zadrže i njeguju svečanosti božanske službe, pjevanje, procesije i propisane ceremonije, koliko to dopuštaju mogućnosti, uvjereni da će svemogući Bog obilnije blagosloviti propovijedi i služenje onih koje vidi da su radosnije i revnije predani korskim službama.“)

Nadalje, generalni kapitul traži da se u većim konventima svakodnevno pjevaju barem sv. misa i povečerje, kao i večernje nedjeljama i blagdanima. Jasno se naglašava da i manji samostani trebaju njegovati liturgijsko pjevanje:

> „In caeteris vero Conventibus, etiam parvis, quantum fieri poterit, diebus saltem Dominicis et festivis, Missa cum Vesperis et Completorio, aut ad minus cum solis Vesperis vel cum solo Completorio, decantetur.“
>
> („U ostalim pak konventima, pa i malenima, ako je moguće, neka se barem nedjeljama i blagdanima pjevaju misa s večernjom i povečerjem, ili najmanje samo s večernjom ili samo s povečerjem.“)

[72] *Constitutiones fratrum Ordinis Praedicatorum*, Parisiis, 1872., str. 42.

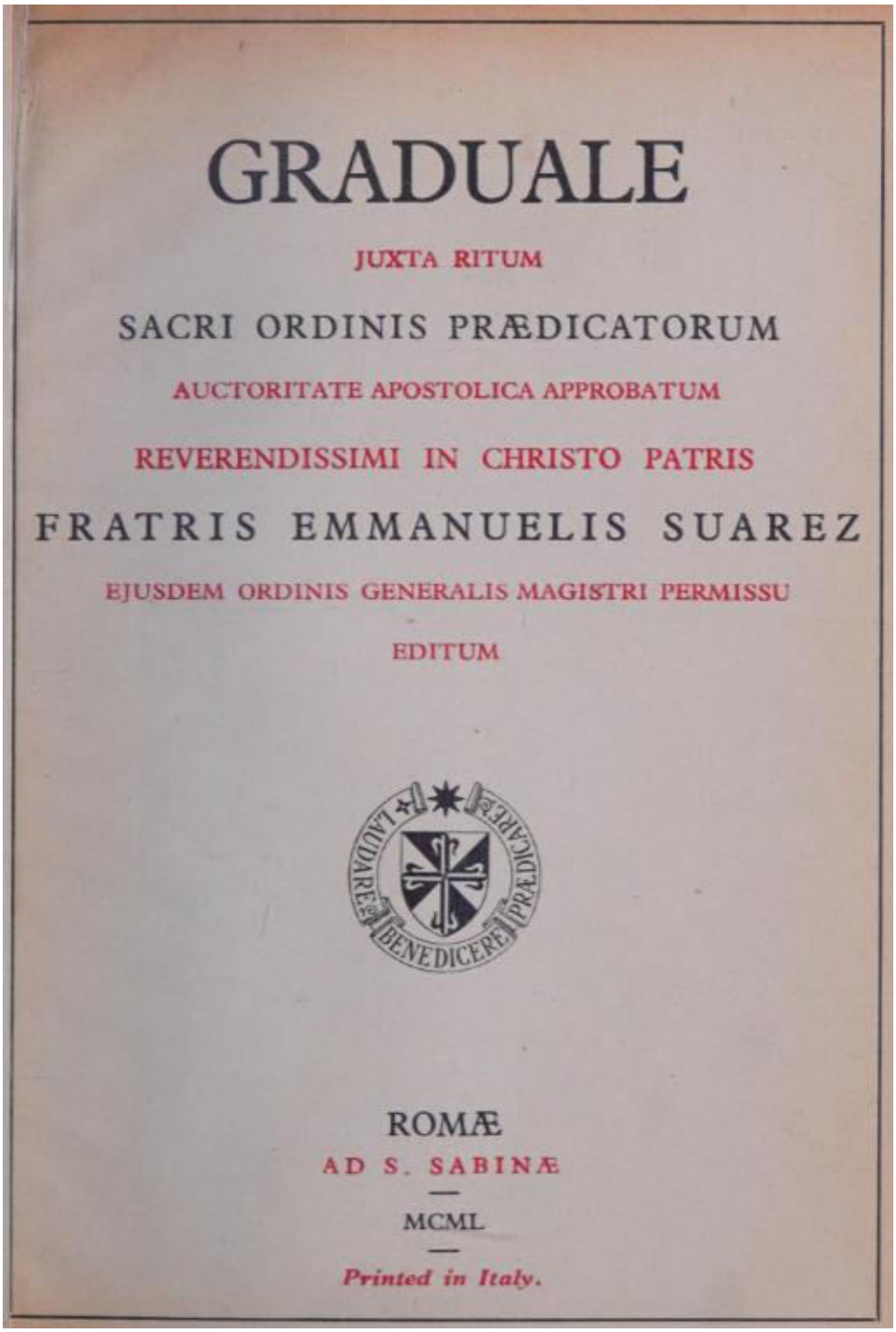

GRADUALE

JUXTA RITUM

SACRI ORDINIS PRÆDICATORUM

AUCTORITATE APOSTOLICA APPROBATUM

REVERENDISSIMI IN CHRISTO PATRIS

FRATRIS EMMANUELIS SUAREZ

EJUSDEM ORDINIS GENERALIS MAGISTRI PERMISSU

EDITUM

LAUDARE BENEDICERE PRÆDICARE

ROMÆ

AD S. SABINÆ

MCML

Printed in Italy.

Gradual Reda propovjednika iz 1950. godine

Nastojanja oko obnove gregorijanskog pjevanja u općoj Crkvi krajem 19. i početkom 20. stoljeća osjetila su se i u dominikanskom redu. Ovdje trebamo posebno istaknuti imena dvojice zaslužnih dominikanskih liturgičara: Pie Bernard i Vincent Laporte.

Pie Bernard (1826.-1899.) tijekom cijeloga svojega redovničkog života neumorno je radio na izdavanju liturgijskih knjiga dominikanskog obreda. Plod njegova rada je zbirka napjeva sv. mise *Cantus Missarum* iz 1854., Procesionar iz 1861., Antifonar iz 1862./63., kao i Ceremonijal iz 1869. godine. No, za obnovu dominikanskog pjevanja najvažniji su Gradual iz 1890. i Procesionar iz 1894. godine, koji se temelje na starim dominikanskim napjevima iz Humbertova kodeksa iz 13. stoljeća.

Vincent Laporte nastavio je Bernardov rad, nastojeći što savršenije obnoviti dominikansko pjevanje. Godine 1900. objavljen je Vesperal (*Vesperarum liber*), koji donosi sve što je potrebno za pjevanje večernje po dominikanskom obredu. Uslijedili su Gradual iz 1907., pa priručnik za pjevanje obreda vazmenog trodnevlja (*Triduum ante Pascha*) iz 1910. godine, zatim priručnik za pjevanje povečerja (*Completorii libellus*) iz 1911. godine i Procesionar iz 1913. godine.

Do sredine 20. stoljeća objavljeno je mnogo vrijednih liturgijskih knjiga tradicionalnog dominikanskog obreda, kao što su Gradual Reda propovjednika (*Graduale juxta ritum sacri Ordinis praedicatorum*) iz 1950., Procesionar iz 1913. i 1949. godine, Antifonar iz 1933. godine i dr.

Kao što je već rečeno, napjevi u dominikanskim liturgijskim knjigama slijede stare dominikanske napjeve kako su zapisani u Humbertovu kodeksu. Iz tog razloga, u liturgijskim knjigama dominikanskog obreda nema ritmičkih oznaka koje nalazimo u knjigama koje slijede metodu benediktinske opatije Solesmes: *episema*, *ictus*, točka (*mora vocis*). Dominikansko pjevanje slijedi posebna pravila, koja su detaljno izložena u Procesionaru Reda propovjednika.

Ispravno pjevanje zahtijeva vježbu i predanost. Stoga, generalni kapitul u Avili 1895. godine opominje i potiče dominikance:

> „Novitios non solum simplices, sed professos, studentes, ac omnes Fratres nostros admonemus et in Domino hortamur, ut ea quae ad cantum pertinent addiscere studeant, et ut maior uniformitas habeatur in Divinis Officiis, utantur, in quantum fieri poterit, Libris liturgicis de licentia Magistri Ordinis iam impressis et in futurum imprimendis, iuxta Codicem authenticum et prototypum iussu B. Humberti redactum.“ [73]
>
> („Novake, ne samo obične, nego i zavjetovane, studente i svu našu braću opominjemo i potičemo u Gospodinu da nastoje naučiti ono što se tiče pjevanja; a kako bismo imali veće jedinstvo u božanskim službama; neka se koriste, ako je moguće, liturgijskim knjigama koje su već tiskane po dopuštenju učitelja Reda i koje će se ubuduće tiskati, prema autentičnom kodeksu i prototipu koji je uređen po zapovijedi bl. Humberta.“)

Što se tiče dominikanskog pjevanja u Hrvatskoj, čitatelj može pronaći pojedine vrijedne podatke u sljedećem poglavlju u kojem govorimo o dominikanskoj liturgiji u Hrvatskoj.

---

[73] Analecta sacri Ordinis Fratrum, ann. III., iul. 1895., fasc. IV., str. 226.

Prikaz sv. Dominika u antifonaru izrađenom krajem 14. ili početkom 15. stoljeća, koji se čuva u dominikanskom samostanu u Dubrovniku [74]

[74] Anđelko Badurina, *Iluminirani rukopisi u Hrvatskoj*, Zagreb, 1995., sl. 19.

DOMINIKANSKA LITURGIJA U HRVATSKOJ

Prvi dominikanci stigli su u hrvatske krajeve još u vrijeme sv. Dominika. Tijekom 13. stoljeća osnovani su dominikanski samostani u Splitu, Dubrovniku, Zadru, Trogiru, Ninu, Pagu, Čazmi, Zagrebu i drugdje.

Dominikanci su u Hrvatsku donijeli i svoju liturgiju. O tome svjedoče brojne liturgijske knjige dominikanskog obreda, koje se čuvaju u arhivima hrvatskih samostana: antifonari, graduali, procesionali, misali.

Liturgijske knjige isprva su se ručno prepisivale, a nakon izuma tiskarskog stroja tiskane su u velikim europskim tiskarama poput one u Rimu. No, i rukopisne i tiskane knjige jednako svjedoče o svečanoj i sjajnoj liturgiji koja se stoljećima služila u dominikanskim crkvama u Hrvatskoj.

Stari spomenici također govore da su hrvatski dominikanci stoljećima vodili brigu o liturgijskom pjevanju, kao što je ustvrdio p. Anđelko Fazinić u svojem članku *Glazbena djelatnost hrvatskih dominikanaca u ovom stoljeću*: [75]

> „Sigurno je da se barem u većim samostanima Provincije 'Božanska služba' (Officium divinum) pjevala. Kasnije je Generalna kurija Reda u Rimu tiskala pojedine knjige gregorijanskog pjevanja, i to: *Antiphonarium* (za Večernje, Jutarnje i Pohvale), *Graduale* (za Misu), *Liber Completorii* (za Povečerje), *Triduum ante Pascha* (za trodnevlje Velike sedmice), *Processionarium* (za procesije preko godine i predviđene svakog mjeseca prema Konstitucijama Reda). Veći samostani Provincije imaju sve ove knjige, a manji barem one potrebnije. Konstitucijama Reda je naređeno da svaki samostan ima kantora. Njegova je dužnost da priprema zajednicu za pjevanje i da u koru predvodi. Gregorijansko pjevanje je, dakle, uvijek imalo u dominikanskom Redu časno mjesto u slavljenju 'Božanske službe'."

[75] *Sveta Cecilija*, Vol. 52 No. 3, 1982., str. 53.

Među hrvatskim dominikancima koji su imali velike zasluge na području liturgije, treba prije svega istaknuti bl. Augustina Kažotića.

Bl. Augustin rođen je oko 1260. godine u Trogiru. U ranoj je mladosti stupio u dominikanski red. Studirao je u Parizu. Imenovan je zagrebačkim biskupom 1303. godine. Bl. Augustin je u Zagrebačkoj biskupiji proveo veliku duhovnu obnovu, brinuo se za školovanje klera, pomagao siromašnima, branio crkvena dobra. Od 1318. do 1322. boravi na papinskom dvoru u Avignonu, gdje sudjeluje u važnim teološkim raspravama onoga vremena. 21. kolovoza 1322. imenovan je biskupom Lucere u Italiji, gdje je umro 3. kolovoza 1323.

U Zagrebu je bl. Augustin proveo veliku obnovu crkvene discipline, koja je uključivala i liturgijsku obnovu. Ciampi navodi kako je bl. Augustin uredio zajedničko bogoslužje u zagrebačkoj katedrali: [76]

> „Zasluga je Augustinova, što je u katedrali uređena služba Božja, te su kanonici bili dužni moliti brevijar skupa u koru i svaki dan zajednički prisustvovati sv. misi. Osim toga kanonici su morali svaki dan po redu pjevati sv. misu: prvi dan biskup, drugi dan kanonik prepozit zagrebački, treći dan kanonik lektor, četvrti dan kanonik kantor, peti dan prepozit čazmanski i t. d. K tome, dnevno su dva kanonika vršila službu djakona i poddjakona. Te su službe bile vezane uz nadarbine, što su ih oni uživali: stoga, tko bi propustio svoju dužnost, bio je lišen prihoda beneficija.“

Sigurno je da je dominikanska liturgijska formacija odlično pripremila bl. Augustina za uvođenje liturgijske discipline u Zagrebačku biskupiju, ali crkveni pisci raspravljaju o mjeri u kojoj je blaženi biskup uskladio zagrebačku liturgiju s dominikanskom liturgijom.

---

[76] Alfred Ciampi, *Bl. Augustin Kažotić*, Split-Trogir, 1959., str. 39.

Crkveni povjesničar Daniel Farlati u svojem monumentalnom djelu *Illyricum sacrum* piše da je bl. Augustin doveo dominikance iz Čazme u Zagreb kako bi zagrebački kler poučili u obredima i crkvenom pjevanju:

> „His quoque negotium dedit, ut clerum ad rectam sacrorum rituum, et cantus ecclesiastici rationem instruerent. Hinc factum fuisse arbitror, ut liturgiae Zagrabiensis, quae paullulum a Romana differt, sit Dominicanae persimilis.“ [77]
>
> („Njima je također dao zadaću da kler pouče u ispravnom obavljanju svetih obreda i crkvenog pjevanja. Smatram da je odatle došlo to što je zagrebačka liturgija, koja se ponešto razlikuje od rimske, vrlo slična dominikanskoj.“)

Poznati hrvatski dominikanac Hijacint Bošković u svojem članku „Bl. Augustin Kažotić“, objavljenom u listu *Duhovni život*, pretpostavlja da su čazmanski dominikanci poučavali zagrebački kler u dominikanskom obredu: [78]

> „Historijska je istina da je u njegovo vrijeme liturgija kod zagrebačkoga klera bila prilično zanemarena, tako da je sveti biskup, odmah kad je došao na zagrebačku stolicu, morao pozvati dominikance iz Čazme, koje je smjestio tik do svoje kurije i povjerio im zadaću poučavanja klera u obredima. Opravdano bismo mogli očekivati da će dominikanci poučavati u svom specijalnom obredu, kad im je taj najdraži i kad su njega najbolje poznavali.“

No, treba istaknuti da stari zagrebački obred nije istovjetan s dominikanskim obredom, premda postoje određene sličnosti između dvaju obreda. Isto tako, ne može se reći da je bl. Augustin tvorac zagrebačke

---

[77] D. Farlati, *Illyricum sacrum*, tom. V., Venetiis, 1775., str. 391.

[78] *Duhovni život*, god. VI., br. 5., Zagreb 1934., str. 307.-308.

liturgije, već njezin urednik, kao što ističe Ciampi: „On nije propisao niti uveo, što se neispravno mislilo, posebnu liturgiju; samo je malo modificirao staru zagrebačku liturgiju, i to prema odredbama Sv. Stolice i pod utjecajem Dominikanskog reda.“

Ipak, moramo se složiti s Boškovićem da je dominikanski odgoj bl. Augustina imao možda i presudnu ulogu u blaženikovu odnosu prema liturgiji:

> „Kao dominikanac u kojem je liturgija jedna od važnijih posala imao je smisla za ‘djelo Božje’. Odgojen u tomističkom duhu poznavao je i grgursko pjevanje koje je u ono doba bilo obligatno u svim skolastičkim školama. Duboko religiozna i sveta života, imao je smisla za sve ono što se tiče božanskoga kulta, pa mu je bilo na srcu da svoj kler i svoje stado odgoji u liturgijskom duhu.“

Hrvatski dominkanci uvijek su pratili sva glavna kretanja u Redu propovjednika. Tako je i veliki pokret obnove, koji je vodio bl. Rajmund Kapuanski krajem 14. stoljeća, imao snažne odjeke među hrvatskim dominikancima.

Taj je pokret težio povratku strogom obdržavanju svih starih dominikanskih pravila i tradicija. Više značajnih dominikanskih samostana u Hrvatskoj osnovano je pod izravnim utjecajem tog pokreta za obnovom redovničke discipline: samostan sv. Križa na otoku Čiovu (1432. god.), samostan sv. Križa u Gružu (1437. god.), samostan u Bolu na Braču (1475. god.), samostan sv. Petra Mučenika u Starom Gradu na otoku Hvaru (1482. god.).

U tim samostanima pozornost se naročito posvećivala točnom obdržavanju klauzure, šutnje i sabranosti u propisanim vremenima, kao i crkvenim obredima, liturgiji i pjevanju časoslova u koru. Dakako, nije se zanemarivalo ni učenje i propovijedanje.

Motiv podizanja hostije na sv. misi u antifonaru iz 15. stoljeća u dominikanskom samostanu u Splitu [79]

[79] Anđelko Badurina, *Iluminirani rukopisi u Hrvatskoj*, Zagreb, 1995., sl. 44.

Dominikanska liturgija imala je važno mjesto i u životu bl. Ozane Kotorske (1493.–1565.), redovnice Trećega reda sv. Dominika poznate po vrlo strogom pokorničkom životu.

Bl. Ozana slušala je sv. misu iz svoje male ćelije uz staru dominikansku crkvu sv. Pavla u Kotoru. U toj ćeliji provela je 44 godine (1521.–1565.). Navedimo, stoga, kako don Niko Luković opisuje sudjelovanje bl. Ozane na sv. misi:

> „Kroz maleni prozor s rešetkom, koji je gledao u crkvu sv. Pavla sa strane poslanice, prodiralo je u vlažno prizemlje slabo svijetlo. Klečeći pri tomu prozorčiću, svaki dan je slušala sv. Misu i prisustvovala crkvenim obredima i molitvama… Pričešćivala se tri puta na sedmicu, a pripravljala se na pričest postom.“ [80]

Bl. Ozana davala je velik doprinos ljepoti liturgije vješto izrađujući liturgijsko ruho:

> „Bila je vješta vezilja. Što bi zaslužila ručnim radom, dijelila bi gradskoj sirotinji. Mnogo je radila za crkveni nakit sjećajući se riječi okrunjenog proroka: ‘Gospode, ljubio sam ukras doma Tvojega’ (Ps. 25). Do danas se sačuvao u Relikvijaru sv. Tripuna jedan tjelesnik (corporale), koji je ona umjetnički izvezla. Na finom platnu je izradila bijelom svilom u sredini križ sa znakovima Muke Isusove, a naokolo pri rubu čipke s natpisom, uzetim iz Apokalipse (II. 10) i Ivanovog Evanđelja (XXI, 22): ‘Esto fidelis usque ad mortem et dabo tibi coronam vitae; quoniam ego elegi te, dicit Dominus. Hic discipulus meus est, sic eum volo manere’. (Budi vjeran do smrti i daću ti krunu života, jer sam te ja odabrao, govori Gospod. Ovaj je moj učenik, hoću da on takav ostane). Zaista je u tim riječima sinteza Ozaninog života.“ [81]

---

[80] Don Niko Luković, *Blažena Ozana Kotorka*, Kotor, 1965., str. 17.

[81] Ibid., str. 50.-51.

U hrvatskim krajevima bilo je i dominikanskih pisaca koji su u svojim djelima opisivali pojedine dominikanske obrede i tradicije.

Posebno se u tome ističe dubrovački dominikanac Serafin Marija Crijević (1686.–1759.). Crijević je djelovao u samostanu sv. Dominika u Dubrovniku kao knjižničar, arhivist, predavač Svetog Pisma, filozofije i moralne teologije. Tri puta bio je prior samostana, a dvaput generalni vikar dubrovačke dominikanske kongregacije.

Među najznačajnija Crijevićeva djela ubrajaju se *Portreti slavne braće dubrovačke dominikanske kongregacije* (*Iconotheca illustrium fratrum Congregationis Ragusanae*), *Sveta dubrovačka prvostolna crkva* (*Sacra Metropolis Ragusina*) i *Dubrovačka knjižnica* (*Bibliotheca Ragusina*), zbirka životopisa poznatih Dubrovčana. Važan je i životopis dubrovačkoga kardinala bl. Ivana Dominicija (*Vita beati Joannis Florentini*), kao i životopis bl. Ozane koji je Crijević preveo s talijanskog na latinski jezik (*De rebus gestis beatae Osannae a Catharo*).

Ipak, za povijest dominikanske liturgije u Hrvatskoj najznačajnije je Crijevićevo djelo *Spomenici dubrovačke dominikanske kongregacije* (*Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*), pisano od 1728. do 1734. godine. Ovo djelo u pet svezaka iznosi povijest dominikanaca u Dubrovniku.

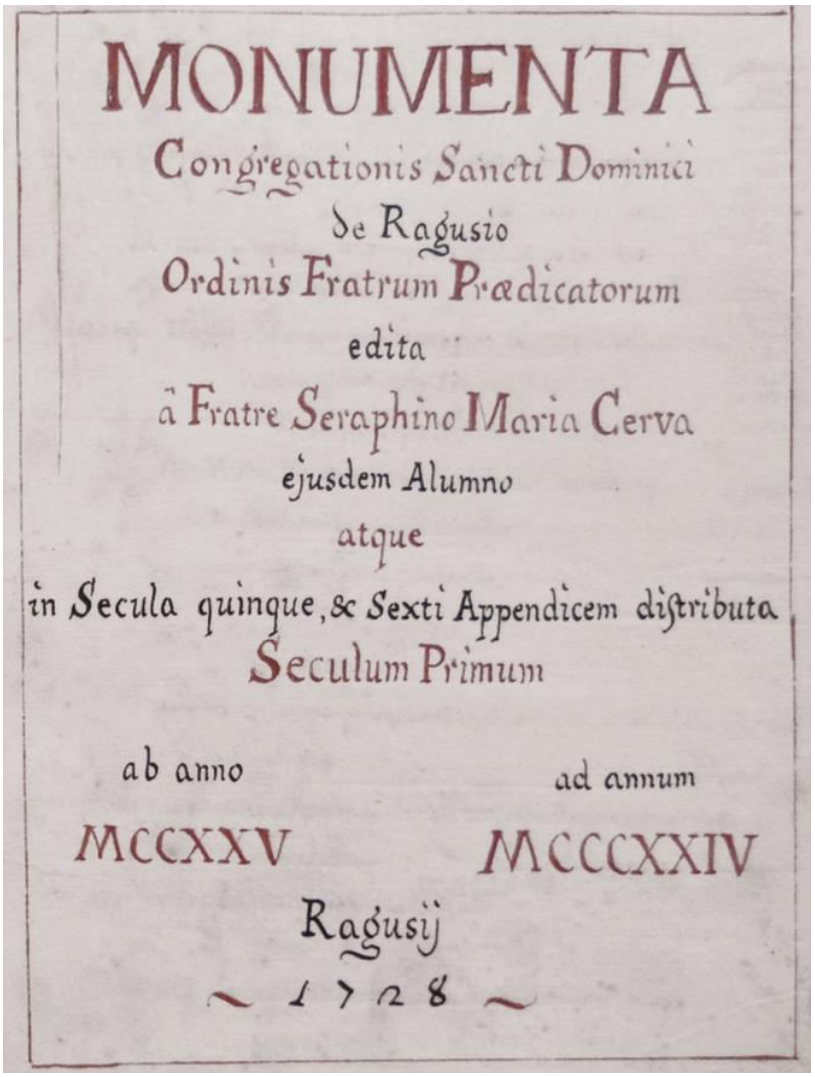
MONUMENTA
Congregationis Sancti Dominici
de Ragusio
Ordinis Fratrum Prædicatorum
edita
ā Fratre Seraphino Maria Cerva
ejusdem Alumno
atque
in Secula quinque, & Sexti Appendicem distributa
Seculum Primum
ab anno MCCXXV
ad annum MCCCXXIV
Ragusij
~ 1728 ~

Crijević je napisao ovo djelo za svoju subraću dominikance, kako bi im pred očima uvijek stajala sjajna djela njihovih prethodnika. [82] Jasna je želja da dubrovački dominkanci nasljeduju primjere svetih dominikanaca, kojih je bilo mnogo i u našim krajevima.

[82] Seraphinus Maria Cerva, *Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*, ur. R. Seferović, HAZU, Zagreb-Dubrovnik, str. 175.

Crijević pokazuje veliko zanimanje za stare knjige koje se čuvaju u dubrovačkom samostanu, pa tako i za liturgijske knjige. Najveću pozornost pridaje jednom starom liturgijskom kodeksu koji ovako opisuje:

> „Veteres igitur inter libros, qui quasi e naufragio servati adhuc in bibliotheca nostra supersunt, quidam ritualis liber manu exaratus (eum superius monumento 37 in veterum codicum syllabo commendavimus) qui Ordinarii Ordinis Praedicatorum titulum prae se fert, asservatur. Ut autem primum in manus incidit avidissime eum legere coepi, certus quod multa in eo antiquitatis monumenta, uti e sententia accidit, reperirem; antiquatos deinde ex eo ritus adnotare placuit quos studio sacrae eruditionis lectori viroque religioso hic exhiberem. At vero liber ille communes ac statas horarum reique sacrae preces, omnes ritus caeremoniasque et officiorum rationes eaque celebrandi formulas sigillatim et quam diligentissime praescribit.“ [83]
>
> („Dakle, među starim knjigama, koje su spašene kao od brodoloma i koje se još nalaze u našoj knjižnici, čuva se i jedan rukom pisani obrednik (kojeg smo gore preporučili među spomenicima 37, u popisu starih kodeksa), koji nosi naslov Ordinarij Reda propovjednika. A kada mi je prvi put došao u ruke, počeo sam ga čitati s najvećom željom, siguran da ću u njemu pronaći mnogo spomenika starih vremena, kao što se dogodilo po izreci. Zatim, svidjelo mi se odatle zabilježiti stare obrede, koje ću ovdje izložiti čitatelju i redovniku koji nastoji oko svete učenosti. Ova pak knjiga pojedinačno i vrlo pažljivo propisuje zajedničke molitve i molitve uobičajenih časova, i svete mise, kao i sve obrede i ceremonije i red služba, te formule njihova slavljenja.“)

Crijević smatra da taj kodeks potječe od Humberta iz Romansa, odnosno da pripada vremenu Humbertove redakcije dominikanskih liturgijskih knjiga.

---

[83] Ibid., str. 311.

Prigodom izricanja svojeg mišljenja, Crijević je pokazao svijest o važnosti Humbertove redakcije za jedinstveno obdržavanje dominikanskog obreda u čitavom Redu propovjednika:

> „Puto autem ejus apographon esse quem scilicet beatus Humbertus V Ordinis magister ad fratrum usum descripsit, ut nimirum ubique gentium eadem in sacris officiis ab iis forma servaretur, de quo in Constitutionibus nostris (dist. 1 cap. 1 & 4) ita statuitur: *Totum officium, tam diurnum quam nocturnum, secundum correctionem et ordinationem venerabilis patris fratris Humberti magistri Ordinis nostri confirmamus et volumus uniformiter ab omnibus observari, ita quod nulli liceat aliquid de caetero innovare.* Pariter in Magistrorum Generalium cronico, quod in iisdem Constitutionibus apponi solet (cap. 7.) ita habetur: *Anno 1263 magister Humbertus Ordinis exemplar et caeremoniarum pater totum officium quo Ordo utitur ordinavit, quam ordinationem dominus Clemens papa IV postea approbavit et confirmavit*.“ [84]
>
> („A mislim da je njegov apograf onaj koji je blaženi Humbert, V. učitelj Reda, napisao za upotrebu braće, kako bi se, naime, po svim narodima obdržavala ista forma u svetim službama, o čemu u našim Konstitucijama (dist. 1 cap. 1 & 4) ovako stoji: *Čitav oficij, kako dnevni tako i noćni, prema ispravku i uredbi časnoga oca brata Humberta, učitelja našega Reda, potvrđujemo i želimo da ga svi jednodušno obdržavaju, tako da nikomu nije dopušteno da ubuduće nešto novo uvede*. Jednako tako, u kronici općih učitelja Reda, koja se obično prilaže uz iste Konstitucije (cap. 7.) ovako stoji: *Godine 1263. učitelj Humbert, primjer Reda i otac ceremonija, uredio je čitavi oficij kojim se koristi Red, a ovu uredbu je gospodin papa Klement IV. poslije odobrio i potvrdio.*“)

Crijevićevo odlično poznavanje dominikanske liturgije jedan je od izvora njegova poštovanja prema tom važnom dijelu dominikanske baštine.

---

[84] Ibid., str. 311. – 312.

Štoviše, Crijević se divi tome kako je dominikanski red kroz tolika stoljeća očuvao svoju liturgiju i obrede, kao što potvrđuje spomenuti stari rukopis:

> „Omnes autem preces (quod maxime notatu dignum mihi videtur) ibi praescriptae, omnes ritus caeremoniasque in publicis ac privatis supplicationibus, in sacro altaris mysterio, in horariis precibus persolvendis, in recipiendis novitiis denique in omnibus ecclesiasticis functionibus religiosisque officiis praeter hic a nobis exhibitas, uti antiquatas, adhuc in Praedicatorum Ordine observantur.“ [85]
>
> („No, sve molitve koje su ondje propisane (a što se meni čini najviše vrijednim pažnje), svi obredi i ceremonije u javnim i privatnim prošnjama, u svetom otajstvu oltara, u obavljanju časoslova, u primanju novaka i napokon u svim crkvenim funkcijama i redovničkim službama, osim onih koje smo ovdje iznijeli, kao što su bile u davnini, još uvijek se obdržavaju u Redu propovjednika.“)

Crijević ističe da ova baština obvezuje: „trebamo čuvati obrede, ceremonije i običaje, koje su predali stari“ – „traditos a majoribus ritus, caeremonias atque usus custodire debeamus“.[86] Jasno je da on to smatra pitanjem dominikanskog identiteta.

U Dubrovniku je djelovao još jedan redovnik koji je pisao o dominikanskoj liturgiji: Markolin Padovan (1884.–1949.).

Padovan je rođen je 11. ožujka 1884. u Veloj Luci na Korčuli. Na krštenju je dobio ime Marin. Pridružio se Redu propovjednika 1899. godine i uzeo redovničko ime Markolin. Zaređen je za svećenika 1907. godine.

---

[85] Ibid., str. 312.

[86] Ibid., str. 325.

Redovnički život proveo je u samostanu sv. Dominika u Dubrovniku gdje je obnašao razne službe. Kao profesor predavao je razne filozofske discipline, uvod u Novi Zavjet, *Sumu teologije* sv. Tome Akvinskoga, moralnu teologiju, naravno pravo te latinski, francuski i hrvatski jezik. Bio je tražen propovjednik i voditelj duhovnih vježba. Iskazao se i kao promicatelj Trećega reda sv. Dominika.

Za poznavanje dominikanske liturgije i tradicije značajan je Padovanov članak *Cilj Dominikanskog Reda* koji je u tri nastavka objavljen u Bogoslovskoj smotri 1916. godine.

Pojedine citate iz tog članka već smo naveli u prethodnim poglavljima, a ovdje navodimo kako Padovan objašnjava tradicionalno dominikansko gledište o karakteru i cilju Reda propovjednika – „da ujedini strogu samostansku stegu sa djelatnošću apostolata, stopiti monaha i apostola“:

> „Kudgod je hodio i prolazio [sv. Dominik], hodio je samo i prolazio, da propovijeda. Pravom ga dakle nazvaše Pape učiteljem propovijedanja, a Sv. Crkva ‘savršenim apostolom, stupom Vjere, zubljom Krista, drugim predtečom i velikim spasiteljem duša’ (Breviarium Ord. Praed.). I red, koji on zasnuje, morao je biti posvećen toj misiji, morao je biti Red-Propovjednikâ. ‘Stvoriti jednu ustanovu, koja bi bila kadra, da ujedini strogu samostansku stegu sa djelatnošću apostolata, stopiti monaha i apostola, a da jedan i drugi bude po uzoru evangjeoskom, tako da se apostol ne utopi u monahu, niti da nestane monaha u apostolu, oružati na obranu istine novu vojsku, to bijaše osnova začeta od našeg apostola’ (O. Felix S. J. – Saint Dominique et l' apostolat). Ali to ne bijaše lasan posao.“ [87]

Padovan naglašava da su sva navedena sredstva usmjerena ostvarenju glavnog cilja Reda propovjednika: spasenje duša. „Spas duša, evo pokretajuće ideje Dominikove, evo zadnjeg cilja njegovog reda.“

---

[87] *Bogoslovska smotra*, Vol. 7 No. 2, 1916., str. 125.–126.

Nastojanje dominikanaca da ostvare taj cilj posebno dolazi do izražaja u propovijedanju. Padovan ističe da i na tom području dominikanci trebaju slijediti specifična pravila:

> „Ali propovijedanje Dominikanca, bilo kako bilo slušateljstvo, treba da bude naučno i apologetsko. Propovijedanju je zadaća, da razjašnjuje i brani razne članke vjere u svoj njihovoj punoći. Stoga Bl. Humbert strogo preporuča: 'da propovjednik dobro ima pri pameti, što ima reći, jer je predmet njegovih govora: Bog, angjeo, čovjek, nebo, sotona, svijet, pakao, zapovijedi, savjeti, sakramenti, Sv. Pismo, kreposti i mane', u jednu riječ sva Teologija dogmatična i moralna. Propovijedanje dakle Dominikanca, što mu i daje posebni karakter, ne smije da bude samo bogoljubno poticanje na ljubav prama Bogu i vršenje evangjeoskih kreposti, a bez da izloži cijelu nauku. On treba da nastoji, da pobudi u dušama ljubav prama Bogu, ali putem uvjerenja. Istina! to je diviza njegovog Reda, to mora biti i diviza svega njegovog rada.“ [88]

Propovijedanje zajedno s obdržavanjem dominikanskih pravila, liturgijom i tradicijama, afirmiralo je ovu redovničku družbu i u hrvatskim krajevima.

Dominikanci nisu propuštali upoznati hrvatski puk s posebnostima svoje liturgije. Odličan primjer su molitvenici koje su uredili dominikanci, npr. molitvenik *Božje dijete* koji je priredio p. Frano Kovačević i priručnik *Treći red sv. o. Dominika* koji je uredio p. Anđeo Šoljan (III. izdanje priredio je p. Anđelko Fazinić 1968. godine).

U tim se molitvenicima mogu pronaći upute za praćenje sv. mise ili ministriranje na sv. misi po dominikanskom obredu. Tako je i mlađi naraštaj imao mogućnost da upozna blago dominikanske liturgije.

---

[88] Ibid., str. 128.

Služba svete mise
po dominikanskom obredu

Latinski

S. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Confitemini Domino quoniam bonus.

P. Quoniam in saeculum misericordia eius.

S. Confiteor . . .

P. Misereatur tui omnipotens Deus, et dimittat tibi omnia peccata tua: liberet te ab omni malo, salvet et confirmet in omni opere bono, et perducat te ad vitam aeternam.

S. Amen.

Početak reda mise prema dominikanskom obredu u molitveniku „Treći red sv. o. Dominika“ (Zagreb, 1968. god.)

Dominikanci su dali velik doprinos obnovi gregorijanskog pjevanja u Hrvatskoj tijekom prve polovice 20. stoljeća. Izvještaji iz onoga vremena svjedoče da je naročito dominikanski samostan u Dubrovniku bio žarište gregorijanskog pjevanja.

Tako p. Jordan Viculin u dopisu časopisu *Sveta Cecilija* od 8. siječnja 1923., govoreći o pjevanju u dominikanskoj crkvi u Dubrovniku, između ostaloga kaže: [89]

> „Inače pjevali smo koralne mise prema vatikanskom i dominikanskom od Crkve potvrđenom izdanju. Tako isto i ostale liturgijske dijelove pri bogoslužju izmjenično: koralno i višeglasno."

Anđelko Fazinić na sličan način opisuje pjevanje dominikanaca u Dubrovniku u već ranije spomenutom članku *Glazbena djelatnost hrvatskih dominikanaca u ovom stoljeću* objavljenom u listu *Sveta Cecilija*: [90]

> „Mise su se redovito pjevale gregorijanskim dominikanskim koralom, ali i benediktinskim izdanjem iz Solesmesa, od kojega je samostan imao dovoljno primjeraka za sve redovnike u koru."

Treba posebno istaknuti p. Antonina Zaninovića, koji je još kao mladi svećenik 1904. godine u *Listu Dubrovačke biskupije* objavio raspravu o gregorijanskom pjevanju pod nazivom *O podrijetlu, ljepotama i znamenitosti Grgurova pjevanja*. Tom raspravom započeo je svoj dugogodišnji angažman u obnovi gregorijanskog pjevanja u Hrvatskoj, a napose u dominikanskom redu.

Fazinić je Zaninovićevu ljubav prema gregorijanskom pjevanju opisao ovim riječima: „Gregorijanski mu je koral 'ležao', on je u njemu živio."

---

[89] *Sveta Cecilija*, god. XVII., sv. II., ožujak-travanj 1923., str. 49.

[90] *Sveta Cecilija*, Vol. 52 No. 3, 1982., str. 54.

Fazinić ističe da je dominikanski samostan u Dubrovniku pod Zaninovićevim utjecajem postao središte gregorijanskog pjevanja u tom gradu:

> „Zaninović u svojstvu samostanskog kantora dao se na poučavanje i uvježbavanje redovnika u gregorijanskom koralu dominikanskog Reda. To je bila potreba svakidašnjeg slavljenja Boga 'Božanskom službom'. Tako je kroz kratko vrijeme korom odjeknulo ispravno gregorijansko pjevanje, puno religioznog duha. Doživljavanje o. Antonina prelazilo je na sve redovnike. Svagdano se pjevala konventualna Misa i Povečerje, nedjeljom i blagdanom Večernja, a većim blagdanima dio Jutarnje i Pohvala. Na nedjeljnim ophodima pjevali su se himni u čast presv. Euharistije *Pange, lingua*, u čast Imenu Isusovu *Jesu, nostra redemptio*, u čast Gospi od Ružarija *Ave, maris stella*, na sedmičnom ophodu za pokojnike pjevalo se *Libera me, Domine*. – U Dubrovniku se govorilo: ako hoćeš čuti lijepo gregorijansko pjevanje, pođi u crkvu dominikanaca."

Navedeni primjeri pokazuju da su i hrvatski dominikanci vodili brigu o kvaliteti liturgijskog života u svojim samostanima. Isto tako, pokazuju nam da dominikanska liturgija pripada hrvatskoj liturgijskoj baštini. Ona se stoljećima služila u dominikanskim crkvama u našim krajevima, osobito u gradovima na hrvatskoj obali i otocima, oblikujući molitveni život tamošnjih redovnika, ali i puka za koji se brinuo Red propovjednika.

xiij

Indice sinistræ manus hostiam (ut in figura videre est) leviter deprimat, ut ex altera parte attollatur, tunc pollice, & indice dexteræ eam accipiat, & statim tribus posterioribus digitis sinistræ manus pedem calicis, ut in figura videt, * firmet super Altare, & dexterâ manu cum hostia ad T tres cruces super calicem formet, primam exterius à labio calicis ad labium, secundam intrà calicem à labio ad labium, tertiam profundius, quàm secundam, quartam verò ad V ante labium calicis in alto aliquantulùm: quâ factâ sinistram manum à pede calicis reducat, & super Corporale collocet, & crucem ad X ante pedem calicis in imo fignet: quâ facta, hostiam, reverentiâ capite aliquantulùm ei exhibitâ, super Corporale reponat suo loco, non tamen populo ostendat: & illis duobus digitis dexteræ super calicem excussis, eundem pallâ cooperiat, & genuflexus Sacramentum adoret, & ad Y manus super Corporale hinc inde extensas demittens, dicat. ℟. Minister respondeat. Eodem modo manus tenens dicat Z & ad A elevet manus, & extendat more solito, ℟. Minister respondeat. Et ad B Sacerdos submissâ voce dicat:

C Eâdem voce prosequatur, manibus ut priùs extensis, & ad D inclinet caput. Ad E demissâ sinistrâ super Corporale, dexterâ accipiat patenam inter indicem, & medium digitum, & se signet cum eo, * tangendo frontem, & pectus, deinde sinistram pectoris partem & dexteram; postea osculetur patenam, & mox ipsam super Altare deponat seorsùm à Corporali, & ad F manu dexterâ, pollice & indice non disjunctis, detegat calicem, & genuflexus Sacramentum adoret, tum se erigens, sinistræ indice leviter deprimat hostiam, ut dexteræ indice & pollice capi possit: quâ acceptâ statim sinistræ tribus posterioribus digitis pedem calicis teneat, dexterâ statim hostiam super calicem levet, ita ut etiam eâdem manu calix teneatur, tunc sinistræ manus pollice & indice hostiam accipiat, & incipiens: G hostiam decenter in duas partes per medium à summo usquè deorsùm dividens, frangat, * diligenter cavent, nè digiti fracturæ attingant. Ad H illam mediam partem hostiæ, quam dexterâ tenet, in transversum alteri supponat, de eâdem etiam frangat cum pollice, & indice dexteræ manus particulam, & sic partes tenendo quasi junctas.

T Per ✠ ipsum, & cum ✠ ipso, & in ✠ ipso, est tibi V Deo ✠ Patri omnipotenti, in unitate X Spiritus ✠ sancti omnis honor, & gloria.

Y Per omnia secula seculorum.
℟. Amen.
Z Oremus. Præceptis salutaribus moniti, & divinâ institutione formati, audemus dicere:
A Pater noster, qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum, adveniat regnum tuum, fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè, & dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos à malo.
B Amen.

C Libera nos, quæsumus Domine, ab omnibus malis, præteritis, præsentibus, & futuris, & intercedente beata, & gloriosa semper Virgine Dei genitrice D Maria, cum beatis Apostolis tuis Petro, & Paulo, atque Andrea, & omnibus Sanctis: E da propitius pacem in diebus nostris, ut ope misericordiæ tuæ adiuti, & à peccato simus semper liberi, F & ab omni perturbatione securi.

G Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

H Qui tecum vivit, & regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

I Di- I Per

Upute za služenje sv. mise („Modus et ritus dicendi Missam“) u Misalu Reda propovjednika iz 1726. godine

II. VODIČ KROZ LITURGIJU

UPUTE ZA KORIŠTENJE OVOG PRIRUČNIKA

Opće napomene

Radi preglednosti i lakšeg korištenja, na početku ovog vodiča navodimo rubrike za služenje sv. mise, zajedno sa cijelim tekstom sv. mise prema dominikanskom obredu. Zatim slijede upute za ministriranje na tihoj misi i upute za svečanu misu. Posebno su izdvojene rubrike za škropljenje blagoslovljenom vodom prije nedjeljne sv. mise i upute o sv. pričesti.

Specifičnost je dominikanskih misala to što se detaljne upute za služenje sv. mise nalaze na početku misala u odjeljku pod nazivom „Modus et ritus dicendi Missam“. Kombinirali smo te upute s rubrikama koje donosi Red mise („Ordo Missae“), koji se u misalu nalazi između Velike subote i Uskrsa (kao što je i u Rimskom misalu). Bilo je potrebno spojiti ove odvojene rubrike kako bismo dobili jedinstven vodič kroz sv. misu.

Trebamo istaknuti da spomenute upute na početku dominikanskog misala („Modus et ritus dicendi Missam“) kao primjer donose misu blagdana Bogojavljenja. Naime, na obrascu mise blagdana Bogojavljenja objašnjava se što svećenik treba činiti prilikom molitava i čitanja. Slijedeći primjer dominikanskog misala, i mi u našem priručniku uz rubrike donosimo misu blagdana Bogojavljenja.

Nakon uputa za sv. misu, donosimo red večernje i povečerja. Posebno su izdvojeni psalmi prve večernje (psalmi „Laudate“) i psalmi druge večernje za nedjelju, za blagdane Blažene Djevice Marije, za blagdane djevica, ispovjednika i mučenika.

O blagdanima dominikanskih svetaca

Nakon općih obrazaca dolaze posebni obrasci za blagdane dominikanskih svetaca i blaženika (*proprium de sanctis*). Ovdje donosimo vlastitu misu i večernju za blagdane dominikanskih svetaca.

Kod najznačajnijih svetačkih blagdana donosimo i prvu i drugu večernju. Riječ je o blagdanima sljedećih svetaca: sv. Toma Akvinski (7. ožujka), sv. Vinko Fererski (5. travnja), sv. Petar Mučenik (29. travnja), sv. Katarina Sijenska (30. travnja), sv. Pio V. (5. svibnja), sv. Antonin Firentinski (10. svibnja), sv. Dominik (4. kolovoza), Bl. Djevica Marija od sv. Krunice (7. listopada), Svi sveti Reda propovjednika (12. studenoga) i sv. Albert Veliki (15. studenoga).

Kod drugih dominikanskih svetaca donosimo obrazac mise i druge večernje (ali bez prve večernje): sv. Margarita Ugarska (18. siječnja), sv. Rajmund Penjafortski (23. siječnja), sv. Ivan i gorkumski mučenici (9. srpnja), sv. Hijacint Krakovski (17. kolovoza), sv. Ruža Limska (30. kolovoza) i sv. Ljudevit Bertrand (10. listopada).

Kod blagdana dominikanskih blaženika donosimo samo obrazac sv. mise (bez večernje): bl. Jordan Saksonski (15. veljače), bl. Ozana Kotorska (27. travnja), bl. Ivan Dominici (10. lipnja), bl. Rajmund Kapuanski (5. listopada) i bl. Ivan iz Vercellija (1. prosinca).

Izuzetak je blagdan bl. Augustina Kažotića (3. kolovoza), kod kojeg donosimo prvu večernju i sv. misu prema posebnom obrascu koji je Sveta Stolica 1895. godine odobrila hrvatskim dominikancima.

Nakon svetačkih blagdana, donosimo liturgiju na dan posvećenja crkve, koja uključuje sv. misu, prvu i drugu večernju. Zatim slijede zavjetne mise i mise za pokojne.

Ostali sakramenti, blagoslovi i molitve

Nakon misnih službi, dolaze ostali sakramenti koji imaju poseban obred u dominikanskoj tradiciji: sakrament pokore, pričest bolesnika i sakrament posljednjeg pomazanja.

Zatim donosimo Mali oficij Blažene Djevice Marije, Oficij za pokojne, pokorničke psalme, Litanije svih svetih i Litanije Blažene Djevice Marije. Nakon toga dolaze blagoslovi i molitve iz dominikanske tradicije.

Trebamo napomenuti da se i ovdje mogu pronaći obrasci određenih sv. misa, koje su usko povezane s određenim molitvama i blagoslovima. Naime, nakon Litanija svih svetih donosimo misu prosih dana, a nakon blagoslova pepela donosimo misu Čiste srijede.

Napomene o moljenju večernje

Budući da su rubrike sv. mise detaljno iznesene na svojem mjestu, nema potrebe ovdje dodatno razjašnjavati njihov sadržaj. Međutim, rubrike za večernju nisu toliko detaljno iznesene u redu večernje, kako ga nalazimo u brevijaru. Bit će, stoga, korisno da ovdje iznesemo neke napomene o moljenju večernje.

Večernja počinje zazivom: *Deus in adjutórium meum inténde* (*Bože u pomoć mi priteci*), prilikom kojeg svi čine znak križa. Na taj se uvodni zaziv odgovara: *Dómine, ad adjuvándum me festína* (*Gospodine, pohiti da mi pomogneš*).

Zatim se moli *Glória Patri*, te usklik *Allelúia*. Od Sedamdesetnice do Velike srijede, umjesto *Allelúia*, govori se: *Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ* (*Slava Tebi, Gospodine, Kralju vječne slave*).

Slijede antifone i psalmi. Na kraju svakog psalma moli se *Glória Patri* (*Slava Ocu*), osim u večernjoj za pokojne, u kojoj psalmi završavaju zazivom *Réquiem ætérnam* (*Pokoj vječni*).

Kao što čitatelj može zapaziti u nedjeljnoj službi druge večernje, svaki psalam ima svoju antifonu, koja se govori čitava prije i poslije psalma. Međutim, u prvoj večernjoj i drugoj večernjoj većih blagdana, dolazi

samo jedna antifona koja se naziva „antiphona super psalmos“. Ova antifona govori se prije prvog i ponavlja nakon posljednjeg psalma.

Napominjemo da se na kraju nekih antifona, koje su navedene u općim obrascima, tijekom uskrsnog vremena dodaje *Allelúia*. Ta su mjesta naznačena kraticom T. P. (= Tempus Paschale).

U slučaju ako je antifona ista kao početne riječi psalma, te se riječi ne ponavljaju, nego se nastavlja od sljedećeg stiha. Takva mjesta u priručniku označavamo simbolom ‡.

Nakon zadnje antifone, govori se kratko čitanje iz Svetog Pisma zvano *Poglavlje* (*Capitulum*). Na Poglavlje se odgovara: *Deo grátias* (*Bogu hvala*).

U prvoj večernjoj nakon poglavlja dolazi responzorij (responsorium). Nakon responzorija (ili poglavlja, ako se ne moli responzorij) dolazi himan.

Nakon himna govori se zaziv, koji se sastoji od verzikula ℣. i odgovora ℟. Napominjemo da se i taj zaziv mijenja od blagdana do blagdana, pa treba na to paziti u promjenjivim dijelovima večernje.

Sada dolazi vrhunac večernje: hvalospjev Blažene Djevice Marije *Magnificat*. Na početne riječi hvalospjeva svi čine znak križa. Prije i poslije hvalospjeva govori se antifona za *Magnificat*, koja često izražava glavnu misao nedjelje ili blagdana.

U priručniku spominjemo i ferijalne molitve, koje su u dominikanskom obredu znatno kraće i jednostavnije nego u rimskom obredu. Napominjemo da se ove molitve ne mole na blagdane svetaca.

Nakon ponavljanja antifone za *Magnificat*, ako svećenik ili đakon predvodi večernju, govori: *Dóminus vobíscum* (*Gospodin s vama*). I odgovara mu se: *Et cum spíritu tuo* (*I s duhom tvojim*).

Ako večernju ne predvodi svećenik ili đakon, kaže se:
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. (Gospodine, usliši molitvu moju.)
℟. Et clamor meus ad te véniat. (I vapaj moj k tebi da dođe.)

Slijedi molitva, prije koje se kaže: *Orémus* (*Pomolimo se*). Nakon molitve, na neke se dane dodaju spomeni (komemoracije), kako je naznačeno u promjenjivim dijelovima.

Zatim se ponavlja *Dóminus vobíscum*, odnosno *Dómine, exáudi oratiónem meam*, kako je gore navedeno.

Nakon toga govori se:
℣. Benedicámus Dómino (Blagoslivljajmo Gospodina).
℟. Deo grátias (Bogu hvala).

Večernja završava kratkom molitvom za duše u čistilištu:
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. (Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.)
℟. Amen.

Posebne odredbe o večernjoj u Malom oficiju Blažene Djevice Marije i u Oficiju za pokojne mogu se pronaći na mjestima gdje su izložene dotične službe.

Napomene o latinskom izvorniku i hrvatskom prijevodu

Liturgijski obredi razdijeljeni su u više različitih liturgijskih knjiga. Iz tog razloga, trebalo je za ovaj priručnik skupiti tekstove obreda iz raznih izvora. Latinski tekst sv. mise donosimo prema Misalu Reda propovjednika iz 1939. godine. Kod pojedinih novijih svetačkih blagdana koristili smo i Misal iz 1965. godine. Rubrike i obrasce za večernju, povečerje, sakrament pokore, blagoslove, Mali oficij Blažene Djevice Marije i Oficij za pokojne donosimo prema posljednjem izdanju Brevijara Reda propovjednika iz 1962. godine.

U pripremi oficija koristili smo i dominikanski molitvenik (*Libellus precum*) iz 1952. godine, koji je također bio jedan od izvora za molitve iz dominikanske tradicije, uz ostale izvore koji su navedeni u poglavlju o molitvama. Obrede pričesti bolesnika i sakramenta posljednjeg pomazanja donosimo prema Procesionaru Reda propovjednika iz 1913., a procesiju nakon mise za pokojne prema Procesionaru iz 1930. godine.

Budući da su u pripremi latinskog teksta korišteni razni izvori iz različitih vremenskih razdoblja, čitatelj će zapaziti da se ponegdje ista riječ piše na dva različita načina, npr. Bogorodica (*Dei Genetrix* i *Dei Genitrix*), pokora (*poenitentia* i *paenitentia*) itd. Odlučili smo zadržati ovu raznolikost u tekstu. Uostalom, svećenici i redovnici koji se u praksi služe dominikanskim liturgijskim knjigama, često se susreću s tom raznolikošću u pisanju istih riječi. Ipak, ujednačili smo pisanje slova „i“ i „j“ kroz cijeli latinski tekst priručnika.

Što se tiče hrvatskog prijevoda liturgijskih tekstova, trebamo istaknuti da su pojedini dijelovi dominikanske liturgije već prevođeni na hrvatski jezik. Riječ je, uglavnom, o prijevodima reda mise ili o uputama za ministrante. Cilj starijih prijevoda bio je olakšati ministriranje ili praćenje sv. mise po dominikanskom obredu.

Primjere možemo vidjeti u već spomenutim molitvenicima koje su uredili dominikanci, npr. u molitveniku *Božje dijete* koji je priredio p. Frano Kovačević i u priručniku *Treći red sv. o. Dominika* koji je uredio p. Anđeo Šoljan. Ovaj posljednji donosi i prijevode mnogih dominikanskih molitava, pa tako i himan blagdana sv. Vinka Fererskog *Mente jucunda jubilent fideles*.[91]

Prijevode nekih himana dominikanskog časoslova objavio je p. Milan Pavelić u svojoj zbirci *Crkveni himni*.[92] U tom djelu može se pronaći prijevod himna večernje blagdana sv. Dominika *Gaude, mater Ecclesia*, himna večernje blagdana sv. Toma Akvinskoga *Exultet mentis jubilo* i himna večernje blagdana sv. Ruže Limske *Telluris omnes incolae*.

---

[91] A. Šoljan, *Treći red sv. o. Dominika* (priredio A. Fazinić), Zagreb, 1968., str. 163.

[92] Milan Pavelić, *Crkveni himni*, Zagreb, 1945., str. 241.–252.

Dr. Dominik Budrović preveo je posljednicu za sv. misu blagdana sv. Dominika *In caelesti hierarchia*[93], kao i posljednicu *Laetabundus*[94] koja se pjeva na Božić, Bogojavljenje i Svijećnicu.

Preuzeli smo navedene prijevode, ali smo ih na određenim mjestima ispravili ili modificirali. U prevođenju blagoslova djelomično smo se poslužili hrvatskim prijevodom Rimskog obrednika iz 1929. godine.

Ipak, najveći dio liturgijskih tekstova (antifone, himni, responzoriji i molitve...), kao i rubrike liturgijskih knjiga, dosada nisu bili prevođeni na hrvatski jezik, pa su ovdje prvi put prevedeni.

Na kraju, naglašavamo da ni jedan prijevod ne može u potpunosti prenijeti ljepotu izvornih latinskih molitava i himana. Svrha je prijevoda da čitatelj razumije što se govori u latinskom tekstu. Tko želi moliti priložene molitve, molit će ih na latinskom jeziku.

---

[93] Jure Radić, *Bogoslužje – misal i brevijar za vjernike*, Makarska, 1965., str. 353.

[94] *Naša Gospa - list katedralne župe u Dubrovniku*, godište XV. (2009.), br. 41., str. 6.

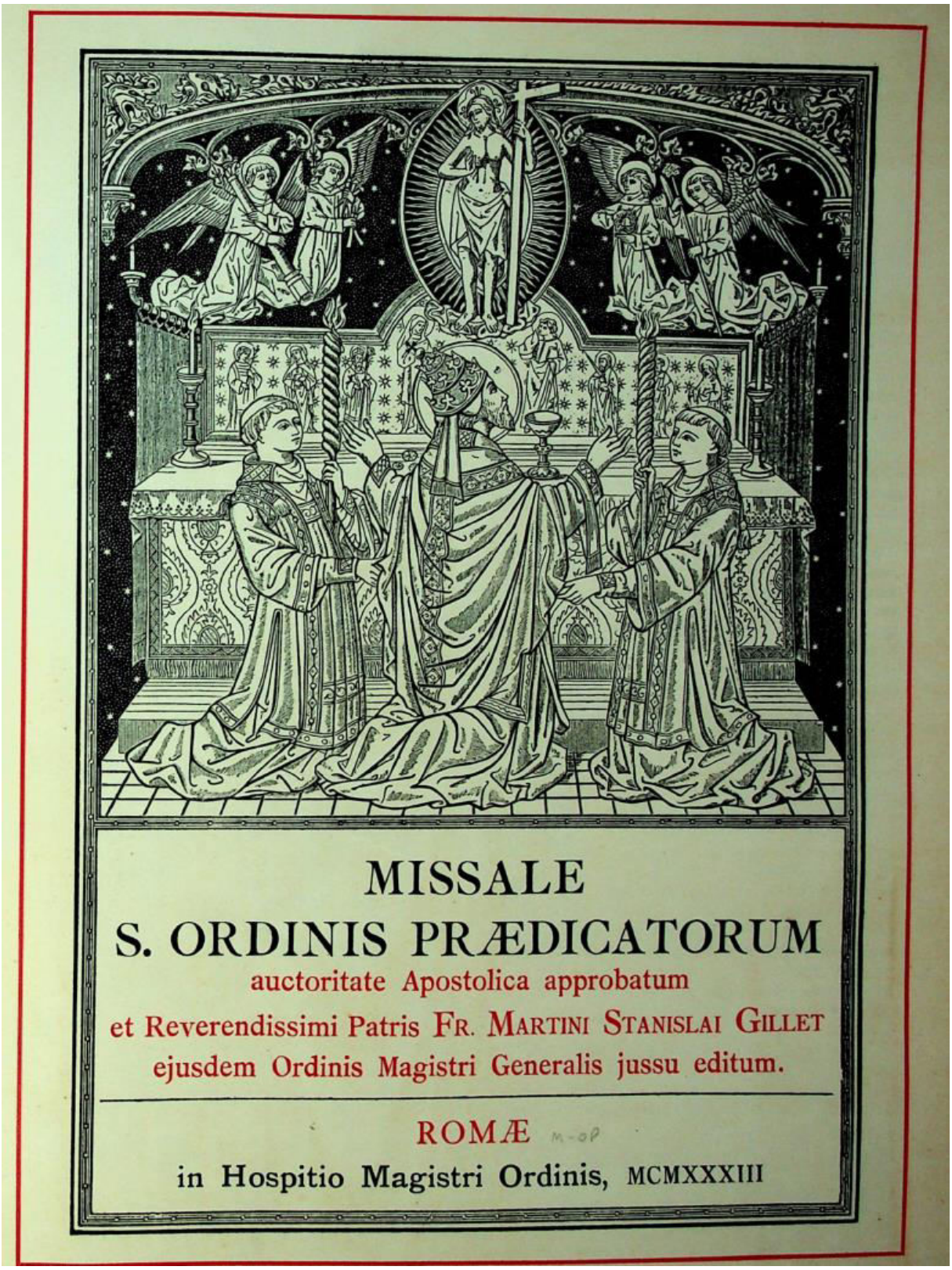

Naslovnica Misala Reda propovjednika iz 1933. godine

SVETA MISA

PREMA OBREDU REDA PROPOVJEDNIKA

QUOMODO SACERDOS SE PRAEPARARE DEBEAT AD MISSAM

Cum Missam celebrare voluerit, suae conscientiae primo consulat, considerando si in aliquo offenderit Deum, et proximum suum.

Postmodum, praevia debita praeparatione, confiteatur peccata sua, antequam induat sacras vestes, Confessore sedente, et ipso genuflexo, discooperto capite, ita ut mundus ad altare accedat, et peracta poenitentia, orationi aliquantulum vacet, dicendo Orationes inferius positas, pro temporis opportunitate.

KAKO SE SVEĆENIK TREBA PRIPREMITI ZA MISU

Kada želi slaviti misu, prvo treba ispitati svoju savjest, razmišljajući o tome je li u nečemu uvrijedio Boga i svojega bližnjega.

Nakon toga, uz prethodnu dužnu pripravu, neka ispovjedi svoje grijehe, prije nego što odjene sveto ruho, i to tako da ispovjednik sjedi, a on se ispovijeda klečeći otkrivene glave, kako bi mogao čist pristupiti oltaru; a nakon što izvrši pokoru, neka provede u molitvi neko vrijeme, govoreći molitve koje se dolje nalaze, koliko mu dopušta vrijeme. [95]

QUOD IN SACRISTIA FACTURUS SIT

Cum ad sacristiam celebraturus advenerit, Matutino saltem absoluto, invocato Divino nomine, quo hoc in opere quam maxime, si alias umquam, ipsi procul dubio opus est, accipiat Missale, perquirat Missam, perlegat, et signacula ordinet ad ea, quae dicturus est.

ŠTO TREBA UČINITI U SAKRISTIJI

Kada dođe u sakristiju radi celebracije, nakon što je izmolio barem jutarnju, prizvavši Božje ime, koje mu je u ovom djelu najviše potrebno, bez ikakve dvojbe više nego u ičemu drugom, neka uzme misal i potraži misu, pročita je i postavi oznake na mjesta koja će čitati.

---

[95] Ovdje se govori o molitvama koje se preporučuju svećeniku prije i poslije mise, poput molitve sv. Tome Akvinskog „Omnipotens sempiterne Deus, ecce accedo...“, molitve svecu čiji se blagdan slavi „O sancte N.“ i ostalih molitava koje se navode u poglavlju misala pod nazivom *Orationes ante et post Missam pro opportunitate sacerdotis dicendae*.

QVOMODO SACERDOS SE PRAEPARARE DEBEAT AD MISSAM.

CVM Missam celebrare voluerit, suæ conscientiæ primo consulat, considerando si in aliquo offenderit Deum, & proximum suum. Postmodum præuia debita præparatione, confiteatur peccata sua, antequam induat sacras vestes, Confessore sedente, & ipso genuflexo discooperto capite, ita vt mundus ad altare accedat, & peracta pœnitentia orationi aliquantulum vacet dicendo Orationes inferius positas pro temporis opportunitate.

Quid in Sacristia, facturus sit.

CVm ad Sacristiam celebraturus aduenerit, Matutino saltem absoluto, inuocato Diuino nomine, quo hoc in opere quàm maximè, si aliàs vnquam ipsi proculdubio opus est, accipiat Missale, perquirat Missam, perlegat, & signacula ordinet ad ea, quæ dicturus est. Posteà abluat diligenter manus, & vultum, dicendo: *Da Domine virtutem manibus meis ad abstergendam omnem maculam, vt sinè pollutione mentis, & corporis, valeam tibi seruire. Amen*, nec quicquam vel indecens, aut indecorum, ac minus comptum ad Missam audiendam aduentantium aspectibus appareat. Deinde Calicem præparet, diligenter ipsum extergendo Purificatorio mundo ad hoc præparato. Purificatorium super os eius ponat, & super illud patenam cum Hostia, quam ab omni scabritie diligenter mundabit, vt non habeat quod indignum sacrificio iudicetur, vtpotè non fracta, non referta maculis, non perterebrata foraminibus. Ipsam parua palla, & velo serico tegat, & super velo ponat bursam coloris paramentorum, intus habentem Corporale plicatum: velique partem anteriorem super bursam reducat.

His ita dispositis: ad induendum sacras vestes accedens, sit calceatus pedibus, & indutus vestibus omnibus albis Ordinis, & signo Crucis se muniẽs dicat: *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen*, Deinde accipiens amictum circa extremitates, & cordulas, Crucẽ in medio signando, eum exosculetur, & capiti imponens, dicat: *Impone Domine capiti meo galeam salutis, ad expugnandos omnes Diabolicos incursus. Amen.* Illo caputium circumtegat, & cordulas in modum Crucis circumducens sub brachijs, ad cingulum firmet: aut si longę fuerint, circumducens per dorsum ante pectus reducat, ac liget: colloquens Deo per Orationes, & sanctissimam Passionis Christi meditationem. Deinde vestem Albam, induturus dicat: *Dealba me Domine, & munda cor meum: vt in sanguine Agni dealbatus, gaudijs perfruar sempiternis, Amen.* Insuper Cingulo se cingens duas tantum extremitates Cinguli demittat, ac dicat: *Præcinge me Domine Cingulo puritatis, & extingue in lumbis meis humorem libidinis: vt maneat in me virtus continentiæ, & castitatis. Amen.* Minister autem elçuet albam nimis longam super cingulum circumcirca, vt honestè pendeat, & tegat vestes, ac eius fimbrias diligenter aptet, vt ad latitudinem digiti, vel circiter, prope terram æqualiter fluat. Posteà manipulum exosculans in medio vbi Crux posita esse debet, inducat sinistro brachio, dicendo: *Merear Domine portare manipulum fletus, & doloris, vt cum exultatione recipiam mercedem laboris. Amen.* Præterea Stolam simili modo deosculando eius medium collo imponat, dicendo: *Redde mihi Domine obsecro stolam immortalitatis, quam perdidi in præuaricatione primi parentis, & quamuis indignus accedo ad tuum sacrum mysterium, merear tamen gaudium sempiternum. Amen.* Ac transuersando eam ante pectus in modum crucis, ducat partem à sinistro humero pendentem, ad dextram, & partem à dextro humero pendentem, ad sinistram, sicque Cinguli pendentibus extremitatibus ab vtroq; latere Stolam firmet hoc modo. A

A

Tandem Casulam decenter induat, dicendo: *Domine qui dixisti iugum meum suaue est & onus meum leue: fac vt istud portare sic valeam, quod consequar tuam gratiam. Amen.*

Calicem de hinc manu læua accipiens per nodum, infra cuppam, altera manu bursam Corporalis cũ velo reducto & Patena teneat, ita quod pollex Calicem tangat, reliqui autem supra positi, Corporale, & patenã comprehẽdant, vt vides, B Et sic reuerentiam, inclinato capite Cruci, vel Imagini quæ in Sacristia reperitur exhibendo; ad altare cooperto capite caputio, & amictu: oculis demissis, incessu graui, erectoq; corpore Deum gemitibus exorando progrediatur. Quod si interim ante tabernaculũ sacratissimi Christi Corporis transire contigerit, cooperto vt dictum est capite, dextrum genu flectat: si ante altare vbi celebratur Missa, contingat eleuari: tunc vtrumque genu-

B

Upute za pripravu svećenika za sv. misu u Misalu Reda propovjednika iz 1687. godine

Postea abluat diligenter manus, et vultum, dicendo:

Da Dómine virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam, ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre. Amen.

Nakon toga, pažljivo opere ruke i lice, govoreći:

Podaj, Gospodine, krepost mojim rukama da obrišem svaku ljagu, kako bih ti uzmogao služiti bez okaljanja duše i tijela. Amen.

Nec quidquam vel indecens, aut indecorum, ac minus comptum ad Missam audiendam adventantium aspectibus appareat.

I ništa kod njega ne smije biti bilo neprimjereno, bilo nedolično i manje prikladno za pogled onih koji dolaze slušati misu.

Deinde calicem praeparet, diligenter ipsum extergendo purificatorio mundo ad hoc praeparato.

Zatim, neka pripravi kalež, pažljivo ga brišući čistim purifikatorijem koji je za to pripremljen.

Purificatorium super os ejus ponat, et super illud patenam cum hostia, quam ab omni scabritie diligenter mundabit, ut non habeat, quod indignum sacrificio judicetur, utpote non fracta, non referta maculis, non perterebrata foraminibus.

Položi purifikatorij na njegov otvor, a na nj patenu s hostijom, koju treba pažljivo očistiti od svake nečistoće, kako ne bi imala nešto što bi se smatralo nedostojnim za žrtvu; naime, da nije slomljena, da nije prekrivena mrljama, da nije probušena rupicama.

Ipsam parva palla, et velo serico tegat, et super velum ponat bursam coloris paramentorum, intus habentem corporale plicatum, velique partem anteriorem super bursam reducat.

Treba je prekriti malom palom i svilenim velom, a na veo neka stavi bursu boje ruha, u kojoj se nalazi složeni tjelesnik, a prednji dio vela neka preklopi preko burse.

His ita dispositis, ad induendum sacras vestes accedens, sit calceatus pedibus, et indutus vestibus omnibus albis Ordinis, et signo Crucis se muniens dicat:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde accipiens amictum circa extremitates, et cordulas, Crucem in medio signando, eum exosculetur, et capiti imponens dicat:

Impóne Dómine cápiti meo gáleam salútis, ad expugnándos omnes diabólicos incúrsus. Amen.

Illo caputium circumtegat, et cordulas in modulum crucis circumducens sub brachiis, ad cingulum firmet; aut, si longae fuerint, circumducens per dorsum ante pectus reducat, ac liget: colloquens Deo per orationes, et sanctissimae passionis Christi meditationem.

Deinde vestem albam induturus, dicat:

Deálba me Dómine, et munda cor meum, ut in sánguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis. Amen.

Nakon što je ovo uređeno, dok pristupa odijevanju svetog ruha, treba imati obuću na nogama i treba biti odjenut u sve bijelo ruho Reda, i križajući se kaže:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Zatim, uzevši amikt oko rubova i vezica, označi križ u sredini, poljubi ga, i stavljajući ga na glavu kaže:

Postavi, Gospodine, na moju glavu kacigu spasenja, da odbije sve đavolske navale. Amen.

Njime obuhvati kapuljaču, a vezice u obliku križa opaše pod rukama i kod struka ih sveže; ili ako su dugačke, opasujući se preko leđa dovede ih pred prsa i sveže: obraćajući se Bogu molitvama i razmatranjem presvete muke Kristove.

Zatim, kada treba odjenuti albu govori:

Obijeli me, Gospodine, i očisti srce moje kako bih, obijeljen u krvi Jaganjčevoj, uživao vječne radosti. Amen.

Insuper cingulo se cingens, duas tantum extremitates cinguli demittat, ac dicat:

Præcínge me Dómine cíngulo puritátis, et exstíngue in lumbis meis humórem libídinis, ut máneat in me virtus continéntiæ, et castitátis. Amen.

Minister autem elevet albam nimis longam super cingulum circumcirca, ut honeste pendeat, et tegat vestes, ac ejus fimbrias diligenter aptet, ut ad latitudinem digiti, vel circiter, prope terram aequaliter fluat.

Postea manipulum exosculans in medio, ubi Crux posita esse debet, inducat sinistro brachio, dicendo:

Mérear Dómine portáre manípulum fletus et dolóris, ut cum exsultatióne recípiam mercédem labóris. Amen.

Praeterea stolam, simili modo deosculando ejus medium, collo imponat, dicendo:

Redde mihi Dómine, óbsecro, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis, et quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum. Amen.

Povrh toga, opasujući se pojasom, spusti samo dva kraja pojasa, i kaže:

Opaši me, Gospodine, pojasom čistoće i ugasi bujicu požude u mojim bokovima kako bi u meni ostala krepost uzdržljivosti i čistoće. Amen.

Ministrant pak podigne predugačku albu uokolo nad pojas, kako bi časno visjela i pokrivala odjeću, a njezine rubove pažljivo namjesti da jednako teku na razmaku otprilike jednog prsta od zemlje.

Nakon toga, poljubivši manipul na sredini, gdje se treba nalaziti križ, stavi ga na lijevu ruku, govoreći:

Neka zaslužim, Gospodine, nositi svežanj plača i boli da s klicanjem primim nagradu za svoj trud. Amen.

Osim toga, štolu, koju poljubi sličnim načinom na sredini, stavi oko vrata, govoreći:

Povrati mi, Gospodine, molim te, halju [štolu] besmrtnosti koju sam izgubio prijestupom praroditelja; i premda nedostojan prilazim tvojem svetom otajstvu, neka ipak zaslužim vječnu radost. Amen.

Ac transversando eam ante pectus in modum crucis, ducat partem a sinistro humero pendentem ad dexteram, et partem a dextero humero pendentem ad sinistram, sicque, cinguli pendentibus extremitatibus ab utroque latere, stolam firmet hoc modo, A.

I zaokrenuvši je pred prsima u obliku križa, povede dio koji visi s lijevog ramena na desnu stranu, a dio koji visi s desnog ramena na lijevu stranu, i tako da krajevi pojasa vise s obje strane, učvrsti štolu na ovaj način A. [96]

Tandem casulam decenter induat, dicendo:

Dómine, qui dixísti: Jugum meum suáve est, et onus meum leve: fac ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam. Amen.

Naposljetku, dolično odjene kazulu, govoreći:

Gospodine, ti si rekao: Jaram je moj sladak i breme moje lako; učini da ovo mogu tako nositi da zadobijem tvoju milost. Amen.

Calicem dehinc manu laeva accipiens per nodum, infra cuppam, altera manu bursam corporalis cum velo reducto et patena teneat, ita quod pollex calicem tangat, reliqui autem digiti suprapositi corporale et patenam comprehendant, ut vides, B.

Zatim, lijevom rukom uzme kalež po čvoru ispod kupe, dok drugom rukom drži bursu tjelesnika s velom i patenom, tako da palac dodiruje kalež, a ostali prsti postavljeni iznad kaleža, obuhvaćaju tjelesnik i patenu, kao što vidiš, B.

[96] Prikaz položaja koji se u rubrikama navode pod A i B mogu se vidjeti na slici iz misala na str. 148.

INGRESSUS AD ALTARE

Et sic reverentiam, inclinato capite, Cruci vel imagini, quae in sacristia reperitur, exhibendo, ad altare, cooperto capite caputio et amictu, oculis demissis, incessu gravi, erectoque corpore, Deum gemitibus exorando, progrediatur.

Quod si interim ante tabernaculum sacratissimi Christi Corporis transire contigerit, cooperto, ut dictum est, capite, dexterum genu flectat: si ante altare, ubi celebratur Missa, contingat elevari, tunc utrumque genu flectat, et, detecto capite, illud adoret, neque antea surgat, quam celebrans deposuerit calicem super corporale.

Quod si in altari patenter sit expositum, vel in illo ministretur, pariter utrumque genu flectat, ac, detecto capite, illud adoret; et mox se erigens, eo modo, quo dictum est, incedere pergat.

Cum vero ad altare pervenerit, inclinatione profunda, genibus non curvatis, ad mediam ejus facta; vel flexo unico genu, si in eo sit tabernaculum sanctissimi Sacramenti; vel utroque, si sit expositum: ascendat ad medium altaris, et ibi antequam calicem imponat,

PRILAZAK OLTARU

I tako iskazavši naklonom glave poštovanje križu ili slici, koja se nalazi u sakristiji, polazi prema oltaru, glave pokrivene kapuljačom i amiktom, spuštenih očiju, ozbiljnim korakom, uspravna tijela, moleći se Bogu uzdasima.

Ako pritom treba proći pred tabernakulom presvetoga Tijela Kristova, pokrivene glave, kao što je rečeno, poklekne desnim koljenom. Ako je pred oltarom, na kojem se slavi misa, u tijeku podizanje, tada klekne na oba koljena i pokloni mu se otkrivene glave, i ne ustane prije nego što celebrant odloži kalež na tjelesnik.

Ako je na oltaru izložen [Presveti Sakrament] ili se na njemu poslužuje, jednako tako klekne na oba koljena i pokloni mu se otkrivši glavu; i odmah se uspravi, te pođe na onaj način kako je rečeno.

Kada pak dođe do oltara, učinivši u njegovoj sredini duboki naklon bez prigibanja koljena; ili pokleknuvši na jedno koljeno ako je na njemu svetohranište; ili na oba koljena ako je izložen Presveti Sakrament: neka uziđe k sredini oltara, i prije nego što ondje postavi kalež,

eum mox versus cornu Evangelii seponat, quo detur explicationi corporalis locus, quod de bursa accipiens, reverenter explicet in medio altaris.

odmah ga odloži prema strani Evanđelja, čime dobiva mjesta da razvije tjelesnik, koji uzevši iz burse, razvije s poštovanjem u sredini oltara.

Deinde, amoto velo, et palla, patenam cum hostia super corporale deponat; e calice purificatorium auferens, juxta corporalis partem dexteram in longum extendat.

Zatim, odloživši veo i palu, neka postavi patenu s hostijom na tjelesnik. Uzevši purifikatorij s kaleža, razvije ga svom dužinom uz desnu stranu tjelesnika.

Deinde praeparaturus calicem, eum per medium nodi sinistra manu tenens, ampullam vini de manu ministri dextera accipiens, parum vini infundat: deinde, porrigente ministro ampullam aquae, et dicente: Benedícite, signo Crucis ipsam consignet, dicendo: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, et Minister respondeat: Amen.

Zatim, pripravlja kalež, držeći ga lijevom rukom na sredini čvora, desnicom primi ampulicu vina iz ruke ministranta i ulije malo vina. Zatim, dok ministrant pruži ampulicu vode i kaže: Blagoslovite, načini nad njom znak križa, govoreći: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga, i ministrant odgovori: Amen.

Postea tantam quantitatem aquae distillet in calicem, quae facillime tota possit in vinum converti; deinde calicem purificatorio abstergat: et sic praeparato, patenam cum hostia imponat, et palla veloque cooperiat, et super corporale in medio altaris collocet; et ad Missale super cussino ad cornu Epistole parato se conferat, aperiat, et reperiat Missam.

Nakon toga, ulije u kalež onoliku količinu vode koja bi se sva lako mogla pretvoriti u vino; zatim kalež obriše purifikatorijem: i na tako pripravljen kalež položi patenu s hostijom, i pokrije palom i velom, te postavi na tjelesnik u sredini oltara; i pođe prema misalu koji je pripravljen na stalku na strani poslanice; otvori ga i pronađe misu.

Quo facto, revertatur, junctis ante pectus manibus, ad medium altaris, et ibi ambabus manibus caput discooperiat, et caputium decenter aptando, secreto ac humiliter orans dicat:

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde attente, ac devote ad Missae celebrationem progrediatur.

Učinivši ovo, vrati se do sredine oltara sklopljenih ruku pred prsima, i ondje s obje ruke otkrije glavu, i dolično namjestivši kapuljaču, potiho i ponizno moleći, govori:

Djela naša, molimo, Gospodine, nadahnućem preteci i pomoću prati: da svaka naša radnja s tobom vazda počinje i da se započeta s tobom dovršava. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Zatim neka pažljivo i pobožno pristupi slavljenju mise.

ORDO MISSAE

Sacerdos, quando celebraturus accesserit ad medium altaris, facta profunda inclinatione, stans muniat se signo Crucis, dicens clara et intelligibili voce:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde eadem voce:

℣. Confitémini Dómino quóniam bonus.

Ministri ℟. Quóniam in sæculum misericórdia ejus.

RED MISE

Kad svećenik pristupi sredini oltara, učinivši duboki naklon, stojeći prekriži se, govoreći jasnim i razumljivim glasom:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Zatim istim glasom:

℣. Hvalite Gospodina jer je dobar.

Ministranti ℟. Jer je dovijeka milosrđe njegovo.

Postea inclinatus profunde, dicat:

Confíteor Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et vobis Fratres, quia peccávi nimis, cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa: precor vos oráre pro me.

Ministri ℟. Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua: líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam.
S. Amen.

Deinde Confessionem repetant, et ubi Sacerdos dicebat vobis Fratres, et vos; dicant ipsi tibi Pater, et te.

Quibus dictis, Sacerdos dicat:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíttat vobis ómnia peccáta vestra: líberet vos ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat vos ad vitam ætérnam.
M. ℟. Amen.

Absolutiónem, et remissiónem ómnium peccatórum vestrórum, tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. M. ℟. Amen.

Zatim duboko naklonjen govori:

Ispovijedam se Bogu svemogućemu, i blaženoj Mariji vazda Djevici, i blaženom Dominiku ocu našemu, i svima svetima, i vama braćo, jer sam sagriješio vrlo mnogo, mišlju, govorom, djelom i propustom, moj grijeh: molim vas da se molite za mene.

Ministranti ℟. Smilovao ti se svemogući Bog, i otpustio ti sve tvoje grijehe: oslobodio te od svakog zla, spasio i učvrstio u svakom dobrom djelu, i priveo te u život vječni.
S. Amen.

Zatim ponavljaju opću ispovijed, i gdje je svećenik rekao vama braćo, i vas; neka oni kažu tebi oče, i tebe.

Nakon što ovo izmole, svećenik kaže:

Smilovao vam se svemogući Bog, i otpustio vam sve vaše grijehe: oslobodio vas od svakog zla, spasio i učvrstio u svakom dobrom djelu, i priveo vas u život vječni.
M. ℟. Amen.

Odrješenje, i otpuštenje svih vaših grijeha podao vam svemogući i milosrdni Gospodin.
M. ℟. Amen.

Confessione facta, et absolutione, se erigat Sacerdos, et dicat:

Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
M. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Et appropians ad altare, rursus profunde inclinatus dicat Orationem:

Aufer a nobis, Dómine, cunctas iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Signum ✠ pollice in medio altaris formans, illud exosculetur, extensis hinc et inde manibus, a super altare positis: Christum Dóminum nostrum. Amen.

Erectus ante altaris medium, signans se signo Crucis ut supra, dicat secreto:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Et accedens ad librum junctis manibus ante pectus, incipiat Missae Officium, seu Introitum:

Officium

Ecce, advénit dominátor Dóminus: et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. ℣. Ps. 71 Deus, judícium tuum Regi da: et justítiam tuam Fílio Regis.
Aliquantulum capite versus Crucem inclinato, reverentiam exhibeat.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Nakon ispovijedi i odrješenja, svećenik se uspravi i kaže:

Pomoć je naša u imenu Gospodina.
M. ℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

I približavajući se oltaru, opet duboko naklonjen govori molitvu:

Ukloni od nas, Gospodine, sva naša bezakonja: da zaslužimo čistih duša ući k Svetinji nad svetinjama. Po Znak ✠ palcem načini na sredini oltara i poljubi ga, držeći raširene ruke položenima na obje strane oltara: Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Uspravljen pred sredinom oltara, križajući se kao gore, potiho kaže:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

I pristupivši knjizi sa sklopljenim rukama na prsima, započne oficij mise ili ulaznu pjesmu:

Oficij

Evo, došao je vladar Gospodin: i u njegovoj je ruci kraljevstvo, i moć, i vlast. ℣. Ps 71 Bože, daj Kralju svoju sudačku vlast: i svoju pravdu Kraljevu Sinu.
Ponešto okrenut glavom prema križu, iskaže mu poštovanje.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, i u vijeke vjekova. Amen.

Deinde repetat Introitum usque ad Versum exclusive.

Quo finito, dicat alternatim cum ministris:

S. Kýrie, eléison.
M. Kýrie, eléison.
S. Kýrie, eléison.
M. Christe, eléison.
S. Christe, eléison.
M. Christe, eléison.
S. Kýrie, eléison.
M. Kýrie, eléison.
S. Kýrie, eléison.

Postea ad medium altaris pergens, dicat (si dicendum est) Glória.

Glória in manus extensas super altare deponat; excélsis eleventur; Deo jungantur; Et in terra pax homínibus caput inclinans, revertatur ad cornu Epistolae, et ibi prosequatur reliqua, legens in libro, junctis ante pectus manibus.

Glória in excélsis Deo. *Inclin. caput.* Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te. Benedícimus te. *Inclin. caput.* Adorámus te. Glorificámus te. *Inclin. caput.* Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex cæléstis, Deus Pater omnípotens.

Zatim ponovi ulaznu pjesmu do stiha [označenog znakom ℣.] isključivo.

Kad dovrši, govori naizmjenično s ministrantima:

S. Gospodine, smiluj se.
M. Gospodine, smiluj se.
S. Gospodine, smiluj se.
M. Kriste, smiluj se.
S. Kriste, smiluj se.
M. Kriste, smiluj se.
S. Gospodine, smiluj se.
M. Gospodine, smiluj se.
S. Gospodine, smiluj se.

Nakon toga, prošavši do sredine oltara, moli (ako se treba govoriti) Slavu.

[Kod riječi] Slava na raširene ruke položi na oltar; visini podigne ruke; I na zemlji mir ljudima pognute glave vrati se na stranu poslanice i ondje nastavi s ostalim, čitajući iz knjige sklopljenih ruku pred prsima.

Slava Bogu na visini. *Nakloni glavu.* I na zemlji mir ljudima dobre volje. Hvalimo te. Blagoslivljamo te. *Nakloni glavu.* Klanjamo ti se. Slavimo te. *Nakloni glavu.* Zahvaljujemo ti radi velike slave tvoje. Gospodine Bože, Kralju nebeski, Bože Oče svemogući.

Dómine Fili unigénite, *Inclin. caput.* Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Qui tollis peccáta mundi, *Inclin. caput.* súscipe deprecatiónem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, *Inclin. caput.* Jesu Christe. Cum Sancto Spíritu in glória Dei Patris. Amen.

Gospodine Sine Jedinorođeni, (*nakloni glavu*) Isuse Kriste. Gospodine Bože, Jaganjče Božji, Sine Očev. Koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.
Koji oduzimaš grijehe svijeta, (*nakloni glavu*) primi našu molitvu. Koji sjediš s desne Ocu, smiluj nam se. Jer ti si jedini Svet. Ti si jedini Gospodin. Ti si jedini Svevišnji, (*nakloni glavu*) Isuse Kriste. Sa Svetim Duhom u slavi Boga Oca. Amen.

In eodem loco vertat se ad populum a sinistro latere ad dexterum corporis, id est, per eam partem, qui respicit cornu Epistolae, (excepto quando celebrat in altari, in quo est SS. Eucharistiae Sacramentum) manibus rectis, elevatis ut humeros non excedant, extensis ut a retro videri queant: quod in omni manuum elevatione, et extensione observetur, nisi ad Unde et memores.

Na istom mjestu okrene se prema puku od lijeve strane tijela do desne, to jest, onim dijelom koji gleda stranu poslanice, (osim kada slavi na oltaru na kojem je Presveti Sakrament Euharistije) pruženih ruku, podignutih tako da ne prelaze ramena, raširenih tako da se mogu vidjeti odostraga: što treba obdržavati kod svakog podizanja i širenja ruku, osim kod Unde et memores.

Dóminus vobíscum.
M. ℟. Et cum spíritu tuo.

Gospodin s vama.
M. ℟. I s duhom tvojim.

Deinde reversus ad librum per idem latus, manibus junctis, inclinans paululum caput versus Crucem altaris, dicat: Orémus.

Zatim, okrenuvši se prema knjizi istom stranom, sklopljenih ruku, naklonivši se pomalo prema križu na oltaru, kaže: Pomolimo se.

Oratio

(Aperiantur manus.) Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti: concéde propítius, ut qui jam te ex fide cognóvimus; usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur.

Conjungat manus, ac reverentiam Nomini Dei exhibeat, capite versus Crucem altaris paululum inclinato.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Cancellatis manibus super librum, aut super altare firmatis, legat Epistolam, seu Lectionem.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Is. 60

Surge, illumináre, Jerúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et caligo pópulos: Super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt

Molitva

(Raširi ruke.) Bože, koji si na današnji dan Jedinorođenoga Sina svojega objavio narodima po zvijezdi prethodnici: podaj milostivo da mi koji smo te već upoznali po vjeri budemo privedeni do gledanja tvoje uzvišene krasote.

Sklopi ruke i iskaže poštovanje Božjem Imenu, malo naklonivši glavu prema križu na oltaru.

Po istom Gospodinu našemu Isusu Kristu, Sinu tvojemu: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog: po sve vijeke vjekova.

℟. Amen.

Preklopljenih ruku na knjizi, ili položenih na oltar, čita poslanicu ili čitanje.

Čitanje proroka Izaije.

Iz 60

Ustani, rasvijetli se, Jeruzaleme, jer je došlo tvoje svjetlo i nad tobom je zasjala Gospodnja slava. Jer, evo, zemlju će prekriti tmine i mrak narode, a nad tobom će zasjati Gospodin i na tebi će se vidjeti njegova slava. I narodi će hodati u tvojem svjetlu i kraljevi u sjaju tvojega svanuća. Podigni svoje oči uokolo i gledaj: Svi su se ovi okupili, došli su tebi.

tibi: Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi: Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian et Epha: Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, (elevet manus, et conjunctas teneat) et laudem Dómino annuntiántes.

Tvoji će sinovi doći izdaleka i tvoje kćeri ustat će sa svih strana. Tada ćeš vidjeti i napunit ćeš se miline, divit će se i širiti tvoje srce, kad se mnoštvo s mora obrati prema tebi, sila naroda doći će tebi. Pokrit će te mnoštvo deva, dromedari iz Madijana i Efe. Svi će iz Sabe doći noseći zlato i tamjan (podigne ruke i drži ih sklopljenima) i navješćujući hvalu Gospodinu.

Junctis manibus ante pectus dicat:

℟. Is. 60 Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. ℣. Surge, et illumináre, Jerúsalem: quia glória Dómini super te orta est.

Allelúia, alleluia. Matth. 2 Vídimus stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Skljopljenih ruku pred prsima, kaže:

℟. Iz 60 Svi će iz Sabe doći noseći zlato i tamjan i navješćujući hvalu Gospodinu. ℣. Ustani i rasvijetli se, Jeruzaleme, jer je nad tobom zasjala slava Gospodnja.

Aleluja, aleluja. Mt 2 Vidjeli smo njegovu zvijezdu na istoku i došli smo s darovima da se poklonimo Gospodinu. Aleluja.

Sequentia

Lætabúndus exsúltet
fidélis chorus.
Allelúia.

Regem regum
intáctæ profúdit torus:
res miránda.

Posljednica

Sav razdragan nek kliče
zbor vjerni milo:
aleluja!

Vječnog Kralja, gle,
Čiste porodi krilo:
divno čudo.

Angelus consílii
natus est de Vírgine:
sol de stella.

Sol occásum nésciens,
stella semper rútilans,
semper clara.

Sicut sidus rádium,
profert Virgo fílium
pari forma.

Neque sidus rádio,
neque mater fílio
fit corrúpta.

Cedrus alta Líbani
conformátur hyssópo,
valle nostra.

Verbum ens Altíssimi
corporári passum est,
carne sumpta.

Isaías cécinit,
Synagóga méminit
numquam tamen désinit
esse cæca.

Si non suis Vátibus,
credat vel gentílibus:
Sibyllínis vérsibus
hæc prædícta.

Infélix própera,
crede vel vétera:
cur damnáberis
gens mísera?

Anđela nam savjeta
Djevica porodila:
Zvijezda Sunce.

Sunce ne zna zalaza,
Zvijezda vječno blistava
Uvijek sjajna.

Kako zvijezde bljesne sjaj,
Tako Djeva, pogledaj:
Sina rodi.

Niti zvijezda tračkom žar,
Niti majka Sinom čar
svoj izgubi.

Visok cedar libanski
izop posta dolinski:
u nizini.

Vječna Riječ, Sin Svevišnjeg
htjede tijelo uzeti:
čovjek posta.

Izaija proreče,
Sinagoga sjeća se,
ali nikad ne prestade
biti slijepa.

Kad već neće proročkoj
vjeruje nek poganskoj
sibilinskoj izjavi:
tajnu ovu.

Jadniče, pohrli,
proroštva prigrli:
zar da propadneš
rode jadni?

Quem docet líttera,
natum consídera:
ipsum génuit puérpera.
Allelúia.

Kog Pismo najavi,
rođen se pojavi:
Djeva rodi ga i objavi.
Aleluja.

Finito *Alleluia*, vel *Tractu*, minister deferat Missale ad cornu Evangelii, et Sacerdos junctis manibus eo progrediatur, reverentiam exhibens Cruci in medio altaris, et dicens secreto:

Nakon što završi *Aleluja* ili *Zavlaka*, ministrant prenese misal na stranu Evanđelja, a svećenik sklopljenih ruku pođe onamo, iskazavši poštovanje križu na sredini oltara, i potiho govoreći:

Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis ad pronuntiándum sanctum Evangélium pacis.

Neka Gospodin bude u mojem srcu i na mojim usnama da navijestim sveto Evanđelje mira.

Et stans ante librum, junctis manibus super illum, dicat:
Dóminus vobíscum.
M. ℟. Et cum spíritu tuo.

I stavši pred knjigu, sklopljenih ruku nad njom, govori:
Gospodin s vama.
M. ℟. I s duhom tvojim.

Et pronuntians: Sequéntia sive Inítium sancti Evangélii, etc. Signet pollice dexterae manus Evangelium, et seipsum in fronte, ore, et pectore; deinde majori signo Crucis, manu dextera, se totum muniat a fronte ad pectus et humeros.

I izgovarajući: Nastavak ili Početak svetog Evanđelja, itd. označi palcem desne ruke Evanđelje, i samoga seba na čelu, ustima i prsima; a zatim se sav prekriži većim znakom križa, desnom rukom od čela do prsa i ramena.

Ministri autem respondeant:
Glória tibi Dómine.

Ministranti pak odgovaraju:
Slava tebi, Gospodine.

Postea prosequatur Evangelium junctis manibus ut prius.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 2

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est rex Judæórum? Vidimus enim stellam ejus in oriénte, et vénimus adoráre eum. Audiens autem Heródes rex, turbatus est, et omnis Jerosólyma cum illo. Et cóngregans omnes principes sacerdotum et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nascerétur. At illi dixérunt ei: In Béthlehem Judæ. Sic enim scriptum est per Prophétam: Et tu Béthlehem terra Juda, nequáquam mínima es in princípibus Juda: ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israël. Tunc Heródes, clam vocátis Magis, diligénter dídicit ab eis tempus stellæ, quæ appáruit eis: Et mittens illos in Béthlehem, dixit: Ite, et interrogáte diligénter de púero: et cum invenéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíssent regem, abiérunt. Et ecce stella, quam víderant in oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens

Nakon toga, nastavi Evanđelje sklopljenih ruku kao prije.

Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 2

Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle, došli su mudraci s Istoka u Jeruzalem, govoreći: Gdje je židovski kralj koji se rodio? Vidjeli smo, naime, njegovu zvijezdu na istoku i došli smo da mu se poklonimo. Kada je kralj Herod to čuo, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. I okupivši sve glavare svećeničke i pismoznance narodne, ispitivao ih je gdje se Krist ima roditi. Oni mu odgovoriše: U Betlehemu judejskome. Ovako, naime, piše prorok: A ti, Betleheme, zemljo Judina, nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim, jer iz tebe će izaći vođa koji će vladati nad mojim narodom Izraelom. Tada Herod, potajno dozvavši mudrace, pažljivo od njih sazna o vremenu kada se pojavila zvijezda. I poslavši ih u Betlehem, reče: Pođite i pomno se raspitajte za dijete; i kad ga nađete, javite mi da i ja pođem i poklonim mu se. Oni saslušavši kralja, pođoše. I gle, zvijezda koju su vidjeli na istoku, išla je pred njima sve dok

staret supra ubi erat puer. Vidéntes autem stellam, gavísi sunt gáudio magno valde. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María Matre ejus: ***Hic genuflectitur:*** ET PROCIDÉNTES ADORAVÉRUNT EUM: Et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

se na svojem putu ne zaustavi nad mjestom gdje je bilo dijete. Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću vrlo velikom. I ušavši u kuću, našli su dijete s Marijom, majkom njegovom: ***Ovdje se poklekne:*** I PADNU NIČICE I POKLONE MU SE. I otvorivši svoje blago, prinesu mu darove: zlato, tamjan i miru. I upućeni u snu da se ne vraćaju Herodu, vratili su se drugim putem u svoju zemlju.

Illo finito, majori signo Crucis se iterum signet; et mox Evangelium pollice signo crucis signans, illud exosculando dicat:

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Deinde ad medium altaris, extendens, elevans, et jungens manus, dicat (si dicendum sit) Credo in unum Deum, et pergens ad librum, junctis manibus prosequatur.

Cum dicit Deum, caput Cruci inclinet, et idem facit dum dicit Jesum Christum, et simul adorátur. In fine ad Et vitam ventúri sæculi, signet se signo Crucis a fronte ad pectus et humeros.

Dovršivši čitanje, opet se prekriži većim znakom križa; i odmah označivši palcem znak križa na Evanđelju, ljubeći ga kaže:

Po evađeoskim riječima izbrisali se naši grijesi.

Zatim u sredini oltara, šireći, podižući i sklapajući ruke, kaže (ako se treba govoriti): Vjerujem u jednoga Boga, i pošavši do knjige, nastavi sklopljenih ruku.

Kad kaže Boga, nakloni glavu prema križu, a isto učini kad kaže Isusa Krista, i riječi skupa časti [ispravno: „zajedno klanja“ – „simul adoratur“]. Na kraju, kod riječi I život budućega vijeka, prekriži se od čela do prsa i ramena.

Credo in unum Deum: *Inclin. caput.* Patrem omnipoténtem: factórem cæli et terræ, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum *Inclin. caput* Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum: Et ex Patre natum ante ómnia sæcula: Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero: Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines et propter nostram salútem descéndit de cælis: (*veniat ad medium altaris, et genua flectat*) ET INCARNATUS EST DE SPIRITU SANCTO EX MARIA VIRGINE: ET HOMO FACTUS EST. (*Surgat, et manus, ut prius, jungat, et revertatur statim ad librum, reliquo perlecturus.*) Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto, passus, et sepúltus est. Et resurréxit tértia die secúndum Scriptúras: Et ascéndit in cælum: sedet ad déxteram Patris: Et íterum ventúrus est cum glória, judicáre vivos et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum, et vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit: Qui cum Patre et Fílio simul *Hic inclin. caput* ADORATUR ET CONGLORI-

Vjerujem u jednoga Boga: (*nakloni glavu*) Oca svemogućega: Stvoritelja neba i zemlje, svega vidljivoga i nevidljivoga. I u jednoga Gospodina (*nakloni glavu*) Isusa Krista, jedinorođenoga Sina Božjega. Rođenog od Oca prije svih vjekova. Boga od Boga, svjetlo od svjetla, pravoga Boga od pravoga Boga. Rođena, ne stvorena, istobitna s Ocem, po kome je sve stvoreno. Koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa: (*dođe na sredinu oltara i klekne na oba koljena*) I UTJELOVIO SE PO DUHU SVETOMU OD MARIJE DJEVICE: I POSTAO ČOVJEKOM. (*Ustane i sklopi ruke kao prije, i odmah se vrati do knjige kako bi čitao ostatak molitve.*) Raspet također za nas: pod Poncijem Pilatom mučen i pokopan. I uskrsnuo treći dan po Svetom Pismu. I uzašao na nebo: sjedi s desne Ocu. I opet će doći u slavi suditi žive i mrtve, i njegovu kraljevstvu neće biti kraja. I u Duha Svetoga, Gospodina i životvorca; koji izlazi od Oca i Sina. Koji se s Ocem i Sinom skupa (*tu nakloni glavu*) ČASTI I ZAJEDNO SLAVI; koji je govorio po prorocima. I Jednu, Svetu, Katoličku i Apo-

FICATUR: qui locútus est per Prophétas. Et Unam, Sanctam, Cathólicam, et Apostólicam Ecclésiam. Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et exspécto resurrectiónem mortuórum. Et vitam ventúri sæculi: Amen.

stolsku Crkvu. Ispovijedam jedno krštenje za oproštenje grijeha. I iščekujem uskrsnuće mrtvih. I život budućega vijeka. Amen.

Et ad medium altaris veniens, et ad populum versus aperiens et conjungens manus, ut ad primum, dicat:

Dóminus vobíscum.

Ministri. ℟. Et cum spíritu tuo.

Postea dicat Orémus, et Offertorium.

I dođe do sredine oltara, i okrene se prema puku, raširivši i sklopivši ruke kao prije, kaže:

Gospodin s vama.

Ministranti. ℟. I s duhom tvojim.

Potom kaže Pomolimo se i prikaznu pjesmu.

Offertorium

Ps. 71

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: reges Arabum, et Saba dona addúcent: et adorábunt eum omnes reges terræ: omnes gentes sérvient ei.

Prikazna pjesma

Ps 71

Kraljevi Tarzisa i otoka prinijet će poklone; kraljevi Arapa i Sabe donijet će darove: i klanjat će mu se svi zemaljski kraljevi, služit će mu svi narodi.

Quo dicto, elevando, et conjungendo manus, dicat:

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? et calicem cum hostia, patenae superposita, accipiens ambabus manibus, super corporale ante pectus elevans, dicat:

Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Nakon što je izmoli, podižući i sklapajući ruke, kaže:

Što ću uzvratiti Gospodinu za sve što mi je učinio? I objema rukama uzevši kalež s hostijom koja je položena na pateni, uzdižući ga nad tjelesnikom pred prsima, govori: Uzet ću kalež spasenja i prizvat ću ime Gospodnje.

Deinde offerens, dicat:

Súscipe sancta Trínitas hanc oblatiónem, quam tibi óffero in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi: et præsta, ut in conspéctu tuo tibi placens ascéndat; et meam, et ómnium fidélium salútem operétur ætérnam.

Zatim, prikazujući ga, govori:

Primi, sveto Trojstvo, ovaj prinos koji tebi prikazujem u spomen Muke Gospodina našega Isusa Krista: i podaj da se tebi ugodno uzdigne pred tvojim licem; i da djeluje za vječno spasenje meni i svim vjernicima.

His dictis, calicem super corporale deponens, patenam e calice levet, et hostiam ante illius pedem deponat, ac palla calicem cooperiat. Deinde accedens ad cornu Epistolae pro digitorum ablutione, dicat:

Lavábo inter innocéntes manus meas, et circúmdabo altáre tuum Dómine: ut áudiam vocem laudis, et enárrem univérsa mirabília tua. Dómine diléxi decórem domus tuæ, et locum habitatiónis glóriæ tuæ. Et non plus ultra.

Nakon što to kaže, odloži kalež na tjelesnik, digne patenu s kaleža, i hostiju položi pred njegovim donjim dijelom, te palom pokrije kalež. Zatim prišavši na stranu poslanice kako bi oprao prste, govori:

Oprat ću među nevinima svoje ruke, i obići ću tvoj žrtvenik, Gospodine: da čujem glas hvale, i navijestim sva čudesa tvoja. Gospodine, ljubio sam ures doma tvojega i mjesto stanovanja slave tvoje. I ne više od ovoga.

Post ablutionem digitorum, Sacerdos junctis manibus ante pectus, ad medium altaris veniens, inclinet profunde, dicendo:

In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto, suscipiámur Dómine a te: et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi Dómine Deus.

Nakon pranja prstiju, svećenik sklopljenih ruku pred prsima, dolazi do sredine oltara; duboko se nakloni, govoreći:

U duhu poniznosti, i skrušene duše, primi nas, Gospodine: i neka takva bude naša žrtva, kako bi je danas primio i kako bi ti ugodila, Gospodine Bože.

His dictis, se erigens, et ad populum se convertens, extendens, et jungens manus, dicat voce mediocri Oráte fratres, solum haec duo verba, alia secreto prosequens.

Oráte fratres, ut meum, ac vestrum páriter in conspéctu Dómini sit accéptum sacrifícium.

Junctis manibus subjungat:
Dómine exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te véniat, et Orémus.

Deinde extensis dicat Orationem, vel Orationes secretas; quibus finitis, cum pervenerit ad conclusionem, clara et intelligibili voce dicat Per ómnia sæcula sæculórum, cum Praefatione propria Missae, sicut in sequentibus.

Secreta

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, dona propítius intuére: quibus non jam aurum, thus et myrrha profértur; sed quod eísdem munéribus declarátur, immolátur, et súmitur: Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster; qui tecum.

Nakon što ovo kaže, uspravi se, i okrećući se prema puku, raširivši i sklopivši ruke, kaže osrednjim glasom Molite, braćo; samo ove dvije riječi, a ostalo nastavi potiho.

Molite, braćo, da moja, a jednako i vaša žrtva, bude ugodna pred licem Gospodnjim.

Sklopljenih ruku dodaje:
Gospodine, usliši molitvu moju, i vapaj moj k tebi da dođe, i: Pomolimo se.

Zatim raširenih ruku govori tajnu [prikaznu] molitvu ili molitve. Nakon što ih dovrši, kad dođe do zaključka, jasnim i razumljivim glasom kaže: Po sve vijeke vjekova, s vlastitim predslovljem mise, kao što je u nastavku.

Tajna

Milostivo pogledaj, molimo, Gospodine, darove svoje Crkve kojima ti se više ne prikazuje zlato, tamjan i mira, nego ono što se tim darovima označuje, to se žrtvuje i blaguje: Isus Krist, tvoj Sin, naš Gospodin: koji s Tobom.

PRAEFATIO

Manibus demissis, ut antea, dicat:
℣. Dóminus vobíscum.

Minister respondeat:
℟. Et cum spíritu tuo.

Elevet manus, et extendat.
℣. Sursum corda.

Minister respondeat:
℟. Habémus ad Dóminum.

Manibus extensis et elevatis more solito, dicat Praefationem communem, vel propriam, ut dies requirit.

Praefatio de Epiphania Domini

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre: Nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Quia cum Unigénitus tuus in substántia nostræ mortalitátis appáruit, nova nos immortalitátis suæ luce reparávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus: Cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

PREDSLOVLJE

Spuštenih ruku kao prije, kaže:
℣. Gospodin s vama.

Ministrant odgovori:
℟. I s duhom tvojim.

Podigne ruke i raširi.
℣. Gore srca.

Ministrant odgovori:
℟. Imamo kod Gospodina.

Raširenih i uzdignutih ruku prema običaju, govori obično ili vlastito predslovlje, kako traži taj dan.

Predslovlje Bogojavljenja

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svagdje zahvaljujemo tebi, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože: jer kad se tvoj Jedinorođenac pojavio u našem smrtnom tijelu, on nas je novim svjetlom svoje besmrtnosti obnovio. I stoga s anđelima i arkanđelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svom nebeskom vojskom pjesmu tvoje slave pjevamo bez prestanka:

Junctis manibus, ut prius, eadem voce prosequatur:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis.

Sklopivši ruke kao prije istim glasom nastavi:

Svet, Svet, Svet Gospodin Bog Sabaot. Puna su nebesa i zemlja slave tvoje. Hosana u visini.

Signo Crucis se muniat a fronte ad pectus et humeros:

Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Prekriži se od čela do prsa i ramena:

Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje. Hosana u visini.

usque ad N.; nam tunc iterum pollice et indice dexteræ manus accipiet Hostiam.

Secreto, attente, devote, et continuate, et cum summa reverentia consecrationis Corporis verba proferat, O. non super altare procumbens, sed aliquantulum corpore inclinans : quibus prolatis, Hostiam tenens super altare inter pollices et indices utriusque manus, reliquis manuum digitis extensis et simul junctis, genuflexus adoret : moxque se erigens, eam ambabus manibus, ut vides *, elevet decenter, quantum commode potest, ut a retro stantibus cerni possit, et intentis in eam semper oculis, populo adorandam offerat, ac sine mora reverenter deponens, prius auferat sinistram manum, ac dextera Hostiam super corporale collocet, ubi erat prius. Reposita Hostia consecrata super corporale, genuflexus iterum eam adoret. Post hæc pollicem et indicem utriusque manus conjungat, nec disjungat, (nisi quando Hostiam consecratam tangere vel tractare debet) usque post ablutionem digitorum.

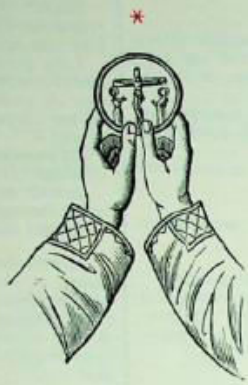

N. Accipite, et manducate ex hoc omnes.

O. Hoc est enim Corpus meum.

P. Discooperiat Calicem, et illico digitos ambarum manuum, quibus hostiam elevavit, leviter excutiat Q. in Calicem. Ad R. accipiat Calicem dextera manu per medium, et sinistra per pedem : et ad S. parum oculos, et Calicem elevet, et statim deponat; et ad T. sinistræ tribus extremis digitis firmatis super pedem Calicis, dexteræ aliis tribus extremis digitis crucem super Calicem a labio ad labium faciat, prosequens verba, quæ sequuntur; et ad V. accipiat dexteræ digitis, pollice et indice conjunctis a parte anteriori, reliquis tribus a tergo, Calicis medium, ut vides * : quem parum versus se incurvans, ponat pollicem et indicem sinistræ manus super pedem Calicis, reliquos tres digitos subtus pedem, et sic retineat Calicem.

P. Simili modo postquam cenatum est, accipiens et hunc Q. præclarum Calicem in R. sanctas ac venerabiles manus suas;

S. Item tibi gratias agens,

T. Bene ✠ dixit, deditque discipulis suis, dicens :

V. Accipite, et bibite ex eo omnes.

Stans, inclinato capite, secreto, attente, continuate, devote, ac reverenter proferat verba consecrationis Sanguinis X. Quibus prolatis, reponat Calicem super corporale, et genuflexus Sanguinem reverenter adoret. Tum se erigens, Calicem discoopertum semper aspiciendo, ambabus manibus ut prius illum tenens, elevet, ut eum populus adoret; sic tamen, ut pes Calicis caput Sacerdotis non excedat ut vides *

Deponensque super corporale in priori loco, dicat : Y. et manu dextera palla eum cooperiat, ac genuflexus Sanguinem adoret.

X. Hic est enim calix Sanguinis mei, novi et æterni testamenti, mysterium fidei : qui pro vobis, et pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

Y. Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis.

Z. Extendat brachia plus solito, mediocriter tamen, usquequo ad signa crucis facienda deponere necesse sit. A. Sinistram manum super corporale ponat, et dextera, tribus extremis digitis extensis, tres cruces super totum sacrificium faciat, et ad B. semel super Hostiam tantum, et ad C. semel super Calicem tantum.

D. Manibus elevatis et extensis, more solito brachia extendens, dicat :

E. Inclinet profunde, cancellatis manibus ante pectus, brachio sinistro supposito dextero : et ad F. incipiat paulatim se erigere, ut ad G possit exosculari dexteram partem corporalis, brachiis adhuc cancellatis : quo facto, erigat se, et sinistram manum super corporale reponat, dextera vero Hostiam ad H. benedicat, et ad I. Calicem, etiam ad K. ante se ipsum dextera a fronte ad pectus et humeros signum Crucis faciat, (sinistra posita infra pectus) non tamen se tangens, nec primis tribus digitis, quibus sacrificium signavit, sed pollice et indice clausis, tribus posterioribus digitis : ad L. jungat manus ante pectus.

Manibus junctis, ut prius, dicat : M. et ad N. N. memoriam mortuorum, oculis in sacrificium intentis, mente recolat, ut de vivorum memoria dictum est, et postea apertis manibus cetera dicat; ad O. jungat manus.

Z. Unde et memores, Domine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejusdem Christi Filii tui Domini nostri tam beatæ passionis, necnon et ab inferis resurrectionis, sed et in cælos gloriosæ ascensionis, offerimus præclaræ majestati tuæ de tuis donis A. ac datis, Hostiam ✠ puram, Hostiam ✠ sanctam, Hostiam ✠ immaculatam, B. Pa✠nem sanctum vitæ æternæ, et C. Ca✠licem salutis perpetuæ.

D. Supra quæ propitio ac sereno vultu respicere digneris, et accepta habere, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui justi Abel, et sacrificium Patriarchæ nostri Abrahæ, et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculatam hostiam.

E. Supplices te rogamus, omnipotens Deus, jube hæc perferri per manus sancti Angeli tui in sublime altare tuum, in conspectu divinæ majestatis tuæ, F. ut quotquot ex hac G. altaris participatione sacrosanctum Filii tui H. Cor✠pus, et I. San✠guinem sumpserimus, omni K. bene✠dictione cælesti, et gratia repleamur. L. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

M. Memento etiam, Domine, famulorum, famularumque tuarum, qui nos præcesserunt cum signo fidei, et dormiunt in somno pacis, N. N. Ipsis Domine, et omnibus in Christo quiescentibus locum refrigerii, lucis et pacis ut indulgeas, deprecamur. O. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Upute o držanju hostije i kaleža za vrijeme pretvorbe i podizanja u Misalu Reda propovjednika iz 1933. godine

CANON SACROSANCTI INCRUENTI SACRIFICII MISSAE

Junctis manibus ante pectus, et inclinando profunde, dicat:

Te ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, (ad uti erigat se, et ad benedícas demittat laevam super altare, et signet dextera manu totum sacrificium, tribus, ut hic signatum est, crucibus, nempe tribus tantum prioribus digitis extensis, reliquis inflexis versus palmam) uti accépta hábeas, et benedícas, hæc ✠ dona, hæc ✠ múnera, hæc ✠ sancta sacrifícia illibáta: (manibus junctis ante pectus, prosequatur) In primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica, quam pacificáre, custodíre, adunáre et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et Rege nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ, et apostólicæ fídei cultóribus.

KANON PRESVETE NEKRVNE ŽRTVE MISE

Sklopljenih ruku pred prsima i duboko naklonjen, govori:

Tebe, dakle, preblagi Oče, po Isusu Kristu, Sinu tvojemu, Gospodinu našemu, smjerno molimo i prosimo, (na riječ da uspravi se, a na riječ blagosloviš položi ljevicu na oltar, i označi desnom rukom čitavu žrtvu s tri križa, kako je ovdje naznačeno, i to samo s tri prva prsta, koji su ispruženi, dok su ostali skupljeni prema dlanu) da primiš i blagosloviš, ove ✠ darove, ove ✠ prinose, ove ✠ neokaljane žrtve: (sklopljenih ruku na prsima, nastavlja) koje ti prinosimo ponajprije za tvoju svetu katoličku Crkvu: kojoj se udostoj podati mir, čuvati je, ujediniti i ravnati po čitavom krugu zemaljskom: zajedno sa slugom tvojim papom našim N. i biskupom našim N. i kraljem našim N. i sa svim pravovjernim štovateljima katoličke i apostolske vjere.

Item manibus junctis ante pectus dicat:

Meménto, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. et N. (Post tuárum, junctis manibus, ut antea, oculis demissis, meminerit brevi mora vivorum, quos Deo commendatos voluerit, hoc modo: Patris, Matris, Fratrum, Sororum, Parentum, Benefactorum, Superiorum, et secundum intentionem eorum omnium, pro quibus orare tenetur; et hoc non verbis, sed mente tantum concipiatur; posteaque reliqua prosequatur.) et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótio: pro quibus tibi offérimus, vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis pro se, suísque ómnibus, pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis et incolumitátis suæ, tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Isto tako, sklopljenih ruku pred prsima govori:

Spomeni se, Gospodine, sluga i službenica tvojih N. i N. (Nakon riječi tvojih, sklopljenih ruku kao prije, spuštenih očiju, spomene se kratkom stankom živih koje želi preporučiti Bogu, ovim načinom: oca, majke, braće, sestara, rođaka, dobročinitelja, poglavara, i prema nakani svih onih za koje je dužan moliti; i to ne riječima, nego samo mišlju u umu; nakon toga, nastavi s ostalim.) i svih koji okolo stoje, čija ti je vjera poznata i znana pobožnost; za koje ti prinosimo, ili koji tebi prinose ovu žrtvu hvale za sebe i sve svoje: za otkupljenje svojih duša, za nadu svojeg spasenja i nepovrijeđenosti, i tebi izvršuju svoje zavjete vječnom Bogu, živom i istinitom.

Dicat extensis et elevatis de more manibus, et ad nomen Maríæ, et Jesu caput inclinet.

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: Sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi; Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et

Govori raširenih i podignutih ruku po običaju, i nakloni glavu na ime Marije i Isusa.

U zajedništvu i štujući spomen ponajprije slavne Marije vazda Djevice, Roditeljice Boga i Gospodina našega Isusa Krista: kao i blaženih apostola i mučenika tvojih, Petra i Pavla, Andrije, Jakova, Ivana, Tome, Jakova, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Šimuna i Tadeja; Lina, Kleta, Klementa, Siksta, Kornelija, Cipri-jana, Lovre, Krizogona, Ivana i Pavla, Kuzme i Damjana: i svih

Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. (Manus jungat, et inclinet caput.) Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

svetih tvojih: po njihovim zaslugama i molitvama udijeli da se u svemu utvrdimo pomoću tvoje zaštite. (Sklopi ruke i nakloni glavu.) Po istom Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Manus extendens et elevans dicat:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias, diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Širući i podižući ruke govori:

Ovaj, dakle, prinos naše službe, ali i čitave tvoje obitelji, molimo, Gospodine, milostivo primi i naše dane upravi u tvojem miru, i zapovjedi da se izbavimo od vječne osude i ubrojimo u stado tvojih izabranika. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Sinistra super altare demissa, dexterae tribus prioribus digitis extensis, ut supra, cruces faciat Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quæsumus, (tres priores super totum sacrificium, et alias duas, unam super Hostiam tantum, et alteram super Calicem tantum) bene ✠ díctam, adscríp ✠ tam, ra ✠ tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris, ut nobis Cor ✠ pus, et San ✠ guis fiat dilectíssimi Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi.

Položivši ljevicu na oltar, a ispruživši tri prva prsta desnice, kao gore, načini križeve: Ovaj prinos ti, Bože, molimo, u svemu, (prva tri nad čitavom žrtvom, a druga tri: jedan samo nad hostijom, a drugi samo nad kaležom) udostoj se učiniti blago ✠ slovljenim, prihva ✠ ćenim, odob ✠ renim, razumnim i prihvatljivim: da nam postane Tije ✠ lo i ✠ Krv preljubljenoga Sina tvojega, Gospodina našega Isusa Krista.

Extergat extremos pollices et indices manuum super corporale: Qui, prídie quam paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles (sinistrae manus indice deprimat Hostiam, ut, altera parte elevata, a dextera capi possit) manus suas, et (oculos in caelum levet, et statim demittat) elevátis óculis in cælum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, (sinistra retinens Hostiam inter pollicem et indicem, dexterae tribus primis digitis extensis, ut supra, eam semel signo Crucis signet) bene ✠ díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: (iterum pollice et indice dexterae manus accipiet Hostiam) Accípite, et manducáte ex hoc omnes.

Otare vrhove palaca i kažiprsta ruku nad tjelesnikom: Koji je prije nego što je podnio muku, uzeo kruh u svete i časne (palcem lijeve ruke pritisne hostiju, kako bi je mogao uzeti desnicom dok se drugi dio podigne) svoje ruke i (podigne oči prema nebu i odmah ih spusti) podignutih oči prema nebu k tebi Bogu Ocu svojemu svemogućemu, tebi zahvalivši, (ljevicom drži hostiju između palca i kažiprsta, ispruživši tri prva prsta desnice, kao gore, jednom nad njom načini znak križa) blago ✠ slovi, razlomi i dade svojim učenicima, govoreći: (opet palcem i kažiprstom desne ruke uzme hostiju) Uzmite i jedite od ovoga svi.

Secreto, attente, devote, et continuate, et cum summa reverentia consecrationis Corporis verba proferat, non super altare procumbens, sed aliquantulum corpore inclinans:

Potiho, pažljivo, pobožno i neprekinuto, i s najvećim poštovanjem izgovori riječi posvete Tijela, ne naginjući se nad oltar, nego ponešto naklonjena tijela:

HOC EST ENIM CORPUS MEUM.

OVO JE, NAIME, TIJELO MOJE.

Hostiam tenens super altare inter pollices et indices utriusque manus, reliquis manuum digitis extensis et simul junctis, genuflexus adoret: moxque se erigens, eam ambabus manibus elevet decenter, quantum commode potest, ut a retro stantibus cerni possit, et intentis in eam semper oculis, populo adorandam

Držeći hostiju nad oltarom između palaca i kažiprsta obje ruke, dok su ostali prsti na rukama ispruženi i zajedno sklopljeni, pokleknuvši pokloni se: i odmah ustane, dolično je podigne s obje ruke, koliko to prikladno može kako bi je oni koji stoje iza mogli vidjeti, i uvijek u nju upirući oči, prikaže je puku za klanjanje, i

offerat, ac sine mora reverenter deponens, prius auferat sinistram manum, ac dextera Hostiam super corporale collocet, ubi erat prius. Reposita Hostia consecrata super corporale, genuflexus iterum adoret.

odlažući je s poštovanjem bez zastajkivanja, prvo ukloni lijevu ruku i desnom hostiju smjesti na tjelesnik, gdje je prije bila. Nakon što je položio posvećenu hostiju na tjelesnik, prignuvši koljeno još jednom se pokloni.

Post haec pollicem et indicem utriusque manus conjungat, nec disjungat, (nisi quando Hostiam consecratam tangere vel tractare debet) usque post ablutionem digitorum.

Nakon toga, spoji palac i kažiprst obje ruke, i ne razdvaja ih (osim kada treba dotaknuti ili prenositi posvećenu hostiju) sve do vremena nakon pranja prstiju.

Discooperiat Calicem, et illico digitos ambarum manuum, quibus hostiam elevavit, leviter excutiat in Calicem.

Otkrije kalež i odmah prste obiju ruku, kojima je podigao hostiju, lagano istrese u kalež.

Símili modo, postquam cenátum est, accípiens et hunc præclárum Cálicem in (accipiat Calicem dextera manu per medium, et sinistra per pedem) sanctas ac venerábiles manus suas; (parum oculos, et Calicem elevet, et statim deponat): item tibi grátias agens, (sinistrae tribus extremis digitis firmatis super pedem Calicis, dexterae aliis tribus extremis digitis crucem super Calicem a labio ad labium faciat, prosequens verba, quae sequuntur) bene ✠ díxit, dedítque discípulis suis, dicens:

Na sličan način pošto večeraše, uzevši i ovaj preslavni kalež u (uzme kalež desnom rukom po sredini, a lijevom podnožje) svoje svete i časne ruke (malo podigne oči i kalež, i odmah odloži): isto tako zahvaljujući tebi (dok zadnja tri prsta lijeve ruke čvrsto drži na podnožju kaleža, sa zadnja tri prsta desne ruke načini znak križa nad kaležom od jednog do drugog ruba, govoreći riječi koje slijede) blago ✠ slovi i dade svojim učenicima, govoreći:

Accipiat dexterae digitis, pollice et indice conjunctis a parte anteriori, reliquis tribus a tergo, Calicis medium: quem parum versus se incurvans, ponat pollicem et indicem sinistrae manus super pedem Calicis, reliquos tres digitos subtus pedem, et sic retineat Calicem.

Uzme sredinu kaleža prstima desne ruke, tako da su palac i kažiprst spojeni s prednje strane, a zadnja tri prsta sa stražnje strane; kalež malo nagne prema sebi, postavi palac i kažiprst lijeve ruke na podnožje kaleža, a ostala tri prsta ispod podnožja, i tako pridržava kalež.

Accípite, et bíbite ex eo omnes.

Uzmite i pijte iz njega svi.

Stans, inclinato capite, secreto, attente, continuate, devote, ac reverenter proferat verba consecrationis Sanguinis.

HIC EST ENIM CALIX SANGUINIS MEI, NOVI ET ÆTERNI TESTAMENTI, MYSTERIUM FIDEI, QUI PRO VOBIS, ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSIONEM PECCATORUM.

Reponat Calicem super corporale, et genuflexus Sanguinem reverenter adoret. Tum se erigens, Calicem discoopertum semper aspiciendo, ambabus manibus ut prius illum tenens, elevet, ut eum populus adoret; sic tamen, ut pes Calicis caput Sacerdotis non excedat.

Deponensque super corporale in priori loco, dicat:

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Et manu dextera palla eum cooperiat, ac genuflexus Sanguinem adoret.

Stojeći, naklonjene glave, potiho, pažljivo, neprekinuto, pobožno i s poštovanjem izgovori riječi posvećenja Krvi.

OVO JE, NAIME, KALEŽ KRVI MOJE, NOVOGA I VJEČNOGA ZAVJETA, OTAJSTVO VJERE, KOJA ĆE SE PROLITI ZA VAS I ZA MNOGE NA OTPUŠTENJE GRIJEHA.

Odloži kalež na tjelesnik, i pokleknuvši s poštovanjem, pokloni se Krvi. Zatim se uspravi, uvijek gledajući otkriveni kalež, držeći ga s obje ruke kao i prije, podigne ga kako bi mu se puk poklonio; ali tako da podnožje kaleža ne prijeđe iznad svećenikove glave.

I odlažući kalež na tjelesnik na prijašnje mjesto, kaže:

Kad god ovo budete činili, činit ćete na moj spomen.

I desnom rukom pokrije ga palom, i pokleknuvši, pokloni se Krvi.

Extendat brachia plus solito, mediocriter tamen, usquequo ad signa crucis facienda deponere necesse sit.

Unde et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri, tam beátæ passiónis, necnon et ab ínferis resurrectiónis, sed et in cælos gloriósæ ascensiónis, offérimus præcláræ majestáti tuæ de tuis donis ac datis (sinistram manum super corporale ponat, et dextera, tribus extremis digitis extensis, tres cruces super totum sacrificium faciat), Hóstiam ✠ puram, Hóstiam ✠ sanctam, Hóstiam ✠ immaculátam, (semel super Hostiam tantum) Panem ✠ sanctum vitæ ætérnæ, et (semel super Calicem tantum) Cálicem ✠ salútis perpétuæ.

Raširi ruke više nego što je uobičajeno, ali osrednje, sve dok ih ne treba spustiti kako bi načinio znakove križa.

Stoga, i mi tvoji sluge, Gospodine, ali i tvoj sveti puk spominjući se tako blažene muke, kao i uskrsnuća iz podzemlja, ali i slavnog uzašašća na nebesa istoga Krista Sina tvojega Gospodina našega, prinosimo preslavnom tvojem veličanstvu od tvojih darova i poklona (lijevu ruku položi na tjelesnik, a desnom ispruživši tri zadnja prsta, načini tri križa nad čitavom žrtvom), žrtvu ✠ čistu, žrtvu ✠ svetu, žrtvu ✠ neokaljanu, (jednom, samo nad hostijom) sveti ✠ Kruh života vječnoga, i (jednom samo nad kaležom) Kalež ✠ vječnoga spasenja.

Manibus elevatis et extensis, more solito brachia extendens, dicat:

Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris, et accépta habére, sicúti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ, et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech, sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.

Podigavši i raširivši ruke, na uobičajeni način šireći ruke, govori:

Udostoj se pogledati na njih vedrim licem i primiti ih kao što si se udostojao primiti darove pravednoga sluge tvojega Abela, i žrtvu praoca našega Abrahama: i onu koju ti prinese tvoj veliki svećenik Melkisedek, svetu žrtvu, neokaljani prinos.

Inclinet profunde, cancellatis manibus ante pectus, brachio sinistro supposito dextero:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus, jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ (incipiat paulatim se erigere): ut quotquot ex hac (exosculatur dexteram partem corporalis, brachiis adhuc cancellatis: quo facto, erigat se, et sinistram manum super corporale reponat) altáris participatióne sacrosánctum Fílii tui (dextera vero Hostiam benedicat) Cor ✠ pus, et (Calicem benedicat) Sán ✠ guinem sumpsérimus, omni (dextera a fronte ad pectus et humeros signum Crucis faciat, sinistra posita infra pectus, non tamen se tangens, nec primis tribus digitis, quibus sacrificium signavit, sed pollice et indice clausis, tribus posterioribus digitis) bene ✠ dictióne cælésti et grátia repleámur. (Jungat manus ante pectus.) Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Duboko se nakloni, prekriživši ruke na prsima tako da lijevu ruku stavi preko desne:

Smjerno te molimo, svemogući Bože, zapovjedi da ovo donesu ruke svetoga Anđela tvojega na tvoj uzvišeni žrtvenik, pred tvoje božansko veličanstvo (počinje se pomalo uspravljati): da se svi koji s ovog (poljubi desnu stranu tjelesnika, dok su mu ruke još prekrižene: nakon što to učini, uspravi se i položi lijevu ruku na tjelesnik) žrtvenika primimo Presveto (desnicom pak blagoslovi hostiju) Tije ✠ lo i (blagoslovi kalež) ✠ Krv tvojega Sina, napunimo svakim (desnicom načini znak križa od čela do prsa i ramena, dok ljevicu postavi ispod prsa, ali tako da se ne dodiruje, niti s tri prva prsta, kojima je prekrižio žrtvu, nego držeći zatvorenima palac i kažiprst, sa tri zadnja prsta), nebeskim blago ✠ slovom i milošću. (Sklopi ruke pred prsima.) Po istom Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Manibus junctis, ut prius, dicat:

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum, qui nos præcessérunt cum signo fídei, et dórmiunt in somno pacis, N. et N. (memoriam mortuorum, oculis in sacrificium intentis, mente recolat, ut de vivorum memoria dictum est, et postea apertis manibus cetera

Sklopljenih ruku, kao prije, govori:

Spomeni se također, Gospodine, sluga i službenica svojih, koji su otišli pred nama u znaku vjere i spavaju snom mira, N. i N. (neka se spomene mrtvih u umu, dok oči drži na žrtvi, kao što je rečeno o spomenu živih, a nakon toga raširenih ruku govori ostalo). Njima, Gospo-

dicat). Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus locum refrigérii, lucis et pacis ut indúlgeas, deprecámur. (Jungat manus). Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

dine, i svima koji počivaju u Kristu molimo da udijeliš mjesto rashlade, svjetlosti i mira. (Sklopi ruke). Po istom Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Tria priora verba dicat clara et intelligibili voce, pectus leviter tundens dexterae tribus ultimis digitis; et manibus extensis, ut prius, reliqua prosequatur.

Prve tri riječi kaže jasnim i razumljivim glasom, lagano udarivši prsa zadnjim trima prstima desne ruke; i raširenih ruku, kao prije, nastavi ostalo.

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus, cum Joánne, Stéphano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor méríti, sed véniæ, quæsumus, largítor admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

I nama grešnicima, slugama tvojim, koji se uzdamo u obilje tvojega smilovanja, udostoj se podati neki udio u društvu s tvojim svetim apostolima i mučenicima: s Ivanom, Stjepanom, Matijom, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, Felicitom, Perpetuom, Agatom, Lucijom, Agnezom, Cecilijom, Anastazijom, i svima svetima svojim: u njihovu nas družbu, molimo, milostivo privedi, ne gledajući zasluge, nego praštanje. Po Kristu Gospodinu našemu.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper (sinistram manum super altare demittat; dexterae extremis tribus digitis totum sacrificium tribus vicibus signet) bona creas, sanctí ✠ ficas, viví ✠ ficas, bene ✠ dícis et præstas nobis.

Po njemu, Gospodine, sva ova dobra vazda (lijevu ruku položi na oltar, zadnjim trima prstima desne ruke tri puta označi križem čitavu žrtvu) stvaraš, posve ✠ ćuješ, oživ ✠ ljavaš, blago ✠ slivljaš i nama daješ.

Calicem discooperiat, et genuflexus Sacramentum adoret, moxque se erigat.

Otkrije kalež, i pokleknuvši pokloni se Sakramentu, i odmah ustane.

Indice sinistrae manus Hostiam leviter deprimat, ut ex altera parte attolatur; tunc pollice et indice dexterae eam accipiat, et statim tribus posterioribus digitis sinistrae manus pedem Calicis firmet super altare, et dextera manu cum Hostia tres cruces super Calicem formet, primum exterius a labio ad labium, secundum intra Calicem a labio ad labium, tertiam profundius, quam secundam, quartam vero ante labium Calicis in alto aliquantulum, qua facta sinistram manum a pede Calicis reducat, et super corporale collocet, et crucem ante pedem Calicis in imo signet.

Kažiprstom lijeve ruke lagano pritisne hostiju kako bi se podignula s druge strane; onda je uzme palcem i kažiprstom desne ruke, i odmah sa zadnja tri prsta lijeve ruke učvrsti podnožje kaleža na oltaru, i desnom rukom načini tri križa nad kaležom, prvi izvana od ruba do ruba, drugi unutar kaleža od ruba do ruba, treći dublje nego drugi, četvrti pak ispred ruba kaleža ponešto u visini; nakon što ovo učini makne lijevu ruku s podnožja kaleža i postavi je na tjelesnik, i načini križ ispred podnožja kaleža u donjem dijelu.

Per ip ✠ sum, et cum ip ✠ so, et in ip ✠ so est tibi Deo Patri ✠ omnipoténti, in unitáte Spíritus ✠ Sancti, omnis honor, et glória.

Po nje ✠ mu, i s nji ✠ me, i u nje ✠ mu jest tebi Bogu Ocu ✠ svemogućemu, u jedinstvu Duha ✠ Svetoga, svaka čast i slava.

Hostiam, reverentia capite aliquantulum ei exhibita, super corporale reponat suo loco, non tamen populo ostendat; et illis duobus digitis dexterae super Calicem excussis, eumdem pallia cooperiat, et genuflexus Sacramentum adoret, et manus super corporale hinc inde extensas demittens, dicat:

Per ómnia sæcula sæculórum.

Nakon što joj malim naklonom glave iskaže poštovanje, hostiju odloži na tjelesnik na njezino mjesto, ali je ne pokazuje puku; i nakon što ova dva prsta desne ruke istrese nad kaležom, pokrije ga palom, i pokleknuvši pokloni se Sakramentu, i spuštajući na tjelesnik ponešto raširene ruke, kaže:

Po sve vijeke vjekova.

Minister respondeat: ℟. Amen.

Eodem modo manus tenens dicat:

Orémus. Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere.

Elevet manus, et extendat more solito.

Pater noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Minister respondeat:

℟. Sed líbera nos a malo.

Et Sacerdos submissa voce dicat:

Amen.

Eodem voce prosequatur, manibus ut prius extensis:

Líbera nos, quæsumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris; et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, (demissa sinistra super corporale, dextera accipiat patenam inter indicem et medium digitum, et

Ministrant odgovori: ℟. Amen.

Na isti način držeći ruke govori:

Pomolimo se. Spasonosnim zapovijedima potaknuti i božanskim naukom poučeni, usuđujemo se govoriti.

Podigne ruke i raširi na uobičajeni način.

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas. I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim. I ne uvedi nas u napast.

Ministrant odgovori:

℟. Nego izbavi nas od zla.

I svećenik tihim glasom kaže:

Amen.

Istim glasom nastavi, raširenih ruku kao prije:

Izbavi nas, molimo, Gospodine, od svih zala, prošlih, sadašnjih i budućih, i po zagovoru blažene i slavne vazda Djevice Bogorodice Marije, s blaženim Apostolima tvojim Petrom i Pavlom, i Andrijom, i svima svetima (spustivši lijevu ruku na tjelesnik, desnom uzme patenu između kažiprsta i srednjeg prsta i prekriži se njome dodiru-

se signet cum ea tangendo frontem et pectus, deinde sinistram pectoris partem, et dexteram; postea osculetur patenam, et mox ipsam super altare deponat seorsum a corporali) da propítius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi (manu dextera pollice et indice non disjunctis, detegat Calicem, et genuflexus Sacramentum adoret), et ab omni perturbatióne secúri.

jući čelo i prsa, a zatim lijevu stranu prsa i desnu; nakon toga poljubi patenu i odmah je odloži na oltar odvojeno od tjelesnika): daj milostivo mir u naše dane, da pomoću tvojega milosrđa budemo i uvijek slobodni od grijeha (desnom rukom, ne razdvajajući palac i kažiprst, otkrije kalež, i pokleknuvši pokloni se Sakramentu) i sigurni od svih nereda.

Tum se erigens, sinistrae indice leviter deprimat Hostiam, ut dexterae indice et pollice capi possit: qua accepta, statim sinistrae tribus posterioribus digitis pedem Calicis teneat, dextera statim Hostiam super Calicem levet, ita ut etiam eadem manu Calix teneatur; tunc sinistrae manus pollice et indice Hostiam accipiat, et incipiens:

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

Hostiam decenter in duas partes, per medium a summo usque deorsum dividens, frangat, diligenter cavens ne digiti fracturas attingant. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Onda se uspravi, lijevim kažiprstom lagano pritisne hostiju, kako bi je mogao uzeti kažiprstom i palcem desne ruke. Nakon što je uzme, odmah zadnjim trima prstima lijeve ruke pridrži podnožje kaleža, a desnom rukom odmah podigne hostiju iznad kaleža, tako da istom rukom također drži kalež. Onda palcem i kažiprstom lijeve ruke uzme hostiju, i počevši:

Po istom Gospodinu našemu Isusu Kristu, Sinu tvojemu.

Dolično razlomi hostiju, razdvajajući je po sredini na dva dijela od gornje do donje strane, dobro pazeći da prsti ne dodiruju razlomljene dijelove. Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog

Illam mediam partem Hostiae, quam dextera tenet, in transversum alteri supponat, de eadem etiam frangat cum pollice et indice dexterae manus particulam, et sic partes tenendo quasi junctas, dicat clara voce:

℣. Per ómnia sæcula sæculórum.

Minister respondeat: ℟. Amen.

Ovu srednju stranu hostije, koju drži desnom rukom, i položi ispod druge polovice, i od iste razlomi dio palcem i kažiprstom desne ruke, i tako držeći dijelove kao spojene, kaže jasnim glasom:

℣. Po sve vijeke vjekova.

Ministrant odgovori: ℟. Amen.

Sinistra manu duas partes Hostiae tenendo semper usque ad sumptionem super Calicem, dextera manu aliam partem Hostiae tenens, has tres cruces cum particula Hostiae intra Calicem faciat, et postea iterum ambas manus sic super Calicem teneat, ut Hostiae partes junctae videantur.

Pax ✠ Dómini sit ✠ semper vobís ✠ cum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Clara voce dicat:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona nobis pacem.

Deinde secreto dicat, et tunc statim illam particulam Hostiae, quam dextera tenet, reverenter in Calicem demittat, verba prosequendo.

Hæc sacrosáncta commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi fiat mihi et ómnibus suméntibus, salus mentis et córporis: et ad vitam ætérnam promeréndam atque capesséndam præparátio salutáris. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Držeći lijevom rukom dva dijela hostije iznad kaleža uvijek sve do pričesti, desnom rukom držeći drugi dio hostije, načini ova tri križa s dijelom hostije unutar kaleža, i nakon toga ponovno obje ruke tako drži iznad kaleža, da dijelovi hostije izgledaju spojeno.

Mir ✠ Gospodnji bio ✠ vazda s ✠ vama.

℟. I s duhom tvojim.

Jasnim glasom govori:

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, daruj nam mir.

Zatim potiho govori, i tada odmah onaj dio hostije, koji drži desnom rukom, s poštovanjem spusti u kalež, izgovarajući riječi.

Ovo presveto miješanje Tijela i Krvi Gospodina našega Isusa Krista bilo meni i svima koji ga prime, spasenje duše i tijela; i spasonosna priprava da zaslužimo i dostignemo život vječni. Po istom Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Et dicto Amen, exosculetur extremum labium Calicis, et dans pacem ministro tenenti pallam, vel imaginem pacis, ubi consuevit hoc fieri, dicat:

Pax tibi, et Ecclésiæ sanctæ Dei.

Qua poterit devotione Orationem dicat:

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te nunquam separári permíttas: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Qua finita, brevi oratione mentali seipsum Domino commendet, nulla alia addita oratione, nec pectus tundat, sed inclinato tantum capite, dextera manu tenens Calicem, de sinistra mox sumat ore sacrum Christi Corpus, dicens:

Corpus et Sánguis Dómini nostri Jesu Christi custódiant me in vitam ætérnam. Amen.

I nakon što kaže Amen, poljubi krajnji rub kaleža, i dajući mir poslužitelju koji drži palu ili sliku mira („pax“), gdje postoji takav običaj, kaže:

Mir tebi i svetoj Crkvi Božjoj.

Najvećom pobožnošću kojom može, govori:

Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga, koji si po volji Očevoj, uz sudjelovanje Duha Svetoga, svojom smrću oživio svijet: izbavi me ovim presvetim Tijelom i Krvlju svojom od svih mojih opačina i svakoga zla; i daj da se uvijek držim tvojih zapovijedi, i ne dopusti da se ikada odijelim od tebe. Koji s istim Bogom Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ Bog po sve vijeke vjekova. Amen.

Kad je dovrši, kratkom mislenom molitvom preporuči se Gospodinu, ne dodavši nijednu drugu molitvu, i ne udara se u prsa, nego samo naklonivši glavu, desnom rukom drži kalež, a iz lijeve ruke odmah uzme u usta sveto Kristovo Tijelo, govoreći:

Tijelo i Krv Gospodina našega Isusa Krista sačuvalo me za život vječni. Amen.

Quo facto, statim, absumpta Hostia, Calicem palla cooperiat, et aliquantulum quiescat in meditatione SS. Sacramenti; deinde genu flectat, et mox surgens Calicem detegat, et dextera medium Calicis, sinistra pedem accipiat, et sic Sanguinem cum particula in Calice demissa sumat, nihil dicens.

Nakon što to učini, pričestivši se hostijom, odmah kalež pokrije palom, i neko vrijeme miruje u razmatranju o Presvetom Sakramentu; zatim poklekne i odmah ustavši otkrije kalež, i desnom rukom uzme sredinu kaleža, a lijevom podnožje, i tako uzima Krv s dijelom hostije koji je spustio u kalež, ništa ne govoreći.

Post primum haustum, sinistram super altare demittat, sicque post secundam lambitionem: et dextera accipiat patenam, cum qua diligenter colligat particulas Hostiae super corporale, si quae in eo sint; sinistra interim elevando paululum corporale, ut facilius colligere possit: deinde cum indice dexterae manus eas in Calicem immittat, et postea excutiat in Calicem ipsum indicem cum pollice, ne aliquid fragmentorum in eo remaneat, easque absumat, sive parve sint, sive magnae.

Nakon prvog gutljaja, položi lijevu ruku na oltar i tako nakon drugog gutljaja: i desnom rukom primi patenu s kojom pažljivo skupi djeliće hostije na tjelesniku, ako su koji na njemu ostali; u međuvremenu lijevom rukom malo podiže tjelesnik, kako bi se mogli lakše skupiti. Zatim ih kažiprstom desne ruke pogurne u kalež, a nakon toga istrese u kalež isti kažiprst s palcem, kako ne bi na njemu ostale čestice, i konzumira ih bilo da su malene ili velike.

PRIČEST VJERNIKA[97]

Dicto a Ministris et communicandis simul *Confiteor* (p. 156.) Sacerdos genuflectat, et recedens paululum a medio Altaris ne terga vertat Sanctissimo Sacramento, faciat absolutionem dicendo: *Misereátur*, etc,... et *Absolutiónem*, etc. formans cum manu dextera signum Crucis super communicandos. Deinde ad medium Altaris genuflectat.

Nakon što poslužitelji i oni koji se žele pričestiti zajedno izmole *Confiteor* (str. 156.), svećenik poklekne i ponešto odstupivši od sredine oltara, kako ne bi okrenuo leđa Presvetom Sakramentu, daje odrješenje govoreći: *Misereátur*, itd... i *Absolutiónem*, itd. čineći znak križa desnom rukom nad pričesnicima. Zatim poklekne u sredini oltara.

Sacerdos vero ministret primo Hostias consecratas quae erant reservatae in Pyxide, et postea quae recenter sunt consecratae, ita ut paucae remaneant post communionem, in Pyxide reponendae et asservandae. Dum autem quamlibet Hostiam ministrat, accipiat eam pollice et indice dexterae manus, et Pyxidem seu Patenam sinistra, supponendo eam Hostiae.

A svećenik prvo poslužuje posvećene hostije koje su se čuvale u piksidi, a zatim one koje su nedavno posvećene, tako da preostane malo onih koje nakon pričesti treba pohraniti i čuvati u piksidi. Kada pak poslužuje pojedine hostije, uzme je palcem i kažiprstom desne ruke, a piksidu ili patenu lijevom rukom, držeći je ispod hostije.

Accepto itaque Sacramento, (secundum usum jam universalem in toto Ordine, et ritui Sanctae Romanae Ecclesiae conformem) illud elevat, conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce:

Ecce Agnus Dei, ecce qut tollit peccáta mundi.

Uzevši, dakle, Sakrament (prema običaju koji je već općenit u čitavom Redu i koji se slaže s obredom Svete Rimske Crkve) podigne je i okrenut prema puku u sredini oltara kaže jasnim glasom:

Evo Jaganjca Božjeg, evo Onoga koji oduzima grijehe svijeta.

---

[97] Prema Ceremonijalu Reda propovjednika iz 1869. godine, str. 385. -386.

Mox subdit: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum sed tantum dic verbo et sanábitur ánima mea; ac tertio repetit.

Odmah dodaje: Gospodine, nisam dostojan da uniđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja; i ponovi do trećeg puta.

Quo dicto sic se transferat usque ad Fratrem communicandum. Et cum tradit Hostiam, signum Crucis cum Hostia ante os communicantis formans, dicat, nihil aliud praemittendo:

Nakon što to kaže, pođe do brata kojeg treba pričestiti. I dok predaje hostiju, čineći znak križa s hostijom ispred usta pričesnika, ništa drugo ne dodajući, kaže:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat te in vitam ætérnam. Amen.

Tijelo Gospodina našega Isusa Krista sačuvalo te za život vječni. Amen.

Si Ministri fuerint communicandi, primo communicet eos secundum ordinem graduum suorum. Deinde caeteros Fratres incipiens ab his qui sunt ad partem Epistolae et progrediendo ad dexteram suam: postea saeculares.

Ako treba pričestiti poslužitelje, prvo pričesti one prema redu stupnja njihove službe. Zatim pričešćuje ostalu braću, počevši od onih koji se nalaze na strani poslanice i polazeći dalje svojom desnom stranom, a nakon toga svjetovnjake.

Nakon pričesti

Postea cum Calice, utraque manu delato, ad cornu Epistolae pro ablutione, quae ex solo vino infundetur, accedat, nihil dicens: et deinde eam sumat.

Nakon toga pođe s kaležom, držeći ga s obje ruke, na stranu poslanice radi pranja ruku, radi čega se dolijeva samo vino, ne govoreći ništa: a zatim ga popije [vrativši se do sredine oltara].

Secundam ablutionem ex vino, et aqua, super digitos accipiat, illos aptando dicens secreto:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: ut de Córpore et Sánguine Dómini nostri Jesu Christi fiat nobis remédium sempitérnum. Amen.

Drugo pranje vinom i vodom primi na prste, stavivši ih u prikladan položaj, potiho govoreći:

Ono što smo ustima primili, Gospodine, daj da prihvatimo čiste duše: da nam Tijelo i Krv Gospodina našega Isusa Krista bude vječni lijek. Amen.

Deinde purificatorio extergat ipsos digitos, et postea dextera Calicem sumens ebibat, os tergens cum purificatorio, et tandem Calicem. Quo exterso, Calicem super corporale demittat, purificatorium desuper extendens, patenam eidem imponens, palla, et velo cooperiens, ac inclinato capite Cruci, ad Missale se conferens (quod a ministro ad cornu Epistolae delatum erit), junctis manibus ante pectus dicat:

Zatim purifikatorijem obriše same prste, i nakon toga ispije kalež uzevši ga desnom rukom, obriše usta purifikatorijem, a potom kalež. Nakon što ga obriše, kalež položi na tjelesnik, nad njim rastegne purifikatorij, položi patenu na nj i pokrije ga palom i velom, te naklonivši glavu križu, pođe prema misalu (koji će ministrant prenijeti na stranu poslanice), i sklopljenih ruku pred prsima govori:

Communio

Matth. 2

Vídimus stellam ejus in oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Pričesna pjesma

Mt 2

Vidjeli smo njegovu zvijezdu na istoku i došli smo s darovima da se poklonimo Gospodinu.

Deinde ad populum se vertens dicat:
S. Dóminus vobíscum.

Minister respondeat ut supra ante primam Orationem fecit:
℟. Et cum spíritu tuo.

Ad Orémus junctis manibus ante pectus, inclinet paululum caput versus Crucem. Postea dicat apertis manibus et de more extensis:

Postcommunio

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut quæ sollémni celebrámus officio; purificátæ mentis intellegéntia consequámur. (Junctis manibus ante pectus.) Per Dóminum nostrum Jesum Christum (ad medium altaris veniat, si est ultima oratio), Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
Minister respondeat: ℟. Amen.

Ad populum conversus, elevatis et extensis manibus, dicat:
S. Dóminus vobíscum.

Minister respondeat:
℟. Et cum spíritu tuo.

Verso vultu, ut antea, ad populum, ac junctis manibus, dicat:
Ite, Missa est.

Zatim, okrenuvši se prema puku, kaže:
S. Gospodin s vama.

Ministrant odgovori kao što je gore učinio prije prve molitve:
℟. I s duhom tvojim.

Na riječi Pomolimo se sklopljenih ruku pred prsima, malo nakloni glavu prema križu. Nakon toga, otvorenih ruku i raširenih prema običaju, govori:

Popričesna

Podaj, molimo, svemogući Bože, da ono što svečanom službom slavimo, razumom očišćene duše shvatimo. (Sklopljenih ruku pred prsima.) Po Gospodinu našemu Isusu Kristu (dođe do sredine oltara, ako je posljednja molitva), Sinu tvojemu: koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.

Ministrant odgovori: ℟. Amen.

Okrenuvši se prema puku, podigavši i raširivši ruke, kaže:
S. Gospodin s vama.

Ministrant odgovori:
℟. I s duhom tvojim.

Okrenuvši lice, kao prije, prema puku, i sklopljenih ruku, kaže:
Idite, Misa jest.

Minister respondeat:
℟. Deo grátias.

Ministrant odgovori:
℟. Bogu hvala.

Dicto Ite, Missa est, revertatur ad altare eadem via, qua ad populum se verterat; et tunc inclinans profunde, junctis manibus dicat secreto:

Pláceat tibi sancta Trínitas obséquium servitútis meæ, et præsta, ut sacrifícium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit te miseránte propitiábile.
(Erectus exosculetur altare.)
Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Rekavši Ite, Missa est, okrene se istim putem do oltara, kojim se okrenuo prema puku; i onda duboko se naklonivši sklopljenih ruku potiho govori:

Neka ti ugodi, sveto Trojstvo, poslušno izvršenje moje službe; i podaj da žrtva koju sam ja nedostojan prikazao pred očima tvojega veličanstva, tebi bude ugodna, a meni i svima onima za koje sam je prikazao, neka po milosrđu tvojem bude spasonosna. (Uspravljen poljubi oltar).
Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Ad populum conversus det Benedictionem manu dextera totaliter extensa, sinistram pectori applicando, unica cruce populum signans:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper.
Minister respondeat: ℟. Amen.

Okrenut prema puku, daje blagoslov potpuno ispruženom desnom rukom, dok lijevu ruku drži na prsima, blagoslivljajući narod jednim križem:

Blagoslov Boga svemogućega Oca i Sina i Duha Svetoga, sišao na vas i ostao vazda.

Ministrant odgovori: ℟. Amen.

POSLJEDNJE EVANĐELJE

Dicendo Initium, etc. signet pollice frontem, os, et pectus Crucis signaculo, et se totum, ut in primo Evangelio factum est. Minister respondeat: ℟. Glória tibi, Dómine.

Interim, dum Evangelium prosequitur, junctis manibus, intento vultu ad Evangelii cornu respiciat, neque tunc temporis complicet corporale.

✠ Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.
℟. Glória tibi Dómine.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil: Quod factum est, in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: Et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et

Govoreći Početak, itd. označi čelo, usta i prsa znakom križa, i prekriži se čitav, kao u što je učinjeno u prvom Evanđelu. Ministrant odgovori: ℟. Slava tebi, Gospodine.

Međutim, dok govori Evanđelje, neka sklopljenih ruku gleda licem usmjerenim prema strani evanđelja, i neka u to vrijeme ne slaže tjelesnik.

✠ Početak svetoga Evanđelja po Ivanu.
℟. Slava tebi, Gospodine.

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa od onoga što postade: u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze. Bî čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on Svjetlo, nego da posvjedoči za Svjetlo. Bijaše to svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka koji dolazi na svijet. Bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. K svojima dođe i njegovi ga ne primiše. A

mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: Qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Hic genuflectitur. Et Verbum caro factum est, (et surgens prosequitur) et habitávit in nobis: Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.
℟. Deo grátias.

onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga. Ovdje se poklekne. I Riječ tijelom postade, (i ustajući nastavi) i nastani se među nama: i vidjesmo slavu njegovu, slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca, pun milosti i istine.
℟. Bogu hvala.

MOLITVE PAPE LEONA XIII. NAKON TIHE SV. MISE

Nakon tihe sv. mise svećenik i vjernici klečeći mole tri puta *Zdravo, Marijo*, jednom *Zdravo, Kraljice*. Zatim svećenik govori molitvu *Bože, utočište naše* i molitvu sv. Mihaelu Arkanđelu.

S. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

M. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

S. Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom; blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

M. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike sada i na času smrti naše. Amen.

S. Salve Regína, Mater misericórdiæ, vita, dulcédo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eia ergo, Advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis, post hoc exílium, osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo Mária.

S. Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi vapijemo prognani sinovi Evini, k tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.

S. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.
M. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

S. Moli za nas, sveta Bogorodice.

M. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

S. Orémus.
Deus, refúgium nostrum et virtus, pópulum ad te clamántem propítius réspice; et intercedénte gloriósa, et immaculáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, ejus Sponso, ac beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quas pro conversióne peccatórum, pro libertáte et exaltatióne sanctæ Matris Ecclésiæ, preces effúndimus, misércors et benígnus exáudi. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
M. Amen.

S. Pomolimo se.
Bože, utočište naše i kreposti, milostivo pogledaj na narod koji k tebi vapije; te po zagovoru slavne i bezgrješne Djevice Bogorodice Marije, blaženoga Josipa, njezina Zaručnika, te blaženih Apostola svojih Petra i Pavla, i svih svetih: prošnje koje ti upravljamo za obraćenje grešnika, za slobodu i uzvišenje Svete Majke Crkve, milostivo i dobrostivo usliši. Po Kristu Gospodinu našemu.
M. Amen.

S. Sancte Míchaël Archángele, defénde nos in prǽlio; contra nequítiam et insídias diáboli esto præsídium. Imperet illi Deus, súpplices deprecámur: tuque, princeps milítiæ cæléstis, sátanam aliósque spíritus malígnos, qui ad perditiónem animárum pervagántur in mundo, divína virtúte in inférnum detrúde.
M. Amen.

S. Sveti Mihaele Arkanđele, brani nas u boju; protiv opakosti i zasjeda đavolskih budi nam zaklon. Neka mu zapovijeda Bog; ponizno molimo: i ti, vojvodo vojske nebeske, sotonu i druge zle duhove koji svijetom obilaze na propast duša, božanskom krepošću u pakao strovali.
M. Amen.

S. Cor Jesu sacratíssimum.
M. Miserére nobis.

S. Presveto Srce Isusovo.
M. Smiluj nam se. (triput)

DE SERVITORIBUS MISSARUM privatarum.

1 IN Missis privatis Frater ministrans deferat cappam, saltèm diebus Dominicis, & Festivis, semperquè mundas habeat manus. In incessu, statu, habitu, & in omnibus motibus suis, nihil faciat, quod cujusquam offendat aspectum, sed quod suam deceat sanctitatem. Diligenter attendat, quòd vestes Sacerdotis, dùm induit se, decenter componantur. Dùm ei porrigit amictum, manipulum, stolam, vel quid aliud, semper capite discooperto, reverenter ejus deosculetur manus. Deferat Sacerdoti Missale, ad hoc ut Missam præparare possit, antequàm pergat ad Altare.

2 Mappas Altaris (coopertorium auferendo) explicet maturè, & diligenter, & alia circà Altare disponat, & ordinet. Provideat, nè cum vestibus suis vestes sacras, vel alia sacra circà Altare irreverenter tangat. Pergens ad Altare, portando Missale antè pectus, cum religiosa modestia, & gravitate incedat.

3 Cùm ad Altare pervenerit, reverenter inclinet, vel genuflectat cum Sacerdote; deindè Missale reponat super pulvinar in cornu Epistolæ, candelas accendat, vinum & aquam reverenter ministret, & attendat, quòd vinum sit benè sanum, & mundum; similiter videat, si aqua sit recens, & munda; & caveat sollicitè, nè unum pro alio ministret, & aquam porrigens dicat *Benedicite*. Si non sit in majoribus Ordinibus, non tangat Calicem nudâ manu, nec ministret propriâ manu hostiam, aut vinum & aquam, sed omnia Sacerdoti exhibeat accipienda.

Rubrike „De servitoribus missarum privatarum“ u Misalu Reda propovjednika iz 1726. godine

Upute za ministriranje na tihoj misi

Upute za ministriranje na tihoj misi nalaze se u Misalu Reda propovjednika u poglavlju pod nazivom „De servitoribus missarum privatarum“. Donosimo ih u cijelosti u latinskom izvorniku i hrvatskom prijevodu.

DE SERVITORIBUS MISSARUM PRIVATARUM

1. In missis privatis frater ministrans deferat cappam, saltem diebus Dominicis et festivis, semperque mundas habeat manus.

In incessu, statu, habitu, et in omnibus motibus suis, nihil faciat, quod cujusquam offendat aspectum, sed quod suam deceat sanctitatem.

Diligenter attendat, quod vestes Sacerdotis, dum induit se, decenter componantur. Dum ei porrigit amictum, manipulum, stolam, vel quid aliud, semper capite discooperto, reverenter ejus deosculetur manus. Deferat Sacerdoti Missale, ad hoc ut Missam praeparate possit, antequam pergat ad altare.

O POSLUŽITELJIMA NA PRIVATNIM MISAMA

1. U privatnim misama neka brat poslužitelj nosi plašt, barem na nedjelje i blagdane, i neka uvijek ima čiste ruke.

U koraku, stavu, držanju, i u svim svojim kretnjama neka ne čini ništa što bi uvrijedilo bilo čije oči, nego samo ono što dolikuje njegovoj svetosti.

Neka brižno pazi da se svećenikovo ruho, dok se odijeva, dolično uredi. Dok mu pruža amikt, manipul, štolu ili nešto drugo, neka mu uvijek otkrivene glave s poštovanjem poljubi ruku. Neka donese svećeniku misal, kako bi mogao pripraviti misu, prije nego što pođe k oltaru.

2. Mappas altaris (coopertorium auferendo) explicet mature, et diligenter, et alia circa altare disponat et ordinet.

Provideat ne cum vestibus suis vestes sacras, vel alia sacra circa altare irreverenter tangat.

Pergens ad altare, portando Missale ante pectus, cum religiosa modestia, et gravitate incedat.

3. Cum ad altare pervenerit, reverenter inclinet, vel genu flectat cum Sacerdote; deinde Missale reponat super pulvinar in cornu Epistolae, candelas accendat, vinum et aquam reverenter ministret, et attendat quod vinum sit bene sanum et mundum; similiter videat si aqua sit recens et munda; et caveat sollicite ne unum pro alio ministret; et aquam porrigens dicat: Benedicite. Si non sit in majoribus Ordinibus, non tangat calicem nuda manu, nec ministret propria manu hostiam, aut vinum et aquam, sed omnia Sacerdoti exhibeat accipienda.

2. Oltarnike (skinuvši pokrivalo) treba pravovremeno i pažljivo razviti, te pripraviti i urediti sve ostalo oko oltara.

Neka bude oprezan da ne bi svojom odjećom nedostojno doticao sveto ruho i ostale svete stvari oko oltara.

Polazeći k oltaru, dok nosi misal pred prsima, neka korača s redovničkom čednošću i ozbiljnošću.

3. Kada dođe do oltara, dolično se nakloni ili poklekne sa svećenikom; zatim misal postavi na stalak na strani poslanice, upali svijeće, s poštovanjem poslužuje vino i vodu, i neka pazi da je vino nepokvareno i čisto; slično tako, neka provjeri je li voda svježa i čista; i neka dobro pazi da ne posluži jedno umjesto drugoga; i dok poslužuje vodu, neka kaže: Benedicite. Ako nije zaređen za više redove, neka ne dotiče kalež golim rukama, i neka ne pruža hostiju vlastitim rukama, ili vino i vodu, nego neka ih predstavi svećeniku da ih uzme.

4. Ad Confiteor Deo, recipiat se ad sinistram Sacerdotis, et genu flectens, ipsi devote respondeat Misereatur tui, postea Kyrie cum Sacerdote alternatim dicat: ac inde non recedat, donec, dicta Epistola, et Alleluia cum Versu, post ipsum, vel Tractum, aut Sequentiam surgens, librum accipiet, et ad cornu Evangelii portabit.

4. Kod Confiteor Deo, neka se smjesti na lijevu stranu svećenika, i klečeći neka mu pobožno odgovori Misereatur tui, nakon toga govori Kyrie naizmjenično sa svećenikom: i ne odlazi odatle sve dok ne ustane nakon čitanja poslanice i Aleluje sa stihom nakon nje ili zavlake ili posljednice, i uzme knjigu, te je odnese na stranu Evanđelja.

5. Animadvertat quod, quando liber est in cornu Epistolae, debet ipse semper esse in cornu Evangelii, et e contra: semperque genua flectens, nisi cum legitur Evangelium, vel cum ministraturus est Sacerdoti vinum, aut aquam, cereum accensurus ad Elevationem, seu librum transportaturus.

5. Neka pripazi da kad je knjiga na strani poslanice, on uvijek treba biti na strani Evanđelja i obratno. I uvijek treba klečati, osim kada se čita Evanđelje ili kad treba posluživati svećeniku vino ili vodu, kad treba upaliti svijeću za podizanje, ili kad treba prenositi knjigu.

6. Transiens ab una ad alteram partem, in medio altaris reverenter semper inclinet, vel genu flectat, si SS. Sacramentum sit expositum. Dum Sacerdos dicit Offertorium, ad cornu Epistolae accedat, mappulam explicet et extendat, aquam praeparet, ut venienti Sacerdoti pro digitis abluendis, omni cum reverentia ministret.

6. Prelazeći s jedne strane na drugu stranu, u sredini oltara treba se uvijek nakloniti s poštovanjem, ili pokleknuti ako je izložen Presveti Sakrament. Dok svećenik govori ofertorij, pristupi strani poslanice, razvije i raširi ubrus, pripravi vodu, kako bi svećeniku, kada dođe radi pranja prstiju, posluživao sa svim poštovanjem.

7. Ad Sanctus, aliquot ictibus campanulae adstantes moneat; deinde surgat, et cereum accendat: in elevatione Sanctissimi Corporis, et Sanguinis Domini nostri Jesu Christi, campanulam, genibus flexis retro Sacerdotem, modeste pulset, et elevare casulam non omittat.

7. Na Sanctus s nekoliko udaraca zvoncem upozori nazočne; zatim ustane i upali svijeću. Prigodom podizanja Presvetog Tijela i Krvi Gospodina našega Isusa Krista, klečeći iza svećenika treba lagano zazvoniti zvoncem, i neka ne propusti podignuti kazulu.

8. Postquam Sacerdos communicavit, praesto surgat; vinum in prima ablutione, in secunda autem vinum et aquam, pro ablutione ministret; librum a cornu Evangelii ad cornu Epistolae asportet; cereum, qui fuit in Elevatione accensus extinguat, et ad cornu Evangelii genu flectat.

8. Nakon što se svećenik pričesti, odmah ustane i poslužuje vino kod prvog pranja, a u drugom poslužuje vino i vodu za pranje; prenese knjigu sa strane Evanđelja na stranu poslanice; ugasi svijeću koja je bila upaljena za podizanje, i klekne na strani poslanice.

9. Non stet prostratus in tota Missa, sed oculos et mentem habeat circa altare, ut videat quae fuerint facienda, et audiat cum Sacerdoti fuerit respondendum; cui prompte et devote semper respondere debebit.

9. Neka ne stoji prostrt tijekom cijele mise, nego neka oči i misli drži oko oltara, kako bi vidio što se čini i čuo kada treba odgovarati svećeniku; kojemu uvijek treba spremno i pobožno odgovarati.

10. Data benedictione in fine Missae, surgat, librum accipiat, si non sit deferendus ad cornu Evangelii pro eo dicendo, juxta qualitatem diei, ut dicitur in Ritu

10. Nakon što je dan blagoslov na kraju mise, ustane, uzme knjigu, ako je ne treba prenijeti na stranu Evanđelja radi čitanja, prema vrsti blagdana, kako se govori u

Missae, et candelas exstinguat tempore opportuno, ita ut, expleto Evangelio, quod post Missam dici solet, paratus sit, ut Sacerdotem praeeundo ad sacristiam reducat.

obredu mise, i ugasi svijeće u prikladno vrijeme, tako da bude spreman nakon dovršetka Evanđelja, koje se običava čitati nakon mise, kako bi se hodajući pred svećenikom vratio u sakristiju.

11. Ubi, deposito Missali, et cereo, prostratus ad pedes Sacerdotis, veniam petat, si in aliquo circa servitium deliquit; postea Sacerdotem adjuvet ad deponendas sacras vestes, et quando ab ipso stolam, manipulum, cingulum vel quid aliud accipiet, tunc ejus, (ut dictum est), deosculetur manus. Quibus peractis, dicat Sacerdoti: Benedictus Deus; quo subjungente Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus, minister respondeat Amen; et deinde recedat, accepta benedictione.

11. Ondje odloživši misal i svijeću, prostrt do nogu svećenika, moli oproštenje ako je u nečemu pogriješio prigodom posluživanja. Nakon toga pomogne svećeniku da svuče sveto ruho, i kada od njega primi štolu, manipul, pojas ili nešto drugo, tada poljubi njegovu ruku (kao što je rečeno). Nakon što se to obavi, kaže svećeniku: Blagoslovljen Bog; a kada on doda Otac i Sin i Duh Sveti, ministrant odgovori Amen; i zatim otiđe nakon što je primio blagoslov.

2. Po dominikanskom obredu

(Latinski)

Prije nego počne sv. Misa, ministrant stojeći sa strane Epistole dat će svećeniku vino i vodu. Dajući vodu reći, će: Benedicite. Kad svećenik blagoslovi vodu ministrant će odgovoriti: Amen.

Svećenik: In nomine Patris itd. Konfitemini Domino kvoniam bonus.

Ministrant: Kvoniam in sekulum mizerikordia ejus.

S. Konfiteor Deo omnipotenti itd.

M. Mizereatur tui omnipotens Deus, et dimitat tibi omnia pekata tua, liberet te ab omni malo, salvet et konfirmet in omni opere bono, et perdukat te ad vitam eterman.

S. Amen.

M. Konfiteor Deo omnipotenti, et Beate Marie semper Virgini, et beato Dominiko Patri nostro, et omnibus sanktis, et tibi Pater, kvia pekavi nimis kogitacione, lokucione, opere et omisione, mea kulpa, prekor te orare pro me.

S. Mizereatur vestri omnipotens Deus et dimitat vobis omnia pekata vestra, liberet vos ab omni malo, salvet et konfir-

215

Upute za ministriranje po dominikanskom obredu u molitveniku „Božje dijete“, koji je priredio dominikanac Frano Kovačević, a izdao dominikanski provincijalat u Dubrovniku (II. izdanje, 1959. god.). Latinski tekst sv. mise napisan je fonetski kako bi ga ministranti lakše zapamtili.

Upute za svečanu misu

Upute za svečanu misu nalaze se u Misalu Reda propovjednika u poglavlju pod nazivom „De officio ministrorum altaris in Missa majori“. Donosimo ih u cijelosti u latinskom izvorniku i hrvatskom prijevodu.

DE PRAEPARATIONE MINISTRORUM

Quando Missa in Conventu fuerit celebranda, ministri altaris, audito signo, se praeparare non differant. Et in primis Acolythi superpelliceis induti, vel albis in Duplicibus, et Totis Duplicibus alios ministros juvent. Nihilominus tamen Diaconus et Subdiaconus juvent se mutuo, et ambo Sacerdotem.

In Conventibus autem, ubi pauci sunt fratres, audito signo, poterunt Diaconus et Subdiaconus se praeparare absque sericis indumentis, et ita Officium, si erit dicendum, cum aliis in choro persolvere, quousque cum Sacerdote discedent a choro, ut ipsum adjuvent.

O PRIPRAVI POSLUŽITELJA

Kada treba slaviti misu u konventu, poslužitelji oltara, čuvši zvono, neka ne odgađaju svoju pripravu. I prije svih akoliti, odjenuti superpelicejem ili albom u dvostrukim i potpuno dvostrukim blagdanima, neka pomognu drugim poslužiteljima. Ipak, neka si đakon i podđakon međusobno pomažu i obojica svećeniku.

U konventima pak gdje je malo braće, čuvši zvono, mogu se đakon i podđakon pripraviti bez svilenog ruha, i tako mogu oficij, ako ga treba izmoliti, zajedno s drugima obaviti u koru, sve dok ne pođu sa svećenikom iz kora, kako bi mu pomogli.

In hujusmodi autem praeparatione, caputia sic aptanda sunt sub vestibus ecclesiasticis, ne gibbus aliquis notabilis umquam appareat in humeris Fratrum.

A u ovoj pripravi treba tako namjestiti kapuljače ispod crkvenog ruha da se nikada nekakvo znatnije izbočenje ne pojavi na ramenima braće.

Postmodum Acolythi altare praeparent coopertorium mapparum auferendo, et ipsas mappas decenter explicando; et unum pulvinar ad Missale in cornu Epistolae reponendum ex parte anteriori, et alterum in cornu Evangelii ex parte posteriori, et Epistolarum librum collocandum in cornu Epitolae ex parte posteriori, et ibidem appodiandum deferant; et de hostiis, et ampullis cum vino et aqua suo loco in cornu Epistolae ponendis, et de aliqua mappula ad tergendas nares, juxta Missale ponenda, provideant: hora competenti cereos suos, et altaris, ante inchoationem Missae semper accendant.

Nakon toga, akoliti priprave oltar uklonivši pokrivalo s oltarnika i dolično razvivši iste oltarnike; i donesu jedan stalak za misal koji treba smjestiti na strani poslanice s prednje strane, a drugi na strani Evanđelja sa stražnje strane, i epistolar koji treba smjestiti na strani poslanice sa stražnje strane, i ondje ga nasloniti. Trebaju se pobrinuti i za hostije, i za vrčiće s vinom i vodom koji se trebaju postaviti na svoje mjesto na strani poslanice, kao i za jedan ubrus za brisanje nosa, koji treba staviti pokraj misala. Uvijek trebaju u prikladnom času prije početka mise upaliti svoje svijeće i svijeće oltara.

In Feria III. quando de beato Dominico, Feria IV. si de beato Thoma, aut alio Sancto nostri Ordinis dicatur Missa, Feria V. cum de SS. Corpore Christi, et Sabbato, quando de beata Virgine celebratur, et in festis Simplicibus non accendantur plures

Utorkom kad se služi misa o blaženom Dominiku, srijedom ako se služi o blaženom Tomi, ili o drugom svecu našega reda, četvrtkom kad se služi o Presvetom Tijelu Kristovu, i subotom kada se slavi misa o Blaženoj Djevici, i u jednostavnim blagdanima ne pali

quam duo; in Dominicis vero, et festis Duplicibus, et Totis Duplicibus, non plures quam quatuor, magnis solemnitatibus exceptis, quando sex ad minus accendi debebunt. Idem servetur in Vesperis, et in Matutinis.

In reliquis Missis etiam ferialibus, vel Defunctorum, minus quam duo accendendi non sunt. Provideat Sacrista, ut tempore frigoris magni prunae accensae in patella decenti habeantur, per Acolythos ministrandae tempore opportuno.

se više od dvije svijeće. Ali, na nedjelje i dvostruke blagdane, i na potpuno dvostruke blagdane, ne pali se više od četiri svijeće, osim na velike svečanosti, kada se treba upaliti najmanje šest svijeća. Isto treba obdržavati u večernjama i u jutarnjama.

U ostalim misama, pa i ferijalnima, ili u misama za pokojne, ne smije se upaliti manje od dvije svijeće. Neka se sakristan pobrine da se u vrijeme velike hladnoće drži zapaljena žeravica u doličnoj posudi, koju akoliti trebaju poslužiti u prikladno vrijeme.

DE ASPERSIONE AQUAE BENEDICTAE

2. In Dominicis autem diebus provideat etiam de aqua benedicta, quae cum fuerit aspergenda, Acolythis praecedentibus, Subdiaconus, et Diaconus, et Sacerdos albis induti, et stolis ac manipulis tantum, si non sit facienda Processio alioquin induti, Sacerdos cappa serica, et Diaconus et Subdiaconus dalmaticis, Hora praecedente Missam finita, accedant ad presbyteri-

O ŠKROPLJENJU BLAGOSLOVLJENOM VODOM

2. Na nedjelje pak treba se pobrinuti za blagoslovljenu vodu, a kad njome treba blagoslivljati, nakon završetka časa koji prethodi misi, polaze k oltaru akoliti, a za njima podđakon, đakon i svećenik odjenuti samo u albe sa štolom i manipulom ako se ne obavlja procesija, u suprotnom svećenik odjene svileni plašt, a đakon i podđakon dalmatike.

um: ubi cum pervenerint, Diaconus cum Acolytho seniore stet a dextris Sacerdotis, Subdiaconus cum juniore a sinistris, et Sacerdos in medio qui omnes simul profunde inclinent, vel genuflectant ante altare, ut alibi dicitur.

Kada dođu do oltara, đakon sa starijim akolitom stane s desne strane svećenika, a podđakon s mlađim akolitom s lijeve strane, a svećenik je u sredini: svi se oni zajedno duboko naklone, ili pokleknu pred oltarom, o čemu će drugdje biti riječi.

Tunc senior Acolythorum deferat aquam acceptam de gradibus altaris (ibidem prius a Sacrista in decenti vase collocatam) Sacerdoti, qui, porrigente ei aspersorium Diacono, Cantoribus incipientibus Antiphonam Asperges me prius ipsum altare majus aspergat, et caveat ne nimis de aqua super illud projiciat: postmodum Diaconum, Subdiaconum, et Acolythos: deinde Magistrum Ordinis (si adest): postea Cantores, si fuerit Duplex, vel Totum Duplex: postmodum Fratres, incipiens a dextris, nisi quando, nullo Praelato existente in Choro dextero, Prior aliquis fuerit in sinistro, vel quando, Priore Conventus exsistente in dextero Choro, major Praelatus est in Choro sinistro; tunc enim aspergendus est major Praelatus, deinde Prior, et postea immediate Chorus dexter.

Tada stariji akolit vodu, koju uzme sa stepenica oltara (a koju je ondje prethodno stavio sakristan u doličnoj posudi) donese svećeniku koji, nakon što mu đakon pruži kotlić, dok pjevači započnu antifonu Asperges me, prvo poškropi sam veliki oltar, a neka pazi da ne baci na nj previše vode. Nakon toga, poškropi đakona, podđakona i akolite, zatim učitelja Reda (ako je nazočan), nakon toga pjevače ako je dvostruki ili potpuno dvostruki blagdan, a zatim braću, počevši od desne strane, osim ako nije nazočan nikakav prelat u desnom koru, a neki prior je u lijevom koru, ili kada je prior konventa u desnom koru, ali je viši prelat u lijevom koru. Naime, tada treba poškropiti višeg prelata, zatim priora, i nakon toga neposredno desni kor.

Si tamen Praelatus ille, qui est in sinistro Choro, habet aliquem fratrem Magistrum, superiorem locum obtinentem, tunc aspergendus est prius Chorus dexter. Sicut etiam fiet, quando, existente Praelato aliquo non Magistro in sinistro Choro, Magister aliquis est in dextero.

Ako pak ovaj prelat, koji se nalazi u lijevom koru, ima nekog brata učitelja, koji drži viši položaj, tada treba prije poškropiti desni kor. Kao što će se također obaviti kada se u lijevom koru nalazi neki prelat koji nije učitelj, a neki učitelj nalazi se u desnom koru.

Post Fratres Clericos, aspergantur Conversi, postmodum saeculares tantum in choro existentes, nisi ubi fuerit consuetudo, quod et alii extra chorum aspergantur.

Nakon braće klerika, treba poškropiti konverse, nakon toga svjetovnjake samo ako se nalaze u koru, osim u onim mjestima gdje postoji običaj da se škropi i ostale izvan kora.

Praedictus ordo servetur in danda pace, et in thurificando, et in aspersione aquae post Completorium, ubi ab uno tantum aspergi consuevit. Si autem chorus non existat juxta altare, alius Sacerdos aspergat Fratres modo praedicto.

Spomenuti red treba obdržavati u davanju mira, i u kađenju, i u škropljenju vodom nakon povečerja, gdje samo jedan običava škropiti. Ako pak nema kora uz oltar, drugi svećenik poškropi braću na spomenuti način.

Et dicto Asperges me a Conventu, Sacerdos, stando ante gradus presbyterii, sicut a principio, dicat ℣. Ostende nobis, etc. Dominus vobiscum. Oremus. Exaudi nos, etc. Hoc dicto, praedicti ministri in sacristiam revertantur.

I nakon što konvent kaže Asperges me, svećenik stojeći ispred stepenica prezbiterija, kao na početku, kaže ℣. Ostende nobis, itd. Dominus vobiscum. Oremus. Exaudi nos, itd. Nakon što se ovo izmoli, spomenuti poslužitelji vrate se u sakristiju.

Si sit facienda Processio, dum aqua aspergitur, Cruciferarius crucem a Sacrista praeparatam accipiet; et aspersione facta, Acolythi ad sacristiam redeuntes, cereos deferant, et cum Cruciferario accedant ad presbyterium, et ordine solito ad Processionem cum Conventu incedent: qua peracta, Sacerdos cum ministris ad sacristiam revertatur, ubi, deposita cappa, induatur casula.

Ako se namjerava obaviti procesija, dok se škropi vodom, križonoša uzme križ koji je pripravio sakristan; i nakon škropljenja, akoliti se vrate u sakristiju, donesu svijeće i zajedno s križonošom priđu prezbiteriju, i uobičajenim redom krenu u procesiju s konventom. Nakon što se ona obavi, svećenik se s poslužiteljima vrati u sakristiju gdje, svukavši plašt, odjene kazulu.

DE INGRESU AD ALTARE

3. Incoepto itaque a Choro post Introitum Gloria Patri, vel Versu, si Gloria Patri non dicitur, praedicti ministri procedant ad altare, cooperto capite cum caputio et amictu, primo Acolythi cum candelabris decentibus, et candelis accensis: deinde Subdiaconus librum Evangeliorum, vel calicem paratum, (quando non est deferendus post Gloria in excelsis, ut dicetur infra) et Diaconus Missale coram se deferentes pectori appodiatum, sinistra manu supposita, et dextera librum tenendo, ultimo Sacerdos junctis manibus ante pectus.

O PRILASKU OLTARU

3. Kada, dakle, kor nakon ulazne pjesme započne Gloria Patri, ili stih ako se Gloria Patri ne govori, spomenuti službenici pođu k oltaru pokrivene glave kapuljačom i amiktom, prvo idu akoliti s doličnim svijećnjacima i upaljenim svijećama, zatim podđakon s evađelistarom ili pripravljenim kaležom (kada se ne donosi nakon Gloria in excelsis, kao što će kasnije biti rečeno) i đakon s misalom, koje nose ispred sebe naslonjene na prsa, podržavajući ih lijevom rukom, a desnom držeći knjigu; posljednji hoda svećenik sklopljenih ruku pred prsima.

Venientibus autem ipsis ante altare, et stantibus ab invicem in aliqua distantia ante illud infra infimum gradum, Diaconus ad dexteram Sacerdotis, Subdiaconus ad sinistram, et simili modo Acolythi, unus hinc, et alius inde, omnes simul profunde inclinent, vel genu flectant, et discooperto capite, mox erectus Sacerdos, postquam dixerit secreto Orationem Actiones nostras, signans se a fronte ad pectus et humeros, intelligibili voce dicat: In nomine Patris, et Filii, etc. ℣. Confitemini, etc. et dum dicitur Confiteor Deo, etc. inclinent profunde, genibus non curvatis, (quod in similibus inclinationibus semper observetur) stantibus tamen erectis Acolythis, et versis ad se mutuo vultibus, ac candelabra prae manibus habentibus.

Kada oni dođu ispred oltara i stoje na određenoj udaljenosti jedan od drugoga, ispod najniže stepenice pred oltarom, đakon na desnoj strani svećenika, podđakon na lijevoj strani, i na sličan način akoliti, jedan ovdje, drugi ondje, svi se zajedno duboko naklone ili pokleknu, i svećenik uspravljen, otkrivši glavu, odmah nakon što potiho izmoli molitvu Actiones nostras, križajući se od čela do prsa i ramena, razgovijetnim glasom kaže: In nomine Patris, et Filii, itd. ℣. Confitemini, itd. i dok se govori Confiteor Deo, itd. duboko se naklone bez prigibanja koljena (što se uvijek treba obdržavati u sličnim naklonima), ali u to vrijeme akoliti uspravno stoje i okrenu se licem jedan prema drugomu i drže svijećnjake u rukama.

Ita confessione facta, et absolutione, se erigant, et dicat Sacerdos Adjutorium, etc. et appropinquans ad altare, inclinatus non ex transverso, sed in directum versus medium altaris, (quod semper est observandum in hujusmodi inclinationibus) dicat Orationem Aufer a nobis, etc. et denuo erectus, secreto dicat In nomine Patris, etc.

Tako obavivši opću ispovijed i odrješenje, usprave se i svećenik kaže Adjutorium, itd. i približavajući se oltaru, naklonjen, ali ne naprečac, nego ravno prema sredini oltara (što se uvijek treba obdržavati u takvim naklonima), govori molitvu Aufer a nobis, itd. i iznova uspravljen, potiho govori In nomine Patris, itd.

Interim Diaconus Missale ponat in cornu Epistolae, et Subdiaconus ad cornu Evangelii librum Evangeliorum, appodiando illum in posteriore parte altaris, et Acolythi deponant cereos cum candelabris super gradus presbyterii, exstinguentes eosdem.

U međuvremenu, đakon odnese misal na stranu poslanice, a podđakon evanđelistar na stranu Evanđelja i nasloni ga na stražnju stranu oltara, i akoliti odlože svijeće sa svijećnjacima na stepenice prezbiterija i ugase ih.

Tunc omnes convenientes ad librum, a Diacono jam apertum, (qui etiam toties quoties oportuerit, folia vertere, et Sacerdoti dicenda ostendere debebit) et stantes ad dextris Sacerdotis ordinati secundum gradus suos, dicant cum Celebrante Introitum, et Kyrie eleison, nec flectant genua cum dicitur Salve sancta parens.

Onda se svi okupe kod knjige, koju je đakon već otvorio (on također treba svaki put, kada je to potrebno, okretati stranice i svećeniku pokazivati što treba govoriti) i stojeći s desne strane svećenika, poredani prema svojem položaju, govore zajedno s celebrantom ulaznu pjesmu i Kyrie eleison, i ne pokleknu kada se govori Salve sancta parens.

4. Deinde post Sacerdotem ordinet se Diaconus, et Subdiaconus post Diaconum. Acolythi autem infra gradus presbyterii, hinc inde, (vel in primis sedibus chori, maxime ubi sunt pauci fratres) stent parati ad sua ministeria peragenda: ita tamen, quod dum Canon, vel aliud a Sacerdote in medio altaris stante dicitur, si fuerint duo Acolythi, unus ad dexteram Diaconi, et alter ad

4. Zatim se poredaju đakon iza svećenika, a podđakon iza đakona. Akoliti pak ispod stepenica prezbiterija, na ovoj i onoj strani (ili kod prvih sjedala kora, ponajviše ondje gdje je malo braće) stoje spremni da obave svoje službe: ali tako da kada svećenik govori kanon ili nešto drugo stojeći u sredini oltara, ako su dvojica akolita, jedan treba stajati na desnoj strani đakona, a drugi

sinistram in modum quasi crucis stent ordinati, dum non sunt in aliquo ministerio occupati. Numquam autem in tota Missae celebratione ascendant ad supremum gradum presbyterii, in quo Sacerdos assistit.

na lijevoj, kao u obliku križa, dok nisu zaokupljeni nekom službom. No, nikada tijekom čitave celebracije mise ne smiju uzići na najvišu stepenicu prezbiterija na kojoj se nalazi svećenik.

Si vero Dominica, vel Duplex, et supra fuerit, poterunt omnes ire sessum, tali servato ordine, ut Sacerdote primo in presbyterio a cornu Epistolae, (in qua parte semper sedes hujusmodi sunt parandae) sedente, ad ejus sinistram Diaconus sedeat, et ad hujus sinistram Subdiaconus; deinde etiam ibi Acolythi sedeant, vel alibi, in scabello tamen inferiori, (et hic ordo servetur ubicumque sederint ministri altaris.)

Ako je pak nedjelja ili dvostruki blagdan, ili viši blagdan, mogu svi sjesti, obdržavajući ovaj red: da svećenik prvi sjedne u prezbiteriju na strani poslanice (na toj strani treba uvijek pripremiti takvu sjedalicu), na njegovoj lijevoj strani sjedne đakon, a s njegove lijeve strane podđakon. Zatim, sjednu i akoliti ondje ili drugdje, ali na nižu klupu (i ovaj red treba se obdržavati gdje god sjednu službenici oltara).

Qui antequam sessum eant, mappulam extendent super genua Sacerdotis, Diaconi, et Subdiaconi, taliter ut possint etiam super eam manus appodiare; quam postea alter Acolythorum, ad ultimum Kyrie eleison surgens, levabit, incipiendo a Sacerdote, et manum ejus osculando.

Prije nego što oni [akoliti] pođu sjesti, razviju *mappulu* na krilu svećenika, đakona i podđakona, tako da mogu na nju nasloniti i ruke. Kasnije će je drugi akolit, ustavši na posljednji Kyrie eleison, podići počevši od svećenika i poljubivši njegovu ruku.

AD GLORIA IN EXCELSIS DEO

5. Quo facto, surgant omnes, et ante medium altaris stantes, inclinent profunde, et Sacerdos, postquam ascenderit ad altare, incipiat Gloria in excelsis, si dicendum fuerit, (vel si non, dicat conversus ad populum Dominus vobiscum) ceteris ministris, ut dictum est, ordinatis post ipsum.

Deinde simul ad cornu Epistolae venientes, prosequantur incoeptum Gloria cum Sacerdote, stantes a dextris ejus ordine supradicto.

Quo dicto, Sacerdos et Diaconus stent, donec Conventus impleverit illud. Et cavendum est ministris, ne transeant, dum aliquid instat agendum, inter ministros gradus majoris, sed retro eos.

Interim dum cantatur Gloria in excelsis in Dominicis diebus, et in festis Duplicibus, vel Kyrie eleison, quando Gloria in excelsis a Septuagesima usque ad Pascha non dicitur, Subdiaconus, altero Acolythorum praecedente, in sacristiam pergat, et ibi pulchram et mundam mappam praepara-

KOD SLAVA BOGU NA VISINI

5. Nakon što je ovo učinjeno, svi ustanu i stojeći ispred sredine oltara duboko se naklone, i svećenik nakon što je uzišao do oltara započne Gloria in excelsis, ako se treba govoriti (ili ako se ne govori, okrenut prema narodu kaže Dominus vobiscum), dok se ostali službenici poredaju iza njega kao što je rečeno.

Zatim zajedno došavši na stranu poslanice, nastave započetu Gloriju sa svećenikom, stojeći s njegove desne strane u spomenutom redu.

Nakon što je izmole, svećenik i đakon stoje dok konvent ne dovrši pjevanje. I neka poslužitelji paze da ne prolaze među službenicima višeg stupnja, dok nešto treba učiniti, nego iza njih.

U međuvremenu, dok se pjeva Gloria in excelsis na nedjelje i dvostruke blagdane, ili Kyrie eleison kad se od Sedamdesetnice do Uskrsa ne govori Gloria in excelsis, podđakon pođe u sakristiju, a pred njim hoda drugi akolit, i ondje podđakon pripravljenu lijepu i čistu mappu razvije na

tam super humeros suos (juvante Acolytho) decenter extendat: calicem praeparatum, ut dictum est in Missa privata, accipiat: et sic, praecedente Acolytho, vinum et aquam portante, calicem elevatum ante pectus suum deferat reverenter, et cum ad altare pervenerint, in medio inclinent profunde.

svojim ramenima (uz pomoć akolita). Uzme pripravljeni kalež, kao što je rečeno kod privatne mise, i tako dok pred njim hoda akolit, koji nosi vino i vodu, s poštovanjem nosi kalež pred svojim prsima, a kada dođu do oltara, u sredini se duboko naklone.

Deinde Subdiaconus calicem superponat altari, mappam deponat et super cornu Epistolae decenter extendat, et super eam calicem praeparatum accommodet. Acolythus autem in fenestella, aut super scamnum ad cornu Epistolae vinum et aquam reponat.

Zatim podđakon postavi kalež na oltar, mappu odloži i dolično razvije na strani poslanice, i na njoj smjesti pripravljeni kalež. Akolit pak odloži vino i vodu na otvor ili na klupu na strani poslanice.

AD ORATIONES

6. Dicto Gloria in excelsis, vel Kyrie eleison pro tempore, dum incipit Sacerdos Dominus vobiscum, Diaconus, non flexis genibus, nisi Episcopus celebraverit, leviter casulam per inferiorem elevet extremitatem, et ita tenendo casulam cum Sacerdote pergat ad librum, et eidem Orationem dicendam ostendat, quod etiam faciet ad Offertorium, Orate fratres, et Postcommunionem.

KOD MOLITAVA

6. Nakon što izmoli Gloria in excelsis, ili Kyrie eleison u skladu s vremenom, svećenik započne: Dominus vobiscum, dok đakon ne klečeći, osim ako celebrira biskup, lagano podigne kazulu po donjem kraju, i tako drži kazulu dok svećenik hoda prema knjizi, i pokaže mu molitvu koju treba govoriti, a to čini i kod ofertorija, Orate fratres i popričesne molitve.

Dicto Dominus vobiscum, dicat Orationem.

Quod si Missa fuerit de Quadragesima, Diaconus post Oremus, flectendo genua cum aliis inferioribus ministris, dicat clara voce Flectamus genua, et surgendo, immediate dicat Levate.

Sacerdos vero non flectat genua, sed subjungat Orationem; qua finita, dicat Per omnia saecula saeculorum, et responso a Choro Amen, Sacerdos et Diaconus ad medium altaris euntes, usque ad infimum gradum descendant, et omnes ministri simul cum eis ante altare profunde inclinent, et sessum eant.

Rekavši Dominus vobiscum, govori molitvu.

Ako je misa korizmenog vremena, đakon nakon Oremus, kleknuvši s drugim nižim službenicima, glasno kaže Flectamus genua [Prignimo koljena], i ustajući odmah kaže Levate [Ustanite].

Svećenik pak ne klekne, nego dodaje molitvu. Kada ona završi, kaže Per omnia saecula saeculorum, i nakon što kor odgovori: Amen, svećenik i đakon pođu do sredine oltara, siđu sve do najniže stepenice, i svi se poslužitelji zajedno s njima pred oltarom duboko naklone i pođu sjesti.

AD EPISTOLAM

7. Dum ultima Oratio dicitur, altero Acolythorum praecedente, Subdiaconus librum Epistolarum ferat, secundum modum supradictum de Evangelio et Missali, super pectus suum reclinatum, ad locum, in quo Epistola legenda est: hic vero semper erit ante gradus presbyterii, super pulpitum ad hoc ibidem praeparatum in medio, verso vultu ad altare.

KOD POSLANICE

7. Dok se govori posljednja molitva, podđakon ponese epistolar na način kako je gore opisano prenošenje Evanđelja i misala, naslonjen na svoja prsa, dok ispred njega hoda drugi akolit, prema mjestu na kojem treba čitati poslanicu. Ovo pak mjesto uvijek treba biti ispred stepenica prezbiterija, na govornici koja se za tu svrhu treba pripraviti u sredini, glave okrenute prema oltaru.

In Conventibus autem, in quibus consuevit legi Dominicis diebus, et fesis Duplicibus, et supra, in loco eminenti supra pulpitum, servetur consuetudo.

U konventima pak u kojima je običaj čitati nedjeljama i dvostrukim blagdanima i višima, na istaknutom mjestu na govornici, neka se obdržava običaj.

Praedictus vero Acolythus, Epistola perlecta librum, qui sibi traditur a Subdiacono, deferat super altare, ponens illum in loco suo.

Rečeni pak akolit, nakon čitanja poslanice, knjigu koju mu preda podđakon, odnese na oltar i postavi na svoje mjesto.

8. Sacerdotem vero Diaconus et alter Acolythorum astantes, in sede sua reverenter una collocent; et Acolythus, vel ipsemet Diaconus, si desit Acolythus, aliquam super ejus genua, ut supra, superponat mappulam.

8. Svećenika pak đakon i drugi akolit stojeći s poštovanjem zajedno smjeste na njegovo sjedalo; i akolit ili sam đakon, ako nema akolita, na njegovo krilo postavi neku mappulu, kao što je gore rečeno.

9. Deinde Diaconus, ablutis primo digitis, explicet corporale in medio altaris, et postea Missale accipiens, tradat ipsum Acolytho, et sessum veniat; Sacerdos vero tunc sedendo, ac Acolytho, si sint duo, tenente Missale ante ipsum, vel Diacono, si desit Acolythus, dicat Epistolam, et deinde quae de Responsorio, vel Tractu, et Sequentia dicenda sunt, illaque, si Acolythus teneat Missale, per versus a Sacerdote et Diacono alternatim dicantur,

9. Zatim đakon, opravši prvo prste, razvije tjelesnik na sredini oltara, i nakon toga uzme misal, preda ga akolitu i pođe sjesti. Svećenik tada sjedeći čita poslanicu, dok akolit, ako su nazočna dvojica, drži misal ispred njega, ili đakon ako nema akolita, i zatim ono što treba govoriti iz responzorija ili zavlake i posljednice; a ako akolit drži misal, svećenik i đakon ovo govore naizmjenično po stihovima, a počinje svećenik.

incipiente Sacerdote: quibus dictis, surgant, et Sacerdos stans perlegat Evangelium, manibus junctis, appositis super ipsum, signans se signo crucis in initio, et fine, uti supra dictum est in Ritu Missae.

Nakon što se to kaže, ustanu i svećenik stojeći pročita Evanđelje sklopljenih ruku postavljenih na nj, prekriživši se na početku i na kraju, kao što je gore rečeno u obredu mise.

Quo dicto, Subdiaconus, dum fuerit reversus, Missale ad cornu Evangelii pro cantando Credo, vel Offertorio deferat; deinde aliquantulum manus lavet, mappam super humeros suos, ut dictum est supra, juvante Acolytho, extendat, calicem velo discooperiat, et sinistra manu per nodum cuppae accipiat, dextera desuper pallam et patenam firmans, et accedens, in oculis Sacerdotis, et Diaconi sedentis, praeparet hoc modo: Diacono patenam cum hostia tradat, qui eam Sacerdoti exhibebit, et tum vinum de manu Acolythi assistentis accipiat, illudque in calice infundat, sed ab una parte, et in illa quantitate, prout Sacerdos innuerit; postmodum aquam benedicendam Sacerdoti offerat, et dicto Benedicite, et responso a Diacono Dominus, subjungat Sacerdos benedictionem In nomine Patris, et Filii et Spiritus Sancti, et

Nakon što se pročita, podđakon se vrati, prenese misal na stranu Evanđelja za pjevanje Vjerovanja ili ofertorija. Zatim ponešto opere ruke, raširi mappu na svojim ramenima uz pomoć akolita, kao što je gore rečeno, skine veo s kaleža i primi ga lijevom rukom za čvor, a desnom rukom na gornjoj strani pričvrsti palu i patenu, te priđe pred svećenika i đakona koji sjede, i pripravi na ovaj način: Patenu s hostijom preda đakonu, koji će je pokazati svećeniku, i tada [podđakon] primi vino iz ruku akolita koji asistira i ulije ga u kalež, ali s jedne strane i u onoj količini koju naznači svećenik. Nakon toga, prikaže svećeniku vodu radi blagoslova, i kaže Benedicite i đakon odgovori Dominus, a svećenik doda blagoslov: In nomine Patris, et Filii et Spiritus Sancti, i akolit odgovori: Amen, i podđakon ulije malo vode u sredinu kaleža, kao što je rečeno.

Acolythus respondeat Amen, et parum, ut dictum est, aquae in medio calicis instillet; deinde patenam cum hostia recipiat a Diacono, et firmet, ut supra, et ad medium altaris reportet, ac cooperiat, sicut prius erat, et deinde sessum veniat.

Zatim od đakona primi patenu s hostijom i pričvrsti ih kao gore, i donese na sredinu oltara i pokrije kao što je prije bilo, i zatim pođe sjesti.

AD TRACTUM

10. Cum dicitur in Missa Veni Sancte Spiritus, in incoeptione ejus surgant Sacerdos et ministri, et non flectant genua, sed stent quamdiu cantatur Spiritus, usque ad reple; deinde, Choro surgente, sedeant ministri.

Dum autem Sacerdos sedet, ministri, cum non sunt occupati in aliquo ministerio, possunt ire ad adjuvandum Fratres in choro, maxime in parvis Conventibus.

Circa finem cantus Alleluia, vel Tractus, vel Responsorii, vel Sequentiae pro tempore, Acolythi cereos accendant, et Thurifera-rius adsit in festis Simplicibus, et supra, et in Dominicis diebus, et in tertia Feria, quando fit de

KOD ZAVLAKE

10. Kada se govori u misi Veni Sancte Spiritus, na njegovu početku ustanu svećenik i poslužitelji, i ne pokleknu nego stoje dok se pjeva Spiritus, sve do reple. Zatim, dok kor ustane, poslužitelji sjednu.

Dok svećenik sjedi, poslužitelji, ako nisu zauzeti nekom službom, mogu poći u kor da pomognu braći, ponajviše u malim konventima.

Oko kraja pjevanja Aleluje ili zavlake, ili responzorija, ili posljednice u skladu s vremenom, akoliti upale svijeće i kadioničar pristupi u jednostavnim blagdanima i višim blagdanima, u nedjeljama, i utorkom kad se služi

B. Dominico, in quarta, quando de B. Thoma, vel de alio Sancto Ordinis, in quinta, quando de SS. Corpore Christi, et in Sabbato, quando de B. Maria Virgine, et in die octava Simplicium Octavarum: qui stabit in presbyterio cum thuribulo ante medium altaris.

misa o bl. Dominiku, srijedom kad se služi o sv. Tomi, ili o drugom svecu Reda, četvrtkom kad se služi misa o Presvetom Tijelu Kristovu, i subotom kad se služi o Bl. Djevici Mariji, i na osmi dan jednostavnih osmina: on će stajati u prezbiteriju s kadionicom ispred sredine oltara.

In Totis autem Duplicibus, in quibus solis est crux ad Evangelium deferenda, cantata Epistola, dum cantatur Responsorium, vel Alleluia, vel Tractus, aut Sequentia, prout dicenda fuerint, Acolythi deferentes candelabra cum cereis accensis in sacristiam eant, Thuriferario praecedente, indeque crucem comitentur, praeunte Thuriferario, et sequentibus Acolythis, in quorum medio Cruciferarius veniat, sicque procedant ante gradus altaris, Cruciferario in medio duorum Acolythorum stante, et Thuriferario ad dexteram Acolythi, qui est a dextris Cruciferarii, et sic omnes (excepto Cruciferario) profunde inclinent.

U potpuno dvostrukim blagdanima, a samo u njima treba donijeti križ kod Evanđelja, dok se pjeva responzorij ili Aleluja, ili zavlaka, ili posljednica, prema tome koje od njih treba govoriti, akoliti noseći svijećnjake s upaljenim svijećama pođu u sakristiju, a predvodi ih kadioničar, i odatle se vrate s križem: pritom ih predvodi kadioničar, i slijede akoliti, a među njima u sredini dolazi križonoša, i tako pođu ispred stepenica oltara, dok križonoša stoji između dvojice akolita, a kadioničar na desnoj strani akolita koji stoji desno od križonoše, i tako se svi (osim križonoše) duboko naklone.

Tunc Thuriferarius vadat ad Sacerdotem, et oblato ei thure, dicat Benedicite, et Sacerdos, facto signo crucis super thus, dicat In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. ℟. Amen.

Tada kadioničar pođe k svećeniku, i prikazavši mu tamjan, kaže: Blagoslovite, i svećenik načinivši znak križa nad tamjanom, kaže: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. ℟. Amen.

AD EVANGELIUM

Mox surgat Diaconus, et accipiens ambabus manibus librum Evangeliorum, inclinatus parum corpore coram Sacerdote, dicat Jube domne benedicere, et Sacerdos surgens, subjungat Dominus sit in corde tuo, et in labiis tuis, ad pronuntiandum sanctum Evangelium pacis: In nomine Patris, et Filii etc. ℟. Amen; et sic procedant ad pulpitum, primo Thuriferarius, secundo Ceroferarii, in quorum medio stet qui crucem fert, tertio Subdiaconus cum pulvinari pro Evangelio praeparato, ultimo Diaconus, librum Evangeliorum reclinatum supra pectus deferens, secundum modum supradictum. Pulpitum autem erit praeparatum ad cornu Evangelii in loco parum eminenti, versus Aquilonem.

KOD EVANĐELJA

Đakon odmah ustane i primivši objema rukama evanđelistar, ponešto tijelom naklonjen pred svećenikom, kaže: Udostoj se, gospodine, blagosloviti, a svećenik ustavši odgovori: Neka Gospodin bude u tvojem srcu i na tvojim usnama da navijestiš sveto Evanđelje mira: U ime Oca i Sina itd. ℟. Amen; i tako pođu do govornice, prvi kadioničar, drugi svjećonoše, posred njih stoji onaj koji nosi križ, treći podđakon s naslonom za pripravljeno Evanđelje, a posljednji đakon koji nosi evanđelistar naslonjen na prsa na spomenuti način. Govornica pak treba biti pripravljena na strani Evanđelja na malo istaknutom mjestu, prema sjeveru.

In Conventibus tamen, in quibus fuerit pulpitum retro chorum, vel alibi in loco superiori, legetur Evangelium super illud Dominicis diebus, et festis Duplicibus, et supra.

Ipak, u konventima u kojima je govornica iza kora ili drugdje na gornjem mjestu, neka se Evanđelje čita na njoj na nedjelje, dvostruke blagdane i više blagdane.

Postquam autem ad pulpitum pervenerint, Subdiaconus pulvinar libro supponat; ille vero qui defert crucem, et Ceroferarii, unus a dextris, et alius a sinistris ejus, a retro stent ante pulpitum, versis vultibus propriis et vultu Crucifixi ad Diaconum; Subdiaconus vero post Diaconum.

Kada pak dođu do govornice, podđakon postavi jastuk pod knjigom, a onaj tko nosi križ i svjećonoše, jedan na njegovoj desnoj strani, s drugi na lijevoj, odostraga stoje pred govornicom, okrenuvši vlastita lica i lice Raspela prema đakonu; podđakon pak stoji iza đakona.

Cum autem dicit Diaconus Sequentia, vel Initium sancti Evangelii, faciat unam crucem super Evangelii principium cum pollice, et etiam super frontem, aliam super os, et aliam super pectus; deinde signet se totum a fronte ad pectus et humeros signo crucis, (idem faciant Sacerdos et Subdiaconus, versis vultibus ad altare): postea, accepto thuribulo de manu Subdiaconi, ter librum Evangelii thurificet, et junctis manibus ante pectus prosequatur Evangelium.

Kada pak đakon kaže Sequentia ili Initium sancti Evangelii, načini palcem jedan križ na početku Evanđelja, a također na čelu, drugi na ustima i treći na prsima; zatim se čitav prekriži od čela na prsa i ramena (isto učine svećenik i podđakon okrenutih lica prema oltaru). Nakon toga, primivši kadionicu iz ruke podđakona, tri puta okadi evanđelistar, i sklopljenih ruku pred prsima nastavi Evanđelje.

Thuriferarius interim ad sinistram Acolythi, qui est a sinistris Cruciferarii vel post Subdiaconum, ubi commode poterit, se collocet.

U međuvremenu, kadioničar na lijevoj strani akolita, koji je lijevo od križonoše ili iza podđakona, smjesti se tamo gdje mu je najzgodnije.

Cum autem Fratres dicunt Gloria tibi Domine, debent se vertere ad altare, et munire se signo crucis, ut supra dictum est.

Kada pak braća kažu Slava tebi, Gospodine, trebaju se okrenuti prema oltaru i prekrižiti se kao što je gore rečeno.

Dum autem Evengelium legitur, stet Sacerdos ad cornu Epistolae, versa facie ad Evangelium, junctis manibus ante pectus donec fuerit lectum; similiter omnes Fratres vertere debent faciem ad Evangelium, ubicumque legatur; et ipso finito, munire debent se signo crucis, a capite usque ad pectus et humeros.

No, kada se čita Evanđelje, svećenik stoji na strani poslanice okrenuta lica prema Evanđelju, sklopljenih ruku pred prsima sve dok ne bude pročitano. Slično, sva braća trebaju okrenuti lice prema Evanđelju, gdje god da se čita, a nakon što završi trebaju se prekrižiti od glave do prsa i ramena.

POST DICTUM EVANGELIUM

12. Finito Evangelio, tradat Diaconus librum apertum Subdiacono cum pulvinari; et revertantur ad altare, ordine quo venerunt.

NAKON ČITANJA EVANĐELJA

12. Nakon što završi Evanđelje, đakon preda otvorenu knjigu s jastukom podđakonu; i vrate se do oltara onim redom kojim su došli.

Si tamen pulpitum ita fuerit dispositum in aliquibus Conventibus, ut eundo ad illud transeant per chorum, Thuriferario transeunte per medium chori, et uno Ceroferario juxta unum Chorum, alio vero juxta alium, ille qui defert crucem, et Subdiaconus, et Diaconus vadant juxta Chorum dexterum, redeundo vero vadant juxta sinistrum.

Ako je pak govornica tako postavljena u nekim konventima da se hodajući prema njoj prolazi kroz kor, kadioničar prolazi sredinom kora, jedan svjećonoša pokraj jednog kora, a drugi pokraj drugog kora, onaj tko nosi križ, i podđakon, i đakon prolaze pokraj desnog kora, a kad se vraćaju hodaju pokraj lijevog kora.

AD CREDO

13. In fine Evangelii, Sacerdos ad medium altaris veniens, dicat Credo in unum Deum, si dicendum fuerit.

Cumque ministri pervenerint ad altare, Subdiaconus offerat librum Sacerdoti ad osculandum, Diacono ei cum digito Evangelium demonstrante, (nisi pro Defunctis celebretur, vel Passio fuerit lecta) et Sacerdos pollice signans Evangelium lectum signo crucis, dicat deosculando illud Per Evangelica dicta, etc. et Diaconus respondeat Amen. Post eum, Diaconus osculetur.

KOD VJEROVANJA

13. Na kraju Evanđelja, svećenik došavši do sredine oltara, kaže: Vjerujem u jednoga Boga, ako se [Vjerovanje] treba moliti.

I kada poslužitelji dođu do oltara, podđakon prikaže knjigu svećeniku da je poljubi, dok mu đakon prstom pokaže Evanđelje (osim ako se služi misa za pokojne ili ako je čitana Muka), a svećenik nakon što palcem načini znak križa na pročitanom Evanđelju, ljubeći ga kaže Po evanđeoskim riječima, itd. i đakon odgovori: Amen. Nakon njega, Evanđelje poljubi đakon.

Et post haec, Subdiaconus ipsum librum reponat super altare, ubi et sicut erat prius, inde, cum expediens fuerit, ipsum ad sacristiam reportaturus; deinde Diaconus, et omnes alii ministri, stantes ad sinistram Sacerdotis ordinati ad cornu Evangelii unus post alium, Credo in unum Deum prosequantur submissa voce; et cum Chorus pervenerit ad illa verba, Et incarnatus est, Sacerdos ante medium altaris genu flectat; similiter Diaconus et Subdiaconus hinc et inde in primo gradu altaris post Sacerdotem flectant genua; post ipsos vero in alio inferiori gradu flectant genua Acolythi ordinati hinc inde, ita ut in medio eorum sit Cruciferarius, et a tergo Cruciferarii Thuriferarius, omnes versis vultibus ad altare.

I nakon toga, podđakon istu knjigu postavi na oltar, na mjesto i na način kako je prije stajala, kako bi je odatle kada bude prikladno odnio u sakristiju. Zatim đakon i svi drugi poslužitelji, stojeći na lijevoj strani svećenika na strani Evanđelja, poredani jedan za drugim, nastave Credo in unum Deum tihim glasom; a kad kor dođe do onih riječi Et incarnatus est, svećenik klekne ispred sredine oltara; slično đakon i podđakon s ove i one strane na prvoj stepenici oltara kleknu iza svećenika; a iza njih na drugoj nižoj stepenici kleknu akoliti poredani s ove i one strane tako da je u sredini križonoša, a iza križonoše kadioničar, svi okrenutih lica prema oltaru.

Postmodum surgentes omnes, Acolythi et Thuriferarius comitentur crucem in sacristiam eo ordine, quo venerunt, facta prius inclinatione ante altare, praeeunte Thuriferario, qui semper debet esse post Subdiaconum, nisi cum aliter in Ordinario notatur. Cum autem in Credo dicuntur illa verba, simul adoratur, etc. debent inclinare omnes.

Nakon toga, svi ustaju: akoliti i kadioničar prate križ u sakristiju, kamo pođu, učinivši prvo duboki naklon pred oltarom; a predvodi ih kadioničar, koji uvijek treba biti iza podđakona, osim ako je drugačije naznačeno u ordinariju. Kada se pak u Vjerovanju kažu one riječi, simul adoratur, itd. svi se trebaju nakloniti.

AD OFFERTORIUM

14. Finito vero Credo, vel Evangelio, si Credo non dicitur, Sacerdos dicat Dominus vobiscum, Oremus, et Offertorium, quod ministri cum eo prosequentur, stantes omnes ad sinistram ejus ordinati, ut supra; quo dicto, ad medium altaris rediens, dicat Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? et interim tunc Subdiaconus calicem discooperiat velo et palla, ac offerat Diacono, et Diaconus, tenendo eum per inferiorem partem pedis, Sacerdoti offerat, osculando manum ejus, (nisi SS. Sacramentum sit expositum) et dicat Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua: quem accipiens Sacerdos, dicat Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo, et deinde tenens cum ambabus manibus aliquantulum elevatum, dicat Suscipe, etc.

KOD PRIKAZANJA

14. Nakon što završi Vjerovanje ili Evanđelje, ako se ne govori Vjerovanje, svećenik kaže Dominus vobiscum, Oremus, i prikaznu pjesmu, koju poslužitelji zajedno s njim govore stojeći svi poredani na njegovoj lijevoj strani, kao što je gore opisano. Nakon što je izmoli, vraćajući se na sredinu oltara, kaže: Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? I u međuvremenu podđakon skine veo i palu s kaleža i prikaže ga đakonu, a đakon, držeći kalež za unutarnji dio podnožja, prikaže ga svećeniku ljubeći njegovu ruku (osim ako je Presveti Sakrament izložen) i kaže: Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua [Žrtvuj Bogu žrtvu hvale i vrati Svevišnjemu svoje zavjete], primajući ga svećenik kaže Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo [Uzet ću kalež spasenja i prizvat ću ime Gospodnje], i zatim držeći ga objema rukama, ponešto uzdignutim, govori Suscipe, itd.

DE THURIFICATIONE ALTARIS

15. Tunc Thuriferario tenente thuribulum a dextera parte altaris, et Diacono sumptum thus de vasculo, in quo servatur, offerente in cochleari Sacerdoti ad benedictionem, benedicat ipsum Sacerdos secundum modum qui scriptus est supra: quo facto, ponat ipsum Diaconus in thuribulo, et assumptum thuribulum tradat statim Sacerdoti, manum ipsius osculando, (si SS. Sacramentum non sit expositum); qui assumens illud manu dextera, brevi intervallo e catenis suspensum, sinistra manu tenens catenarum extremitates, thuribulo signum crucis faciat super calicem, postea caput inclinet, et deinde ter ante eumdem thurificet, non vibrando in altum thuribulum, sed modice demissa cum thuribulo manu, modiceque subinde elevata, ita ut numquam supra humerum manus attollantur; postmodum tabernaculum SS. Corporis Christi, si fuerit super altare, ter incenset, vel crucem, si non fuerit; deinde inclinando cum Diacono profunde ad medium altaris, (quod semper est servandum, dum fit transitus ab uno latere

O KAĐENJU OLTARA

16. Tada kadioničar držeći kadionicu na desnoj strani oltara, i đakon uzevši tamjan iz posudice u kojoj se čuva, prikaže ga svećeniku u žlici radi blagoslova, svećenik ga blagoslovi na način koji je gore opisan. Nakon što se to obavi, đakon ga stavi u kadionicu i uzetu kadionicu odmah preda svećeniku, poljubivši njegovu ruku (ako Presveti Sakrament nije izložen); koji je uzme desnom rukom tako da je malim razmakom obješena lancima, a lijevom rukom držeći krajeve lanaca, kadionicom načini znak križa iznad kaleža, nakon toga nakloni glavu i zatim triput okadi ispred njega, ne mašući visoko kadionicom, nego lagano spuštajući ruku s kadionicom, a zatim lagano podižući, tako da nikada ne podigne ruku iznad ramena. Nakon toga, triput okadi tabernakul Presvetoga Tijela Kristova, ako se nalazi na oltaru, ili križ, ako nema tabernakula. Zatim, duboko se naklonivši s đakonom na sredini oltara (što treba uvijek obdržavati dok prolazi s jednog kraja oltara na drugi) odatle kadi izad oltara prema svijećnjacima, triput za-

altaris ad aliud) inde incenset desuper altare versus candelabra, ter ducens thuribulum aequali distantia usque ad cornum Epistolae; hinc, demissa manu, revertitur ad medium altaris, ex quo procedendo thurificet aliud latus eodem modo usque ad cornu Evangelii; deinde incenset anteriorem partem, seu frontem altaris similiter triplici ductu dum procedit a cornu Evangelii ad medium, et postea etiam triplici ductu reliquam partem anteriorem usque ad cornu Epistolae.

mahnuvši kadionicom u jednakom razmaku sve do strane poslanice. Ovdje spustivši ruku, vrati se do sredine oltara; odatle prolazeći kadi drugi kraj sve do strane Evanđelja. Zatim, okadi prednji dio ili pročelje oltara na sličan način trostrukim zamahom dok prolazi od strane Evanđelja prema sredini, a zatim također trostrukim zamahom preostali dio prednje strane oltara sve do kraja poslanice.

Interea dum Sacerdos thurificat, Diaconus decenter casulam ejus sublevet, ut expedite possit incensare.

U međuvremenu, dok svećenik kadi, đakon dolično podigne njegovu kazulu, kako bi lako mogao kaditi.

16. Si vero in altari Reliquiae, sive imagines Sanctorum fuerint, incensato tabernaculo, aut cruce, si illud non fuerit, et facta ei reverentia ut supra, priusquam discedat a medio altaris, prius incenset eas, quae a dexteris sunt, idest a parte Evangelii prope crucem, bis ducens thuribulum; et interim facta tabernaculo, aut cruci reverentia, similiter incensabit alias, quae sunt a sinistris, idest a parte Epistolae;

16. Ako se pak na oltaru nalaze relikvije ili slike svetaca, nakon kađenja svetohraništa ili križa, ako nema svetohraništa, i nakon što mu se nakloni kako je gore rečeno, prije nego što odstupi od sredine oltara, prvo okadi one koje su na desnoj strani, to jest na strani Evanđelja u blizini križa, dvaput zamahnuvši kadionicom. Zatim opet naklonivši se svetohraništu ili križu na sličan će način okaditi druge [relikvije

quo facto, incensationem altaris prosequetur, ut supra, ter ducens thuribulum in unoquoque latere, quamvis in eo plures Reliquiae, vel imagines essent, sive etiam plura, vel pauciora candelabra; (idem servetur in Vesperis, et in Matutinis, dum incensatio fieri debet).

ili slike] koje su na lijevoj strani, to jest na strani poslanice. Nakon što to učini, treba nastaviti kađenje oltara kako je gore rečeno, triput zamahnuvši kadionicom na svakoj strani, pa i kad se na njoj nalazi više relikvija ili slika, ili također više ili manje svijećnjaka (isto treba obdržavati u večernjoj i u jutarnjoj kada treba obaviti kađenje).

Interim alii ministri, dum in Missa fit incensatio, ordinent se in cornu Epistolae, ita ut Subdiaconus sit prope altare, et a sinistris ipsius Acolythi, et Thuriferarius suo ordine, unus infra alium.

U međuvremenu, drugi poslužitelji, dok se u misi obavlja kađenje, poredaju se na strani poslanice, tako da je podđakon u blizini oltara, a lijevo od njega akoliti i kadioničar prema svojem redu, jedan za drugim.

Dum autem Sacerdos desierit thurificare, manus junctas teneat ante pectus, stans in fine altaris, ubi incensare desiit, verso vultu ad Diaconum. Diaconus vero thuribulum de manu Sacerdotis accipiens, triplici ductu eum incenset, sublevando casulam leviter manu sinistra, et dextera tenendo thuribulum; postmodum reddat illud Thuriferario.

A kad svećenik prestane kaditi, drži sklopljene ruke pred prsima, stojeći na kraju oltara, gdje je završio s kađenjem, okrenut licem prema đakonu. A đakon uzevši kadionicu iz ruke svećenika, okadi ga trostrukim zamahom, lagano podižući kazulu lijevom rukom, dok desnom rukom drži kadionicu; nakon toga, vrati je kadioničaru.

AD LOTIONEM MANUS

17. Postquam autem Diaconus incensaverit Sacerdotem, Subdiacono aquam fundente, Sacerdos lavet manus. Dum vero Subdiaconus aquam superfundit, Diaconus accipiens linteolum, vel manutergium ab Acolytho, illud porriget Sacerdoti ad manus abstergendas; et dum abluit Sacerdos manus, dicat Lavabo, etc. et postea In spiritu, etc.

KOD PRANJA RUKU

17. Nakon što đakon okadi svećenika, podđakon polijeva vodu, a svećenik pere ruke. Dok podđakon polijeva vodu, đakon primivši ubrus ili ručnik od akolita, pruži ga svećeniku kako bi obrisao ruke; a dok svećenik pere ruke, govori Lavabo, itd. i nakon toga In spiritu, itd.

AD SECRETAS

18. Deinde dicat Orate Fratres, etc. solum haec duo verba mediocri voce, ita ut possit audiri a ministris; postea dicat secretas Orationes: Diaconus vero casulam elevet, ut supra dictum est.

Tempore quoque muscarum debet eas Diaconus flabello amovere, ne molestent Sacerdotem, et abigere a sacrificio.

KOD TAJNIH MOLITAVA

18. Zatim kaže Orate Fratres, itd. samo ove dvije riječi osrednje glasno, tako da ga mogu čuti poslužitelji. Nakon toga govori tajne molitve, a đakon podigne kazulu, kao što je gore rečeno.

Također, u vrijeme muha, treba ih đakon tjerati flabelom da ne dosađuju svećeniku i da ih otjera od žrtve.

DE THURIFICATIONE MINISTRORUM, ET CONVENTUS

19. Cum dicitur Praefatio, Thuriferarius praeparet se ad thurificandum, et cantatis illis verbis Gratias agamus Domino Deo nostro, prius inclinatione facta ante altare, thurificet ministros altaris, primo Diaconum, deinde Subdiaconum, et Acolythos, qui ita se, ut thurificentur, collocabunt, ut Diaconus cum Acolytho a cornu Evangelii, et Subdiaconus cum alio a cornu Epistolae fere mutuo se respiciant, junctis manibus ante pectus, et paululum inclinantes caput, dum thurificantur.

His incensatis, Thuriferarius vadat in chorum, et thurificet Magistrum Ordinis, si adest; postea alios (secundum quod de aqua benedicta est dictum) de thure tamen non benedicto, quod de novo ponat in thuribulo, atque incipiat ab antiquioribus in sedibus sperioribus, et a junioribus in sedibus inferioribus se gyrando, si fuerint ibi fratres, prosequendo thurificationem in utro-

O KAĐENJU POSLUŽITELJA I KONVENTA

19. Kada se govori predslovlje, kadioničar se pripravi za kađenje, a kada se otpjevaju one riječi Gratias agamus Domino Deo nostro, prvo se nakloni pred oltarom, pa kadi službenike oltara, prvo đakona, zatim podđakona i akolite, koji se trebaju tako smjestiti da se mogu okaditi: tako da se đakon s akolitom na strani Evanđelja i podđakon s drugim akolitom na strani poslanice, međusobno gotovo gledaju, sklopljenih ruku pred prsima, i ponešto naklonivši glavu dok se kade.

Nakon što njih okadi, kadioničar pođe u kor i okadi učitelja Reda, ako je nazočan, a zatim druge (prema redu koji je naveden u dijelu o blagoslovu vodom), ali s neblagoslovljenim tamjanom, koji iznova stavi u kadionicu, a počinje od starijih na višim stolicama, i od mlađih na nižim stolicama okreće se, ako ondje ima braće, nastavljajući kađenje u oba kora, a zatim braću laike.

que Choro, deinde Fratres laicos. Et his peractis, revertatur ad altare, in medio stans post Subdiaconum.

I nakon što ovo obavi, vrati se kod oltara, gdje stoji u sredini iza podđakona.

AD SANCTUS

20. Deinde dicta Praefatione, cum ventum fuerit ad supplici confessione, etc., Diaconus cum uno Acolythorum (aliquot ictibus campanulae astantes admonente) veniens ad cornu Evangelii, et Subdiaconus cum alio ad cornu Epistolae, versis vultibus ad invicem, dicant cum Sacerdote Sanctus, etc. et ad Benedictus qui venit muniant se signo crucis a capite ad pectus et humeros. Quod etiam faciendum est a Fratribus in choro, cum ipsi dicent Benedictus, nec debent se tunc vertere ad altare.

KOD SANCTUS

20. Zatim, nakon predslovlja, kada se dođe do riječi supplici confessione, itd., đakon s jednim akolitom (koji s nekoliko udaraca zvonca upozori nazočne) pošavši na stranu Evanđelja, a podđakon s drugim akolitom na stranu poslanice, okrenutih lica jedan prema drugomu, govore sa svećenikom Sanctus, itd. i kod riječi Benedictus qui venit prekriže se od glave do prsa i ramena. Ovo trebaju učiniti i braća u koru kada govore Benedictus, ali se ne trebaju tada okrenuti prema oltaru.

AD CANONEM

21. Tunc si Dominica fuerit, vel festum Simplex, aut majus, vel Octava Solemnis, aut dies octava Simplicium Octavarum, aut III. Feria, in qua agitur de Beato Dominico, vel V. in qua de Sanctissimo

KOD KANONA

21. Tada, ako je nedjelja ili jednostavni blagdan, ili veći, ili svečana osmina, ili osmi dan jednostavnih osmina, ili utorak u kojem se slavi misa o blaženom Dominiku, ili četvrtak u kojem se

Sacramento, vel Sabbatum, in quo de B. Virgine, vel alia, in qua de Sancto Ordinis celebratur, Subdiaconus mappam sumat, et eam super humeros suos extendat, et Diaconus ei patenam tradat, et cooperiat eam velo calicis, vel mappam replicet super eam, et Acolythi cereos accendant pro elevatione: (ceteris vero diebus patena a Subdiacono non teneatur).

slavi misa o Presvetom Sakramentu, ili subota u kojoj se slavi misa o Bl. Djevici, ili drugi dan na koji se slavi misa o svecu Reda, podđakon uzme mappu i razvije je na svojim ramenima, a đakon mu preda patenu i pokrije je velom kaleža ili je previje mappom, i akoliti upale svijeće za podizanje (ali na ostale dane podđakon ne drži patenu).

Deinde Subdiaconus, stans post Diaconum, patenam usque post Pater noster teneat elevatam manu, sinistram dextero brachio supponens.

Zatim podđakon, stojeći iza đakona, drži patenu podignutom rukom sve do vremena nakon Pater noster, a lijevu ruku stavi ispod desne ruke.

AD CONSECRATIONEM

22. Interim dum Sacerdos profert verba consecrationis, Diaconus a dexteris Sacerdotis, et Subdiaconus a sinistris cum patena, flectant genua super gradum supremum altaris, uno Acolythorum in gradu inferiori stante juxta Diaconum, et altero juxta Subdiaconum, et unus pulset campanulam, et sic stent a tempore elevationis Hostiae usque post Sanguinis consecrationem et elevationem.

KOD PRETVORBE

22. U međuvremenu, dok svećenik izgovara riječi pretvorbe, đakon na desnoj strani svećenika, a podđakon na lijevoj s patenom, kleknu na najvišoj stepenici oltara, dok jedan akolit stoji na nižoj stepenici pokraj đakona, a drugi pokraj podđakona, i jedan zazvoni zvoncem, i ostanu u tom položaju od vremena podizanja hostije sve do vremena nakon posvećenja Krvi i podizanja.

Et in diebus, in quibus ministratur incensum, Diaconus accipiat thuribulum a Thuriferario, vel ab uno Acolythorum, ubi sunt pauci Fratres, et incenset continue in elevatione Corporis, et Sanguinis; postea reddat thuribulum ipsi Thuriferario, vel Acolytho, qui illud reportet in sacristiam, ac ibi dimittat.

A na dane u kojima se koristi tamjan, đakon uzme kadionicu od kadioničara ili od jednog akolita, gdje je malo braće, i kontinuirano kadi tijekom podizanja Tijela i Krvi. Nakon toga, vrati kadionicu istom kadioničaru ili akolitu, koji će je odnijeti u sakristiju i ondje ostaviti.

23. In omni autem tempore sic Chorus cavere debet a nimia prolixitate cantus, dum dicit Sanctus, etc., et Sacerdos sic morose debet perficere ea, quae dicuntur ante elevationem Hostiae, quod numquam fiat elevatio, quousque praedictus cantus non sit terminatus.

23. U svako pak vrijeme kor treba paziti da se ne bi pretjerano produžilo pjevanje, dok govori Sanctus, itd., i svećenik treba tako polako moliti ono što se govori prije podizanja hostije, da podizanje nikada ne bude prije nego što je završeno spomenuto pjevanje.

24. Cum Sacerdos inchoat Pater noster, Subdiaconus manu sinistra discooperiat patenam, quam dextera tenet, diebus supra notatis; dum vero Sacerdos dicit Et ne nos inducas in tentationem, Diaconus cum aliis ministris respondeat submissa voce Sed libera nos a malo, et Sacerdos Amen; et tunc Subdiaconus porrigat Diacono patenam, qui eam recipiat manu nuda, ac tradat Sacerdoti, quando dicturus est Da propitius pacem: qui ipsam recipiet manu

24. Kada svećenik započne Pater noster, podđakon lijevom rukom otkrije patenu, koju drži desnom rukom, na dane koji su gore naznačeni, a kada svećenik kaže Et ne nos inducas in tentationem, đakon s drugim poslužiteljima odgovori tihim glasom Sed libera nos a malo, i svećenik kaže Amen; i tada podđakon pruži patenu đakonu, koji je primi golom rukom i preda svećeniku kada dođe do riječi Da propitius pacem: on je primi desnom rukom

dextera inter indicem et medium digitum, pollice et indice non disjunctis et Diaconus, cum tradit eam, ipsius humerum osculetur, (nisi SS. Corpus Christi fuerit expositum super altare); et Sacerdos signans se patena, ut in Missa privata, et post osculans eam, super altare deponat seorsum a corporali.

Et dum Sacerdos signat se patena, Acolythi reverenter plicent mappam, et qui est a sinistris, reponat eam super cornu Evangelii.

Quando vero Subdiaconus patenam non tenuerit nihilominus Diaconus post Pater noster, ut dictum est, eam accipiat de altari, et praedicto modo offerat Sacerdoti.

između kažiprsta i srednjeg prsta, ali ne odvaja palac i kažiprst; a kada mu je predaje, poljubi mu rame (osim ako je Presveto Tijelo Kristovo izloženo na oltaru); i svećenik prekriživši se patenom, kao u privatnoj misi, i nakon što je poljubi, položi je na oltar odvojeno od tjelesnika.

I dok se svećenik križa patenom, akoliti s poštovanjem slože mappu, i onaj od njih koji se nalazi na lijevoj strani položi je na stranu Evanđelja.

Kada pak podđakon ne drži patenu, ipak je đakon nakon Pater noster, kao što je rečeno, uzme s oltara, i na spomenuti način prikaže svećeniku.

AD AGNUS DEI, ET PACEM

25. Postquam autem Sacerdos dixerit Pax Domini sit semper vobiscum, Diaconus cum uno Acolythorum ad cornu Evangelii, et Subdiaconus cum alio ad cornu Epistolae vadant, et mutuo se respicientes, dicant cum eo Agnus Dei, etc.

KOD AGNUS DEI I PAX

25. Nakon što svećenik kaže Pax Domini sit semper vobiscum, đakon pođe s jednim akolitom na stranu Evanđelja, a podđakon s drugim akolitom na stranu poslanice, i okrenuti jedan prema drugomu, govore zajedno s njim Agnus Dei, itd.

Deinde dicto Haec sacrosancta commixtio, etc., calicis labium osculetur; postea patenam, vel aliquam sanctam imaginem, (quae Pax communiter dicitur) sibi illico porrectam a Diacono osculetur, dicendo submissa voce Pax tibi, et Ecclesiae sanctae Dei, (quod non faciet in triduo ante Pascha, et in Missis Defunctorum).

Zatim, nakon što kaže Haec sacrosancta commixtio, itd. poljubi rub kaleža, a nakon toga patenu ili neku svetu sliku (koja se općenito naziva „pax“), koju mu tada pruži đakon, i potiho kaže Pax tibi, et Ecclesiae sanctae Dei (što ne čini u trodnevlju prije Uskrsa i u misama za pokojne).

Deinde Diaconus det eamdem Subdiacono osculandam, et Subdiaconus Acolythis, qui hac de causa in medio post Subdiaconum tunc esse debebunt.

Zatim đakon daje istu sliku podđakonu da je poljubi, a podđakon akolitima, koji se iz tog razloga trebaju nalaziti u sredini iza podđakona.

In Dominicis autem diebus, et festis Duplicibus, et supra, postquam Acolythi pacem a Subdiacono acceperint, ut dictum est, alter eorum Cantoribus (nisi Magister Ordinis adsit) dabit; Cantor vero ordine, quo ut supra de aqua benedicta dictum fuit, Fratribus dabit, postquam terminatus erit totus cantus Agnus Dei.

Nedjeljama i dvostrukim blagdanima, i višim blagdanima, nakon što akoliti prime *pax* od podđakona, kao što je rečeno, drugi akolit dat će ga pjevačima (osim ako je nazočan učitelj Reda); a pjevač će ga dati braći onim redom koji je gore izložen glede blagoslovljene vode, nakon što završi čitavo pjevanje Agnus Dei.

In ceteris autem diebus numquam detur pax in Missa Conventuali, nisi ministris Missae.

Na ostale pak dane nikada se ne daje *pax* u konventualnoj misi, osim poslužiteljima mise.

Porro in magnis solemnitatibus, scilicet Natalis, Paschatis, Ascensionis, Pentecostes, SS. Corporis Christi, Assumptionis Beatae Mariae Virginis, B. P. N. Dominici, et Omnium Sanctorum, et similibus, Subdiaconus, postquam pacem Acolythis, ut praefertur, dederit, deferat eam Cantoribus in choro, altero Acolythorum praecedente, deinde reliquis Fratribus ordine et modo, ut dictum est.

Ubi autem chorus non fuerit juxta altare, Subdiaconus non deferat pacem, nisi commode reverti possit ante finem communionis, sed deportetur a Thuriferario, vel ab uno Acolythorum.

Nadalje, u velikim svetkovinama, to jest na Božić, Uskrs, Uzašašće, Duhove, Tijelovo, Uznesenje Blažene Djevice Marije, bl. o. n. Dominika i Sve svete, i slične blagdane, nakon što podđakon poda *pax* akolitima, kao što je rečeno, odnese ga pjevačima u koru, dok pred njim hoda drugi akolit, a zatim ostaloj braći redom i načinom kako je rečeno.

Gdje se pak kor ne nalazi pokraj oltara, podđakon ne nosi *pax*, osim ako se može primjereno vratiti prije kraja pričesti, nego ga nosi kadioničar ili jedan od akolita.

AD COMMUNIONEM

26. Sacerdos itaque, data pace Diacono, dicat Orationem Domine Jesu Christe, etc., et Corpus et Sanguis Domini nostri, etc. nullas alias intermiscendo Orationes, neque pectus percutiendo; et postquam communicaverit, veniat ad cornu Epistolae, ibique Subdiaconus in ampulla vinum paratum habens, infundat in calice, postea vinum et aquam.

KOD PRIČESTI

26. Svećenik, dakle, nakon što je dao *pax* đakonu, govori molitvu Domine Jesu Christe, itd., i Corpus et Sanguis Domini nostri, itd. ne dodajući nikakve druge molitve, niti udarajući prsa. I nakon što se pričesti, dođe na stranu poslanice, a ondje podđakon, držeći pripremljeno vino u vrčiću, ulije ga u kalež, a nakon toga vino i vodu.

Interim Diaconus Missale deferat ad cornu Epistolae, et ablutis primo digitis, corporale plicet, et reponat in bursam.

Sacerdos autem, sumpta secunda ablutione, calicem deponat, et Subdiaconus, ablutis etiam prius digitis, eum accipiat, ac purificet, eique purificatorium, patenam, pallam, velum, bursam corporalis, et mappulam superponat: Acolythi vero cereos in elevatione accensos exstinguant.

U međuvremenu, đakon odnese misal na stranu poslanice, i zatim prvo opravši ruke, složi tjelesnik i položi ga u bursu.

Svećenik pak nakon što je primio drugu abluciju, odloži kalež, a podđakon koji također prvo opere prste, primi ga i očisti, i na nj stavi purifikatorij, patenu, palu, veo, bursu tjelesnika i mappulu. Akoliti pak ugase svijeće koje su upalili za podizanje.

AD POSTCOMMUNIONEM

27. Postmodum Sacerdos dicat Dominus vobiscum, et Diaconus elevet casulam sicut prius.

28. Quando autem Missa erit de Feria in Quadragesima, post omnes memorias, dicto a Sacerdote, inclinante caput cum aliis ministris, Oremus, subjungat Diaconus clara voce Humiliate capita vestra Deo, et Sacerdos prosequatur Orationem signatam super populum.

KOD POPRIČESNE MOLITVE

27. Nakon toga, svećenik kaže Dominus vobiscum, a đakon podigne kazulu kao prije.

28. Kada se pak služi misa na ferije u korizmi, nakon svih spomena, svećenik kaže Oremus, naklonivši glavu s drugim službenicima, a đakon dodaje jasnim glasom Humiliate capita vestra Deo, i svećenik nastavi molitvu koja je označena nad narodom.

29. Dum autem ultimae Orationes dicuntur, Subdiaconus, altero Acolythorum praecedente, vinum et aquam deferente, calicem praeparatum, ut dictum est, in sacristiam reportet, non extensa mappa super humeros.

Et cum iterum redierit ad altare, unus Acolythorum librum Evangelii ei tradat, et alter cereos super candelabra accendat.

Si vero unica tantum Oratio dicenda sit, vel sacristia nimis distet ab altari, in quo celebratur, tum Subdiaconus calicem in sacristiam non reportet, nisi absoluta Missa, quando cum Sacerdote et aliis ad sacristiam redierit; et postea unus Acolythorum deferat librum Evangeliorum.

29. Dok se pak govore posljednje molitve, podđakon odnese u sakristiju kalež, koji je pripravljen kako je rečeno, ne stavljajući mappu na ramena, a pred njim hoda drugi akolit koji nosi vino i vodu.

I kad se opet vrati do oltara, jedan od akolita mu preda evanđelistar, a drugi upali svijeće na svijećnjacima.

Ako se govori samo jedna molitva ili ako je sakristija previše udaljena od oltara na kojem se celebrira, onda podđakon ne odnosi kalež u sakristiju, nego tek nakon završetka mise, kada se sa svećenikom i drugima vraća u sakristiju; i potom jedan od akolita odnese evanđelistar.

AD ITE MISSA EST

30. Cum Sacerdos, ad dicendum Dominus vobiscum, se vertit ad Conventum, Diaconus similiter se vertat, et dicat Ite Missa est, si Gloria in excelsis praecesserit: alioquin Diaconus non se vertat ad Conventum, sed versa facie ad altare, ipso Sacerdote similiter verso, dicat Benedicamus Domino, vel Requiescant in pace, si Missa fuerit de mortuis.

KOD ITE MISSA EST

30. Kada se svećenik okrene prema konventu kako bi rekao Dominus vobiscum, đakon se na sličan način okrene i kaže Ite Missa est, ako je prethodila Gloria in excelsis: u suprotnom, đakon se ne okrene prema konventu, nego okrenuta lica prema oltaru, dok je svećenik slično okrenut, kaže Benedicamus Domino ili Requiescant in pace ako se služi misa za mrtve.

Sacerdos vero, et Diaconus tantum stent versi ad Conventum, quamdiu dicitur Ite Missa est; deinde vertant se ad altare non se gyrando.

A svećenik i đakon toliko dugo stoje okrenuti prema konventu, koliko se govori Ite Missa est; zatim se okrenu prema oltaru ne čineći puni krug.

POST BENEDICTIONEM

31. Interim postquam Sacerdos dederit benedictionem, ad quam ministri debent caput inclinare, senior Acolythorum Missale Diacono tradat, et alter librum Evangeliorum Subdiacono (si non debeat deferre calicem) et deinde candelabra cum cereis accensis prae manibus teneant, dum legitur Evangelium: Diaconus vero et Subdiaconus ascendant ad sinistram Sacerdotis ad cornu Evangelii pro illo audiendo.

Evangelio dicto, et facta inclinatione, vel genuflexione, sicut in ingressu, redeant omnes in sacristiam, eo ordine, quo venerunt.

Tunc ministri, primo Sacerdotem exuant, postea se mutuo juvent ad exuendum.

NAKON BLAGOSLOVA

31. Međutim, nakon što je svećenik dao blagoslov, prigodom kojeg poslužitelji trebaju nakloniti glavu, stariji akolit preda đakonu misal, a drugi akolit preda evanđelistar podđakonu (ako ne treba odnijeti kalež) i zatim drže u rukama svijećnjake s upaljenim svijećama, dok se čita Evanđelje: a đakon i podđakon uziđu lijevo od svećenika kako bi ga slušali.

Nakon što se pročita Evanđelje i nakon što se naklone ili pokleknu, kao kod dolaska, svi se vrate u sakristiju onim redom kojim su došli.

Tada poslužitelji prvo svuku svećenika, a nakon toga međusobno si pomažu pri svlačenju.

32. Acolythi antequam vestes exuant, revertentes ad altare, cooperiant illud, et aptent decenter, reportantes in sacristiam, quae fuerint reportanda.

Postea in Dominicis diebus deferant aquam benedictam per cellas, et reliquas officinas, eas aspergendo.

32. Akoliti prije nego što svuku ruho, vrate se do oltara, pokriju ga i dolično urede, te odnesu u sakristiju ono što treba odnijeti.

Nakon toga, nedjeljama ponesu blagoslovljenu vodu po ćelijama i ostalim prostorijama, škropeći ih.

33. Ubi autem in diebus solemnibus, propter paucitatem Fratrum, praedicta ministrorum solemnitas servari non poterit, prout commodius et honestius poterit, observetur.

In ferialibus vero diebus, et festis trium Lectionum, et infra Octavas non solemnes, unus sufficiat Acolythus: qui, dum fit confessio, et dum dicitur Sanctus, et Agnus Dei a Sacerdote, stare debet a dexteris juxta Diaconum, et etiam in genuflexione ad Corpus Domini.

33. Gdje se pak na svečane dane, zbog malog broja braće, ne može obdržavati spomenuta svečanost s poslužiteljima, neka se obdržava što je moguće prikladnije i časnije.

Na ferijalne dane i blagdane triju čitanja i unutar nesvečanih osmina, dovoljan je jedan akolit: koji u vrijeme opće ispovijedi i dok svećenik govori Sanctus i Agnus Dei treba stajati na desnoj strani pokraj đakona, kao i u klečanju pred Tijelom Gospodnjim.

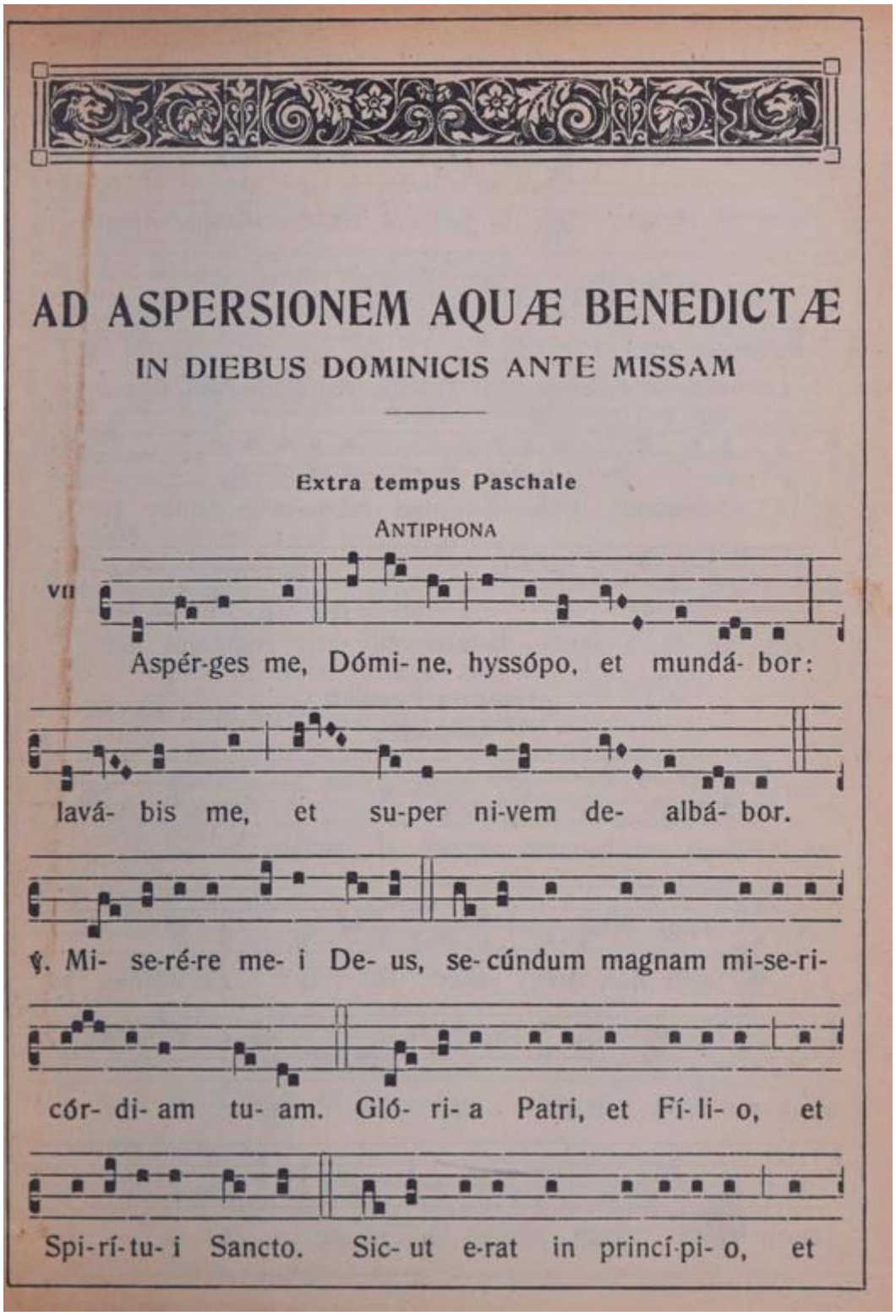

AD ASPERSIONEM AQUÆ BENEDICTÆ

IN DIEBUS DOMINICIS ANTE MISSAM

Extra tempus Paschale

ANTIPHONA

VII

Aspér-ges me, Dómi- ne, hyssópo, et mundá- bor:

lavá- bis me, et su-per ni-vem de- albá- bor.

℣. Mi- se-ré-re me- i De- us, se- cúndum magnam mi-se-ri-

cór- di- am tu- am. Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et

Spi-rí-tu- i Sancto. Sic- ut e-rat in princí-pi- o, et

Škropljenje blagoslovljenom vodom prije sv. mise u Gradualu Reda propovjednika iz 1950. godine

Škropljenje blagoslovljenom vodom prije nedjeljne sv. mise

Extra tempus Paschale

Antiphona

Asperges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor. ℣. Miserére mei Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et repetitur Aspérges, usque ad Miserére exclusive.

Tempore Paschali

Antiphona

Vidi aquam egrediéntem de templo a látere déxtero, allelúia: Et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúia, allelúia.

In die Paschae

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea. Glória Patri. Et omnes.

In aliis Dominicis usque ad Pentecosten exclusive

℣. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória Patri. Et omnes.

Izvan uskrsnog vremena

Antifona

Poškropit ćeš me, Gospodine, hisopom, i očistit ću se: oprat ćeš me i postat ću bjelji od snijega. ℣. Smiluj mi se, Bože, po velikom milosrđu svojem. Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, i u vijeke vjekova. Amen.

I ponovi se Aspérges, sve do Miserére isključivo.

U uskrsno vrijeme

Antifona

Vidjeh vodu, gdje izlazi iz hrama s desne strane, aleluja: i spasiše se svi do kojih dođe ova voda, i reći će: aleluja, aleluja.

Na dan Uskrsa

℣. Ovo je dan što ga učini Gospodin: kličimo i radujmo se u njemu. Slava Ocu. I svi.

Na druge nedjelje sve do blagdana Duhova isključivo

℣. Hvalite Gospodina jer je dobar: jer je dovijeka milosrđe njegovo. I svi.

In die Pentecostes

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ. Glória Patri. Et omnes.

Postea dicat Sacerdos:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. T. P. Allelúia.

℟. Et salutáre tuum da nobis.
T. P. Allelúia.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo: Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Na blagdan Duhova

℣. Pošalji Duha svojega i postat će: i obnovit ćeš lice zemlje. Slava Ocu. I svi.

Nakon toga svećenik govori:

℣. Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje. T. P. Aleluja.

℟. I daj nam svoje spasenje.
T. P. Aleluja.

℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Usliši nas, Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože, i udostoj se poslati svetoga anđela svojega s nebesa, da čuva, podržava, brani, pohađa i štiti sve koji prebivaju u ovom prebivalištu. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

DE SACRA COMMUNIONE.

1 CIrcà ſacram Communionem, & modum communicandi in Conventu, notandum eſt, quòd ad reſervandam ſacram Communionem, haberi debet Tabernaculum decens & honeſtum ſuper Altare, vel in alio decenti loco ad Sacramentum Corporis Chriſti honorificè collocandum. Intrà quod habenda eſt pyxis argentea, vel ex alia materia pretioſa, in qua ſervandæ ſunt hoſtiæ conſecratæ, non tamen in magna multitudine. Provideatur autem, quòd tam Tabernaculum, quàm pyxis prædicta, ſic cautè ſtabiliantur, & claudantur, nè aliquo caſu poſſint hoſtiæ prædictæ cadere, vel indè removeri, niſi per miniſterium Fratrum, cùm fuerit aliqua Communio facienda.

2 Die autem Communionis, conſuevit fieri aliqua Exhortatio in Capitulo, vel Abſolutio generalis Fratribus tam Clericis, quàm Laicis, ut ad tantum Sacramentum digniùs accedant præparati. Debet autem Prælatus, ſi commodè poteſt, vel aliquis ex gravioribus Patribus in hujuſmodi die Miſſam Conventualem celebrare.

3 Cùm igitur Subdiaconus miniſtraturus fuerit neceſſaria pro Sacramento hujuſmodi, à Sacriſta, cujus intereſt ſcire, debet inquirere de numero hoſtiarum conſecratarum, quæ ſunt in pyxide; debet etiam inquirere de numero Fratrum, qui ſunt communicandi: & factâ collatione, tot hoſtias conſecrandas ponat, quot ſufficiant Fratribus communicandis & pro infirmis in neceſſitate.

4 Sacerdos celebrans conſecraturus plures hoſtias, reponet eas in aliquo Calice conſecrato, aut pyxide conſecratâ propè Calicem, ſemper tamen ſuper Corporale; quòd ſi non fuerit vas diſtinctum,

Rubrike „De sacra communione“ („O svetoj pričesti“) u Misalu Reda propovjednika iz 1726. godine

DE SACRA COMMUNIONE

Circa sacram Communionem, et modum communicandi in Conventu, notandum est, quod, ad reservandam sacram Communionem, haberi debet tabernaculum decens et honestum super altare, vel in alio decenti loco ad SS. Sacramentum Corporis Christi honorifice collocandum. Infra quod habenda est pyxis argentea, vel ex alia materia pretiosa, in qua servandae sunt hostiae consecratae; non tamen in magna multitudine.

Provideatur autem, quod tam tabernaculum, quam pyxis praedicta sic caute stabiliantur, et claudantur, ne aliquo casu possint hostiae praedictae cadere, vel inde removeri, nisi per ministerium Fratrum, cum fuerit aliqua Communio facienda.

2. Die autem Communionis consuevit fieri aliqua exhortatio in Capitulo, vel absolutio generalis Fratribus tam Clericis, quam laicis, ut ad tantum Sacramentum dignius accedant praeparati.

O SVETOJ PRIČESTI

Glede svete pričesti i načina pričešćivanja u konventu, treba napomenuti da je za čuvanje svete pričesti potrebno imati dostojno i časno svetohranište na oltaru ili na drugom dostojnom mjestu gdje se može časno smjestiti Presveti Sakrament Tijela Kristova. Unutar svetohraništa treba imati srebrnu piksidu ili od drugog dragocjenog materijala, u kojoj treba čuvati posvećene hostije; ali ne u velikom broju.

Treba se pobrinuti da se i svetohranište i spomenuta piksida tako pričvrste i zatvore, da ne bi nekim slučajem spomenute hostije mogle pasti ili se odatle premjestiti, osim po službi braće kada treba obaviti koju pričest.

2. A na sam dan pričesti u običaju je da se održi kakav poticajan govor na skupštini ili opće odrješenje braći, kako klericima tako i laicima, kako bi dostojnije pristupili tolikom sakramentu.

Debet autem Praelatus, si commode potest, vel aliquis ex gravioribus Patribus, in hujusmodi die Missam conventualem celebrare.

A toga dana treba prelat, ako to može učiniti na primjeren način, ili netko od starije braće, slaviti konventualnu misu.

3. Cum igitur Subdiaconus ministraturus fuerit necessaria pro Sacramento hujusmodi, a Sacrista, cujus interest scire, debet inquirere de numero hostiarum consecratarum, quae sunt in pyxide; debet etiam inquirere de numero Fratrum, qui sunt communicandi: et facta collatione, tot hostias consecrandas ponat, quot sufficiant Fratribus communicandis, et pro infirmis in necessitate.

3. Kada, dakle, podđakon namjerava posluživati sve ono što je nužno za taj sakrament, treba pitati sakristana, koji to treba znati, o broju posvećenih hostija, koje su u piksidi. Treba također pitati o broju braće koja se trebaju pričestiti; i nakon zbrajanja, stavi toliko hostija za posvećenje koliko će biti dovoljno braći za pričest, te za bolesnike u potrebi.

4. Sacerdos celebrans consecraturus plures hostias, reponet eas in aliquo calice consecrato, aut pyxide consecrata prope calicem, semper tamen super corporale; quod si non fuerit vas distinctum, collocet eas super corporale ante calicem, si ob quantitatem super patenam manere non possint.

4. Svećenik celebrant koji namjerava posvetiti više hostija, treba ih položiti u neki posvećeni kalež ili posvećeni čestičnjak blizu kaleža, ali uvijek na tjelesniku. No, ako nema posebne posude, neka ih smjesti na tjelesnik ispred kaleža, ako zbog količine ne mogu ostati na pateni.

In consecratione proferat verba formae super hostiam, quam manibus tenet, et super omnes alias, quas suis oculis habebit expositas.

Tijekom posvećenja neka izrekne riječi [sakramentalne] forme nad hostijom, koju drži u rukama, i nad svim drugim hostijama, koje ima izložene pred očima.

Post consecrationem decenti loco super corporale eas aptet, ita ut ceteras caeremonias sine impedimento prosequi possit.

Nakon pretvorbe, neka ih smjesti na dolično mjesto na tjelesniku, kako bi mogao ostale ceremonije nastaviti bez zapreke.

5. Cum igitur hora Communionis appropinquaverit, Fratres communicandi accedant in modum Chori ordinati versus presbyterium, et ibi, facta inclinatione profunda, flectant genua.

5. Kada se, dakle, približi trenutak pričesti, neka braća, koja se namjeravaju pričestiti, pristupe u obliku uređenog kora prema prezbiteriju, a ondje, nakon dubokog naklona, kleknu.

Diaconus vero, si in altari, ubi celebratur, non sit tabernaculum continens in pyxide hostias consecratas, Ceroferariis praecedentibus cum cereis, afferat pyxidem supradictam cum SS. Corpore Domini super corporale, aperiens statim eam; tunc vero omnes Fratres, praeter Sacerdotem celebrantem, qui solus genuflexus adoret, videntes ipsum deferentem pyxidem, prosternant se super genua Sanctissimum Sacramentum adorantes, quousque illud super corporale deposuerit: quo facto, super genua erecti, brevique oratione facta, iterum ministri, ut antea prostrati, alii vero ad modum, quo fit venia, in longum extensi, dicant omnes simul Confiteor, etc. et Sacerdos paululum secedens a medio alta-

Ako na oltaru na kojem se slavi nema svetohraništa u kojem se nalaze posvećene hostije u piksidi, đakon (dok pred njim hodaju svjećonoše sa svijećama) donose spomenutu piksidu s presvetim Tijelom Gospodnjim na tjelesnik, odmah je otvorivši. Tada pak sva braća, osim svećenika celebranta, koji se jedini treba klečeći klanjati, kada ga vide kako donosi piksidu, neka se prostru na koljena klanjajući se Presvetom Sakramentu, sve dok ga ne odloži na tjelesnik. Nakon što ovo učine, usprave se na koljenima i obavivši kratku molitvu, poslužitelji opet prostrti kao prije, a drugi na način kojim se čini *venia*, naširoko prostrti, svi zajedno govore Confiteor, itd. i svećenik malo odstupivši od sredine oltara,

ris, ne terga vertat Sanctissimo Sacramento, faciat absolutionem, dicendo Misereatur, etc. et Absolutionem, etc.

kako ne bi okrenuo leđa Presvetom Sakramentu, obavi odrješenje govoreći Misereatur, itd. i Absolutionem, itd.

6. Postmodum erigant se omnes super genua, et primo communicent ministri secundum ordinem graduum suorum: qui accedentes ante medium altaris, simul infra infimum gradum faciant inclinationem profundam, et ad supremum ascendentes, iterum ibi profunde inclinent, et mox genua flectant, toto corpore reliquo stant erecti, caventes a transversione oculorum, vel insolita vultus indispositione, seu motu indisciplinato, sed aperto mediocriter ore, cum debita reverentia suscipiant de manu Sacerdotis Sanctissimum Christi Corpus.

6. Nakon toga, svi se usprave na koljenima, a prvo se pričeste poslužitelji prema svojem poretku. Oni pristupivši ispred sredine oltara, zajedno učine duboki naklon ispred najniže stepenice, i uspevši se na najvišu stepenicu, opet se ondje duboko naklone i odmah kleknu, dok im je ostatak tijela uspravljen, čuvajući se okretanja očima i neuobičajenih izraza lica, ili od nedisciplinirani pokreta, nego neka osrednje otvorivši usta s dužnim poštovanjem prime iz ruke svećenika Presveto Tijelo Kristovo.

Sumpta vero communione, simul se erigant, simulque etiam profunde inclinent, et discedant versis vultibus ad invicem in latus incedendo, ne terga vertant Sanctissimo Sacramento, et infra infimum gradum altaris iterum profunde coram Sanctissimo inclinent, ac postea in presbyterio genua flectant.

A nakon primanja pričesti, zajedno se dignu i zajedno se duboko naklone, i otiđu okrenutih lica jedan prema drugomu, hodajući u stranu kako ne bi okrenuli leđa Presvetom Sakramentu, i ispod najniže stepenice oltara opet se duboko naklone pred Presvetim, i nakon toga kleknu u prezbiteriju.

7. Interim dum ministri communicant, ceteri Fratres, superinduti cappa Ordinis, bini et bini juxta ordinem suum successive accedant ante medium altaris, et cum eo pervenerint, infra gradus similiter profunde inclinent: et dum ministri a supremo gradu recedunt, in eorum locum succedant, factaque etiam inclinatione profunda, genua flectant: et recepta communione, eodem ordine, et modo, quo jam dictum est de ministris, inde recedant, nisi quod non in presbyterio genuflexi maneant, sed in chorum ad loca sua revertantur, ac seorsum secreto in gratiarum actionem orent: caveantque omnes, ne post communionem cito spuant: quod si cavere non possint, debent in loco honesto projicere sputum.

7. U međuvremenu, dok se poslužitelji pričešćuju, ostala braća odjevena u plašt Reda, dva po dva sukcesivno prema svojem redu pristupaju ispred sredine oltara, a kada ondje stignu, na sličan se način duboko naklone: i kad poslužitelji otiđu s najviše stepenice, dolaze na njihovo mjesto i nakon što učine duboki naklon, kleknu i primivši pričest vrate se odatle istim redom i načinom koji je već naveden za poslužitelje, osim što ne ostaju klečati u prezbiteriju, već se vrate u kor na svoja mjesta, i zasebno mole zahvalu. I neka se svi čuvaju da ne pljuju brzo nakon pričesti; a ako se ne mogu čuvati, trebaju slinu baciti na časno mjesto.

8. In primis autem cum ministri communicare debent, Diaconus et Subdiaconus, flectentes genua in superiori gradu altaris, hinc et inde, versis vultibus ad invicem, teneant mappulam mundam et honestam, ad hoc praeparatam, inter Sacerdotem et communicantes extensam, illamque sub mento ambabus manibus communicantes elevent; postquam

8. Prije svega, kada se poslužitelji trebaju pričestiti, đakon i podđakon klečeći na najvišoj stepenici oltara s ove i one strane, okrenuti licem jedan prema drugomu, drže čistu i časnu plahtu (mappula), koja je za to pripravljena, raširenu između svećenika i pričesnika, i podignu je objema rukama ispod brade dok se pričešćuju. A nakon što se pričeste akoliti, drže

vero Acolythi communicaverint, teneant praedictam mappulam praedicto modo, quousque communicaverint omnes.

spomenutu plahtu na rečeni način sve dok se svi ne pričeste.

9. Sacerdos vero ministret primo hostias consecratas, quae erant reservatae in pyxide, et postea, quae recenter sunt consecratae, ita ut paucae remaneant post Communionem in pyxide reponendae et asservandae.

9. Svećenik pak prvo poslužuje posvećene hostije, koje su se čuvale u piksidi, a nakon toga one koje su nedavno posvećene, tako da ostane malo onih koje se trebaju nakon pričesti pohraniti i čuvati u piksidi.

Dum autem quamlibet hostiam ministrat, accipiat eam pollice et indice dexterae manus, et pyxidem, seu patenam sinistra, supponendo illam hostiae, et sic transferat usque ad Fratrem communicandum.

Kada pak poslužuje svaku pojedinu hostiju, uzme je palcem i kažiprstom desne ruke, a piksidu ili patenu lijevom rukom, smjestivši je ispod hostije, i tako je prenese do brata kako bi ga pričestio.

Et cum tradit eam, signum crucis cum hostia ante os communicantis formans, dicat, nihil aliud praemittendo: Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat te in vitam aeternam. Amen.

I dok je daje, načini znak križa s hostijom ispred usta pričesnika i, ništa drugo ne dodajući, kaže: Tijelo Gospodina našega Isusa Krista sačuvalo te za život vječni. Amen.

Neque illis, Communione peracta, det benedictionem, sed pyxide super corporale deposita, prosequatur Missam, utpote in fine benedictionem daturus.

A nakon pričesti na daje im blagoslov, nego odloživši piksidu na tjelesnik, nastavi misu, jer će blagoslov dati na kraju.

Si vero finita Missa, vel etiam extra Missam Sacerdos det Communionem, tum, illa peracta, deposita pyxide in tabernaculo, det benedictionem, dicens: Benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti descendat super vos, et maneat semper. ℟. Amen.

Ako pak svećenik daje pričest nakon završetka mise ili također izvan mise, tada završivši pričešćivanje, odloži piksidu u svetohranište i daje blagoslov, govoreći: Blagoslov Boga svemogućega Oca i Sina i Duha Svetoga, sišao na vas i ostao vazda. ℟. Amen.

10. Quod si etiam extranei aliqui apud nos communicare voluerint, poterit eos, si fuerint hostiae sufficientes, communicare. Si autem non sint, in aliquo altari minori communicari poterunt.

10. Ako se također pojedini vanjski vjernici žele kod nas pričestiti, može ih pričestiti, ako ima dovoljno hostija. No, ako ih nema, mogu se pričestiti kod nekog manjeg oltara.

Notandum tamen est, quod si adsit magna multitudo exspectans finem Missae, vel propter aliud impedimentum, poterit differri Communio usque post Missam (nisi in die Cenae) si visum fuerit Priori: alioquin facienda est antequam Communio Missae dicatur.

Ali, treba napomenuti ako je prisutno veliko mnoštvo ljudi koji čekaju kraj mise, ili zbog druge zapreke, pričest se može odgoditi za vrijeme nakon mise (osim na Veliki četvrtak) ako se prioru čini prikladnim: inače, treba je obaviti prije nego što se kaže pričesna pjesma [Communio].

Qui vero non communicant, et sunt in choro, interim jaceant super formas prostrati.

Oni pak koji se ne pričešćuju, a nalaze se u koru, trebaju tijekom tog vremena ležati prostrti *super formas*.

11. Peracta autem Communione, si viderit Sacerdos, quod aliquae hostiae consecratae remanserint, etiamsi hae in magna multitudine fuerint, debet eas omnes in pyxide reponere, sicque positae per Diaconum intra tabernaculum, si sit super altare, recondantur: aut secus, praecedentibus Ceroferariis, ad locum debitum honorifice deferantur, Fratribus prostratis modo supradicto.

11. Nakon što završi pričest, ako svećenik vidi da su ostale neke posvećene hostije, pa i kad su u velikom broju, treba ih sve staviti u piksidu, i tako postavljene đakon treba pohraniti u svetohranište, ako se nalazi na oltaru: ili, ako se ondje ne nalazi, treba ih časno odnijeti na dužno mjesto, a pritom ispred njega trebaju hodati svjećonoše, dok su braća prostrta na spomenuti način.

12. Ubi autem est consuetudo vinum post communionem sumendi, consumpta hostia, accedant ad illud sumendum; quod stando est recipiendum, et in modica quantitate, ad abluendum os diligenter, ne aliquae particulae hostiae remaneant inter dentes.

12. Gdje pak postoji običaj uzimanja vina poslije pričesti, nakon što blaguju hostiju, pristupaju kako bi ga primili, a trebaju ga primiti stojeći i u maloj količini, kako bi pažljivo oprali usta da ne bi neki djelići hostije ostali među zubima.

13. Porro Diaconus debet recipere vinum hujusmodi in calice alio, quam sit calix, cum quo celebratur, et postea aliis ministrare, stando in cornu Evangelii. Debet autem tenere pedem calicis cum mappa munda et decenti, cum qua etiam Fratres, post ablutionem oris, labia detergant.

13. Nadalje, đakon treba uzeti takvo vino u poseban kalež, drugačiji od onog s kojim se slavi sv. misa, a nakon toga drugima posluživati, stojeći na strani Evanđelja. Ipak, treba držati podnožje kaleža s čistom i doličnom mappom: njome također braća trebaju obrisati usnice nakon pranja usta.

14. Si tamen fuerit magnus communicandorum numerus (uti in die Cenae Domini), Subdiaconus, in cornu Epistolae stans, poterit vinum in altero calice eodem modo ministrare, ut citius omnes expediantur; vel poterunt etiam Fratres ex se vinum seorsum a sacrista praeparatum accipere retro altare.

14. No, ako je velik broj pričesnika (kao na Veliki četvrtak), podđakon može stojeći na strani poslanice na isti način posluživati vino iz drugog kaleža, kako bi svi brže završili; ili braća mogu odvojeno sami uzimati vino koje je sakristan pripremio iza oltara.

15. Debent autem Fratres communicare in qualibet Dominica Adventus, et Qudragesimae, in die Natalis Domini, Circumcisionis, Epiphaniae, Cenae Domini, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Trinitatis, et SS. Corporis Christi: Item in omnibus festis B. Mariae semper Virginis, et in festo Omnium Sanctorum: Item in festo Apostolorum Petri et Pauli, et in festis S. Dominici P. N. et Sanctorum Ordinis, et in omnibus Dominicis diebus, deputatis pro confratribus sanctissimi Rosarii, et S. Nominis Dei, propter Indulgentiam plenariam in praefatis diebus concessam.

15. A braća se trebaju pričestiti na svaku nedjelju došašća i korizme, na Božić, Obrezanje, Bogojavljenje, Veliki četvrtak, Uskrs, Uzašašće, Duhove, Presveto Trojstvo i Tijelovo. Isto tako, na sve blagdane Bl. Marije vazda Djevice, i na blagdan Svih svetih. Isto tako, na blagdan apostola Petra i Pavla, i na blagdan sv. o. n. Dominika i svetaca Reda, i na sve nedjelje koje su namjenjene za članove bratovštine Presvete Krunice i Sv. Imena Božjega, radi potpunog oprosta koji je podijeljen za spomenute dane.

Ceterum bis in mense, videlicet de quindena in quindenam communicabunt, si Praelato visum fuerit expedire.

Uostalom, pričestit će se dvaput mjesečno, to jest od petnaestog dana do petnaestog dana, ako prelat procijeni da je to korisno.

Nullus vero ab hac Communione dictis diebus facienda remaneat, sine speciali licentia: qui autem sunt extra Conventum, debent extra communicare, vel cum redierint, quam cito et commode possunt.

Ali, nitko ne smije izostati iz ove pričesti na spomenute dane bez posebnog dopuštenja. Oni pak koji se nalaze izvan konventa, trebaju se pričestiti izvan konventa, ili kada se vrate, što im je prije i lakše moguće.

16. Dum autem plures dies Communionis immediate succedent, poterunt Fratres ad arbitrium Praelati in aliquibus dispensari a Communione.

16. No, ako više dana pričesti neposredno slijedi jedan za drugim, braća se mogu prema odluci prelata dispenzirati od pričesti za neki od tih dana.

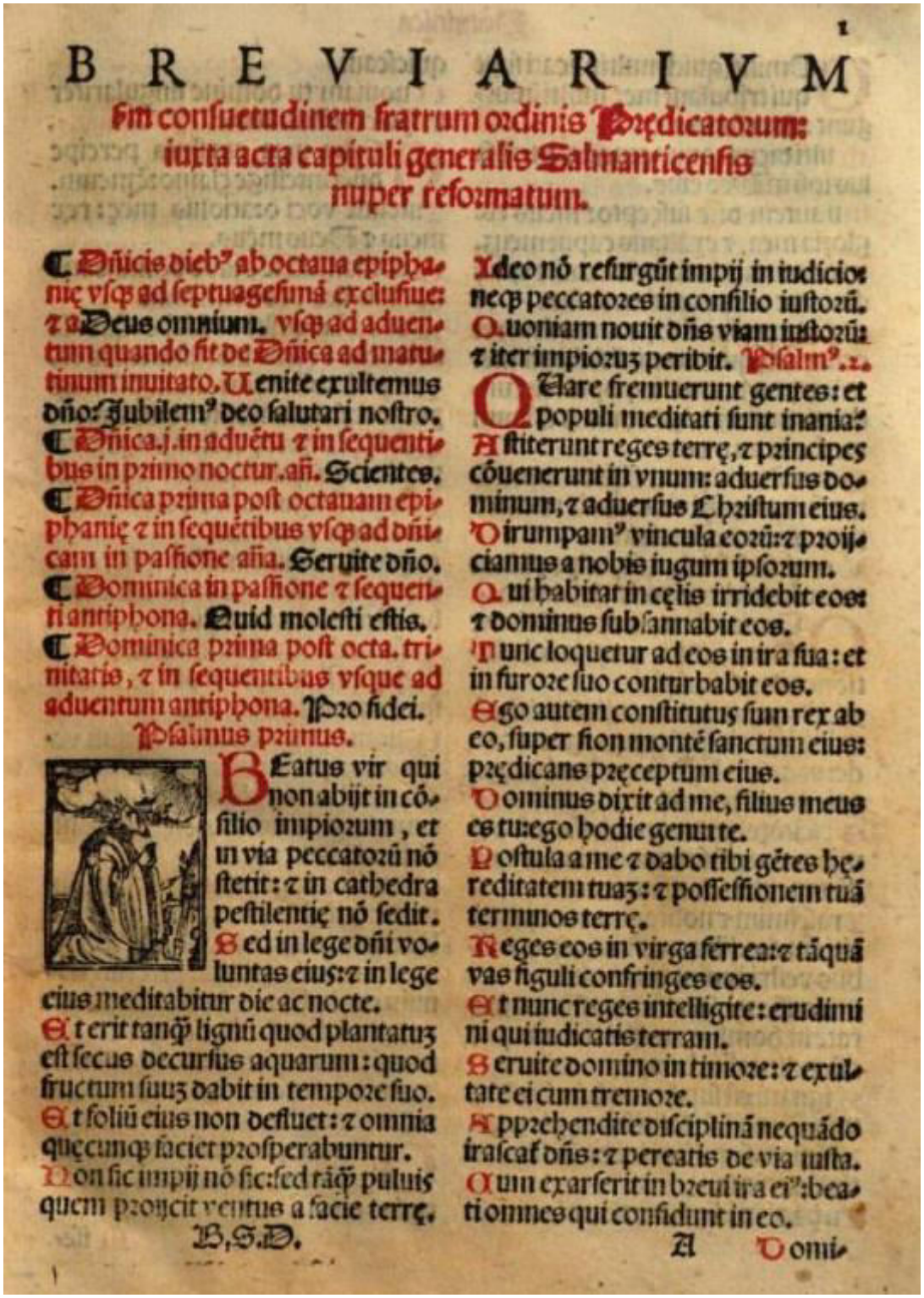

1

B R E V I A R I V M

Sm consuetudinem fratrum ordinis Prędicatorum: iuxta acta capituli generalis Salmanticensis nuper reformatum.

¶ Dñicis dieb⁹ ab octaua epiphanię vsq ad septuagesimá exclusiue: ⁊ a Deus omnium. vsq ad aduentum quando fit de Dñica ad matutinum inuitato. Venite exultemus dño: Iubilem⁹ deo salutari nostro.

¶ Dñica.j. in aduẽtu ⁊ in sequentibus in primo noctur. añ. Scientes.

¶ Dñica prima post octauam epiphanię ⁊ in sequẽtibus vsq ad dñicam in passione añ. Seruite dño.

¶ Dominica in passione ⁊ sequenti antiphona. Quid molesti estis.

¶ Dominica prima post octa. trinitatis, ⁊ in sequentibus vsque ad aduentum antiphona. Pro fidei.

Psalmus primus.

Beatus vir qui non abijt in cõsilio impiorum, et in via peccatorũ nõ stetit: ⁊ in cathedra pestilentię nõ sedit. Sed in lege dñi voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̃ lignũ quod plantatur est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo. Et foliũ eius non defluet: ⁊ omnia quęcumq facient prosperabuntur. Non sic impij nõ sic: sed rãq̃ puluis quem proijcit ventus a facie terrę.

B,S,D.

Ideo nõ resurgũt impij in iudicio: neq peccatores in consilio iustorũ. Quoniam nouit dñs viam iustorũ: ⁊ iter impiorum peribit. Psalm⁹.2.

Quare fremuerunt gentes: et populi meditati sunt inania? Astiterunt reges terrę, ⁊ principes cõuenerunt in vnum: aduersus dominum, ⁊ aduersus Christum eius. Dirumpam⁹ vincula eorũ: ⁊ proijciamus a nobis iugum ipsorum. Qui habitat in cęlis irridebit eos: ⁊ dominus subsannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira sua: et in furore suo conturbabit eos. Ego autem constitutus sum rex ab eo, super sion monte sanctum eius: prędicans pręceptum eius. Dominus dixit ad me, filius meus es tu: ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hęreditatem tuam: ⁊ possessionem tuã terminos terrę. Reges eos in virga ferrea: ⁊ tãquã vas figuli confringes eos. Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram. Seruite domino in timore: ⁊ exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinã nequãdo irascat dñs: ⁊ pereatis de via iusta. Cum exarserit in breui ira ei⁹: beati omnes qui confidunt in eo.

A Domi-

Početak psaltira u Brevijaru Reda propovjednika iz 1563. godine

ČASOSLOV

VEČERNJA I POVEČERJE

RED VEČERNJE

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Et tunc muniunt se fratres signo crucis, quod etiam faciunt ad omnes alias Horas.

Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio et nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

A Completorio sabbati ante dominicam in Septuagesima usque ad Completorium feriae IV Hebdomadae sanctae, omisso Allelúia, dicitur:
Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Deinde, sub una vel quinque antiphonis, dicuntur quinque psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum psalmum antiphona, dicuntur capitulum, (responsorium), hymnus et versiculus, prouti Officium occurrens exigit.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

I tada se braća prekriže, što također čine kod svih drugih časova.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, i u vijeke vjekova. Amen. Aleluja.

Od povečerja prije nedjelje Sedamdesetnice sve do povečerja srijede u Velikom tjednu, izostavivši Aleluja, govori se:

Slava tebi, Gospodine, Kralju vječne slave.

Zatim, pod jednom ili pet antifona, moli se pet psalama, kako se traži u dotičnom oficiju.

Nakon što se ponovi antifona nakon posljednjeg psalma, govore se poglavlje, (responzorij), himan i zaziv, kako se traži u dotičnom oficiju.

In primis Vesperis cujusvis festi post capitulum dicendum est responsorium; pariter in primis Vesperis dominicae, quando historia dominicalis in sua prima dominica inchoatur.

Post versiculum dicitur cum antiphona convenienti sequens

U prvoj večernjoj svakog blagdana nakon poglavlja treba govoriti responzorij; jednako tako, u prvoj večernjoj nedjelje kada Gospodinova povijest počinje u svojoj prvoj nedjelji.

Nakon zaziva govori se uz odgovarajuću antifonu sljedeći

Canticum B. Mariae Virginis

Lucae I

Magníficat * ánima mea Dóminum;
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus,

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo, * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Hvalospjev Bl. Djevice Marije

Luka 1

Veliča * duša moja Gospodina:

I klicao je duh moj * u Bogu spasu mojemu.
Jer je pogledao poniznost službenice svoje, * jer, evo, odsad će me zvati blaženom svi naraštaji.
Jer mi je učinio velike stvari onaj koji je silan, * i sveto je ime njegovo.
I milosrđe je njegovo od koljena do koljena * onima koji ga se boje.
Iskazao je snagu mišice svoje, * raspršio je one koji su oholi u mislima srca svojega.
Zbacio je s prijestolja silnike * i uzdigao ponizne.
Napunio je gladne dobrima * a bogataše otpustio prazne.
Primio je Izraela slugu svojega, * sjećajući se milosrđa svojega.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Repetita post canticum antiphona, si preces non fuerint dicendae, statim subjungitur Dóminus vobíscum cum oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horae, ut infra.

Nakon što se ponovi antifona nakon hvalospjeva, ako se neće govoriti molitve, odmah se dodaje Gospodin s vama s molitvom i svime ostalim što dolazi do kraja časa, kao što je dolje.

In Officio feriali extra tempus natalicium et tempus paschale, repetita post canticum antiphona, subjungitur:

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

U ferijalnom oficiju izvan božićnog i uskrsnog vremena, nakon što se ponovi antifona nakon hvalospjeva, dodaje se:

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Finitis precibus, vel, si preces dicendae non fuerint, repetita post canticum antifona, subjungitur:

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

Nakon molitava, ili ako molitve nije trebalo govoriti, nakon ponavljanja antifone nakon hvalospjeva, dodaje se:

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.
Pomolimo se.

Et dicitur oratio conveniens.

Finita oratione et responso Amen, si memoriae fuerint faciendae, fiunt per antiphonam, versiculum et orationem absque Dóminus vobíscum, praemisso Orémus.

Finita oratione vel finitis orationibus (si plures dicendae occurrerint), subjungitur:

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Responso Deo grátias dicitur:

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

I govori se odgovarajuća molitva.

Nakon molitve i odgovora Amen, ako treba obaviti spomene, čine se antifonom, zazivom i molitvom, bez riječi Gospodin s vama, a nakon što se kaže Pomolimo se.

Nakon molitve ili nakon molitava (ako treba izmoliti više molitava), dodaje se:

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Nakon odgovora Bogu hvala kaže se:

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

NEDJELJNA II. VEČERNJA

Dominica ad II Vesperas

Ant. 1 Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: ‡
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. 1. Reče Gospodin Gospodinu mojemu: Sjedi uz desnu moju.

Psalam 109.

Reče Gospodin Gospodinu mojemu: * Sjedi uz desnu moju: ‡
Dok ne položim neprijatelje tvoje * za podnožje nogama tvojim.
Gospodin će pružiti sa Siona žezlo sile tvoje: * Vladaj posred neprijatelja svojih!
Uz tebe je poglavarstvo na dan snage tvoje u sjaju svetih: * Iz utrobe prije danice rodih tebe.
Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: * Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu.
Gospodin je s desne tvoje, * satrt će kraljeve u dan gnjeva svojega.
Sudit će narodima, ispunit će ruševine, * smrvit će glave u zemljama mnogih.
Iz bujice će na putu piti: * zato će uzdignuti glavu.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Ant. 2 Magna ópera Dómini: exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Ant. Reče Gospodin Gospodinu mojemu: Sjedi uz desnu moju.

Ant. 2. Velika su djela Gospodnja: izabrana sasvim po volji njegovoj.

Psalam 110.

Hvalit ću te, Gospodine, iz svega srca svojega: * u vijeću pravednih i zboru.
Velika su djela Gospodnja: * izabrana sasvim po volji njegovoj.
Hvala i veličanstvenost njegovo su djelo: * i pravednost njegova ostaje u vijeke vjekova.
Spomen svojih čudesa učini milostivi i milosrdni Gospodin: * hranu dade onima koji ga se boje.
Spominjat će se dovijeka zavjeta svojega: * moć djela svojih objavit će puku svojemu:
Da im dadne baštinu pogana: * djela su ruku njegovih istina i pravda.
Pouzdane su sve zapovijedi njegove: utvrđene u vijeke vjekova, * učinjene u istini i pravici.
Otkupljenje posla puku svojemu: * naredio je dovijeka zavjet svoj.

Sveto je i strašno ime njegovo: * početak je mudrosti strah Gospodnji.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Dobro razumijevanje svima koji ga čine: * hvala njegova ostaje na vijeke vjekova.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Magna ópera Dómini: exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Ant. Velika su djela Gospodnja: izabrana sasvim po volji njegovoj.

Ant. 3 Qui timet Dóminum, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. 3. Tko se boji Gospodina veoma teži za njegovim zapovijedima.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor, et justus.
Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

Psalam 111.

Blago čovjeku koji se boji Gospodina, * koji se raduje veoma njegovim zapovijedima.
Jako će biti na zemlji potomstvo njegovo, * naraštaj pravednika bit će blagoslovljen.
Slava i bogatstvo u domu njegovu, * i pravednost njegova ostaje u vijeke vjekova.
Izašlo je u tami svjetlo pravednima, * milosrdan, i milostiv, i pravedan.
Ugodan je čovjek koji se smiluje i posuđuje, riječi svoje uređuje po pravici: * jer se neće pokolebati dovijeka.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.
Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.
Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

U vječnoj uspomeni bit će pravednik: * neće se bojati zla glasa.
Spremno je srce njegovo da se uzda u Gospodina, utvrđeno je srce njegovo * neće se pokolebati dok ne prezre neprijatelje svoje.
Podijelio je, dao siromasima: pravednost njegova ostaje u vijeke vjekova, * uzdići će se snaga njegova u slavi.
Grešnik će vidjeti i bjesniti, škripat će zubima i ginuti: * želja će grešnika propasti.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Tko se boji Gospodina veoma teži za njegovim zapovijedima.

Ant. 4 Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Ant. 4. Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno dovijeka.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospodina, * hvalite ime Gospodnje.
Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno * od sada i dovijeka.
Od izlaska sunca do zalaska * ime je Gospodnje dostojno hvale.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Ant. 5 Deus autem noster in cælo: ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Psalmus 113

In éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:
Facta est Judæa sanctificátio ejus: * Israël potéstas ejus.
Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.
Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Uzvišen je nad svim narodima Gospodin, * i nad nebesima je slava njegova.
Tko je kao Gospodin, Bog naš, koji prebiva na visini, * i gleda stvari neznatne na nebu i zemlji?
On diže ubogoga sa zemlje * i iz blata uzvisuje siromaha.
Da ga smjesti s poglavarima, * s poglavarima puka svojega.
On daje da nerotkinja prebiva u kući * čini je majkom koja se veseli djeci.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno dovijeka.

Ant. 5. A naš je Bog na nebu: sve što htjede učini.

Psalam 113.

Na izlasku Izraela iz Egipta, * doma Jakovljeva iz naroda tuđega:
Postade Judeja svetište njegovo, * Izrael vlast njegova.
More vidje i pobježe, * Jordan se okrenu natrag.
Brda poskočiše kao ovnovi, * i brežuljci kao jaganjci.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra géntium argéntum, et aurum: * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Što je tebi, more, da bježiš? * I tebi, Jordane, da se okrećeš natrag?
Brda, što skačete kao ovnovi, * i, brežuljci, kao jaganjci?
Pred licem Gospodnjim pomakla se zemlja, * pred licem Boga Jakovljeva.

On pretvori stijenu u jezero vodeno, * i greben u izvore voda.

Ne nama, Gospodine, ne nama, * već imenu svojemu daj slavu.
Radi milosrđa svojega i radi istine svoje: * da ne bi govorili narodi: Gdje je Bog njihov?
A naš je Bog na nebu, * sve što htjede, učini.

Idoli su naroda srebro i zlato, * djela ruku čovječjih.

Usta imaju, a neće govoriti, * oči imaju, a neće gledati.
Uši imaju, a neće slušati, * nosnice imaju, a neće mirisati.
Ruke imaju, a neće pipati; noge imaju, a neće hodati, * i neće zvati iz grla svojega.
Njima će biti slični oni koji ih izrađuju, * i svi koji se u njih uzdaju.
Dom se Izraelov uzdao u Gospodina, * on je njihov pomoćnik i njihov zaštitnik.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Dom se Aronov uzdao u Gospodina, * on je njihov pomoćnik i njihov zaštitnik.
Koji se boje Gospodina, uzdali su se u Gospodina, * on je njihov pomoćnik i njihov zaštitnik.
Gospodin nas se sjetio * i on nas je blagoslovio:
Blagoslovio je dom Izraelov, * blagoslovio je dom Aronov.
Blagoslovio je sve koji se boje Gospodina: * malene zajedno s velikima.
Neka Gospodin pridoda blagoslove nad vama, * nad vama i nad vašom djecom.
Budite blagoslovljeni od Gospodina * koji je stvorio nebo i zemlju.
Nebo je nebo za Gospodina, * a zemlju je dao sinovima ljudskim.
Neće te mrtvi hvaliti, Gospodine, * niti svi oni koji silaze u pakao.
Nego mi koji živimo, blagoslivljamo Gospodina, * od sada i dovijeka.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Deus autem noster in cælo: ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Capitulum

2 Thess. 3

Dóminus dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et patiéntia Christi.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ
Mundi parans oríginem:

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine
Vitæ sit exsul múnere:
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cælórum pulset íntimum,
Vitále tollat præmium:
Vitémus omne nóxium,
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ant. A naš je Bog na nebu: sve što htjede učini.

Poglavlje

2 Sol 3

Gospodin neka upravi srca i tijela naša u ljubavi Božjoj i strpljivosti Kristovoj.

Himan

O dobri Stvorče svjetlosti,
Što daješ svjetlo svagdanje,
Što stvarat svijet započinješ
Stvorenjem svjetla prvoga.

I danom zoveš časove,
Što vežu jutro s večerom,
Već pada tama večernja,
Čuj molbe naše, čuj nam plač.

Ne pusti, da nam porok ljut
U duši život uduši,
Da tebe s uma smetnuvši
U grijehe ona utone.

Na molitvu je potiči,
Daj život joj zadobiti;
Daj bježati od prijestupa
I okajat bezakonja.

Podijeli, Oče milostiv,
I Sine jednak Ocu svom,
Što s njim i s Duhom Presvetim
U kraju vladaš vječitom.
Amen.

℣. Neka se vine, Gospodine, molitva moja.
℟. Kao tamjan pred licem tvojim.

In festis I classis ad I Vesperas

Sequentes psalmi dicuntur etiam in festis Domini II classis ad I Vesperas, quoties locum tenent dominicæ occurrentis.

1 Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

2 Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli,

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

3 Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, ℣ laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cuius Deus Iacob adiútor eius, ℣ spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, ℣ facit iudícium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit iustos.

Psalmi I. večernje (psalmi „Laudate“) u Brevijaru iz 1962. godine

Psalmi I. večernje u blagdanima I. razreda

Sequentes psalmi dicuntur etiam in festis Domini II classis ad I Vesperas, quoties locum tenent dominicae occurrentis

Sljedeći psalmi govore se također u I. večernjoj Gospodnjih blagdana II. razreda, kad god dolaze na mjesto dotične nedjelje

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospodina, * hvalite ime Gospodnje.

Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno * od sada i dovijeka.

Od izlaska sunca do zalaska * ime je Gospodnje dostojno hvale.
Uzvišen je nad svim narodima Gospodin, * i nad nebesima je slava njegova.
Tko je kao Gospodin Bog naš, koji prebiva na visini: * i gleda stvari neznatne na nebu i zemlji?
On diže ubogoga sa zemlje * i iz blata uzvisuje siromaha:
Da ga smjesti s poglavarima, * s poglavarima puka svojega.
On daje da nerotkinja prebiva u kući * čini je majkom koja se veseli djeci.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli,
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 116.

Hvalite Gospodina, svi narodi: * hvalite ga, svi puci:

Jer je potvrđeno nad nama milosrđe njegovo, * i istina Gospodnja ostaje dovijeka.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus et revertétur in terram suam: * in illa die perí-bunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Psalam 145.

Hvali, dušo moja, Gospodina, hvalit ću Gospodina za života svojega: * pjevat ću psalme Bogu svojemu dok me bude.
Nemojte se pouzdavati u knezove: * u sinove ljudske, u kojima nema spasenja.
Izaći će duh njegov, i vratit će se u svoju zemlju: * u onaj dan propast će sve namisli njihove.
Blago onomu čiji je pomoćnik Bog Jakovljev, čija je nada u Gospodinu Bogu njegovu: * koji je stvorio nebo i zemlju, more, i sve što je u njima.
Koji čuva istinu dovijeka, koji je presudio u korist onih koji trpe nepravdu: * daje hranu gladnima.
Gospodin odrješuje sapete: * Gospodin prosvjetljuje slijepe.
Gospodin podiže oborene: * Gospodin ljubi pravedne.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Gospodin čuva pridošlice; primit će siroče i udovicu: * i upropastit će putove grešnika.
Kraljevat će Gospodin dovijeka: Bog tvoj, Sione, * od naraštaja do naraštaja.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.
Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noster et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.
Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Psalam 146.

Hvalite Gospodina, jer dobar je psalam: * neka bude ugodna i krasna hvala Bogu našemu.
Gospodin koji gradi Jeruzalem: * okupit će rasprešene Izraelce.
Koji ozdravlja one koji su skrušena srca: * i zavija rane njihove.
Koji broji množinu zvijezda: * i sve ih zove imenom.
Velik je Gospodin naš, i velika je krepost njegova: * i mudrosti njegovoj nema mjere.
Gospodin koji prihvaća krotke: * a grešnike ponizuje do zemlje.
Pjevajte Gospodinu s hvalom: * pjevajte psalme Bogu našemu uz citru.
Koji zastire nebo oblacima: * i pripravlja zemlji kišu.

Qui prodúcit in móntibus fenum: * et herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Koji čini da na gorama raste trava: * i bilje na službu ljudima.
Koji daje stoci hranu njezinu: * i mladim gavranima koji ga dozivaju.
Neće mariti za snagu konja: * niti će mu zadovoljstvo biti u nogama ljudi.
Zadovoljstvo je Gospodinu u onima koji ga se boje: * i u onima koji se ufaju u milosrđe njegovo.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion,
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Psalam 147.

Hvali, Jeruzaleme, Gospodina, * hvali Boga svojega, Sione.
Jer je on utvrdio prijevornice vrata tvojih, * blagoslovio je sinove tvoje u tebi.
Koji je ogradio mirom granice tvoje, * i siti te najboljom pšenicom.
Koji šalje besjedu svoju na zemlju, * brzo teče riječ njegova.
Koji daje snijeg kao vunu, * sipa maglu kao pepeo.
Baca grad svoj kao zalogaje; * tko će podnijeti studen njegovu?

Emíttet verbum suum et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus et fluent aquæ.

Poslat će riječ svoju i otopiti ih, * puhnut će vjetar njegov i poteći će vode.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israël.

Koji javlja riječ svoju Jakovu, * odredbe i sudove svoje Izraelu.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Nije tako učinio svakom narodu * i nije im objavio svoje sudove.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmi II. večernje

Na blagdane Blažene Djevice Marije

In festis Beatae Mariae Virginis

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * propté-rea exaltábit caput.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 109.

Reče Gospodin Gospodinu mojemu: * Sjedi uz desnu moju.
Dok ne položim neprijatelje tvoje * za podnožje nogama tvojim.
Gospodin će pružiti sa Siona žezlo sile tvoje: * Vladaj posred neprijatelja svojih.
Uz tebe je vladarska moć na dan vojne tvoje u sjaju svetih: * Iz utrobe prije danice rodih tebe.
Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: * Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu.
Gospodin je s desne tvoje, * satrt će kraljeve u dan gnjeva svojega.
Sudit će narodima, ispunit će ruševine, * smrvit će glave u zemljama mnogih.
Iz bujice će na putu piti, * zato će uzdignuti glavu.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospodina, * hvalite ime Gospodnje.
Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno * od sada i dovijeka.
Od izlaska sunca do zalaska * ime je Gospodnje dostojno hvale.
Uzvišen je nad svim narodima Gospodin, * i nad nebesima je slava njegova.
Tko je kao Gospodin Bog naš, koji prebiva na visini: * i gleda stvari neznatne na nebu i zemlji?
On diže ubogoga sa zemlje * i iz blata uzvisuje siromaha:
Da ga smjesti s poglavarima, * s poglavarima puka svojega.
On daje da nerotkinja prebiva u kući * čini je majkom koja se veseli djeci.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 121

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Psalam 121.

Obradovah se u onom što mi je rečeno: * Ići ćemo u dom Gospodnji.
Već stoje noge naše * na vratima tvojim, Jeruzaleme.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos et próximos meos * loquébar pacem de te:
Propter domum Dómini Dei nostri * quæsívi bona tibi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Jeruzalem koji se izgrađuje kao grad, * u kojem se sve drži skupa.
Jer tamo su se penjala plemena, plemena Gospodnja * svjedočanstvo Izraelovo, da slave ime Gospodnje.
Jer su ondje postavljene stolice sudačke, * stolice nad domom Davidovim.
Molite za ono što je za mir Jeruzalema: * i obilje onima koji te ljube.
Neka vlada mir u utvrdama tvojim * i obilje u tornjevima tvojim.
Radi braće moje i bližnjih mojih * govorio sam mir o tebi.
Radi doma Gospodina Boga našega * tražio sam ti dobro.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Psalam 126.

Ako Gospodin ne gradi kuću, * uzalud su se trudili oni koji je grade.
Ako Gospodin ne čuva grad, * uzalud bdije koji ga čuva.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Uzalud vam je ustajati prije zore: * ustajte nakon što počinete, vi koji blagujete kruh boli.

Kad dade san ljubljenima svojim: * evo, baština su Gospodnja sinovi; nagrada je plod utrobe.

Kao strijele u rukama moćnoga: * tako sinovi potištenih.

Blago čovjeku koji ih ima do mile volje: * neće se postidjeti kad stane razgovarati s neprijateljima svojim na vratima.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion,

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Psalam 147.

Hvali, Jeruzaleme, Gospodina, * hvali Boga svojega, Sione.

Jer je on utvrdio prijevornice vrata tvojih, * blagoslovio je sinove tvoje u tebi.

Koji je ogradio mirom granice tvoje, * i siti te najboljom pšenicom.

Koji šalje besjedu svoju na zemlju, * brzo teče riječ njegova.

Koji daje snijeg kao vunu, * sipa maglu kao pepeo.

Baca grad svoj kao zalogaje; * tko će podnijeti studen njegovu?

Emíttet verbum suum et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus et fluent aquæ.

Poslat će riječ svoju i otopiti ih, * puhnut će vjetar njegov i poteći će vode.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israël.

Koji javlja riječ svoju Jakovu, * odredbe i sudove svoje Izraelu.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Nije tako učinio svakom narodu * i nije im objavio svoje sudove.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Na blagdane jedne djevice

Commune unius Virginis

Na blagdane jedne djevice psalmi u II. večernjoj isti su kao na blagdane Blažene Djevice Marije.

Na blagdane jednog ispovjednika

Commune unius Confessoris

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 109.

Reče Gospodin Gospodinu mojemu: * Sjedi uz desnu moju:
Dok ne položim neprijatelje tvoje * za podnožje nogama tvojim.
Gospodin će pružiti sa Siona žezlo sile tvoje: * Vladaj posred neprijatelja svojih!
Uz tebe je vladarska moć na dan vojne tvoje u sjaju svetih: * Iz utrobe prije danice rodih tebe.
Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: * Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu.
Gospodin je s desne tvoje, * satrt će kraljeve u dan gnjeva svojega.
Sudit će narodima, ispunit će ruševine, * smrvit će glave u zemljama mnogih.
Iz bujice će na putu piti, * zato će uzdignuti glavu.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 111

Beátus vir qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 111.

Blago čovjeku koji se boji Gospodina, * koji se raduje veoma njegovim zapovijedima.

Jako će biti na zemlji potomstvo njegovo, * naraštaj pravednika bit će blagoslovljen.

Slava i bogatstvo u domu njegovu, * i pravednost njegova ostaje u vijeke vjekova.

Izašlo je u tami svjetlo pravednima, * milosrdan, i milostiv, i pravedan.

Ugodan je čovjek koji se smiluje i posuđuje, riječi svoje uređuje po pravici: * jer se neće pokolebati dovijeka.

U vječnoj uspomeni bit će pravednik: * neće se bojati zla glasa.

Spremno je srce njegovo da se uzda u Gospodina, utvrđeno je srce njegovo * neće se pokolebati dok ne prezre neprijatelje svoje.

Podijelio je, dao siromasima: pravednost njegova ostaje u vijeke vjekova, * uzdići će se snaga njegova u slavi.

Grešnik će vidjeti i bjesniti, škripat će zubima i ginuti: * želja će grešnika propasti.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospodina, * hvalite ime Gospodnje.

Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno * od sada i dovijeka.

Od izlaska sunca do zalaska * ime je Gospodnje dostojno hvale.
Uzvišen je nad svim narodima Gospodin, * i nad nebesima je slava njegova.
Tko je kao Gospodin Bog naš, koji prebiva na visini, * i gleda stvari neznatne na nebu i zemlji?
On diže ubogoga sa zemlje * i iz blata uzvisuje siromaha.
Da ga smjesti s poglavarima, * s poglavarima puka svojega.
On daje da nerotkinja prebiva u kući * čini je majkom koja se veseli djeci.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Psalam 115.

Uzvjerovao sam, i zato sam rekao: * Ja sam veoma ponižen.

Rekao sam u svojem ispadu: * Svaki je čovjek lažac.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Što ću uzvratiti Gospodinu * za sve što mi je učinio?
Uzet ću kalež spasenja * i prizvat ću ime Gospodnje.
Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje pred čitavim pukom njegovim: * dragocjena je u očima Gospodnjim smrt svetih njegovih:
O Gospodine, jer ja sam sluga tvoj: * ja sam sluga tvoj i sin službenice tvoje.
Razriješio si okove moje: * tebi ću žrtvovati žrtvu hvale, i zazvat ću ime Gospodnje.
Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje pred licem svega puka njegova: * u predvorjima doma Gospodnjega, usred tebe, Jeruzaleme.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.
Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Psalam 125.

Kad je Gospodin vraćao roblje sionsko, * bilo nam je kao da sanjamo:
Tada su usta naša bila puna smijeha, * i jezik naš klicanja.

Tada se govorilo među narodima: * Gospodin je učinio veliko djelo na njima.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Veliko je djelo učinio Gospodin na nama, * mi smo se razveselili.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Okreni, Gospodine, zarobljeništvo naše, * kao potoke na jugu.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Koji siju u suzama, * u radosti će žeti.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Odlazeći išli su i plakali, * bacajući svoje sjeme.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ali, dolazeći, doći će s klicanjem, * noseći snopove svoje.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Na blagdane jednog mučenika

Commune unius Martyris

Na blagdane jednog mučenika psalmi u II. večernjoj isti su kao na blagdane jednog ispovjednika.

Na blagdane više mučenika

Commune plurimorum Martyrum

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * propté-rea exaltábit caput.

Psalam 109.

Reče Gospodin Gospodinu mojemu: * Sjedi uz desnu moju:
Dok ne položim neprijatelje tvoje * za podnožje nogama tvojim.
Gospodin će pružiti sa Siona žezlo sile tvoje: * Vladaj posred neprijatelja svojih!
Uz tebe je vladarska moć na dan vojne tvoje u sjaju svetih: * Iz utrobe prije danice rodih tebe.
Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: * Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu.
Gospodin je s desne tvoje, * satrt će kraljeve u dan gnjeva svojega.
Sudit će narodima, ispunit će ruševine, * smrvit će glave u zemljama mnogih.
Iz bujice će na putu piti, * zato će uzdignuti glavu.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospodina, * hvalite ime Gospodnje.

Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno * od sada i dovijeka.

Od izlaska sunca do zalaska * ime je Gospodnje dostojno hvale.
Uzvišen je nad svim narodima Gospodin, * i nad nebesima je slava njegova.
Tko je kao Gospodin Bog naš, koji prebiva na visini, * i gleda stvari neznatne na nebu i zemlji?
On diže ubogoga sa zemlje * i iz blata uzvisuje siromaha.
Da ga smjesti s poglavarima, * s poglavarima puka svojega.
On daje da nerotkinja prebiva u kući * čini je majkom koja se veseli djeci.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 115.

Uzvjerovao sam, i zato sam rekao: * Ja sam veoma ponižen.

Rekao sam u svojem ispadu: * Svaki je čovjek lažac.
Što ću uzvratiti Gospodinu * za sve što mi je učinio?
Uzet ću kalež spasenja * i prizvat ću ime Gospodnje.
Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje pred čitavim pukom njegovim: * dragocjena je u očima Gospodnjim smrt svetih njegovih:
O Gospodine, jer ja sam sluga tvoj: * ja sam sluga tvoj i sin službenice tvoje.
Razriješio si okove moje: * tebi ću žrtvovati žrtvu hvale, i zazvat ću ime Gospodnje.
Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje pred licem svega puka njegova: * u predvorjima doma Gospodnjega, usred tebe, Jeruzaleme.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Psalam 125.

Kad je Gospodin vraćao roblje sionsko, * bilo nam je kao da sanjamo:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.
Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.
Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.
Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Tada su usta naša bila puna smijeha, * i jezik naš klicanja.

Tada se govorilo među narodima: * Gospodin je učinio veliko djelo na njima.
Veliko je djelo učinio Gospodin na nama, * mi smo se razveselili.
Okreni, Gospodine, zarobljeništvo naše, * kao potoke na jugu.
Koji siju u suzama, * u radosti će žeti.
Odlazeći išli su i plakali, * bacajući svoje sjeme.
Ali, dolazeći, doći će s klicanjem, * noseći snopove svoje.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 139

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prœlia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Psalam 139.

Izbavi me, Gospodine, od zla čovjeka: * od opaka čovjeka izbavi me.
Koji su promišljali bezakonja u srcu: * cijeloga su dana zametali borbe.
Naoštrili su jezike svoje kao zmija: * otrov ljutica pod usnama je njihovim.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:
Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem deiícies eos: * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Čuvaj me, Gospodine, od ruke grešnika: * i od opakih ljudi izbavi me.
Koji su smišljali da potkinu noge moje: * oholi mi sakriše u potaji zamku.

I užeta razapeše za zamku: * kraj puta postaviše mi spoticalo.

Rekoh Gospodinu: Ti si Bog moj: * usliši, Gospodine, glas molitve moje.
Gospodine, Gospodine, kreposti spasenja mojega: * zaklonio si glavu moju u dan rata:
Ne predaj me, Gospodine, od moje želje grešniku: * smišljali su protiv mene; ne ostavi me, da se možda ne uznesu.
Glava onih koji me opkoliše: * poklopit će ih zloba usana njihovih.
Past će na njih žerava, u oganj ćeš ih baciti: * u bijedama neće ustati.
Jezičav čovjek neće se utvrditi na zemlji: * čovjeka nepravedna zadesit će zla u propasti.
Spoznao sam da će Gospodin učiniti pravdu nevoljnomu, * i osvetit će siromaha.
Doista, pravednici će slaviti ime tvoje: * i uspravni će prebivati pred licem tvojim.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Dictoque Pater noster secretò, terminetur illa Hora, qua finita Conventus recedet à Choro, tàm de die, quàm de nocte: exceptô Completoriô.

AD COMPLETOR.

Dictô ℣. Jube domne benedícere. subjungat. Benedict. Noctem quiétam, & finem perféctum tribuat nobis omnípotens, & misérícors Dóminus. ℟. Amen.

Postea sequitur Lect.

1. Pet. 5.

FRatres: Sóbrii estóte, & vigiláte; quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine míserére nostri.

℟. Deo grátias.

Postea dicat qui præest ℣. Adjutórium nostrũ in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum, & terram.

Deinde Dicto Pater noster secretò, dicatur à Prælato.

COnfíteor Deo Omnipoténti, & beátæ Maríæ semper Vírgini, & beáto Domínico Patri nostro; & ómnibus Sanctis, & vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere, & omissióne, mea culpa, precor vos oráre pro me.

Chorus autem dicat.

MIsereátur tui, Omnípotens Deus, & dimíttat tibi ómnia peccáta tua, líberet te ab omni malo: salvet, & confírmet in omni ópere bono, & perdúcat te ad vitam ætérnam.

Respondeat Prælatus Amen.

Postea Chorus replicet, Confíteor, &c. & loco. vobis fratres, dicat, & tibi pater, & loco precor vos, dicat precor te. Quo finito, Prælatus dicat Absolutionem, Misereátur. & locô tui, dicat, vestri, & locô tibi, dicat vobis, & loco te, dicat vos.

Quan-

Povečerje u Brevijaru Reda propovjednika iz 1771. godine

POVEČERJE

Ad Completorium

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam et finem perféctum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Lectio

1 Pt. 5

Fratres: Sóbrii estóte et vigiláte, quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nóstrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster secreto.

Cum Completorium dicitur tamquam ultima precatio in fine diei, Pater noster hoc loco dicendum omittitur, et ejus loco, *in choro* et *in communi*, fit examen conscientiae per rationabile tempus protractum: quod convenienter servatur etiam in recitatione *a solo*.

℣. Dostoj se, gospodine, blagosloviti.

Blagoslov. Mirnu noć i sretan svršetak udijelio nam svemogući i milosrdni Gospodin.

℟. Amen.

Čitanje

1 Pt 5

Braćo, budite trijezni i bdijte, jer vaš protivnik đavao obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždre. Oduprite mu se jaki u vjeri. A ti, Gospodine, smiluj nam se.

℟. Bogu hvala.

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.

℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Oče naš potiho.

Kad se povečerje govori kao posljednja molitva na kraju dana, izostavlja se Oče naš koji bi trebalo izmoliti na ovom mjestu, i na njegovu mjestu, *u koru* i *u zajedničkoj molitvi* obavlja se ispit savjesti koji se produži kroz razumno vrijeme: a ovo je prikladno obdržavati i kad pojedinac *sam* moli.

Post Pater noster, vel post examen conscientiae, subditur a Praelato:

Confíteor Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et vobis, Fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa: precor vos oráre pro me.

Chorus autem dicit:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua: líberet te ab omni malo, salvet et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam.
Respondeat Praelatus: Amen.

Postea chorus replicat:

Confíteor Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et tibi, Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa: precor te oráre pro me.

Quo finito, Praelatus subjungit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíttat vobis ómnia peccáta vestra: líberet vos ab omni malo, salvet et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Nakon Oče naš ili nakon ispita savjesti, prelat govori:

Ispovijedam se Bogu svemogućemu, i blaženoj Mariji vazda Djevici, i blaženom Dominiku ocu našemu, i svima svetima, i vama braćo, jer sam sagriješio vrlo mnogo, mišlju, govorom, djelom i propustom, moj grijeh: molim vas da se molite za mene.

Kor pak govori:

Smilovao ti se svemogući Bog, i otpustio ti sve tvoje grijehe: oslobodio te od svakog zla, spasio i učvrstio u svakom dobrom djelu, i priveo te u život vječni.
Prelat odgovori: Amen.

Nakon toga, kor opet govori:

Ispovijedam se Bogu svemogućemu, i blaženoj Mariji vazda Djevici, i blaženom Dominiku ocu našemu, i svima svetima, i tebi, oče: jer sam sagriješio vrlo mnogo, mišlju, govorom, djelom i propustom, moj grijeh: molim te da se moliš za mene.

Kad dovrše, prelat dodaje:

Smilovao vam se svemogući Bog, i otpustio vam sve vaše grijehe: oslobodio vas od svakog zla, spasio i učvrstio u svakom dobrom djelu, i priveo vas u život vječni. ℟. Amen.

Quando non praeest sacerdos, semel tantum ac simul ab omnibus sic dicitur:

Confíteor Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa: precor beátam Maríam semper Vírginem, et beátum Domínicum Patrem nostrum, et omnes Sanctos oráre pro me.

Kada molitvu ne predvodi svećenik, govori se samo jednom i svi zajednički:

Ispovijedam se Bogu svemogućemu, i blaženoj Mariji vazda Djevici, i blaženom Dominiku ocu našemu, i svima svetima, jer sam sagriješio vrlo mnogo, mišlju, govorom, djelom i propustom, moj grijeh: molim blaženu Mariju vazda Djevicu, i blaženog Dominika oca našega, i sve svete da se mole za mene.

Quo finito, qui praeest dicit:

Misereátur nostri omnípotens Deus, et dimíttat nobis ómnia peccáta nostra: líberet nos ab omni malo, salvet et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Respondet chorus: Amen.

Kad dovrše, onaj tko predvodi molitvu kaže:

Smilovao nam se svemogući Bog, i otpustio nam sve naše grijehe: oslobodio nas od svakog zla, spasio i učvrstio u svakom dobrom djelu, i priveo nas u život vječni.

Kor odgovori: Amen.

Quando autem Frater solus dicit Completorium, dicat sic:

Confíteor Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis: quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa: precor beátam Maríam semper Vírginem, et beátum Domínicum Patrem nostrum, et omnes Sanctos oráre pro me.

Kad brat sam moli povečerje, neka kaže ovako:

Ispovijedam se Bogu svemogućemu, i blaženoj Mariji vazda Djevici, i blaženom Dominiku ocu našemu, i svima svetima, jer sam sagriješio vrlo mnogo, mišlju, govorom, djelom i propustom, moj grijeh: molim blaženu Mariju vazda Djevicu, i blaženog Dominika oca našega, i sve svete da se mole za mene.

Misereátur mei omnípotens Deus, et dimíttat mihi ómnia peccáta mea: líberet me ab omni malo, salvet et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat me ad vitam ætérnam. Amen.

Smilovao mi se svemogući Bog, i otpustio mi sve moje grijehe: oslobodio me od svakog zla, spasio i učvrstio u svakom dobrom djelu, i priveo me u život vječni. Amen.

Facta confessione sequitur:

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster.
℟. Et avérte iram tuam a nobis.

Nakon završetka ispovijedi, slijedi:

℣. Obrati nas, Bože, spasitelju naš.
℟. I odvrati srdžbu svoju od nas.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.
℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio et nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, i u vijeke vjekova. Amen. Aleluja.

A Completorio sabbati ante dominicam in Septuagesima usque ad Completorium feriae IV Hebdomadae sanctae, omisso Allelúia, dicitur:

Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Od povečerja prije nedjelje Sedamdesetnice sve do povečerja srijede u Velikom tjednu, izostavivši Aleluja, govori se:

Slava tebi, Gospodine, Kralju vječne slave.

Deinde dicuntur antiphona et tres psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Zatim se govori antifona i tri psalma, kako traži dotični oficij.

PSALMI U NEDJELJE I BLAGDANE

Ant. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Ant. Smiluj mi se, Gospodine, i usliši molitvu moju.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;
Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 4.

Kad sam zavapio, uslišio me je Bog pravde moje: * u tjeskobi si mi pomogao.
Smiluj mi se, * i usliši molitvu moju.
Sinovi ljudski, dokle ćete biti tvrda srca? * zašto ljubite ispraznost i tražite laž?
I znajte da je Gospodin divno uzveličao sveca svojega, * Gospodin će me uslišati kad ga zazovem.
Srdite se i nemojte griješiti: * za ono što govorite u srcima svojim u odajama svojim skrušite se.
Žrtvujte žrtvu pravde i ufajte se u Gospodina. * Mnogi govore: „Tko će nam pokazati dobro?“
Obasjalo nas je svjetlo lica tvojega, Gospodine: * ti si dao radost u srce moje.
Od ploda žita, vina i ulja svojega: * umnožili su se.
U miru ću zajedno * spavati i počivati:
Jer ti si me, Gospodine, osobitim načinom * u pouzdanju utvrdio.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 90

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.
Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.
Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Psalam 90.

Tko živi u zaklonu Višnjega, * prebivat će pod zaštitom Boga nebeskoga.
Reći će Gospodinu: Ti si zaštitnik moj i utočište moje, * Bog moj, uzdat ću se u njega.

Jer me je on izbavio od zamke lovaca * i od oštre riječi.

Zasjenit će te ramenima svojim, * i ufat ćeš se pod njegovim krilima.
Kao štitom okružit će te istina njegova: * nećeš se bojati strahote noćne.
Strijele koja leti danju, posla koji ide po mraku, * od navale, i podnevnog đavla.
Past će uza te tisuća i deset tisuća s desne tvoje, * a k tebi se neće približiti.
Samo ćeš gledati očima svojim * i vidjet ćeš kako će biti kažnjeni grešnici.
Jer ti si, Gospodine, nada moja: * Višnjega si izabrao sebi za utočište.

Neće te zlo zadesiti, * i bič se neće približiti šatoru tvojemu.

Jer je anđelima svojim zapovjedio za tebe, * da te čuvaju na svim putovima tvojim.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Na rukama će te nositi, * da ne zapneš gdje za kamen nogom svojom.

Hodit ćeš po zmiji ljutici i bazilisku * i gazit ćeš lava i zmaja.

Jer se u mene uzdao, oslobodit ću ga, * zaklonit ću ga, jer je poznao ime moje.
Zazvat će me, i ja ću ga uslišati: * s njim sam u nevolji, izbavit ću ga i proslavit ću ga.

Ispunit ću ga mnogim danima: * I pokazat ću mu svoje spasenje.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Psalam 133.

Evo, sada blagoslivljajte Gospodina, * sve sluge Gospodnje:
Koji stojite u domu Gospodnjem, * u dvorima doma Boga našega.
Noću podižite ruke svoje k svetištu, * i blagoslivljajte Gospodina.
Blagoslovio te Gospodin sa Siona, * koji je stvorio nebo i zemlju.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Psalmi de dominica superius appositi dicuntur ad Completorium etiam in Commemoratione omnium Fidelium defunctorum; itemque dicuntur in festis I et II classis.

Repetita post ultimum psalmum antiphona, sequitur:

Capitulum

Jer. 14

Tu in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.
℟. Deo grátias.

℟. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum.
In manus.
℣. Redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
Comméndo. Glória. In manus.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut sólita cleméntia
Sis præsul ad custódiam.

Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Smiluj mi se, Gospodine, i usliši molitvu moju.

Nedjeljni psalmi, koji su gore navedeni, govore se u povečerju i na Spomendan svih vjernih mrtvih; isto tako, govore se na blagdane I. i II. razreda.

Nakon što se ponovi antifona nakon posljednjeg psalma, slijedi:

Poglavlje

Jer 14

Ti si u nama, Gospodine, i sveto je ime tvoje zazvano nad nama. Ne napusti nas, Gospodine, Bože naš.
℟. Bogu hvala.

℟. U ruke tvoje, Gospodine, * predajem duh svoj.
U ruke.
℣. Otkupio si me, Gospodine, Bože istine.
Predajem. Slava. U ruke.

Himan

Već mrak se hvata, gine dan,
O Stvoritelju, čuj nam glas.
Po beskrajnoj ti blagosti
Iznad nas bdij i štiti nas.

Procul recédant sómnia
Et nóctium phantásmata:
Hostémque nóstrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Udalji sanje opake
I opsjene, što noć ih tka.
Obuzdaj našeg zlotvora,
Da tijelo se ne okalja.

Podijeli, Oče milostiv,
I Sine jednak Ocu svom,
Što s njim i Duhom Presvetim
U kraju vladaš vječitom.
Amen.

℣. Čuvaj nas, Gospodine, kao zjenicu oka.
℟. Pod sjenom krila svojih zaštiti nas.

Ant. Spasi nas, Gospodine, dok bdijemo, čuvaj nas dok spavamo; da bdijemo s Kristom, i počivamo u miru.

Canticum Simeonis

Lucae 2

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Šimunov hvalospjev

Luka 2

Sada otpuštaš slugu svojega, Gospodine, * po riječi svojoj u miru:
Jer vidješe oči moje * spasenje tvoje.
Koje si pripravio, * pred licem svih naroda,
Svjetlo na prosvjetljenje naroda, * i na slavu puka tvojega izraelskoga.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes: ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Orationi praemittitur, in recitatione in choro vel in communi:

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

In recitatione a solo facta, et ab iis qui in ordine diaconatus non sunt constituti, dicitur:

Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea lónge repélle: et Angeli tui sancti habitántes in ea nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

Finita oratione subjungitur:

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel:

Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Spasi nas, Gospodine, dok bdijemo, čuvaj nas dok spavamo; da bdijemo s Kristom, i počivamo u miru.

Prije zaključne molitve kod recitacije u koru ili u zajednici, govori se:

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Kada samo jedna osoba moli, i kada mole oni koji nisu primili red đakonata, govori se:

Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Pomolimo se.

Pohodi, molimo, Gospodine ovo prebivalište i sve neprijateljske zasjede od njega udalji: i neka u njemu prebivaju tvoji sveti anđeli i čuvaju nas u miru, i tvoj sveti blagoslov bio uvijek nad nama. Po Gospodinu.

Nakon molitve dodaje se:

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili:

Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde detur benedictio hoc modo, si Praelatus benedicit:
Benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Si sit alius, omisso super vos, dicat: super nos.

Postea dicitur:
Ant. Salve, Regína, mater misericórdiæ: vita, dulcédo et spes nóstra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María. T. P. Allelúia.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. T. P. Allelúia.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. T. P. Allelúia.

Orémus.
Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ

Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Zatim se daje blagoslov na ovaj način, ako prelat blagoslivlja:
Blagoslov Boga svemogućega Oca i Sina i Duha Svetoga, sišao na vas i ostao vazda.
℟. Amen.

Ako to čini drugi [tko nije svećenik], umjesto na vas, kaže: na nas.

Nakon toga, govori se:
Ant. Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi vapijemo prognani sinovi Evini, k tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, Zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.
T. P. Aleluja.

℣. Učini me dostojnim da te hvalim, Djevice presveta. T. P. Aleluja.
℟. Daj mi jakost protiv neprijatelja tvojih. T. P. Aleluja.

Pomolimo se.
Dopusti nama slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slav-

semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

nim zagovorom Blažene Marije vazda Djevice izbavimo od sadašnje žalosti i nauživamo vječne radosti. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Poterit deinde addi antiphona, ℣. et oratio de S. P. N. Dominico, ubi, pro more provinciae vel conventus, de alio Sancto non fit memoria:

Zatim se može dodati antifona, ℣. i molitva o sv. o. n. Dominiku, gdje se prema običaju provincije i konventa ne obavlja spomen drugog sveca:

Ant. O lumen Ecclésiæ, doctor veritátis, rosa patiéntiæ, ebur castitátis, aquam sapiéntiæ propinásti gratis: prædicátor grátiæ, nos junge beátis. T. P. Allelúia.

Ant. O svjetlosti Crkve, učitelju istine, ružo strpljivosti, bjelokosti čistoće, besplatno si pružio vodu mudrosti: propovjedniče milosti, pridruži nas blaženima. T. P. Aleluja.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice. T. P. Allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

℣. Moli za nas, blaženi oče Dominiče. T. P. Aleluja.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. T. P. Aleluja.

Orémus.
Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Pomolimo se.
Dopusti, molimo, svemogući Bože, da zaštita blaženoga oca našega Dominika, tvoga priznavaoca, oslobodi nas koje tišti breme naših grijeha. Po Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Deinde subjungitur:
Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Zatim se dodaje:
Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

PROMJENE U SLUŽBI POVEČERJA TIJEKOM GODINE

A DOMINICA I IN QUADRAGESIMA AD DOMINICAM I IN PASSIONE

In Officio dominicali et in festis loco ℟. In manus dicitur ℟. In pace. Ceteris autem diebus dicitur ℟. In manus.

℟. In pace in idípsum * Dórmiam et requiéscam.

Non repetitur ℟., sed immediate sequitur

℣. Si dédero somnum óculis meis et pálpebris meis dormitatiónem. Dórmiam. Glória. ℟. In pace.

Hymnus

Christe, qui lux es et dies,
Noctis tenébras détegis,
Lucísque lumen créderis,
Lumen beátum prædicans.

Precámur, sancte Dómine,
Defénde nos in hac nocte:
Sit nobis in te réquies,
Quiétam noctem tríbue.

Ne gravis somnus írruat,
Nec hostis nos subrípiat,
Nec caro illi conséntiens
Nos tibi reos státuat.

OD I. NEDJELJE KORIZME DO I. NEDJELJE MUKE

U nedjeljnoj službi i na blagdane umjesto ℟. U ruke govori se ℟. U miru. Na druge pak dane govori se ℟. U ruke.

℟. U miru zajedno * Spavat ću i počivati.

Ne ponavlja se ℟., nego odmah slijedi:

℣. Ako dam sna očima svojim i počinka vjeđama svojim. Spavat ću. Slava. ℟. U miru.

Himan

Kriste, svjetlosti i dane,
Ti raskrivaš noćne tmine,
Vjerujemo da si sjaj svjetla,
Razglasivši blaženo svjetlo.

Molimo, sveti Gospode,
Brani nas u ovoj noći:
Nek' nam u tebi bude spokoj,
Udijeli nam mirnu noć.

Da ne zahvati težak san,
Niti otme neprijatelj,
Nit' put na napast pristavši,
Čini nas krivcima pred tobom.

Oculi somnum cápiant,
Cor ad te semper vígilet:
Déxtera tua prótegat
Fámulos qui te díligunt.

Defénsor noster, áspice,
Insidiántes réprime,
Gubérna tuos fámulos,
Quos sánguine mercatus es.

Mémento nostri, Dómine,
In gravi isto córpore:
Qui es defénsor ánimæ,
Adésto nobis, Dómine.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Sequens antiphona dicitur ad Nunc dimittis quotidie usque ad dominicam III in Quadragesima excludive, exceptis festis beatae Virginis.

Ant. Evígila super nos, ætérne Salvátor, ne nos apprehéndat cállidus tentátor: quia tu factus es nobis sempitérnus adjútor.

Oči sanak nek hvataju,
No, srce uvijek bdije tebi:
Nek' tvoja desnica brani
Sluge koje te ljube.

Branitelju naš, pogledaj,
Zasjednike otjeraj,
Upravljaj svojim slugama,
Koje si krvlju otkupio.

Sjeti nas se, Gospodine,
U ovoj tegotnoj puti:
Ti koji si branitelj duše,
Pomozi nam, Gospodine.

Podaj, Oče svemogući,
Po Isusu Kristu Gospodu,
Koji s tobom zauvijek
Kraljuje s Duhom Svetim.
Amen.

℣. Čuvaj nas, Gospodine, kao zjenicu oka.
℟. Pod sjenom krila svojih zaštiti nas.

Sljedeća antifona govori se kod Nunc dimittis svakodnevno sve do III. korizmene nedjelje isključivo, osim na blagdane Blažene Djevice.

Ant. Bdij nad nama, vječni Spasitelju, da nas ne uhvati lukavi napasnik: jer ti si nam postao vječnim pomoćnikom.

Sequens vero antiphona dicitur ad Nunc dimittis quotidie a dominica III in Quadragesima usque ad dominicam I in Passione exclusive, exceptis festis beatae Virginis.

Ante canticum dicitur sine versu et resumptione, post autem canticum cum versu et resumptione.

Ant. Média vita in morte sumus: quem quærimus adjutórem nisi te, Dómine, qui pro peccátis nostris juste irásceris? * Sancte Deus, sancte fortis, sancte et miséricors Salvátor, amáræ morti ne tradas nos.
℣. Ne proícias nos in témpore senectútis; cum defécerit virtus nostra, ne derelínquas nos, Dómine. Sancte Deus.

Sljedeća pak antifona govori se kod Nunc dimittis svakodnevno od III. nedjelje korizme do I. nedjelje Muke isključivo, osim na blagdane Blažene Djevice.

Prije hvalospjeva govori se bez stiha ℣. i ponavljanja prvog dijela, a nakon hvalospjeva sa stihom i ponavljanjem.

Ant. Posred života mi smo u smrti: koga da tražimo kao pomoćnika osim tebe, Gospodine, koji se pravedno gnjeviš radi naših grijeha? * Sveti Bože, sveti jaki, sveti i milosrdni Spasitelju, ne predaj nas gorkoj smrti.
℣. Ne odbaci nas u vrijeme starosti; kada klone naša snaga, ne napusti nas, Gospodine. Sveti Bože.

A DOMINICA I IN PASSIONE AD CENAM DOMINI

Omisso ℟. In pace, dicitur ℟. In manus sine Glória Patri, quando de tempore agitur.

℟. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus.
℣. Redemísti me, Dómine, Deus veritátis. Comméndo.
Et loco Glória Patri, repetitur ℟. In manus.

OD I. NEDJELJE MUKE DO VELIKOG ČETVRTKA

Izostavivši ℟. U miru, govori se ℟. U ruke bez Slava Ocu, kada je riječ o službi *de tempore*.

℟. U ruke tvoje, Gospodine, * Predajem duh svoj. U ruke.

℣. Otkupio si nas, Gospodine, Bože istine. Predajem.
I umjesto Slava Ocu, ponovi se ℟. U ruke.

In festis tamen Sanctorum dicitur ℟. In manus cum Glória Patri, more solito.

Hymnus Christe, qui lux es et ℣. Custódi nos, ut supra.

Sequens antiphona dicitur ad Nunc dimittis quotidie, exceptis festis beatae Virginis.

Ant. O Rex glorióse inter sanctos tuos, qui semper es laudábilis et tamen ineffábilis: tu in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Deus noster: ut in die judícii nos collocáre dignéris inter sanctos et eléctos tuos, Rex benedícte.

No, na blagdane svetaca govori se ℟. U ruke sa Slava Ocu, na uobičajeni način.

Himan Christe, qui lux es i ℣. Čuvaj nas, kao gore.

Sljedeća antifona govori se svakodnevno kod Nunc dimittis, osim na blagdane Blažene Djevice.

Ant. O slavni Kralju među tvojim svetima, koji si uvijek dostojan hvale, a ipak si neizreciv: ti si u nama, Gospodine, i sveto je ime tvoje zazvano nad nama. Ne napusti nas, Bože naš: kako bi nas se udostojao na dan suda smjestiti među svece i izabranike svoje, Kralju blagoslovljeni.

A DOMINICA IN ALBIS AD TRINITATEM

Super psalmos ant. Allelúia, allelúia, allelúia, (nisi dicatur Completorium de beata Virgine).

Capitulum

Jer. 14

Tu in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. Deo grátias.

OD BIJELE NEDJELJE DO PRESVETOG TROJSTVA

Ant. za psalme. Aleluja, aleluja, aleluja, (osim kada se govori povečerje o Blaženoj Djevici).

Poglavlje

Jer 14

Ti si u nama, Gospodine, i sveto je ime tvoje zazvano nad nama. Ne napusti nas, Gospodine, Bože naš. ℟. Bogu hvala.

℟. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúia, allelúia.
In manus.
℣. Redemísti me, Dómine, Deus veritátis. Allelúia, allelúia.
Glória. In manus.

Hymnus

Jesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres?

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris résidens:

Ipsa te cogat píetas
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Duae ultimae strophae ab octava Paschae usque ad Ascensionem:
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

℟. U ruke tvoje, Gospodine, * predajem duh svoj, * Aleluja, aleluja.
U ruke.
℣. Otkupio si me, Gospodine, Bože istine. Aleluja, aleluja.
Slava. U ruke.

Himan

Isuse, naše otkupljenje,
Ljubavi i žarka željo,
Bože Stvoritelju svega,
Čovječe na kraju vremena:

Kakva te blagost obuze,
Da odneseš naše zločine,
Pretrpjevši okrutnu smrt,
Da nas otmeš od smrti?

Prodrijevši u pretpakao,
Otkupivši svoje sužnje,
Kao plemeniti pobjednik
Sad sjediš s desne Ocu:

Nagnala te sama blagost
Da nadvladaš naša zla
Oprostivši i zavjetovanima
Nasiti nas svojim licem.

Posljednje dvije kitice od uskrsne osmine do Uzašašća:
Molimo, Početniče svega,
U ovoj uskrsnoj radosti,
Od svakog smrtnog udarca
Brižno brani narod svoj.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Slava tebi, Gospodine,
Koji si uskrsnuo od mrtvih,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova.
Amen.

Duae ultimae strophae ab Ascensione usque ad Pentecosten:

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Posljednje dvije kitice od Uzašašća do Duhova:

Ti budi naša radost,
Koji si buduća nagrada:
U tebi budi naša slava
Po sve vazda vjekove.

Slava tebi, Gospodine,
Koji uzlaziš na nebo,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova.
Amen.

Duae ultimae strophae in festo Pentecostes et per octavam:

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nunc peccámina,
Et da quiéta témpora.

Sit laus Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito:
Nobísque mittat Fílius
Charísma Sancti Spíritus.
Amen.

Posljednje dvije kitice na blagdan Pedesetnice i tijekom osmine:

Već si posvećene grudi
Ispunio svojom milošću:
Otpusti sada grijehe,
I podaj mirna vremena.

Hvala Ocu sa Sinom,
Ujedno Svetom Tješitelju:
I neka Sin nam pošalje
Darove Duha Svetoga.
Amen.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúia.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúia.

℣. Čuvaj nas, Gospodine, kao zjenicu oka, aleluja.
℟. Pod sjenom krila svojih zaštiti nas, aleluja.

Sequentes antiphonae dicantur quotidie suis temporibus ad Nunc dimittis, etiam in festis Sanctorum, nisi de beata Virgine dicatur Completorium.

Tempore Resurrectionis:

Ad Nunc dimittis ant. Allelúia. Resurréxit Dóminus, allelúia: sicut dixit vobis, allelúia, allelúia.

Tempore Ascensionis:

Ad Nunc dimittis ant. Allelúia. Ascéndens Christus in altum, allelúia, captívam duxit captivitátem, allelúia, allelúia.

In festo et per octavam Pentecostes:

Ad Nunc dimittis ant. Allelúia. Spíritus Paráclitus, allelúia, docébit vos omnia, allelúia, allelúia.

Sljedeće antifone govore se svakodnevno u svoje vrijeme kod Nunc dimittis, kao i na blagdane svetaca, osim ako se govori povečerje o Blaženoj Djevici.

U uskrsnom vremenu:

Ant. za Sada otpuštaš. Aleluja. Uskrsnuo je Gospodin, aleluja: kao što vam je rekao, aleluja, aleluja.

U vremenu Uzašašća:

Ant. za Sada otpuštaš. Aleluja. Krist uzlazeći u visinu, aleluja, vodi sa sobom roblje, aleluja, aleluja.

Na blagdan i tijekom osmine Duhova:

Ant. za Sada otpuštaš. Aleluja. Duh Tješitelj, aleluja, poučit će vas svemu, aleluja, aleluja.

INCIPIVNT MISSÆ DE SANCTIS.

IN VIGILIA SANCTI Andreæ Apostoli. Officium.

DOminus secus mare Galilææ vidit duos fratres: Petrum & Andream, & vocauit eos: venite post me: faciam vos fieri piscatores hominũ. Versus. At illi relictis & retibus & naui: secuti sunt eum. Gloria patri & filio. Oratio.

QVæsumus omnipotens Deus: vt beatus Andreas Apostolus, tuũ pro nobis imploret auxilium? vt à nostris reatibus absoluti, à cunctis etiam periculis eruamur. Per dominũ.

¶ Sancti Saturnini mart. Oratio.

DEus qui nos beati Saturnini martyris tui concedis natalitio perfrui? eius nos tribue meritis adiuuari. Per do. Lectio libri sapientiæ.

BEnedictio Dñi super caput iusti. Ideo dedit illi hæreditatem, & diuisit ei partem in tribub' duodecim, & inuenit gratiam in conspectu omnis carnis. Magnificauit eum in timore inimicorum: & in verbis suis monstra placauit. Glorificauit illũ in conspectu regũ: & ostendit illi gloriã suã. In fide & lenitate ipsius sanctũ fecit illũ, & elegit eum ex omni carne. Et dedit illi cor ad præcepta: & legẽ vitæ, & disciplinæ, & excelsum fecit illum. Statuit ei testamentũ æternũ, & circuncinxit eũ Zona iustitiæ. Et induit eum Dñs corona gloriæ. ℟. Nimis honorati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorum. ℣. Dinumerabo eos: & super arenam multiplicabuntur.

Secundum Ioannem.

IN illo tẽpore: Stabat Ioannes: & ex discipulis eius duo. Et respiciẽs Iesum ambulantẽ, dixit. Ecce agnus Dei. Et audierũt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conuersus autem Iesus, & videns eos sequentes se: dicit eis. Quid quæritis? Qui dixerunt ei. Rabbi: quod dicitur interpretatũ magister, vbi habitas? Dicit eis. Venite, & videte. Venerũt, & viderũt vbi maneret, & apud eum manserunt die illo. Hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri: vnus ex duobus qui audierant à Ioanne: & secuti

Početak sanktorala u Misalu Reda propovjednika tiskanom u Parizu 1586. godine

B L A G D A N I

dominikanskih svetaca

18. siječnja

Sv. Margarita Ugarska

SV. MISA

Officium

Ps. 44

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Glória Patri.

Oficij

Ps 44

Za pogledom tvojeg lica vapit će svi bogataši u narodu. Za njom će Kralju biti dovedene djevice, njezine bližnje bit će dovedene k tebi u radosti i klicanju. ℣. Ps 44 Iz srca mi je navrla dobra riječ: pripovijedam djela svoja Kralju. Slava Ocu.

Oratio

Deus, virginitátis amátor et custos: cujus múnere fámula tua Margaríta virginitátis decórem merito bonórum óperum sociávit; concéde, quæsumus, ut mentis integritátem spíritu salutáris pæniténtiæ restauráre possímus. Per Dóminum.

Molitva

Bože, ljubitelju i čuvaru djevičanstva, po čijem je daru tvoja službenica Margarita ures djevičanstva pridružila zasluzi dobrih djela; podaj, molimo, da duhom spasonosne pokore obnovimo neporočnost duše. Po Gospodinu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1 Cor. 7

Fratres: De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

1 Kor 7

Braćo: O djevicama nemam zapovijedi, nego dajem savjet kao čovjek koji je postigao milosrđe od Gospodina, da budem vjeran. Smatram, dakle, da je ovo dobro zbog sadašnje nevolje, dobro je

necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solutus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quae Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta et virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu: In Christo Jesu Dómino nostro.

čovjeku tako biti. Jesi li vezan za ženu? Ne traži rastavu. Jesi li slobodan od žene? Ne traži ženu. Ali, ako se i oženiš, nisi sagriješio. I ako se djevica uda, nije sagriješila. Ali, takvi će imati tjelesnu nevolju. A ja bih vas poštedio. Ovo, dakle, hoću reći, braćo: Vrijeme je kratko. Preostaje da i oni koji imaju žene, budu kao da ih nemaju; i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji kupuju, kao da ne posjeduju; i koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju, jer prolazi obličje ovoga svijeta. A želim da vi budete bez brige. Neoženjen se brine za ono što je Gospodnje, kako da ugodi Gospodinu. A oženjen se brine za ono što je svjetovno, kako da ugodi ženi, pa je razdijeljen. I žena neudana i djevica brine se za ono što je Gospodnje, da bude sveta tijelom i duhom: U Kristu Isusu Gospodinu našemu.

℟. Ps. 26 Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. ℣. Ut vídeam voluptátem Dómini, et vísitem templum ejus.

℟. Ps 26 Jedno molih od Gospodina, ovo tražim: da prebivam u domu Gospodnjemu sve dane života svojega. ℣. Da vidim ljupkost Gospodnju, i pohađam hram njegov.

Allelúia, allelúia. ℣. Phil. 3 Omnia detriméntum feci, ut Christum lucrifáciam. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Fil 3 Sve smatrah gubitkom da steknem Krista. Aleluja.

Infra Septuagesimam

Tractus

Ps. 125

Qui séminant in lácrimis, in gáudio metent. ℣. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Nakon Sedamdesetnice

Zavlaka

Ps 125

Koji siju u suzama, u radosti će žeti. ℣. Odlazeći išli su i plakali, bacajući svoje sjeme. ℣. Ali, dolazeći, doći će s klicanjem, noseći snopove svoje.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 13

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cælórum sagénæ, missæ in mare et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus litus sedéntes, elegérunt bonos in vasa,

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 13

U ono vrijeme: reče Isus svojim učenicima ovu usporedbu: Kraljevstvo je nebesko kao sakriveno blago u njivi koje kad čovjek nađe, sakrije, te veseo ode i proda sve što ima i kupi onu njivu. Kraljevstvo je nebesko još kao trgovac koji traži prave bisere. I kad nađe jedan dragocjeni biser, ode i proda sve što ima i kupi ga. Nadalje kraljevstvo je nebesko kao mreža koja se baca u more i hvata sve vrste riba. Kad se napuni, izvuku je i sjednu uz kraj, izaberu dobre ribe u posude, a izbace zle. Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli i odijelit će opake od pravednih i bacit će ih u ognje-

malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sæculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera.

nu peć. Ondje će biti plač i škripanje zubi. Jeste li razumjeli sve ovo? Odgovore mu: Jesmo. Tada im reče: Zato je svaki pismoznanac, koji je poučen u tajnama kraljevstva nebeskoga, kao domaćin koji od svojega blaga iznosi novo i staro.

Offertorium

Ps. 18

Præcépta Dómini desiderabília super aurum et obrýzum multum, dulcióra melle et liquóre favi.

Prikazna pjesma

Ps 18

Zapovijedi Gospodnje poželjnije su od zlata i mnogo dragog kamenja, slađe od meda i saća.

Secreta

Hæc obláta, quæsumus, Dómine, miserátus inténde et, intercedénte beáta Margaríta, quam pæniténtiæ víctimam pro salúte suæ gentis fíeri voluísti, humáno géneri pacem in caritáte Christi placátus concéde: Per eúmdem Dominum.

Tajna

Ovaj prinos, molimo, Gospodine, milostivo pogledaj i po zagovoru blažene Margarite, koju si htio kao žrtvu pokore za spasenje njezina naroda, umilostivljen podaj ljudskom rodu mir u Kristovoj ljubavi. Po istom Gospodinu.

Communio

Matth. 13

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta autem una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pričesna pjesma

Mt 13

Kraljevstvo nebesko slično je trgovcu koji traži dobre bisere: a kad nađe jedan dragocjeni biser, poda sve što ima i kupi ga.

Postcommunio

Refécti, Dómine, mensa cælésti, te súpplices exorámus: ut, beátæ Margarítæ exémplo prætereúntem hujus mundi contemnéntes figúram; ad ætérna mereámur gáudia perveníre: Per Dóminum.

Popričesna

Okrijepljeni, Gospodine, sa nebeskog stola, smjerno te molimo: da po primjeru blažene Margarite, prezirući prolazno obličje ovoga svijeta, zaslužimo dostići vječne radosti. Po Gospodinu.

VEČERNJA

Super psalmos ant. Vestiméntis salútis Christus hódie sponsam suam índuit, quæ hic in terra non véstibus, sed móribus placére stúduit.

Psalmi de Communi unius Virginis [279].

Capitulum

Apoc. 19

Venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se býssino splendénti et cándido: býsinum enim justificatiónes sunt sanctórum.

Hymnus

Deo canámus débitum
Præcónium, qui vírginem
Ditávit hanc humíllimam
Donis supérnis áffatim.

Ant. za psalme. Odjećom spasenja Krist je danas zaodjenuo svoju zaručnicu, koja mu je ovdje na zemlji nastojala ugoditi ne odjećom, nego vladanjem.

Psalmi kao na blagdane jedne djevice [279].

Poglavlje

Otk 19

Došla je svadba Jaganjčeva, i opremila se žena njegova. I dano joj je da se odjene u blistavi i bijeli lan: lan su, naime, pravedna djela svetih.

Himan

Bogu pjevajmo sad dužnu
Hvalu, koji je poniznu
Ovu obdario djevicu
Obilno u višnjem daru.

Quam sæpe, Manna cælicum
Dum corde hiánte súscipit
Jesúmque amóre déperit,
Abrépta lánguet sénsibus!

Leváre curas sédula,
Mæstas sodáles érigit
Scrutáta cordis ábdita,
Morbísque diris éximit.

Mors ipsa nimbo glóriæ
Suffúndit ora vírginis,
Virtútis, afflat, índice,
Suavíssima fragrántia.

O Margaríta, pátriæ
Adésse perge cælitus,
Tuisque da cliéntulis
Portum salútis tángere.

Laus et perénnis glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Kako često Manu s neba
Dok primala je srca željna
Isusa ljubavlju našla,
Bez svijesti tad ostala.

Lakša brižno nevolje,
Podiže sestre žalosne
Čita sve tajne srdaca,
Teške bolesti uklanja.

I smrt sama znamen slave
Daje kod ove djevice,
Krepost kao prstom pokaza
Slatki miris koji nasta.

Domovini, Margarito,
S neba daj pomoć hitro,
I tvojim štićenicima
Da dođu luci spasenja.

Hvala i vječna slava
Bogu Ocu sa Sinom
I s Duhom Tješiteljem
U vjekovječne vijekove.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáta Margaríta.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. O beáta Margaríta, quæ hic in terra ómnibus afflíctis caritátis solátium impendísti, nobis e cælo succúrre míseris et vitam óbtine cum súperis.

℣. Moli za nas, blažena Margarito.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. za Veliča. O blažena Margarito, koja si ovdje na zemlji svim nevoljnicima iskazala utjehu ljubavi, priteci u pomoć nama bijednima, i izmoli nam život s nebesnicima.

Oratio

Deus, virginitátis amátor et custos, cujus múnere fámula tua Margaríta virginitátis decórem merito bonórum óperum sociávit; concéde, quæsumus, ut mentis integritátem spíritu salutáris pæniténtiæ restauráre possímus. Per Dóminum.

Molitva

Bože, ljubitelju i čuvaru djevičanstva, po čijem je daru tvoja službenica Margarita ures djevičanstva pridružila zasluzi dobrih djela; podaj, molimo, da duhom spasonosne pokore obnovimo neporočnost duše. Po Gospodinu.

23. siječnja

Sv. Rajmund Penjafortski

SV. MISA

Officium

Eccli. 15

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ induit eum. ℣. Jucunditátem, et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Glória Patri.

Oficij

Crkv 15

Usred Crkve otvorio je Gospodin usta njegova i napunio ga duhom mudrosti i razuma, ogrnuo ga odjećom slave. ℣. Veselje i klicanje prikupio mu je kao blago. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ Sacraménti insígnem ministrum elegísti; et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere; et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si izabrao blaženoga Rajmunda za izvrsnog djelitelja sakramenta pokore i čudesno ga preveo preko morskih valova, podaj da po njegovu zagovoru uzmognemo donijeti dostojne plodove pokore i prispjeti u luku vječnog spasenja. Po Gospodinu.

De S. Emerentiana Virg. et Mart.

Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit; et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 7

Optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ: Et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum; quóniam omne aurum in comparatióne illius, aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illius. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam: quóniam inexstinguíbile est lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus, et lætátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei.

O sv. Emerencijani, djevici i mučenici

Molitva

Neka nam isprosi oproštenje, molimo, Gospodine, blažena Emerencijana djevica i mučenica koja ti je uvijek bila mila i zaslugom čistoće i očitovanjem tvoje jakosti. Po Gospodinu.

Čitanje Knjige Mudrosti.

Mudr 7

Tražio sam i dana mi je pamet, zazvao sam, i došao je u me duh mudrosti; i stavio sam je ispred kraljevstava i prijestolja, i držao sam da bogatstvo prema njoj nije ništa. Niti sam s njom usporedio dragi kamen, jer je sve zlato prema njoj kao malo pijeska, a s obzirom na nju srebro se smatra kao blato. Ljubio sam je više nego zdravlje i ljepotu, i odlučio sam je uzeti za svoje svjetlo, jer je njezino svjetlo neugasivo. A s njom su mi došla sva dobra i nebrojena čast po njezinim rukama; i radovao sam se u svemu, jer je preda mnom išla ova mudrost, a nisam znao da je ona majka svih ovih dobara. Naučio sam je bez himbe, i predajem je bez zavisti, i ne skrivam njezinu čast. Beskrajno je, naime, blago ljudima: koji su se njime služili, postali su dionicima Božjega prijateljstva.

℟. Ps. 36 Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúia, allelúia. ℣. Optime pater, et patróne singuláris, o beáte Raymúnde, benígne nos de cælis intuére. Allelúia.

℟. Ps. 36. Usta pravednika razmatraju mudrost, i njegov jezik govori što je pravedno. ℣. Zakon Boga njegova u srcu je njegovu: i neće posrnuti njegovi koraci.

Aleluja, aleluja. ℣. Izvrsni oče i osobiti zaštitniče, o blaženi Rajmunde, blago nas pogledaj s nebesa. Aleluja.

Infra Septuagesimam

Tractus

Eccli. 50

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis. ℣. Et quasi sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis. ℣. Quasi lília quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis. ℣. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. ℣. Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso.

Nakon Sedamdesetnice

Zavlaka

Crkv 50

Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao pun mjesec u svojim danima. ℣. I kao žarko sunce: tako on zasja u Božjem hramu. ℣. Kao sjajna duga između oblaka slave, i kao cvijet ruža u danima proljeća. ℣. Kao ljiljani koji rastu pokraj voda, i kao tamjan u danima ljeta. ℣. Kao žarki oganj, i tamjan koji izgara u ognju. ℣. Kao posuda čistog zlata, urešena svakim dragim kamenjem.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 5

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra,

Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 5

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego

nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus: ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut prophétas: Non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: donec tránseat cælum et terra, iota unum, aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis minimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: Qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

da se baci van i da ljudi po njoj gaze. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori. Niti se upali svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti. Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude. Tko, dakle, ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, zvat će se najmanjim u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će se zvati velikim u kraljevstvu nebeskom.

Offertorium

Ps. 88

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Prikazna pjesma

Ps 88

Moja je istina i moje milosrđe s njim: i u moje ime uzdignut će se njegova snaga.

Secreta

Múnera, Dómine, majestáti tuæ obláta sanctífica, et intercedénte beáto Raymúndo Confessóre tuo, auxílium nobis tuæ defensiónis impénde. Per Dóminum.

Tajna

Darove, Gospodine, koji su prikazani tvojem veličanstvu, posveti, i po zagovoru blaženog Rajmunda priznavaoca tvojega, pruži nam pomoć svoje zaštite. Po Gospodinu.

De S. Emerentiana

Secreta

Súscipe Dómine múnera, qua in beáte Emerentiánæ Virginis et Mártyris tuæ solemnitáte deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum.

Spomen sv. Emerencijane

Tajna

Primi, Gospodine, darove koje prinosimo na svetkovinu blažene Emerencijane, djevice i mučenice tvoje, po čijoj se zaštiti uzdamo da ćemo biti izbavljeni. Po Gospodinu.

Communio

Luc. 12

Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram.

Pričesna pjesma

Lk 12

Vjerni i razboriti sluga kojega je postavio Gospodin nad svojom obitelji, da im na vrijeme daje pravu mjeru pšenice.

Postcommunio

Quæsumus Dómine Deus noster: ut sancti Raymúndi Confessóris tui celebráta solémnitas; nobis indulgéntiam peccatórum, et glóriam ætérnæ felicitátis acquírat: Per Dóminum.

Popričesna

Molimo, Gospodine Bože naš, da nam proslavljana svetkovina svetoga Rajmunda priznavaoca tvojega zadobije oproštenje grijeha i slavu vječne sreće. Po Gospodinu.

De S. Emerentiana

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria; et intercedénte beáta Emerentiàna Vírgine et Mártyre tua, sempitérna protectióne confírment: Per Dóminum.

O sv. Emerencijani

Popričesna

Neka nam pomognu, Gospodine, primljena otajstva; i neka nas po zagovoru blažene Emerencijane, djevice i mučenice tvoje, učvrste vječnom zaštitom. Po Gospodinu.

Quando de S. Raymundo celebratur per annum ex voto, vel devotione, omnia, pro varietate tamen temporum, fiant sicut in festo, excepto Credo. Et in Postcommunione loco solémnitas dicitur commemorátio

Kada se tijekom godine iz zavjeta ili pobožnosti služi misa o sv. Rajmundu, sve se čini kao na blagdan, osim Vjerovanja, u skladu s vremenom u godini. I u popričesnoj molitvi umjesto riječi svetkovina kaže se spomen.

Temp. Pasch. Allelúia, allelúia. ℣. Optime pater, et patróne singuláris, o beáte Raymúnde, benígne nos de cælis intuére. Allelúia. ℣. Matth. 28 Angelus Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum. Allelúia.

U uskrsnom vremenu. Aleluja, aleluja. ℣. Izvrsni oče i poglaviti zaštitniče, o blaženi Rajmunde, blago nas pogledaj s neba. Aleluja. ℣. Mt 28 Anđeo Gospodnji siđe s neba i pristupivši otkotrlja kamen i sjede na nj. Aleluja.

Tempore Ascens. secundum Allelúia. ℣. Ephes. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća, druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, poveo je za sobom roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

VEČERNJA

Super psalmos ant. Raymúndus cælo rédditur et Angelórum júbilo: Doctórum cœtui júngitur et Vírginum consórtio.

Ant. za psalme. Rajmund prilazi nebu i klicanju anđela: pridružuje se zboru naučitelja i društvu djevica.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum
Eccli. 24

Sapiéntia laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur, et in médio pópuli gloriábitur.

Poglavlje
Crkv 24

Mudrost će hvaliti svoju dušu, i častit će se u Bogu, i slavit će se usred puka.

Hymnus

Grande Raymúndi celebráte nomen,
Præsules, reges populíque terræ,
Cujus ætérnæ fuit univérsis
Cura salútis.

Quidquid est alta pietáte mirum
Exhibet purus niveúsque morum:
Omne virtútum rutiláre cernis
Lumen in illo.

Sparsa summórum moniménta Patrum
Cólligit mira studiósus arte:
Quæque sunt prisci sacra digna cedro
Dógmata juris.

Docus infídum solidáre pontum
Currit invéctus stádio paténti:
Veste compónens baculóque cymbam
Æquora calcat.

Da, Deus, nobis sine labe mores:
Da viæ tutum sine clade cursum:
Da perennántis sine fine vitæ
Tángere portum. Amen.

Himan

Slavite ime velikog Rajmunda
Vladari, kraljevi i puci zemlje
Svi za čije vječno spasenje vazda
Marljivo brine.

Sve što je divno u djelu pobožnom
Pokaza čistim i bijelim životom:
Svaku ćeš krepost vidjeti u njemu
U punom sjaju.

Rasute spise svih vrhovnih otaca
Upornim trudom sabire i skuplja:
Sve što prošla doba sveto su dala
Pravila prava.

Kako bi prešao široko more
S obale smjelo na pučinu krene:
Od odjeće i štapa praveći čamac
Gazi po moru.

Daj nama, Bože, kreposti bez mane:
Daj nam sigurnost na putu bez pada:
Daj da u vječnu života bez kraja
Stignemo luku. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Raymúnde.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Moli za nas, blaženi Rajmunde.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ad Magnif. ant. O beáte Raymúnde, quem doctrínæ commendat véritas et virginális exórnat cástitas, salútis sémitam nos édoce et puritátem cordis nobis óbtine, ut per tua suffrágia consequámur ætérna gáudia.

Ant. za Veliča. O blaženi Rajmunde, koga preporučuje istina vjere i krasi djevičanska čistoća, nauči nas putu spasenja i izmoli nam čistoću srca, kako bismo po tvojem zagovoru postigli vječne radosti.

Oratio

Deus, qui beátum Raymúndum pæniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pæniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si izabrao blaženoga Rajmunda za izvrsnog djelitelja sakramenta pokore i čudesno ga preveo preko morskih valova, podaj da po njegovu zagovoru uzmognemo donijeti dostojne plodove pokore i prispjeti u luku vječnog spasenja. Po Gospodinu.

15. veljače

Bl. Jordan Saksonski

SV. MISA

Officium

Ps. 36

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. ℣. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. Glória Patri.

Oficij

Ps 36

Usta pravednika razmatraju mudrost, i njegov jezik govori što je pravedno: zakon Boga njegova u srcu je njegovu: i neće posrnuti njegovi koraci. ℣. Nemoj zavidjeti zlobnicima, niti se uznemiravati radi onih koji čine bezakonje. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui salútis animárum zelo, et ampliándæ Religiónis grátia beátum Jordánum mirábilem effecísti: ejus intercédentibus méritis, fac nos in eódem semper spíritu vívere; ac repósitam in cælis glóriam inveníre: Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si učinio blaženoga Jordana čudesnim u revnosti za spasenje duša i proširenje redovničke družbe: po zagovoru njegovih zasluga, podaj da uvijek živimo u istom duhu i nađemo slavu pohranjenu na nebesima. Po Gospodinu.

Léctio Libri Sapiéntiæ.
Eccli. 31

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit: Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Ps. 20 Dómine, præveníst eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te: et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Allelúia, allelúia. ℣. Osee 14 Justus germinábit sicut lílium, et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia.

Čitanje knjige Mudrosti.
Crkv 31

Blago čovjeku koji se nađe bez ljage i ne teži za zlatom, niti se uzda u novac i blago. Tko je taj, da ga pohvalimo? U svojem je životu učinio divna djela. Koji je u tome prokušan i savršen, imat će vječnu slavu. Koji je mogao sagriješiti, ali nije sagriješio, učiniti zlo, ali nije učinio. Zato su njegova djela ustanovljena u Gospodinu, a njegove će milostinje naviještati čitava skupština svetih.

℟. Ps 20 Gospodine, pretekao si ga slatkim blagoslovom: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja. ℣. Od tebe je tražio život: i ti si mu dao dug život u vijeke vjekova. Aleluja, aleluja. ℣. Oze 14 Pravednik će rasti kao ljiljan i cvjetat će dovijeka pred Gospodinom. Aleluja.

Infra Septuagesimam

Tractus

Ps. 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Nakon Sedamdesetnice

Zavlaka

Ps 111

Blago čovjeku koji se boji Gospodina: i koji uživa u njegovim zapovijedima. ℣. Silno će na zemlji biti njegovo potomstvo, rod pravednika bit će blagoslovljen. ℣. U njegovu je domu slava i bogatstvo, i njegova pravednost ostaje u vijeke vjekova.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 12

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes: Amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 12

U ono vrijeme Isus reče svojim učenicima: Neka budu opasani vaši bokovi i upaljene svjetiljke u vašim rukama, a vi budite slični slugama koji očekuju svojega gospodara, kada se vraća sa svadbe, da mu smjesta otvore vrata, čim dođe i pokuca. Blago onim slugama koje gospodar kada dođe, nađe budnima. Zaista, kažem vam da će se sam pripasati, narediti im da sjednu za stol i poslužiti ih. Blago tim slugama, ako ih tako nađe: došao on bilo o drugoj, bilo o trećoj straži. Pazite: Kada bi domaćin znao u koji čas dolazi kradljivac, ne bi dopustio potkopati svoju kuću. Zato budite pripravni i vi, jer će Sin Čovječji doći u čas kada vi i ne slutite.

Offertorium
Ps. 20

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Prikazna pjesma
Ps 20

Ispunio si želju duše njegove i nisi odbio molbu usana njegovih: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja.

Secreta

Cæléstis convívii munus quod offérimus, beátus Jordánus in conspéctu majestátis tuæ, Dómine, præséntet: et dignáre, ut sicut illi cónfert ad glóriam, ita per ipsíus suffrágium pignus veræ viæ, et vitæ sempitérnæ nobis efficiátur. Per Dóminum.

Tajna

Neka blaženi Jordan pred pogledom tvojega veličanstva, Gospodine, predstavi dar nebeske gozbe, koji prinosimo, i udostoj se da nam po njegovu zagovoru postane zalog pravog puta i vječnog života, kao što pridonosi njegovoj slavi. Po Gospodinu.

Communio
Matth. 19

Amen dico vobis, quod vos, qui reliquístis ómnia, et sécuti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Pričesna pjesma
Mt 19

Zaista, kažem vam da ćete vi, koji ste sve ostavili i slijedili mene, stostruko primiti i posjedovat ćete vječni život.

Postcommunio

Ætérnæ salútis spes, quam per Córporis et Sánguinis tui, Dómine, perceptiónem habére nos voluísti, secúra permáneat; et beáti Jordáni precátio ad glóriam capesséndam sit semper intercéssio salutáris: Qui vivis et regnas.

Popričesna

Neka ostane sigurna nada vječnog spasenja, koju si htio da imamo po primanju Tijela i Krvi tvoje, Gospodine; i neka molitva blaženog Jordana uvijek bude spasonosni zagovor za postizanje slave. Koji živiš i kraljuješ.

Die VII. Martij.

IN FESTO S. THOMAE DE AQVINO CONFESS. ORD. PRAEDICATORVM.

Totum Duplex.

Ad Vesp super Psal. Antiphona. Fœlix Thomas Doctor Ecclésiæ, lumen mundi, splendor Itáliæ, candens vírgo flore munditiæ, bina gáudet coróna glóriæ.

Psal. I. audáte púeri cum cæteris.

Capitulum. Eccl. 45.

Légit eum Dóminus ex omni carne: & dedit illi corã præcépta, & legem vitæ, & disciplinæ, docére Iacob testaméntum suum, & iudícia sua Israël.

℟. Sertum gestans. ix.

Hymnus.

EXúltet méntis iúbilo,
Láudans turba fidélium,
Errórum pulso núbilo
Per noui solis rádium.
Thomas in mundi véspere.
Fudit thesauros grátiæ,
Donis plenus ex æthere
Morum, & sapiéntiæ.
De cuius fonte lúminis
Verbi corúscant fáculæ,
Scriptúræ sacræ núminis,
Et veritátis régulæ.
Fulgens doctrínæ rádijs,
Clarus vitæ munditia,
Splendens miris prodígijs
Dat toti mundo gáudia.
Laus Patri sit, ac Génito,
Simúlque Sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cœli iungat ágmini. Amẽ.

℣. Ora nobis, &c.

Ad Magnificat, Antiphona. Scandit Doctor ciuis cœléstium, orbis decor, dux, lux fidélium, norma, limes, lex morum ómnium, vas virtútum ad vitæ bráuium.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne clarificas, & sancta operatióne fœcúndas: da nobis quæsumus, & quæ dócuit, intellectu conspícere; & quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Inuitatorium. Adsunt Doctóris cœlici Thomæ festa solémnia: Deuotióne súpplici, láudes promat Ecclésia.

Hymnus.

THomas insígnis génere
Claram ducens oríginem,
Subit ætátis téneræ
Prædicatórum Ordinem.
Typum gessit lucíferi,
Splendens in cœtu núbium,
Plusquàm doctóres cæteri
Purgans dogma Gentílium.

Prva večernja blagdana sv. Tome u Brevijaru iz 1676. godine

7. ožujka

Sv. Toma Akvinski

I. VEČERNJA

Super psalmos ant. Felix Thomas, Doctor Ecclésiæ, lumen mundi, splendor Itáliæ, candens virgo flore mundítiæ, bina gaudet coróna glóriæ.

Psalmus Laudáte pueri, cum ceteris [270].

Capitulum

Eccli. 45

Elégit eum Dóminus ex omni carne, et dedit illi coram præcépta et legem vitæ et disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum et judícia sua Israël.

℟. Sertum gestans cum torque dúplici, cappa gemmis ornáta cérnitur: ex moníli fulgóris cælici lux emíssa mundo diffúnditur: * Augustínus Fratri sic lóquitur: ℣. Thomas mihi par est in glória, virginíali præstans mundítia. - Augustínus Fratri sic lóquitur. - Glória. - Augustínus Fratri.

Hymnus

Exsúltet mentis júbilo
Laudans turba fidélium,
Errórum pulso núbilo
Per novi solis rádium.

Ant. za psalme. Sretni Toma, naučitelj Crkve, svjetlo svijeta, sjaj Italije, svijetli djevac cvijetom čistoće, raduje se dvostrukom krunom slave.

Psalam Laudáte pueri s ostalima [270].

Poglavlje

Crkv 45

Izabrao ga je Gospodin od svakog tijela, i dao je pred njim zapovijedi i zakon života i stege, kako bi poučavao Jakova svojem zavjetu i Izrael svojim sudovima.

℟. Noseći plašt s dvostrukim lančićem, vidi se ogrtač ukrašen draguljima: iz ogrlice se izlijeva nebeski sjaj po svijetu: * Augustin bratu ovako govori: ℣. Toma mi je jednak u slavi, izvrsniji je u djevičanskoj čistoći. - Augustin bratu ovako govori. - Slava. - Augustin bratu.

Himan

Iz duša naših, kršćani,
Nek leti poklik slavan, jak,
Jer zraka sunca novoga
Odgonit stade bludnja mrak.

Thomas in mundi véspere
Fudit thesáuros gratiæ,
Donis plenus ex æthere
Morum et sapiéntiæ.

De cujus fonte lúminis
Verbi corúscant fáculæ,
Scriptúræ sacræ Núminis
Et veritátis régulæ.

Fulgens doctrínæ rádiis,
Clarus vitæ mundítia,
Splendens miris prodígiis,
Dat toti mundo gáudia.

Laus Patri sit ac Génito,
Simúlque sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cæli jungat ágmini.
Amen.

Od Svevišnjega dobiv dar
Kreposti svih i mudrosti
U suton svijeta prosu nam
Akvinac blago milosti.

Iz vira svjetla njegova
Sad zublje riječi blistaju
I pravila, što istini
I Svetom Pismu pristaju.

On znanjem silnim sjaji se
I od čistoće sav je bijel,
Čudesa tvori velika
Veseleć Božji narod cijel.

Nek slava višnjem Ocu je
I Sinu s Duhom Presvetim,
On u nebo nas doveo
Po zaslugama Tominim.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Thoma.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Moli za nas, blaženi Toma.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ad Magnif. ant. Scandit Doctor civis cæléstium, orbis decor, dux, lux fidélium, norma, limes, lex morum ómnium, vas virtútum ad vitæ brávium.

Ant. za Veliča. Uzdiže se Naučitelj, građanin nebesa, ures svijeta, vođa, svjetlo vjernika, pravilo, staza, zakon svih običaja, posuda kreposti i vijenac života.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne clarífícas, et sancta operatióne fecún-

Molitva

Bože, koji prosvjetljuješ svoju Crkvu divnom učenošću blaženoga Tome svojega priznavaoca i naučitelja, i obogaćuješ je nje-

das: da nobis, quæsumus, et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

govim svetim djelovanjem: daj nam, molimo, i da razumom shvatimo ono što je poučavao i da nasljedovanjem vršimo ono što je činio. Po Gospodinu.

SV. MISA

Officium

Eccli. 15

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. ℣. Jucunditátem, et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne clarífícas, et sancta operatióne fecúndas: da nobis, quæsumus, et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére: Per Dóminum.

Lectio Libri Sapientiae.

Sap. 7

Optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ: et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

Oficij

Crkv 15

Usred Crkve otvorio je Gospodin usta njegova i napunio ga duhom mudrosti i razuma, ogrnuo ga odjećom slave. ℣. Veselje i klicanje prikupio mu je kao blago. Slava Ocu.

Molitva

Bože, koji prosvjetljuješ svoju Crkvu divnom učenošću blaženoga Tome svojega priznavaoca i naučitelja, i obogaćuješ je njegovim svetim djelovanjem: daj nam, molimo, i da razumom shvatimo ono što je poučavao i da nasljedovanjem vršimo ono što je činio. Po Gospodinu.

Čitanje Knjige Mudrosti.

Mudr 7

Tražio sam i dana mi je pamet, zazvao sam, i došao je u me duh mudrosti; i stavio sam je ispred kraljevstava i prijestolja, i držao sam da bogatstvo prema njoj

Nec comparávi illi lápidem pretiósum: quóniam omne aurum in comparatióne illíus aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam, quóniam inextinguíbile est lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus; et lætátus sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiae Dei.

nije ništa. Niti sam s njom usporedio dragi kamen, jer je sve zlato prema njoj kao malo pijeska, a s obzirom na nju srebro se smatra kao blato. Ljubio sam je više nego zdravlje i ljepotu, i odlučio sam je uzeti za svoje svjetlo, jer je njezino svjetlo neugasivo. A s njom su mi došla sva dobra i nebrojena čast po njezinim rukama; i radovao sam se u svemu, jer je preda mnom išla ova mudrost, a nisam znao da je ona majka svih ovih dobara. Naučio sam je bez himbe, i predajem je bez zavisti, i ne skrivam njezinu čast. Beskrajno je, naime, blago ljudima: koji su se njime služili, postali su dionicima Božjega prijateljstva.

℟. Ps. 36 Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

℟. Ps. 36 Usta pravednika razmatraju mudrost, i njegov jezik govori što je pravedno. ℣. Zakon Boga njegova u srcu je njegovu: i neće posrnuti njegovi koraci.

Tractus
Eccli. 50

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena, in diébus suis. ℣. Et quasi sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos

Zavlaka
Crkv 50

Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao pun mjesec u svojim danima. ℣. I kao žarko sunce: tako on zasja u Božjem hramu. ℣. Kao sjajna duga između oblaka slave, i kao cvijet ruža u

rosárum in diébus vernis. ℣. Quasi lília quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis. ℣. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. ℣. Quasi vas auri solidum, ornátum omni lápide pretióso.

danima proljeća. ℣. Kao ljiljani koji rastu pokraj voda, i kao tamjan u danima ljeta. ℣. Kao žarki oganj, i tamjan koji izgara u ognju. ℣. Kao posuda čistog zlata, urešena svakim dragim kamenom.

In Patrocinio ejus die 13 Nov. loco Tractus dicitur sequens:

Allelúia, allelúia. ℣. O radiósum lílium, florens coróna dúplici: optátum duc ad bravíum, Thoma, rogátu súpplici. Allelúia.

Na blagdan njegove zaštite, 13. studenoga umjesto zavlake govori se:

Aleluja, aleluja. ℣. O sjajni ljiljane, koji cvjetaš dvostrukom krunom: vodi nas do željenoga vijenca, Toma, smjernom molitvom. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 5

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus: ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 5

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori. Niti se upali svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao

veni sólvere legem aut prophétas: Non veni sólvere, sed adimplére. Amen, quippe dico vobis: donec tránseat cælum et terra, iota unum, aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: Qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

ukinuti, nego ispuniti. Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude. Tko, dakle, ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, zvat će se najmanjim u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će se zvati velikim u kraljevstvu nebeskom.

Offertorium

Ps. 88

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Prikazna pjesma

Ps 88

Moja je istina i moje milosrđe s njim: i u moje ime uzdignut će se njegova snaga.

Secreta

Passiónis Fílii tui, Dómine, memóriam recenséntes depóscimus, ut quod tibi in beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris solemnitáte deférimus, sacrifícium sit accéptum. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Tajna

Sjećajući se, Gospodine, muke Sina tvojega, smjerno molimo da ono što ti donosimo na svetkovinu blaženoga Tome, tvojega priznavaoca i naučitelja, bude prihvaćeno kao ugodna žrtva. Po istom Gospodinu našemu.

Praefatio de s. Thoma Aquinate

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui beátum Thomam Doc-

Predslovlje o sv. Tomi Akvinskom

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svagdje zahvaljujemo tebi, Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože. Ti si blaženog

tórem, vitæ innocéntia et ingénii sublimitáte vere angélicum, in Ecclésia tua suscitáre voluísti, ut eam salubérrima et firmíssima communíret doctrína, et solis instar illustráret: Cujus sapiéntiam, ómnibus præcípue commendátam, totus admirátur órbis terrárum. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Tomu htio podići u svojoj Crkvi za uistinu anđeoskog naučitelja po nevinosti života i uzvišenosti umnosti, kako bi je utvrdio spasonosnim i najčvršćim naukom, te prosvijetlio poput sunca: njegovoj se mudrosti, koja je svima osobito preporučena, divi čitavi krug zemaljski. I stoga s anđelima i arkanđelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svom nebeskom vojskom pjesmu tvoje slave pjevamo bez prestanka govoreći: Svet, Svet, Svet Gospodin Bog Sabaot. Puna su nebesa i zemlja slave tvoje. Hosana u visini. Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje. Hosana u visini.

Communio

Matth. 25

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Pričesna pjesma

Mt 25

Gospodine, predao si mi pet talenata; evo, stekao sam s njima drugih pet. Dobro, slugo dobri i vjerni, jer si bio vjeran u malom, postavit ću te nad mnogim, uđi u veselje svojega Gospodina.

Postcommunio

Hæc nos, quæsumus Dómine, commúnio sancta lætíficet: qua beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris suffrágiis, virtútes roboréntur intérius; et actus extérius piæ operatiónis excréscant. Per Dóminum.

Popričesna

Neka nas raduje, molimo, Gospodine, ova sveta pričest: kojom neka po molitvama blaženoga Tome, tvojega priznavaoca i naučitelja, iznutra ojačaju kreposti, a izvana porastu čini pobožnog djelovanja. Po Gospodinu.

Quando de B. Thoma celebratur per annum ex voto vel devotione, extra Septuag. et tempus Paschale.

℟. Os justi, et Allelúia, allelúia. ℣. O radiósum, ut supra.

Temp. Resurr. secundum Allelúia. ℣. Matth. 28 Angelus Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum. Allelúia.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

Reliqua omnia fiant, sicut supra in festo notata sunt, excepto Credo. Et in Secreta, loco Solemnitáte, dicatur Commemoratióne.

Kada se tijekom godine slavi misa bl. Tome iz zavjeta ili pobožnosti, izvan vremena Sedamdesetnice i Uskrsa.

℟. Usta pravednika, i Aleluja, aleluja. ℣. O sjajno, kao gore.

U uskrsnom vremenu druga Aleluja. ℣. Mt 28 Anđeo Gospodnji siđe s neba: i pristupivši otkotrlja kamen i sjede na nj. Aleluja.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći u visinu, vodi sa sobom roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

Sve ostalo obavlja se kao što je gore napomenuto u blagdanu, osim Vjerovanja. I u tajnoj molitvi umjesto riječi svetkovini, kaže se spomenu.

Die 7 Martii

SANCTI THOMÆ DE AQUINO

Conf. et Eccl. Doct. Ord. Præd.

Totum Duplex I classis

Officium Eccli. 15

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus : stolam glóriæ induit eum. ℣. Jucunditátem, et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Glória Patri. Glória in excélsis.

Oratio

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus, et quæ dócuit, intelléctu conspícere; et quæ egit, imitatióne complére : Per Dóminum.

Léctio Libri Sapiéntiæ. c. 7

OPtávi, et datus est mihi sensus : et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ : Et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum : quóniam omne aurum in comparatióne illius, aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam : quóniam inexstinguíbile est lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus, et lætátus sum in ómnibus : quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus : quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitiæ Dei.

℟. Psalm. 36 Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde

Blagdan sv. Tome u Misalu Reda propovjednika iz 1933. godine

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Adest dies lætítiæ, quo Thomas Doctor ínclitus fit civis cæli cúriæ, bina coróna præditus.

Ant. za psalme. Došao je dan radosti u kojem slavni učitelj Toma postaje građanin nebeskog dvora, obdaren dvostrukom krunom.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum

Eccli. 45

Elégit eum Dóminus ex omni carne, et dedit illi coram præcépta et legem vitæ et disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum et judícia sua Israël.

Poglavlje

Crkv 45

Izabrao ga je Gospodin od svakog tijela, i dao je pred njim zapovijedi i zakon života i stege, kako bi poučavao Jakova svojem zavjetu i Izrael svojim sudovima.

Hymnus

Exsúltet mentis júbilo
Laudans turba fidélium,
Errórum pulso núbilo
Per novi solis rádium.

Thomas in mundi véspere
Fudit thesáuros gratiæ,
Donis plenus ex æthere
Morum et sapiéntiæ.

De cujus fonte lúminis
Verbi corúscant fáculæ,
Scriptúræ sacræ Núminis
Et veritátis régulæ.

Himan

Iz duša naših, kršćani,
Nek leti poklik slavan, jak,
Jer zraka sunca novoga
Odgonit stade bludnja mrak.

Od Svevišnjega dobiv dar
Kreposti svih i mudrosti
U suton svijeta prosu nam
Akvinac blago milosti.

Iz vira svjetla njegova
Sad zublje riječi blistaju
I pravila, što istini
I Svetom Pismu pristaju.

Fulgens doctrínæ rádiis,
Clarus vitæ mundítia,
Splendens miris prodígiis,
Dat toti mundo gáudia.

Laus Patri sit ac Génito,
Simúlque sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cæli jungat ágmini.
Amen.

On znanjem silnim sjaji se
I od čistoće sav je bijel,
Čudesa tvori velika
Veseleć Božji narod cijel.

Nek slava višnjem Ocu je
I Sinu s Duhom Presvetim,
On u nebo nas doveo
Po zaslugama Tominim.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Thoma.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Moli za nas, blaženi Toma.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ad Magnif ant. Militántis Doctor Ecclésiæ, virginíali florens mundítia, triumphántis optáta cúriæ, sancte Thoma, largíre gáudia.

Ant. za Veliča. Naučitelju vojujuće Crkve, sveti Toma, koji cvjetaš djevičanskom čistoćom, udijeli nam željene radosti pobjedničkog dvora.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne clarífícas, et sancta operatióne fecúndas: da nobis, quæsumus, et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji prosvjetljuješ svoju Crkvu divnom učenošću blaženoga Tome svojega priznavaoca i naučitelja, i obogaćuješ je njegovim svetim djelovanjem: daj nam, molimo, i da razumom shvatimo ono što je poučavao i da nasljedovanjem vršimo ono što je činio. Po Gospodinu.

5. travnja

Sv. Vinko Fererski

I. VEČERNJA

AD I VESPERAS, sicubi festum gradu I classis celebratur.

Super psalmos ant. Diem novæ laudis et glóriæ lætum ducat cœtus fidélium, quo sublíme decus Hespériæ, gratulánte turba cæléstium, a Príncipe supérnæ cúriæ binæ sumpsit corónæ prǽmium. T. P. Allelúia.

Psalmus Laudáte pueri, cum ceteris [270].

Capitulum
Ephes. 3

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi: et illumináre omnes quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℟. Quátuor vecta rotis ágitur mirábilis quadríga Dómini, Vincéntius cum prisco júngitur trino Prædicatórum cárdini, * Quorum virtúte fides régitur: Divíno sit pia laus nómini. T. P. Allelúia.

NA I. VEČERNJOJ, ako se negdje slavi kao blagdan I. razreda

Ant. za psalme. Neka skupština vjernika sretno povede dan nove hvale i slave u kojem je uzvišeni ures Zapada, uz radosno odobravanje nebeske čete, primio nagradu dvostruke krune od Vladara višnjeg dvora. T. P. Aleluja.

Psalam Laudáte pueri s ostalima [270].

Poglavlje
Ef 3

Meni, najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost: da poganima navijestim neistraživo bogatstvo Kristovo i da svima osvijetlim koja je rasporedba otajstva odvijeka skrivena u Bogu.

℟. Čudesna kočija Gospodnja vozi položena na četiri kotača; Vinko je pridružen osovini trojice propovjednika, * Po čijoj se kreposti vjera upravlja. Neka bude pobožna hvala božanskom imenu. T. P. Aleluja.

℣. Ducunt hi rædam Evangélii, velut equi fortes et várii. - Quorum virtúte. - Glória. - Extra T. P. Divíno sit pia laus nómini. T. P. Allelúia.

℣. Oni vode kola Evanđelja, kao snažni i šareni konji. - Po čijoj se kreposti. - Slava. - Extra T. P. Neka bude pobožna hvala božanskom imenu. T. P. Aleluja.

Hymnus

Mente jucúnda júbilent fidéles,
Vócibus hymnos résonent canéntes:
Nam datus mundo novus est precátor
Ante Tonántem.

Alme Vincénti, veneránda cujus
Hæc dies totum cólitur per orbem
Quas tibi cantat chorus hic fidélis,
Accipe laudes.

Rite mox annis téneris peráctis,
Prædicatórum sítiens adísti
Ordinem, servans documénta Patrum
Mente pudíca.

Tactus e cælis óperam dedísti
Lítteris sacris utriúsque Legis:
Quas docens verbo, fídei replésti
Lúmine mundum.

Inde fervénter cito jam propínquum
Sæculi finem fore nuntiásti,
Ut Deum gentes tímeant paténter
Vociferándo.

Angelus alter pénitus fuísti
Ille, qui cæli médium volábat,
Núntians cunctis pópulis et linguis
Júdicis horam.

Lingua quæ sancta pópulos docébas
Rebus et signis váriis probábas,
Lánguidis reddens Cruce sanitátis
Róbora membris.

Himan

Veselim srcem nek svi vjerni kliču,
Širokim svijetom nek se pjesme ore:
Jer nam je podan zagovornik moćni
Pred Bogom silnim.

Preblagi Vinko, čiji blagdan časni
Po svemu svijetu zanosno se slavi,
Hvalospjev zbora što ti smjerno pjeva
Poslušaj milo.

Čim su ti prošli dani nježne dobi,
Izbiraš odmah Red propovjednika,
Anđelskom dušom tu sad Pređa Svetih
Uzore slijediš.

Nebo te taknu, i ti Pismo Sveto
Zavjeta starog i novog prouči:
Šireći ovo svijet prosvijetlio si
Svjetlošću vjere.

Goreć od žara skoru svrhu svijeta
Ljudima svima ti naviještao si,
Vičući glasno da se Boga boje
Narodi zemlje.

Anđeo drugi potpuno si bio,
Sredinom neba što lijetao je,
Javljajuć svakom rodu i plemenu
Zadnji dan suda.

Božje riječi što si naučavo,
Čudesnim djelom potvrđivao si,
Bolnima dijeleć mogućnošću Križa
Utjehu zdravlja.

Inter eléctos modo collocáris,
Semper in cælis mérito triúmphans,
Fúlgidis sertis redimítus omni
Témpore sæcli.

Summa sit Christo salus, et perénnis
Glória Patri paritérque Sancto
Flámini, quorum sine fine virtus
Regnat in orbe. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Vincénti.
T. P. Allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

Ad Magnif. ant. Qui prophético fretus lúmine mira de mundi fine dócuit, in occíduo terræ cárdine ut sol Vincéntius occúbuit: et septus Angelórum ágmine lúcidas cæli sedes ténuit. T. P. Allelúia.

Oratio

Deus, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta, quæsumus, ut, quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiátorem habére mereámur in cælis: Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Tvoje je mjesto sad međ' blaženima:
U nebu slaveć zasluženu slavu,
Ovjenčan vijencem božanskoga sjaja
Za sva vremena.

Najveći poklon neka bude Kristu,
Vječita slava Ocu s Duhom Svetim,
Kojih krepost moćno kroz sve vijeke
Kraljuje svijetom. Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Vinko.
T. P. Aleluja.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. T. P. Aleluja.

Ant. za Veliča. On koji je oslonjen na proročku svjetlost naučavao čudesne stvari o kraju svijeta, zašao je Vinko kao sunce na zapadnom rubu zemlje: okružen četom anđela zadobio je svijetlo prebivalište na nebu. T. P. Aleluja.

Molitva

Bože, koji si dao da divnim propovijedanjem blaženoga Vinka, tvojega priznavaoca, mnoštvo neznabožaca dođe do spoznaje tvojega imena, podaj molimo, da zavrijedimo dobiti nagradu na nebesima od onoga koga je on kao budućeg suca naviještao na zemlji: Gospodina našega Isusa Krista Sina tvojega, koji s tobom živi.

SV. MISA

Officium

Eccli. 15

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. T. P. Allelúia, allelúia. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta quæsumus, ut quem ventúrum júdicem nuntiávit in terris; præmiatórem habére mereámur in cælis: Dóminum nostrum Jesum Christum.

Léctio Libri Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 14

In diébus illis: Vidi álterum Angelum volántem per médium cæli, habéntem Evangélium ætérnum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, et super omnem gentem, et tribum, et linguam, et pópulum: dicens magna voce: Timéte Dóminum, et date illi honó-

Oficij

Crkv 15

Usred Crkve otvorio je Gospodin usta njegova i napunio ga duhom mudrosti i razuma, ogrnuo ga odjećom slave. T. P. Aleluja, aleluja. ℣. Veselje i klicanje prikupio mu je kao blago. Slava Ocu.

Molitva

Bože, koji si dao da divnim propovijedanjem blaženoga Vinka, tvojega priznavaoca, mnoštvo neznabožaca dođe do spoznaje tvojega imena, podaj molimo, da zavrijedimo dobiti nagradu na nebesima od onoga koga je on kao budućeg suca naviještao na zemlji: Gospodina našega Isusa Krista.

Čitanje knjige Otkrivenja blaženoga Ivana Apostola.

Otk 14

U one dane: Vidjeh drugog anđela kako leti posred neba, držeći Evanđelje vječno, da ga navijesti onima koji stanuju na zemlji, i svakom narodu, i plemenu, i jeziku, i puku, govoreći snažnim glasom: Bojte se Boga i dajte mu čast, jer je došao čas suda njego-

rem, quia venit hora judícii ejus: Et adoráte eum, qui fecit cælum, et terram, mare, et fontes aquarum.

℟. Ps. 36 Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

va. I klanjajte se njemu koji je stvorio nebo i zemlju, more, i izvore voda.

℟. Ps 36 Usta pravednika razmatraju mudrost, i njegov jezik govori što je pravedno. ℣. Zakon Boga njegova u srcu je njegovu: i neće posrnuti njegovi koraci.

Tractus

Eccli. 50

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena, in diébus suis. ℣. Et quasi sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis. ℣. Quasi lília quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis. ℣. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. ℣. Quasi vas auri solidum, ornátum omni lápide pretióso.

Zavlaka

Crkv 50

Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao pun mjesec u svojim danima. ℣. I kao žarko sunce: tako on zasja u Božjem hramu. ℣. Kao sjajna duga između oblaka slave, i kao cvijet ruža u danima proljeća. ℣. Kao ljiljani koji rastu pokraj voda, i kao tamjan u danima ljeta. ℣. Kao žarki oganj, i tamjan koji izgara u ognju. ℣. Kao posuda čistog zlata, urešena svakim dragim kamenom.

Temp. Pasch. Allelúia, allelúia. ℣. Glorióse Pater Vincénti, clara proles Domínici Ordinis, preces funde summo Júdici pro cunctis tibi devótis pópulis.

Allelúia. ℣. Luc. 24 Oportébat pati Christum, et resúrgere a mórtuis, et ita intráre in glóriam Dei. Allelúia.

Uskrsno vrijeme. Aleluja, aleluja. ℣. Slavni oče Vinko, svijetlo potomstvo dominikanskog reda, izlij molitve pred višnjim Sucem za sve narode koji te štuju.

Aleluja. ℣. Lk 24 Trebalo je da Krist trpi, i uskrsne od mrtvih, i tako uđe u slavu Božju. Aleluja.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Ps. 46 Ascéndit Deus in jubilatióne: et Dóminus in voce tubæ. Allelúia.

U vremenu Uzašašća, druga Aleluja ℣. Ps 46 Uzađe Bog uz klicanje: i Gospodin uz glas trublje. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 5

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus: ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut prophétas: Non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: donec tránseat cælum et terra, iota unum, aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis minimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: Qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 5

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori. Niti se upali svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti. Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude. Tko, dakle, ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, zvat će se najmanjim u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će se zvati velikim u kraljevstvu nebeskom.

Offertorium
Ps. 20

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. T. P. Allelúia.

Secreta

Múnera, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ ut tibi grata sint, et nobis salutária reddántur, beátus Vincéntius Conféssor tuus, qui donis tuis hic éxstitit gloriósus, apud cleméntiam tuam pius pro nobis intercéssor exsístat. Per Dóminum.

Communio
Apoc. 2

Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei. T. P. Allelúia.

Postcommunio

Divínis Dómine munéribus satiáti; quæsumus, ut beáti Vincéntii Confessóris tui méritis gloriósis, salutáris víctimæ desiderátum sentiámus efféctum: Per Dóminum.

Quando de eo per annum celebratur ex voto vel devotione, omnia, pro varietate tamen temporum, fiant sicut in festo, excepto Credo. Per Annum Allelúia. ℣. Glorióse Pater.

Prikazna pjesma
Ps 20

Ispunio si želju duše njegove i nisi odbio molbu usana njegovih: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja. T. P. Aleluja.

Tajna

Prinosimo, Gospodine, darove naše pobožnosti: a kako bi ti bili ugodni i nama postali spasonosni, neka blaženi Vinko, priznavalac tvoj, koji je po tvojim darovima ovdje postao slavan, postane naš predani zagovaratelj pred tvojom blagošću. Po Gospodinu.

Pričesna pjesma
Otk 2

Pobjedniku ću dati jesti od stabla života, koje je u raju Boga mojega. T. P. Aleluja.

Popričesna

Nasićeni, Gospodine, božanskim darovima, molimo, da po slavnim zaslugama blaženoga Vinka, priznavaoca tvojega, osjetimo željeni učinak spasonosne žrtve. Po Gospodinu.

Kada se tijekom godine iz zavjeta ili pobožnosti služi misa o sv. Vinku, sve se čini kao na blagdan, osim Vjerovanja, u skladu s vremenom u godini. Kroz godinu Aleluja. ℣. Slavni oče.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Festíva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie. T. P. Allelúia.

Ant. za psalme. Blagdanski glas onih koji pjevaju zajednički hvali Kralja slave, koji je danas proslavio Vinka zajedno sa svecima. T. P. Aleluja.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum
Ephes. 3

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi: et illumináre omnes quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

Poglavlje
Ef 3

Meni, najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost: da poganima navijestim neistraživo bogatstvo Kristovo i da svima osvijetlim koja je rasporedba otajstva odvijeka skrivena u Bogu.

Hymnus

Mente jucúnda júbilent fidéles,
Vócibus hymnos résonent canéntes:
Nam datus mundo novus est precátor
Ante Tonántem.

Alme Vincénti, veneránda cujus
Hæc dies totum cólitur per orbem
Quas tibi cantat chorus hic fidélis,
Accipe laudes.

Rite mox annis téneris peráctis,
Prædicatórum sítiens adísti
Ordinem, servans documénta Patrum
Mente pudíca.

Tactus e cælis óperam dedísti
Lítteris sacris utriúsque Legis:
Quas docens verbo, fídei replésti
Lúmine mundum.

Himan

Veselim srcem nek svi vjerni kliču,
Širokim svijetom nek se pjesme ore:
Jer nam je podan zagovornik moćni
Pred Bogom silnim.

Preblagi Vinko, čiji blagdan časni
Po svemu svijetu zanosno se slavi,
Hvalospjev zbora što ti smjerno pjeva
Poslušaj milo.

Čim su ti prošli dani nježne dobi,
Izbiraš odmah Red propovjednika,
Anđelskom dušom tu sad Pređa Svetih
Uzore slijediš.

Nebo te taknu, i ti Pismo Sveto
Zavjeta starog i novog prouči:
Šireći ovo svijet prosvijetlio si
Svjetlošću vjere.

Inde fervénter cito jam propínquum
Sæculi finem fore nuntiásti,
Ut Deum gentes tímeant paténter
Vociferándo.

Angelus alter pénitus fuísti
Ille, qui cæli médium volábat,
Núntians cunctis pópulis et linguis
Júdicis horam.

Lingua quæ sancta pópulos docébas
Rebus et signis váriis probábas,
Lánguidis reddens Cruce sanitátis
Róbora membris.

Inter eléctos modo collocáris,
Semper in cælis mérito triúmphans,
Fúlgidis sertis redimítus omni
Témpore sæcli.

Summa sit Christo salus, et perénnis
Glória Patri paritérque Sancto
Flámini, quorum sine fine virtus
Regnat in orbe. Amen.

Goreć od žara skoru svrhu svijeta
Ljudima svima ti naviještao si,
Vičući glasno da se Boga boje
Narodi zemlje.

Anđeo drugi potpuno si bio,
Sredinom neba što lijetao je,
Javljajuć svakom rodu i plemenu
Zadnji dan suda.

Božje riječi što si naučavo,
Čudesnim djelom potvrđivao si,
Bolnima dijeleć mogućnošću Križa
Utjehu zdravlja.

Tvoje je mjesto sad međ' blaženima:
U nebu slaveć zasluženu slavu,
Ovjenčan vijencem božanskoga sjaja
Za sva vremena.

Najveći poklon neka bude Kristu,
Vječita slava Ocu s Duhom Svetim,
Kojih krepost moćno kroz sve vijeke
Kraljuje svijetom. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Vincénti.
T. P. Allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

℣. Moli za nas, blaženi Vinko.
T. P. Aleluja.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. T. P. Aleluja.

Ad Magnif. ant. Glorióse pater o Vincénti, cui arcem scandénti polórum cum honóre óbvius ingénti plaudens venit chorus Angelórum: canéntes te duc laude frequénti ad amœna regna Beatórum. T. P. Allelúia.

Ant. za Veliča. Slavni oče Vinko, dok si se uspinjao u nebeski grad, došao ti je ususret silan anđeoski kor, koji je časno slavio; povedi one koji ti pjevaju čestim hvalama u krasno kraljevstvo blaženika. T. P. Aleluja.

Oratio

Deus, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta, quæsumus, ut, quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiátorem habére mereámur in cælis: Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Molitva

Bože, koji si dao da divnim propovijedanjem blaženoga Vinka, tvojega priznavaoca, mnoštvo neznabožaca dođe do spoznaje tvojega imena, podaj molimo, da zavrijedimo dobiti nagradu na nebesima od onoga koga je on kao budućeg suca naviještao na zemlji: Gospodina našega Isusa Krista Sina tvojega, koji s tobom živi.

27. travnja

Bl. Ozana Kotorska

SV. MISA

Officium

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Hosánnæ Vírginis, de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Glória Patri.

Oficij

Radujmo se svi u Gospodinu slaveći blagdan na čast blažene Ozane djevice, čijoj se svetkovini raduju anđeli i slave Sina Božjega. Aleluja, aleluja. ℣. Ps 44 Iz srca mi je navrla radosna riječ: pripovijedam djela svoja Kralju. Slava Ocu.

Oratio

Innova, Dómine, in córdibus nostris amórem tuæ Crucis; ut intercessióne et exémplo beátæ Hosánnæ Vírginis pœniténtis, dolórum tuórum partícipes efficiámur et glóriæ. Qui vivis.

Molitva

Obnovi, Gospodine, u našim srcima ljubav prema tvojem Križu, da po zagovoru i primjeru blažene Ozane, djevice i pokornice, postanemo dionicima tvojih boli i slave. Koji živiš.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2 Cor. 10 et 11

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat. Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me: Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

Allelúia, allelúia. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: quia concupívit Rex spéciem tuam.

Allelúia. ℣. Matth. 28 Surréxit Dóminus, et occúrrens muliéribus, ait: Avéte. Tunc accessérunt, et tenuérunt pedes ejus. Allelúia.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

2 Kor 10 i 11

Braćo: Tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali. Jer, nije prokušan tko sam sebe preporučuje, nego koga Bog preporučuje. O kad biste podnijeli nešto malo bezumlja mojega, ali i podnesite me: jer revnujem za vas Božjom revnošću. Naime, zaručih vas s jednim mužem, kao čistu djevicu privedoh vas Kristu.

Aleluja, aleluja. ℣. Dođi izabranice moja, i postavit ću u tebe prijestolje svoje: jer je Kralj poželio tvoju ljepotu.

Aleluja, ℣. Mt 28 Uskrsnuo je Gospodin i došavši ženama ususret, reče: Zdravo. Tada one pristupiše i obujmiše njegove noge. Aleluja.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 25

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes: Sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum: Prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illae, et ornavérunt lámpades suas. Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non suffíciat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen, dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem, neque horam.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 25

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima ovu usporedbu: Kraljevstvo je nebesko kao deset djevica, koje uzeše svoje svjetiljke i iziđoše ususret zaručniku i zaručnici. Pet ih je bilo ludih, a pet mudrih. Pet ludih uzeše svjetiljke, a ne uzeše sa sobom ulje, a mudre sa svjetiljkama uzeše ulje u svojim posudama. Ali, jer se zaručnik zadržao, sve zadrijemaše i zaspaše. A o ponoći nasta vika: Evo, ide zaručnik, iziđite mu ususret! Tada ustaše sve djevice i zapališe svoje svjetiljke. Lude tada reknu mudrima: Dajte nam od svojeg ulja, jer se gase naše svjetiljke. Mudre odgovore: Da ne bi možda ponestalo nama i vama, idite radije do prodavača i kupite. Dok su išle kupovati, dođe zaručnik, i koje su bile spremne, uđu s njim na svadbu i zatvore se vrata. Napokon dođu i ostale djevice i reknu: Gospodine, Gospodine, otvori nam! On im odgovori: Zaista, kažem vam: Ne poznam vas. Bdijte dakle, jer ne znate ni dana ni časa.

Offertorium
Ps. 44

Fíliæ regum in honore tuo: ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Allelúia.

Prikazna pjesma
Ps 44

Kćeri kraljeva u tvojoj su časti: Zdesna ti stoji kraljica u pozlaćenoj odjeći, okružena raznolikošću. Aleluja.

Secreta

Súscipe, Dómine, hæc dona quæ in beátæ Hosánnæ Vírginis commemoratióne deférimus, et præsta ut, ea intercedénte, castitátis et pœniténtiæ donis tibi júgiter placére valeámus. Per Dóminum.

Tajna

Primi, Gospodine, ove darove koje ti prinosimo na spomen blažene Ozane djevice i podaj da ti po njezinu zagovoru uvijek uzmognemo ugađati darovima čistoće i pokore. Po Gospodinu.

Communio
Ps. 44

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia.

Pričesna pjesma
Ps 44

Razlivena je milina na tvojim usnama: zbog toga te je Bog blagoslovio u vijeke. Aleluja.

Postcommunio

Deus, qui de uno pane et de uno cálice participántes unum in Christo corpus nos esse voluísti: per beátae Hosánnæ Vírginis intercessiónem fidéles tuos in veritáte confírma; et a recta fide aberrántes ad Ecclésiæ tuæ révoca unitátem. Per eúmdem Dóminum.

Popričesna

Bože, koji si htio da mi dionici jednoga kruha i jednoga kaleža budemo u Kristu jedno tijelo, po zagovoru blažene Ozane djevice, učvrsti svoje vjernike u istini, a one koji su zalutali daleko od prave vjere, pozovi natrag u jedinstvo svoje Crkve. Po istom Gospodinu.

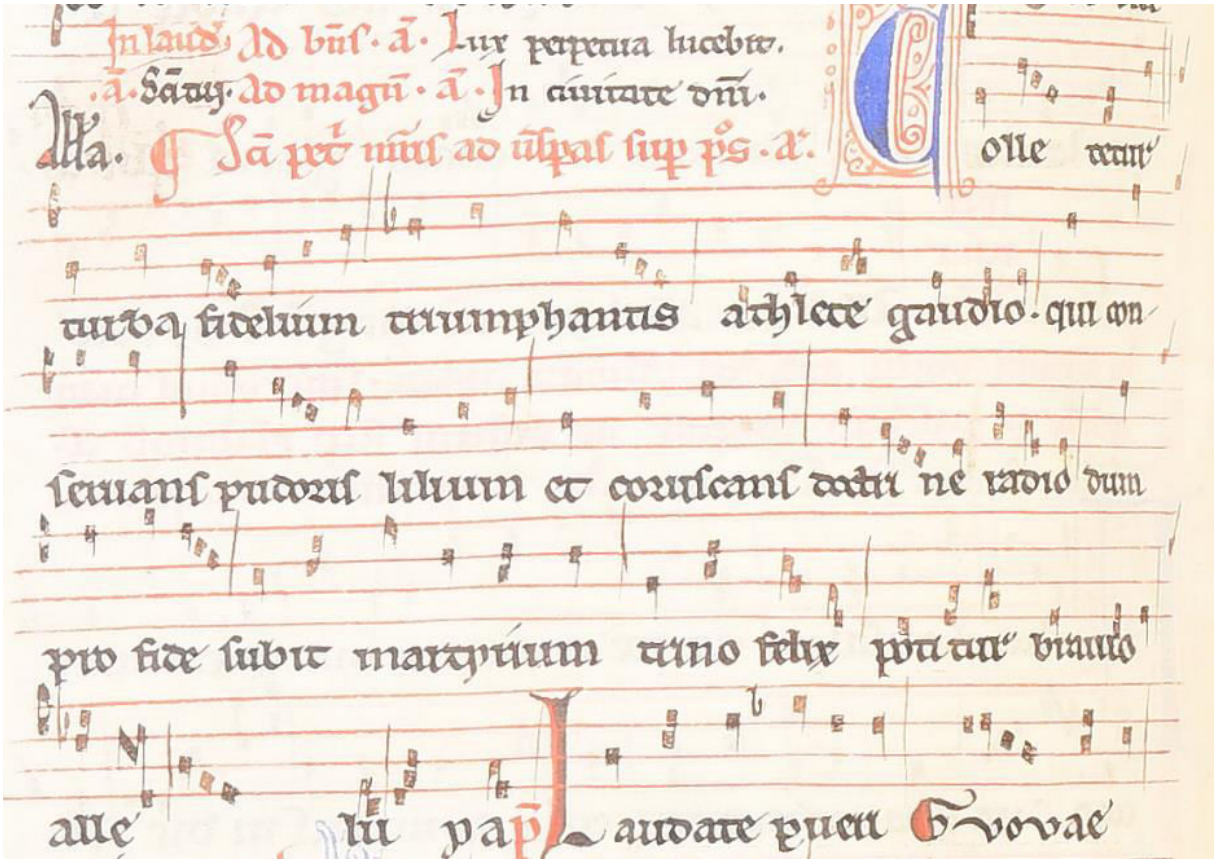

Antifona „Collaetetur turba fidelium“, koja se pjeva u I. večernjoj blagdana sv. Petra Mučenika, u Antifonaru Humbertova kodeksa

29. travnja

Sv. Petar Mučenik

I. VEČERNJA

AD I VESPERAS, sicubi festum gradu I classis celebratur.

Super psalmos ant. Collætétur turba fidélium triumphántis athlétae gáudio, qui consérvans pudóris lílium et corúscans doctrínæ radio, dum pro fide subit martýrium, trino felix potítur brávio, allelúia.

Psalmus Laudáte, púeri, cum ceteris [270].

Capitulum

Jac. 1

Beátus vir qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Dum Samsónis vulpes quærit, ab iníquis cæditur: caput sacrum lictor ferit, justi sanguis fúnditur: * Sic triúmphi palmam gerit, dum pro fide móritur, Allelúia. ℣. Stat invíctus pugil fortis: constans profert hora mortis fidem, pro qua pátitur. - Sic triúmphi. - Glória. - Allelúia.

NA I. VEČERNJOJ, ako se negdje slavi kao blagdan I. razreda

Ant. za psalme. Neka se zajedno veseli zbor vjernika za radost borca koji je pobijedio: dok je, čuvajući ljiljan čednosti i blistajući se sjajem nauka, podnio mučeništvo za vjeru, te sretno osvojio trostruki vijenac.

Psalam Laudáte, púeri s ostalima [270].

Poglavlje

Jak 1

Blago čovjeku koji izdrži napast: jer kad bude prokušan, primit će krunu života, koju je Bog obećao onima koji ga ljube.

℟. Dok Samsonove lisice traži, bezakonici ga posjekoše: svetu glavu krvnik udari, prolijeva se krv pravednika: * Tako odnese palmu pobjede, dok umire za vjeru, aleluja. ℣. Stade nepobjedivi borac jaki: postojano na času smrti ispovijeda vjeru za koju trpi. - Tako odnese. - Slava. - Aleluja.

Hymnus et versiculus ut ad II Vesperas 363.

Ad Magnif. Ant. O Petre Martyr ínclite, Prædicatórum glória, virginitáte prædite, verbo, signis et grátia, concéssa nobis sólitæ pietátis cleméntia, transácto mundi trámite, nos transfer ad cæléstia, allelúia.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Himan i zaziv kao na II. večernjoj str. 363.

Ant. za Veliča. O Petre, slavni mučeniče, slavo propovjednika, obdaren djevičanstvom, riječju, znakovima i milošću, kada prođe naše putovanje ovim svijetom, udijeli nam po svojem običaju blagost uslužnosti i odvedi nas na nebesa, aleluja.

Molitva

Podaj nam, molimo, svemogući Bože, da prikladnom pobožnošću nasljedujemo vjeru tvojega blaženog mučenika Petra, koji je zbog širenja iste vjere zaslužio zadobiti palmu mučeništva. Po Gospodinu.

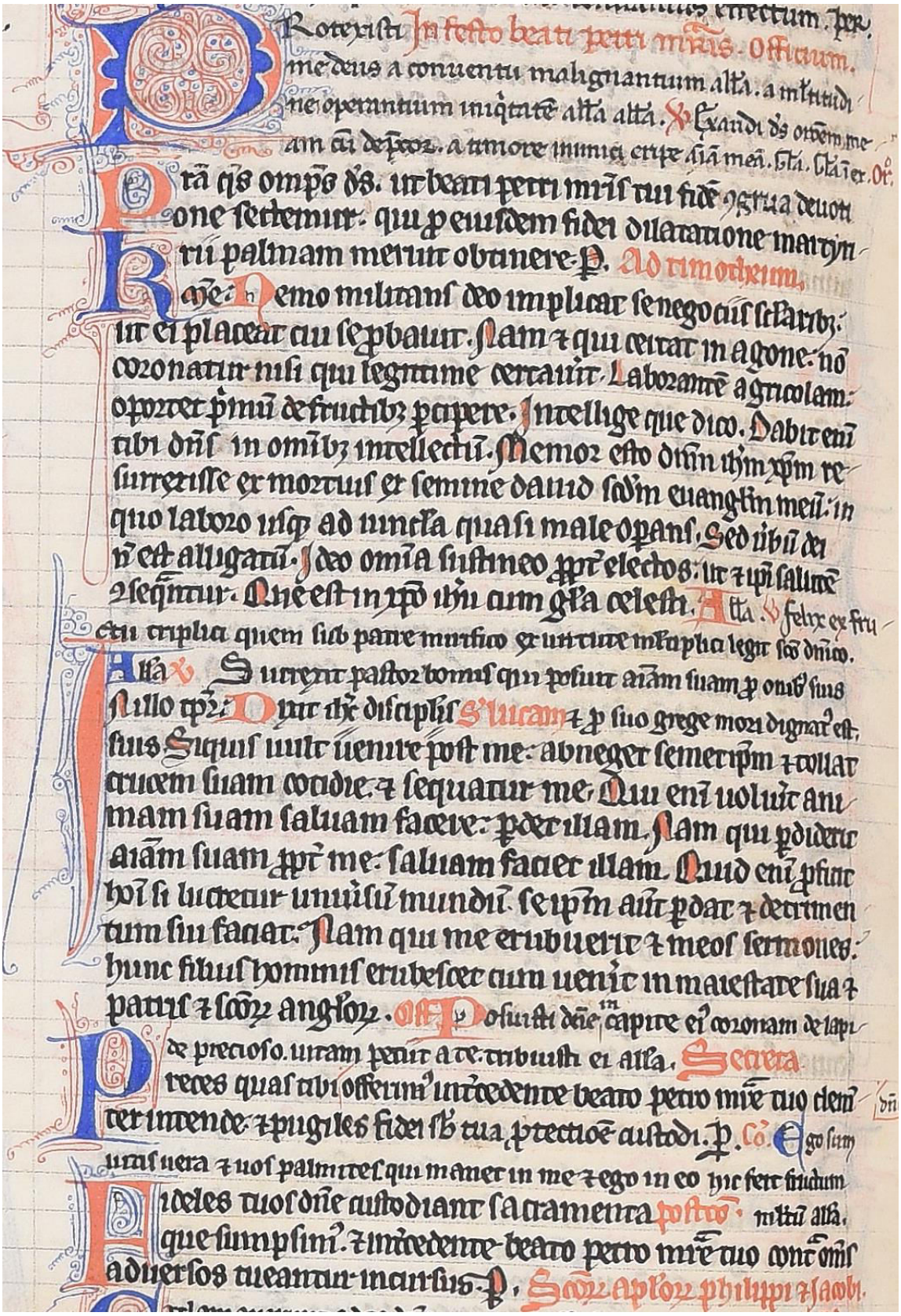

Sv. misa na blagdan sv. Petra Mučenika u Humbertovu kodeksu (Missale minorum altarium)

SV. MISA

Officium

Ps. 63

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, allelúia: a multitúdine operántium iniquitátem. Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus oratiónem meam cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. Glória Patri.

Oratio

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur; qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, martýrii palmam méruit obtinére: Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2 Tim. 2

Caríssime: Nemo mílitans Deo ímplicat se negótiis sæculáribus: ut ei pláceat, cui se probávit. Nam et qui certat in agóne, non coronátur nisi legítime certáverit. Laborántem agrícolam opórtet primum de frúctibus percípere. Intéllige quæ dico: Dabit enim tibi Dóminus in ómnibus intelléctum. Memor esto Dóminum Jesum Christum resurre-

Oficij

Ps 63

Zaštitio si me, Gospodine, od skupa zlikovaca, aleluja, od mnoštva onih koji čine bezakonje. Aleluja, aleluja. ℣. Usliši, Gospodine, moju molitvu, kada molim. Izbavi dušu moju od straha pred neprijateljem. Slava Ocu.

Molitva

Podaj nam, molimo, svemogući Bože, da prikladnom pobožnošću nasljedujemo vjeru tvojega blaženog mučenika Petra, koji je zbog širenja iste vjere zaslužio zadobiti palmu mučeništva. Po Gospodinu.

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Timoteju.

2 Tim 2

Predragi: Nijedan koji vojuje za Boga ne upliće se u svjetovne poslove da ugodi onomu komu se dokazao. Naime, i onaj tko se bori na natjecanju, neće primiti vijenac ako se nije zakonito borio. Poljodjelac koji se trudi treba prvi primiti od plodova. Shvati što govorim: Gospodin će ti dati razumijevanje u svemu. Spomeni se da je Gospodin Isus

xísse a mórtuis ex sémine David, secúndum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula, quasi male óperans: Sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cælésti.

Krist uskrsnuo od mrtvih, od potomstva Davidova, prema mojem Evanđelju, u kojem se trudim sve do okova, kao oni koji čine zlo. Ali, riječ Božja nije okovana. Stoga, sve podnosim radi izabranih, kako bi i oni postigli spasenje, koje je u Kristu Isusu, zajedno s nebeskom slavom.

Allelúia, allelúia. ℣. Felix ex fructu tríplici, quem sub Patre mirífico ex virtúte multíplici legit sancto Domínico.

Aleluja, aleluja. ℣. Sretan je po trostrukom plodu, koji je pod čudesnim ocem iz mnogostruke kreposti prikupio svetom Dominiku.

Allelúia. ℣. Surréxit Pastor bonus, qui pósuit ánimam suam pro óvibus suis, et pro suo grege mori dignátus est. Allelúia.

Aleluja. ℣. Ustade Dobri pastir, koji je položio svoju dušu za svoje ovce, i udostojao se umrijeti za svoje stado. Aleluja.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona hominibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 9

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam quotídie, et sequátur me. Qui enim volúerit

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 9

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: Ako netko želi poći za mnom, neka se odrekne samoga sebe, i neka danomice uzima križ svoj, i neka me slijedi. Na-

ánimam suam salvam fácere, perdet illam: Nam qui perdíderit ánimam suam propter me, salvam fáciet illam. Quid enim próficit homo, si lucrétur univérsum mundum, se autem ipsum perdat, et detriméntum sui fáciat? Nam qui me erubúerit, et meos sermónes: hunc Fílius hóminis erubéscet cum vénerit in majestáte sua, et Patris, et sanctórum Angelórum.

ime, tko želi spasiti svoj život, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti. Što, naime, koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi? Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi, toga će se i Sin Čovječji stidjeti kada dođe u slavi svojoj i Očevoj i svetih anđela.

Offertorium

Ps. 20

Posuísti Dómine in cápite ejus corónam de lápide pretióso: vitam pétiit a te, et tribuísti ei. Allelúia.

Prikazna pjesma

Ps 20

Postavio si, Gospodine, na glavu njegovu krunu od dragog kamenja: tražio je život od tebe, i podario si mu ga. Aleluja.

Secreta

Preces, quas tibi Dómine offérimus, intercedénte beáto Petro Mártyre tuo, cleménter inténde; et púgiles fidei sub tua protectióne custódi. Per Dóminum.

Tajna

Molitve, koje tebi, Gospodine, prinosimo, milostivo pogledaj po zagovoru blaženog Petra mučenika tvojega; i pod svojom zaštitom čuvaj borce za vjeru. Po Gospodinu.

Communio

Joann. 15

Ego sum vitis vera, et vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum. Allelúia.

Pričesna pjesma

Iv 15

Ja sam istinski trs, a vi loze: tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Aleluja.

Postcommunio

Fidéles tuos, Dómine, custódiant sacraménta, quæ súmpsimus; et intercedénte beáto Petro Mártyre tuo, contra omnes advérsos tueántur incúrsus: Per Dóminum.

Popričesna

Vjernike tvoje, Gospodine, neka čuvaju sakramenti koje smo primili; i neka ih po zagovoru blaženog Petra mučenika tvojega brane protiv svih protivnika. Po Gospodinu.

Quando per annum celebratur de sancto Petro Martyre ex voto, vel devotione, si fuerit extra tempus Paschale, dicatur Officium Protexísti me, Deus, ut supra, omissis Allelúia.

Kada se tijekom godine slavi o svetom Petru Mučeniku iz zavjeta ili pobožnosti, ako je to izvan uskrsnog vremena, govori se oficij Zaštitio si me, Bože ali se izostavi Aleluja.

Extra Temp. Pasch. ℟. Ps. 20 Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Izvan uskrsnog vremena ℟. Ps 20 ℣. Postavio si, Gospodine, na glavu njegovu krunu od dragog kamenja. ℣. Ispunio si želju duše njegove i nisi odbio molbu usana njegovih.

Allelúia, allelúia. ℣. Felix ex fructu tríplici, quem sub Patre mirífico ex virtúte multíplici legit sancto Domínico. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Sretan je po trostrukom plodu, koji je pod čudesnim ocem iz mnogostruke kreposti prikupio svetom Dominiku. Aleluja.

Infra Septuagesimam

Officium

Ps. 63

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde. ℣. Exáudi Deus oratiónem meam cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. Glória Patri.

Nakon Sedamdesetnice

Oficij

Ps 63

Radovat će se pravednik u Gospodinu, i uzdat će se u nj, i bit će pohvaljeni svi koji su prava srca. ℣. Usliši, Gospodine, moju molitvu, kada molim. Izbavi dušu moju od straha pred neprijateljem.

Tractus
Ps. 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Cetera omnia ut supra, exceptis Credo, et Allelúia in Offertorio et Communione.

Zavlaka
Ps 111

Blago čovjeku koji se boji Gospodina: koji žarko želi njegove zapovijedi. ℣. Silno će biti na zemlji njegovo potomstvo, rod će pravednika biti blagoslovljen. ℣. U njegovu je domu slava i bogatstvo, i njegova pravednost ostaje u vijeke vjekova.

Sve ostalo kao gore, osim Vjerovanja, i Aleluje u prikaznoj i pričesnoj pjesmi.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Petrus novus íncola cælos laureátus ascéndit, auréola tríplici dotátus, allelúia.

Psalmi de Communi unius Martyris [285].

Capitulum
Jac. 1

Beátus vir qui suffert tentatiónem, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Ant. za psalme. Petar kao novi stanovnik uzlazi ovjenčan na nebesa, obdaren trostrukom aureolom, aleluja.

Psalmi kao na blagdane jednog mučenika [285].

Poglavlje
Jak 1

Blago čovjeku koji izdrži napast: jer kad bude prokušan, primit će krunu života, koju je Bog obećao onima koji ga ljube.

Hymnus

Magnæ dies lætítiæ
Nobis illúxit cælitus:
Petrus ad thronum glóriæ
Martyr pervénit ínclitus.

Puer in fide cláruit,
Paréntum carens nébula:
Deo servíre stúduit
Sub paupertátis régula.

Carnem afflíxit júgiter
In labóre multíplici
Viam sequens humíliter
Patris sui Domínici.

Vita, mors, signa vária,
Cælum frequénti lúmine,
Dant Petro testimónia
De sanctitátis cúlmine.

Laus et perénnis glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Petre, allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Martyr egrégie, doctor veritátis, puritátis vásculum, norma sanctitátis, tua per suffrágia véniam peccátis et vitam in glória præsta cum beátis, allelúia.

Himan

Zasja s visine nebeske
Velike radosti dan
Petar na prijestolje slave
Mučenik dolazi slavan.

Dječak vjerom istaknuti,
Čak bez brige roditelja
Nastoji Bogu služiti
Pod pravilom siromaštva.

Tijelo mrtvi postojano
Kod napora mnogostruka
Put slijedeći ponizno
Svog oca Dominika.

Život, smrt, razna znamenja
Česte nebeske svjetlosti
Daju Petru svjedočanstva
Da je na vrhuncu svetosti.

Hvala i vječna slava
Bogu Ocu sa Sinom,
i sa Svetim Tješiteljem
U vjekovječne vjekove.
Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Petre, aleluja.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih, aleluja.

Ant. za Veliča. O sjajni mučeniče, naučitelju istine, posudo čistoće, pravilo svetosti, po tvojim molitvama isprosi nam oproštenje grijeha i život u slavi s blaženicima, aleluja.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Molitva

Podaj nam, molimo, svemogući Bože, da prikladnom pobožnošću nasljedujemo vjeru tvojega blaženog mučenika Petra, koji je zbog širenja iste vjere zaslužio zadobiti palmu mučeništva. Po Gospodinu.

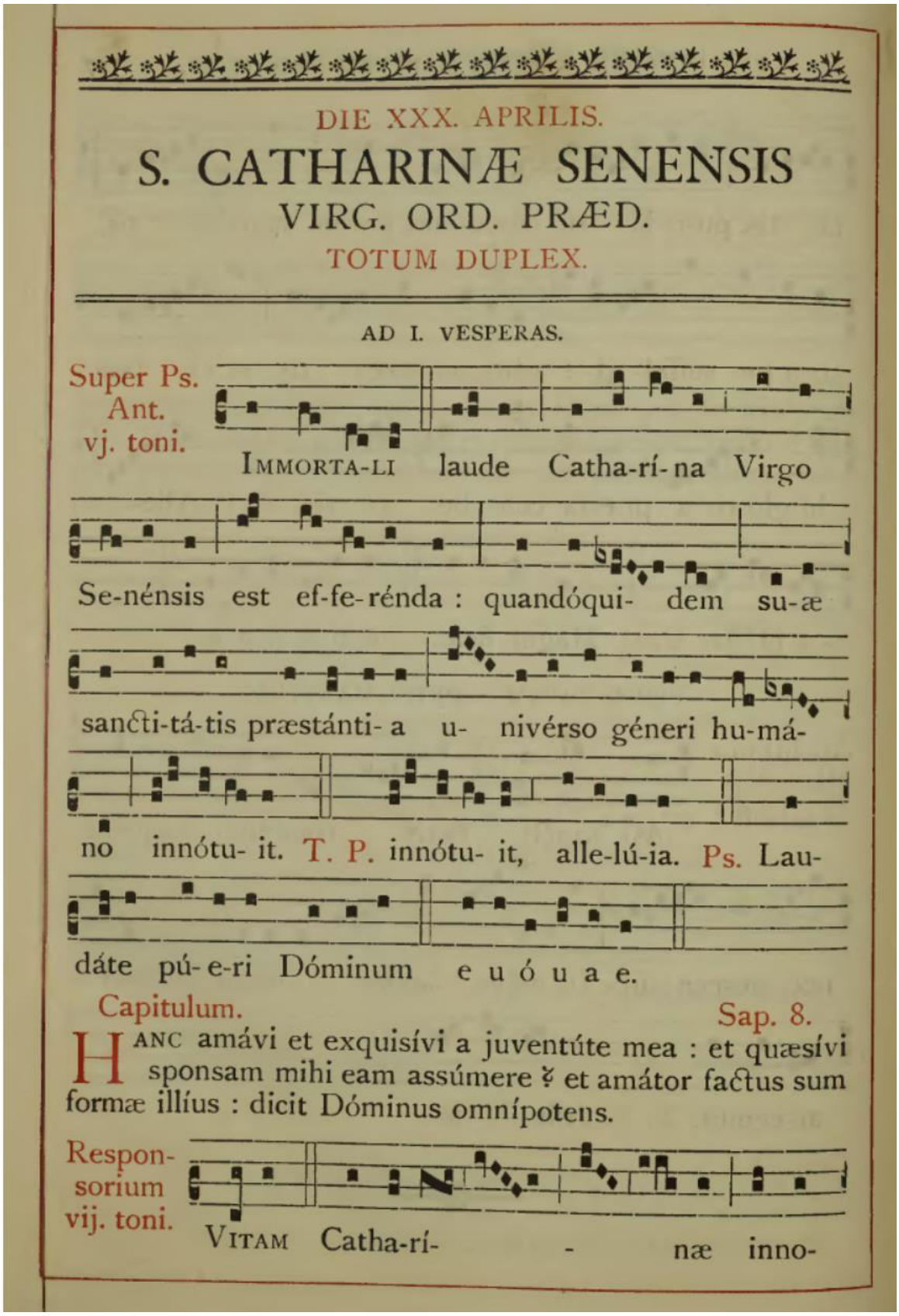

DIE XXX. APRILIS.

S. CATHARINÆ SENENSIS
VIRG. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Ps. Ant. vj. toni.

IMMORTA-LI laude Catha-rí-na Virgo Se-nénsis est ef-fe-rénda : quandóqui- dem su-æ sanĉti-tá-tis præstánti- a u- nivérso géneri hu-má-no innótu- it. T. P. innótu- it, alle-lú-ia. Ps. Lau-dáte pú- e-ri Dóminum e u ó u a e.

Capitulum. Sap. 8.

HANC amávi et exquisívi a juventúte mea : et quæsívi sponsam mihi eam assúmere ℣ et amátor factus sum formæ illíus : dicit Dóminus omnípotens.

Responsorium vij. toni.

VITAM Catha-rí- - næ inno-

Antifona „Immortali laude“ iz prve večernje blagdana sv. Katarine Sijenske u Vesperalu iz 1900. godine

30. travnja

Sv. Katarina Sijenska

I. VEČERNJA

AD I VESPERAS, sicubi festum gradu I classis celebratur.

Super psalmos ant. Immortáli laude Catharína virgo Senénsis est efferénda, quandóquidem suæ sanctitátis præstántia univérso géneri humáno innótuit, allelúia.

Psalmus Laudáte, púeri, cum ceteris [270].

Capitulum

Sap. 8

Hanc amávi et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, dicit Dóminus omnípotens.

℟. Vitam Catharínæ inocentíssimam mirácula illa notíssimam efficiunt, * Quæ vivens atque vita functa líquido osténdit, Allelúia. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit. - Quæ vivens. - Glória. - Allelúia.

NA I. VEČERNJOJ, ako se negdje slavi kao blagdan I. razreda.

Ant. za psalme. Besmrtnom hvalom treba veličati djevicu Katarinu Sijensku s obzirom da je čitavom ljudskom rodu poznata izvrsnost njezine svetosti, aleluja.

Psalam Laudáte, púeri s ostalima [270].

Poglavlje

Mudr 8

Ljubio sam je i tražio od svoje mladosti, i tražio da je uzmem za zaručnicu, i postao sam ljubitelj njezine ljepote, govori Gospodin svemogući.

℟. Prenevini život Katarine učinila su vrlo poznatim ona čuda, * Koja je očigledno pokazala i za života i nakon smrti, aleluja. ℣. Liječila je bolesne, vraćala život mrtvima, i mnogo drugih stvari iste vrste. - Koja je očigledno. - Slava. - Aleluja.

Hymnus et versiculus ut ad II Vesperas 373.

Ad Magnif. ant. Vírginis Catharínæ hæc dies est dicáta sacris, ut numquam tantæ sanctitátis præstántia mortálium memória excídere queat, et cunctis celebérrima perpétuo fiat, allelúia.

Oratio

Deus, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti: concéde quæsumus, ut, ejus imitatióne calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per Dóminum.

Himan i zaziv kao na II. večernjoj str. 373.

Ant. za Veliča. Ovaj je dan posvećen svetkovini djevice Katarine, kako izvrsnost tolike svetosti ne bi nikada iščezla iz sjećanja smrtnika i kako bi je svi zauvijek slavili, aleluja.

Molitva

Bože, koji si blaženoj Katarini, odlikovanoj posebnom povlasticom djevičanstva i strpljivosti, dao da svlada navale zlih duhova i da ostane postojana u ljubavi prema tvojem imenu: dozvoli, molimo, da po njezinu primjeru pogazivši zlobu svijeta i nadvladavši zapreke svih neprijatelja uzmognemo sigurno prijeći u tvoju slavu. Po Gospodinu.

SV. MISA

Officium

Mihi adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam: defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. T. P. Allelúia, allelúia. ℣. Quam bonus Israël Deus his, qui recto sunt corde! Glória Patri.

Oficij

Meni je dobro prianjati uz Boga, položiti moju nadu u Gospodina Boga: klonulo je tijelo moje i srce moje: Bože srca mojega, i Bog je moj udio dovijeka. T. P. Aleluja, aleluja. ℣. Kako je dobar Bog Izraelov onima koji su ispravna srca! Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti: concéde quæsumus, ut ejus imitatióne calcáta mundi nequítia, et ómnium hóstium superátis insídiis; ad tuam secúre glóriam transeámus: Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si blaženoj Katarini, odlikovanoj posebnom povlasticom djevičanstva i strpljivosti, dao da svlada navale zlih duhova i da ostane postojana u ljubavi prema tvojem imenu: dozvoli, molimo, da po njezinu primjeru pogazivši zlobu svijeta i nadvladavši zapreke svih neprijatelja uzmognemo sigurno prijeći u tvoju slavu. Po Gospodinu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Galat. 6

Fratres: Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu ne-

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Galaćanima.

Gal 6

Braćo: Daleko bilo od mene da bih se ičim drugim hvalio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu. Jer, u Kristu

que circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israël Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit: Ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

Isusu niti što vrijedi obrezanje niti neobrezanje, nego novo stvorenje. I na sve koji budu slijedili ovo pravilo, mir i milosrđe, i na Izraela Božjega. Ubuduće neka mi nitko ne dodijava, jer ja na svojem tijelu nosim biljege Gospodina Isusa. Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo. Amen.

Extra tempus Paschale

℟. Eccli. 50 Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi sol refúlgens, sic Catharína effúlsit in templo Dei. ℣. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum.

Allelúia, allelúia. ℣. Sidéribus cunctis fulgéntior est Catharína: et decus ætérnum est hæc quoque virgínibus. Allelúia.

Izvan uskrsnog vremena

℟. Crkv 50 Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao žarko sunce, tako je Katarina zasjala u Božjem hramu. ℣. U njezine su dane provreli izvori voda i napunili su se prekomjerno kao more.

Aleluja, aleluja. ℣. Katarina je sjajnija od svakog zviježđa: i ona je vječni ures također djevicama. Aleluja.

Temp. Septuagesimae

Tractus

Ps. 72

Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. ℣. Can. 5 Anima mea liquefácta est, ut diléctus meus locútus est. ℣. Can. 2 Introdúxit me in cellam vinári-

U vremenu Sedamdesetnice

Zavlaka

Ps 72

Klonulo je tijelo moje i srce moje: Bože srca mojega, i Bog je moj udio dovijeka. ℣. Pj 5 Moja se duša rastopila, čim je ljubljeni moj progovorio. ℣. Pj 2 Uveo me u odaje vina, uredio je u meni

am, ordinávit in me caritátem. ℣. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: quia amóre lángueo. ℣. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

ljubav. ℣. Poduprite me cvijećem, osvježite me jabukama, jer bolujem od ljubavi. ℣. Ljevica njegova pod mojom je glavom, a desnica će me njegova zagrliti.

Temp. Pasch. Allelúia, allelúia. ℣. Sidéribus cunctis fulgéntior est Catharína: et decus ætérnum est hæc quoque virgínibus.

U uskrsnom vremenu. Aleluja, aleluja. ℣. Katarina je sjajnija od svakog zviježđa: i ona je vječni ures također djevicama.

Allelúia. ℣. Matth. 28 Surréxit Dóminus, et occúrrens muliéribus, ait: Avéte. Tunc accessérunt, et tenuérunt pedes ejus. Allelúia.

Aleluja. ℣. Mt 28 Uskrsnuo je Gospodin i došavši ženama ususret, reče: Zdravo. Tada one pristupiše i obujmiše njegove noge. Aleluja.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 13

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: Quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cæli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam pará-

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 13

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu ovu usporedbu: Kraljevstvo nebesko slično je zrnu gorušice, koje čovjek uzme i posije na svojoj njivi. Ono je, doduše, najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća, i postane stablom tako da dolaze ptice nebeske i stanuju na njegovim granama. Kaza im i drugu

bolam locútus est eis. Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis non loquebátur eis: ut implerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi.

prispodobu. Kraljevstvo nebesko slično je kvascu koji žena uzme i pomiješa s tri mjere brašna, dok sve ne uskisne. Sve je ovo Isus govorio mnoštvu u usporedbama, i bez usporedbi nije mu govorio, da se ispuni što je rečeno po proroku koji govori: Otvorit ću svoja usta u usporedbama i iznijet ću što je bilo sakriveno od postanka svijeta.

Offertorium

Rom. 9

Veritátem dico in Christo, non méntior: quóniam tristítia mihi magna est, et contínuus dolor cordi meo: optábam enim ego ipsa anáthema esse a Christo pro frátribus meis. T. P. Allelúia.

Prikazna pjesma

Rim 9

Istinu govorim u Kristu, ne lažem: da mi je velika žalost i neprekidna bol u srcu mojemu, jer htjela bih da sam ja sama odvojena od Krista za braću svoju. T. P. Aleluja.

Secreta

Múnera, quæsumus Dómine, quæ tibi in honórem beátæ Catharínæ Vírginis offérimus, benígno súscipe vultu: et nos ejus méritis ac intercessióne, ad tuam fácito propítius perveníre lætítiam. Per Dóminum.

Tajna

Darove, molimo, Gospodine, koje ti prikazujemo na čast blažene djevice Katarine, primi blaga pogleda: i milostivo podaj da po njezinim zaslugama i zagovoru dođemo do tvoje radosti. Po Gospodinu.

Communio

Judith 13

Benedícta es tu fília a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. T. P. Allelúia.

Pričesna pjesma

Judita 13

Ti si, kćeri, blagoslovljena od Gospodina Boga Svevišnjega, više nego sve druge žene na zemlji: jer je danas tako uzveličao tvoje ime da tvoje pohvale neće iščeznuti iz usta ljudi. T. P. Aleluja.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, divínæ grátiæ sacraméntis: quæsumus, ut intercedénte beáta Catharína Vírgine tibi acceptíssima, hostíles superémus incúrsus; et ad ætérnæ redemptiónis augménta proficiscéntes, tuis semper óculis placeámus: Per Dóminum.

Popričesna

Primivši, Gospodine, sakramente božanske milosti: molimo da po zagovoru blažene Katarine, djevice koja ti je najviše omiljela, nadvladamo neprijateljske navale i da, napredujući prema uvećanju vječnog otkupljenja, uvijek ugodimo tvojim očima. Po Gospodinu.

Quando celebratur de S. Catharina ex voto, vel devotione per annum, fiant omnia pro tempore, sicut notatum est supra, excepto Credo.

Kada se slavi misa o sv. Katarini iz zavjeta ili pobožnosti tijekom godine, sve se obavlja u skladu sa službom prema vremenu, kako je gore naznačeno, osim Vjerovanja.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Omnipoténti virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit, allelúia.

Ant. za psalme. Djevica Katarina odlučila je pokoravati se i služiti jedino svemogućem Božjem Sinu, aleluja.

Psalmi de Communi unius Virginis [279].

Psalmi kao na blagdane jedne djevice [279].

Capitulum

Sap. 8

Hanc amávi et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, dicit Dóminus omnípotens.

Poglavlje

Mudr 8

Ljubio sam je i tražio od svoje mladosti, i tražio da je uzmem za zaručnicu, i postao sam ljubitelj njezine ljepote, govori Gospodin svemogući.

Hymnus

Hæc tuæ, virgo, monuménta laudis,
Quæ tuis læti, Catharína, sacris,
Hoc quidem pacto modulámur omnes,
Perfer Olýmpo.

Si satis digne néqueant referri,
Annuas nobis véniam, precámur:
Non sumus tanti ingénii, fatémur,
Optima virgo.

Quis fuit dignas modulátus umquam
Vírginis laudes? Quis in orbe toto
Féminæ invíctæ peritúra numquam
Cármina pandet?

Prædita exémplis, Catharína, claris,
Móribus præstans, sápiens abúnde,
Témperans, fortis, pia, justa, prudens,
Æthera scandis.

Quem latet virtus faciúsque clarum,
Quo nequit dici sátius per orbem?
Vúlnerum formam miseráta Christi
Exprimis ipsa.

Nam brevis, mæstæ, miseréque vitæ,
Et malis cunctis pénitus refértæ
Fórtiter spernens pretiósa quæque,
Sídera adísti.

Grátias summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo:
Spíritum Sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáta Catharína, allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Himan

Spomene, djevice, ove tvoje hvale,
Koje, Katarino, svete i vesele,
Na ovaj način svi mi tebi pjevamo
Prinesi nebu.

Ako još nisu časne za sveti prinos,
Podaj nam oprost, ponizno te molimo:
Nismo toliko mudri, mi priznajemo,
Izvrsna djevo.

Tko je ikad bio dostojan da spjeva
Djevine hvale? Tko u svemu svijetu
Nepobjedive žene uvijek besmrtne
Pjesme izreći?

Primjerima, Katarino, okićena,
Vladanjem sjajna, preobilno mudra,
Smjerna, jaka, blaga, pravedna, razumna
Uspne se k nebu.

Tko ne zna za tvoje kreposti presjajne,
Od kojih boljih nema na svem svijetu?
Žaleći s Kristom, oblik njegovih rana
Pokaza sama.

Iza kratkog života, žalosnog i mučnog,
I prepunog svih zala ovog svijeta,
Prezrevši snažno sve vrijednosti lažne
Dođe na nebo.

Najveće hvale iskažimo svi sada
Preblagom Sinu velikog Oca
Štujmo Duha Svetoga, i neka bude
Jedna pak hvala. Amen.

℣. Moli za nas, blažena Katarino, aleluja.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih, aleluja.

Ad Magnif. ant. O virgo máxima glória præstans, cujus sacra stata orbis univérsus hodiérna die célebrat, quam Angeli cum láudibus éfferunt, ac céteri supérni cives admirántur: age apud Deum, quo mentes nostræ semper divínis præcéptis obtémperent, nosque virtútibus aliísque bonis áugeat, allelúia.

Ant. za Veliča. O djevice istaknuta najvećom slavom, čiju svetkovinu danas slavi čitav svijet, koju anđeli veličaju s hvalama, a kojoj se dive ostali nebeski građani: posreduj kod Boga da se naše duše uvijek podlažu božanskim zapovijedima, i da nam umnoži kreposti i ostala dobra, aleluja.

Oratio

Deus, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti: concéde quæsumus, ut, ejus imitatióne calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si blaženoj Katarini, odlikovanoj posebnom povlasticom djevičanstva i strpljivosti, dao da svlada navale zlih duhova i da ostane postojana u ljubavi prema tvojem imenu: dozvoli, molimo, da po njezinu primjeru pogazivši zlobu svijeta i nadvladavši zapreke svih neprijatelja uzmognemo sigurno prijeći u tvoju slavu. Po Gospodinu.

5. svibnja

Sv. Pio V.

I. VEČERNJA

AD I VESPERAS, sicubi festum gradu I classis celebratur.

Super psalmos ant. Felix Domínici plaude família, Pio quinto accéndens lúmina: plaude, pia mater Ecclésia, Babylónis sedens ad flúmina: tota plaude cæléstis cúria, et festívum Pio redúplica. Allelúia.

Psalmus Laudáte, púeri, cum ceteris [270].

Capitulum

Baruch 5

Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ et impónet mitram cápiti honóris ætérni: osténdet splendórem suum in te omni sub cælo est. Nominábitur enim tibi nomen a Deo: Pax justítiæ et honor pietátis.

℟. Dum novus hic Móyses in colle pansis mánibus Deum precabátur, ad Naupáctum Amalech Israéli pérfidus mari profligátur: * Partáque victória Pio revelátur, Allelúia.

NA I. VEČERNJOJ, ako se negdje slavi kao blagdan I. razreda.

Ant. za psalme. Plješći sretna Dominikova obitelji, paleći svjetiljke Piju Petom; plješći, blaga majko Crkvo, koja sjediš na babilonskim rijekama; plješći, čitavi nebeski dvore, i udvostruči blagdan Piju. Aleluja.

Psalam Laudáte, púeri s ostalima [270].

Poglavlje

Baruh 5

Zaodjenut će te Bog odjećom pravednosti i postavit će na tvoju glavu mitru vječne časti: pokazat će svoj sjaj u tebi svakomu pod nebom. Naime, nadjenut će ti Bog ime: Mir pravednosti i čast pobožnosti.

℟. Dok je ovaj novi Mojsije na brijegu molio Boga raširenih ruku, Amalek, podli neprijatelj Izraela, potučen je na moru kod Lepanta: * Izvojevana pobjeda objavljena je Piju, aleluja.

℣. Dum exténdit virgam Rosárii, demergúntur hostes nefárii. - Partáque victória. - Glória. - Allelúia.

Hymnus et versiculus ut ad II Vesperas 382.

Ad Magnif. ant. Pii nomen comprobárunt piæ operatiónes et ex hoc beátum dicent omnes generatiónes, allelúia.

Oratio

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes et ad divínum cultum reparándum beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsius deféndi prasídiis et ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

℣. Dok širi štap krunice, potapaju se opaki neprijatelji. - Izvojevana pobjeda. - Slava. - Aleluja.

Himan i zaziv kao na II. večernjoj str. 382.

Ant. za Veliča. Ime Pio potvrđuju pobožna djela, i zbog toga blaženim će ga zvati svi naraštaji, aleluja.

Molitva

Bože, koji si se udostojao izabrati blaženog Pija vrhovnoga svećenika da satre neprijatelje tvoje Crkve i obnovi bogoslužje, daj da nas brani njegova zaštita i da tako prianjamo uz tvoje zapovijedi da se, svladavši zasjede svih neprijatelja, radujemo trajnom miru. Po Gospodinu.

SV. MISA

Officium

Eccli. 47

Invocávit Dóminum omnipoténtem, et dedit in déxtera ejus tóllere hóminem fortem in bello, et exaltáre cornu gentis suæ. T. P. Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 17 Díligam te Dómine fortitúdo mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsius deféndi prasídiis, et ita tuis inhærére obséquiis; ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur: Per Dóminum.

Léctio Libri Sapiéntiæ.

Eccli. 50

Ecce sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipso fundáta est, duplex ædificátio et excélsi paríetes templi. Qui curá-

Oficij

Crkv 47

Prizvao je Gospodina svemogućega, i dao je u desnicu njegovu da uzme čovjeka jaka u ratu, i da uzdigne moć naroda svojega. T. P. Aleluja, aleluja. ℣. Ps 17 Ljubit ću te, Gospodine, jakosti moja. Gospodin je moja tvrđava, moje utočište i moj osloboditelj. Slava Ocu.

Molitva

Bože, koji si se udostojao izabrati blaženog Pija vrhovnoga svećenika da satre neprijatelje tvoje Crkve i obnovi bogoslužje, daj da nas brani njegova zaštita i da tako prianjamo uz tvoje zapovijedi da se, svladavši zasjede svih neprijatelja, radujemo trajnom miru. Po Gospodinu.

Čitanje knjige Mudrosti.

Crkv 50

Evo velikog svećenika koji je za svojeg života podupro dom, i u svoje je dane učvrstio hram. On je također utemeljio visinu hrama, dvostruko građenje i uzvišene zidove hrama. On se brinuo za

vit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. Qui præváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis: et ingréssum domus, et átrii amplificávit. In ascénsu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amíctum. In accipiéndo autem partes de manu sacerdótum, et ipse stans juxta aram. Et circa illum coróna fratrum: quasi plantátio cedri in monte Líbano.

svoj narod i oslobodio ga od propasti. On je prevladao u povećanju grada, on je postigao slavu u postupku s narodom: i povećao je ulaz doma i predvorje. U usponu prema svetom žrtveniku, dao je slavu ruhu svetosti. A pri uzimanju žrtvenih dijelova iz ruku svećenika, i sam je stajao uz žrtvenik. I oko njega vijenac braće: kao cedar posađen na libanonskoj gori.

Allelúia, allelúia. ℣. Exo. 15 Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem: iste Deus meus, et glorificábo eum.

Allelúia. ℣. Matth. 28 Angelus Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Izl 15 Gospodin je jakost moja i hvala moja, i postao mi je spasenje: on je Bog moj i slavit ću ga.

Aleluja. ℣. Mt 28 Anđeo Gospodnji siđe s neba i pristupivši otkotrlja kamen i sjede na nj. Aleluja.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 10

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Qui vos audit, me audit: et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 10

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: Tko vas sluša, mene sluša; i tko vas prezire, mene prezire. A tko mene prezire, pre-

eum, qui misit me. Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gáudio, dicéntes Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: Gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cælis.

zire, onoga koji mene posla. Vratiše se pak sedamdesetdvojica radosni, govoreći: Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na tvoje ime. A on im reče: Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade. Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i štipavcima i po svoj sili neprijateljevoj: i ništa vam neće naškoditi. Ali, ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima.

Offertorium

Ps. 14

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? aut quis requiéscet in monte sancto tuo? Qui ingréditur sine mácula, et operátur justítiam. T. P. Allelúia.

Prikazna pjesma

Ps 14

Gospodine, tko će stanovati u tvojem šatoru? Ili, tko će počivati na tvojoj svetoj gori? Onaj koji hoda bez ljage i čini pravdu. T. P. Aleluja.

Secreta

Súscipe, quæsumus Dómine, Ecclésiæ tuæ preces et oblatiónes: ut intercedénte beáto Pio Confessóre tuo atque Pontífice, in conspéctu tuo in odórem suavitátis ascéndant. Per Dóminum.

Tajna

Primi, molimo, Gospodine, molitve Crkve svoje i prinose: da se po zagovoru blaženog Pija, priznavaoca tvojega i prvosvećenika, uzdignu pred pogledom tvojim na ugodan miris. Po Gospodinu.

Communio
Ps. 17

Posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea: et præcinxísti me virtúte ad bellum, et supplantásti insurgéntes in me subtus me. T. P. Allelúia.

Pričesna
Ps 17

Postavio si moje ruke kao mjedeni luk: i opasao si me krepošću za rat, i podložio si mi one koji su ustajali protiv mene. T. P. Aleluja.

Postcommunio

Spíritum, Dómine Deus, justítiæ ac fortitúdinis benígnus infúnde fidélibus tuis; quos beáti Pii Confessóris tui atque Pontíficis zelo ac constántia, ab ómnium hóstium incursióne tuéri dignátus es: Per Dóminum.

Popričesna

Duha pravednosti i jakosti, Gospodine Bože, dobrostivo ulij u svoje vjernike, koje si se udostojao revnošću i postojanošću blaženoga Pija, priznavaoca tvojega i prvosvećenika, braniti od navale svih neprijatelja. Po Gospodinu.

Quando celebratur de S. Pio ex voto, vel devotione per annum, omnia fiant, ut supra, exceptis Credo, et extra tempus Paschale Allelúia, in Officio, Offertorio, et Communione.

Kada se tijekom godine slavi o sv. Piju iz zavjeta ili pobožnosti, sve treba biti kao gore osim Vjerovanja, i Aleluje izvan uskrsnog vremena u oficiju, prikaznoj i pričesnoj pjesmi.

Extra Temp. Pasch. ℟. Ps.109 Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Allelúia, allelúia. ℣. Exo. 15 Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem: iste Deus meus, et glorificábo eum. Allelúia.

Izvan uskrsnog vremena. ℟. Ps 109 Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu. ℣. Reče Gospodin Gospodinu mojemu: Sjedi uz desnu moju.

Aleluja, aleluja. ℣. Izl 15 Gospodin je jakost moja i hvala moja, i postao mi je spasenje: on je Bog moj i slavit ću ga.

Infra Septuagesimam

Tractus

Ps. 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Nakon Sedamdesetnice

Zavlaka

Ps 111

Blago čovjeku koji se boji Gospodina: koji žarko želi njegove zapovijedi. ℣. Silno će biti na zemlji njegovo potomstvo, rod će pravednika biti blagoslovljen. ℣. U njegovu je domu slava i bogatstvo, i njegova pravednost ostaje u vijeke vjekova.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Pie, secúndum nomen tuum ita et laus tua sit: laudat grex pastórem suum, nec laudáre súfficit, allelúia.

Ant. za psalme. Pio, neka tvoja hvala bude prema tvojem imenu: neka stado hvali svojeg pastira, ali nikada ga neće dovoljno hvaliti, aleluja.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum

Baruch 5

Circúmdabit te Deus diplóide justítiæ et impónet mitram cápiti honóris ætérni; osténdet splendórem suum in te, omni sub cælo est. Nominábitur enim tibi nomen a Deo: Pax justítiæ et honor pietátis.

Poglavlje

Baruh 5

Zaodjenut će te Bog odjećom pravednosti i postavit će na tvoju glavu mitru vječne časti: pokazat će svoj sjaj u tebi svakomu pod nebom. Naime, nadjenut će ti Bog ime: Mir pravednosti i čast pobožnosti.

Hymnus

Pio beáto júbilos
Canóra pangant órgana,
Nimbósque pellant núbilos
Sacræ diéi gáudia.

Hic Michaël certámine
Fregit dracónis ímpetum:
Piíque sumpto nómine,
Hostem représsit ímpium.

Ecclésiæ perícula
Umbóne firmo dépulit:
Sectariórum spícula
Mucróne forti méssuit.

Ab incolátu dæmonum
Obséssa purgans córpora:
A retiáclo críminum
Solvit reórum péctora.

Quanto magis nunc dúplices
Sibi favóres spóndeant,
Nomen Pii qui súpplices
Votis frequénter ínvocant!

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Pie, allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Himan

Blaženom Piju pohvale
Pjevala glazbala zvučna,
Crne oblake otjerale
Radosti tog svetog dana.

Taj Mihael žustrom borbom
Slomi napad ljutog zmaja:
Nazvavši se zatim Pijom,
Neprijatelja suzbija.

Opasnosti za Crkvu svu
Čvrstim štitom odbije:
Strijele onih u sektaštvu
Snažnim mačem suzbije.

Od nastambe zlih duhova
Čisteći tijela opsjednutih:
Od svih mreža zločina
Odrješuje srca grešnih.

Koliko sad dvaput više
Uslišanja dobivaju
Koji ime Pija zazvaše
Dok zavjetom prizivaju.

Sva slava Ocu vječnomu
I jedinomu Sinu mu
Sa Tješiteljem Presvetim
I sada i dovijeka.
Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Pio, aleluja.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih, aleluja.

Ad Magnif. ant. Qui exáltat húmiles Pium exaltávit et in Apostólica Sede collocávit, allelúia.

Ant. za Veliča. Onaj koji uzdiže ponizne, uzdigao je Pija i postavio ga na Apostolsku Stolicu, aleluja.

Oratio

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsius deféndi prasídiis, et ita tuis inhærére obséquiis; ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si se udostojao izabrati blaženog Pija vrhovnoga svećenika da satre neprijatelje tvoje Crkve i obnovi bogoslužje, daj da nas brani njegova zaštita i da tako prianjamo uz tvoje zapovijedi da se, svladavši zasjede svih neprijatelja, radujemo trajnom miru. Po Gospodinu.

10. svibnja

Sv. Antonin Firentinski

I. VEČERNJA

AD I VESPERAS, sicubi festum gradu I classis celebratur.

NA I. VEČERNJOJ, ako se negdje slavi kao blagdan I. razreda.

Super psalmos ant. O virgo, o doctor, o vigil et bone pastor, vota nostra et voces ne déspice: sed qui te láudibus éfferunt pietátis sinu compléctere, allelúia.

Ant. za psalme. O djevče, o naučitelju, o budni i dobri pastiru, ne prezri naše zazive i glasove: nego primi u okrilje svoje blagosti one koji te hvale, aleluja.

Psalmus Láudate, púeri, cum ceteris [270].

Psalam Láudate, púeri s ostalima [270].

Capitulum
Eccli. 44

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. Vir Dei Antonínus, cum bonum certámen certásset, cursum consumásset, fidem servásset, in agóne mortis pósitus lætánter dixit: * Servíre Deo regnáre est, Allelúia. ℣. De réliquo repósita est mihi coróna justítiae. - Servíre. - Glória. - Allelúia.

Hymnus et versiculus ut ad II Vesperas 391.

Ad Magnif. ant. Te vírginum chorus laudat, te doctórum cœtus prædicat, te unánimi voce sancti Præsules Præsulem admirántur: o beáte Antoníne, nos te quoque laudántes paternis semper oculis intuére, allelúia.

Oratio

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Poglavlje
Crkv 44

Evo velikog svećenika koji se za svojega života svidio Bogu i našao se pravednim: i postao je pomirnikom u vrijeme srdžbe.

℟. Čovjek Božji Antonin, dok je vojevao dobar boj, utrku dovršio, vjeru očuvao, nalazeći se u smrtnoj borbi radosno reče: * Služiti Bogu znači kraljevati, aleluja. ℣. Uostalom, pripravljena mi je kruna pravednosti. - Služiti. - Slava. - Aleluja.

Himan i zaziv kao na II. večernjoj str. 391.

Ant. za Veliča. Tebe hvali zbor djevica, tebe propovijeda skupština naučitelja, tebi se jednoglasno dive sveti biskupi kao biskupu: o blaženi Antonine, uvijek očinskim pogledom gledaj na nas koji te također hvalimo, aleluja.

Molitva

Pomagale nam, Gospodine, zasluge svetoga Antonina priznavaoca tvojega i biskupa, da se tako dičimo tvojim milosrđem prema nama kao što te slavimo zbog tvojega divnog djelovanja u njemu. Po Gospodinu.

SV. MISA

Officium
Eccli. 45

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum. T. P. Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 88 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo. Glória Patri.

Oratio

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirábilem prædicámus; ita in nos misericórdem fuísse gloriémur: Per Dóminum.

De SS. Gordiano et Epimacho Martyribus

Oratio

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus; eórum apud te intercessiónibus adjuvémur: Per Dóminum.

Léctio Libri Sapiéntiæ.
Eccli. 44 et 45

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Oficij
Crkv 45

Sklopio je Gospodin s njime savez mira, i učinio ga knezom da zauvijek bude u svećeničkom dostojanstvu. T. P. Aleluja, aleluja. ℣. Ps 88 Pjevat ću dovijeka o milosrđima Gospodnjim. Slava Ocu.

Molitva

Pomagale nam, Gospodine, zasluge svetoga Antonina priznavaoca tvojega i biskupa, da se tako dičimo tvojim milosrđem prema nama kao što te slavimo zbog tvojega divnog djelovanja u njemu. Po Gospodinu.

Spomen sv. Gordijana i Epimaha mučenika

Molitva

Daj, molimo, svemogući Bože, da nas koji slavimo svetkovinu blaženih mučenika tvojih Gordijana i Epimaha pomaže kod tebe njihov zagovor. Po Gospodinu.

Čitanje knjige Mudrosti.
Crkv 44 i 45

Evo velikog svećenika koji se za svoga života svidio Bogu i bio je pravedan, te je postao pomirnikom u vrijeme srdžbe. Nitko se

Non est invéntus símilis illi, qui conservávit legem Excélsi. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi: et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Agnóvit eum in benedictiónibus suis: conservávit illi misericórdiam suam, et invénit grátiam coram óculis Dómini. Magnificávit eum in conspéctu regum: et dedit illi corónam glóriæ. Státuit illi testaméntum ætérnum: et dedit illi sacerdótium magnum, et beatificávit illum in glória. Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus: et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

ne nađe tko bi kao on čuvao zakon Svevišnjega. Zato je Gospodin po zakletvi učinio da uzraste u njegov narod. Dao mu je blagoslov svih naroda i nad njim je potvrdio svoj zavjet. Odlikovao ga je svojim blagoslovima, očuvao mu svoje milosrđe, i našao je milost pred očima Gospodnjim. Proslavio ga je pred kraljevima i udijelio mu vijenac slave. Sklopio je s njim vječni zavjet i predao mu veliko svećenstvo, i učinio ga blaženim u slavi. Kako bi obavljao svećeničku službu i imao hvalu u imenu njegovu: i prinosio mu dostojan kad na ugodan miris.

Allelúia, allelúia. ℣. Antonínus eléctus Dei Póntifex, virgo et doctor est glorificándus.

Allelúia. ℣. Matth. 28 Angelus Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Treba slaviti Antonina, izabranog Božjeg biskupa, djevca i naučitelja.

Aleluja. ℣. Mt 28 Anđeo Gospodnji siđe s neba i pristupivši otkotrlja kamen i sjede na nj. Aleluja.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

Extra T. P. ℟. Ps. 88 Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúia, allelúia. ℣. Antonínus eléctus Dei Póntifex, virgo et doctor est glorificándus. Allelúia.

Izvan uskrsnog vremena. ℟. Ps 88 Našao sam Davida slugu svojega i pomazao sam ga svojim svetim uljem. Moja će ga ruka štititi i desnica moja jačati. ℣. Neprijatelj ništa neće uspjeti protiv njega i sin bezakonja neće mu nauditi.

Aleluja, aleluja. ℣. Treba slaviti Antonina, izabranog Božjeg biskupa, djevca i naučitelja. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 24

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias qua hora fur ventúrus esset, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Ideo et vos estóte paráti: quia qua nescítis hora Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus, et prudens, et quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem cum vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 24

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: Bdijte, jer ne znate u koji čas Gospodin vaš dolazi. A ovo znajte: kada bi domaćin znao u koji će čas doći kradljivac, svakako bi bdio i ne bi dopustio da se potkopa njegova kuća. Zato i vi budite pripravni, jer u čas kada i ne mislite, doći će Sin Čovječji. Što misliš tko je onaj vjerni i razboriti sluga, i kojega je gospodar postavio nad svojom obitelji da im poda hranu u pravo vrijeme? Blago onomu slugi kojega gospodar kada dođe nađe da tako čini. Zaista, kažem vam da će ga postaviti nad svim imanjem svojim.

Offertorium
Ps. 118

Meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi valde: et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi. T. P. Allelúia.

Prikazna pjesma
Ps 118

Razmatrao sam o tvojim zapovijedima, koje sam veoma ljubio: i podigao sam ruke svoje k tvojim zapovijedima, koje sam ljubio. T. P. Aleluja.

Secreta

Sacrifícium nostrum, Dómine, beátus Antonínus sacérdos majestátis tuæ óculis reddat accéptum: qui se tibi, dum vixit, sanctam et placéntem hóstiam immolávit. Per Dóminum.

Tajna

Žrtvu našu, Gospodine, neka učini ugodnom pred očima tvojega veličanstva blaženi svećenik Antonin: koji se tebi, dok je živio, žrtvovao kao sveta i ugodna žrtva. Po Gospodinu.

De SS. Gordiano et Epimacho

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi dicátas méritis, benígnus assúme, et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum.

O sv. Gordijanu i Epimahu

Tajna

Žrtve, koje su ti posvećene po zaslugama blaženih mučenika tvojih Gordijana i Epimaha, Gospodine, dobrostivo primi: i podaj da nam postanu trajna pomoć. Po Gospodinu.

Communio
Luc. 12

Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram. T. P. Allelúia.

Pričesna pjesma
Lk 12

Vjerni i razboriti sluga, kojega je postavio Gospodin nad svojom obitelji: da im na vrijeme daje za hranu pšenicu u pravoj mjeri. T. P. Aleluja.

Postcommunio

Vitáli cibo recreáti, grátias tibi Dómine ágimus: et rogámus, ut quod ad glóriam súmpsimus sancti tui Præsulis Antoníni; ejus précibus sit nobis contra hostíles ímpetus auxílium: Per Dóminum.

Popričesna

Okrijepljeni životvornom hranom, zahvaljujemo ti, Gospodine, i molimo da nam ono što smo primili na slavu tvojeg svetog biskupa Antonina, po njegovim molitvama postane pomoć protiv neprijateljskih navala. Po Gospodinu.

De SS. Gordiano et Epimacho

Postcommunio

Quæsumus omnípotens Deus: ut qui cæléstia aliménta percépimus; intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Gordiáno et Epímacho, per hæc contra ómnia advérsa muniámur: Per Dóminum.

O sv. Gordijanu i Epimahu

Popričesna

Molimo, svemogući Bože, da nas nebeska hrana koju smo primili zagovorom svetih tvojih mučenika Gordijana i Epimaha zaštiti od svih protivnosti. Po Gospodinu.

Quando de beato Antonino per annum celebratur ex voto, vel devotione, omnia fiant ut supra, excepto Credo, et extra tempus Paschale omisso Allelúia, in Officio, Offertorio, et Communione.

Kada se tijekom godine slavi misa o sv. Antoninu iz zavjeta ili pobožnosti, sve treba biti kao gore osim Vjerovanja, a izvan uskrsnog vremena treba izostaviti Aleluju u oficiju, prikaznoj i pričesnoj pjesmi.

Infra Septuagesimam

Tractus

Eccli. 50

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis. ℣. Et quasi sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis. ℣. Quasi lília quæ sunt in tránsitu

Nakon Sedmadesetnice

Zavlaka

Crkv 50

Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao pun mjesec u svojim danima. ℣. I kao žarko sunce: tako on zasja u Božjem hramu. ℣. Kao sjajna duga između oblaka slave, i kao cvijet ruža u danima proljeća. ℣. Kao ljiljani koji rastu pokraj voda, i kao tamjan

aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis. ℣. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. ℣. Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso.

u danima ljeta. ℣. Kao žarki oganj, i tamjan koji izgara u ognju. ℣. Kao posuda čistog zlata, urešena svakim dragim kamenom.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Beátus Antonínus, ad præsulátum quasi ad cruciátum raptus, doctrína et móribus gregem suum pavit, allelúia.

Ant. za psalme. Blaženi Antonin, ugrabljen je u biskupstvo kao da ide na mučilište, ali je svoje stado hranio naukom i dobrim vladanjem, aleluja.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum
Eccli. 44

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Poglavlje
Crkv 44

Evo velikog svećenika koji se za svojega života svidio Bogu i našao se pravednim: i postao je pomirnikom u vrijeme srdžbe.

Hymnus

Ut Antoníni glóriam
Concinámus ubérius,
Affláre nunc pectóribus
Nostris, Deus omnípotens.

Is, téneris ab únguibus
Sacros edóctus cánones,
Mundi spretis illécebris,
Christi se jugo súbdidit.

Himan

Da slavu Antoninovu
Obilnije ispjevamo,
Nadahni sada srca
naša, Bože svemogući.

On je od nježnog djetinjstva
Učio svete kanone;
Prezre dražila svijeta,
Podloži se Kristovu jarmu.

Prædicatórum órdinem
Delégit inter céteros,
Ut lítteris et móribus
Incúmberet ardéntius.

Sed non bene sub módio
Lumen ardens occúlitur:
Ad præsulátum tráhitur,
Lucens, inflámmans pópulos.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Antoníne, allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnif. ant. Dux fídei, pietátis doctor, mundi lampas, sacerdótum decor, fecísti quæ docébas, despíciens carnem, adhærens Deo permanénti: beáte Antoníne, cum ascendénte Christo cælos ascendísti: ne derelínquas nos órphanos in hoc exsílio, allelúia, allelúia.

Oratio

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Red propovjednika tada
Izabra pred ostalima
Da pisanju i vladanju
Pravom žarko sad prione.

Ali, nije dobro pod sud
Sakriti goruće svjetlo:
Pa ga vuku u biskupstvo,
Da svijetleći ražari puke.

Sva slava Ocu vječnomu
I jedinomu Sinu mu
Sa Tješiteljem Presvetim
I sada i dovijeka.
Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Antonine, aleluja.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih, aleluja.

Ant. za Veliča. Vođo u vjeri, učitelju pobožnosti, svjetiljko svijeta, uresu svećenstva, činio si što si naučavao, prezirući tijelo, prianjajući uz Boga vječnoga: blaženi Antonine, uzašao si na nebesa s Kristom koji uzlazi, nemoj nas ostaviti kao siročad u ovom progonstvu, aleluja, aleluja.

Molitva

Pomagale nam, Gospodine, zasluge svetoga Antonina priznavaoca tvojega i biskupa, da se tako dičimo tvojim milosrđem prema nama kao što te slavimo zbog tvojega divnog djelovanja u njemu. Po Gospodinu.

10. lipnja

Bl. Ivan Dominici

SV. MISA

Officium

Eccli. 45

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum. ℣. Ps. 88 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo. Glória Patri.

Oratio

Deus largítor caritátis: qui beátum Joánnem Confessórem atque Pontíficem in conservánda Ecclésiæ unitáte, instaurandáque regulári disciplína virtúte roborásti; per ipsíus intercessiónem tríbue nobis idípsum sentíre et fácere in Christo Jesu Dómino nostro: Qui tecum.

Léctio Libri Sapiéntiæ.

Eccli. 44 et 45

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Non est invéntus símilis illi, qui conservávit legem Excélsi. Ideo

Oficij

Crkv 45

Sklopio je Gospodin s njime savez mira, i učinio ga knezom da zauvijek bude u svećeničkom dostojanstvu. ℣. Ps 88 Pjevat ću dovijeka o milosrđima Gospodnjim. Slava Ocu.

Molitva

Bože, darovatelju ljubavi, koji si blaženoga Ivana priznavaoca i biskupa ojačao krepošću za čuvanje jedinstva Crkve i obnovu redovničke stege: podaj nam po njegovu zagovoru da isto mislimo i činimo u Kristu Isusu Gospodinu našemu: Koji s tobom.

Čitanje knjige Mudrosti.

Crkv 44 i 45

Evo velikog svećenika koji se za svoga života svidio Bogu i bio je pravedan, te je postao pomirnikom u vrijeme srdžbe. Nitko se ne nađe tko bi kao on čuvao zakon Svevišnjega. Zato je Gos-

jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi: et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Agnóvit eum in benedictiónibus suis: conservávit illi misericórdiam suam, et invénit grátiam coram óculis Dómini. Magnificávit eum in conspéctu regum: et dedit illi corónam glóriæ. Státuit illi testaméntum ætérnum: et dedit illi sacerdótium magnum, et beatificávit illum in glória. Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus: et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

podin po zakletvi učinio da uzraste u njegov narod. Dao mu je blagoslov svih naroda i nad njim je potvrdio svoj zavjet. Odlikovao ga je svojim blagoslovima, očuvao mu svoje milosrđe, i našao je milost pred očima Gospodnjim. Proslavio ga je pred kraljevima i udijelio mu vijenac slave. Sklopio je s njim vječni zavjet i predao mu veliko svećenstvo, i učinio ga blaženim u slavi. Kako bi obavljao svećeničku službu i imao hvalu u imenu njegovu: i prinosio mu dostojan kad na ugodan miris.

℟. Ps. 109 Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

℟. Ps 109 Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu. ℣. Reče Gospodin Gospodinu mojemu: Sjedi uz desnu moju.

Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 88 Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Ps 88 Našao sam Davida slugu svojega i pomazao sam ga svojim svetim uljem. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 25

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 25

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu usporedbu: Čovjek koji kreće na put pozove svoje sluge i preda im svoj ime-

sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est statim. Abiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce, ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus eius: Euge serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui. Accéssit autem et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce, ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus eius: Euge serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui.

tak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan: svakomu prema njegovoj sposobnosti. I odmah otputuje. Onaj koji je primio pet talenata ode da s njima radi i steče drugih pet. Tako i koji je primio dva steče s njima druga dva. A koji je primio jedan, ode, zakopa i sakrije novac svojega gospodara. Poslije dugo vremena dođe gospodar onih slugu i zatraži od njih račun. I pristupi onaj koji je primio pet talenata, donese drugih pet talenata i reče: Gospodaru, predao si mi pet talenata. Stekao sam s njima drugih pet. Gospodar mu odgovori: Dobro, slugo dobri i vjerni, jer si bio vjeran u malom, postavit ću te nad mnogim: Uđi u veselje svojega gospodara. A pristupi i onaj koji je primio dva talenta i reče: Gospodaru, predao si mi dva talenta. Stekao sam s njima druga dva. Gospodar mu odgovori: Dobro, slugo dobri i vjerni, jer si bio vjeran u malome, postavit ću te nad mnogim: Uđi u veselje svojega gospodara.

Offertorium

Ps. 91

Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Prikazna pjesma

Ps 91

Pravednik će cvjetati kao palma: širit će se kao cedar koji je na Libanonu.

Secreta

Per ipsam immaculátam hóstiam, quam tibi Dómine offérimus, concéde, ut intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo atque Pontífice, fidem et pacem servémus júgiter in Christo Jesu Dómino nostro: Qui tecum vivit.

Tajna

Po istoj neokaljanoj žrtvi, koju tebi, Gospodine, prinosimo, podaj da po zagovoru blaženoga Ivana priznavaoca tvojega i biskupa, neprestano čuvamo vjeru i mir u Kristu Isusu Gospodinu našemu: Koji s tobom.

Communio

Beátus servus, quem cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Pričesna pjesma

Blago slugi kojega gospodar, kada dođe, nađe budnim: zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem svojim.

Postcommunio

Largíre benígnus in nobis, Dómine: ut hujus sacrifícii partícipes effécti; per mérita beáti Joánnis Confessóris atque Pontíficis, omnis boni grátiam in præsénti, et ætérnæ retributiónis prǽmium tríbuas in futúro: Per Dóminum.

Popričesna

Podaj dobrostivo, Gospodine, da postavši dionicima ove žrtve, po zaslugama blaženoga Ivana priznavaoca i biskupa, zadobijemo milost svakog dobra u sadašnjosti i plaću vječne nagrade u budućnosti. Po Gospodinu.

9. srpnja

Sv. Ivan i gorkumski mučenici

SV. MISA

Officium

Baruch 4

Emisi vos cum luctu et plorátu: redúcet autem vos mihi Dóminus cum gáudio et jucunditáte in sempitérnum. ℣. Ps. 150 Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum in firmaménto virtútis ejus. Glória Patri.

Oficij

Baruh 4

Poslah vas sa žalošću i plačem: ali će vas Gospodin vratiti meni s radošću i veseljem zauvijek. ℣. Ps 150 Hvalite Gospodina u svetima njegovim: hvalite ga u tvrđavi moći njegove. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui beatórum Mártyrum tuórum Joánnis et sociórum ejus gloriósum pro fide tua certámen æternitátis láurea decorásti: concéde propítius ut, eórum méritis et imitatióne certántes in terris; cum ipsis coronári mereámur in cælis: Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si slavnu borbu za vjeru blaženih mučenika tvojih Ivana i njegovih suradnika ukrasio vijencem vječnosti: milostivo podaj da po njihovim zaslugama i primjeru boreći se na zemlji, zaslužimo s njima biti okrunjeni na nebesima. Po Gospodinu.

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Eph. 6

Fratres: De cétero confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ, et calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: In ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea exstínguere: Et gáleam salútis assúmite: et gládium spíritus (quod est verbum

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Efežanima.

Ef 6

Braćo: Uostalom, jačajte se u Gospodinu i u sili njegove jakosti. Obucite svu opremu Božju da se mognete oduprijeti đavolskim zasjedama. Jer, nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv poglavara i vlasti, protiv svjetskih upravitelja ovih tmina, protiv zlih duhova po nebesima. Zbog toga posegnite za opremom Božjom da se uzmognete oduprijeti u zli dan i u svemu ostati savršeni. Stojte, dakle, opasanih bokova istinom, obucite oklop pravednosti, obujte noge spremnošću za Evanđelje mira. U svemu uzimajući štit vjere: njime ćete moći ugasiti ognjene strijele Zloga. Uzmite i kacigu spasenja i mač duha (to jest Riječ Božju), moleći se svakom molitvom i prošnjom u svakoj prigodi

Dei) per omnem oratiónem, et obsecratiónem orántes omni témpore in spíritu: et in ipso vigilántes in omni instántia, et obsecratióne pro ómnibus sanctis.

u Duhu: i u njemu bdijući sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete.

℟. Deut. 32 Deus sánguinem servórum suórum ulciscétur: et vindíctam retríbuet in hostes eórum, et propítius erit terræ pópuli sui. ℣. Is. 51 Vénient in Sion laudántes, et lætítia sempitérna super cápita eórum, gáudium et lætítiam tenébunt.

℟. Pnz 32 Bog će osvetiti krv svojih slugu: i uzvratit će odmazdom njihovim neprijateljima, i bit će milostiv zemlji svojega puka. ℣. Iz 51 Doći će na Sion pjevajući hvale, i vječna će sreća biti nad glavama njihovim, postići će radost i veselje.

Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 89 Repléti sumus mane misericórdia tua: et exsultávimus et delectáti sumus: lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti: annis quibus vídimus mala. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Ps 89 Ispunjeni smo ujutro tvojim milosrđem: i klicali smo i veselili smo se: radovali smo se za dane u kojima si nas ponizio: za godine u kojima smo vidjeli zla. Aleluja.

In Missis votivis infra Septuagesimam, omissis Allelúia et versu sequenti, dicitur:

U zavjetnim misama nakon Sedamdesetnice, izostavivši Aleluja i stih koji slijedi, govori se:

Tractus

Ps. 125

Qui séminant in lácrimis, in gáudio metent. ℣. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Zavlaka

Ps 125

Koji siju u suzama, u radosti će žeti. ℣. Odlazeći išli su i plakali, bacajući svoje sjeme. ℣. Ali, dolazeći, doći će s klicanjem, noseći snopove svoje.

Tempore paschali, omisso ℟., dicitur:

Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 89 Repléti sumus mane misericórdia tua: et exsultávimus et delectáti sumus: lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliásti: annis quibus vídimus mala.

Temp. Resurr. secundum Allelúia. ℣. Matth. 26 In die resurrectiónis meæ, dicit Dóminus, præcédam vos in Galilæam. Allelúia.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Allelúia.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 6

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti éritis cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et eiécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte in illa die, et exsultáte: ecce enim merces vestra multa est in cælo: Secúndum hæc enim faciébant prophétis patres eórum. Verúmtamen væ

U uskrsnom vremenu, izostavivši ℟., govori se:

Aleluja, aleluja. ℣. Ps 89 Ispunjeni smo ujutro tvojim milosrđem: i klicali smo i veselili smo se: radovali smo se za dane u kojima si nas ponizio: za godine u kojima smo vidjeli zla.

U uskrsnom vremenu druga Aleluja. ℣. Mt 26 Na dan mojeg uskrsnuća, govori Gospodin, ići ću pred vama u Galileju. Aleluja.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 6

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: Blago vama kad vas zamrze ljudi, i kad vas odvoje, i pogrde, te izbace ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega. Radujte se u dan onaj i kličite: jer, evo, plaća vaša velika je na nebu. Jednako tako činili su prorocima oci njihovi. Ali, jao vama, bogataši, jer imate svoju utjehu. Jao vama koji ste sada

vobis divítibus, quia habétis consolatiónem vestram. Væ vobis, qui saturáti estis: quia esuriétis. Væ vobis, qui ridétis nunc: quia lugébitis et flébitis. Væ cum benedíxerint vobis hómines: Secúndum hæc enim faciébant pseudoprophétis patres eórum. Sed vobis dico, qui audítis: dilígite inimicos vestros, benefácite his qui odérunt vos. Benedícite maledicéntibus vobis, et oráte pro calumniántibus vos.

siti, jer ćete gladovati. Jao vama koji se sada smijete, jer ćete jadikovati i plakati. Jao vama kad vas svi budu hvalili: jer tako su činili lažnim prorocima oci njihovi. Nego, kažem vama koji slušate: ljubite svoje neprijatelje, dobro činite onima koji vas mrze. Blagoslivljajte one koji vas proklinju, i molite za one koji vas kleveću.

Offertorium

Ezech. 20

In odórem suavitátis suscípiam vos, cum edúxero vos de pópulis, et sanctificábor in vobis in óculis natiónum.

Prikazna pjesma

Ez 20

Primit ću vas kao ugodan miris, kad vas izvedem iz narodâ, i posvetit ću se u vama naočigled narodâ.

Secreta

Réspice, Dómine, de sanctuário tuo et de excélso cælórum habitáculo sacrifícium, quod immolámus: et, sánguine sanctórum Mártyrum tuórum clamánte, corda nostra igne caritátis flamméscant, et ad te preces nostræ in odórem suavitátis ascéndant. Per Dóminum.

Tajna

Pogledaj, Gospodine, iz svojeg svetišta i iz uzvišenog prebivališta na nebesima žrtvu koju žrtvujemo: i dok zaziva krv svetih tvojih mučenika, neka ražari naša srca ognjem ljubavi, i neka se k tebi uzdignu naše molitve na ugodan miris. Po Gospodinu.

Communio

Sap. 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

Pričesna pjesma

Mudr 5

Evo, kako su ubrojeni među sinove Božje, i njihov je udio među svetima.

Postcommunio

Deus, virtútis auctor ac largítor, per sanctórum Mártyrum tuórum fidem et constántiam concéde: ut nos ad sacrum convívium accedéntes, eódem accendámur ardóre; quo ipsi pro veritáte Córporis et Sánguinis tui, vitam tibi in holocáustum obtulére: Qui vivis et regnas cum Deo Patre; in unitáte.

Popričesna

Bože, početniče i darovatelju kreposti, podaj po vjeri i postojanosti svetih mučenika tvojih: da se mi pristupajući svetoj gozbi, raspalimo istim žarom kojim su oni tebi prinijeli svoj život kao žrtvu paljenicu za istinu o tvojem Tijelu i Krvi: Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu.

VEČERNJA

Super psalmos ant. Induit Dóminus Sanctos suos fortitúdine, et testimónia ejus credibília facta sunt nimis.

Ant. za psalme. Zaodjenuo je Gospodin svoje svece jakošću, i njegova su svjedočanstva postala veoma vjerodostojna.

Psalmi de Communi plurimorum Martyrum [285].

Psalmi kao na blagdane više mučenika [285].

Capitulum

Apoc. 12

Sancti vicérunt propter sánguinem Agni et propter verbum testimónii sui: et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem.

Poglavlje

Otk 12

Sveci su pobijedili zbog Krvi Jaganjčeve i zbog svjedočanstva njegova: i nisu ljubili svoje duše sve do smrti.

Hymnus

Mártyrum virtus validúmque robur,
Palma victórum, decus et coróna,
Christe Rex, tanti mémorum triúmphi
Vócibus adsis.

Himan

Kreposti mučenika i čvrsta snago,
Palmo pobjednika, uresu i kruno,
Kriste Kralju, sjeti se ove pobjede
I čuj nam glase.

Hac die sacra pópulus fidélis
Mílites Christi, fídei colúmnas,
Agmen invíctum celebráre digno
Cármine gestit.

Inter hos noster júbilans triúmphum
Ordo præclári récolit Joánnis,
Qui suam pastor bonus immolávit
Pro grege vitam.

Férvidi sacro pietátis igne,
Pábulum præbent pópulo salútis:
Nec minæ terrent: Deus ipse corda
Próvidus afflat.

Sit Patri virtus, honor et potéstas,
Fílio sit laus párilis per ævum,
Flámini sancto résonent perénni
Cántica voce. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Joannes cum sóciis tuis.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. Exaltávit Dóminus húmiles servos suos, et suscépit eos in tabernácula sancta, recordátus misericórdiæ suæ.

Oratio

Deus, qui beatórum Mártyrum tuórum Joánnis et sociórum ejus gloriósum pro fide tua certámen æternitátis láurea decorásti: concéde propítius ut, eórum méritis et imitatióne certántes in terris, cum ipsis coronári mereámur in cælis. Per Dóminum.

Na ovaj sveti blagdan vjerni tvoj puk
Vojnike Kristove, stupove vjere,
Nepobjedivu četu dostojno slavi
I hvali pjesmom.

Među ovima pobjedu naš slavi
Red sjećajuć' se Ivana presjajnog
Koji je žrtvovao kao dobri pastir
Život za stado.

Gorući svetim plamenom pobožni,
Narodu daju hranu spasonosnu:
Ne boje se prijetnja: jer Bog srca
Brižno uzdiže.

Neka bude Ocu sva moć, čast i vlast,
Sinu vjekovima jednaka slava,
Duhu Svetomu neka odjekuje
U pjesmi hvala. Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Ivane sa svojim drugovima.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. za Veliča. Uzdigao je Gospodin svoje ponizne sluge i primio ih je u svete šatore, spomenuvši se svojega milosrđa.

Molitva

Bože, koji si slavnu borbu za vjeru blaženih mučenika tvojih Ivana i njegovih suradnika ukrasio vijencem vječnosti: milostivo podaj da po njihovim zaslugama i primjeru boreći se na zemlji, zaslužimo s njima biti okrunjeni na nebesima. Po Gospodinu.

DIE III AUGUSTI

IN FESTO

BEATI AUGUSTINI TRAGURIENSIS

EPISCOPI CONFESSORIS

SACRI ORDINIS PRAEDICATORUM

—

TOTUM DUPLEX

(PRO PROVINCIA DALMATIAE ORDINIS PRAEDICATORUM.)

IN I VESPERIS

Super psalmos antiphona. Augustine Praesul sanctissime, Zagabriae lumen, Luceriae decus, Ordinis gloria, auxiliis supernae gratiae te colentes protege.

Psalmus. Laudate pueri *cum caeteris.*

Capitulum. (Eccles. 44.) Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est iustus, et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

℟. IX. Beati Augustini merita etc.

Prva večernja blagdana bl. Augustina Kažotića prema posebnom oficiju koji je Sveta Stolica odobrila hrvatskim dominikancima [98]

[98] *Analecta S. Ordinis Fratrum Praedicatorum*, an. III., fasc. III., Maio 1895., str. 135.

3. kolovoza

Bl. Augustin Kažotić

I. VEČERNJA

Super psalmos ant. Augustíne Præsul sanctíssime, Zagábriæ lumen, Lucériæ decus, Ordinis glória, auxíliis supérnæ grátiæ te coléntes prótege.

Psalmus Láudate, púeri, cum ceteris [270].

Capitulum
Eccli. 44

Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus, et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. Beáti Augustíni mérita nos ádjuvent: * Cujus hódie ágimus triúmphum. ℣. Prótegant nos ejus preces, ut cujus fraternitáte gloriámur in terris, ejúsdem societáte gratulémur in cœlis. Cujus hódie. - Glória Patri. - Cujus hódie.

Ant. za psalme. Augustine, presveti biskupe, svjetlosti Zagreba, uresu Lucere, slavo Reda, pomoćima višnje milosti štiti one koji te štuju.

Psalam Láudate, púeri s ostalima [270].

Poglavlje
Crkv 44

Evo velikog svećenika koji se za svojega života svidio Bogu i našao se pravednim: i postao je pomirnikom u vrijeme srdžbe.

℟. Neka nam pomognu zasluge blaženoga Augustina: * Čiju danas pobjedu slavimo. ℣. Neka nas štite molitve onoga čijim se bratstvom dičimo na zemlji, da se u njegovu društvu radujemo na nebesima. Čiju danas. - Slava Ocu. - Čiju danas.

Hymnus

Præsulem sacris celebrémus hymnis,
Jure qui cœli super astra fulgens
Dálmatas miti, Calábros, Libúrnos
Lúmine spectat.

Ille thesáuris ínhians supérnis
Se Deo, spretis ópibus, revínxit
Sacra Gusmáni, téneris ab annis
Signa secútus.

Hinc Aquinátis capit ore discens
Pábulum mentis fideíque normas,
Celsa mólitur, præeúnte Thoma,
Pectus alúmni.

Sáucius divi jáculis amóris,
Excitat sontes domitátque Christo
Próferens veri jubar ethnicórum
Díscutit umbras.

Infula et virga sapiénter utens
Dúplicis pascit pópulos ovílis
Ad Savum natis micat, Apulísque
Inclyta virtus.

Oret e cœlis válidus Patrónus,
Ut Deus nobis fóveat benígnus
Cujus in terris, bene rebus actis
Auxit honórem. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Augustíne.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Himan

Biskupa slavimo himnima svetim
Koji se pravo nad zvijezdama sjaji
I Dalmatince, Kalabre, Liburne
Gleda iz svjetla.

On težeći samo blagu s nebesa
Prezrevši imetak, preda se Bogu,
Dominikovu redu, čija od malena
Znamenja slijedi.

Ovdje uči iz ustiju Akvinca
Hranu za dušu i pravilo vjere,
Pod vodstvom Tome, pravi odgoj prima
Srce učenika.

Ranjen pak kopljem ljubavi božanske
Podiže grešne i privodi ih Kristu
Istinskim svjetlom u poganskom mraku
Otjera sjene.

Infulu i štap koristeći mudro
Dva puka pase kao svoje ovce
Kod Save sjaje i u Apuliji
Slavne kreposti.

Neka moli s neba zaštitnik moćni
Da nam blagi Bog milostivo pomogne
Čiju je dobrim djelima na zemlji
Čast povećao. Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Augustine.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ad Magnificat ant. Virum sanctíssimum prosequámur cánticis, quem Dalmátia génuit, Zagábria et Lucéria pastórem óptimum venerántur.

Ant. za Veliča. Slavimo pjesmama presvetog muža, koga je rodila Dalmacija, a Zagreb i Lucera štuju kao najboljeg pastira.

Oratio

Deus, qui Ecclésiæ tuæ, in beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, boni pastóris exémplum providére dignátus es; concéde propítius: ut ejus intercessióne in loco páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si se udostojao, da u blaženom Augustinu, priznavaocu svojem i biskupu, dadeš Crkvi svojoj primjer dobra pastira: dopusti milostivo, da po njegovu zagovoru zaslužimo doći na tvoj nebeski pašnjak. Po Gospodinu.

SV. MISA

Officium

Eccli. 45

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum. ℣. Ps. 88 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo. Glória Patri.

Oficij

Crkv 45

Sklopio je Gospodin s njime savez mira, i učinio ga knezom da zauvijek bude u svećeničkom dostojanstvu. ℣. Ps 88 Pjevat ću dovijeka o milosrđima Gospodnjim. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui Ecclésiæ tuæ, in beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, boni pastóris exémplum providére dignátus es; concéde propítius: ut ejus intercessióne in loco páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si se udostojao, da u blaženom Augustinu, priznavaocu svojem i biskupu, dadeš Crkvi svojoj primjer dobra pastira: dopusti milostivo, da po njegovu zagovoru zaslužimo doći na tvoj nebeski pašnjak. Po Gospodinu.

Léctio Libri Sapiéntiæ.
Eccli. 44 et 45

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Non est invéntus símilis illi, qui conservávit legem Excélsi. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi: et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Agnóvit eum in benedictiónibus suis: conservávit illi misericórdiam suam, et invénit grátiam coram óculis Dómini. Magnificávit eum in conspéctu regum: et dedit illi corónam glóriæ. Státuit illi testaméntum ætérnum: et dedit illi sacerdótium magnum, et beatificávit illum in glória. Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus: et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. Ps. 109 Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 88 Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Allelúia.

Čitanje knjige Mudrosti.
Crkv 44 i 45

Evo velikog svećenika koji se za svoga života svidio Bogu i bio je pravedan, te je postao pomirnikom u vrijeme srdžbe. Nitko se ne nađe tko bi kao on čuvao zakon Svevišnjega. Zato je Gospodin po zakletvi učinio da uzraste u njegov narod. Dao mu je blagoslov svih naroda i nad njim je potvrdio svoj zavjet. Odlikovao ga je svojim blagoslovima, očuvao mu svoje milosrđe, i našao je milost pred očima Gospodnjim. Proslavio ga je pred kraljevima i udijelio mu vijenac slave. Sklopio je s njim vječni zavjet i predao mu veliko svećenstvo, i učinio ga blaženim u slavi. Kako bi obavljao svećeničku službu i imao hvalu u imenu njegovu: i prinosio mu dostojan kad na ugodan miris.

℟. Ps 109 Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu. ℣. Reče Gospodin Gospodinu mojemu: Sjedi uz desnu moju.

Aleluja, aleluja. ℣. Ps 88 Našao sam Davida slugu svojega i pomazao sam ga svojim svetim uljem. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 25

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est statim. Abiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce, ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus eius: Euge serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui. Accéssit autem et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce, ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus eius: Euge serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 25

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu usporedbu: Čovjek koji kreće na put pozove svoje sluge i preda im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan: svakomu prema njegovoj sposobnosti. I odmah otputuje. Onaj koji je primio pet talenata ode da s njima radi i steče drugih pet. Tako i koji je primio dva steče s njima druga dva. A koji je primio jedan, ode, zakopa i sakrije novac svojega gospodara. Poslije dugo vremena dođe gospodar onih slugu i zatraži od njih račun. I pristupi onaj koji je primio pet talenata, donese drugih pet talenata i reče: Gospodaru, predao si mi pet talenata. Stekao sam s njima drugih pet. Gospodar mu odgovori: Dobro, slugo dobri i vjerni, jer si bio vjeran u malom, postavit ću te nad mnogim: Uđi u veselje svojega gospodara. A pristupi i onaj koji je primio dva talenta i reče: Gospodaru, predao si mi dva talenta. Stekao sam s njima druga dva. Gospodar mu odgovori: Dobro, slugo dobri i vjerni, jer si bio vjeran u malome, postavit ću te nad mnogim: Uđi u veselje svojega gospodara.

Offertorium
Eccli. 50

Curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne, et adéptus est glóriam in conversatióne gentis.

Prikazna pjesma
Crkv 50

Brinuo se za svoj narod i oslobodio ga od propasti, i postigao je slavu u ophođenju s narodom.

Secreta

Benedíctio tua, Dómine, larga descéndat, quæ et múnera nostra, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, tibi reddat accépta, et nobis sacraméntum redemptiónis effíciat. Per Dóminum.

Tajna

Neka siđe obilje tvojega blagoslova, Gospodine, kako bi po zagovoru blaženog Augustina, priznavaoca tvojega i biskupa, učinilo ugodnima naše darove, i kako bi nam postali sakrament otkupljenja. Po Gospodinu.

Communio
Eccli. 49

Ipse est diréctus divínitus in pœniténtiam gentis: princeps fratrum, firmaméntum gregis, stabiliméntum pópuli.

Pričesna pjesma
Crkv 49

On je od Boga upućen radi pokore naroda: poglavar braće, uporište stada, potpora puka.

Postcommunio

Praesta, quæsumus, miséricors Deus, ut qui beáti Augustíni Epíscopi et Confessóris tui solemnitátem devotíssimo celebrámus offício, et temporálem nobis suis précibus tranquillitátem tríbuat et vitam cónferat sempitérnam. Per Dóminum.

Popričesna

Podaj, molimo, milosrdni Bože, da nama koji svetkovinu blaženoga Augustina, biskupa i priznavaoca tvojega, slavimo najpobožnijom službom, svojim molitvama podari spokojan život na zemlji i isprosi vječni život. Po Gospodinu.

Vesperae de sequenti Solemnitate S. P. N. Dominici, cum memoria de B. Augustino, per Antiphonam sequentem:

Ant. Exultémus hódie in gémina solemnitáte, paréntem Domínicum in fílio Augustíno laudántes, et Dóminum in utróque benedicéntes.

℣. Ora pro nobis, beáte Augustíne.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Deus, qui Ecclésiæ tuæ, in beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, boni pastóris exémplum providére dignátus es; concéde propítius: ut ejus intercessióne in loco páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur. Per Dóminum.

Večernja je iz sljedeće svetkovine sv. o. n. Dominika sa spomenom bl. Augustina, po sljedećoj antifoni.

Ant. Kličimo danas u dvostrukoj svetkovini, hvaleći oca Dominika u sinu Augustinu, a Gospodina blagoslivljajući u obojici.

℣. Moli za nas, blaženi Augustine.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Bože, koji si se udostojao, da u blaženom Augustinu, priznavaocu svojem i biskupu, dadeš Crkvi svojoj primjer dobra pastira: dopusti milostivo, da po njegovu zagovoru zaslužimo doći na tvoj nebeski pašnjak. Po Gospodinu.

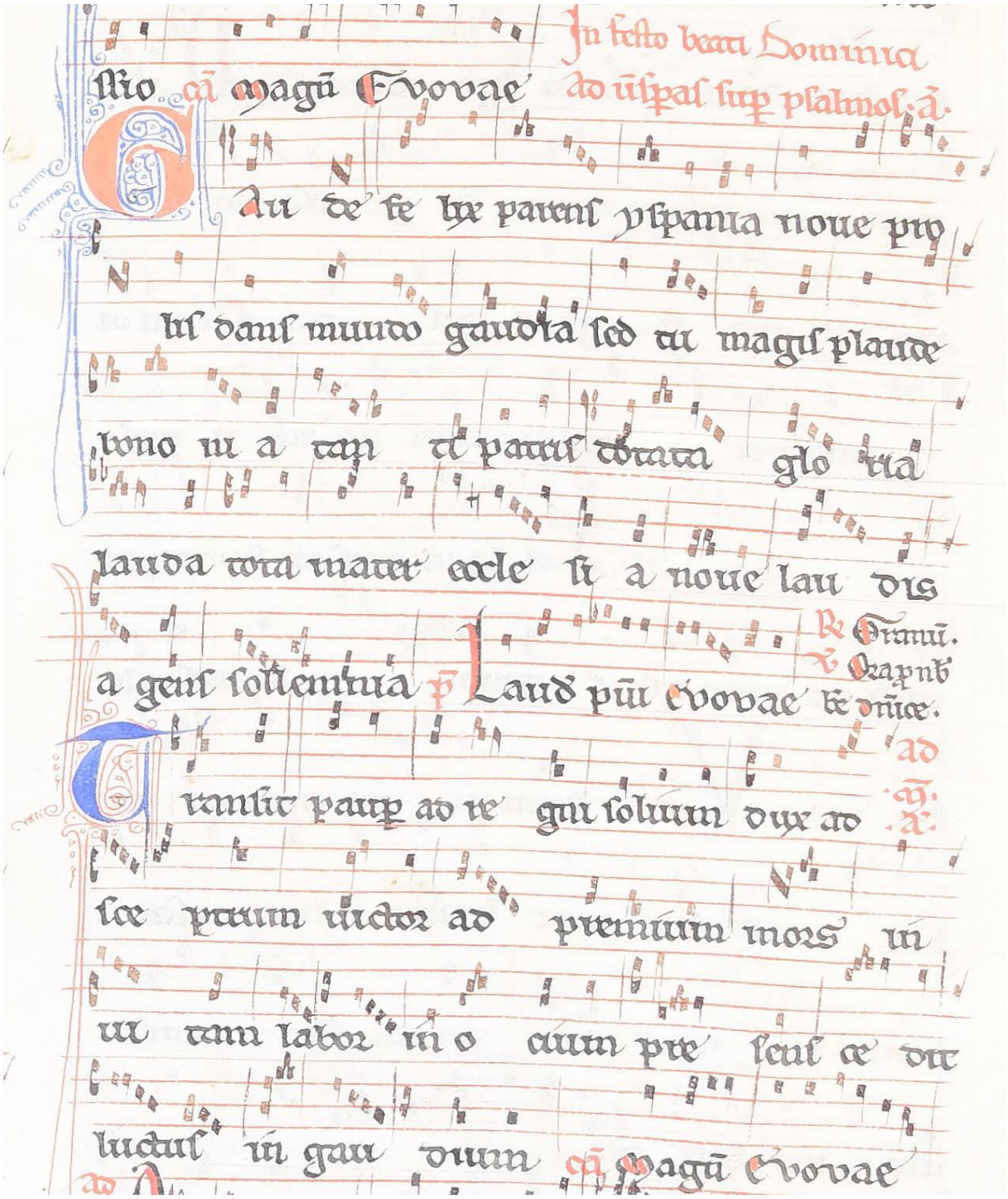

Prva večernja blagdana sv. Dominika u Humbertovu antifonaru. Vidljive su antifona za psalme „Gaude, felix parens Hispania“ i antifona za Magnificat „Transit pauper“.

4. kolovoza

Sv. Dominik

I. VEČERNJA

Super psalmos ant. Gaude, felix parens Hispánia, novæ prolis dans mundo gáudia: sed tu magis plaude, Bonónia, tanti Patris dotáta gloria: lauda, tota mater Ecclésia, novæ laudis agens solémnia.

Ant. za psalme. Raduj se, sretna roditeljice Španjolska, koja si dala svijetu radosti novog poroda; ali još više plješći, Bolonjo, obdarena slavom takvog oca: hvali, čitava majko Crkvo, obdržavajući svetkovinu nove hvale.

Psalmus Laudáte, pueri, cum ceteris [270].

Psalam Laudáte, pueri s ostalima [270].

Capitulum
Eccli. 50

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis, et quasi sol refúlgens, sic iste effúlsit in templo Dei.

Poglavlje
Crkv 50

Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao pun mjesec u svojim danima, i kao žarko sunce: tako on zasja u Božjem hramu.

℟. O spem miram, quam dedísti mortis hora te fléntibus, dum post mortem promisísti te profutúrum frátribus! * Imple, Pater, quod dixísti, nos tuis juvans précibus. ℣. Qui tot signis claruísti in ægrórum corpóribus, nobis opem ferens Christi, ægris medére móribus. - Imple, Pater. - Glória. - Imple, Pater.

℟. Divne li nade što je plačućima dade u smrtni čas, kad obeća biti braći i po smrti štit i spas! * Ispuni, Oče, što si rekao, molitvom pomozi nam. ℣. Čudesno si ozdravljao tijelo svijetu bolesnom, naših duša boli sada liječi moću Kristovom. - Ispuni, Oče. - Slava. - Ispuni, Oče.

Hymnus et versiculus ut ad II Vesperas 424.

Ad Magnif. ant. Transit pauper ad regni sólium, dux ad sceptrum, victor ad prǽmium, mors in vitam, labor in ótium: præsens cedit luctus in gáudium.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde ut ejus intercessióne temporalibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper proficiat increméntis. Per Dóminum.

Himan i zaziv kao na II. večernjoj str. 424.

Ant. za Veliča. Siromah prelazi do kraljevskog prijestolja, vojvoda do žezla, pobjednik do plaće, smrt do života, napor u odmaranje: sadašnja žalost ustupa mjesto radosti.

Molitva

Bože, koji si se udostojao svoju Crkvu prosvijetliti zaslugama i naukama blaženoga Dominika, tvojega priznavaoca, našega oca, daj da njegovim zagovorom ne bude lišena vremenite pomoći i da svagda raste duhovnim napretkom. Po Gospodinu.

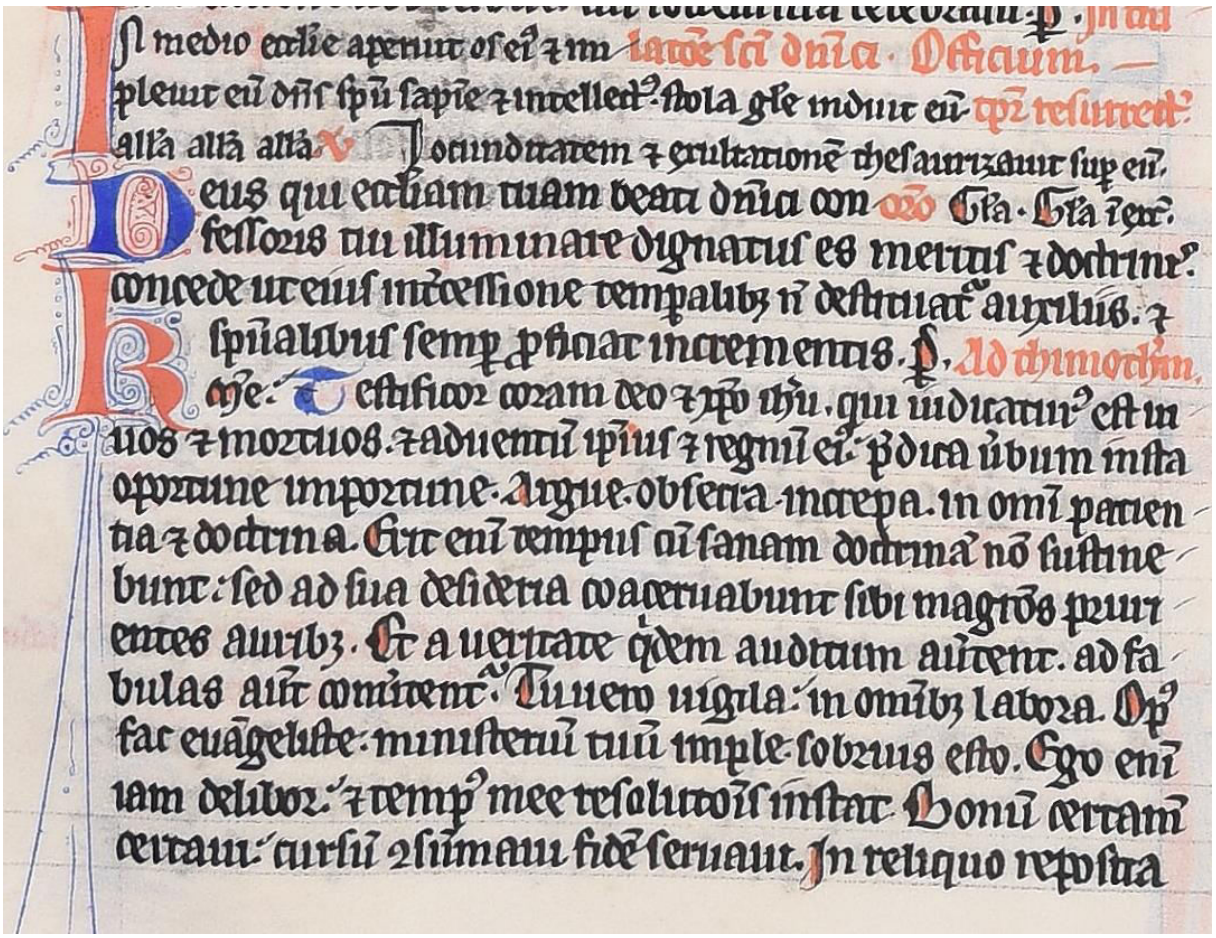

Sv. misa na blagdan sv. Dominika u misalu za služenje tihe mise (Missale minorum altarium) u Humbertovu kodeksu. Vidljivi su oficij („In medio Ecclesiae“), zborna molitva („Deus, qui Ecclesiam tuam“) i dio poslanice Timoteju („Carissime: Testificor coram Deo“).

SV. MISA

Officium

Eccli. 15

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. ℣. Jucunditátem, et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde, ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis; et spirituálibus semper proficiat increméntis: Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2 Tim. 4

Caríssime: Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos, et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, insta opportúne, importúne: Argue, óbsecra, increpa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magí-

Oficij

Crkv 15

Usred Crkve otvorio je Gospodin usta njegova i napunio ga duhom mudrosti i razuma, ogrnuo ga je odjećom slave. ℣. Veselje i klicanje prikupio mu je kao blago. Slava Ocu.

Molitva

Bože, koji si se udostojao svoju Crkvu prosvijetliti zaslugama i naukama blaženoga Dominika, tvojega priznavaoca, našega oca, daj da njegovim zagovorom ne bude lišena vremenite pomoći i da svagda raste duhovnim napretkom. Po Gospodinu.

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Timoteju.

2 Tim 4

Predragi: Svjedočim pred Bogom i Isusom Kristom koji će suditi žive i mrtve, njegovim dolaskom i njegovim kraljevstvom: propovijedaj riječ, budi uporan u zgodno i nezgodno vrijeme; kori, moli, opominji sa svom strpljivošću i naukom. Jer doći će vrijeme kada neće primati zdrav nauk, nego će oko sebe skupljati učitelje

stros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Ego enim jam delíbor, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex: Non solum autem mihi, sed et iis, qui díligunt advéntum ejus.

po svojim požudama, koji će ugađati njihovim ušima. Odvraćat će uši od istine, a obraćat će ih k bajkama. Ali, ti bdij, budi u svemu strpljiv, izvrši djelo evanđelista, ispuni svoju službu. Budi trijezan. Jer ja se već prinosim kao žrtva ljevanica, i blizu je vrijeme mojega odlaska. Dobar sam boj bio, utrku završio, vjeru sačuvao. Na kraju pripravljen mi je vijenac pravde kojim će mi u onaj dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac, ali ne samo meni, nego i onima koji ljube njegov dolazak.

℟. Ps. 36 Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

℟. Ps. 36 Usta pravednika razmatraju mudrost, i njegov jezik govori što je pravedno. ℣. Zakon Boga njegova u srcu je njegovu: i neće posrnuti njegovi koraci.

Allelúia, allelúia. ℣. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum.

Aleluja, aleluja. ℣. Blagi oče Dominiče, spomenuvši se svojih djela, stani pred višnjeg Suca za svoju družbu siromaha.

Sequentia

In cælésti hierarchía,
nova sonet harmonía,
novo ducta cántico.

Cui concórdet in hac via,
nostri chori melodía,
congáudens Domínico.

Posljednica

Zapjevajte, rajski kori,
Nek se nova pjesma ori
Novim pjevom, radosno.

Sa pjesmom nebesnika
Proslavimo Dominika
I mi rado, ponosno.

Ex Ægýpto vastitátis,
virum suæ voluntátis
vocat Auctor sæculi.

In fiscélla paupertátis,
flumen transit vanitátis,
pro salúte pópuli.

In figúra cátuli,
prædicátor sæculi
matri præmonstrátur.

Portans ore fáculam,
ad amóris régulam
pópulos hortátur.

Hic est novus legislátor,
hic Elías æmulátor,
et detéstans crímina.

Vulpes díssipat Samsónis,
et in tuba Gedeónis,
hostis fugat ágmina.

A defúnctis revocátum,
matri vivum reddit natum,
vivens adhuc córpore.

Signo Crucis imber cedit,
turba fratrum panem edit,
missum Dei múnere.

Felix, per quem gáudia
tota jam Ecclésia
sumens exaltátur.

Orbem replet sémine:
in cælórum ágmine
tandem collocátur.

Iz Egipta pustih strana
Zove muža odabrana
Tvorac svijeta ovoga.

On u lađi siromaštva
Prijeđe rijeku svijeta tašta
Za spas ljudstva grešnoga.

Kroz lik psića maloga
Govornika slavnoga
Majka u snu gleda.

Noseć zublju plamenu
Svetu ljubav vatrenu
Cijelom svijetu preda.

Gle, zakone dava nove,
Ko Ilija narod zove,
Da se zloći ukloni.

Samsonove tjera lije,
Gedeonskom trubljom bije,
Protivnika izgoni.

Mrtvo dijete iz sna budi,
Uskrsnuto majci nudi,
Dok je ovdje živio.

Na znak križa kiša stane,
A na stolu kruh osvane
Što ga on izmolio.

Crkva slavom njegovom
Sebe krijepi obnovom,
Snagom vjere prave.

Braću svijetom razasu:
Njega Nebo obasu
Darom vječne slave.

Jacet granum occultátum,
sidus latet obumbrátum,
sed Plasmátor ómnium.

Ossa Joseph pulluláre,
sidus jubet radiáre,
in salútem géntium.

O quam probat carnis florem,
omnem súperans odórem,
túmuli fragrántia!

Ægri currunt, et curántur,
cæci, claudi reparántur,
virtútum frequéntia.

Laudes ergo Domínico
personémus mirífico,
voce plena.

Clama petens suffrágia,
ejus sequens vestígia,
plebs egéna.

Sed tu Pater pie, bone,
pastor gregis, et patróne,
prece semper sédula,

Apud cúriam summi Regis,
derelícti vices gregis
comménda per sæcula.
Amen. Allelúia.

Sniva zrno sakriveno,
Zvijezde svjetlo zasjenjeno,
Kad odjeknu zvonca glas.

Nek iz zrnca stablo lista,
A iz zvijezde sjaj zablista
Narodima svim na spas.

Djevičanstvo tvoje, Sveče,
Miris ljepši neg sve cvijeće
S groba tvog pokazuje.

Bolesnike snagom krijepi,
Ozdravljaju hromi, slijepi:
Svetost se dokazuje.

Slavnom svecu hvalu dajmo,
Iz sveg srca zapjevajmo
Dominiku.

Braćo, Oca zazivajmo,
Njegov uzor nasljedujmo:
Svoju diku.

A ti, Oče, dobri, blagi
Naš pastiru, vođo dragi,
Brani nas sve rječito.

I na vječnog Kralja dvoru:
Po svom moćnom zagovoru
Djecu štiti vječito.
Amen. Aleluja.

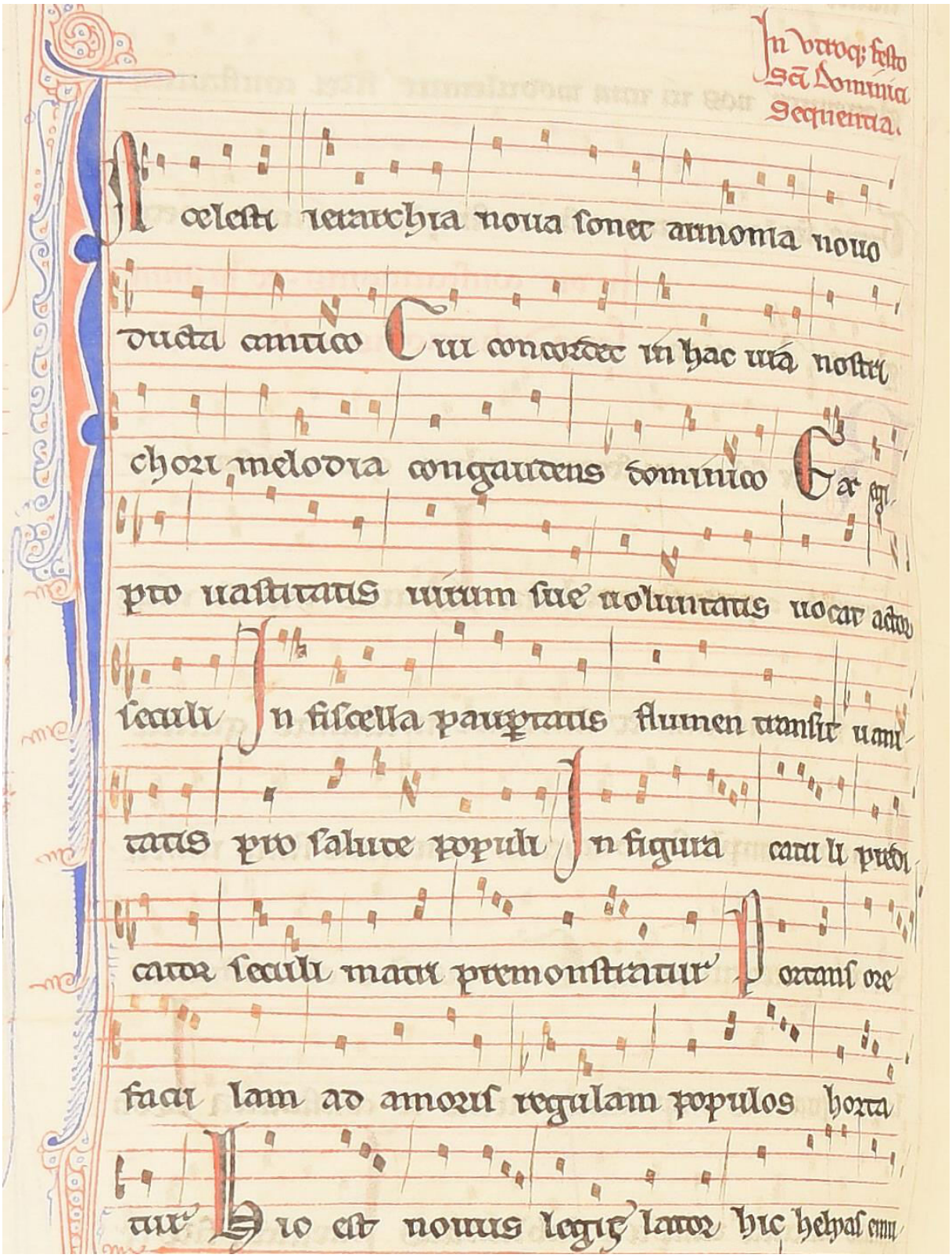

Posljednica „In caelesti hierarchia“ u Humbertovu kodeksu

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 5

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus: ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut prophétas: Non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: donec tránseat cælum et terra, iota unum, aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: Qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 5

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori. Niti se upali svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti. Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude. Tko, dakle, ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, zvat će se najmanjim u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će se zvati velikim u kraljevstvu nebeskom.

Offertorium
Ps. 20

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Prikazna pjesma
Ps 20

Ispunio si želju duše njegove i nisi odbio molbu usana njegovih: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja.

Secreta

Múnera tibi Dómine dicáta sanctífica: ut méritis beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum.

Tajna

Darove koji su ti predani, Gospodine, posveti: kako bi nam po zaslugama blaženoga Dominika, priznavaoca tvojega, oca našega, koristili kao lijek. Po Gospodinu.

Praefatio de S. Dominico

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre. Nos tibi semper, et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui in tuæ sanctæ Ecclésiæ decórem ac tutámen apostólicam vivéndi formam per beatíssimum Patriárcham Domínicum renováre voluísti: Ipse enim, Genitrícis Fílii tui semper ope suffúltus, prædicatióne sua compéscuit hæreses, fídei púgiles géntium in salutem instituit, et innúmeras ánimas Christo lucrifécit. Sapiéntiam ejus narrant pópuli, ejúsque laudes núntiat Ecclésia. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus: Cumque omni milítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Predslovlje sv. Dominika

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno da vazda i svagdje zahvaljujemo tebi, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože. Ti si po blaženom Patrijarhu Dominiku obnovio apostolski način života na ures i obranu svoje svete Crkve. On je, naime, uvijek podržavan trajnom pomoći Majke tvojega Sina, svojim propovijedanjem obuzdao krivovjerja, podigao borce za vjeru na spasenje naroda, te nebrojene duše pridobio za Krista. O njegovoj mudrosti govore narodi, a Crkva naviješta njegovu slavu. I stoga s anđelima i arkanđelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svom nebeskom vojskom pjesmu tvoje slave pjevamo bez prestanka.

Communio
Luc. 12

Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram.

Pričesna pjesma
Lk 12

Vjerni i razboriti sluga kojeg je postavio Gospodin nad svojom obitelji, da im na vrijeme daje pšenicu u pravoj mjeri.

Postcommunio

Concéde, quæsumus omnípotens Deus: ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur; beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur: Per Dóminum.

Popričesna

Dopusti, molimo, svemogući Bože, da zaštita blaženoga oca našega Dominika, tvojega priznavaoca, oslobodi nas koje tišti breme naših grijeha. Po Gospodinu.

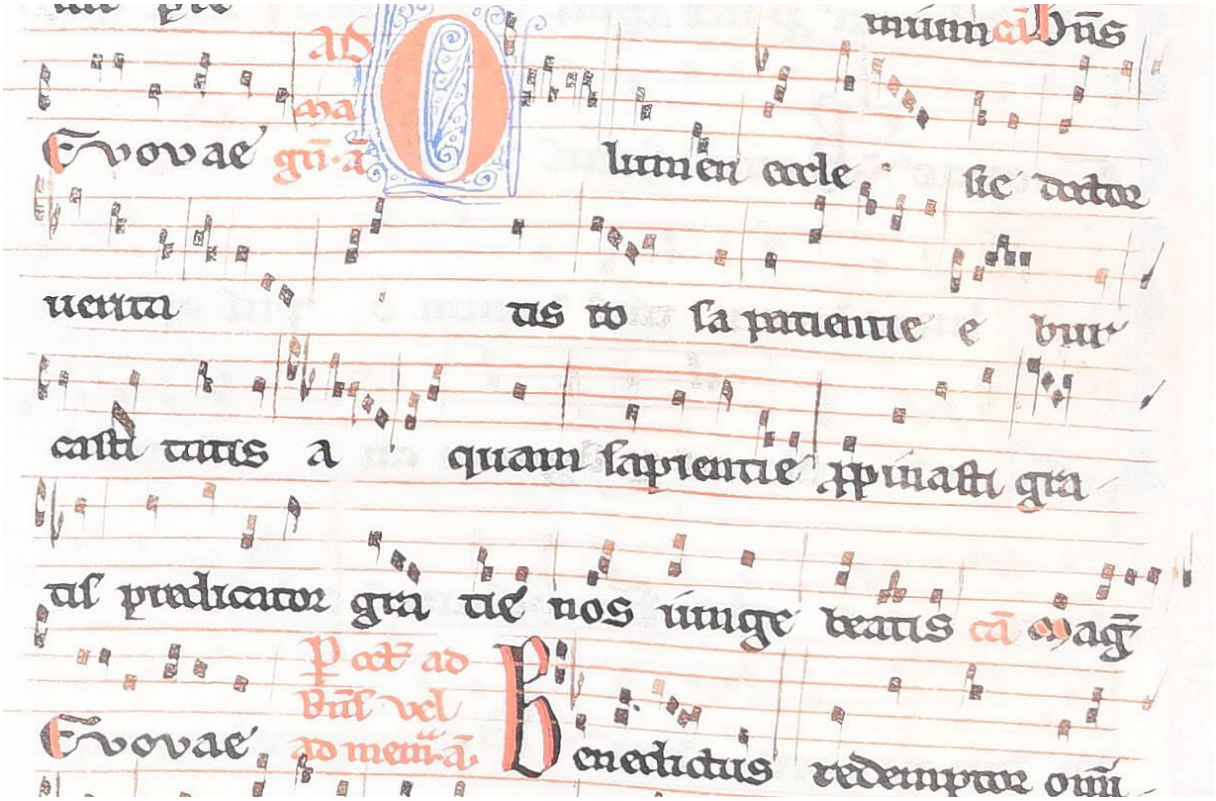

Antifona „O lumen Ecclesiae“ u Antifonaru Humbertova kodeksa. Koristi se kao antifona za Magnificat u drugoj večernjoj blagdana sv. Dominika, kao i u spomenu sv. Dominika na kraju povečerja. Može se koristiti i u privatnim molitvama sv. Dominiku.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Adest dies lætítiæ, quo beátus Domínicus aulam cæléstis cúriæ civis intrat magníficus.

Ant. za psalme. Došao je dan radosti u kojem blaženi Dominik ulazi kao istaknuti građanin u dvor nebeske skupštine.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum

Eccli. 50

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis, et quasi sol refúlgens, sic iste effúlsit in templo Dei.

Poglavlje

Crkv 50

Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao pun mjesec u svojim danima, i kao žarko sunce: tako on zasja u Božjem hramu.

Hymnus

Gaude, mater Ecclésia,
Lætam agens memóriam,
Quæ novæ prolis gáudia
Mittis ad cæli cúriam.

Prædicatórum órdinis
Dux et Pater Domínicus
Mundi jam fulget términis,
Civis efféctus cælicus.

Carnis liber ergástulo,
Cæli potítur glória:
Pro paupertátis cíngulo
Stola dotátur régia.

Himan

O majko Crkvo, raduj se,
Dok danak blagi proslavljaš,
Što novog sina miloga
U rajske dvore otpravljaš.

Dominik, vođ i otac svet
Svog Reda propovjedničkog,
Već iznad ovog svijeta sja
Ko domar neba blaženog.

Iz uze tijela izbavljen
Nebesku slavu uživa,
Za pojas svetog uboštva
Ko kralj sad halju dobiva.

Fragrans odor de túmulo,
Cum virtútum frequéntia,
Clamat pro Christi fámulo
Summi Regis magnália.

Trino Deo et símplici
Laus, honor, virtus, glória,
Qui nos prece Domínici
Ducat ad cæli gáudia.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. O lumen Ecclésiæ, doctor veritátis, rosa patiéntiæ, ebur castitátis, aquam sapiéntiae propinásti gratis: prædicátor grátiæ, nos junge beátis.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde ut ejus intercessióne temporalibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper proficiat increméntis. Per Dóminum.

Sa velikim krepostima
Iz groba mili mirisi
Za slugu traže Kristova,
Da višnji Kralj ga uzvisi.

Trojedinom Gospodinu
Moć, hvala, čast i slava k tom;
On u nebo nas priveo
Dominikovom molitvom.
Amen.

℣. Moli za nas, blaženi oče Dominiče.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. za Veliča. O svjetlosti Crkve, učitelju istine, ružo strpljivosti, bjelokosti čistoće, besplatno si pružio vodu istine: propovjedniče milosti, pridruži nas blaženicima.

Molitva

Bože, koji si se udostojao svoju Crkvu prosvijetliti zaslugama i naukama blaženoga Dominika, tvojega priznavaoca, našega oca, daj da njegovim zagovorom ne bude lišena vremenite pomoći i da svagda raste duhovnim napretkom. Po Gospodinu.

Postcommunio

QUæsumus omnípotens Deus, ut per hæc sacraménta, quæ súmpsimus: intercedéntibus méritis et précibus beáti Jóachim, patris Genitrícis dilécti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi; tuæ grátiæ in præsénti, et ætérnæ glóriæ in futúro partícipes esse mereámur : Per eúmdem.

Die 17 Augusti

S. HYACINTHI

Conf. Ord. Præd. (2 cl.)

Officium Eccli. 24

IN ecclésiis Altíssimi apéruit os suum, et in médio pópuli exaltábitur : in multitúdine electórum habébit laudem, et inter benedíctos benedicétur. ℣. Psalm. 33 Oculi Dómini super justos : et aures ejus in preces eórum. Glória Patri. Glória in excélsis.

Oratio

DEus, qui beátum Hyacínthum Confessórem tuum, in divérsis natiónum pópulis, óperum sanctitáte, et miraculórum glória fecísti conspícuum : da nobis, ut ejus in mélius reformémur exémplis; et in advérsis protegámur auxíliis : Per Dóminum.

In Missis privatis (sine cantu) fiat Memoria de die octava S. Laurentii M.

De S. Laurentio Oratio

DA nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas exstínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre : Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1, c. 2

FRatres : Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium : ita lóquimur non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis : neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est : nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis. Cum possémus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli : sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desideréntes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras : quóniam caríssimi nobis facti estis.

℟. Eccli. 47 et 46 Erudítus in juventúte sua, implétus est, quasi flumen, sapiéntia : et in fide probátus, cógnitus est in verbis suis fidélis. ℣. Ibid. 48 In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

Allelúia, allelúia. ℣. Gaude fili Hyacínthe, quia tuæ a Fílio meo exaudiúntur preces : et quidquid peténdum dúxeris, me interveniénte consequéris. Allelúia.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. c. 10

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes prædicáte, dicéntes, Quia appropinquávit regnum cælórum. Infírmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dæmones ejícite : gratis accepístis, gratis date. Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris : Non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta, neque virgam : Dignus enim est operárius cibo suo.

Credo.

Offertorium Isa. 46 De terra longínqua vocávit Dóminus virum voluntátis suæ : et dedit illi thesáuros abscónditos, et arcána secretórum suórum.

Sv. misa na blagdan sv. Hijacinta u Misalu Reda propovjednika iz 1933. godine

17. kolovoza

Sv. Hijacint Krakovski

SV. MISA

Officium

Eccli. 24

In ecclésiis Altíssimi apéruit os suum, et in médio pópuli exaltábitur: in multitúdine electórum habébit laudem, et inter benedíctos benedicétur. ℣. Ps. 33 Oculi Dómini super justos: et aures ejus in preces eórum. Glória Patri.

Oficij

Crkv 24

Otvorio je usta u crkvama Svevišnjega, i uzdići će se usred naroda: imat će slavu u mnoštvu izabranika, i blagoslivljat će se među blagoslovljenima. ℣. Ps 33 Oči su Gospodnje nad pravednicima: i njegove su uši otvorene njihovim molitvama. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui beátum Hyacínthum Confessórem tuum, in divérsis natiónum pópulis, óperum sanctitáte et miraculórum glória fecísti conspícuum: da nobis, ut ejus in mélius reformémur exémplis; et in advérsis protegámur auxíliis: Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si blaženoga Hijacinta, priznavaoca svojega, proslavio djelima svetosti i slavom čudesa među raznim narodima, daj nam da se popravimo njegovim primjerima i da nas njegova pomoć čuva u protivnostima. Po Gospodinu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

1 Thess. 2

Fratres: Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, ne-

Čitanje Poslanice blaženoga Pavla Apostola Solunjanima.

1 Sol 2

Braćo, pouzdali smo se u svojega Boga da vam propovijedamo Božje Evanđelje usred velike borbe. Naše se propovijedanje ne oslanja na prijevari ni nečistoj

que in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis Evangélium: ita lóquimur non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis: neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis. Cum possémus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli: sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras: quóniam caríssimi nobis facti estis.

nakani, ni lukavštini, nego kao što nas je Bog pronašao dostojnima, te nam povjerio Evanđelje, propovijedamo ne tražeći da se svidimo ljudima, nego Bogu koji pozna naše nakane. Naše propovijedanje, kao što znate, nikada nije bilo laskavo ni pod izlikom lakomosti, čemu je svjedok sam Bog, niti smo tražili slave od ljudi ni od vas ni od drugih. Mogli smo kao Kristovi apostoli pred vama nastupati s vlašću, ali smo s vama bili blagi kao majka kada njeguje svoju djecu. Tako smo vas ljubili, da smo vruće željeli da vam predamo ne samo evanđelje nego i svoj vlastiti život: tako ste nam omiljeli.

℟. Eccli. 47 et 46 Erudítus in juventúte sua, implétus est, quasi flumen, sapiéntia: et in fide probátus, cógnitus est in verbis suis fidélis. ℣. Eccli. 48 In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

℟. Crkv 47 i 46 Učen u svojoj mladosti, ispunjen je mudrošću kao rijeka: i prokušan u vjeri, poznat po vjernosti u svojim riječima. ℣. Crkv 48 U svojem je životu činio čudesna djela, i u smrti činio je čuda.

Allelúia, allelúia. ℣. Gaude fili Hyacínthe, quia tuæ in Fílio meo exaudiúntur preces: et quidquid peténdum dúxeris, me interveniénte consequéris. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Raduj se, sine Hijacinte, jer će tvoje molitve biti uslišane u mojem Sinu: i što god zamoliš, zadobit ćeš po mojem zagovoru. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 10

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes prædicáte, dicéntes, Quia appropinquávit regnum cælórum. Infírmos curáte, mortuos suscitáte, leprósos mundáte, dæmones ejícite: gratis accepístis, gratis date. Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris: Non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta, neque virgam: Dignus enim est operárius cibo suo.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 10

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: Pođite propovijedati, govoreći: Približilo se kraljevstvo nebesko. Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite. Besplatno primiste, besplatno dajte. Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase, ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa; jer dostojan je radnik hrane svoje.

Offertorium

Isa. 46

De terra longínqua vocávit Dóminus virum voluntátis suæ: et dedit illi thesáuros abscónditos, et arcána secretórum suórum.

Prikazna pjesma

Iz 46

Iz daleke zemlje dozvao je Gospodin muža po svojoj volji: i dao mu je skriveno blago, i otajstva svojih tajna.

Secreta

Sacras hóstias, Dómine, intervéntu digníssimæ Matris, intrépidus super aquas ambulátor beátus Hyacínthus ante conspéctum divínæ tuæ majestátis déferat: et ad salútem nostram delátas, benígnus acceptáre dignéris. Per Dóminum.

Tajna

Svete žrtve, Gospodine, zagovorom predostojne Majke, neka blaženi Hijacint, koji je nepokolebljivo hodao po vodi, prinese pred lice tvojeg božanskog veličanstva: i udostoj se primiti ove koje su prikazane za naše spasenje. Po Gospodinu.

Communio
Can. 5

Diléctus meus cándidus et rubicúndus: manus ejus tornátiles, plenæ hyacínthis.

Pričesna pjesma
Pj 5

Moj ljubljeni je bijel i rumen: ruke su njegove lijepo uređene, pune hijacinta.

Postcommunio

Quos ineffábili suavitáte Córporis et Sánguinis tui, Dómine, recreásti: quæsumus, ut beáti Hyacínthi piis précibus adjútos; ad ætérnam fácias perveníre lætítiam: Qui vivis.

Popričesna

Molimo, Gospodine, da onima koje si nahranio neizrecivom slatkoćom svojega Tijela i Krvi, podariš da, po pomoći pobožnih molitava blaženoga Hijacinta, stignu u vječnu radost: Koji živiš.

VEČERNJA

Super psalmos ant. Sígno Crucis confrégit fluctus, quos elevavérunt flúmina in aquis multis.

Ant. za psalme. Znakom Križa slomio je valove koje su uzdignule rijeke u velikoj poplavi.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum
Eccli. 49

Ipse est diréctus divinítus in pæniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

Poglavlje
Crkv 49

On je božanski upućen na pokoru naroda, i oduzeo je grozote bezbožnosti, i u dane grijeha učvrstio je pobožnost.

Hymnus

In hoc Hyacínthi júbilo,
Lætis canámus vócibus,
Deúmque, pulso núbilo,
Puris colámus méntibus.

Dux et Pater Domínicus
Hunc veste sacra índuit:
Cunctísque mox appáruit
Vir factus apostólicus.

Patrem secútus fílius,
Patris refúlget móribus:
Ducis secútus trámitem,
Mundi triúmphat príncipem.

Hunc Virgo visit ínclita.
Solátur et dat gáudia:
Miraculórum glória
Christi corúscat grátia.

Tibi, Deus, sit glória
In sempitérna sæcula:
Et nos Hyacínthi précibus
Adjúnge cæli cœtibus.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Hyacínthe.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. Prædicatórum órdinis flos pulchérrime, Hyacínthe, tua canéntes mérita tui nos ímbue odóris fragrántia.

Himan

U ovom slavlju Hijacinta,
Sretnim glasom pjevajmo,
I odbaciv maglu grijeha,
Čiste duše Boga štujmo.

Vođa i otac Dominik
Odjene ga svetom haljom
Brzo posta očit svakom
Postav apostolski čovjek.

Oca slijedi njegov sin,
Sjaji vladanjem očevim:
Slijedeći put vođe svog,
Porazi kneza svijeta tog.

Posjeti ga slavna Djevica:
Daje radost i tješi ga,
I slavnim čudesima
Milost poraste Kristova.

Tebi, Bože, budi slava
U vjekovječne vjekove:
A nas molbama Hijacinta
Združi s korom nebesnika.
Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Hijacinte.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant za Veliča. Najljepši cvijetu Reda propovjednika, Hijacinte, dok pjevamo o tvojim zaslugama ispuni nas svojim miomirisom.

Oratio

Deus, qui beátum Hyacínthum, Confessórem tuum, in divérsis natiónum pópulis óperum sanctitáte et miraculórum glória fecísti conspícuum: da nobis ut ejus in mélius reformémur exémplis, et in advérsis protegámur auxíliis. Per Dóminum.

Molitva

Bože koji si blaženoga Hijacinta, priznavaoca svojega, proslavio djelima svetosti i slavom čudesa među raznim narodima, daj nam da se popravimo njegovim primjerima i da nas njegova pomoć čuva u protivnostima. Po Gospodinu.

30. kolovoza

Sv. Ruža Limska

SV. MISA

Officium

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Rosæ Vírginis, de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Filium Dei. ℣. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Glória Patri.

Oficij

Radujmo se svi u Gospodinu slaveći blagdan na čast blažene Ruže djevice, čijoj se svetkovini raduju anđeli i slave Sina Božjega. ℣. Ps 44 Iz srca mi je navrla radosna riječ: pripovijedam djela svoja Kralju. Slava Ocu.

Oratio

Bonórum ómnium largítor omnípotens Deus: qui beátam Rosam cæléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre, Indis floréscere voluísti; da nobis fámulis tuis, ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur: Qui tecum.

Molitva

Djelitelju svih dobara, svemogući Bože, koji si htio da blažena Ruža, očuvana rosom nebeske milosti, zablista Indijancima krasotom djevičanstva i strpljivosti daj nama svojim službenicima, da trčeći za ugodnim miomirisom njezinih kreposti zavrijedimo postati dobar miris Kristov: koji s tobom.

De SS. Martyribus Felice et Adaucto

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas; ita semper supplicatióne deféndas: Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2 Cor. 10 et 11

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat. * Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me: Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. Ps. 45 Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus, in médio ejus, non commovébitur. ℣. Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Allelúia, allelúia. ℣. Eccli. 50 Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis. Allelúia.

O sv. mučenicima Feliksu i Adauktu

Molitva

Tvoje veličanstvo, Gospodine, ponizno molimo, da nas uvijek brani po zagovoru tvojih svetih kao što nas neprestano razveseljuje njihovim spomenom. Po Gospodinu.

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

2 Kor 10 i 11

Braćo: Tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali. Jer, nije prokušan tko sam sebe preporučuje, nego koga Bog preporučuje. * O kad biste podnijeli nešto malo bezumlja mojega, ali i podnesite me: jer revnujem za vas Božjom revnošću. Naime, zaručih vas s jednim mužem, kao čistu djevicu privedoh vas Kristu.

℟. Ps 45 Pomoći će joj Bog licem svojim: Bog je usred nje, neće se pokolebati. ℣. Navala rijeke veseli grad Božji: Svevišnji je posvetio šator svoj.

Aleluja, aleluja. ℣. Crkv 50 Kao odsjaj duge između sjajnih oblaka, i kao ružin cvijet u doba proljeća. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 13

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: Quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cæli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parábolam locútus est eis. Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis non loquebátur eis: ut implerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 13

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu ovu usporedbu: Kraljevstvo nebesko slično je zrnu gorušice, koje čovjek uzme i posije na svojoj njivi. Ono je, doduše, najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća, i postane stablom tako da dolaze ptice nebeske i stanuju na njegovim granama. Kaza im i drugu prispodobu. Kraljevstvo nebesko slično je kvascu koji žena uzme i pomiješa s tri mjere brašna, dok sve ne uskisne. Sve je ovo Isus govorio mnoštvu u usporedbama, i bez usporedbi nije mu govorio, da se ispuni što je rečeno po proroku koji govori: Otvorit ću svoja usta u usporedbama i iznijet ću što je bilo sakriveno od postanka svijeta.

Offertorium

Eccli. 39

Obaudíte me divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte: quasi Líbanus odórem suavitátis habéte.

Prikazna pjesma

Crkv 39

Poslušajte me, božanski plodovi, i cvjetajte kao ruža posađena na potocima voda: imajte miris slatkoće kao Libanon.

Secreta

Accéptæ sint tibi, Dómine, laudis hóstiæ, quas humíliter immolámus, beátæ Rosæ Vírginis fragántia perfúsas: ut illi cónferant ad honórem, et nobis propitiatóriæ reddántur ad salútem. Per Dóminum.

Tajna

Neka ti budu ugodne, Gospodine, žrtve hvale, koje ponizno žrtvujemo, u slatkoći mirisa blažene djevice Ruže: kako bi pridonijele njezinoj časti, a nama postale pomirnicama za spasenje. Po Gospodinu.

De SS. Felice et Adaucto

Secreta

Hóstias, Dómine, tuæ plebis inténde: et quas in honórem Sanctórum tuórum devóta mente célebrat, profícere sibi séntiat ad salútem. Per Dóminum.

O sv. Feliksu i Adauktu

Tajna

Pogledaj, Gospodine, žrtve svojega puka, koje pobožnom odanošću slavi na čast tvojih svetih, i daj da osjeti da mu koriste za spasenje. Po Gospodinu.

Communio

Eccli. 39

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam, et collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Pričesna

Crkv 39

Cvjetajte cvijeće, poput ljiljana, i dajte miris, i prolistajte u milosti, i slavite pjesmom i blagoslivljajte Gospodina u njegovim djelima.

Postcommunio

Ascéndant ad te Dómine preces nostræ, beátæ Rosæ Vírginis suavitátem redoléntes: ut cæléstibus dápibus temporáliter recreáti; ætérni convívii dulcédine perfruámur. Per Dóminum.

Popričesna

Neka se uzdignu k tebi, Gospodine, naše molitve u slatkoći mirisa blažene Ruže djevice: kako bismo okrijepljeni nebeskom gozbom u sadašnjem vremenu, uživali u slatkoći vječne gozbe. Po Gospodinu.

De SS. Felice et Adaucto

Postcommunio

Repléti, Dómine, munéribus sacris; quæsumus, ut intercedéntibus Sanctis tuis, in gratiárum semper actióne maneámus: Per Dóminum.

Quando celebratur de beata Rosa ex voto, vel devotione per annum:

Officium

Ps. 44

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ prae consórtibus tuis. T. P. Allelúia, allelúia. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Glória Patri.

Tempore Paschali, cetera ut in die, addito Allelúia post Officium, Offertorium, et Communionem, et loco ℟. dicitur:

Allelúia, allelúia. ℣. Eccli. 50 Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis.

Temp. Resurr. secundum Allelúia. ℣. Matth. 28 Surréxit Dóminus, et occúrrens muliéribus, ait: Avéte. Tunc accessérunt, et tenuérunt pedes ejus. Allelúia.

O sv. Feliksu i Adauktu

Popričesna

Nasićeni svetim darovima, molimo, Gospodine, da po zagovoru tvojih svetih uvijek ustrajemo u zahvalnosti. Po Gospodinu.

Kada se slavi sv. misa o blaženoj Ruži iz zavjeta ili pobožnosti tijekom godine

Oficij

Ps 44

Ljubila si pravdu, a mrzila nepravdu. Zato te je pomazao Bog, Bog tvoj, uljem radosti više nego drugarice tvoje. T. P. Aleluja. ℣. Iz srca mi je navrla radosna riječ: pripovijedam djela svoja Kralju. Slava Ocu.

U uskrsnom vremenu sve je isto kao na blagdan, ali se doda Aleluja nakon oficija, prikazne i pričesne pjesme, a umjesto ℟. govori se:

Aleluja, aleluja. ℣. Crkv 50 Kao odsjaj duge između sjajnih oblaka, i kao ružin cvijet u doba proljeća.

U uskrsnom vremenu druga Aleluja. ℣. Mt 28 Uskrsnuo je Gospodin i došavši ženama ususret, reče: Zdravo. Tada one pristupiše i obujmiše njegove noge. Aleluja.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

Infra Septuagesimam

Tractus

Ps. 125

Qui séminant in lácrimis, in gáudio metent. ℣. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Nakon Sedamdesetnice

Zavlaka

Ps 125

Koji siju u suzama, u radosti će žeti. ℣. Odlazeći išli su i plakali, bacajući svoje sjeme. ℣. Ali, dolazeći, doći će s klicanjem, noseći snopove svoje.

VEČERNJA

Super psalmos ant. Mirábilis in altis Dóminus, ut sponsam suam mirificáret, decórem indútus est, præcíngens se virtúte.

Ant. za psalme. Divan je na visinama Gospodin; kako bi učinio čudesnom svoju zaručnicu, ogrnuo se veličanstvom, zaodjenuvši se krepošću.

Psalmi de Communi unius Virginis [279].

Psalmi kao na blagdane jedne djevice [279].

Capitulum

Sap. 8

Hanc amávi et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, ait Dóminus omnípotens.

Poglavlje

Mudr 8

Ljubio sam je i tražio od svoje mladosti, i tražio da je uzmem za zaručnicu, i postao sam ljubitelj njezine ljepote, govori Gospodin svemogući.

Hymnus

Tellúris omnes íncolæ
Rosæ plaudant solémniis
Ejúsque laudes cóncinant
A solis ortu ad Hésperum.

Hæc a paréntis úbere
Prævénta donis grátiæ,
Deóque plena, víndicem
Armávit in se déxteram.

Miris modis innóxios
Afflíxit artus, spíneis
Cinxit coróllis vérticem,
Cibósque felle pólluit.

Nunc læta pæniténtiæ
Largo potítur præmio,
Novúmque psallit cánticum,
Agni sequens vestígia.

Horum Datóri múnerum
Sit laus decúsque pérpetim,
Qui trinus unus ómnia
Regit Deus per sæcula.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáta Rosa.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri: o Rosa, fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum.

Himan

Na danak limske Ružice
Po svijetu, ljudi, kličite,
Od istoka do zapada
Svi nju s veseljem dičite.

Još prije grudi majčinih
Nju milost je zadojila,
I puna Boga Ruža je
Bez mila sebe morila.

Na svoje tijelo nevino
Svim mukama jurišala,
Na glavi trnje nosila,
U hranu žuč je miješala.

Sad vesela zbog pokore
U dvorima je vječitim
I novu pjesmu pjevajuć
Za Janjcem stupa nevinim.

Sva slava Onom, koji njoj,
Darova takve darove
I koji vlada svijetom svim
Bog trojedin u vjekove.
Amen.

℣. Moli za nas, blažena Ružo.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. za Veliča. Ti, slavo Jeruzalema; ti, radosti Izraela; ti, časti našega naroda: o Ružo, postupila si muževno i učvršćeno je srce tvoje.

Oratio

Bonórum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cæléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis ut, in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur: Qui tecum vivit.

Molitva

Svemogući Bože, djelitelju svih dobara, koji si htio da blažena Ruža, očuvana rosom nebeske milosti, zablista Indijancima krasotom djevičanstva i strpljivosti daj nama svojim službenicima, da trčeći za ugodnim miomirisom njezinih kreposti zavrijedimo postati dobar miris Kristov: koji s tobom živi.

5. listopada

Bl. Rajmund Kapuanski

SV. MISA

Officium

Ps. 36

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. ℣. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. Glória Patri.

Oficij

Ps 36

Usta pravednika razmatrat će mudrost, i njegov jezik govorit će što je pravedno: zakon Boga njegova u srcu je njegovu: i neće posrnuti njegovi koraci. ℣. Nemoj zavidjeti zlobnicima, niti se uznemiravati radi onih koji čine bezakonje. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui beátum Raymúndum Confessórem tuum insígnem perfectiónis evangélicæ magistrum, et Apostólicæ auctoritátis fidélem adsertórem esse voluísti: concéde

Molitva

Bože, koji si htio da blaženi Rajmund, tvoj ispovjednik, bude istaknuti učitelj evanđeoskog savršenstva i branitelj apostolske vlasti: milostivo podaj da, živeći

propítius, ut ejus exémplo vivéntes in terris; cum ipso coronári mereámur in cælis: Per Dóminum.

po njegovu primjeru na zemlji, zaslužimo s njime biti okrunjeni na nebesima. Po Gospodinu.

Léctio Libri Sapiéntiæ.
Eccli. 31

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit: Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

Čitanje knjige Mudrosti.
Crkv 31

Blago čovjeku koji se nađe bez ljage i ne teži za zlatom, niti se uzda u novac i blago. Tko je taj, da ga pohvalimo? U svojem je životu učinio divna djela. Koji je u tome prokušan i savršen, imat će vječnu slavu. Koji je mogao sagriješiti, ali nije sagriješio, učiniti zlo, ali nije učinio. Zato su njegova djela ustanovljena u Gospodinu, a njegove će milostinje naviještati čitava skupština svetih.

℟. Ps. 20 Dómine, præveníst eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te: et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

℟. Ps 20 Gospodine, pretekao si ga slatkim blagoslovom: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja. ℣. Od tebe je tražio život: i ti si mu dao dug život u vijeke vjekova.

Allelúia, allelúia. ℣. Osee 14 Justus germinábit sicut lílium, et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Oze 14 Pravednik će rasti kao ljiljan i cvjetat će dovijeka pred Gospodinom. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 12

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes: Amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 12

U ono vrijeme Isus reče svojim učenicima: Neka budu opasani vaši bokovi i upaljene svjetiljke u vašim rukama, a vi budite slični slugama koji očekuju svojega gospodara, kada se vraća sa svadbe, da mu smjesta otvore vrata, čim dođe i pokuca. Blago onim slugama koje gospodar kada dođe, nađe budnima. Zaista, kažem vam da će se sam pripasati, narediti im da sjednu za stol i poslužiti ih. Blago tim slugama, ako ih tako nađe: došao on bilo o drugoj, bilo o trećoj straži. Pazite: Kada bi domaćin znao u koji čas dolazi kradljivac, ne bi dopustio potkopati svoju kuću. Zato budite pripravni i vi, jer će Sin Čovječji doći u čas kada vi i ne slutite.

Offertorium

Ps. 20

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Prikazna pjesma

Ps 20

Ispunio si želju duše njegove i nisi odbio molbu usana njegovih: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja.

Secreta

Per istam oblatiónem et beáti Raymúndi Confessóris tui intercessiónem da, quæsumus, omnípotens Deus, ut terréna despiciéntes cæléstia semper cogitémus: Per Dóminum.

Tajna

Po ovom prinosu i zagovoru blaženoga Rajmunda ispovjednika tvojega, daj, molimo, svemogući Bože, da prezirući zemaljsko uvijek mislimo na nebesko. Po Gospodinu.

Communio

Matth. 19

Amen dico vobis, quod vos, qui reliquístis ómnia, et sécuti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Pričesna pjesma

Mt 19

Zaista, kažem vam da ćete vi, koji ste sve ostavili i slijedili mene, stostruko primiti i posjedovat ćete vječni život.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, Córporis et Sánguinis tui mystériis, humíliter deprecámur: ut, intercedénte fámulo tuo Raymúndo; post hujus vitæ perícula ætérna in cælis gáudia consequámur: Qui vivis.

Popričesna

Primivši, Gospodine, otajstva Tijela i Krvi tvoje, ponizno molimo da po zagovoru sluge tvojega Rajmunda, nakon opasnosti ovoga života, postignemo vječne radosti na nebesima. Koji živiš.

7. listopada

Bl. Djevica Marija od sv. Krunice

I. VEČERNJA

Super psalmos ant. Hæc est Regína vírginum, quæ génuit Regem, velut rosa decóra Virgo. Dei Génetrix, per quam repérimus Deum et hóminem, alma Virgo, intercéde pro nobis ómnibus.

Psalmus Laudáte, púeri, cum ceteris [270].

Capitulum
Eccli. 39

Obaudíte me, divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte. Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte.

℟. Súmite psaltérium jucúndum in insígni die solemnitátis vestræ, * Et exsultáte Vírgini adjutríci nostræ. ℣. Cantáte ei cánticum novum: annuntiáte inter gentes glóriam ejus. - Et exsultáte. - Glória. - Et exsultáte.

Hymnus

Cæléstis aulæ Núntius,
Arcána pandens Núminis,
Plenam salútat grátia
Dei Paréntem Vírginem.

Ant. za psalme. Ovo je Kraljica djevica, koja je rodila Kralja, Djevica krasna kao ruža. Bogorodice, po kojoj smo primili Boga i čovjeka, dobrostiva Djevice, sve nas zagovaraj.

Psalam Laudáte, púeri s ostalima [270].

Poglavlje
Crkv. 39

Poslušajte me, božanski plodovi, i cvjetajte kao ruža zasađena na potocima vode. Imajte miris slatkoće kao Libanon.

℟. Uzmite ugodan psaltir na znameniti dan vaše svetkovine, * I kličite Djevici pomoćnici našoj. ℣. Pjevajte joj pjesmu novu: naviještajte među narodima slavu njezinu. - I kličite. - Slava. - I kličite.

Himan

Nebeskog dvora poslanik,
Što javlja tajne Gospodnje,
Milosti punu Djevicu
Ko Majku Božju pozdravlja.

Virgo propínquam sánguine
Matrem Joánnis vísitat,
Qui, clausus alvo, géstiens
Adésse Christum núntiat.

Verbum, quod ante sæcula
E mente Patris pródiit,
E Matris alvo Vírginis,
Mortális infans náscitur.

Templo Puéllus sístitur,
Legíque paret Légifer,
Hic se Redémptor, páupere
Prétio redémptus ímmolat.

Quem jam dolébat pérditum,
Mox læta Mater ínvenit
Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Fílium.

Sit Trinitáti glória,
Quæ sacra per mystéria
Orántibus det grátiam,
Qua consequántur glóriam.
Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. Speciósa facta est et suávis in delíciis virginitátis sancta Dei Génetrix: quam vidéntes fíliæ Sion vernántem in flóribus rosárum et líliis conválllium beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam.

I Djeva na put polazi
Do majke svetog Ivana,
A taj iz tijela majčina
Veseljem javlja: Krist je tu!

Božanska Riječ, što rođena
Od Oca svog je odvijeka,
Ko smrtno sad se Djetešce
Od Majke rađa Djevice.

Dječaka nose u crkvu,
Gospodar vrši zakon svoj,
Otkupitelj se žrtvuje
I darkom se otkupljuje.

Za izgubljenim Majka je
Tugovala, a domala
Sva vesela ga nalazi,
Gdje uči ljude učene.

Neka bude Trojstvu slava,
Koje svetim otajstvima
Dalo milost moliteljima,
Kojom slavu postižu.
Amen.

℣. Kraljice presvete Krunice, moli za nas.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. za Veliča. Sveta Bogorodica postala je krasna u dražestima djevičanstva: kad su je vidjele kćeri sionske kako cvjeta među cvjetovima ruža i ljiljanima u dolini, nazvale su je blaženom, i kraljice su je hvalile.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit: concéde, quæsumus, ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt assequámur. Per eúndem Dóminum.

Molitva

Bože, čiji nam je jedinorođeni Sin svojim životom, smrću i uskrsnućem pripravio darove vječnoga spasenja, podaj, molimo, da se mi, koji ova otajstva svetim Ružarijem blažene Djevice Marije razmatramo, ugledamo u ono što sadržavaju, a postignemo ono što obećavaju. Po istom Gospodinu.

SS. Rosarii B. Mariae Virg.

Totum Duplex I classis cum Oct. solemni

Beatissimus Pater Dominicus a Beata Virgine monetur, ut Rosarium omni mentis fervore prædicet, velut singulare ad evertendas hæreses et vitia exstinguenda præsidium.

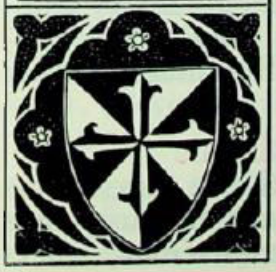

Dominica I Octobris

Officium

GAUDEAMUS omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Maríæ Vírginis, de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Glória Patri. Glória in excélsis.

Oratio

DEus, cujus Unigénitus per vitam, mortem, et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ prǽmia comparávit : concéde quæsumus, ut hæc mystéria sanctíssimo Rosário beátæ Maríæ Vírginis recoléntes, et imitémur quod cóntinent; et quod promíttunt assequámur : Per eúmdem.

Léctio Libri Sapiéntiæ. Prov. 8

DOminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram : Necdum fontes aquárum erúperant : necdum montes gravi mole constíterant : Ante colles ego

Sv. misa blagdana sv. Ružarija Bl. Djevice Marije u Misalu Reda propovjednika iz 1933. godine

SV. MISA

Officium

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Maríæ Vírginis, de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Glória Patri.

Oficij

Radujmo se svi u Gospodinu slaveći blagdan na čast Blažene Marije Djevice, čijoj se svetkovini raduju anđeli i slave Sina Božjega. ℣. Ps 44 Iz srca mi je navrla radosna riječ: pripovijedam djela svoja Kralju. Slava Ocu.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem, et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit: concéde quæsumus ut hæc mystéria sanctíssimo Rosário beátæ Maríæ Vírginis recoléntes, et imitémur quod cóntinent; et quod promíttunt assequámur: Per eúmdem Dóminum.

Molitva

Bože, čiji nam je jedinorođeni Sin svojim životom, smrću i uskrsnućem pripravio darove vječnoga spasenja, podaj, molimo, da se mi, koji ova otajstva svetim Ružarijem blažene Djevice Marije razmatramo, ugledamo u ono što sadržavaju, a postignemo ono što obećavaju. Po istom Gospodinu.

Léctio Libri Sapiéntiæ.
Prov. 8

Dominus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram: Necdum fontes

Čitanje knjige Mudrosti.
Izr 8

Gospodin me je posjedovao u početku svojih putova, prije nego što je išta učinio od početka. Bila sam oduvijek određena, i od davnine prije postanka zemlje. Još nije bilo bezdana, a ja sam već bila začeta. Izvori voda još

aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: Ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quando præparábat cælos, áderam: quando certa lege et gyro vallábat abýssos: Quando æthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum: Quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: Quando appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens: Et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore: ludens in orbe terrárum: et delíciæ meæ esse cum filiis hóminum. Nunc ergo, filii, audíte me: Beáti, qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

nisu bili provreli, planine nisu postojale, rodila sam se prije bregova. Još nije bio stvorio ni Zemlju, ni rijeke, niti postavio zemaljske stožere, a ja sam postojala. Kad je pripremao nebesa, kad je stalnim zakonom postavljao međaše bezdanima, kad je gore učvršćivao zrak i dolje pokretao izvore voda, kad je unaokolo udarao granice moru i postavljao zakone vodama da se ne prelijevaju izvan svojih korita, kad je stavljao osnove zemlji, bila sam s njime i svime upravljala. Radovala sam se svakog dana, igrala sam pred njim čitavo vrijeme, igrala sam po zemaljskom krugu i užitak mi je biti s ljudima. Stoga, sada me, djeco, poslušajte. Blago onima koji čuvaju moje putove. Slušajte stegu i budite mudri, i nemojte je odbaciti. Blago čovjeku koji mene sluša i koji svaki dan bdije uz moja vrata, i čuva ulaze u moj dom. Tko mene nađe, naći će život, i primit će spasenje od Gospodina.

℟. Ps. 44 Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spéciem tuam.

℟. Ps 44 Radi istine, i krotkosti, i pravde: i vodit će te divno tvoja desnica. ℣. Čuj, kćeri, i pogledaj, i prikloni svoje uho, jer je Kralju omiljela tvoja ljepota.

Allelúia, allelúia. ℣. Solémnitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Svetkovina slavne Djevice Marije, iz potomstva Abrahamova, rođene iz plemena Judina, iz slavnog roda Davidova. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 1

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galiláæ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Deum: Ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus: Et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 1

U ono vrijeme: Posla Bog anđela Gabrijela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: Zdravo, milosti puna; Gospodin s tobom! Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. I anđeo joj reče: Ne boj se, Marijo, jer našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega, i dat će mu Gospodin Bog prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijeke, i njegovu kraljevstvu neće biti kraja. A Marija reče anđelu: Kako će to biti kad ja muža ne poznajem? Anđeo joj odgovori: Duh Sveti sići će na tebe i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će se ono Sveto, koje ćeš ti roditi, zvati Sin Božji. A evo tvoje rođakinje

Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elisabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua: Et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Elizabete: i ona u starosti svojoj zače sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec: jer Bogu ništa nije nemoguće. Nato Marija reče: Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi.

Offertorium

Eccli. 39

Obaudíte me divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte: quasi Líbanus odórem suavitátis habéte.

Prikazna pjesma

Crkv 39

Poslušajte me, božanski plodovi, i cvjetajte kao ruža posađena na potocima voda: imajte miris slatkoće kao Libanon.

Secreta

Fac nos, quæsumus, Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári: et per sanctíssimi Rosárii mystéria, sic vitam, passiónem, et glóriam Unigéniti tui recólere, ut ejus digni promissiónibus efficiámur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Tajna

Podaj, Gospodine, da na dostojan način postanemo prikladni za prinošenje ovih darova i da se otajstvima Ružarija tako spominjemo života, smrti i slave Jedinorođenca tvojega da postanemo vrijedni njegovih obećanja. Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog.

Communio

Eccli. 39

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam, collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Pričesna pjesma

Crkv 39

Cvjetajte cvijeće, poput ljiljana, i dajte miris, i prolistajte u milosti, i slavite pjesmom i blagoslivljajte Gospodina u njegovim djelima.

Postcommunio

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ, cujus Rosárium celebrámus; quæsumus Dómine, précibus adjuvémur: ut et mysteriórum, quæ cólimus, virtus percipiátur; et sacramentórum, quæ súmpsimus, obtineátur efféctus: Qui vivis.

Popričesna

Neka nam pomognu, molimo, Gospodine, molitve tvoje presvete Majke, čiju svetkovinu Ružarija slavimo, da budemo dionici kreposti otajstava koja razmatramo i da dostignemo plod svetih tajna koje smo primili: Koji živiš.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Lætáre, Virgo Mater, allelúia: surréxit Christus de sepúlcro, allelúia.

Ant. za psalme. Raduj se, Djevice Majko, aleluja: Krist je uskrsnuo iz groba, aleluja.

Psalmi ut in festis Beatae Mariae Virginis [275].

Psalmi kao na blagdane Blažene Djevice Marije [275].

Capitulum

Eccli. 39

Obaudíte me, divíni fructus, et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte. Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte.

Poglavlje

Crkv 39

Poslušajte me, božanski plodovi, i cvjetajte kao ruža zasađena na potocima vode. Imajte miris slatkoće kao Libanon.

Hymnus

Te gestiéntem gáudiis,
Te sáuciam dolóribus,
Te jugi amíctam glória,
O Virgo Mater, pángimus.

Himan

Nebeska Majko Djevice,
Mi pjevamo te radosnu
I žalostima ranjenu
I slavom zaodjevenu.

Ave, redúndans gáudio,
Dum cóncipis, dum vísitas,
Et edis, offers, ínvenis,
Mater beáta, Fílium.

Ave, dolens, et íntimo
In corde agónem, vérbera,
Spinas crucémque Fílii
Perpéssa, princeps mártyrum.

Ave, in triúmphis Fílii,
In ígnibus Paráclíti,
In regni honóre et lúmine,
Regína fulgens glória.

Veníte, gentes, cárpite
Ex his rosas mystériis,
Et pulchri amóris ínclitæ
Matri corónas néctite.

Sit Trinitáti glória,
Quæ sacra per mystéria
Orántibus det grátiam,
Qua consequántur glóriam.
Amen.

O zdravo, puna radosti,
Što začinješ i pohađaš,
Što rađaš, daješ, nalaziš
Svog Sina, Majko blažena.

O zdravo, koja podnese
U srcu stisku Sinovu
I bičeve mu, trnje, križ,
Od mučenika prva svih.

O zdravo, što uz Sina svog,
U ognju Duha Presvetog,
U rajskoj časti, svjetlosti
Sva sjaš se, slavna Kraljice.

Svi amo ljudi: ružice
Iz ovih tajna berite
I Majci lijepe ljubavi
Tajnene vijence pletite.

Neka bude Trojstvu slava,
Koje svetim otajstvima
Dalo milost moliteljima,
Kojom slavu postižu.
Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. Beáta Mater et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sacratíssimi Rosárii solemnitátem.

℣. Kraljice presvete Krunice, moli za nas.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. za Veliča. Blažena Majko i netaknuta Djevice, slavna Kraljice svijeta, neka svi osjete tvoju pomoć, koji god slave svetkovinu tvoje presvete Krunice.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit: concéde, quæsumus, ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt assequámur. Per eúndem Dóminum.

Molitva

Bože, čiji nam je jedinorođeni Sin svojim životom, smrću i uskrsnućem pripravio darove vječnoga spasenja, podaj, molimo, da se mi, koji ova otajstva svetim Ružarijem blažene Djevice Marije razmatramo, ugledamo u ono što sadržavaju, a postignemo ono što obećavaju. Po istom Gospodinu.

10. listopada

Sv. Ljudevit Bertrand

SV. MISA

Officium

Ps. 29

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et præcinxísti me lætítia: Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi. ℣. Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. Glória Patri.

Oficij

Ps 29

Okrenuo si moj plač u moju radost: prerezao si moju kostrijet i opasao me veseljem. Gospodine Bože moj, zauvijek ću te slaviti. ℣. Uzvisivat ću te, Gospodine, jer si me primio: i nisi dopustio da se moji neprijatelji raduju nada mnom. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, per córporis mortificatiónem, et fídei præcónium Sanctórum glóriæ coæquásti: præsta, ut quod fide profitémur; pietátis opéribus júgiter impleámus: Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si blaženog Ljudevita, priznavaoca svojega, po mrtvljenju tijela i naviještanju vjere izjednačio sa slavom svetaca: podaj da ono što vjerom ispovijedamo, neprestano ispunjavamo djelima pobožnosti. Po Gospodinu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 10

Fratres: Corde enim créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi, et Græci: Nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur? Sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Ps. 17 Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: in audítu auris obedívit mihi. ℣. Proptérea confitébor tibi in pópulis Dómine: et nómini tuo psalmum dicam.

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Rimljanima.

Rim 10

Braćo: Doista, srcem se vjeruje na opravdanje, a ustima se ispovijeda na spasenje. Jer kaže Pismo: Svaki koji u nj vjeruje, neće se postidjeti. Naime, nema razlike između Židova i Grka: jer jedan je Gospodin svih, bogat prema svima koji ga prizivaju. Naime, svaki koji prizove ime Gospodnje, bit će spašen. Ali, kako da prizovu onoga u koga ne povjerovaše? Ili, kako da povjeruju onomu koga nisu čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika? A kako da propovijedaju ako nisu poslani? Kao što je pisano: Kako li su krasne noge onih koji naviještaju mir, koji naviještaju dobra. Ali, nisu svi poslušni Evanđelju. Naima, Izaija kaže: Gospodine, tko je povjerovao onome što su od nas čuli? Dakle, vjera je iz slušanja, a slušanje po riječi Kristovoj. Ali, kažem: Zar nisu čuli? Dapače, po svoj zemlji izašao je glas njihov i riječi njihove sve do krajeva čitave zemlje.

℟. Ps. 17 Puk, koji nisam poznavao, služio mi je: čuo je uhom i bio mi je poslušan. ℣. Zbog toga, hvalit ću te u pucima, Gospodine: i tvojem ću imenu govoriti psalam.

Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 17 Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus: Deus meus adjútor meus, sperábo in eum. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Ps. 17 Ljubit ću te, Gospodine, jakosti moja. Gospodin je moja tvrđava, moje utočište i moj osloboditelj: Bog moj pomoćnik je moj, ufat ću se u nj. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secundum Marcum.

Marc. 16

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: Qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquentur novis: serpentes tollent: Et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: Super ægros manus impónent, et bene habébunt.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku.

Mk 16

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: Pođite po svem svijetu, propovijedajte Evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, bit će osuđen. A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: U ime će moje izgoniti zloduhe, govorit će novim jezicima, uzimat će zmije; i popiju li što smrtonosno, neće im nauditi; polagat će ruke na bolesnike i bit će im dobro.

Offertorium

Ps. 22

Virga tua, et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt: parásti in conspéctu meo mensam, advérsus eos, qui tríbulant me: impinguásti in óleo caput meum.

Prikazna pjesma

Ps 22

Tvoja palica i tvoj štap, oni su me utješili; pripravio si pred licem mojim stol, protiv onih koji me tlače; pomazao si uljem glavu moju.

Secreta

Sacrifícium hujus sacræ mensæ, a Rege regum Jesu Christo pro nobis parátæ, tibi Deus offérimus: et beáti Ludovíci suffragántibus méritis, nostrum inde subsídium et solámen hauríre concéde. Per eúmdem Dóminum.

Tajna

Žrtvu ovog svetog stola, koju nam je pripravio Kralj kraljeva Isus Krist, prinosimo tebi Bože, i po posredovanju zasluga blaženoga Ljudevita, dopusti nam da odatle crpimo pomoć i utjehu. Po istom Gospodinu.

Communio

Isa. 49

Ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Pričesna pjesma

Iz 49

Evo, dao sam te za svjetlost naroda, da budeš spasenje moje sve do kraja zemlje.

Postcommunio

Præsta, quæsumus omnípotens et miséricors Deus, ut qui beáti Ludovíci mérita celebrámus; ejus étiam virtútes imitémur: et imitándo proficiámus; et proficiéndo ad cæléstia regna cum eo perveníre valeámus: Per Dóminum.

Popričesna

Podaj, molimo, svemogući i milosrdni Bože, da mi koji slavimo zasluge blaženoga Ljudevita, nasljedujemo i njegove kreposti i nasljedujući napredujemo; a napredujući dospijemo s njim u nebesko kraljevstvo. Po Gospodinu.

VEČERNJA

Super psalmos ant. Mirábilem in altis Dóminum, Ludovíce, dum affáris, repénte silent mirábiles elatiónes maris.

Ant. za psalme. Dok se obraćaš čudesnom Gospodinu na visinama, Ljudevite, iznenada utihne divno gibanje mora.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum

Apoc. 14

Vidi álterum Angelum volántem per médium cæli, habéntem Evangélium ætérnum, ut evangelizáret sedéntibus super terram et super omnem gentem.

Poglavlje

Otk 14

Vidjeh drugog anđela kako leti posred neba, držeći Evanđelje vječno, da ga navijesti onima koji stanuju na zemlji i svakom narodu.

Hymnus

Dum Ludovíci glória
Corúscat inter sídera,
Fecúnda Sanctórum parens
Det júbilos Valéntia.

Immo parens Ecclésia
Lætis canóra vócibus
Grates ubíque pérsonet
Pro Núminis cleméntia.

Hæc, Ludovíci párvuli
Primam rigans infántiam,
Prævénit in dulcédine
Lacténtis innocéntiam.

Himan

Dok slava Ljudevitova
Na nebu blješti zvjezdanom
Majka mnogih svetaca
Radosno kliče Valencija.

Nek Majka Crkva, štoviše,
Radosnim kliče pjesmama
Dok posvuda zahvaljuje
Za ovu blagost Višnjega.

Nju maleni još Ljudevit
U dobi nježnog djetinjstva
Slatkom radošću prigrljuje
Da primi krasnu nevinost.

Hæc jugis illi præfuit
Ad usque vitæ vésperam,
Armísque pæniténtiæ
Perdúxit ad victóriam.

Sit laus Patri cum Fílio,
Simúlque sancto Flámini:
Laus sit polórum cívibus
In týmpanis et cýmbalis.
Amen.

Uvijek ga je vodila
Sve do večeri života
I svim oružjem pokore
Do pobjede ga dovela.

Slava Ocu sa Sinom
I zajedno s Duhom Svetim:
Hvala nebeskim građanima
Pjevom s bubnjem i cimbalom.
Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Ludovíce.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Moli za nas, blaženi Ljudevite.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ad Magnif. ant. Respéxit Dóminus humilitátem servi sui, per quem esuriéntes Indos implévit bonis: et ex hoc beátum hunc dicent omnes generatiónes.

Ant. za Veliča. Pogledao je Gospodin poniznost sluge svojega po kojem je gladne Indijance napunio dobrima: i zato će ga blaženim nazivati svi naraštaji.

Oratio

Deus, qui beátum Ludovícum, Confessórem tuum, per córporis mortificatiónem et fídei præcónium Sanctórum glóriæ coæquásti: præsta ut, quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si blaženog Ljudevita, priznavaoca svojega, po mrtvljenju tijela i naviještanju vjere izjednačio sa slavom svetaca: podaj da ono što vjerom ispovijedamo, neprestano ispunjavamo djelima pobožnosti. Po Gospodinu.

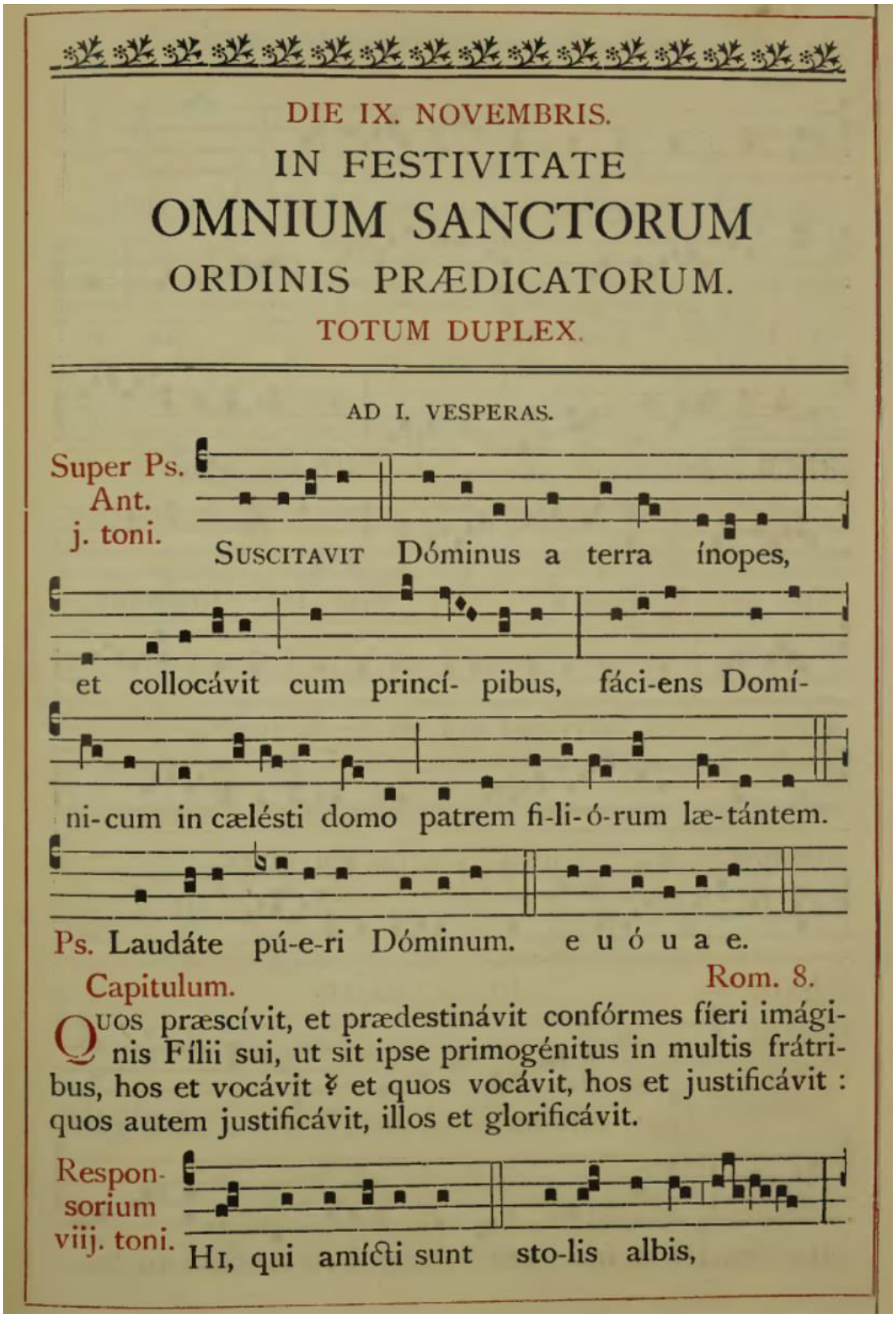

DIE IX. NOVEMBRIS.

IN FESTIVITATE

OMNIUM SANCTORUM

ORDINIS PRÆDICATORUM.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Ps. Ant. j. toni.

SUSCITAVIT Dóminus a terra ínopes,

et collocávit cum princí- pibus, fáci-ens Domí-

ni-cum in cælésti domo patrem fi-li-ó-rum læ-tántem.

Ps. Laudáte pú-e-ri Dóminum. e u ó u a e.

Capitulum. Rom. 8.

QUOS præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imági-nis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátri-bus, hos et vocávit ℣ et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit.

Respon- sorium viij. toni.

HI, qui amícti sunt sto-lis albis,

Prva večernja blagdana Svih svetih Reda propovjednika u Vesperalu iz 1900. godine

12. studenoga

Svi sveti Reda propovjednika

I. VEČERNJA

AD I VESPERAS, sicubi festum gradu I classis celebratur.

Super psalmos ant. Suscitávit Dóminus a terra ínopes et collocávit cum princípibus, fáciens Domínicum in cælésti domo patrem filiórum lætántem.

Psalmus Laudáte, púeri, cum ceteris [270].

Capitulum

Rom. 8

Quos præscívit et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit.

℟. Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? Hi sunt, qui lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas * In sánguine Agni. ℣. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus. - In sánguine Agni. - Glória. - In sánguine Agni.

NA I. VEČERNJOJ, ako se negdje slavi kao blagdan I. razreda.

Ant. za psalme. Gospodin je podigao siromahe sa zemlje i smjestio ih s poglavarima, učinivši Dominika sretnim ocem djece u nebeskom domu.

Psalam Laudáte, púeri s ostalima [270].

Poglavlje

Rim 8

One koje je unaprijed znao i predodredio da budu suobličeni slici Sina njegova, da on bude prvorođenac među mnogom braćom: njih je i pozvao, i one koje je pozvao, njih je i opravdao; a koje je opravdao, njih je i proslavio.

℟. Ovi koji su odjeveni u bijele haljine, tko su i odakle su došli? To su oni koji su oprali haljine svoje i ubijelili ih * U krvi Jaganjčevoj. ℣. Zato su pred prijestoljem Božjim, i služe mu danju i noću u hramu njegovu. - U krvi Jaganjčevoj. - Slava. - U krvi Jaganjčevoj.

Hymnus

Jesu, córona cǽlitum,
María, cæli gaudium,
Deo fruéntes Angeli,
Audíte vota súpplicum.

Vos, Patriarchárum chori
Vatúmque turmæ nóbiles,
Vos, príncipes Apóstoli,
Vos, purpuráti Mártyres.

Vos, juncta Confessóribus
Amœ́na castra Vírginum,
Anachoretárum greges,
Nostris favéte pláusibus.

Vestris enim concívibus
Nostram proféssis régulam
Hæc jubilántis Ordinis
Dicáta sunt solémnia.

His ínclitis paréntibus
Congratulántur fílii,
Illústre quos consórtium
Vestri beat collégii.

Sit laus Patri cum Fílio
Et utriúsque Flámini,
Quos vestra felix cívitas
Hymno celébrat pérpeti.
Amen.

℣. Oráte pro nobis, Sancti et Sanctæ Dei.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Himan

Isuse, kruno nebesnika,
Marijo, nebeska radosti,
Sretni pred Bogom anđeli,
Čujte zavjete potrebnih.

Vi, zborovi patrijarha,
Plemenite čete proroka,
Vi, apostolski knezovi,
Krvlju rumeni mučenici.

Združeni s ispovjednicima,
Predivne utvrde djevica,
Stada strogih pustinjaka,
Priđite našim hvalama.

Jer vašim sugrađanima
Našem pravilu vjernima
Njihov red ovim slavljima
Pruža čast svetkovinama.

Ovim slavnim precima
Čestitaju i sinovi,
U čijem svijetlom društvu
Da vazda budu blaženi.

Hvala Ocu sa Sinom
I Duhu obojice
Koje vaš sretni grad vječnim
Neka slavi hvalospjevom.
Amen.

℣. Molite za nas, sveci i svetice Božje.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ad Magnif. ant. Fecit Ordini magna qui potens est: suscépit Domínicum, púerum suum, benedíxit illi et sémini ejus usque in sæculum.

Ant. za Veliča. Učinio je Redu velike stvari onaj koji je silan: primio je Dominika, slugu svojega; blagoslovio je njega i njegovo potomstvo dovijeka.

Oratio

Deus, qui Prædicatórum órdinem copiósa Sanctórum sóbole fecundáre dignátus es, atque in ipsis heróica ómnium virtútum mérita sublímiter coronásti, da nobis illórum sequi vestígia: ut, quos hódie sub una celebritáte venerámur in terris, iis perpétua tandem festivitáte associémur in cælis. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si se udostojao obdariti Red propovjednika brojnim potomstvom svetaca i u njima si slavno okrunio junačke zasluge svih kreposti; daj nam da slijedimo njihove stope: da se onima koje danas štujemo jednim slavljem na zemlji, na koncu pridružimo u vječnom slavlju na nebesima. Po Gospodinu.

SV. MISA

Officium

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre Sanctórum ómnium, de quorum solemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Ps. 32 Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. Glória Patri.

Oficij

Radujmo se svi u Gospodinu slaveći blagdan na čast svih svetih: njihovoj se svetkovini raduju anđeli i slave Sina Božjega. ℣. Ps 32 Radujte se, pravednici, u Gospodinu: pravednima dolikuje pohvala. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui Prædicatórum Ordinem copiósa Sanctórum sóbole fecundáre dignátus es, atque in ipsis heróica ómnium virtútum mérita sublímiter coronásti; da nobis illórum sequi vestígia: ut quos hódie sub una celebritáte venerámur in terris; iis perpétua tandem festivitáte associémur in cælis: Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si se udostojao obdariti Red propovjednika brojnim potomstvom svetaca i u njima si slavno okrunio junačke zasluge svih kreposti; daj nam da slijedimo njihove stope: da se onima koje danas štujemo jednim slavljem na zemlji, na koncu pridružimo u vječnom slavlju na nebesima. Po Gospodinu.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2 Cor. 6

Fratres: Exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu Sancto: In caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei: Per arma justítiæ a dextris, et a sinístris: Per glóriam, et ignobilitátem: Per infámiam, et bonam famam: Ut seductóres, et veráces: Sicut qui ignóti, et cógniti: Quasi moriéntes, et ecce vívimus: Ut castigáti, et non mortificáti: Quasi tristes, semper autem gaudéntes: Sicut egéntes, multos autem locupletántes: Tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

2 Kor 6

Braćo: U svemu iskazujemo se kao Božji službenici: u mnogo strpljivosti, u nevoljama, u potrebama, u tjeskobama, u udarcima, u tamnicama, u bunama, u naporima, u bdjenjima, u postovima, u čistoći, u znanju, u velikodušnosti, u blagosti, u Duhu Svetomu, u nehinjenoj ljubavi, u riječi istine, u snazi Božjoj; oružjem pravde zdesna i slijeva; slavom i sramotom; na zlu i dobru glasu; kao zavodnici, a istinoljubivi; kao nepoznati, a poznati; kao umirući, a evo živimo; kao kažnjeni, a ne usmrćeni; kao žalosni, a uvijek radosni; kao siromašni, a mnoge obogaćujemo; kao oni koji ništa nemaju, a sve posjeduju.

℟. Ps. 33 Timéte Dóminum omnes sancti ejus: quóniam nihil deest timéntibus eum. ℣. Inquiréntes autem Dóminum non defícient omni bono.

Allelúia, allelúia. ℣. Sap. 3 Judicábunt sancti natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit illórum Rex in ætérnum. Allelúia.

℟. Ps. 33 Bojte se Gospodina, svi sveti njegovi: jer ništa ne nedostaje onima koji ga se boje. ℣. Onima pak koji traže Gospodina neće uzmanjkati nijedno dobro.

Aleluja, aleluja. ℣. Mudr 3 Sveti će suditi narodima, i vladat će pucima, i njihov Kralj kraljevat će dovijeka. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secundum Matthæum.

Matth. 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: Quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 19

U ono vrijeme: Reče Petar Isusu: Evo, mi smo sve ostavili i pošli za tobom. Što će, dakle, biti s nama? A reče im Isus: Zaista, kažem vam da vi koji ste pošli za mnom, o preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svojega veličanstva, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih. I tko god ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja radi imena mojega, primit će stostruko i posjedovat će život vječni.

Offertorium
Ps. 67

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ, benedíctus Deus.

Prikazna pjesma
Ps 67

Čudesan je Bog u svojim svetima; Bog Izraelov će sam dati krepost i jakost svojem puku: blagoslovljen budi Bog.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ et pro cunctórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum.

Tajna

Darove naše pobožnosti prinosimo tebi, Gospodine: neka ti oni budu ugodni na čast svih pravednika, a nama neka po tvojem milosrđu postanu spasonosnima. Po Gospodinu.

Praefatio de S. Dominico [421].

Predslovlje sv. Dominika [421].

Communio
Ps. 32

Gaudéte justi in Dómino, allelúia: rectos decet collaudátio, allelúia.

Pričesna pjesma
Ps 32

Radujte se pravednici u Gospodinu, aleluja: čestitima dolikuje pohvala, aleluja.

Postcommunio

Da, quæsumus Dómine, fidélibus pópulis, ómnium Sanctórum semper veneratióne lætári; et eórum perpétua supplicatióne muníri: Per Dóminum.

Popričesna

Daj, molimo, Gospodine, da se vjerni narodi uvijek raduju u štovanju svih svetih i da budu zaštićeni po njihovoj neprestanoj molitvi. Po Gospodinu.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, qua in terris mícuit fratrum multitúdo.

Ant. za psalme. Kući tvojoj, Gospodine, dolikuje svetost, kojom je na zemlji blistalo mnoštvo braće.

Psalmi de Communi plurimorum Martyrum [285].

Psalmi kao na blagdane više mučenika [285].

Capitulum

Rom. 8

Quos præscívit et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit.

Poglavlje

Rim 8

One koje je unaprijed znao i predodredio da budu suobličeni slici Sina njegova, da on bude prvorođenac među mnogom braćom: njih je i pozvao, i one koje je pozvao, njih je i opravdao; a koje je opravdao, njih je i proslavio.

Hymnus

Jesu, córona cǽlitum,
María, cæli gaudium,
Deo fruéntes Angeli,
Audíte vota súpplicum.

Vos, Patriarchárum chori
Vatúmque turmæ nóbiles,
Vos, príncipes Apóstoli,
Vos, purpuráti Mártyres.

Vos, juncta Confessóribus
Amœ́na castra Vírginum,
Anachoretárum greges,
Nostris favéte pláusibus.

Himan

Isuse, kruno nebesnika,
Marijo, nebeska radosti,
Sretni pred Bogom anđeli,
Čujte zavjete potrebnih.

Vi, zborovi patrijarha,
Plemenite čete proroka,
Vi, apostolski knezovi,
Krvlju rumeni mučenici.

Združeni s ispovjednicima,
Predivne utvrde djevica,
Stada strogih pustinjaka,
Priđite našim hvalama.

Vestris enim concívibus
Nostram proféssis régulam
Hæc jubilántis Ordinis
Dicáta sunt solémnia.

His ínclitis paréntibus
Congratulántur fílii,
Illústre quos consórtium
Vestri beat collégii.

Sit laus Patri cum Fílio
Et utriúsque Flámini,
Quos vestra felix cívitas
Hymno celébrat pérpeti.
Amen.

Jer vašim sugrađanima
Našem pravilu vjernima
Njihov red ovim slavljima
Pruža čast svetkovinama.

Ovim slavnim precima
Čestitaju i sinovi,
U čijem svijetlom društvu
Da vazda budu blaženi.

Hvala Ocu sa Sinom
I Duhu obojice
Koje vaš sretni grad vječnim
Neka slavi hvalospjevom.
Amen.

℣. Oráte pro nobis, Sancti et Sanctæ Dei.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Molite za nas, sveci i svetice Božje.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ad Magnif. ant. Sanctos suos magnificávit Dóminus in salutári suo: ecce enim ex hoc beátos illos dicent omnes generatiónes.

Ant. za Veliča. Bog je uzveličao svoje svece u svojem spasenju: jer, evo, odsad će ih zvati blaženima svi naraštaji.

Oratio

Deus, qui Prædicatórum órdinem copiósa Sanctórum sóbole fecundáre dignátus es, atque in ipsis heróica ómnium virtútum mérita sublímiter coronásti, da nobis illórum sequi vestígia: ut, quos hódie sub una celebritáte venerámur in terris, iis perpétua tandem festivitáte associémur in cælis. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si se udostojao obdariti Red propovjednika brojnim potomstvom svetaca i u njima si slavno okrunio junačke zasluge svih kreposti; daj nam da slijedimo njihove stope: da se onima koje danas štujemo jednim slavljem na zemlji, na koncu pridružimo u vječnom slavlju na nebesima. Po Gospodinu.

15. studenoga

Sv. Albert Veliki

I. VEČERNJA

AD I VESPERAS, sicubi festum gradu I classis celebratur.

Super psalmos ant. O doctor óptime, Prædicatórum decus, Germániæ splendor, Ecclésiæ sanctæ colúmna áurea, beáte Albérte, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Psalmus Laudáte, púeri, cum ceteris [270].

Capitulum

3 Reg. 3

Quia postulásti tibi sapiéntiam, ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intélligens.

℟. Visi sunt beátæ Mechthíldi Albértus et Thomas velut duo prænóbiles príncipes cæléstia penetráre: Angeli magni præcedébant eos, * Et sic pervenérunt Ante thronum Dei. ℣. Verba, quæ scrípserant, in vestiméntis eórum velut áureis lítteris inscrípta apparébant. - Et sic pervenérunt. - Glória. - Ante thronum Dei.

NA I. VEČERNJOJ, ako se negdje slavi kao blagdan I. razreda.

Ant. za psalme. O naučitelju predobri, uresu propovjednika, sjaju Njemačke, zlatni stupe svete Crkve, blaženi Alberte, moli za nas Sina Božjega.

Psalam Laudáte, púeri s ostalima [270].

Poglavlje

3 Kr 3

Jer si molio za sebe mudrost, evo, učinio sam ti prema tvojim riječima, i dao sam ti mudro i razumno srce.

℟. Blažena Mehtilda vidjela je Alberta i Tomu kako poput dva preplemenita poglavara ulaze na nebesa: Veliki anđeli išli su pred njima, * I tako su došli pred prijestolje Božje. ℣. Riječi, koje su napisali, pokazale su se na njihovoj odjeći kao napisane zlatnim slovima. - I tako su došli. - Slava. - Pred prijestolje Božje.

Hymnus et versiculus ut ad II Vesperas 474.

Ad Magnif. ant. Albértus, Dei præco ac miníster assíduus, Christi pacem ubíque firmávit.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fídei subiciénda magnum effecísti: da nobis, quæsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis, ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

Himan i zaziv kao na II. večernjoj str. 474.

Ant. za Veliča. Albert, Božji glasnik i postojani službenik, učvrstio je posvuda Kristov mir.

Molitva

Bože, koji si blaženog Alberta, biskupa tvojega i naučitelja, učinio velikim u podlaganju ljudske mudrosti božanskoj vjeri, daj nam, molimo, da tako budemo privrženi njegovu naučavanju da bismo mogli uživati savršeno svjetlo u nebu. Po Gospodinu.

SV. MISA

Officium

Eccli. 15

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. ℣. Jucunditátem, et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Glória Patri.

Oficij

Crkv 15

Usred Crkve otvorio je Gospodin usta njegova i napunio ga duhom mudrosti i razuma, ogrnuo ga je odjećom slave. ℣. Veselje i klicanje prikupio mu je kao blago. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fídei subjiciénda magnum effecísti: da nobis, quæsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis; ut luce perfécta fruámur in cælis: Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si blaženog Alberta, biskupa tvojega i naučitelja, učinio velikim u podlaganju ljudske mudrosti božanskoj vjeri, daj nam, molimo, da tako budemo privrženi njegovu naučavanju da bismo mogli uživati savršeno svjetlo u nebu. Po Gospodinu.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 7

Optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ: Et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum; quóniam omne aurum in comparatióne illius, aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illius. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam: quóniam inexstinguíbile est lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus, et lætátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei.

Čitanje knjige Mudrosti.

Mudr 7

Tražio sam i dana mi je pamet, zazvao sam, i došao je u me duh mudrosti; i stavio sam je ispred kraljevstava i prijestolja, i držao sam da bogatstvo prema njoj nije ništa. Niti sam s njom usporedio dragi kamen, jer je sve zlato prema njoj kao malo pijeska, a s obzirom na nju srebro se smatra kao blato. Ljubio sam je više nego zdravlje i ljepotu, i odlučio sam je uzeti za svoje svjetlo, jer je njezino svjetlo neugasivo. A s njom su mi došla sva dobra i nebrojena čast po njezinim rukama; i radovao sam se u svemu, jer je preda mnom išla ova mudrost, a nisam znao da je ona majka svih ovih dobara. Naučio sam je bez himbe, i predajem je bez zavisti, i ne skrivam njezinu čast. Beskrajno je, naime, blago ljudima: koji su se njime služili, postali su dionicima Božjega prijateljstva.

℟. Eccli. 44 Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Invéntus est justus et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.
Allelúia, allelúia. ℣. Vere magnus est in cælis Albértus ille fidélis, qui fecit quod dócuit. Allelúia.

℟. Crkv 44 Evo velikog svećenika koji se u svoje dane svidio Bogu. ℣. Našao se pravednim i u vrijeme srdžbe postao je pomirenje.
Aleluja, aleluja. ℣. Uistinu, velik je na nebesima onaj vjerni Albert, koji je činio ono što je naučavao. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Matth. 5

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus: ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut prophétas: Non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: donec tránseat cælum et terra, iota unum, aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.
Mt 5

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori. Niti se upali svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti. Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude. Tko, dakle, ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako

fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: Qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

nauči ljude, zvat će se najmanjim u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će se zvati velikim u kraljevstvu nebeskom.

Offertorium

Ps. 88

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Prikazna pjesma

Ps 88

Moja je istina i moje milosrđe s njim: i u moje ime uzdignut će se njegova snaga.

Secreta

Sacrifíciis præséntibus, Dómine, quæsumus, inténde placátus: ut quod Passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus, beáti Albérti intercessióne et exémplo, pio consequámur afféctu. Per eúmdem Dóminum.

Tajna

Ove žrtve, molimo, Gospodine, milostivo pogledaj: da ono što činimo u otajstvu Muke Sina tvojega Gospodina našega, po zagovoru i primjeru blaženoga Alberta, slijedimo pobožnim čuvstvima. Po istom Gospodinu.

Communio

Matth. 25

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Pričesna pjesma

Mt 25

Gospodine, predao si mi pet talenata; evo, stekao sam s njima drugih pet. Dobro, slugo dobri i vjerni, jer si bio vjeran u malom, postavit ću te nad mnogim, uđi u veselje svojega Gospodina.

Postcommunio

Per hæc sancta quæ súmpsimus, ab hóstium nos, Dómine, impugnatióne defénde; et intercedénte beáto Albérto, Confessóre tuo atque Pontífice, perpétua pace respiráre concéde: Per Dóminum.

Popričesna

Po ovim svetinjama koje smo primili, Gospodine, brani nas od navale neprijatelja; i po zagovoru blaženoga Alberta, priznavaoca tvojega i biskupa, dopusti da odahnemo u vječnom miru. Po Gospodinu.

Quando de S. Alberto Magno celebratur per annum ex voto vel devotione extra Septuagesimam et tempus Paschale, omnia fiant ut supra, excepto Credo.

Kada se tijekom godine slavi sv. misa o sv. Albertu Velikom iz zavjeta ili pobožnosti, izvan Sedamdesetnice i uskrsnog vremena, sve se govori kao što je gore navedeno, osim Vjerovanja.

Infra Septuagesimam

Tractus

Eccli. 50

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis. ℣. Et quasi sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis. ℣. Quasi lília quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis. ℣. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. ℣. Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso.

Nakon Sedamdesetnice

Zavlaka

Crkv 50

Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao pun mjesec u svojim danima. ℣. I kao žarko sunce: tako on zasja u Božjem hramu. ℣. Kao sjajna duga između oblaka slave, i kao cvijet ruža u danima proljeća. ℣. Kao ljiljani koji rastu pokraj voda, i kao tamjan u danima ljeta. ℣. Kao žarki oganj, i tamjan koji izgara u ognju. ℣. Kao posuda čistog zlata, urešena svakim dragim kamenjem.

Temp. Resur. secundum Allelúia. ℣. Matth. 28 Angelus Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum. Allelúia.

U uskrsnom vremenu druga Aleluja. ℣. Mt 28 Anđeo Gospodnji siđe s neba i pristupivši otkotrlja kamen i sjede na nj. Aleluja.

Temp. Ascens. secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Pro denário vitæ ætérnæ ad laborándum in vínea tua me, Dómine, primo mane conduxísti.

Ant. za psalme. Unajmio si me, Gospodine, da od ranog jutra radim u tvojem vinogradu za denar vječnoga života.

Psalmi de Communi unius Confessoris [280].

Psalmi kao na blagdane jednog ispovjednika [280].

Capitulum

3. Reg. 3

Quia postulásti tibi sapiéntiam, ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intélligens.

Poglavlje

3 Kr 3

Jer si molio za sebe mudrost, evo, učinio sam ti prema tvojim riječima, i dao sam ti mudro i razumno srce.

Hymnus

Eia festívis celebrétur hymnis
Nomen Albérti résonans ubíque:
Sanctus ac Doctor mérito vocátur
Magnus in orbe.

Himan

Evo, himnima blagdanske slave
Ime Alberta posvuda odjekuje
S pravom je nazvan svetac i učitelj
Velik u svijetu.

Digna Guzmáni sóboles refúlsit;
Asperam vixit sine labe vitam,
Ac Dei verbum dócuit poténtis
Arte loquélæ.

Rite, doctrínæ rádiis supérnæ,
Méntium densas ténebras fugávit,
Et gregem pastor pius ad salútis
Páscua duxit.

Panis et vini spécie laténtem
Extulit Christum rédamans, adórans:
Vírginem fervens cóluit Maríam
Pacis amátor.

Christe, Rex regum, tibi sit potéstas:
Sit decus, virtus, honor atque Patri,
Et Paracléto páriter resúltet
Glória in ævum. Amen.

℣. Ora pro nobis, beáte Albérte.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. Deus scientiárum, Dómine, te toto corde et ore laudámus atque benedícimus, quia de pátribus nostris magnum suscitásti doctórem.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fídei subiciénda magnum effecísti: da nobis, quæsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis; ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

Dostojni Guzmanov potomak zasja;
Strogi život vodi bez ljage i mane,
I naučava riječ silnoga Boga
Govorom vještim.

Ispravno zrakama nauka višnjeg,
Tjera guste tmine iz ljudskih duša,
I blagi pastir vodi svoje stado
Na pašnjak spasa.

Pod prilikom kruha i vina tajnog
Uzdiže Krista uz ljubav i poklon
I Djevicu Mariju žarko štuje
Ljubitelj mira.

Kralju kraljeva, Kriste, tebi vlast:
Kao i Ocu vazda dika, moć, čast
I Tješitelju jednako odjekne
Slava u vijeke. Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Alberte.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ant. za Veliča. Bože, Gospodaru znanja, hvalimo te i blagoslivljamo svim srcem i ustima, jer si među našim ocima podigao velikog naučitelja.

Molitva

Bože, koji si blaženog Alberta, biskupa tvojega i naučitelja, učinio velikim u podlaganju ljudske mudrosti božanskoj vjeri, daj nam, molimo, da tako budemo privrženi njegovu naučavanju da bismo mogli uživati savršeno svjetlo u nebu. Po Gospodinu.

1. prosinca

Bl. Ivan iz Vercellija

SV. MISA

Officium

Ps. 36

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. ℣. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. Glória Patri.

Oficij

Ps 36

Usta pravednika razmatrat će mudrost, i njegov jezik govorit će što je pravedno: zakon Boga njegova u srcu je njegovu: i neće posrnuti njegovi koraci. ℣. Nemoj zavidjeti zlobnicima, niti se uznemiravati radi onih koji čine bezakonje. Slava Ocu.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem mirábili prudéntia et fortitúdine claréscere voluísti; ipso interveniénte, concéde ut família tua semper et ubíque salúbri regímine gubernétur. Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji si htio da blaženi Ivan zasja čudesnom razboritošću i jakošću; podaj po njegovu zagovoru da se tvojom obitelji uvijek i svugdje upravlja spasonosnim vladanjem. Po Gospodinu.

Léctio Libri Sapiéntiæ.

Eccli. 31

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit: Ideo stabilíta

Čitanje knjige Mudrosti.

Crkv 31

Blago čovjeku koji se nađe bez ljage i ne teži za zlatom, niti se uzda u novac i blago. Tko je taj, da ga pohvalimo? U svojem je životu učinio divna djela. Koji je u tome prokušan i savršen, imat će vječnu slavu. Koji je mogao sagriješiti, ali nije sagriješio, učiniti zlo, ali nije učinio. Zato su njegova djela ustanovljena u Gospodi-

sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

nu, a njegove će milostinje naviještati čitava skupština svetih.

℟. Ps. 20 Dómine, præveníst eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te: et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

℟. Ps 20 Gospodine, pretekao si ga slatkim blagoslovom: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja. ℣. Od tebe je tražio život: i ti si mu dao dug život u vijeke vjekova.

Allelúia, allelúia. ℣. Osee 14 Justus germinábit sicut lílium, et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Oze 14 Pravednik će rasti kao ljiljan i cvjetat će dovijeka pred Gospodinom. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 12

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes: Amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam si sciret pa-

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 12

U ono vrijeme Isus reče svojim učenicima: Neka budu opasani vaši bokovi i upaljene svjetiljke u vašim rukama, a vi budite slični slugama koji očekuju svojega gospodara, kada se vraća sa svadbe, da mu smjesta otvore vrata, čim dođe i pokuca. Blago onim slugama koje gospodar kada dođe, nađe budnima. Zaista, kažem vam da će se sam pripasati, narediti im da sjednu za stol i poslužiti ih. Blago tim slugama, ako ih tako nađe: došao on bilo o drugoj, bilo o trećoj straži. Pazite: Kada bi domaćin znao u koji čas dolazi kradljivac, ne bi

terfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

dopustio potkopati svoju kuću. Zato budite pripravni i vi, jer će Sin Čovječji doći u čas kada vi i ne slutite.

Offertorium

Ps. 20

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Prikazna pjesma

Ps 20

Ispunio si želju duše njegove i nisi odbio molbu usana njegovih: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja.

Secreta

Oblátis Dómine placáre munéribus; et intercedénte beáto Joánne, déxteram tuam in Ecclésiæ subsídium cleménter exténde: ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, fídei unitáte et pacis abundántia lætétur. Per Dóminum.

Tajna

Neka te umilostive, Gospodine, prineseni darovi; i zagovorom blaženog Ivana, pruži svoju desnicu u pomoć Crkvi: da se, uništenjem protivština i svih zabluda, raduje jedinstvu vjere i obilju mira. Po Gospodinu.

Communio

Matth. 19

Amen dico vobis, quod vos, qui reliquístis ómnia, et sécuti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Pričesna pjesma

Mt 19

Zaista, kažem vam da ćete vi, koji ste sve ostavili i slijedili me, stostruko primiti i posjedovat ćete vječni život.

Postcommunio

Sacris dápibus refécti, tibi Dómine grátias persólvimus: tuam misericórdiam deprecántes, ut méritis et intercessióne beáti Joánnis a peccatórum néxibus absolúti; ad cæléstem pátriam per sémitas perfectiónis contendámus. Per Dóminum.

Popričesna

Okrijepljeni svetom gozbom, tebi Gospodine iskazujemo zahvale: moleći tvoje milosrđe, da po zaslugama i zagovoru blaženoga Ivana, odriješeni od okova grijeha, nastojimo doći u nebesku domovinu stazama savršenstva. Po Gospodinu.

Liturgija na dan posvećenja crkve

Na dane i godišnjice posvećenja crkava, liturgija ističe svu uzvišenost Božje kuće. O ovoj uzvišenosti govore i dominikanski pisci, posebno ističući poštovanje koje čovjek treba iskazati svetosti crkve.

Tako Humbert iz Romansa u svojem tumačenju dominikanskih konstitucija objašnjava kako sveti predmeti, koji se nalaze u crkvi, zahtijevaju veliko poštovanje redovnika:

> „Et vere stare debet cum reverentia psallens frater in ecclesia: locus enim in quo stat locus sanctus est. Altaria, cruces, imagines, reliquiae, inter quae stat, magnae dignitatis sunt; multitudo etiam fratrum, qui honorandi etiam sunt; circumstant angeli, in quorum conspectu psallit; respicit ille cui adstat, qui summa majestas est: et haec omnia requirunt reverentiam.“ [99]
>
> („I zaista, brat koji pjeva psalme u crkvi treba stajati s poštovanjem: jer mjesto na kojem stoji sveto je mjesto. Oltari, križevi, slike, relikvije, među kojima stoji, imaju veliko dostojanstvo. Također, mnoštvo braće, koju također treba častiti. Uokolo stoje anđeli, pred čijim pogledom pjeva psalme. Gleda i Onaj radi kojega stoji, koji je vrhovno veličanstvo: i sve ovo traži poštovanje.“)

Sv. Albert Veliki povezuje strahopoštovanje koje trebamo imati prema crkvi kao građevini sa strahopoštovanjem koje trebamo imati prema svetim sakramentima, koji se dijele u crkvi, a posebno

---

[99] Humbertus de Romanis, *Opera de vita regulari*, vol. II., ed. J. J. Berthier, Romae, 1889., str. 103.

prema Presvetom Oltarskom Sakramentu, ističući:

„...oportet quod ad sacramentum omnis tremat et paveat creatura. Et hoc est quod dicit Jacob, Genes. XXVIII, 17: *Pavensque, Quam terribilis est, inquit, locus iste! non est hic aliud nisi domus Dei, et porta coeli.* Et supra, v. 16: *Vere Dominus est in loco isto, et ego nesciebam*. Quamvis autem omnis locus pavendus et terribilis sit, in quo Deus sua ostendit sacramenta, tamen locus specierum sacramentalium specialiter est omni veneratione tremendus, ubi ostendit ea quae in cruce perfecit, ubi et saxa scissa sunt, et monumenta aperta, et ubi terra tremuit, et ipse sol globos lucis sue abscondit. Et hoc est illud reverentie signum quod dicitur, Job, XXVI, 14: *Columnae coeli contremiscunt et pavent ad nutum ejus*. Si autem sic Potestates coeli et columna tremunt in reverentia illius magnitudinis, tunc omnis homo in se concussus in reverentia ad sacramentum debet contremere et pavere.“ [100]

(„...potrebno je da na sakrament dršće i strahuje svako stvorenje. I to je ono što kaže Jakov, Post 28, 17: *I strahujući reče: Kako je strašno ovo mjesto! Ovdje nije drugo nego kuća Božja i vrata neba.* I prije toga, v. 16: *Zaista, Gospodin je na ovom mjestu, a ja to nisam znao*. No, iako je vrijedno drhtanja i strahovanja svako mjesto u kojem je Bog pokazao svoja otajstva, ipak mjesto u kojem se nalaze sakramentalne prilike na poseban je način vrijedno svakog strahopoštovanja, gdje pokazuje ono što je učinio na Križu, gdje su se i stijene raspuknule, i grobovi otvorili, i gdje se zemlja zatresla i gdje je samo sunce sakrilo zrake svoje svjetlosti. I to je onaj znak poštovanja o kojem se kaže, Job 26, 11: *Stupovi neba dršću i strahuju na njegovu zapovijed*. Ako pak tako nebeske sile i stupovi dršću u poštovanju prema njegovoj Veličini, tada svaki čovjek trebao potresen drhtati i strahovati u poštovanju prema sakramentu.“)

---

[100] Sv. Albert Veliki, *De sacrificio Missae*, tract. III., cap. 4.

Albertus Magnus, *Opera omnia*, ed. A. et AE. Borgnet, vol. 38., Parisiis, 1899., str. 91.

Hrvatski dominikanac Serafin Crijević u svojoj povijesti dubrovačke dominikanske kongregacije opisuje kako je poštovanje prema svetosti crkve ostvareno među dominikancima u Dubrovniku. Kao posebno važan aspekt tog poštovanja, Crijević ističe odvojenost redovnika i svjetovanjaka u crkvi, a među svjetovnjacima odvojenost muškaraca i žena:

> „At vero in nonnullis regionibus altera earum partium dispositio fieri coepit, ut scilicet alium in sacris aedibus locum religiosi viri, alium e seculo homines, alium denique mulieres occuparent et ita in tres partes dividerentur. Is ordo in Ragusina aede nostra observatus est. Igitur divisa in duas partes seu, uti dicebant, in superiorem et inferiorem ecclesiam, haec mulieribus, illa viris destinata fuit; in qua tamen sacratior locus sacratis hominibus assignatus, qui chorus vocatur, tertiae partis numerum auxit.“ [101]
>
> („Ali, zaista u nekim krajevima počela se primjenjivati drugačija raspodjela, to jest da u svetim hramovima jedno mjesto zauzmu redovnici, drugo svjetovnjaci, a treće napokon žene, i tako se podijele na tri dijela. Ovaj red obdržava se u našem dubrovačkom hramu. Dakle, podijeljen je na dva dijela ili, kako su govorili, na gornju i donju crkvu: ova je dodijeljena ženama, a ona muškarcima. U njoj pak svetije mjesto, koje je dodijeljeno posvećenim ljudima, a koje se naziva kor, povećava broj trećim dijelom.“)

Osjećaji poštovanja prema Božjem hramu pronašli su svoj najljepši odraz u molitvama, antifonama i himnima liturgije na dan posvećenja crkve. Međutim, ne smijemo zaboraviti da liturgija, govoreći o veličanstvu i svetosti crkvenih građevina, još više govori o veličini i svetosti Crkve kao zajednice vjernika.

---

[101] Seraphinus Maria Cerva, *Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*, ur. R. Seferović, HAZU, Zagreb-Dubrovnik, str. 243.–244.

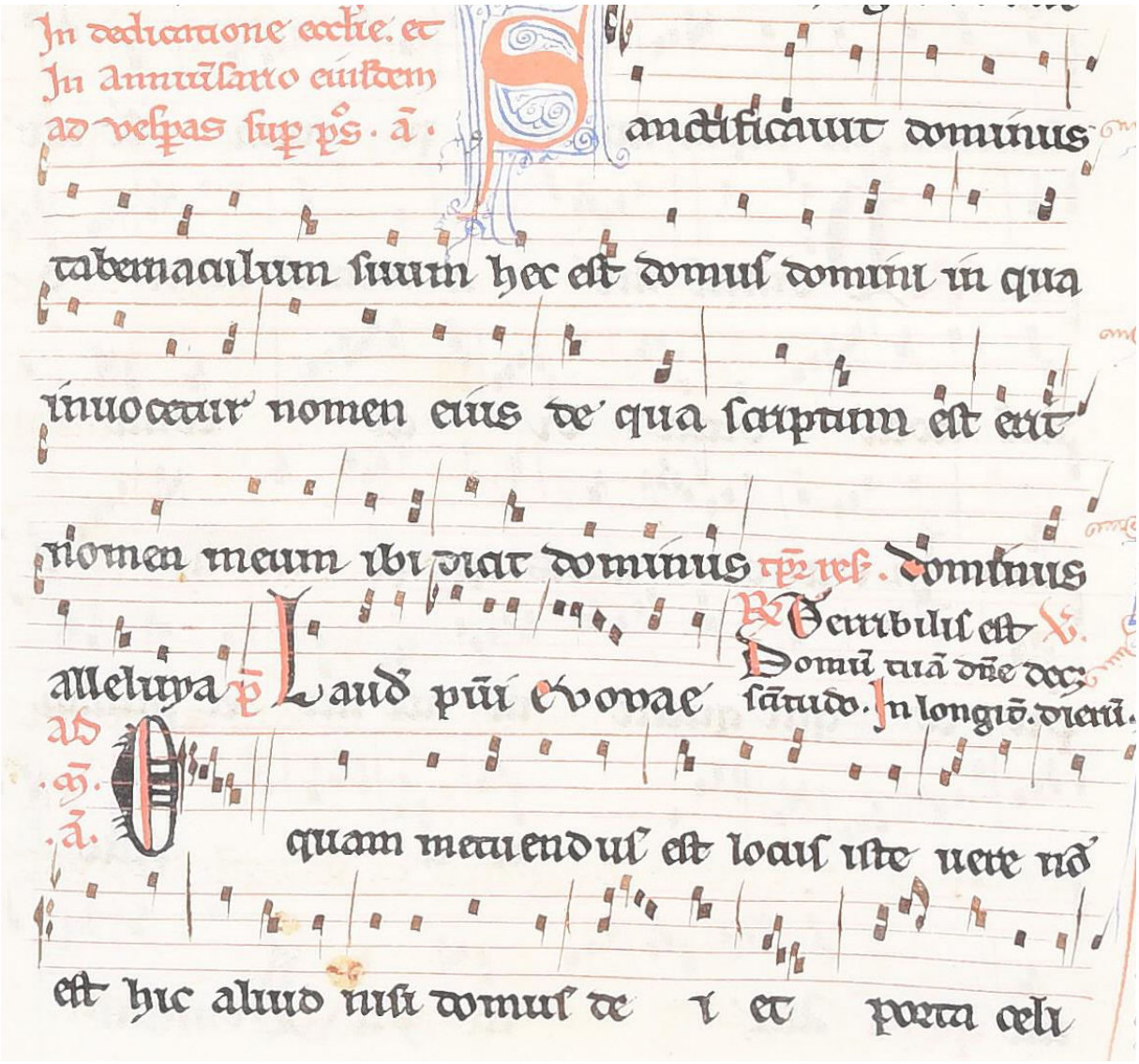

Prva večernja posvećenja crkve u Humbertovu antifonaru. Vidljive su antifona za psalme „Sanctificavit Dominus tabernaculum suum“ i antifona za Magnificat „O quam metuendus est locus iste“.

Dan ili godišnjica posvećenja crkve

I. VEČERNJA

Super psalmos ant. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: hæc est domus Dómini, in qua invocétur nomen ejus, de quo scriptum est: Erit nomen meum ibi, dicit Dóminus. T. P. Allelúia.

Psalmus Laudáte, púeri, cum ceteris [270].

Capitulum
Apoc. 21

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut spónsam ornátam viro suo.

℟. Terríbilis est locus iste. Non est hic áliud nisi domus Dei et porta cæli: * Vere étenim Dóminus est in loco isto, Et ego nesciébam. T. P. Allelúia. ℣. Cumque evigilásset Jacob quasi de gravi somno, ait. - Vere. - Glória. - Extra T. P. Et ego nesciébam. T. P. Allelúia.

Ant. za psalme. Posvetio je Gospodin svoj šator: ovo je kuća Gospodnja u kojoj će se zazivati njegovo ime, o kojem je pisano: Bit će ondje moje ime, govori Gospodin. T. P. Aleluja.

Psalam Laudáte, púeri s ostalima [270].

Poglavlje
Otk 21

Vidio sam sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi od Boga s neba, opremljen poput zaručnice nakićene za svojeg muža.

℟. Strašno je ovo mjesto. Ovdje nije drugo nego kuća Božja i vrata neba: * Jer, zaista, Gospodin je na ovom mjestu, i ja to nisam znao. T. P. Aleluja. ℣. Kad se Jakov probudio kao iz teškog sna, reče. - Jer, zaista. - Slava. - Extra T. P. I ja to nisam znao. T. P. Aleluja.

Hymnus

Urbs Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta
Ut sponsáta cómite:

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ et muri ejus
Ex auro puríssimo:

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus:
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides
Suis coaptántur locis
Per manus Artíficis:
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Himan

Blaženi Jeruzaleme,
Božanskog mira gledanje,
Od živog stijenja tvrđavo,
Što k vječnom svodu dopireš,
Od anđela okrunjena
Zaručnica od djevera.

Nova koja dođe s neba
I u svadbenoj odaji,
Okićena zaručnica
Združuje se s Gospodinom:
Ulice i zidovi joj
Od zlata najčišćega.

Vrata blješte biserima
Svima sad otvorena:
Ali krepošću zasluga
Ondje svaki ulazi
tko zbog imena Kristova
Ovdje patnje podnosi.

Udarcima, pritiscima
Ulašteno kamenje
Postavlja na svoja mjesta
Graditelj kao stijenje
Pripravljeno da ostane
Na svetim vazda zgradama.

Slava i vječna čast Bogu
Zauvijek Svevišnjemu
Jedna čast Ocu i Sinu,
I slavnom Tješitelju:
Kojemu hvala i vlast
U vječne vijeke vjekova.
Amen.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. T. P. Allelúia.
℟. In longitúdinem diérum. T. P. Allelúia.

Ad Magnif. ant. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cæli. T. P. Allelúia.

In anniversario Dedicationis

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repæséntas incólumes; exáudi preces pópuli tui: et præsta ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis; templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra: et concéde ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

℣. Kući tvojoj, Gospodine, dolikuje svetost. T. P. Aleluja.
℟. U sve dane. T. P. Aleluja.

Ant. za Veliča. O kako je strašno ovo mjesto! Zaista, ovdje nije drugo, nego kuća Božja i vrata neba. T. P. Aleluja.

Na godišnjicu posvećenja

Molitva

Bože, koji nam daješ da svake godine slavimo dan posvećenja ovoga svetog hrama tvojega i da vazda živi i zdravi sudjelujemo u svetim otajstvima, usliši molitve svojega puka i podaj da se svatko tko uđe u ovaj hram, da te zamoli za koju milost, razveseli jer je sve dobio. Po Gospodinu.

Na sam dan posvećenja

Molitva

Bože, koji nevidljivo sve držiš, a ipak za spasenje ljudskog roda vidljivo pokazuješ znakove svoje moći: prosvijetli ovaj hram po moći svojeg boravka, i podaj da svi koji se ovdje skupe radi molitve, iz koje god nevolje vapili k tebi, postignu dobročinstva tvoje utjehe. Po Gospodinu.

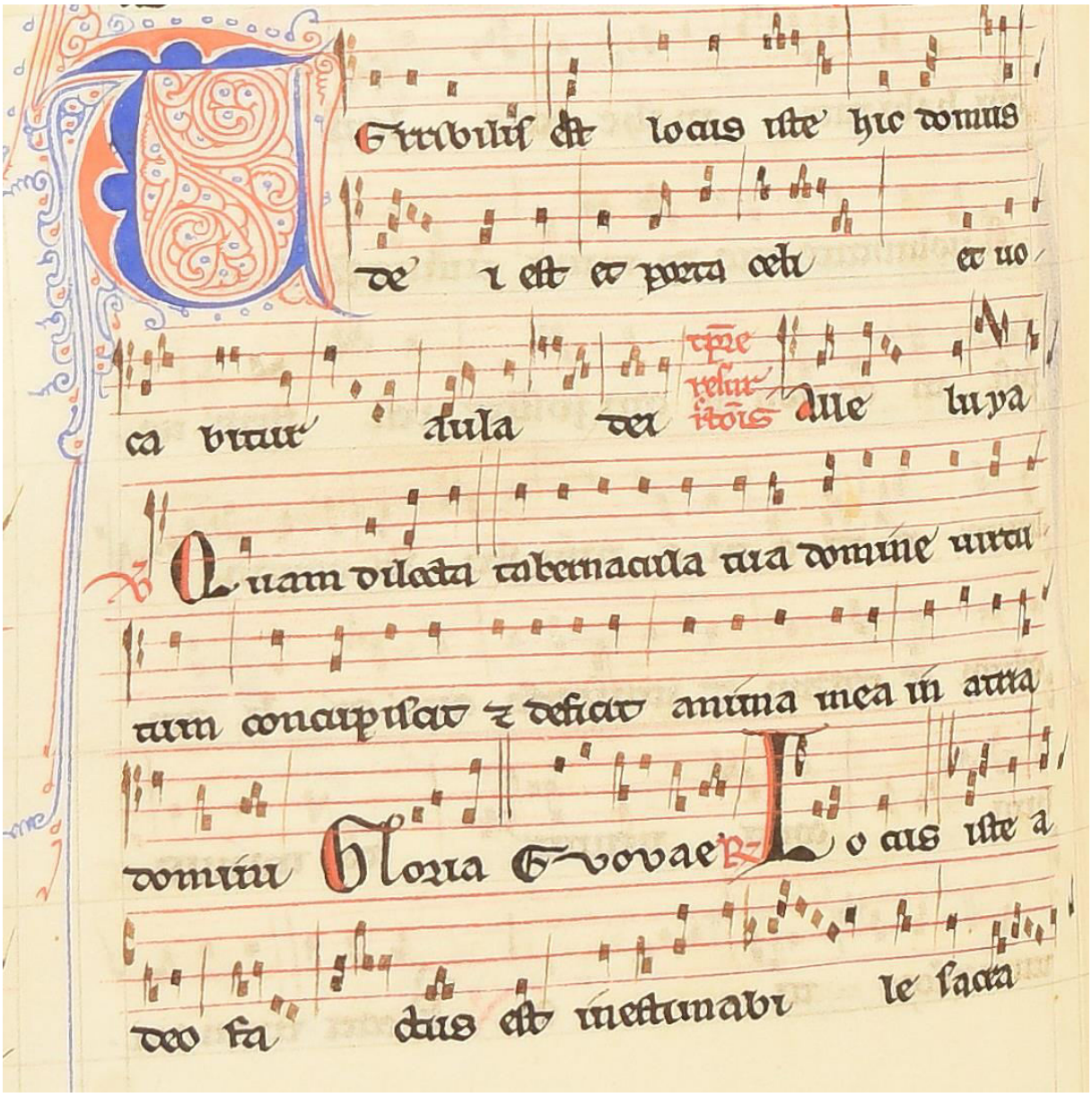

Početak sv. mise na dan posvećenja crkve u Humbertovu gradualu: oficij „Terribilis est locus iste“

SV. MISA

Officium

Gen. 28

Terríbilis est locus iste! hic domus Dei est, et porta cæli, et vocábitur aula Dei. Temp. Pasch. Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 83 Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repæséntas incólumes; exáudi preces pópuli tui: et præsta, ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur; cuncta se impetrásse lætétur: Per Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 21

In diébus illis: Vidi sanctam civitátem Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus

Oficij

Post 28

Strašno je ovo mjesto! Ovdje je dom Gospodnji i vrata nebeska, i zvat će se dvor Božji. T. P. Aleluja, aleluja. ℣. Ps 83 Kako su mili stanovi tvoji, Gospodine nad vojskama: duša moja čezne i gine za dvorima Gospodnjim. Slava Ocu.

Molitva

Bože, koji nam daješ da svake godine slavimo dan posvećenja ovoga svetog hrama tvojega i da vazda živi i zdravi sudjelujemo u svetim otajstvima, usliši molitve svojega puka i podaj da se svatko tko uđe u ovaj hram, da te zamoli za koju milost, razveseli jer je sve dobio. Po Gospodinu.

Čitanje knjige Otkrivenja
bl. Ivana apostola.

Otk 21

U one dane vidio sam sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi od Boga s neba, opremljen poput zaručnice nakićene za svojeg muža. I čuo sam s prijestolja jaki glas kako objavljuje: Evo Božjeg šatora među ljudima, i boravit će s njima. I oni će biti njegov narod

ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus: Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce, nova fácio ómnia.

i sam će Bog biti s njima Bog njihov. I Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju: i smrti više neće biti, niti će više biti tuge ni jauka ni boli, jer je prošlo što je bilo prije. I onaj koji je sjedio na prijestolju reče: Evo sve činim novo.

℟. Locus iste a Deo factus est, inæstimábile sacraméntum, irreprehensíbilis est. ℣. Deus, cui astat Angelórum chorus, exáudi preces servórum tuórum.

℟. Bog je učinio ovo mjesto: neprocjenjivo otajstvo, nepovredivo je. ℣. Bože, koga dvori zbor anđela, usliši molbe slugu svojih.

Allelúia, allelúia. Ps. 137 Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia.

Aleluja, aleluja. Ps 137 Klanjat ću se u svetom hramu tvojemu i slavit ću ime tvoje. Aleluja.

Infra Septuagesimam, omissio Allelúia et Versu sequenti, dicitur:

Poslije Sedamdesetnice umjesto Aleluja i stiha koji slijedi, govori se:

Tractus

Matth. 21

Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus. ℣. Luc. 11 In ea omnis, qui petit, áccipit: et qui quærit, ínvenit: et pulsánti aperiétur. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta: bene fundáta est supra firmam petram.

Zavlaka

Mt 21

Kuća moja, zvat će se kuća molitve, govori Gospodin. ℣. Lk 11 U njoj svatko tko moli, prima: i tko traži, nalazi: i onomu tko kuca, otvorit će se. ℣. Ovo je kuća Gospodnja čvrsto sazidana: dobro je utemeljena na tvrdoj stijeni.

Temp. Pasch. omittitur Responsorium, et ejus loco dicitur:

U uskrsnom vremenu izostavlja se responzorij, i na njegovu mjestu moli se:

Allelúia, allelúia. ℣. Ps. 137 Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia.

Aleluja, aleluja. ℣. Ps 137 Klanjat ću se u svetom hramu tvojemu i slavit ću ime tvoje. Aleluja.

Allelúia. ℣. Rom 6 Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Allelúia.

Aleluja. ℣. Rim 6 Krist uskrsnuvši od mrtvih više ne umire, smrt njime više neće vladati. Aleluja.

Tempore Ascensionis secundum

Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća druga

Aleluja. ℣. Ef 4 Uzlazeći Krist na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 19

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce, vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives: et quærébat vidére Jesum, quis esset: et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in arborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachæe, féstinans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et féstinans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurbant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Stans au-

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 19

U ono vrijeme uđe Isus u Jerihon i prođe kroz grad. I eto čovjeka imenom Zakej: i bijaše on prvak carinika, i to bogat. I želio je vidjeti tko je Isus, ali ne mogaše od mnoštva, jer je bio niska rasta. I potrča naprijed, popne se na smokvu da ga vidi, jer je onuda imao proći. Kad Isus dođe na to mjesto, opazi ga i reče mu: Zakeju, žurno siđi, jer danas mi je proboraviti u tvojoj kući. I žurno siđe i primi ga sav radostan. A svi koji to vidješe stadoše mrmljati što je svratio čovjeku grešniku. A Zakej usta i reče Gospodinu: Evo, Gospodine, polovicu svojeg imanja dajem siromasima. I ako sam koga u čemu

tem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce, dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Jesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quærere et salvum fácere, quod períerat.

prevario, vraćam četverostruko. Reče mu Isus: Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer i on je sin Abrahamov. Jer je Sin Čovječji došao da potražiti i spasi on što je bilo izgubljeno.

Offertorium

1 Paral. 29

Dómine Deus, in simplicitáte cordis mei lætus óbtuli univérsa: et pópulum tuum, qui repertus est, vidi cum ingénti gáudio: Deus Israël, custódi hanc voluntátem. T. P. Allelúia.

Prikazna pjesma

1 Ljet 29

Gospodine Bože, radostan sam ti prikazao sve u jednostavnosti srca svojega. I vidjeh puk tvoj ovdje prisutan u velikoj radosti. Bože Izraelov, čuvaj ovu volju. T. P. Aleluja.

In ipsa ecclesia dedicata dicatur:

Secreta

Annue, quæsumus Dómine, précibus nostris, ut quicúmque intra templi hujus, cujus anniversárium dedicatiónis diem celebrámus, ámbitum continémur, plena tibi atque perfécta córporis et ánimæ devotióne placeámus: ut, dum hæc vota præséntia réddimus, ad ætérna prǽmia, te adjuvánte, perveníre mereámur. Per Dóminum.

U samoj posvećenoj crkvi govori se:

Tajna

Usliši, molimo, Gospodine, naše molitve kad smo se okupili u ovom hramu da svetkujemo godišnjicu njegova posvećenja, neka ti ugodimo nadasve žarom svega našega bića i dok ti prinosimo ove želje da zavrijedimo doći do vječne nagrade. Po Gospodinu.

Extra ecclesiam dedicatam dicatur:

Secreta

Annue, quæsumus, Dómine, précibus nostris, ut, dum hæc vota præséntia réddimus, ad ætérna prǽmia, te adjuvánte, perveníre mereámur. Per Dóminum.

Communio

Matth. 21 et Luc. 11

Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit: et qui quærit, ínvenit: et pulsánti aperiétur. T. P. Allelúia, allelúia.

Postcommunio

Deus, qui Ecclésiam tuam sponsam vocáre dignátus es, ut quæ habéret grátiam per fídei devotiónem, habéret étiam ex nómine pietátem; da, ut omnis hæc plebs nómini tuo sérviens, hujus vocábuli consórtio digna esse mereátur: et Ecclésia tua in templo, cujus anniversárius dedicatiónis dies celebrátur, tibi collécta, te tímeat, te díligat, te sequátur; ut dum júgiter per vestígia tua gráditur, ad cæléstia promíssa, te ducénte, perveníre mereátur: Qui vivis.

Izvan same posvećene crkve:

Tajna

Usliši, molimo, Gospodine, naše molitve i dok ti prinosimo ove želje da zavrijedimo doći do vječne nagrade. Po Gospodinu.

Pričesna pjesma

Mt 21 i Lk 11

Kuća moja, zvat će se kuća molitve, govori Gospodin. U njoj svatko tko moli, prima: i tko traži, nalazi: i onomu tko kuca, otvorit će se. T. P. Aleluja, aleluja.

Popričesna

Bože, koji si se udostojao nazvati Crkvu svojom zaručnicom, kako bi ona koja ima milost po zavjetu vjere, imala također po imenu pobožnost; podaj da čitav ovaj puk, koji služi tvojem imenu, zasluži da bude dostojan sudioništva ovog naziva; i da se tvoja Crkva u hramu, čija se godišnjica posvećenja slavi, tebi okupljena, tebe boji, da tebe ljubi, tebe slijedi; kako bi postojano stupajući tvojim koracima, zaslužila pod tvojim vodstvom stići do nebeskih obećanja: Koji živiš.

In ipsa vero die Consecrationis Ecclesiae, et per totam Octavam, quando de Dedicatione agitur, Missa dicitur etiam ut supra in Anniversario Dedicationis, juxta exigentiam temporis; exceptis Orationibus, quae dicuntur ut sequitur.

Na sam dan posvećenja crkve, i kroz cijelu osminu, kada je riječ o posvećenju, misa se govori također kao gore na godišnjicu posvećenja, u skladu s vremenom; osim molitava koje se govore kako slijedi.

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis; templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra: et concéde, ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt; ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur: Per Dóminum.

Molitva

Bože, koji nevidljivo sve držiš, a ipak za spasenje ljudskog roda vidljivo pokazuješ znakove svoje moći: prosvijetli ovaj hram po moći svojeg boravka, i podaj da svi koji se ovdje skupe radi molitve, iz koje god nevolje vapili k tebi, postignu dobročinstva tvoje utjehe. Po Gospodinu.

Secreta

Omnípotens sempitérne Deus, templum hoc nómini tuo dedicátum, cælésti virtúte et benedictióne sanctífica; et ómnibus in te sperántibus auxílii tui munus osténde: ut hic et sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum.

Tajna

Svemogući vječni Bože, nebeskom krepošću i blagoslovom posveti ovaj hram, koji je posvećen tvojem imenu; i svima koji se uzdaju u tebe pokaži dar svoje pomoći: da se ovdje postiže i krepost sakramenata i učinak zavjeta. Po Gospodinu.

Postcommunio

Quæsumus, omnípotens Deus; ut hoc in loco, quem nómini tuo indígni dedicávimus, cunctis peténtibus aures tuæ pietátis accómmodes: Per Dóminum.

Popričesna

Molimo, svemogući Bože, da na ovom mjestu, koje smo mi nedostojni posvetili tvojem imenu, svima koji mole pružiš uši svoje blagosti. Po Gospodinu.

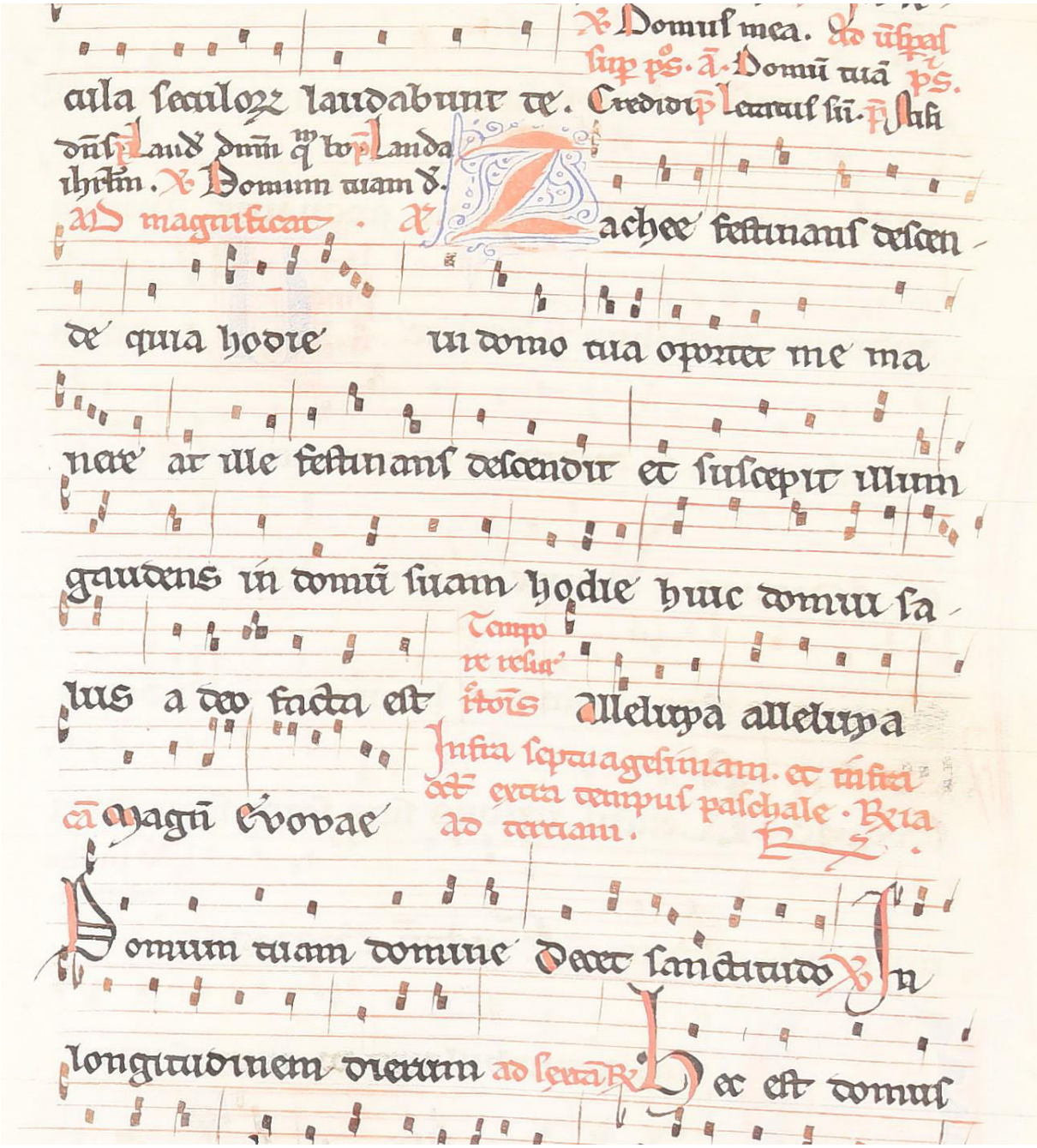

Druga večernja posvećenja crkve u Humbertovu antifonaru. U središtu možemo vidjeti antifonu za Magnificat „Zachaee, festinans descende“.

II. VEČERNJA

Super psalmos ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. T. P. Allelúia.

Ant. za psalme. Kući tvojoj, Gospodine, dolikuje svetost u sve dane. T. P. Aleluja.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Psalam 115.

Uzvjerovao sam, i zato sam rekao: * Ja sam veoma ponižen.

Rekao sam u svojem ispadu: * Svaki je čovjek lažac.
Što ću uzvratiti Gospodinu * za sve što mi je učinio?
Uzet ću kalež spasenja * i prizvat ću ime Gospodnje.
Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje pred čitavim pukom njegovim: * dragocjena je u očima Gospodnjim smrt svetih njegovih:
O Gospodine, jer ja sam sluga tvoj: * ja sam sluga tvoj i sin službenice tvoje.
Razriješio si okove moje: * tebi ću žrtvovati žrtvu hvale, i zazvat ću ime Gospodnje.
Izvršit ću Gospodinu zavjete svoje pred licem svega puka njegova: * u predvorjima doma Gospodnjega, usred tebe, Jeruzaleme.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 121

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos et próximos meos * loquébar pacem de te:
Propter domum Dómini Dei nostri * quæsívi bona tibi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 121.

Obradovah se u onome što mi je rečeno: * Ići ćemo u dom Gospodnji.
Već stoje noge naše * na vratima tvojim, Jeruzaleme!

Jeruzalem koji se zida kao grad: * u kojem se sve drži skupa.

Jer tamo su se penjala plemena, plemena Gospodnja * svjedočanstvo Izraelovo, da slave ime Gospodnje.
Jer su ondje postavljene stolice sudačke, * stolice nad domom Davidovim.
Molite za ono što je za mir Jeruzalema: * i obilje onima koji te ljube.
Neka vlada mir u utvrdama tvojim: * i obilje u tornjevima tvojim.
Radi braće moje i bližnjih mojih * govorio sam mir o tebi:
Radi doma Gospodina Boga našega * tražio sam ti dobro.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.
Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 126.

Ako Gospodin ne gradi kuću, * uzalud su se trudili oni koji je grade.

Ako Gospodin ne čuva grad, * uzalud bdije koji ga čuva.

Uzalud vam je ustajati prije zore: * ustajte nakon što počinete, vi koji blagujete kruh boli.
Kad dade san ljubljenima svojim: * evo, baština su Gospodnja sinovi: nagrada je plod utrobe.
Kao strijele u rukama moćnoga: * tako sinovi potištenih.
Blago čovjeku koji ih ima do mile volje: * neće se postidjeti kad stane razgovarati s neprijateljima svojim na vratima.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Psalam 146.

Hvalite Gospodina, jer dobar je psalam: * neka bude ugodna i krasna hvala Bogu našemu.
Gospodin koji gradi Jeruzalem: * okupit će rasprešene Izraelce.
Koji ozdravlja one koji su skrušena srca: * i zavija rane njihove.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.
Koji broji množinu zvijezda: * i sve ih zove imenom.

Magnus Dóminus noster et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.
Velik je Gospodin naš, i velika je krepost njegova: * i mudrosti njegovoj nema mjere.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Gospodin koji prihvaća krotke: * a grešnike ponizuje do zemlje.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.
Pjevajte Gospodinu s hvalom: * pjevajte psalme Bogu našemu uz citru.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.
Koji zastire nebo oblacima: * i pripravlja zemlji kišu.

Qui prodúcit in móntibus fenum: * et herbam servitúti hóminum.
Koji čini da na gorama raste trava: * i bilje na službu ljudima.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.
Koji daje stoci hranu njezinu: * i mladim gavranima koji ga dozivaju.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Neće mariti za snagu konja: * niti će mu zadovoljstvo biti u nogama ljudi.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Zadovoljstvo je Gospodinu u onima koji ga se boje: * i u onima koji se ufaju u milosrđe njegovo.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion,

Psalam 147.

Hvali, Jeruzaleme, Gospodina, * hvali Boga svojega, Sione.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. T. P. Allelúia.

Jer je on utvrdio prijevornice vrata tvojih, * blagoslovio je sinove tvoje u tebi.

Koji je ogradio mirom granice tvoje, * i siti te najboljom pšenicom.

Koji šalje besjedu svoju na zemlju, * brzo teče riječ njegova.

Koji daje snijeg kao vunu, * sipa maglu kao pepeo.

Baca grad svoj kao zalogaje; * tko će podnijeti studen njegovu?

Poslat će riječ svoju i otopiti ih, * puhnut će vjetar njegov i poteći će vode.

Koji javlja riječ svoju Jakovu, * odredbe i sudove svoje Izraelu.

Nije tako učinio svakom narodu * i nije im objavio svoje sudove.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Kući tvojoj, Gospodine, dolikuje svetost u sve dane. T. P. Aleluja.

Capitulum
Apoc. 21

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut spónsam ornátam viro suo.

Hymnus ut ad I Vesperas p. 484.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. T. P. Allelúia.

℟. In longitúdinem diérum. T. P. Allelúia.

Ad Magnif. ant. Zachæe, festínans descénde: quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est. T. P. Allelúia, allelúia.

In anniversario Dedicationis

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repæséntas incólumes; exáudi preces pópuli tui: et præsta ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Vel oratio Deus, qui invisibíliter, ut supra [492].

Poglavlje
Otk 21

Vidio sam sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi od Boga s neba, opremljen poput zaručnice nakićene za svojeg muža.

Himan kao na I. večernjoj str. 484.

℣. Kući tvojoj, Gospodine, dolikuje svetost. T. P. Aleluja.

℟. U sve dane. T. P. Aleluja.

Ant za Veliča. Zakeju, brzo siđi, jer danas trebam biti u tvojoj kući. I on brzo siđe i primi ga radosno u svoju kuću. Danas je od Boga došlo spasenje u ovu kuću. T. P. Aleluja, aleluja.

Na godišnjicu posvećenja

Molitva

Bože, koji nam daješ da svake godine slavimo dan posvećenja ovoga svetog hrama tvojega i da vazda živi i zdravi sudjelujemo u svetim otajstvima, usliši molitve svojega puka i podaj da se svatko tko uđe u ovaj hram, da te zamoli za koju milost, razveseli jer je sve dobio. Po Gospodinu.

Ili molitva Deus, qui invisibíliter, kao gore [492].

MISSÆ VOTIVÆ

Singulis per hebdomadam diebus, quando fit Officium de Feria (exceptis Feriis Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Rogationum et Vigiliarum) et primo resumenda non sit Missa Dominicæ impedita, neque dicenda Missa conventualis Defunctorum, juxta Rubricas : pro Missa conventuali dici potest una ex sequentibus : Feria III de S. P. N. Dominico, ut infra. Feria IV de S. Thoma Aquin., die 7 Martii. Feria V de SS. Sacramento, ut infra, et in eis fit Memoria Feriæ de qua factum est Officium, et additur Oratio pro diversitate Temporum assignata, juxta Rubricas.

Missæ sequentes votivæ (exceptis Missis in die Creationis et Coronationis Papæ et eorum Anniversario) dici poterunt diebus juxta Rubricas non impeditis, secundum Ritum diei, de quo fit Officium. Item dici possunt Missæ votivæ privatæ de Conceptione immaculata et de Septem Doloribus B. M. V., necnon de omnibus Sanctis canonizatis, in Martyrologio descriptis, pro quibus sumitur Missa, sive propria, si habeatur, sive de Communi, mutatis mutandis. Quod si in Calendario non inscribantur, omnia dicuntur de Communi, ad libitum Sacerdotis. De Beatis non canonizatis non possunt dici Missæ votivæ; de Mysteriis vero Domini nonnisi quæ in sequentibus vel in corpore Missalis indicantur.

DE SS. TRINITATE

Officium Tob. 12

BENEDICTA sit sancta Trínitas, atque indivísa únitas : confitébimur ei, quia fecit nobíscum misericórdiam suam. T. P. Allelúia, allelúia. ℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu. Glória Patri.

Glória in excélsis, si regulariter dicitur.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere : et in poténtia majestátis adoráre unitátem; quæsumus, ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis : Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2, c. 13

FRatres : Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis, et dilectiónis erit vobíscum. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Dan. 3 Benedíctus es Dómine, qui intuéris abýssos, et sedes super Chérubim. ℣. Tob. 12 Benedícite Deum cæli, quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Allelúia, allelúia. ℣. Dan. 3 Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum : et laudábilis in sæcula. Allelúia.

Infra Septuag. Tractus Dan. 3 Benedícant te, Dómine, omnes Angeli, et sancti tui. ℣. Benedícant te cæli, terra, mare, et ómnia quæ in eis sunt. ℣. Benedíctum sit nomen glóriæ tuæ, quod est sanctum, laudábile, et gloriósum.

Temp. Resurr. secundum Allelúia. ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro,

Početak zavjetnih misa u Misalu reda propovjednika iz 1933. god.

ZAVJETNE MISE

Zavjetne ili votivne mise jesu sv. mise koje se služe za određenu posebnu nakanu ili potrebu, na čast određenog sveca ili otajstva sv. vjere. Zavjetne mise zabilježene su već u najstarijim liturgijskim knjigama zapadnih obreda (npr. mise za kišu u vrijeme suše), iako tada još nisu nosile taj naziv.

U Srednjem vijeku osobito su se raširile zavjetne mise na čast pojedinih svetaca. Razumljivo je da se u dominikanskom obredu posebno ističu sv. mise na čast sv. Dominika i dugih svetaca Reda propovjednika. Odredbe o zavjetnim misama možemo pronaći u odlukama generalnih kapitula već u prvoj polovici 13. stoljeća.

Generalni kapitul u Parizu 1239. godine određuje da se svakog tjedna treba služiti misa na čast sv. Dominika:

> „Admonemus, ut fratres nostri si vacaverit, semel in septimana celebrent in honorem beati Dominici missam conventualem, et quod in festis • IX • lectionum dicatur ad vesperas ad memoriam antiphona *Transit pauper*, ad laudes antiphona *Carnis vigor*, ad secundas vesperas *O decus Hyspanie*. In diebus vero ferialibus ad vesperas *Senescenti Iacob*, in matutinis *Imitator*.“ [102]
>
> („Opominjemo da naša braća, ako im je slobodno, trebaju jednom u tjednu slaviti konventualnu misu na čast blaženoga Dominika, i da se na blagdane sa IX. čitanja govori na večernjoj kod spomena antifona *Transit pauper*, kod hvala antifona *Carnis vigor*, na drugoj večernjoj *O decus Hispaniae*. A na ferijalne dane na večernjoj *Senescenti Iacob*, na jutarnjoj *Imitator*.“)

---

[102] *Acta Capitulorum Generalium*, ed. B. M. Reichert, Monumenta Ordinis Fratrum Praedicatorum Historica, tom. III., Romae, 1898., str. 11.

Generalni kapitul u Firenci 1272. godine napominje da se u svim dominikanskim zajednicama svakog tjedna treba služiti sv. misa na čast Blažene Djevice Marije:

> „Admonemus, quod in singulis conventibus singulis septimanis, quando fuerit feria vacans cantor provideat ut in conventu una missa de Beata Virgine celebretur.“ [103]
>
> („Opominjemo da se u svim konventima svakog tjedna, kada dođe prazna ferija, kantor treba pobrinuti da se u konventu slavi jedna misa o Blaženoj Djevici.“)

Pozivajući se na te odredbe, Cavalieri ističe navedene zavjetne mise kao baštinu Reda propovjednika (*Statera sacra*, str. 312.):

> „Propterea sub ipsa Ordinis primordia in Capitulo Gen. Florentiae 1272. et Bononiae 1275. statutum fuit, in qualibet Hebdomada, cessante impedimento, Missam fieri de Beatissima Virgine, uti de B. Patre nostro Dominico in tertiis feriis decretum fuit Parisiis. Quod itaque a Praedecessoribus summa religione custoditum patrimonium recepimus, multa nunc fiducia depromamus, tremendum peracturi mysterium, per quod *in nostris manibus* (quis non timeat, ac tremat?) *veluti in utero Virginis* (cum Augustino loquor) *Filius Dei incarnatur*.“
>
> („Zbog toga, u samim počecima Reda na generalnom kapitulu u Firenci 1272. i Bologni 1275. bilo je određeno da se svakog tjedna, ako nema zapreke, služi misa o Blaženoj Djevici, kao što je u Parizu bilo određeno za utorak o bl. ocu našemu Dominiku. To smo primili od naših prethodnika kao nasljedstvo, koje je čuvano najvećim bogoštovljem, a sada ga iznosimo s mnogo pouzdanja, kada trebamo služiti otajstvo po kojem se u *našim rukama* (tko ne bi strahovao i drhtao?) *kao u utrobi Djevice* (govorim s Augustinom) *utjelovljuje Sin Božji*.“)

---

[103] Ibid. str. 164.

Zavjetne mise našle su važno mjesto i u životu hrvatskih dominikanaca. Dovoljno je spomnuti da je poznati pučki misionar Anđeo Marija Miškov 1894. godine tražio od Svete Stolice dopuštenje da se u crkvi sv. Dominika u Splitu, na oltaru Bl. Djevice Marije Kraljice sv. Krunice, svakodnevno služi zavjetna misa Gospe od Krunice. O toj inicijativi čitamo u dominikanskom glasilu *Analecta sacri Ordinis Fratrum Praedicatorum* (Anno VI., Nov. 1898., str. 719.):

> „In ecclesia sub titulo S. Dominici Confessoris, quae Spalati adnexa est coenobio Ordinis Praedicatorum, ad altare B. Mariae Virginis Reginae SS. Rosarii dicatum, singulis per annum diebus Missa celebrari solet ex redditibus qui habentur, stipe collata inter sodales a Rosario Perpetuo nuncupatos atque inter fines Provinciae Dalmatiae eiusdem Ordinis, pro animabus defunctorum sodalium. Hinc R. P. Fr. Angelus Miskov ex Ordine memorato et Societatis a Perpetuo Rosario institutor in eadem Provincia, piis sodalium votis satisfacturus, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem PP. XIII enixis precibus rogavit, ut quotidie enuntiata Missa celebrari valeat votiva de ipsius Deiparae Virginis de Rosario.“
>
> („U crkvi pod naslovom sv. Dominika priznavaoca, koja je u Splitu pridružena samostanu Reda propovjednika, na oltaru posvećenom Bl. Djevici Mariji Kraljici Presvete Krunice, svakoga dana u godini običava se slaviti misa iz prihoda koji su prikupljeni milostinjama među članovima društva zvanog od vječnog Ružarija, i to unutar granica dalmatinske provincije istoga Reda, a za duše pokojnih članova društva. Zato je vlč. o. fr. Anđeo Miškov iz spomenutog Reda i utemeljitelj Društva vječnog Ružarija u istoj provinciji, kako bi udovoljio pobožnim željama članova društva, gorljivim molbama zamolio presvetoga našeg gospodina papu Leona XIII. da se svakodnevno spomenuta misa može slaviti kao zavjetna misa iste Bogorodice Djevice od Ružarija.“)

Tradicija je u dominikanskom obredu da se utorkom služi zavjetna misa sv. Dominika, srijedom misa sv. Tome Akvinskog, četvrtkom misa o Presvetom Oltarskom Sakramentu ili o Gospodinu našemu Isusu Kristu, velikom i vječnom svećeniku, a petkom misa o sv. Križu ili zavjetna misa sv. Vinka Fererskog (jednom mjesečno) ili o kojem drugom svecu prema običaju provincije. Subotom se služi sv. misa Blažene Djevice Marije.

Potrebno je, dakako, paziti na odredbe misala o danima u kojima je dopuštena zavjetna misa, kao i na posebne rubrike prema kojima se služe. Kao što je čitatelj već mogao vidjeti kod blagdana pojedinih svetaca u ovom priručniku, istaknuli smo rubrike za zavjetne mise dominikanskih svetaca za različita razdoblja crkvene godine.

U nastavku donosimo dvije zavjetne mise, koje trebamo posebno istaknuti: povlaštenu zavjetnu misu o Gospi od Ružarija (*Missa privilegiata votiva SS. Rosarii B. Mariae Virginis*) i zavjetnu misu sv. Dominika.

Povlaštena zavjetna misa

SV. RUŽARIJA BL. DJEVICE MARIJE

Officium

Salve radix sancta, salve mundi glória: o María flos vírginum, velut rosa, vel lílium: tuum pro nobis deprecáre Fílium. T. P. Allelúia, allelúia. ℣. Eccli. 26 Grátia super grátiam múlier sancta, et pudoráta. Glória Patri.

Glória in excélsis, si regulariter dicitur.

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, qui ab ætérno unigénitum tibi coæquálem, atque consubstantiálem Fílium secúndum carnem prædestinásti in Spíritu sanctificatiónis Dóminum nostrum Jesum Christum; et sanctíssimam Vírginem Maríam tibi acceptíssimam in matrem eídem a sæculo præelégisti: præsta quæsumus, ut ambórum méritis, per sacra quíndecim mystéria sacratíssimi Rosárii complétis, ita in præsénti simus illis addícti; quátenus étiam in cæléstis vitæ glória fructus eórum in nobis júgiter sentiámus: Per eúmdem... in unitáte ejúsdem.

Oficij

Zdravo, sveti korijene; zdravo, slavo svijeta: o Marijo, cvijete djevica, poput ruže ili ljiljana: moli za nas Sina svojega. T. P. Aleluja, aleluja. ℣. Crkv 26 Milost je na milost žena sveta i stidljiva. Slava Ocu.

Slava Bogu na visini, ako se redovito služi.

Molitva

Svemogući i milosrdni Bože, koji si svojega jedinorođenog Sina, tebi jednako savršena i istobitna, odvijeka predodredio prema tijelu u Duhu posvećenja, Gospodina našega Isusa Krista; i presvetu Djevicu Mariju, koja ti je najmilija, odvijeka izabrao za njegovu majku; podaj, molimo, da zaslugama oboje, po izvršenju petnaest otajstava presvetog Ružarija, budemo tako predani u sadašnjem vremenu, kako bismo i u slavi nebeskog života neprestano u sebi osjećali njihove plodove: Po istom... u jedinstvu istoga.

Léctio Libri Sapiéntiæ.
Can. 2 et 4 Eccli. 24

Ego flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ, paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Ego quási vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: Spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum.

℟. Can. 2 Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília, donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ. ℣. Eccli. 50 Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Allelúia, allelúia. ℣. Num. 17 Virga Jesse flóruit, Virgo Deum et hóminem génuit: pacem Deus

Čitanje knjige Mudrosti.
Pj 2 i Crkv 24

Ja sam cvijet u polju i ljiljan u dolinama. Kao ljiljan među trnjem, tako je prijateljica moja među kćerima. Tvoje su usnice, zaručnice, saće koje kapa, pod jezikom ti je med i mlijeko; i miris je haljina tvojih kao miris tamjana. Vrt je zatvoren, sestra moja, zaručnica, vrt je zatvoren, zdenac zapečaćen. Mladice su tvoje vrt mogranja s plodovima voća. Ja sam kao loza dala ugodan miris, a cvijeće moje rod je slavan i častan. Ja sam majka lijepe ljubavi, i straha, i spoznaje, i svete nade. U meni je sva milost puta i istine, u meni je sva nada života i kreposti. Prijeđite k meni svi koji me želite i nasitite se plodova mojih. Jer je duh moj slađi od meda i nasljedstvo je moje slađe od meda i saća.

℟. Pj 2 Ljubljeni moj meni i ja njemu, koji pase među ljiljanima, dok se ne primakne dan i povuku sjene. ℣. Crkv 50 Kao dani proljeća okružili su je cvjetovi ruža i ljiljani u dolinama.

Aleluja, aleluja. ℣. Br 17 Procvjetala je Jesina mladica, Djevica je rodila Boga i čovjeka:

réddidit, in se reconcílians ima summis. Allelúia.

Bog je vratio mir, pomirujući u sebi zemaljsko s nebeskim. Aleluja.

Infra Septuagesimam

Tractus

Gaude María Virgo, cunctas hæréses sola interemísti. ℣. Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti. ℣. Dum virgo Deum et hóminem genuísti: et post partum virgo invioláta permansísti. ℣. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Nakon Sedamdesetnice

Zavlaka

Raduj se, Djevice Marijo, sva si krivovjerja sama uništila. ℣. Ti koja si povjerovala riječima Gabrijela Arkanđela. ℣. Dok si kao djevica rodila Boga i čovjeka: i nakon poroda ostala si neoskvrnjena djevica. ℣. Bogorodice, zagovaraj nas.

Tempore Resurr. secundum Allelúia. ℣. Matth. 28 Surréxit Dóminus, et occúrrens muliéribus, ait: Avéte. Tunc accessérunt, et tenuerunt pedes ejus. Allelúia.

U uskrsnom vremenu druga Aleluja. ℣. Mt 28 Uskrsnuo je Gospodin i došavši ženama ususret, reče: Zdravo. Tada one pristupiše i obujmiše njegove noge. Aleluja.

Tempore Ascens. secun. Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Krist uzlazeći na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 8

In illo témpore: Iter faciébat Jesus per civitátes et castélla prædicans, et evangelízans regnum Dei: et duódecim cum illo, et mulíeres áliquæ, quæ erant curátæ a spirítibus malígnis et infirmitátibus:

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.

Lk 8

U ono vrijeme: Isus je putovao gradovima i selima propovijedajući i navješćujući Evanđelje o kraljevstvu Božjemu: i bila su s njim dvanaestorica i neke žene koje bijahu izliječene od zlih du-

María, quae vocátur Magdaléne, de qua septem dæmónia exíerant, et Joánna uxor Chusæ procuratóris Heródis, et Susánna, et áliæ multæ, quæ ministrábant ei de facultátibus suis. Cum autem turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: Exiit qui seminat, semináre semen suum: Et dum séminat, áliud cécidit secus viam: et conculcátum est, et vólucres cæli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram: et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam: et ortum fecit fructum céntuplum. Hæc dicens, clamábat: Qui habet aures audiéndi, áudiat. Interrogábant autem eum discípuli ejus, quæ esset hæc parábola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis: ut vidéntes non vídeant, et audiéntes non intélligant.

hova i bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje bijaše izagnao sedam zloduha, i Ivana, žena Herodova upravitelja Huze, i Suzana i mnoge druge koje su im posluživale od svojih dobara. A kad se okupilo veliko mnoštvo i iz gradova nagrnulo k njemu, progovori u usporedbi: Iziđe sijač sijati sjeme svoje. I dok je sijao, jedno je palo uz put, i pogaženo je i pozobale su ga ptice nebeske. I drugo je palo na kamen i izniklo je, ali se osušilo, jer nije imalo vlagu. I drugo je palo među trnje, i trnje je zajedno s njim raslo i ugušilo ga. I drugo je palo na dobru zemlju, i niknulo i urodilo stostrukim plodom. Rekavši to, povika: Tko ima uši da čuje, neka čuje! No, njegovi učenici upitali su ga kakva bi to bila usporedba. On im reče: Vama je dano znati otajstvo kraljevstva Božjega, a ostalima u usporedbama: da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju.

Offertorium

Ave Regína cælórum, mater Regis Angelórum: o María flos vírginum, velut rosa, vel lílium: funde preces ad Fílium pro salúte fidélium. T. P. Allelúia, allelúia.

Prikazna pjesma

Zdravo, Kraljice neba, Majko Kralja anđela: o Marijo, cvijete djevica, poput ruže ili ljiljana: uzdigni molitve k Sinu za spasenje vjernika. T. P. Aleluja, aleluja.

Secreta

Annue, quæsumus miséricors Deus, précibus nostris: ut quicúmque intra Rosárii Dei genitrícis Maríæ, ejus soli Fílio dicáti, ámbitum virtútis continémur, plena tibi atque perfécta córporis et ánimæ devotióne placeámus: ut dum hæc præséntia vota réddimus, ad ætérna prǽmia, te adjuvánte, veníre mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Tajna

Pristani, molimo, milosrdni Bože, na naše molitve: da svi koji u Ružariju Bogorodice Marije, koji je posvećen njezinu jedinom Sinu, povezujemo skup kreposti, ugodimo tebi potpunom i savršenom pobožnošću tijela i duše: tako da dok ispunjavamo ove sadašnje zavjete, zaslužimo po tvojoj pomoći doći do vječnih nagrada. Po istom Gospodinu.

Praefatio

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre: Nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Et te in veneratióne sanctíssimi Rosárii beátæ Maríæ semper Vírginis exsultántibus ánimis laudáre, benedícere et prædicáre. Quæ et Unigénitum tuum Sancti Spíritus obumbratióne concépit, et virginitátis glória permanénte, mundo lumen ætérnum effúdit, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes: Cæli, cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant: Cum quibus et nostras voces ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Predslovlje

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svagdje zahvaljujemo tebi, Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože: i da te u štovanju presvete Krunice blažene Marije vazda Djevice zdušnim klicanjem hvalimo, blagoslivljamo i slavimo. Ona je osjenjena Duhom Svetim začela Jedinorođenoga Sina tvojega i sačuvavši slavu djevičanstva prosula svijetom vječno svjetlo Isusa Krista Gospodina našega. Po njemu tvoje veličanstvo hvale anđeli, klanjaju se gospodstva i dršću vlasti. Nebesa i nebeske sile i blaženi serafi zajedničkim klicanjem slave. Daj, molimo, s njima i naše glase primi dok govorimo poniznim hvalospjevom:

Communio

O quam speciósa facta es, et suávis in delíciis virginitátis, sancta Dei Génitrix: quam vidéntes fíliae Sion vernántem in flóribus rosárum, et líliis convállium, beatíssimam prædicavérunt, et regínae laudavérunt eam. T. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Pričesna pjesma

O kako si postala krasna i mila u radostima djevičanstva, sveta Bogorodice: kad su je vidjele kćeri sionske kako cvjeta među cvjetovima ruža i ljiljanima doline, nazvale su je preblaženom, i kraljice su je hvalile. T. P. Aleluja, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Veneránda sacratíssimi Rosárii mystéria in honórem Dei genitrícis semper vírginis Maríæ ab Ecclésia tua fidéli dicáta celebrántes, omnípotens Deus, benígno favóre proséquere: ut ómnibus in te sperántibus auxílii tui munus osténdas; et mysteriórum virtus, et votórum obtineátur effféctus: Per eúmdem Dóminum.

Popričesna

Dok slavimo časna otajstva presvete Krunice, koju je tvoja vjerna Crkva posvetila na čast Bogorodice vazda Djevice Marije, svemogući Bože, dobrostivo nam pruži svoju pomoć: da svima koji se u tebe uzdaju pokažeš dar svoje pomoći; i da se postigne krepost ovih otajstava i učinak zavjeta. Po istom Gospodinu.

Vers. I uxta est Dñs his qui tribulato
Psal. 33. sunt corde: & humiles spiritu saluabit. A llelu. Vers. L ętamini in Domino, & exultate Iusti, & gloriamini oēs
Psal. 145. recti corde. Inf. Sept. Tract. Q ui semi nant in lacrymis, in gaudio metent. Vers. E untes ibant, & flebant mitentes semina sua. Vers. V enientes autē venient cū exultatione, portantes ma nipulos suos. Tēp. Pasch Secun. A lleluia. Vers. A ngelus Domini descēdit
Mat. 28. de cœlo, & accedens reuoluit lapidē, & sedebat super eū. A llel. Tēp. Ascē. A llel. Vers. A scendens Christus in al
Psal. 67. tū, captiuā duxit captiuitatem dedit dona hominibus. Euang. R espondēs Iesus, & dixit. Confiteor tibi Pater. Vt in festo S. Mathiæ Apost. fol. 142. Of-
Psal. 67. fer. M irabilis De⁹ in Sanctis suis: De⁹ Israel ipse dabit virtutem, & fortitudi nem plebi suę: benedictus Deus. Secr.

SVscipe quæsumus clementissime Deus preces, & hostias quas tibi in Sanctorū tuorū Georgij, Blasij, Erasmi, Panthaleonis, Viti, Christopho ri, Dionysij, Cyriaci, Achacij, Eustachij, Magni, Aegidij, Margaritæ, Barbaræ, & Catharinæ honore deferim⁹: vt qui nostræ iustitiæ fiduciā non habemus; eorū qui tibi placuerūt singulariter intercedentibus meritis, peti-
Psal. 78. tionū nostrarū te pium largitorē sentiamus. Per. Cōio. P osuerunt mortalia Seruorū tuorū Dñe escas volatilib⁹ cœli, carnes Sanctorū tuorū bestiis ter re: scd̄m magnitudinē brachij tui, pos side filios morti punitorū. Postcōio.

SAcramenta quæ sumpsimus Domine, quæsumus intercedētibus Sanctis tuis quindecim Auxiliatorib⁹ nobis prosint ad veniam: & quorum petitionem clementer exaudisti; in ne cessitatibus nostris, eorum nos refoue miseratus auxilio, & ab omni aduersitate potenter custodi. Per Dom.

MISSA VOTIVA

In feria tertia quando celebratur de Beato Dominico Patre nostro, vel per anni circulum. Officium.

IN medio Eccle-
Eccl. 15. się aperuit os ei⁹: & impleuit eū Dñs spiritu sapientiæ, & intellectus: stolā gloriæ induit eum. Tēpo. Resurr. A lleluia, alleluia, alleluia. Vers. I ucunditatē, & exultationem: thesaurizauit super eum. Gloria Patri. G loria in excelsis. semper dicatur quādo de eo fit in iij. feria nisi insta Septuag. Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam Beati Dominici Confessoris tui illuminare dignatus es meritis, & doctrinis: concede, vt eius intercessione, tem poralibus non destituatur auxilijs; & spiritualibus semper proficiat incrementis. Per Dominum nostrum.

Ad Timothæum.

CHarissime: Testificor corā Deo, 2. Ti mo. 4.
& Iesu Christo: qui iudicatur⁹ est viuos, & mortuos, per aduentū ipsius, & Regnū eius. Prædica verbum: insta, opportune, importune. Argue, obsecra, increpa: in omni patientia, & doctrina. Erit enim tēpus cū sanā doctrinā non sustinebunt: sed ad sua desideria coaceruabunt sibi magistros prurientes auribus. Et a veritate quidem auditum auertent: ad fabulas au tem conuertentur. Tu vero vigila: in omnibus labora. Opus fac Euangelistę, ministeriū tuū imple: sobrius esto. Ego enim iam delibor: & tēpus resolutionis meæ instat. Bonum certamē

Zavjetna misa sv. Dominika u Misalu iz 1596. godine

ZAVJETNA MISA SV. DOMINIKA

Officium

Eccli. 15

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. T. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde, ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis; et spirituálibus semper proficiat increméntis: Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2 Tim. 4

Caríssime: Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos, et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, insta opportúne, importúne: Argue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magí-

Oficij

Crkv 15

Usred Crkve otvorio je Gospodin usta njegova i napunio ga duhom mudrosti i razuma, ogrnuo ga je odjećom slave. T. P. Aleluja, aleluja, aleluja. ℣. Veselje i klicanje prikupio mu je kao blago. Slava Ocu.

Molitva

Bože, koji si se udostojao svoju Crkvu prosvijetliti zaslugama i naukama blaženoga Dominika, tvojega priznavaoca, našega oca, daj da njegovim zagovorom ne bude lišena vremenite pomoći i da svagda raste duhovnim napretkom. Po Gospodinu.

Čitanje poslanice blaženoga Pavla Apostola Timoteju.

2 Tim 4

Predragi: Svjedočim pred Bogom i Isusom Kristom koji će suditi žive i mrtve, njegovim dolaskom i njegovim kraljevstvom: propovijedaj riječ, budi uporan u zgodno i nezgodno vrijeme; kori, moli, opominji sa svom strpljivošću i naukom. Jer doći će vrijeme kada neće primati zdrav nauk, nego će oko sebe skupljati

stros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Ego enim jam delíbor, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex: Non solum autem mihi, sed et iis, qui díligunt advéntum ejus.

učitelje po svojim požudama, koji će ugađati njihovim ušima. Odvraćat će uši od istine, a obraćat će ih k bajkama. Ali, ti bdij, budi u svemu strpljiv, izvrši djelo evanđelista, ispuni svoju službu. Budi trijezan. Jer ja se već prinosim kao žrtva ljevanica, i blizu je vrijeme mojega odlaska. Dobar sam boj bio, utrku završio, vjeru sačuvao. Na kraju pripravljen mi je vijenac pravde kojim će mi u onaj dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac, ali ne samo meni, nego i onima koji ljube njegov dolazak.

℟. Ps. 36 Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

℟. Ps. 36 Usta pravednika razmatraju mudrost, i njegov jezik govori što je pravedno. ℣. Zakon Boga njegova u srcu je njegovu: i neće posrnuti njegovi koraci.

Allelúia, allelúia. ℣. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum.

Aleluja, aleluja. ℣. Blagi oče Dominiče, spomenuvši se svojih djela, stani pred višnjeg Suca za svoju družbu siromaha.

Sequentia

Laudes ergo Domínico
personémus mirífico,
voce plena.

Clama petens suffrágia,
ejus sequens vestígia,
plebs egéna.

Posljednica

Slavnom svecu hvalu dajmo,
Iz sveg srca zapjevajmo
Dominiku.

Braćo, Oca zazivajmo,
Njegov uzor nasljedujmo:
Svoju diku.

Sed tu Pater pie, bone,
pastor gregis, et patróne,
prece semper sédula,

Apud cúriam summi Regis,
derelícti vices gregis
comménda per sæcula.
Amen. Allelúia.

A ti, Oče, dobri, blagi
Naš pastiru, vođo dragi,
Brani nas sve rječito.

I na vječnog Kralja dvoru,
Po svom moćnom zagovoru
Djecu štiti vječito.
Amen. Aleluja.

Infra Septuagesimam, sine Allelúia, et sine Sequentia, dicatur:

Tractus

Eccli. 50

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis. ℣. Et quasi sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis. ℣. Quasi lília quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diébus æstátis. ℣. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. ℣. Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso.

Temp. Pasch. Allelúia, allelúia. ℣. Pie Pater, ut supra.

Allelúia. ℣. Rom 6 Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur.

Sequentia Laudes ergo, ut supra.

Nakon Sedamdesetnice, bez Aleluje i bez posljednice, govori se:

Zavlaka

Crkv 50

Kao jutarnja zvijezda posred magle i kao pun mjesec u svojim danima. ℣. I kao žarko sunce: tako on zasja u Božjem hramu. ℣. Kao sjajna duga između oblaka slave, i kao cvijet ruža u danima proljeća. ℣. Kao ljiljani koji rastu pokraj voda, i kao tamjan u danima ljeta. ℣. Kao žarki oganj, i tamjan koji izgara u ognju. ℣. Kao posuda čistog zlata, urešena svakim dragim kamenjem.

Uskrsno vrijeme. Aleluja, aleluja. ℣. Blagi oče, kao gore.

Aleluja. ℣. Rim 6 Krist uskrsnuvši od mrtvih više ne umire, smrt njime više neće vladati. Aleluja.

Posljednica Laudes ergo, kao gore.

Tempore Ascensionis secundum Allelúia. ℣. Eph. 4 Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Allelúia.

Sequentia Laudes ergo, ut supra.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 5

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus: ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut prophétas: Non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: donec tránseat cælum et terra, iota unum, aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de man-

U vremenu Uzašašća druga Aleluja. ℣. Ef 4 Uzlazeći Krist na visinu, za sobom je poveo roblje: dao je darove ljudima. Aleluja.

Posljednica Laudes ergo, kao gore.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 5

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori. Niti se upali svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima. Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti. Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude. Tko, dakle, ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, zvat će se najmanjim

dátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: Qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će se zvati velikim u kraljevstvu nebeskom.

Offertorium

Ps. 20

Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. T. P. Allelúia.

Prikazna pjesma

Ps 20

Ispunio si želju duše njegove i nisi odbio molbu usana njegovih: postavio si na njegovu glavu krunu od dragog kamenja. T. P. Aleluja.

Secreta

Múnera tibi Dómine dicáta sanctífica: ut méritis beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum.

Tajna

Darove koji su ti predani, Gospodine, posveti: kako bi nam po zaslugama blaženoga Dominika, priznavaoca tvojega, oca našega, koristili kao lijek. Po Gospodinu.

Praefatio de S. Dominico

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre. Nos tibi semper, et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui in tuæ sanctæ Ecclésiæ decórem ac tutámen apostólicam vivéndi formam per beatíssimum Patriárcham Domínicum renováre voluísti: Ipse enim, Genitrícis Fílii tui semper ope suffúltus, prædicatióne sua compéscuit hæreses, fídei púgiles géntium in salutem instituit,

Predslovlje sv. Dominika

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno da vazda i svagdje zahvaljujemo tebi, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože. Ti si po blaženom Patrijarhu Dominiku obnovio apostolski način života na ures i obranu svoje svete Crkve. On je, naime, uvijek podržavan trajnom pomoći Majke tvojega Sina, svojim propovijedanjem obuzdao krivovjerja, podigao borce za vjeru na spasenje naroda, te

et innúmeras ánimas Christo lucrifécit. Sapiéntiam ejus narrant pópuli, ejúsque laudes núntiat Ecclésia. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus: Cumque omni milítia cæléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

nebrojene duše pridobio za Krista. O njegovoj mudrosti govore narodi, a Crkva naviješta njegovu slavu. I stoga s anđelima i arkanđelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svom nebeskom vojskom pjesmu tvoje slave pjevamo bez prestanka.

Communio

Luc. 12

Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram. T. P. Allelúia, allelúia.

Pričesna pjesma

Lk 12

Vjerni i razboriti sluga kojeg je postavio Gospodin nad svojom obitelji, da im na vrijeme daje pšenicu u pravoj mjeri. T. P. Aleluja, aleluja.

Postcommunio

Concéde, quæsumus omnípotens Deus: ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur; beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur: Per Dóminum.

Popričesna

Dopusti, molimo, svemogući Bože, da zaštita blaženoga oca našega Dominika, tvojega priznavaoca, oslobodi nas koje tišti breme naših grijeha. Po Gospodinu.

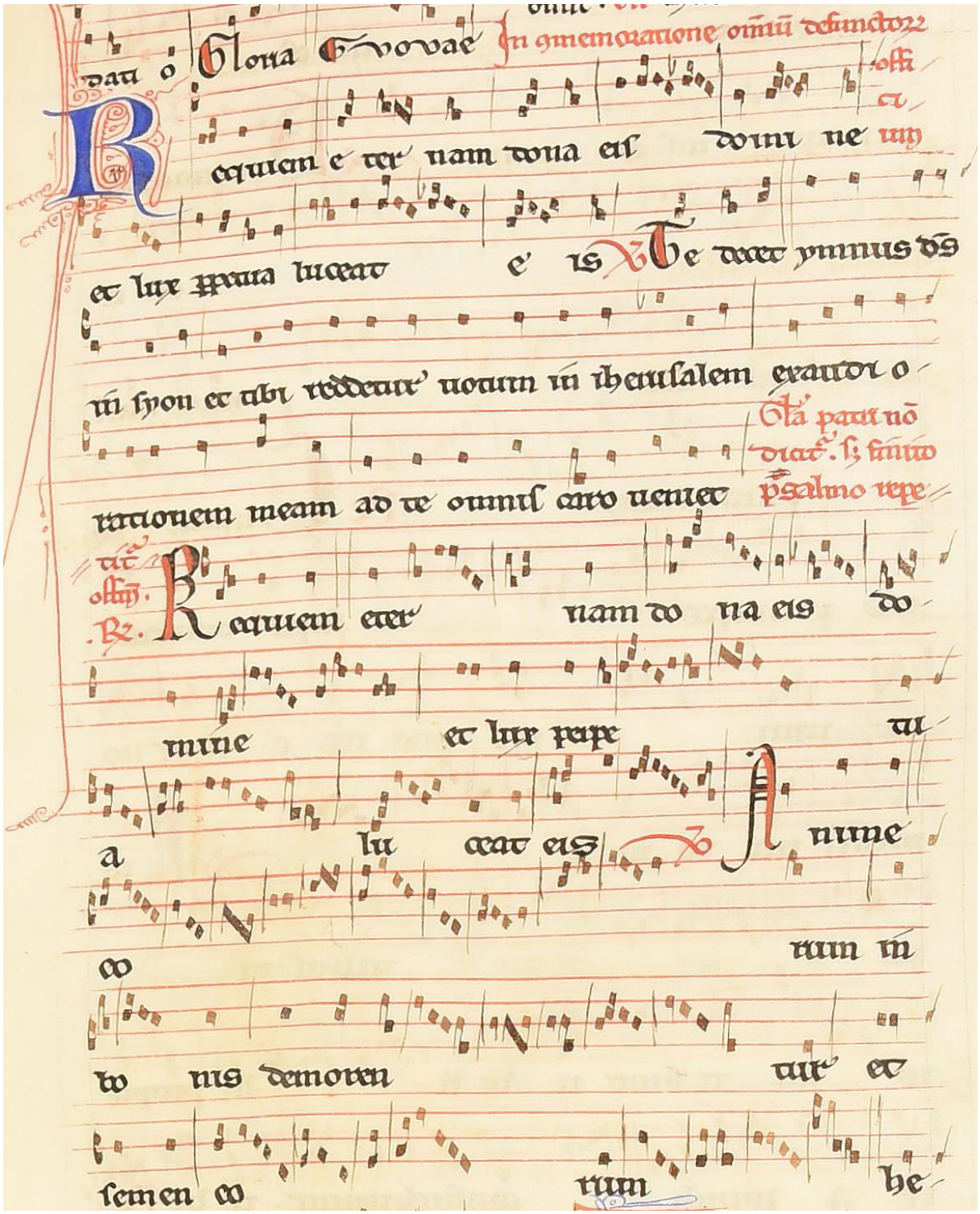

Oficij „Requiem aeternam“ za mise za pokojne u Humbertovu gradualu

MISE ZA POKOJNE

Stara je tradicija u dominikanskom redu da se svakoga tjedna na prvi slobodan dan služi sv. misa za pokojne. Posebno se ističu četiri godišnjice koje se obilježavaju svečanom misom i oficijem za pokojne:
1) za očeve i majke;
2) za dobročinitelje i ukućane;
3) za braću i sestre;
4) za sve koji su pokopani na grobljima dominikanskih crkava.

Možemo se prisjetiti riječi Markolina Padovana iz njegova članka *Cilj Dominikanskog Reda*:

> „Još se je dužno svake sedmice na misu i časoslov za mrtve, na što su dužni svi prisustvovati. To je izraz ljubavi i harnosti. Ljubavi, da se sjećamo naših pokojnih članova reda, s kojima nas je ljubav veživala na ovome svijetu, pak nas i preko groba vežuje. Harnosti, naprama svim našim dobročincima i rodbini.“ [104]

Ovu misao nastavlja Padovan u knjizi *Dominikanci*:

> „U dom. se Redu osobita ljubav iskazuje mrtvima. Umre li general Reda, pa makar on i ne obavljao više službu, svi su samostani Reda dužni pjevati sv. misu i mrtvački časoslov, svaki svećenik mora izreći tri sv. mise, klerici izmoliti psaltir, a braća konversi 150 Očenaša. Isto biva i za provincijala, ako umre u službi u svojoj provinciji. Svaki je svećenik dužan na tri mise, klerik psaltir, konvers 15 Oč., ako umre skrbnik Reda u službi kod rimske kurije, Definitor ili njegov drug na općenom sastanku i koji od izbornika Generala i za Vizitatora samostana, za koji je poslan.“ [105]

---

[104] Bogoslovska smotra, Vol. 7 No. 4, 1916., str. 352.

[105] Iweins-Padovan, *Dominikanci*, Dubrovnik, 1921., bilješka 1., str. 14.-15.

Padovan navodi kako se velika briga pokazuje i prema ostalim pokojnim članovima samostana, kao i članovima njihovih obitelji:

> „Pri smrti člana jednog samostana, u samostanu kojega je član, isto se obavlja kao i pri smrti generala, a suviše osam dana iza objeda pjeva se 'Libera', a drugi redovnici iste provincije, svaki svećenik jednu misu, klerici pokorničke psalme, a konversi Ružarij.
> – Svagdano prije jela moli se psalam 'Iz dubina' za dobročince, što se čini i kada se prolazi dvorištem.
> – Od sv. Dionizija do prve nedjelje Adventa, za braću, sestre itd., svaki svećenik izreče tri mise, klerik izmoli psaltir, a konvers 150 Očenaša.
> – Suviše preko godine za braću i sestre svaki samostan 20 misa, svaki svećenik 30 misa, klerici trideset puta pokorničke psalme, a konversi trideset puta po 25 Očenaša. Ima 4 Aniversarija sa svečanom misom i mrtvačkim časoslovom, i to: 1. i za očeve i majke. 2. i za dobročince i ukućane. 3. i za braću i sestre. 4. i za sve, koji su ukopani u našim grobištima."

U nastavku prvo navodimo rubrike dominikanskog misala koje govore o specifičnostima obreda sv. mise za pokojne. Zatim donosimo obrasce za mise Dušnog dana, a nakon toga za mise za pokojne tijekom godine.

DE HIS, QUAE OMITTUNTUR IN MISSA PRO DEFUNCTIS

Missa pro Defunctis dicitur modo ut supra, excepto quod aqua non benedicitur, quando infunditur in calice; et non dicitur ℣. Gloria Patri post Introitum, sed dicto ℣. Te decet repetitur Requiem aeternam, neque Gloria in excelsis, nec Flectamus genua, nec Alleluia, neque Orationes quae sunt tantum pro vivis, nec Dominus sit in corde meo, nec osculandus est liber, dicto Evangelio; non dicitur Credo, non dicuntur haec verba, Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? non dicitur ad Agnus Dei miserere nobis vel dona nobis pacem, sed ejus loco dicitur dona eis requiem, et in ultimo additur sempiternam; nec osculandus est calix post Pax Domini neque pax datur; nec dicitur Humiliate capita, etc., et in fine non dicitur Ite Missa est, nec Benedicamus Domino, sed Requiescant in pace, verso vultu ad altare; nec benedictio datur; nec aliud Evangelium umquam dicatur in fine, quam In principio erat Verbum. Alia omnia serventur, ut in aliis Missis.

O ONOME ŠTO SE IZOSTAVLJA U MISI ZA POKOJNE

Misa za pokojne služi se na način kako je gore navedeno, osim što se voda ne blagoslivlja kad se ulijeva u kalež; i ne kaže se ℣. Gloria Patri nakon ulazne pjesme, već nakon što se kaže ℣. Te decet ponovi se Requiem æternam, ne govori se ni Gloria in excelsis, ni Flectamus genua, ni Alleluia, ni molitve koje su samo za žive, ni Dominus sit in corde meo, niti se ljubi knjiga nakon čitanja Evanđelja. Ne govori se Credo, ne govore se one riječi Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Ne govori se Agnus Dei miserere nobis ili dona nobis pacem, već se umjesto toga govori dona eis requiem, a u zadnjem se zazivu dodaje riječ sempiternam. Ne ljubi se kalež nakon Pax Domini, ne daje se mir, ne govori se Humiliate capita, itd., a na kraju mise ne govori se Ite Missa est, ni Benedicamus Domino, nego Requiescant in pace, okrenuta lica prema oltaru. Ne daje se blagoslov, a na kraju se nikada ne govori nijedno drugo Evanđelje osim In principio erat Verbum. Sve ostalo treba se obdržavati kao u drugim misama.

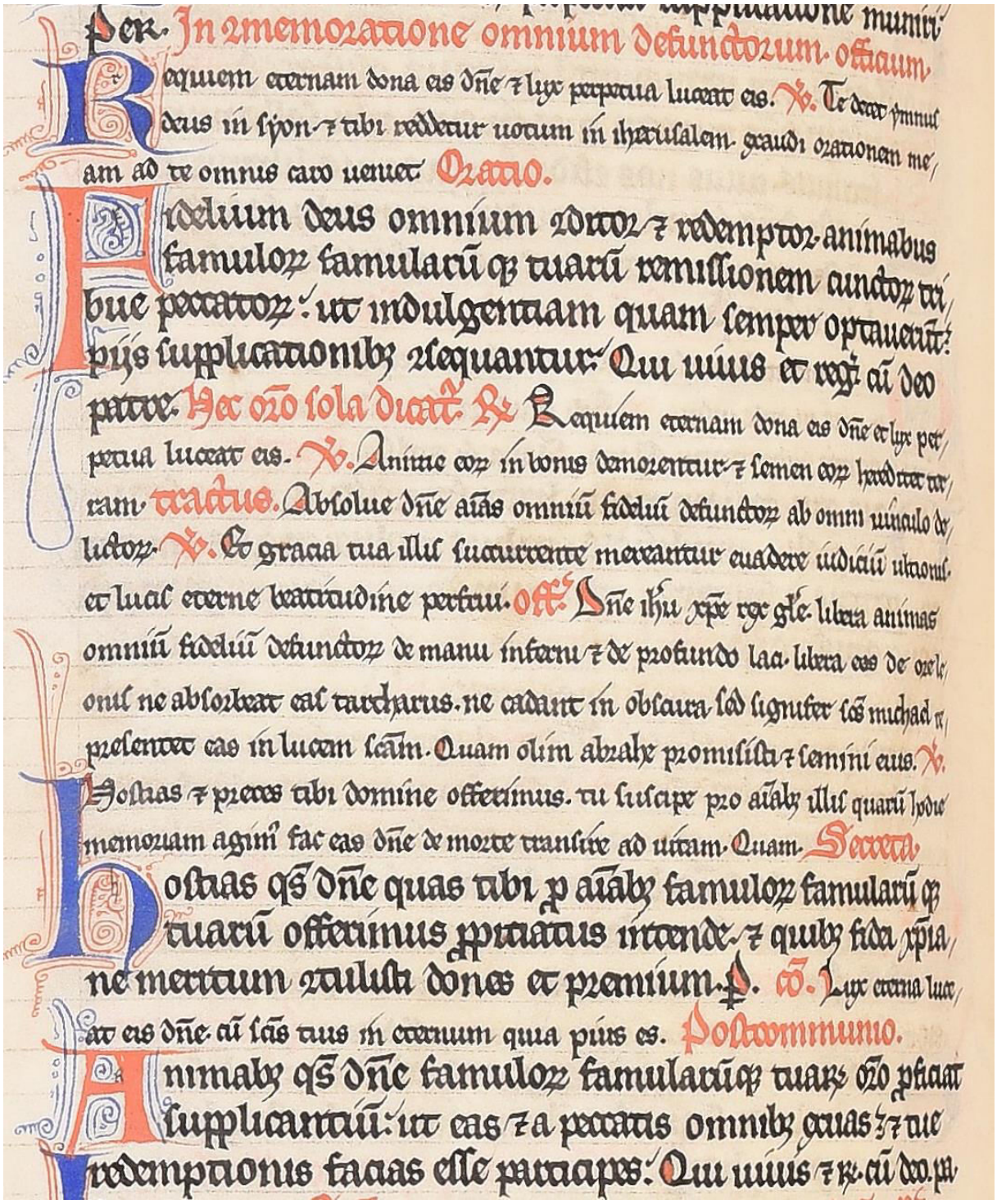

Obrazac sv. mise na Spomendan svih vjernih mrtvih (Dušni dan) u Humbertovu kodeksu (Missale conventuale)

SPOMEN SVIH VJERNIH MRTVIH

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM

PRVA SV. MISA

Officium

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Ps. 64 Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor: animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1 Cor. 15

Fratres: Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti: et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc

Oficij

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Ps 64 Tebi Bože, dolikuje hvalospjev na Sionu, i tebi će se izvršiti zavjet u Jeruzalemu; usliši moju molitvu, k tebi će doći svako tijelo. Pokoj vječni.

Molitva

Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernika, dušama sluga i službenica svojih podaj oproštenje svih grijeha, da pobožnim molitvama postignu oproštenje, koje su uvijek željele: koji živiš i kraljuješ.

Čitanje Poslanice bl. Pavla apostola Korinćanima.

1 Kor 15

Braćo: Evo, otajstvo vam govorim: Svi ćemo zaista uskrsnuti, ali se svi nećemo promijeniti. U jedan hip, u tren oka, na posljednju trublju – jer zatrubit će trublja – i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi; i mi ćemo se izmijeniti. Jer ovo raspadljivo treba

induere incorruptiónem: et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est mors victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

se zaodjenuti neraspadljivošću i ovo smrtno treba se zaodjenuti besmrtnošću. A kad se ovo smrtno zaodjene besmrtnošću, tada će se obistiniti riječ koja je napisana: Poražena je smrt pobjedom. Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj? Žalac je smrti grijeh, a snaga je grijeha zakon. Ali, hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našemu Isusu Kristu.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Ps. 111 In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

℟. Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Ps 111 U vječnom spomenu bit će pravednik: neće se bojati zla glasa.

Tractus

Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis, et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Zavlaka

Odriješi, Gospodine, duše svih vjernih mrtvih od svake veze grijeha. ℣. I daj da pomoću tvoje milosti zavrijede izmaći sudu osvete, i uživati blaženstvo vječnoga svjetla.

Sequentia

Dies iræ, dies illa,
Solvet sæclum in favílla:
Teste David cum Sibýlla.

Posljednica

U dan onaj, u dan gnjeva
Ognjem svijet će sav da sijeva:
Sa Sibilom David pjeva.

Quantus tremor est futúrus,
Quando judex est ventúrus,
Cuncta stricte discussúrus!

Kolik strah će na sve pasti,
Kada Sudac s višnjom vlasti,
Dođe pretrest ljudske strasti!

Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlcra regiónum,
Coget omnes ante thronum.

Trublje čudan zvuk romoni,
U sva groblja budeć roni,
I pred prijesto mrtve goni.

Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti responsúra.

Smrt i narav zadivljene,
Motre ljude oživljene,
Na sud Božji sakupljene.

Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus judicétur.

Otvara se knjiga jada,
Knjiga ljudskog grešnog rada
Što će vagnut biti sada.

Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit;
Nil inúltum remanébit.

Kada Sudac sudit stane,
Sve će tajne biti znane:
Sve grjehote pokarane.

Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum rogatúrus,
Cum vix justus sit secúrus?

Što ću jadan tada zborit?
Komu ću se zagovorit?
Gdje i dobre strah će morit.

Rex treméndæ majestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me, fons pietátis.

Kralju strašne veličine,
Dajuć spas ko' dar s visine,
Spasi mene, pun miline!

Recordáre, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ:
Ne me perdas illa die.

Sjeti se, o Spase mio,
Da si za me putnik bio:
Ne daj mi u paklu dio.

Quærens me, sedísti lassus:
Redemísti Crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.

Ištući me trudan hoda,
Spasenje mi križem poda,
Zar da bude to bez ploda?

Juste judex ultiónis,
Donum fac remissiónis,
Ante diem ratiónis.

Ingemísco, tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicánti parce Deus.

Qui Maríam absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.

Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne,
Ne perénni cremer igne.

Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.

Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis:
Voca me cum benedíctis.

Oro supplex, et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

Lacrimósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla,
Judicándus homo reus!

Huic ergo parce Deus:
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem.
Amen.

Višnji Suče, pravdo stroga,
Sagrješenja prosti mnoga,
Prije dana osvetnoga.

Uzdišem ko' krivac hudi
Grijeh mi stidom lice rudi,
Dršćuć prosim: ne osudi.

Mariju si opravdao,
Raj zločincu obećao
Pa i meni nadu dao.

Molitva mi nema moći,
Al' ti blag si, ne daj poći
U plam vječni mojoj zloći.

K ovcama me svojim kreni,
Među jarad ne daj meni,
S desne strane mene djeni.

Kad potreseš grešnim svijetom
Plamenu ga predaš kletom,
Zovni mene s vojskom svetom.

Molim u svoj sniženosti,
Srca puna skrušenosti:
Daj mi umrijet u milosti.

Avaj dana suza, straha,
Kada grešni stvor iz praha
Pođe k sudu posljednjemu.

Slatki Spase, prosti njemu!
Milo duše pogledaj,
Pokoj vječni njima daj!
Amen.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 5

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Amen, amen, dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei: et qui audíerint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic dedit et Fílio habére vitam in semetípso: Et potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est. Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monuméntis sunt, áudient vocem Fílii Dei: et procédent, qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ: qui vero mala egérunt, in resurrectiónem judícii.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv 5

U ono vrijeme, reče Isus mnoštvu Židova: Zaista, zaista kažem vam, dolazi čas i već je tu, kada će mrtvi čuti glas Sina Božjega, i koji ga čuju, živjet će. Kao što, naime, Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi: i dao mu je vlast da sudi, jer je Sin Čovječji. Ne čudite se tomu, jer dolazi čas u kojem će svi koji su u grobovima čuti glas Sina Božjega; i oni koji su činili dobro uskrsnut će na uskrsnuće života, a koji su činili zlo na uskrsnuće osuđenja.

Offertorium

Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de manu inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúra: sed sígnifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Prikazanje

Gospodine Isuse Kriste, kralju slave, izbavi duše svih vjernih mrtvih od ruke pakla i iz dubokoga bezdna; izbavi ih od usta lava da ih ne proždre pakao, da ne upadnu u tmine, nego da ih zastavonoša sveti Mihael povede u svetu svjetlost: Koju si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, offérimus; tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam ágimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

℣. Prinosimo ti, Gospodine, žrtve i molitve; primi ih za one duše kojih se danas spominjemo; učini, Gospodine, da iz smrti prijeđu u život. Koji si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

Secreta

Hóstias, quæsumus, Dómine, quas tibi pro animábus famulórum, famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde; ut quibus fídei christiánæ méritum contulísti, dones et præmium. Per Dóminum.

Tajna

Milostivo pogledaj, molimo, Gospodine, na žrtve koje ti prinosimo za duše tvojih slugu i službenica, da onima kojima si dao zaslugu kršćanske vjere daruješ i nagradu. Po Gospodinu.

Præfatio Defunctorum

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre: Nos tibi semper, et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. In quo nobis spes beátæ resurrectiónis effúlsit, ut quos contrístat certa moriéndi condítio, eósdem consolétur futúræ immortalitátis promíssio. Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur: et dissolúta terréstris hujus incolátus domo, ætérna in cælis habitátio comparátur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus: Cumque omni milítia cæléstis exércitus hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Predslovlje o pokojnicima

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svagdje zahvaljujemo tebi, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože, po Kristu Gospodinu našemu. U njemu nam je zasjala nada blaženog uskrsnuća, da one koji tuguju zbog neizbježne smrti, tješi obećanje buduće besmrtnosti. Jer tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja, a ne oduzima, i pošto se raspadne dom ovozemnoga boravka, stječe se vječno prebivalište na nebesima. I stoga s anđelima i arkanđelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svom nebeskom vojskom pjesmu tvoje slave pjevamo bez prestanka:

Communio

Lux ætérna lúceat eis, Dómine, cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Pričesna pjesma

Svjetlost vječna svijetlila njima, Gospodine: sa svetima tvojim dovijeka, jer ti si blag.

Postcommunio

Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum orátio proficiat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus éxuas; et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes: Qui vivis.

Popričesna

Molimo, Gospodine, da naše ponizne molitve pomognu dušama tvojih slugu i službenica, te da ih očistiš od svih grijeha i učiniš dionicima tvojega otkupljenja: koji živiš.

DRUGA SV. MISA

Officium

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Ps. 64 Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Oficij

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Ps 64 Tebi Bože, dolikuje hvalospjev na Sionu, i tebi će se izvršiti zavjet u Jeruzalemu; usliši moju molitvu, k tebi će doći svako tijelo. Pokoj vječni.

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine; da animábus famulórum famularúmque tuárum refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem: Per Dóminum.

Molitva

Bože, Gospodaru oproštenja, daj dušama sluga i službenica tvojih mjesto rashlade, blaženi pokoj i sjaj svjetlosti. Po Gospodinu.

Léctio libri Machabæórum.

2 Mach. 12

In diébus illis: Vir fortíssimus Judas, facta collatióne, duódecim mília drachmas argénti misit Jerosólymam, offérri pro peccátis mortuórum sacrifícium, bene et religióse de resurrectióne cógitans. (Nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur, et vanum oráre pro mórtuis). Et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo, et salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut a peccátis solvántur.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Animæ eórum in bonis demoréntur, et semen eórum heréditet terram.

Tractus

Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis, et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Čitanje knjige Makabejaca.

2 Mak 12

U one dane: prehrabri muž Juda sakupi dvanaest tisuća srebrnih drahma i posla u Jeruzalem da se prinese žrtva za grijehe mrtvih, dobro i pobožno razmišljajući o uskrsnuću, jer da se nije nadao uskrsnuću onih koji su pali, izgledalo bi suvišnim i uzaludnim moliti za mrtve; i jer je razmišljao kako je najbolja plaća sačuvana onima koji su pobožno umrli. Sveta je, dakle, i spasonosna misao moliti za pokojne da im se oproste grijesi.

℟. Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Duše njihove boravit će u dobrima, i potomstvo njihovo baštinit će zemlju.

Zavlaka

Odriješi, Gospodine, duše svih vjernih mrtvih od svake veze grijeha. ℣. I daj da pomoću tvoje milosti zavrijede izmaći sudu osvete, i uživati blaženstvo vječnoga svjetla.

Posljednica kao na prvoj sv. misi, str. 524.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 6

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras: quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus qui misit me. Hæc est autem volúntas ejus, qui misit me Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Hæc est autem volúntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Fílium, et credit in eum, hábeat vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv 6

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu Židova: Sve što mi daje Otac, doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti van; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla, Oca: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ga uskrisim u posljednji dan. Ovo je pak volja Oca mojega, koji me posla, da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni, i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

Offertorium

Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de manu inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúra: sed sígnifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus. ℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, offérimus; tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam ágimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Prikazanje

Gospodine Isuse Kriste, kralju slave, izbavi duše svih vjernih mrtvih od ruke pakla i iz dubokoga bezdna; izbavi ih od usta lava da ih ne proždre pakao, da ne upadnu u tmine, nego da ih zastavonoša sveti Mihael povede u svetu svjetlost: Koju si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu. ℣. Prinosimo ti, Gospodine, žrtve i molitve; primi ih za one duše kojih se danas spominjemo; učini, Gospodine, da iz smrti prijeđu u život. Koji si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, pro animábus famulórum famularúmque tuárum, pro quibus tibi offérimus sacrifícium laudis; ut eas Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum.

Tajna

Milostiv budi, Gospodine, našim molitvama za duše slugu i službenica tvojih za koje ti prinosimo žrtvu hvale, da se dostojiš pridružiti ih zajednici svetih. Po Gospodinu.

Predslovlje o pokojnicima, str. 528.

Communio

Lux ætérna lúceat eis, Dómine, cum sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Pričesna pjesma

Svjetlost vječna svijetlila njima, Gospodine, sa svetima tvojim dovijeka, jer ti si blag.

Postcommunio

Præsta, quæsumus, Dómine, ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum, his purgátæ sacrifíciis; indulgéntiam páriter, et réquiem cápiant sempitérnam: Per Dóminum.

Popričesna

Podaj, molimo, Gospodine, da duše slugu i službenica tvojih očišćene ovim žrtvama prime oproštenje i pokoj vječni. Po Gospodinu.

TREĆA SV. MISA

Officium

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Ps. 64 Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Oficij

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Ps 64 Tebi Bože, dolikuje hvalospjev na Sionu, i tebi će se izvršiti zavjet u Jeruzalemu; usliši moju molitvu, k tebi će doći svako tijelo. Pokoj vječni.

Oratio

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis auctor, quæsumus cleméntiam tuam: ut ánimas famulórum famularúmque tuárum, quæ ex hoc sæculo transiérunt; beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas: Per Dóminum.

Molitva

Bože, djelitelju oproštenja i početniče ljudskog spasenja, molimo blagost tvoju da dušama sluga i službenica tvojih, koje su prešle s ovoga svijeta, po zagovoru blažene Marije vazda Djevice i svih svetih tvojih, dopustiš da dođu u zajednicu vječnoga blaženstva. Po Gospodinu.

Léctio Libri Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 14

In diébus illis: Audívi vocem de cælo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiéscant a labóribus suis: Opera enim illórum sequúntur illos.

Čitanje knjige Otkrivenja
bl. Ivana Apostola.

Otk 14

U one dane: Čuo sam glas s neba koji mi je govorio: Napiši: Blago mrtvima koji umiru u Gospodinu. Da, Duh govori, da počinu od svojih napora: jer slijede ih njihova djela.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Animæ eórum in bonis demoréntur, et semen eórum heréditet terram.

℟. Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Duše njihove boravit će u dobrima, i potomstvo njihovo baštinit će zemlju.

Tractus

Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis,

Zavlaka

Odriješi, Gospodine, duše svih vjernih mrtvih od svake veze grijeha. ℣. I daj da pomoću tvoje milosti zavrijede izmaći sudu osvete, i uživati blaženstvo vječ-

et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

noga svjetla.

Posljednica kao na prvoj sv. misi, str. 524.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 6

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judæi ad ínvicem, dicéntes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen, dico vobis: nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, et bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam: et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv 6

U ono vrijeme reče Isus mnoštvu Židova: Ja sam živi kruh, koji sam sišao s neba. Ako tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijeke. I kruh, koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta. Tada su se Židovi među sobom prepirali, govoreći: Kako nam može ovaj dati tijelo svoje za hranu? Reče im, stoga, Isus: Zaista, zaista, kažem vam: ako ne budete jeli tijelo Sina Čovječjega i pili krv njegovu, nećete imati života u sebi. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

Offertorium

Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de manu inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúra: sed sígnifer sanctus Mícha-

Prikazanje

Gospodine Isuse Kriste, kralju slave, izbavi duše svih vjernih mrtvih od ruke pakla i iz dubokoga bezdna; izbavi ih od usta lava da ih ne proždre pakao, da ne upadnu u tmine, nego da ih zastavonoša sveti Mihael povede

ël repræséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus. ℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam ágimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

u svetu svjetlost: Koju si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu. ℣. Prinosimo ti, Gospodine, žrtve i molitve; primi ih za one duše kojih se danas spominjemo; učini, Gospodine, da iz smrti prijeđu u život. Koji si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

Secreta

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostræ: et animábus ómnium fidélium defunctórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per hæc sacraménta salútis nostræ, cunctórum remissiónem tríbue peccatórum. Per Dóminum.

Tajna

Bože, čijem milosrđu nema mjere, primi milostivo naše ponizne molitve, i po ovim otajstvima našega spasenja udijeli oproštenje svih grijeha dušama svih vjernih pokojnika koje si odlikovao priznavanjem tvojega imena. Po Gospodinu.

Predslovlje o pokojnicima, str. 528.

Communio

Lux ætérna lúceat eis, Dómine, cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Pričesna pjesma

Svjetlost vječna svijetlila njima, Gospodine, sa svetima tvojim u vijeke, jer ti si blag.

Postcommunio

Præsta, quæsumus, omnípotens et miséricors Deus: ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuæ obtúlimus majestáti; per hujus virtútem sacraménti, a peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem: Per Dóminum.

Popričesna

Podaj, molimo, svemogući i milosrdni Bože, da duše sluga i službenica tvojih za koje smo tvojem veličanstvu prinijeli ovu žrtvu hvale, očišćene od svih grijeha snagom ovog otajstva, po tvojem milosrđu postignu blaženstvo vječne svjetlosti. Po Gospodinu.

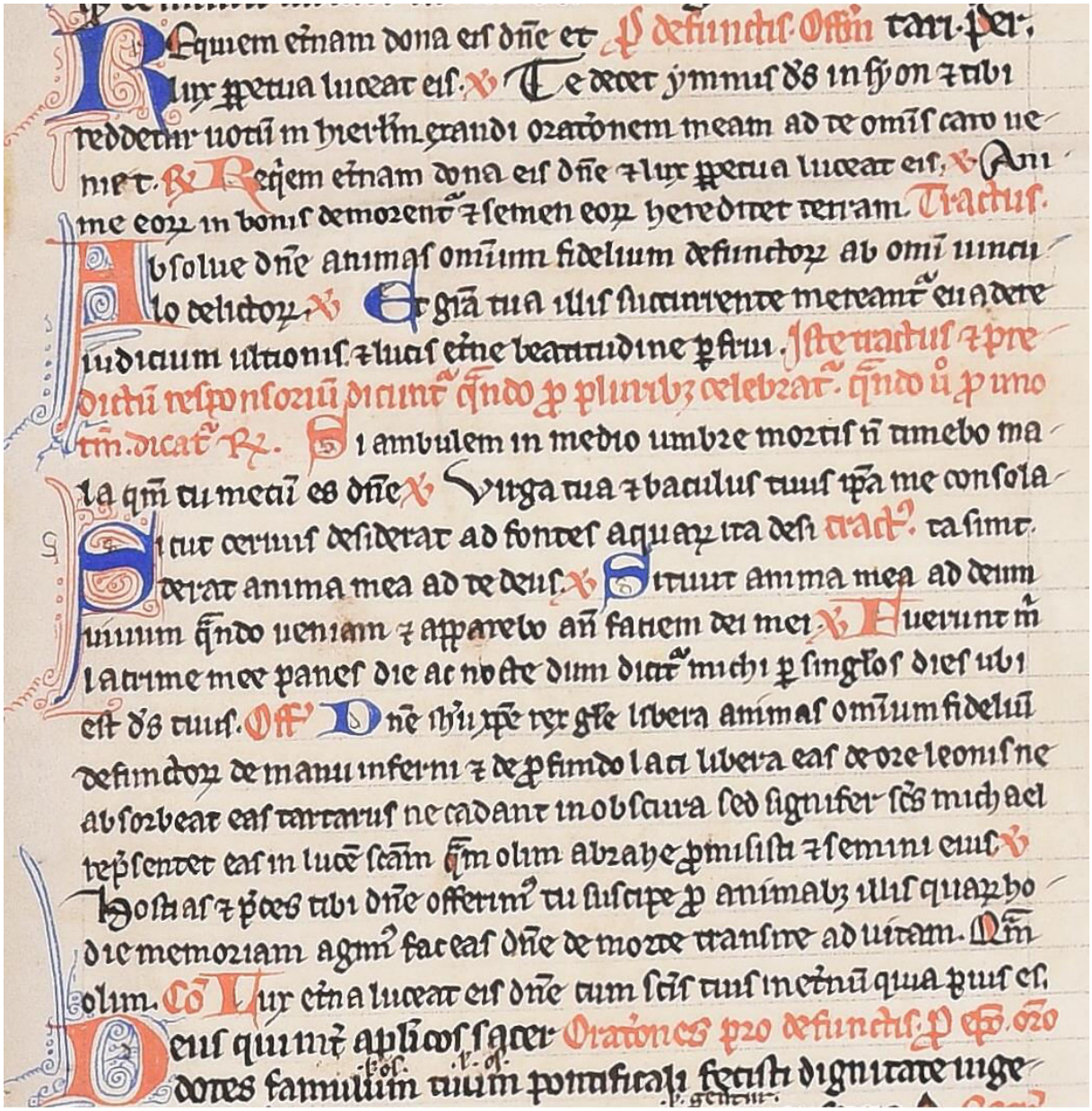

Obrazac za posebne mise za pokojne u Humbertovu kodeksu (Missale minorum altarium). Vidljive su i posebnosti dominikanskog obreda: responzorij „Si ambulem“ i zavlaka „Sicut cervus“.

NA DAN SMRTI ILI SPROVODA

IN DIE OBITUS SEU DEPOSITIONIS DEFUNCTI

Officium

Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Ps. 64 Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem; sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci: ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas ætérnas sustíneat; sed gáudia sempitérna possídeat: Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

1 Thess. 4

Fratres: Nólumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini sicut et céteri, qui spem non habent. Si enim crédimus

Oficij

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Ps 64 Tebi Bože, dolikuje hvalospjev na Sionu, i tebi će se izvršiti zavjet u Jeruzalemu; usliši moju molitvu, k tebi će doći svako tijelo. Pokoj vječni.

Molitva

Bože, kojemu je vlastito vazda se smilovati i opraštati, smjerno te molimo za dušu službenika tvojega N. kojoj si naredio da pođe s ovoga svijeta: da je ne predaš u ruke neprijatelja i ne zaboraviš je do kraja, nego da zapovjediš da je sveti anđeli prime i povedu u rajsku domovinu; jer se u tebe ufala i vjerovala, neka ne podnosi vječne kazne, nego posjeduje vječne radosti. Po Gospodinu.

Čitanje Poslanice bl. Pavla Apostola Solunjanima.

1 Sol 4

Braćo, nećemo da budete u neznanju o onima koji su usnuli, da se ne žalostite kao ostali koji nemaju nade. Ako, naime, vjer-

quod Jesus mórtuus est, et resurréxit: ita et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini, non præveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descéndet de cælo: et mórtui, qui in Christo sunt, resúrgent primi. Deinde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áëra, et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

ujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog s njim dovesti i one koji su usnuli u Isusu. A ovo vam govorimo po riječi Gospodnjoj: da mi koji živimo i ostajemo za Gospodnji dolazak nećemo preteći one koji su usnuli. Jer sam će Gospodin – na zapovijed, i na glas arkanđelov, i na zov trublje Božje – sići s neba: i mrtvi, koji su u Kristu, uskrsnut će prvi. Zatim ćemo mi, koji živimo, koji smo preostali, zajedno s njima biti poneseni na oblacima ususret Kristu, u zrak. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom. Tješite, dakle, jedan drugoga ovim riječima.

℟. Ps. 22 Si ámbulem in médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es Dómine. ℣. Virga tua, et báculus tuus: ipsa me consoláta sunt.

℟. Ps 22 Da mi je hodati posred sjene smrti, neću se bojati zala: jer ti si sa mnom, Gospodine. ℣. Tvoja palica i tvoj štap: oni su me utješili.

Tractus
Ps. 41

Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum: ita desiderat ánima mea ad te Deus. ℣. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam et apparébo ante fáciem Dei mei? ℣. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: dum dícitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

Zavlaka
Ps 41

Kao što čezne jelen za izvorima voda: tako čezne duša moja za tobom, Bože. ℣. Žeđala je duša moja za Bogom živim: kada ću doći i pokazati se pred licem Boga mojega? ℣. Suze su mi bile kruhovi danju i noću, dok mi se govori svakoga dana: Gdje je Bog tvoj?

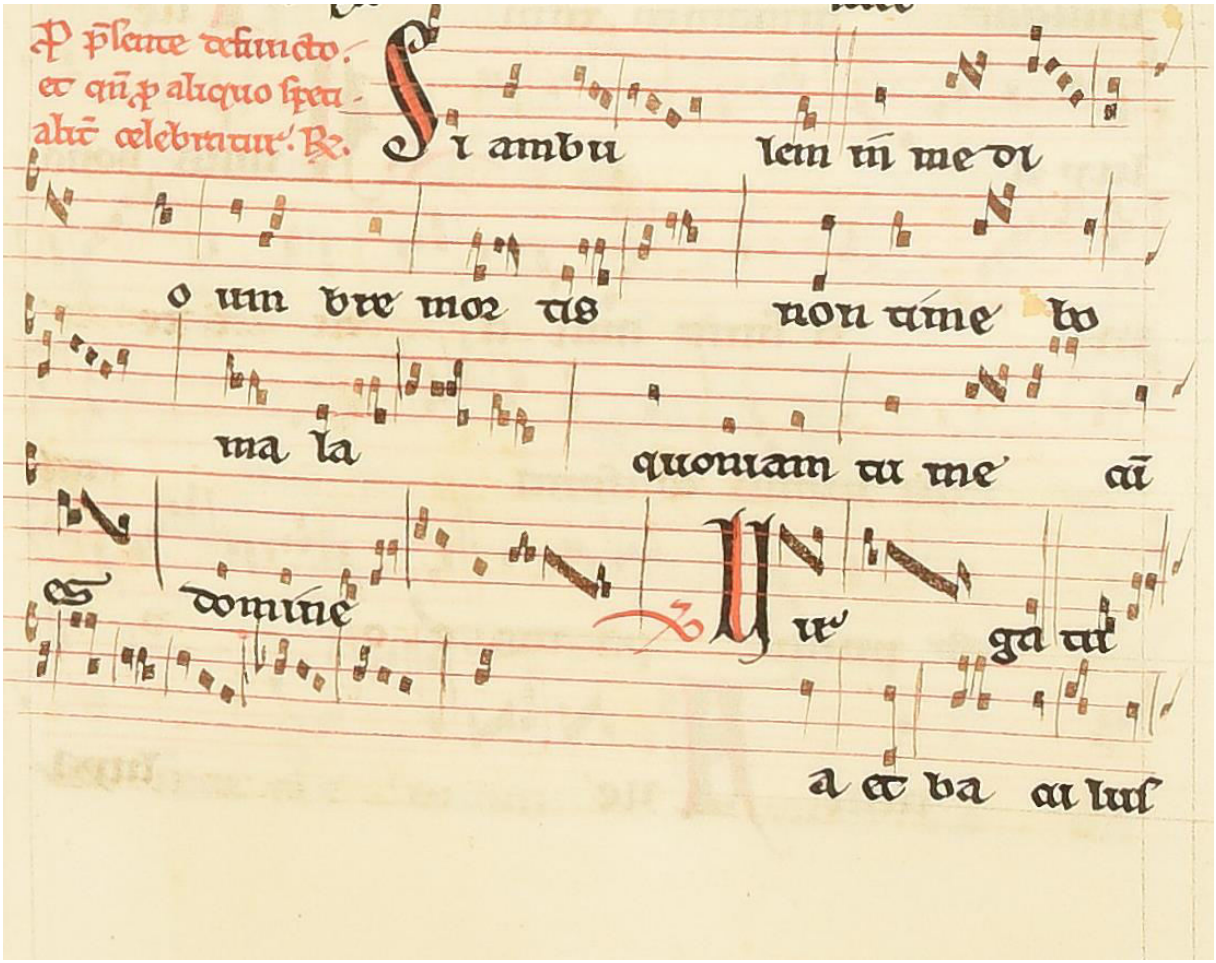

Responzorij „Si ambulem in medio umbrae mortis“ („Da mi je hodati posred sjene smrti“) u Humbertovu gradualu

Posljednica kao na Dušni dan, str. 524.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 11

In illo témpore: Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísset mórtuus: Sed et nunc scio, quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurréctio et vita: Qui credit in me, étiamsi mórtuus fúerit, vivet: Et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi: Utique, Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum veníst.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv 11

U ono vrijeme: Reče Marta Isusu: Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro; ali sada znam da će ti Bog dati što god zamoliš od Boga. Isus joj kaže: Uskrsnut će tvoj brat. Odgovori mu Marta: Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću u posljednji dan. Reče joj Isus: Ja sam uskrsnuće i život: tko vjeruje u mene, i ako umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti dovijeka. Vjeruješ li ovo? Odgovori mu: Da, Gospodine, ja vjerujem da si ti Krist, Sin Boga živoga, koji si došao na ovaj svijet.

Offertorium

Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de manu inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúra: sed sígnifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Prikazanje

Gospodine Isuse Kriste, kralju slave, izbavi duše svih vjernih mrtvih od ruke pakla i iz dubokoga bezdna; izbavi ih od usta lava da ih ne proždre pakao, da ne upadnu u tmine, nego da ih zastavonoša sveti Mihael povede u svetu svjetlost: Koju si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam ágimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

℣. Prinosimo ti, Gospodine, žrtve i molitve: primi ih za one duše kojih se danas spominjemo; učini, Gospodine, da iz smrti prijeđu u život. Koji si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

Secreta

Popitiáre, quæsumus, Dómine, ánimæ famuli tui N., pro qua hóstiam laudis tibi immolámus, majestátem tuam supplíciter deprecántes: ut per hæc piæ placatiónis offícia, perveníre mereátur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum.

Tajna

Milostiv budi, Gospodine, duši sluge svojega N. za koju ti prinosimo žrtvu hvale ponizno moleći tvoje veličanstvo da ovim bogoslužjem pobožnog pomirenja zavrijedi doći u vječni pokoj. Po Gospodinu.

Communio

Lux ætérna lúceat eis, Dómine, cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Pričesna pjesma

Svjetlost vječna svijetlila njima, Gospodine, sa svetima tvojim u vijeke, jer ti si blag.

Postcommunio

Pæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut ánima fámuli tui N. quæ hódie de hoc sæculo migrávit; his sacrifíciis purgáta, et a peccátis expedíta, indulgéntiam páriter, et réquiem cápiat sempitérnam: Per Dóminum.

Popričesna

Podaj, molimo, svemogući Bože, da duša sluge tvojega N. (službenice tvoje N.), koja se preselila s ovoga svijeta, očišćena ovim žrtvama i oslobođena od grijeha, primi oproštenje i pokoj vječni. Po Gospodinu.

In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis defuncti dicitur Missa praecedens, exceptis Orationibus, quae dicuntur ut sequitur.

Na treći, sedmi i trideseti dan od smrti ili sprovoda služi se prethodna misa, osim molitava, koje se govore kako slijedi.

Oratio

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus: Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas: Per Dóminum.

Molitva

Molimo, Gospodine, udostoj se dušu sluge svojega N. kojemu treći (ili sedmi, ili trideseti) dan od ukopa spominjemo, pridružiti svecima i izabranicima svojim i orosi je trajnom rosom milosrđa svojega. Po Gospodinu.

Secreta

Múnera, quæsumus, Dómine, quæ tibi pro ánima fámuli tui N. offérimus, placátus inténde: ut remédiis purgáta cæléstibus, in tua pietáte requiéscat. Per Dóminum.

Tajna

Milostivo pogledaj, molimo, Gospodine, darove koje ti prinosimo za dušu sluge tvojega N. da nebeskom pomoću očišćena počine u tvojoj dobroti. Po Gospodinu.

Postcommunio

Súscipe Dómine preces nostras pro ánima fámuli tui N.: ut si quæ ei máculæ de terrénis contágiis adhæsérunt; remissiónis tuæ misericórdia deleántur: Per Dóminum.

Popričesna

Primi, Gospodine, naše molitve za dušu sluge svojega N., da milosrđe tvojega oproštenja izbriše ljage koje su joj možda ostale od zemaljskog života. Po Gospodinu.

NA GODIŠNJICU SMRTI

IN ANNIVERSARIO DEFUNCTORUM

Officium

Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Ps. 64 Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Oficij

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Ps 64 Tebi Bože, dolikuje hvalospjev na Sionu, i tebi će se izvršiti zavjet u Jeruzalemu; usliši moju molitvu, k tebi će doći svako tijelo. Pokoj vječni.

Pro uno, vel una tantum

Oratio

Deus indulgentiárum Dómine, da ánimæ famuli tui vel (fámulæ tuæ), cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus; refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem: Per Dóminum.

Samo za jednog ili jednu

Molitva

Bože, Gospodaru oproštenja, daj duši sluge tvojega ili (službenice tvoje) kojoj spominjemo godišnji spomendan: mjesto rashlade, blaženi pokoj i sjaj svjetlosti. Po Gospodinu.

Pro pluribus

Oratio

Deus indulgentiárum Dómine, da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus; refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem: Per Dóminum.

Za više ljudi

Molitva

Bože, Gospodaru oproštenja, daj dušama sluga i službenica tvojih, kojima spominjemo godišnji spomendan: mjesto rashlade, blaženi pokoj i sjaj svjetlosti. Po Gospodinu.

Léctio libri Machabæórum.
2 Mach. 12

In diébus illis: Vir fortíssimus Judas, facta collatióne, duódecim mília drachmas argénti misit Jerosólymam offérri pro peccátis mortuórum sacrifícium, bene et religióse de resurrectióne cógitans. (Nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur, et vanum oráre pro mórtuis). Et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo, et salúbris est cogitátio pro defunctis exoráre, ut a peccátis solvántur.

Čitanje knjige Makabejaca.
2 Mak 12

U one dane: prehrabri muž Juda sakupi dvanaest tisuća srebrenih drahma i posla u Jeruzalem da se prinese žrtva za grijehe mrtvih, dobro i pobožno razmišljajući o uskrsnuću, jer da se nije nadao uskrsnuću onih koji su pali, izgledalo bi suvišnim i uzaludnim moliti za mrtve; i jer je razmišljao kako je najbolja plaća sačuvana onima koji su pobožno umrli. Sveta je, dakle, i spasonosna misao moliti za pokojne da im se oproste grijesi.

Si pro uno tantum celebretur

℟. Ps. 22 Si ámbulem in médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es, Dómine. ℣. Virga tua, et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

Ako se služi samo za jednog

℟. Ps 22 Da mi je hodati posred sjene smrti, neću se bojati zala: jer ti si sa mnom, Gospodine. ℣. Tvoja palica i tvoj štap: oni su me utješili.

Tractus
Ps. 41

Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum: ita desiderat ánima mea ad te Deus. ℣. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam et apparébo ante fáciem Dei mei? ℣. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: dum dícitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

Zavlaka
Ps 41

Kao što čezne jelen za izvorima voda: tako čezne duša moja za tobom, Bože. ℣. Žeđala je duša moja za Bogom živim: kada ću doći i pokazati se pred licem Boga mojega? ℣. Suze su mi bile kruhovi danju i noću, dok mi se govori svakoga dana: Gdje je Bog tvoj?

Si celebratur pro pluribus

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Animæ eórum in bonis demoréntur: et semen eórum heréditet terram.

Ako se služi za više pokojnih

℟. Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila njima. ℣. Duše njihove boravit će u dobrima, i potomstvo njihovo baštinit će zemlju.

Tractus

Absólve Dómine ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis, et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Zavlaka

Odriješi, Gospodine, duše svih vjernih mrtvih od svake veze grijeha. ℣. I daj da pomoću tvoje milosti zavrijede izmaći sudu osvete, i uživati blaženstvo vječnoga svjetla.

Posljednica kao na Dušni dan, str. 528.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 6

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras: quia descéndi de cælo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus, qui misit me. Hæc est autem volúntas ejus, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Hæc est autem volúntas

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv 6

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu Židova: Sve što mi daje Otac, doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti van; jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. A ovo je volja onoga koji me posla, Oca: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ga uskrisim u posljednji dan. Ovo je pak volja Oca mojega, koji me posla, da tko god vidi

Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Fílium, et credit in eum, hábeat vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Sina i vjeruje u njega, ima život vječni, i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

Offertorium

Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de manu inférni et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúra: sed sígnifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam ágimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promisísti et sémini ejus.

Prikazanje

Gospodine Isuse Kriste, kralju slave, izbavi duše svih vjernih mrtvih od ruke pakla i iz dubokoga bezdna; izbavi ih od usta lava da ih ne proždre pakao, da ne upadnu u tmine, nego da ih zastavonoša sveti Mihael povede u svetu svjetlost: Koju si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

℣. Prinosimo ti, Gospodine, žrtve i molitve; primi ih za one duše kojih se danas spominjemo; učini, Gospodine, da iz smrti prijeđu u život. Koji si nekoć obećao Abrahamu i njegovu potomstvu.

Pro uno vel una tantum

Secreta

Propitiáre Dómine supplicatiónibus nostris, pro anima famuli tui vel (fámulæ tuæ), cujus hódie ánnua dies ágitur: pro qua tibi offérimus sacrifícium laudis: ut eam Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum.

Samo za jednog ili jednu

Tajna

Milostiv budi, Gospodine, našim molitvama za dušu sluge tvojega ili (službenice tvoje), čiji se godišnji spomendan danas vrši, za koju ti prinosimo žrtvu hvale, da se dostojiš pridružiti je zajednici svetih. Po Gospodinu.

Pro pluribus

Secreta

Propitiáre Dómine supplicatiónibus nostris, pro animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum hódie ánnua dies ágitur, pro quibus tibi offérimus sacrifícium laudis ut eas Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum.

Za više pokojnih

Tajna

Milostiv budi, Gospodine, našim molitvama za duše slugu i službenica svojih, čiji se godišnji spomendan danas vrši, za koje ti prinosimo žrtvu hvale, da se dostojiš pridružiti ih zajednici svetih svojih. Po Gospodinu.

Communio

Lux ætérna lúceat eis, Dómine, cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Pričesna pjesma

Svjetlost vječna svijetlila njima, Gospodine, sa svetima tvojim u vijeke, jer ti si blag.

Pro uno, vel una tantum

Postcommunio

Præsta, quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui vel (fámulæ tuæ), cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus; his purgáta sacrifíciis, indulgéntiam, páriter et réquiem cápiat sempitérnam: Per Dóminum.

Za jednog ili jednu

Popričesna

Podaj, molimo, Gospodine, da duša sluge tvojega ili (službenice tvoje), kojoj godišnjicu spominjemo, očišćena ovim žrtvama primi oproštenje i pokoj vječni. Po Gospodinu.

Pro pluribus

Postcommunio

Præsta, quæsumus Dómine, ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus; his purgátæ sacrifíciis, indulgéntiam páriter, et réquiem cápiant sempitérnam. Per Dóminum.

Za više pokojnih

Popričesna

Podaj, molimo, Gospodine, da duše slugu i službenica tvojih, kojima godišnjicu spominjemo, očišćene ovim žrtvama prime oproštenje i pokoj vječni. Po Gospodinu.

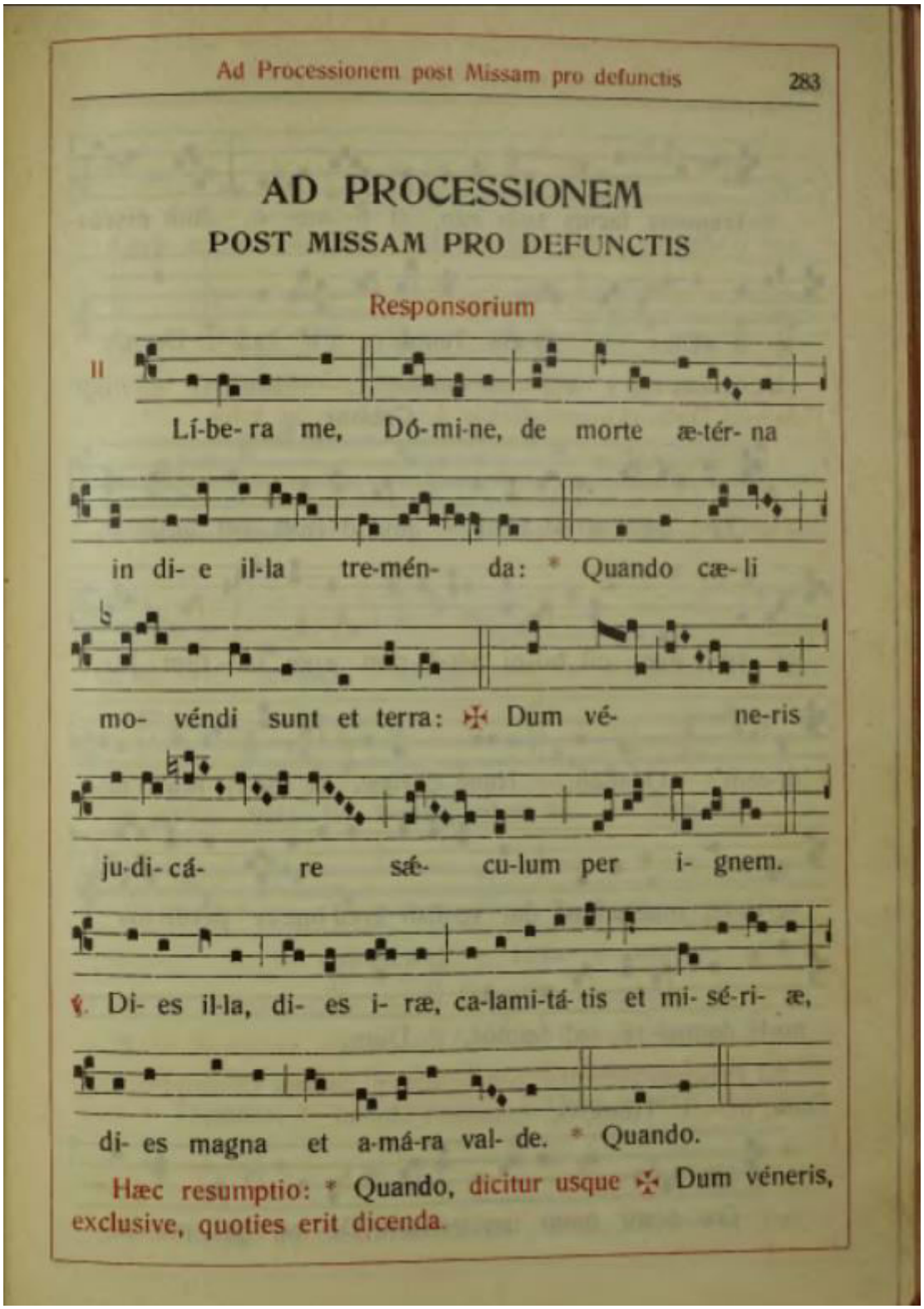

Ad Processionem post Missam pro defunctis 283

AD PROCESSIONEM

POST MISSAM PRO DEFUNCTIS

Responsorium

II

Lí-be- ra me, Dó-mi-ne, de morte æ-tér- na

in di- e il-la tre-mén- da: * Quando cæ- li

mo- véndi sunt et terra: ✠ Dum vé- ne-ris

ju-di- cá- re sæ- cu-lum per i- gnem.

℣. Di- es il-la, di- es i- ræ, ca-lami-tá- tis et mi- sé-ri- æ,

di- es magna et a-má-ra val- de. * Quando.

Hæc resumptio: * Quando, dicitur usque ✠ Dum véneris, exclusive, quoties erit dicenda.

Procesija za pokojne u Procesionaru iz 1930. godine

PROCESIJA NAKON MISE ZA POKOJNE

Tradicionalna dominikanska pravila propisuju da se svakoga tjedna nakon mise za pokojne treba održati procesija s posebnim responzorijima i molitvama. Na toj se procesiji trebaju okupiti svi redovnici, pa i oni koji nisu sudjelovali u sv. misi.

Procesionar Reda propovjednika ističe drevnost ovog običaja:

> „Praefata lex tam pia, tamque laudabilis, jam diu in toto Ordine est in consuetudine...“
>
> („Spomenuti zakon, tako pobožan i tako pohvalan, već je dugo u običaju u čitavom Redu...“)

I hrvatski dominikanci visoko su cijenili taj običaj. Vidjeli smo da je Markolin Padovan pisao: „jedamput na sedmicu redovnička obitelj mora izmoliti časoslov mrtvih, za kojim slijedi misa, koja se završuje svečanim pjevanjem *Libera*“.

Anđelko Fazinić spominje ovaj ophod u kontekstu gregorijanskog pjevanja u dominikanskom samostanu u Dubrovniku: „na sedmičnom ophodu za pokojnike pjevalo se *Libera me, Domine*“ (vidi str. 136.).

U nastavku donosimo tekst responzorija i molitava ophoda za pokojne prema Procesionaru Reda propovjednika iz 1930. godine.

AD PROCESSIONEM

POST MISSAM PRO DEFUNCTIS

Responsorium

Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt et terra: ✠ Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. * Quando.

Haec resumptio: * Quando, dicitur usque ✠ Dum véneris, exclusive, quoties erit dicenda.

℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. ✠ Dum.

Duo sequentes Versus adduntur in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum; deinde ℣. Creátor ut infra.

℣. Quid ego misérrimus? quid dicam, vel quid fáciam, dum nil boni pérferam ante tantum Júdicem? * Quando.

℣. Nunc Christe, te pétimus, miserére, quæsumus: qui venísti redímere pérditos, noli damnáre redémptos. ✠ Dum.

KOD PROCESIJE

NAKON MISE ZA POKOJNE

Responzorij

Oslobodi me, Gospodine, od smrti vječne u dan onaj strašni: * Kada se potresu nebesa i zemlja: ✠ Kada dođeš suditi svijet ognjem.

℣. Dan onaj, dan srdžbe, nevolje i bijede, dan velik i vrlo gorak. * Kada se.

Ovo ponavljanje: * Kada se, govori se do ✠ Kada dođeš isključivo, svaki put kad ga treba reći.

℣. Zadrhtao sam ja i bojim se dok istraga dolazi i buduća srdžba. ✠ Kada dođeš.

Sljedeća dva stiha dodaju se na Spomendan svih vjernih mrtvih; a zatim ℣. Stvoritelju kako je dolje.

℣. Što ću ja jadnik? Što ću reći ili što ću učiniti, dok ništa dobra neću iznijeti pred tolikog Suca? * Kada se.

℣. Sada, Kriste, tebe molimo, smiluj se, prosimo: koji si došao otkupiti izgubljene, nemoj osuditi otkupljene. ✠ Kada dođeš.

Ad Processionem per hebdomadam, cantata resumptione ✠ Dum, post ℣. Tremens, immediate dicitur:

℣. Creátor ómnium rerum Deus, qui me de limo terræ formásti, et mirabíliter próprio sánguine redemísti, corpúsque meum licet modo putréscat de sepúlcro fácies in die judícii resuscitári: exáudi, exáudi me, ut ánimam meam in sinu Abrahæ patriárchæ tui júbeas collocári.

℟. Líbera me totum ex integro usque ad ℣. Dies illa, repetatur.

In Sepultura extraneorum, et in Exequiis super sepulcra mortuorum, in eorum Anniversario, ubi consuetum est, dicitur post ℣. Tremens, et resumptionem ✠ Dum véneris, sequens

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Finita repetitione Responsorii, Cantores incipiant: Kýrie, eléison, et Conventus prosequatur Christe…

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Kod procesije tijekom tjedna, nakon što se ponovno otpjeva ✠ Kada dođeš, nakon ℣. Zadrhtao sam, odmah se govori:

℣. Stvoritelju svih stvari, Bože, koji si me oblikovao od gliba zemaljskog, i čudesno otkupio vlastitom krvlju, i koji ćeš učiniti da moje tijelo, iako sada trune, uskrsne na Sudnji dan: usliši, usliši me i zapovjedi da se moja duša smjesti u krilo Abrahama patrijarha tvojega.

℟. Oslobodi me ponovi se u cijelosti sve do ℣. Dan onaj.

U pokopu vanjskih osoba i u ophodu nad grobovima mrtvih, na njihovu godišnjicu, gdje je običaj, govori se nakon ℣. Zadrhtao sam, i ponovnog odgovora ✠ Kada dođeš, sljedeći:

℣. Pokoj vječni daruj im, Gospodine: i svjetlost vječna svijetlila njima.

Nakon što se ponovi responzorij, pjevači započnu: Gospodine, smiluj se, a konvent nastavi Kriste...

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Post Kýrie, eléison, Sacerdos dicat alta voce:
Pater noster.

Quod et omnes dicant in silentio; et eo finito, subjungat Sacerdos:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Orémus.
Orationes vero hoc ordine dicantur:

In Commemoratione defunctorum

Oratio prima

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur:

Oratio altera

Deus, cujus miseratióne ánimæ Fidélium requiéscunt: fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum; ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur: Per

Nakon Gospodine, smiluj se, svećenik glasno kaže:
Oče naš.

Koji i svi potiho govore; a kada završi, svećenik dodaje:

℣. I ne uvedi nas u napast.

℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Od vrata paklenih.
℟. Izbavi, Gospodine, duše njihove.

Pomolimo se.
Molitve se pak govore ovim redom:

Na Spomendan vjernih mrtvih

Prva molitva

Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernika, udijeli dušama sluga i službenica svojih otpuštenje svih grijeha; da oproštenje, koje su vazda željele, pobožnim molitvama postignu.

Druga molitva

Bože, po čijem smilovanju počivaju duše vjernika: svim tvojim slugama i službenicama, koji ovdje i posvuda u Kristu počivaju, podaj milostivo oproštenje grijeha: kako bi se, odriješeni od svih krivica, bez kraja radovali s

eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

tobom: Po istom Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

℣. Počivali u miru.
℟. Amen.

In Processione per hebdomadam

Oratio prima

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis auctor, quæsumus cleméntiam tuam: ut nostræ Congergatiónis fratres, soróres, familiáres et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt; beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas:

Et si fuerit aliquod Anniversarium Ordinis, loco praecedentis Orationis, dicitur sequens Oratio:

Deus indulgentiárum, Dómine, da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus; refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem:

U procesiji tijekom tjedna

Prva molitva

Bože, djelitelju oproštenja i darivatelju ljudskog spasenja, molimo blagost tvoju da braći, sestrama, rođacima i dobrotvorima naše zajednice, koji su preminuli s ovoga svijeta, po zagovoru blažene Marije vazda Djevice i svih svetaca tvojih, dopustiš da dođu u zajednicu vječnoga blaženstva.

A ako se obilježava neka godišnjica Reda, umjesto prethodne molitve, govori se sljedeća molitva:

Bože, Gospodaru oproštenja, daj dušama sluga i službenica svojih, čiju godišnjicu ukopa spominjemo, mjesto rashlade, blaženstvo pokoja i sjaj svjetlosti.

Oratio altera

Deus, cujus miseratióne ánimæ Fidélium requiéscunt: fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum; ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur: Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Druga molitva

Bože, po čijem smilovanju počivaju duše vjernika: svim tvojim slugama i službenicama, koji ovdje i posvuda u Kristu počivaju, podaj milostivo oproštenje grijeha: kako bi se, odriješeni od svih krivica, bez kraja radovali s tobom: Po istom Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

℣. Počivali u miru.
℟. Amen.

In sepultura Extraneorum et in exequiis super sepulcra Mortuorum in eorum Anniversario

U pokopu vanjskih osoba i u ophodu kod grobova mrtvih na njihovu godišnjicu

Oratio prima

Si fuerit pro Episcopo vel Sacerdote

Deus, qui inter apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum Pontificáli vel (Sacerdotáli) fecísti dignitáte vigére; præsta quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio:

Prva molitva

Ako je molitva za biskupa ili svećenika

Bože, koji si htio da među apostolskim nasljednicima u svećeništvu, sluga tvoj bude odlikovan biskupskim ili (svećeničkim) dostojanstvom, podaj, molimo, da se njihovu zboru zauvijek pridruži.

Si pro viro defuncto:

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem:

Ako je za pokojnog muškarca:

Prikloni, Gospodine, uho svoje molitvama našim, kojima smjerno prosimo milosrđe tvoje: da dušu sluge svojega, kojoj si zapovjedio, da se preseli s ovoga svijeta, postaviš u mjesto mira i svjetlosti, i zapovjediš da bude dionicom blaženstva svetih tvojih.

Si pro femina defuncta

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue.

Ako za pokojnu ženu

Molimo, Gospodine, za tvoje milosrđe, smiluj se duši službenice svoje i razriješenu baštinjene smrtnosti, povrati je u dio vječnoga spasenja.

In Anniversario pro pluribus

Deus indulgentiárum, Dómine, da animábus famulórum tuórum, vel (famulárum tuárum), quorum vel (quarum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem.

Na godišnjicu za više ljudi

Bože, Gospodaru oproštenja, daj dušama sluga svojih ili (službenica svojih), kojima godišnjicu ukopa spominjemo, mjesto rashlade, blaženstvo pokoja i sjaj svjetlosti.

In Anniversario pro uno vel pro una

Deus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ fámuli tui, vel (fámulæ tuæ), cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem:

Na godišnjicu za jednog vjernika ili jednu vjernicu

Bože, Gospodaru oproštenja, daj duši sluge svojega, ili (službenice svoje), čiju godišnjicu ukopa spominjemo, mjesto rashlade, blaženstvo pokoja i sjaj svjetlosti.

Oratio altera

Deus, cujus miseratióne ánimæ Fidélium requiéscunt; fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum; ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur: Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Responso Amen, Sacerdos et Ministri in Sacristiam vadant. Tunc, si Statio ista facta non fuerit in Choro, Conventu accedente ad Chorum, Cantor incipiat Ps. De profúndis, pag. 736.

Et Fratres ipsum prosequantur, terminando eum per Réquiem.

Quod si multum distantes fuerint a Choro, loco Psalmi De profúndis, Cantor incipiat Psalmum Miserére mei Deus, pag. 732. eodem modo.

Druga molitva

Bože, po čijem smilovanju počivaju duše vjernika: svim tvojim slugama i službenicama, koji ovdje i posvuda u Kristu počivaju, podaj milostivo oproštenje grijeha: kako bi se, odriješeni od svih krivica, bez kraja radovali s tobom: Po istom Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

℣. Počivali u miru.
℟. Amen.

Nakon što se odgovori Amen, svećenik i poslužitelji pođu. Tada, ako ova postaja nije obavljena u koru, dok konvent pristupi koru, pjevač započne Ps. Iz dubina, str. 736.

I braća ga nastave, a završe ga s Pokoj vječni.

Ako su podosta udaljeni od kora, umjesto psalma Iz dubina, pjevač započne psalam Smiluj mi se, Bože, str. 732., na isti način.

carnatiónem cognóuimus, per Passiónem eius, & Crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem.

FORMVLA ABSOLVTIONIS,

Obseruanda communiter in Confessione Sacramentali.

SI tenéris áliquo vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, & interdícti, à quo possim te absóluere: EGO ABSOLVO TE, & restítuo te sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, communióni, & vnitáti fidélium. In nómine Patris, & Fílij, & Spíritus sancti. Amen.

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíttat tibi ómnia peccáta tua, líberet te ab omni malo, saluet, & confirmet in omni ópere bono, & perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

DOminus noster Iesus Christus Fílius Dei viui per suam pijssimam misericórdiam te absóluat, & auctoritáte ipsius, quâ fungor, EGO ABSOLVO TE ab ómnibus peccátis tuis, vt sis absolútus hic, & ante tribunal eiúsdem Dómini nostri Iesu Christi, habeásque vitam ætérnam, & viuas in sécula seculórum. In nómine Patris, ✠ & Fílij, ✠ & Spíritus sancti ✠. Amen.

PAssio Dómini nostri Iesu Christi, & mérita beátæ Maríæ semper Vírginis, & beáti Domínici Patris nostri, & ómnium Sanctórum, & quidquid boni féceris, & inténdis fácere; & mala, quæ sústines, & sustinébis, sint tibi in remissiónem peccatórum, in auguméntum grátiæ, & præmium vitæ ætérnæ. In nómine Patris, & Fílij, & Spíritus sancti. Amen.

IN RECONCILIATIONE,

& in casu mortis repentinæ, vel aliàs imminentis.

SI tenéris áliquo vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, & interdícti, à quo possim te absóluere: Ego absóluo te. In nómine Patris, & Fílij, & Spíritus sancti. Amen.

ITem ego absóluo te ab ómnibus peccátis tuis. In nómine Patris, & Fílij, & Spíritus sancti. Amen.

TEMPORE IVBILÆI,

aut similium gratiarum.

SI tenéris áliquo vínculo, vel alíquibus vínculis excommunicatiónis, suspensiónis, & interdícti, à quibus ego possim te absóluere, auctoritáte mihi commíssa, & tibi concéssa à Sanctíssimo Dómino Nostro Papa, vel ab N. Ego absóluo te, & restítuo te sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, communióni, & vnitáti fidélium. In nómine Patris, & Fílij, & Spíritus sancti. Amen.

MIsereátur, &c. Dominus noster Iesus Christus, &c. vt supra.

Admonitio.

AT si de excommunicatione Confessarius sit certus, & facultátem super ea obtinuérit, post præmitténda, dicat sic:

Ab-

Formule sakramentalnog odrješenja u Brevijaru Reda propovijednika iz 1714. godine

SAKRAMENT POKORE

Sakrament pokore je sakrament koji je ustanovio Isus Krist kako bi po službi svojih svećenika vjernicima oprostio grijehe koje su učinili nakon krštenja.

Sakrament pokore obuhvaća tri dijela: pokajanje, ispovijed i zadovoljštinu (pokoru) za grijehe. Riječ je o tri čina pokornika koji su bliža materija (*materia proxima*) sakramenta pokore. Tako u ovom sakramentu sam pokornik daje materiju sakramenta, kao što nas uči sv. Toma Akvinski (*Summa theologica*, III, q. 90, a. 1):

> „Dictum est autem supra quod in sacramento poenitentiae actus humani se habent per modum materiae. Et ideo, cum plures actus humani requirantur ad perfectionem poenitentiae, scilicet contritio, confessio et satisfactio, ut infra patebit, consequens est quod sacramentum poenitentiae habeat partes."
>
> („Rečeno je pak gore da se u sakramentu pokore ljudski čini drže na način materije. I stoga, jer je potrebno više ljudskih čina za potpunost pokore, i to pokajanje, ispovijed i zadovoljština, kao što će biti očito iz naprijed rečenog, zaključak je da sakrament pokore ima dijelove.")

Nakon što pokornik ispovjedi svoje grijehe i pokaje se, svećenik mu daje odrješenje (koje je forma sakramenta pokore).

Međutim, način kojim se ovi čini izražavaju javlja se u raznim varijantama u različitim obrednim tradicijama Katoličke Crkve. Stoljećima je najrašireniji oblik bio tradicionalni rimski obred ispovijedi, koji je kodificiran u Rimskom obredniku.

U nekim redovničkim tradicijama javljaju se određene specifičnosti u načinu obavljanja sv. ispovijedi. Tako se u dominikanskoj tradi-

ciji razvio poseban obred ispovijedi koji se u pojedinim aspektima razlikuje od općeg rimskog obreda.

Gledajući izvana, prvo se može primijetiti razlika u odjeći svećenika. U rimskoj tradiciji, svećenik je za vrijeme ispovijedi odjeven u kotu i štolu ljubičaste boje. Dominikanski pak svećenik sluša ispovijedi u svojem radovničkom habitu, ali bez štole.

Usporedba sadržaja obrednih molitava otkriva nam daljnje razlike između rimskog i dominikanskog obreda ispovijedi.

U tradicionalnom rimskom obredu, nakon što pokornik ispovjedi svoje grijehe, svećenik govori molitvu *Misereatur tui*. Zatim svećenik podigne desnu ruku prema pokorniku i moli: „Indulgentiam, absolutionem...“ (slično kao u pokorničkom činu na sv. misi). Nakon toga, svećenik govori molitvu *Dominus noster Jesus Christus* (*Gospodin naš Isus Krist*) koja završava formulom odrješenja. Zatim svećenik dodaje molitvu *Passio Domini nostri Jesu Christi* (*Muka Gospodina našega Isusa Krista*).

U dominikanskom obredu, prije nego što pokornik počne ispovijedati svoje grijehe, svećenik mu daje odrješenje od svih cenzura, govoreći:

> „Si teneris aliquo vinculo excommunicationis, (suspensionis) et interdicti, a quo possim te absolvere: ego absolvo te, et restituo te sanctis sacramentis Ecclesiae, communioni et unitati fidelium. In nomine Patris ✠, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.“
>
> („Ako si vezan nekom svezom izopćenja, (suspenzije) i interdikta, od koje te mogu odriješiti: ja te odrješujem i vraćam te svetim sakramentima Crkve, zajedništvu i jedinstvu vjernika. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.“)

Taj čin proizlazi iz svijesti da je pripadnost crkvenom zajedništvu temeljni uvjet za zakonito primanje sakramenata, pa tako i sakramenta sv. pokore.

Nakon što pokornik ispovjedi svoje grijehe, svećenik govori molitvu *Misereatur tui* u dominikanskoj verziji (kao što smo vidjeli u obredu sv. mise), a zatim mu daje odrješenje govoreći:

> „Dominus noster Jesus Christus, Filius Dei vivi, per suam piissimam misericordiam te absolvat: et auctoritate ipsius, qua fungor, ego absolvo te ab omnibus peccatis tuis, ut sis absolutus hic et ante tribunal ejusdem Domini nostri Jesu Christi, habeasque vitam aeternam, et vivas in saecula saeculorum. In nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ Sancti. Amen.“
>
> („Gospodin naš Isus Krist, Sin Boga živoga, po svojem preblagom milosrđu odriješio te i po njegovoj vlasti, koju obnašam, ja te odrješujem od svih tvojih grijeha: da budeš odriješen ovdje i pred sudom istoga Gospodina našega Isusa Krista, i da imaš život vječni, i da živiš u vijeke vjekova. U ime Oca ✠ i Sina ✠ i Duha ✠ Svetoga. Amen.“)

Kao što možemo vidjeti, u dominikanskom obredu svećenik čini tri znaka križa nad pokornikom. Taj običaj bio je nekoć široko rasprostranjen u zapadnim obredima, a u tradicionalnom rimskom obredu zadržao se kod odrješenja koje daje biskup.

Kao i u rimskom obredu, u dominikanskom obredu ispovijed završava molitvom *Passio Domini nostri Jesu Christi*, koja nosi pojedine specifičnosti dominikanske tradicije poput pozivanja na zasluge sv. Dominika.

U nastavku donosimo tekst obreda ispovijedi prema posljednjem izdanju Brevijara Reda propovjednika iz 1962. godine. [106]

---

[106] *Breviarium iuxta Ritum Praedicatorum*, pars altera, M. Browne (Romae: Ad S. Sabinae, 1962), pp. 31*-32*.

ABSOLUTIONES SACRAMENTALES

I. Forma communius observanda

Ante Confessionem peccatorum:

Si tenéris áliquo vínculo excommunicatiónis, (suspensiónis) et interdícti, a quo possim te absólvere: ego absólvo te, et restítuo te sanctis sacraméntis Ecclésiæ, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si paenitens sit laicus, omittitur verbum suspensiónis.

Confessione facta, post Actum Contritionis vel Confiteor:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua, líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, per suam piíssimam misericórdiam te absólvat: et auctoritáte ipsíus, qua fungor, ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis, ut sis absolútus hic

SAKRAMENTALNA ODRJEŠENJA

I. Općenita forma koju treba obdržavati

Prije ispovijedi grijeha:

Ako si vezan nekom svezom izopćenja, (suspenzije) i interdikta, od koje te mogu odriješiti: ja te odrješujem i vraćam te svetim sakramentima Crkve, zajedništvu i jedinstvu vjernika. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Ako je pokornik laik, izostavlja se riječ suspenzije.

Završivši ispovijed, nakon čina pokajanja ili Confiteora:

Smilovao ti se svemogući Bog, i otpustio ti sve tvoje grijehe: oslobodio te od svakog zla, spasio i učvrstio u svakom dobrom djelu, i priveo te u život vječni. Amen.

Gospodin naš Isus Krist, Sin Boga živoga, po svojem preblagom milosrđu odriješio te i po njegovoj vlasti, koju obnašam, ja te odrješujem od svih tvojih grijeha: da budeš odriješen ovdje

et ante tribúnal ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

i pred sudom istoga Gospodina našega Isusa Krista, i da imaš život vječni, i da živiš u vijeke vjekova. U ime Oca ✠ i Sina ✠ i Duha ✠ Svetoga. Amen.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, et mérita beátæ Maríæ semper Vírginis et beáti Domínici Patris nostri et ómnium Sanctórum, et quidquid boni féceris et inténdis fácere aut mala quæ sústines et sustinébis, sint tibi in remissiónem peccatórum, in augméntum grátiæ et præmium vitæ ætérnæ. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Muka Gospodina našega Isusa Krista, i zasluge blažene Marije vazda Djevice, i blaženog Dominika oca našega i svih svetih, te što god dobra učiniš i nakaniš učiniti, ili štogod zla podneseš i koje ćeš podnijeti, neka ti budu na otpuštenje grijeha, na povećanje milosti i nagradu vječnog života. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.

II. Forma brevior observanda in reconciliatione seu in confessionibus frequentioribus et brevioribus

Omitti poterit Misereátur, et satis erit dicere:

Si tenéris áliquo vínculo excommunicatiónis, (suspensiónis) et interdícti, a quo possim te absólvere: ego absólvo te. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

II. Kraća forma koju treba obdržavati u pomirenju ili u češćim i kraćim ispovijedima

Može se izostaviti Misereátur, i dovoljno je reći:

Ako si vezan nekom svezom izopćenja, (suspenzije) i interdikta, od kojeg te mogu odriješiti: ja te odrješujem. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Item ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Isto tako, ja te odrješujem od svih tvojih grijeha. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.

III. Forma brevissima observanda urgente necessitate in mortis periculo

Ego absólvo te ab ómnibus censúris et peccátis. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

III. Najkraća forma koju treba obdržavati u slučaju hitne nužde u smrtnoj opasnosti

Ja te odrješujem od svih cenzura i grijeha. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.

IV. Forma observanda tempore Jubilaei aut similium gratiarum

Si tenéris áliquo vínculo vel alíquibus vínculis excommunicatiónis, (suspensiónis) et interdícti, a quo vel a quibus ego possim te absólvere: auctoritáte mihi commíssa et tibi concéssa a Sanctíssimo Dómino nostro Papa (vel a N.) ego absólvo te, et restítuo te sanctis sacraméntis Ecclésiæ, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Misereátur tui omnípotens Deus, etc.

IV. Forma koju treba obdržavati u vrijeme Jubileja ili sličnih milosti

Ako si vezan nekom svezom ili nekim svezama izopćenja, (suspenzije) i interdikta, od koje ili od kojih te mogu odriješiti: vlašću koja mi je povjerena i tebi udijeljena od presvetog gospodina našega pape (ili od N.) ja te odrješujem i vraćam svetim sakramentima Crkve, zajedništvu i jedinstvu vjernika. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Smilovao ti se svemogući Bog, itd.

Dóminus noster Jesus Christus, etc., ut supra.

Gospodin naš Isus Krist, itd., kao gore.

Notandum

At si de excommunicatione confessarius sit certus, et facultatem super ea obtinuerit, post praemittenda, dicat sic:

Absólvo te a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti propter talem, vel talem causam, etc.

Deinde a peccatis absolvat, ut supra.

Napomena

Ali, ako je svećenik siguran o izopćenju i primio je nad njim vlast, nakon onoga što treba prije reći, kaže ovako:

Odrješujem te od sveze izopćenja, u koje si zapao zbog tog ili tog razloga, itd.

Zatim odriješi od grijeha, kao gore.

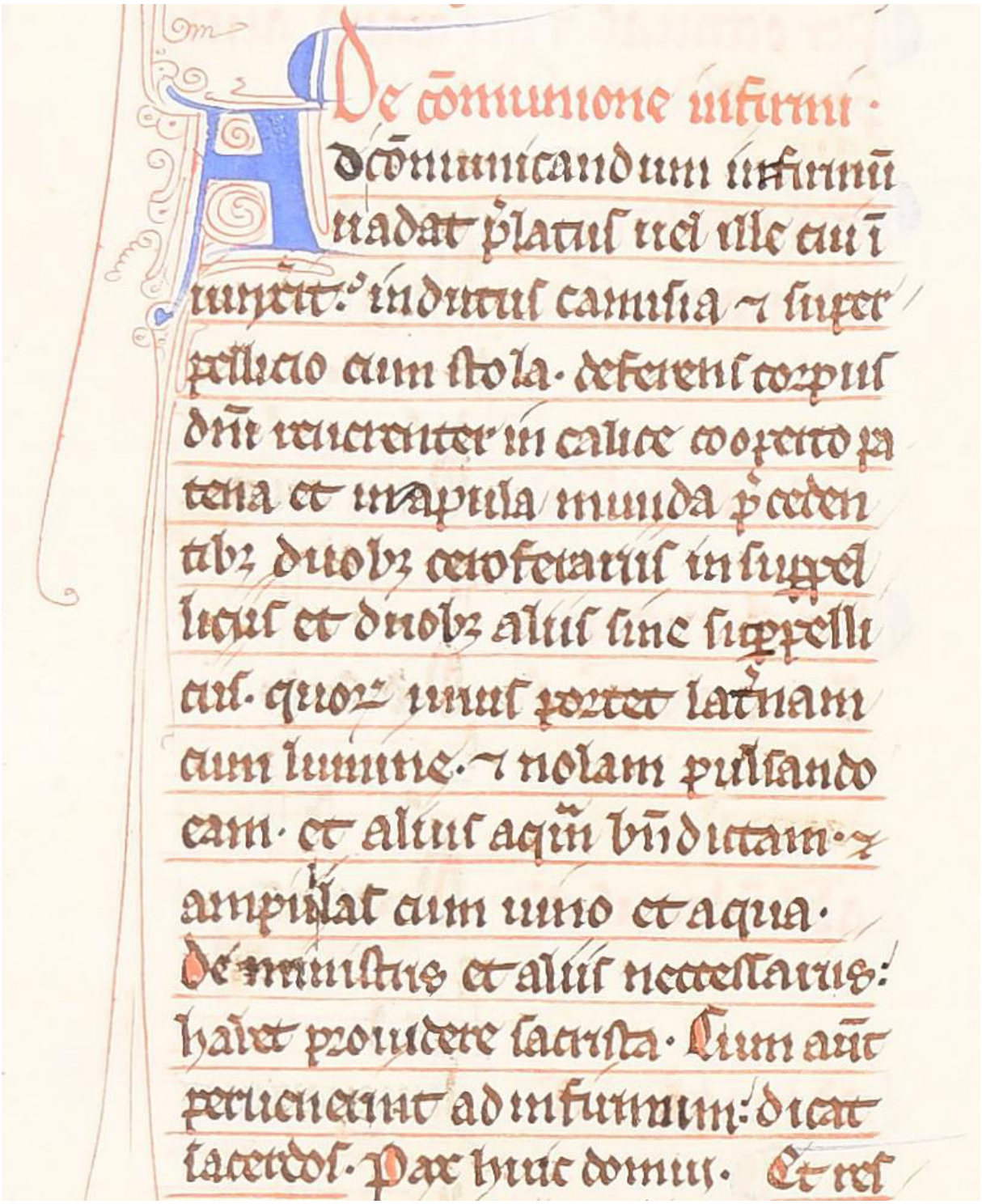

De cōmunione infirmi ·
Ad cōmunicandum infirmū
uadat p̄latus uel ille cui ī
iunxerit: indutus camisia ⁊ super
pellicio cum stola · deferens corpus
dn̄i reuerenter in calice cooperto pa
tena et in apula munda p̄ceden
tibꝫ duobꝫ ceroferariis in suppel
liciis et duobꝫ aliis sine suppelli
cis · quorꝫ unus portet laternam
cum lumine · ⁊ nolam pulsando
eam · et alius aqm̄ bn̄dictam · ⁊
ampullas cum uino et aqua ·
De ministris et aliis necessariis:
habet prouidere sacrista · Cum aūt
peruenerint ad infirmum: dicat
sacerdos · Pax huic domui · Et res

Upute za pričest bolesnika (De communione infirmi) u Humbertovu kodeksu (Collectarium)

PRIČEST BOLESNIKA

Crkva se uvijek brinula da teško bolesni vjernici, koji se približavaju trenutku smrti, umru okrijepljeni Presvetom Euharistijom. U tradiciji Crkve, sv. pričest, koja se daje vjernicima u smrtnoj opasnosti, naziva se *viaticum* (*popudbina*). To je nebeska hrana koja uzdržava i jača čovjeka na putovanju ovog života, a osobito na putu u vječnost.

Sv. Toma Akvinski ovako tumači izraz „popudbina“ (*Summa theologica*, III, q. 79, a. 2, ad 1):

> „...sicut passio Christi, ex cuius virtute hoc sacramentum operatur, est quidem causa sufficiens gloriae, non tamen ita quod statim per ipsam introducamur in gloriam, sed oportet ut prius simul compatiamur, ut postea simul glorificemur, sicut dicitur Rom. VIII, ita hoc sacramentum non statim nos in gloriam introducit, sed dat nobis virtutem perveniendi ad gloriam. Et ideo viaticum dicitur.“
>
> („...kao što je muka Kristova, iz čije snage djeluje ovaj sakrament, doduše, dovoljni uzrok slave, ali ne na način da bismo odmah po njoj ušli u slavu, nego je potrebno da prije toga zajedno s njim trpimo, kako bismo nakon toga bili zajedno s njim proslavljeni, kao što kaže Poslanica Rimljanima VIII., tako nas ovaj sakrament ne uvodi odmah u slavu, nego nam daje krepost da pridođemo u slavu. I zato se naziva popudbinom.“)

Dominikanska tradicija ima bogat i svečan obred pričesti bolesnika. Taj obred pokazuje kako zajedništvo redovnika u samostanu dolazi do izražaja u teškim trenucima bolesti subraće.

U nastavku donosimo tekst dominikanskog obreda pričesti bolesnika prema Procesionaru Reda propovjednika iz 1913. godine.

DE COMMUNIONE INFIRMI FRATRIS, VEL SORORIS, PER MODUM VIATICI

Quando communicandus est Infirmus, fiat signum per ictus cum Campana Capituli, vel illa qua solet pulsari primum signum ad Horas, aliqualiter tamen prolixius quam sit primum signum ad Horas; et facto modico intervallo, iterum pulsetur eadem Campana, sed aliquantulum prolixius quam prius.

Sacrista interim provideat de Ministris, et de cereis pro comitantibus SS. Sacramentum, Umbella, seu Baldachino, et aliis necessariis.

Congregatis Fratribus, Praelatus, vel ille cui injunctum fuerit, indutus Camisia et Superpelliceo cum Stola, vadat cum Conventu ex Sacristia ad Ecclesiam, praecedentibus Ceroferariis indutis superpelliceis, et cereis accensis: et accedens ad Altare ubi servatur Corpus Christi, prius genua flectens, reverenter assumat Corpus Christi, et reponat in Pyxide ad hoc parata, cooperta proprio suo cooperculo (vel Calice cooperto patena) et mappula munda; et imposito sibi prius super humeros oblongo velo decenti, accipiens utraque manu Vas cum SS. Sacramento, tectum extremitatibus Veli humeris impositi, procedat capite discooperto

O PRIČESTI BOLESNOG BRATA ILI SESTRE NA NAČIN POPUDBINE

Kad treba pričestiti bolesnika, neka se oglasi znak udarcem u zvono kapitula ili ono kojim se obično oglašava prvi znak za časove, ali ponešto duže od prvoga znaka za časove; i nakon što prođe malo vremena, treba još jednom zazvoniti isto zvono, ali ponešto duže nego prošloga puta.

Sakristan se u međuvremenu pobrine za poslužitelje i svijeće za pratitelje Presv. Sakramenta, *umbellu* ili baldahin, i drugo što je potrebno.

Kad se okupe braća, prelat ili onaj kojemu je to određeno, odjeven u kamžu (*camisia*) i superpelicej sa štolom, pođe s konventom iz sakristije u crkvu; naprijed hodaju svjećonoše odjeveni u superpeliceje i s upaljenim svijećama. I pristupivši oltaru gdje se čuva Tijelo Kristovo, prvo poklekne i onda s poštovanjem uzme Tijelo Kristovo i položi ga u piksidu, koja je za to pripravljena, a pokrivena svojim vlastitim pokrivalom (ili kalež pokriven patenom) i čistu *mappulu*. I nakon što si prvo postavi na ramena dugačak i doličan veo, uzme s obje ruke posudu s Presvetim Sakramentom, pokrivenu rubovima vela, koji je postavio na ramena,

sub Umbella, seu Baldachino (a dignioribus, vel quibus commissum fuerit, deferendo), ad Infirmum hoc ordine:

Primo procedant Ceroferarii, et alii duo Fratres sine Superpelliceis, quorum unus portet laternam cum lumine, et nolam, pulsando eam; et alter Aquam benedictam et ampullas cum vino et aqua; deinde sequatur Conventus, incipiendo a junioribus; ultimo loco Sacerdos deferens Corpus Christi, dicens alternatim cum Conventu Psalmos Graduales: et circa Sacramentum aliqui Fratres gestent cereos accensos.

Cum autem Sacerdos pervenerit ad Infirmum, dicat aliquantulum alte:
Pax huic dómui.

Conventus respondeat:
Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde deponat Pyxidem cum SS. Sacramento super Corporale expansum super mensam coopertam linteo mundo, in qua sint duo candelabra cum cereis accensis, et cum imagine sanctissimi Crucifixi in medio eorum.

pođe bolesniku otkrivene glave pod *umbellom* ili baldahinom (koji nose dostojniji službenici ili oni kojima je to povjereno), ovim redom:

Prvi hodaju svjećonoše i druga dvojica braće bez superpeliceja od kojih jedan nosi svjetiljku s plamenom, i zvonce kojim zvoni; a drugi blagoslovljenu vodu i ampulice s vinom i vodom; zatim slijedi konvent, počevši od mlađih; na posljednjem je mjestu svećenik koji nosi Tijelo Kristovo, dok naizmjenično s konventom moli gradualne psalme: a oko Sakramenta neka braća nose upaljene svijeće.

Kada pak svećenik dođe do bolesnika, treba reći ponešto povišenim glasom:
Mir kući ovoj.

Konvent odgovori:
I svima koji prebivaju u njoj.

Zatim odloži piksidu s Presvetim Sakramentom na tjelesnik razvijen na stolu koji je pokriven čistim platnom, a na kojem trebaju biti dva svijećnjaka s upaljenim svijećama i sa likom presvetoga Raspetoga između njih u sredini.

Facta genuflexione, Sacerdos, conversus ad Infirmum, dicat Antiphonam:

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Et aspergat Infirmum et cubiculum Aqua benedicta.

Deinde dicat:

℣. Salvum fac servum tuum,
℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto;
℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo;
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis,
℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam;
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super Infírmum nostrum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur. Per Christum... ℟. Amen.

Nakon što poklekne, svećenik okrenut prema bolesniku, govori antifonu:

Poškropit ćeš me, Gospodine, hisopom, i očistit ću se: oprat ćeš me i postat ću bjelji od snijega.

I poškropi bolesnika i prostoriju blagoslovljenom vodom.

Zatim kaže:

℣. Spasi slugu svojega.
℟. Bože moj, koji se u tebe uzda.

℣. Pošalji mu, Gospodine, pomoć iz svetišta.
℟. I brani ga sa Siona.

℣. Ništa ne uspio neprijatelj protiv njega.
℟. I sin bezakonja ne naudio njemu.

℣. Budi mu, Gospodine, jaka tvrđa.
℟. Protiv neprijatelja.

℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, osobiti zaštitniče ljudske nemoći, pokaži snagu svoje pomoći nad našim bolesnikom: da ojačan tvojim milosrđem zasluži da se nepovrijeđen pokaže svetoj Crkvi tvojoj. Po Kristu...
℟. Amen.

Hac Oratione finita, Infirmus, ad insinuationem Sacerdotis qui facit Officium, roget humiliter Praelatum, et ceteros adstantes, ut si quid contra eos deliquit, ipsi misericorditer dimittatur; et Sacerdote ex parte Fratrum respondente quod ei totum dimittitur, Infirmus dicat Confíteor; vel si illud dicere nequiverit, tundens pectus suum, si commode poterit, dicat Mea culpa de ómnibus peccátis meis.

Nakon što ova molitva završi, bolesnik na poziv svećenika koji obavlja službu, ponizno zamoli prelata i ostale prisutne, ako je u čemu protiv njih sagriješio, da mu se milosrdno otpusti. I kada svećenik od strane braće odgovori da mu je sve otpušteno, bolesnik moli Confíteor; ili ako ga ne može izreći, udarajući se u prsa, ako to može na prikladan način učiniti, kaže: Moja krivnja za sve moje grijehe.

Conventus vero pro ipso dicat Confíteor, et Sacerdos dicat:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua, líberet te ab omni malo, salvet et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Konvent pak umjesto njega govori Confíteor, a svećenik kaže:

Smilovao ti se svemogući Bog, i otpustio ti sve tvoje grijehe: oslobodio te od svakog zla, spasio i učvrstio u svakom dobrom djelu, i priveo te u život vječni. Amen.

Postea Praelatus, sive faciat Officium, sive non, dicat:

Absolutiónem et remissiónem ómnium peccatórum tríbuat tibi omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Nakon toga, prelat, bilo da obavlja službu, bilo da ne obavlja, govori:

Odrješenje i otpuštenje svih grijeha podao ti svemogući i milosrdni Gospodin. Amen.

Si vero Praelatus absens fuerit, tunc Sacerdos faciens Officium dicat Absolutiónem, etc.

Ako je pak prelat odsutan, onda svećenik koji obavlja službu, govori Absolutiónem, itd.

Si Praelatus fuerit communicandus, similiter et ipse roget Fratres ut ei dimittant, si quid circa illos deliquit, et ille, qui facit Officium, respondeat, ut supra. Deinde Praelatus dicat Confíteor; et Conventus subjungat Misereátur, etc.; et faciens Officium dicat Absolutiónem...

Ako treba pričestiti prelata, on na sličan način zamoli braću da mu otpuste ako je u čemu protiv njih sagriješio, a onaj koji obavlja službu odgovori kao gore. Zatim prelat govori Confíteor; a konvent dodaje Misereátur, itd.; i onaj koji obavlja službu govori Absolutiónem...

Postmodum pariter Fratres rogent Praelatum ut dimittat eis quidquid contra eum deliquerunt: et illo remittente, petant pariter ab ipso Absolutionem, et dicant Confíteor, etc.; et ipse subjungat Misereátur vestri, et Absolutiónem, etc.

Nakon toga, braća jednako zamole prelata da im otpusti što god su protiv njega sagriješili: i kad im on otpusti, jednako zamole od njega odrješenje, i mole Confíteor, itd.; i on dodaje Misereátur vestri, i Absolutiónem, itd.

Si Praelatus infirmitate impediente loqui nequiverit servetur circa eum id solum quod circa alios superius notatum est.

Ako prelat zbog bolesti ne može govoriti, neka se kod njega obdržava samo ono što je gore naznačeno glede drugih.

His expeditis, Sacerdos proponat Infirmo Eucharistiam, et quaerat ab eo:

Nakon što se ovo obavi, svećenik pruži bolesniku Euharistiju i pita ga:

Credis quod hic sit Christus Salvátor mundi?

Vjeruješ li da je ovo Krist Spasitelj svijeta?

Et responso Credo, porrigat ei Eucharistiam, dicens:

I nakon što odgovori Vjerujem, pruži mu Euharistiju, govoreći:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat te, et perdúcat ad vitam ætérnam. Amen.

Tijelo Gospodina našega Isusa Krista sačuvalo te i privelo u život vječni. Amen.

Postea abluat digitos in vas ad hoc praeparatum, eosque Purificatorio tergat, et det Infirmo ablutionem. Quo facto, dicat:

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea revertantur eo ordine, quo venerunt, ad Sacristiam, exstinctis luminibus, et sine pulsu nolae: nisi forte in casu, quo Corpus Domini contingeret reportari.

Zatim opere prste u posudi koja je za to pripravljena, i obriše ih purifikatorijem, a bolesniku dade abluciju. Nakon što to učini, kaže:

℣. Gospodin s vama.

Pomolimo se.

Usliši nas, Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože, i udostoj se poslati svetoga anđela svojega s nebesa, da čuva, podržava, brani, pohađa i štiti sve koji prebivaju u ovom prebivalištu. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Nakon toga, vrate se u sakristiju onim redom kojim su došli, ugašenih svijeća i bez zvonjenja: osim možda u slučaju kad se dogodi da treba prenositi Tijelo Kristovo.

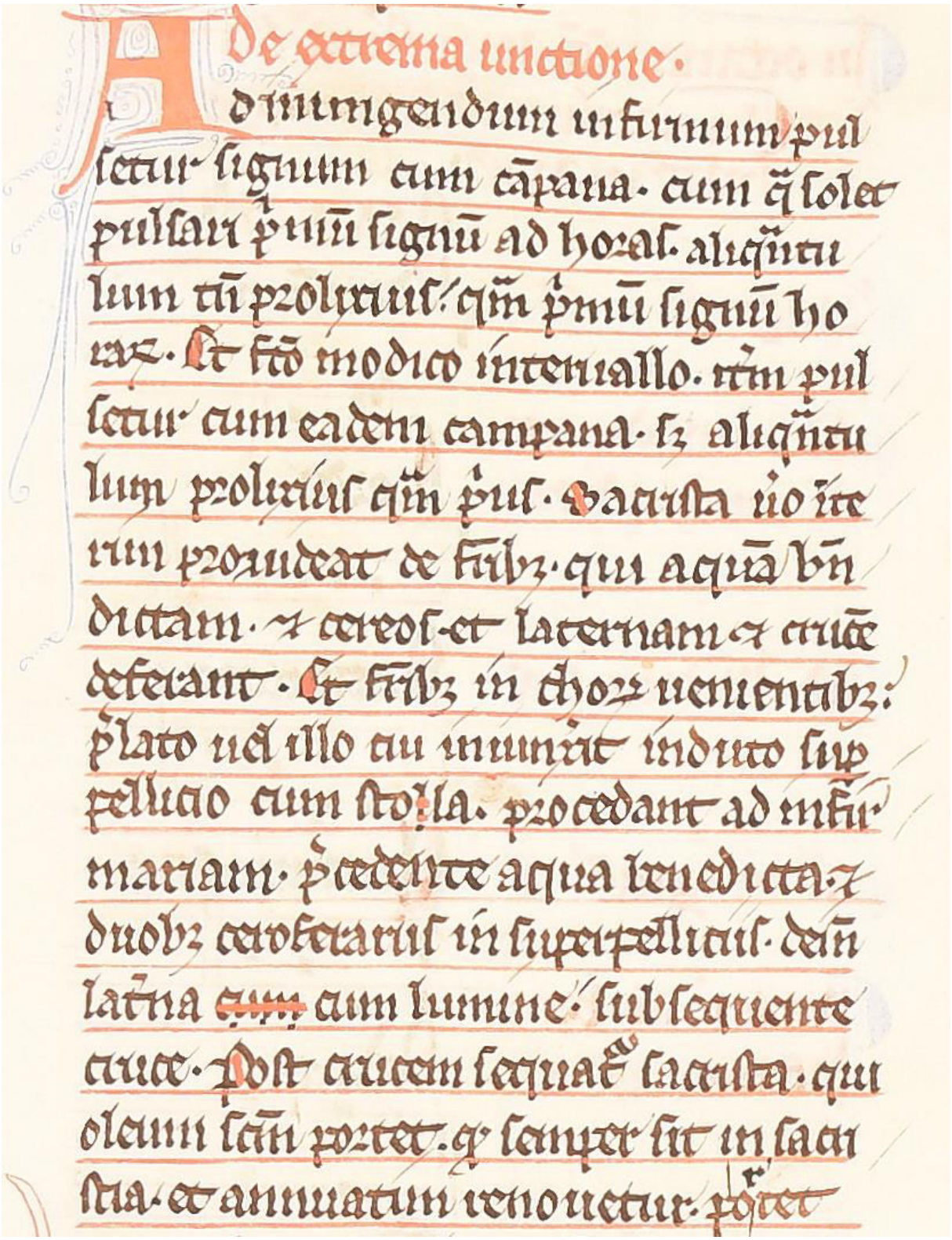

De extrema unctione.

Ad inungendum infirmum pul
setur signum cum campana. cum q̄ solet
pulsari p̄mū signū ad horas. aliq̄ntu
lum tn̄ prolixius. q̄m p̄mū signū ho
rar. Et fc̄o modico interuallo. itm̄ pul
setur cum eadem campana. s3 aliq̄ntu
lum prolixius q̄m p̄us. Sacrista uo ite
rum prouideat de fr̄ib3. qui aquā bn̄
dictam. ⁊ cereos. et laternam ⁊ crucē
deferant. Et fr̄ib3 in chor uenientib3.
p̄lato uel illo cui iniunxit induto sup
pellicio cum stolla. procedant ad infir
mariam. p̄cedente aqua benedicta. ⁊
duob3 ceroferariis in superpellicis. deīn
latna ~~cum~~ cum lumine. subsequente
cruce. Post crucem sequat̄ sacrista. qui
oleum sc̄m portet. q̄ semper sit in sacri
stia. et annuatim renouetur. portet

Upute za dijeljenje sakramenta posljednjeg pomazanja (De extrema unctione) u Humbertovu kodeksu (Collectarium)

SAKRAMENT
POSLJEDNJEG POMAZANJA

Posljednje pomazanje je sakrament kojim bolesnik pomazanjem svetim uljem i svećenikovom molitvom prima milost za dobro duše, a mnogo puta i tijela.

Sakrament posljednjeg pomazanja proizvodi sljedeće učinke:

1. povećava posvetnu milost;
2. podiže dušu bolesnika i pomaže osobito u svladavanju napasti tijekom posljednje borbe;
3. otpušta lake grijehe, a i smrtne grijehe, ako ih bolesnik nije svjestan, a barem se nesavršeno kaje i ne može se ispovjediti;
4. briše ostatke grijeha, duhovnu nemoć i sklonost na zlo, a skraćuje i vremenite kazne;
5. pomaže bolesniku da dobije zdravlje tijela, ako je to korisno za spasenje duše.

Posljednje pomazanje, dakle, pripravlja vjernika na prelazak u vječni život, uklanjajući prepreke koje stoje na tom putu. Sv. Toma Akvinski kaže da ovaj sakrament „uklanja ostatke grijehe i čovjeka čini spremnim za konačnu slavu“ („removet peccatorum reliquias, et hominem paratum reddit ad finalem gloriam“ – *Summa theologica*, III, q. 65, a. 1).

Svećenik je djelitelj sakramenta posljednjeg pomazanja, a primatelj je vjernik koji se nalazi u smrtnoj opasnosti zbog teške bolesti ili starosti.

Dakle, sakrament posljednjeg pomazanja ne može se dijeliti osobama koje boluju samo od lakših bolesti ili bolesti koje nisu smrto-

nosne, kao što izričito kaže sv. Toma Akvinski (*Summa contra Gentiles*, lib. 4, cap. 73, n. 4):

> „Ex quo manifestum est quod hoc sacramentum non quibuscumque infirmantibus est exhibendum, sed illis tantum qui ex infirmitate videntur propinquare ad finem.“
>
> („Iz toga je očito da se ovaj sakrament ne treba pružati kojim god bolesnicima, nego samo onima kod kojih se čini da se zbog bolesti približavaju kraju.“)

Liturgijska tradicija Reda propovjednika uključuje i vlastiti obred sakramenta posljednjeg pomazanja. Taj je obred prilagođen posebnim uvjetima redovničkog života u samostanu. On na najljepši način pokazuje da je briga o bolesnim redovnicima dužnost cijele samostanske zajednice.

Prije pohoda bolesniku, cijela samostanska zajednica okupi se u sakristiji, odakle braća polaze u procesiji prema prostoriji u kojoj se nalazi bolesnik.

Kad stignu do bolesnika, svećenik poželi mir uobičajenim riječima: „Pax huic domui.“ („Mir kući ovoj.“) Nakon toga poškropi bolesnika blagoslovljenom vodom, rekavši antifonu *Asperges me.*

Nakon toga, svećenik govori molitvu *Domine Deus, qui per Apostolum tuum Jacobum*. Ova molitva koristi se i u tradicionalnom rimskom obredu, ali tek na kraju obreda posljednjeg pomazanja i u ponešto drugačijem obliku.

Nakon spomenute molitve, svećenik pozove bolesnika da ponizno zamoli ostale redovnike da mu oproste ako je počinio kakav grijeh protiv njih. Zatim, bolesnik moli *Confiteor*, ako još uvijek može govoriti. Svećenik potom pruži bolesniku križ da ga poljubi. Nakon toga, svećenik započne antifonu *Intret oratio* i psalam *Domine, ne*

in furore. Okupljeni redovnici nastave psalam i stojeći mole svih sedam pokorničkih psalama (vidi str. 727.).

Dok ostala braća mole pokorničke psalme, svećenik pristupi bolesniku i umočivši desni palac u sveto ulje pomaže redom sve dijelove tijela u obliku križa, govoreći formu sakramenta.

Sama forma sakramenta gotovo je ista kao u tradicionalnom rimskom obredu. Razlikuje se samo u nekim riječima. Naime, u rimskom obredu ispred riječi „unctionem" dolazi riječ „sanctam", koja se u dominikanskom obredu izostavlja. No, u dominikanskom obredu ista riječ nalazi se ispred riječi „piissimam misericordiam".

Tako u dominikanskom obredu forma sakramenta posljednjeg pomazanja glasi:

> „Per istam unctionem et suam sanctam ac piissimam misericordiam, indulgeat tibi Deus quidquid deliquisti...“
>
> („Po ovom pomazanju i svojem svetom i preblagom milosrđu, neka ti Bog oprosti što god si sagriješio...“)

Nakon što ostali redovnici dovrše pokorničke psalme, dodaje se antifona *Intret oratio*. Svećenik započne *Oče naš*, koji potiho nastave svi redovnici. Nakon pripadajućih zaziva, svećenik govori sedam molitava.

Lako je ovdje uočiti razliku između rimskog i dominikanskog obreda. Naime, tradicionalni rimski obred na ovom mjestu donosi samo tri molitve, a prva od njih je *Domine Deus, qui per Apostolum tuum Jacobum* (kojom započinje dominikanski obred posljednjeg pomazanja). Nakon molitava, svećenik daje odrješenje bolesniku govoreći molitvu koja počinje riječima *Dominus Jesus Christus*, a koje nema u rimskom obredu.

U nastavku donosimo tekst dominikanskog obreda sakramenta posljednjeg pomazanja prema Procesionaru Reda propovjednika iz 1913. godine.

DE SACRAMENTO EXTREMAE UNCTIONIS

Ad ungendum infirmum Fratrem fiant signa cum Campana, prout superius dictum est ad Communionem Infirmi pag. 567, et Sacrista interim provideat de Fratribus, qui Aquam benedictam, cereos, laternam cum lumine, et Crucem sine hasta deferant.

Fratribus congregatis, Praelatus, vel ille cui injunctum fuerit, indutus Superpelliceo cum Stola violacea, procedat ad infirmum, praecedente Aqua benedicta, et duobus Ceroferariis in Superpelliceis cum cereis ad Unctionem accendendis; deinde laterna cum lumine, subsequente Cruce: post Crucem sequatur Sacrista, qui Oleum Sanctum portet, quod semper sit in Ecclesia, vel Sacristia, et annuatim renovetur.

Portet etiam in aliquo vase bombacium, seu gossypium, in sex globulos distinctum; vel tot particulas panni linei ad extergendas uncturas; postea sequatur qui facit Officium cum Libello Processionali; deinde sequatur totus Conventus in silentio, Senioribus praecedentibus.

O SAKRAMENTU POSLJEDNJEG POMAZANJA

Pomazanje bolesnog brata treba oglasiti zvonom, kao što je gore rečeno o pričesti bolesnika, str. 567., a u međuvremenu sakristan se treba pobrinuti da pronađe braću koja će nositi blagoslovljenu vodu, svijeće, svjetiljku s upaljenim svjetlom, i križ bez haste.

Kad se skupe braća, prelat ili onaj komu je to određeno, odjeven u superpelicej s ljubičastom štolom, polazi bolesniku, a pred njim se nosi blagoslovljena voda i hodaju dvojica svjećonoša u superpelicejima sa svijećama koje treba upaliti kod pomazanja; zatim svjetiljka sa svjetlom, a potom križ; nakon križa slijedi sakristan koji nosi sveto ulje, a koje uvijek treba biti u crkvi ili u sakristiji i koje se treba obnavljati svake godine.

Neka također nosi u određenoj posudi bombaž ili pamuk, razdijeljen u šest kuglica, ili jednako toliko djelića lanenog rupčića za brisanje pomazanih mjesta; nakon toga slijedi onaj tko obavlja službu s procesionalom; zatim slijedi čitav konvent u tišini, predvođen starijima.

Cum autem qui facit Officium pervenerit ad Infirmum, dicat aliquantulum alte:
Pax huic dómui.

Et Conventus respondeat:
Et ómnibus habitántibus in ea.

Postea aspergat Infirmum Aqua benedicta, ut supra dictum est, pag. 569, deinde dicat:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locutus es dicens: Infirmátur quis in vobis, indúcat Presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum Oleo sancto in nómine Dómini; et orátio fídei salvábit Infírmum, et alleviábit eum Dóminus; et si in peccátis sit, dimitténtur ei: quæsumus, Dómine Redémptor noster, grátia Spíritus Sancti, cura languóres istíus Infírmi, et sana ejus vúlnera, ac dimítte peccáta: atque cunctos dolóres cordis, et córporis ab eo expélle, et plenam ei intérius, exteriúsque sanitátem misericórditer redde: ut ope misericórdiæ tuæ restitútus, et sanátus, ad prístina reparétur offícia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Kada pak onaj tko obavlja službu dođe do bolesnika, treba reći ponešto povišenim glasom:
Mir kući ovoj.

I konvent odgovori:
I svima koji prebivaju u njoj.

Nakon toga poškropi bolesnika blagoslovljenom vodom, kao što je gore rečeno str. 569., a zatim kaže:

℣. Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Gospodine Bože, koji si govorio po svojem apostolu Jakovu, kazavši: Boluje li tko među vama, neka dovede svećenike Crkve, i neka mole nad njim mažući ga svetim uljem u ime Gospodnje; i molitva vjere spasit će bolesnika, i Gospodin će ga podići, a ako je u grijesima, oprostit će mu se. Izliječi, molimo, Gospodine Otkupitelju naš, milošću Duha Svetoga, slabosti ovog bolesnika, iscijeli njegove rane, otpusti mu grijehe i odagnaj od njega sve boli srca i tijela te mu milosrdno povrati potpuno zdravlje iznutra i izvana, da se ozdravljen i oporavljen pomoću tvojega milosrđa, povrati u prijašnje službe. Po Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Hac Oratione finita, et responso Amen., Infirmus, ut supra dictum est, ad insinuationem illius qui facit Officium, humiliter roget Praelatum, et ceteros qui astant, ut si quid contra eos deliquit, ei dimittant, nisi hoc factum fuerit ante Communionem. Postea dicat Infirmus: Confíteor, etc. ut supra.

Nakon što ova molitva završi i nakon što se odgovori Amen., neka bolesnik, kao što je gore rečeno, na poticaj onoga tko obavlja službu, ponizno zamoli prelata i ostale prisutne da mu oproste ako je u nečemu protiv njih sagriješio, osim ako je to već učinjeno prije pričesti. Nakon toga neka bolesnik govori: Confíteor, itd. kao gore.

His expeditis, qui facit Officium offerat Infirmo Crucem ad osculandum: quo facto, et Cruce reddita, incipiat Antiphonam Intret orátio, et Psalmum Dómine, ne in furóre; et Conventus stando prosequatur ipsum, et reliquos Psalmos Poenitentiales, terminando quemlibet per Glória Patri.

Nakon što ovo završi, onaj tko obavlja službu, prikaže bolesniku križ kako bi ga poljubio: kad to učini i vrati križ, započne antifonu Intret orátio i psalam Dómine, ne in furóre; i konvent ga stojeći nastavi, i ostale pokorničke psalme, a svaki od njih završi s Glória Patri.

Dum autem hi Psalmi dicuntur, accedat ad Infirmum Sacerdos, et intincto dextro pollice, Oleo sancto inungat ordinatim singulas partes in formam Crucis, distribuendo verba formae cujuscumque Unctionis ad ambas partes quae unguntur; primo faciens, cum dicto pollice intincto, Crucem in oculis, dicens: Per istam unctiónem etc.; deinde in auribus, in naribus, in ore clauso exterius, in utraque manu expansa, interius si ungendus non sit Sacerdos: nam si Sacerdos est, ungitur in utraque manu expansa, exterius, seu superius; inungitur etiam in utroque pede superius.

A dok se govore ovi psalmi, svećenik pristupi bolesniku i umočivši desni palac u sveto ulje pomaže redom sve dijelove tijela u obliku križa, raspodjeljujući riječi forme svakog pojedinog pomazanja na obje strane koje se pomazuju, a prvo sa spomenutim umočenim palcem čini križ na očima, govoreći: Per istam unctiónem itd.; zatim na ušima, na nosnicama, na zatvorenim ustima, na obje ispružene ruke, iznutra ako se ne pomazuje svećenik. Naime, ako je svećenik, pomazuje se na obje ispružene ruke, izvana ili s gornje strane; pomazuje se također na obje noge gornjom stranom.

Quoties vero dicitur: Per istam unctiónem, etc. detergatur unctura ab aliquo Fratre, cui Sacrista innuerit; et mutentur globuli bombacii, seu gossypii, vel panni in qualibet detersione, quos in vase mundo repositos postea Sacrista comburat, et cineres in piscinam projiciat.

A svaki put kad se kaže: Per istam unctiónem, itd. neka neki brat, kojemu je to odredio sakristan, obriše pomazano mjesto i neka se kod svakog pomazanja mijenjaju kuglice bombaža ili pamuka ili rupčići, koje treba odložiti u čistu posudu, a kasnije ih sakristan treba spaliti i pepeo baciti u piscinu.

FORMA SACRAMENTI EXTREMAE UNCTIONIS

AD OCULOS

Per istam unctiónem et suam sanctam ac piíssimam misericórdiam, indulgeat tibi Deus quidquid deliquísti per visum.

AD AURES

Per istam unctiónem et suam sanctam ac piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Deus quidquid deliquísti per audítum.

AD NARES

Per istam unctiónem et suam sanctam ac piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Deus quidquid deliquísti per odorátum.

FORMA SAKRAMENTA POSLJEDNJEG POMAZANJA

KOD OČIJU

Po ovom pomazanju i svojem svetom i preblagom milosrđu, neka ti Bog oprosti što god si sagriješio gledanjem.

KOD UŠIJU

Po ovom pomazanju i svojem svetom i preblagom milosrđu, neka ti Bog oprosti što god si sagriješio slušanjem.

KOD NOSNICA

Po ovom pomazanju i svojem svetom i preblagom milosrđu, neka ti Bog oprosti što god si sagriješio mirisanjem.

AD OS

Per istam unctiónem et suam sanctam ac piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Deus quidquid deliquísti per gustum.

KOD USTA

Po ovom pomazanju i svojem svetom i preblagom milosrđu, neka ti Bog oprosti što god si sagriješio kušanjem.

AD MANUS

Per istam unctiónem et suam sanctam ac piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Deus quidquid deliquísti per tactum.

KOD RUKU

Po ovom pomazanju i svojem svetom i preblagom milosrđu, neka ti Bog oprosti što god si sagriješio ticanjem.

AD PEDES

Per istam unctiónem et suam sanctam ac piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Deus quidquid deliquísti per gressum.

KOD NOGU

Po ovom pomazanju i svojem svetom i preblagom milosrđu, neka ti Bog oprosti što god si sagriješio hodom.

In casu urgenti et verae necessitatis sufficit forma sequens cum una tantum unctione in fronte vel in alia parte corporis:

Per istam sanctam unctiónem indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

U slučaju hitne i prave nužde, dovoljna je sljedeća forma sa samo jednim pomazanjem na čelu ili drugom dijelu tijela:

Po ovom svetom pomazanju, neka ti Bog oprosti što god si sagriješio. Amen.

Peracta Unctione, Sacerdos detergat pollicem cum sale et pane, et abluat digitos aqua in vase mundo, tergatque manutergio ad hoc ibidem a Sacrista praeparato, et ipsa ablutio projiciatur in piscinam.

Obavivši pomazanje, svećenik otare palac solju i kruhom, i opere prste vodom u čistoj posudi, i obriše ubrusom koji je za tu svrhu pripremio sakristan, i ovo što je isprano baci u piscinu.

Finitis Psalmis, subjungatur Antiphona:
Intret orátio mea in conspéctu tuo: inclína aurem tuam ad preces nostras Dómine.

Postea dicat Sacerdos aliquantulum alte, sine nota, Pater noster; et Conventus silenter dicat ipsum.

Quo finito, dicat Sacerdos alte, ut supra:
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum,
℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto;
℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Nihil proficiat inimícus in eo;
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis,
℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Kada završe psalmi, dodaje se antifona:
Neka moja molitva dođe pred tvoje lice: prigni svoje uho na naše molitve, Gospodine.

Nakon toga svećenik ponešto povišenim glasom, bez pjevanja, kaže: Oče naš; i konvent ga potiho izmoli.

Kad završi, svećenik glasno kaže, kao gore:
℣. I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Spasi slugu svojega.
℟. Bože moj, koji se u tebe uzda.

℣. Pošalji mu, Gospodine, pomoć iz svetišta.
℟. I brani ga sa Siona.

℣. Ništa ne uspio neprijatelj protiv njega.
℟. I sin bezakonja ne naudio njemu.

℣. Budi mu, Gospodine, jaka tvrđa.
℟. Protiv neprijatelja.

℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Quæsumus, omnípotens Deus, ut sicut fámulo tuo Ezechíæ ter quinos annos ad vitam donásti, ita et hunc fámulum tuum a lecto ægritúdinis tua poténtia érigas ad salútem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.
Réspice Dómine fámulum tuum infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti; ut castigatiónibus emendáta, contínuo se séntiat tua medicína salvátam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.
Deus, qui factúræ tuæ semper pio domináris afféctu, inclína aurem tuam supplicatiónibus nostris, et fámulum tuum ex advérsa valetúdine córporis laborántem placátus réspice et vísita in salutári tuo, et cæléstis grátiæ præsta ei medicínam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Molimo, svemogući Bože, da kao što si svojem slugi Ezekiji darovao petnaest godina života, tako i ovog svojeg slugu svojom moći podigneš na ozdravljenje. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Pomolimo se.
Pogledaj, Gospodine, slugu svojega koji je onemoćao zbog bolesti tijela, i okrijepi dušu, koju si stvorio; da se kaznama popravi i uvidi da je tvojim lijekom ozdravila. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Pomolimo se.
Bože, koji uvijek blagim suosjećanjem vladaš nad svojim stvorenjem, prigni svoje uho na naše prošnje i svojega slugu, koji je onemoćao zbog nepovoljnog zdravlja tijela, milostivo pogledaj, i pohodi ga svojim spasenjem, i podaj mu lijek nebeske milosti. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Orémus.
Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super Infírmum nostrum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pomolimo se.
Bože, jedina zaštito ljudskoj nemoći, pokaži snagu svoje pomoći na našem bolesniku: da se pomoću tvojega milosrđa, zasluži nepovrijeđen pokazati tvojoj svetoj Crkvi. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Orémus.
Deus, qui humáno géneri et salútis remédium, et vitæ ætérnæ præmia contulísti: consérva fámulo tuo tuárum dona virtútum, et concéde ut medélam tuam non solum in córpore, sed étiam in ánima séntiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pomolimo se.
Bože, koji si ljudskom rodu podario i lijek zdravlja i nagrade vječnog života: očuvaj svojem slugi darove tvojih kreposti, i podaj da tvoj lijek osjeti ne samo na tijelu, nego i na duši. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Orémus.
Virtútum cæléstium Deus, qui ab humánis córporibus omnem languórem et omnem infirmitátem præcépti tui potestáte depéllis: adésto propítius huic fámulo tuo, ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum instauráta prótinus sanitáte benedícat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pomolimo se.
Bože nad nebeskim silama, koji vlašću svoje zapovijedi uklanjaš iz ljudskih tijela svaku slabost i svaku bolest: milostivo pristupi ovomu svojemu slugi, da izgnavši bolesti i primivši kreposti, brzo obnovljena zdravlja blagoslivlja tvoje sveto ime. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ conditiónis infúsa virtútis tuæ dignatióne confírmas, ut salutáribus remédiis córpora nostra et membra vegeténtur: super hunc fámulum tuum propítius inténde, ut omni necessitáte corpóreæ infirmitátis exclúsa, grátia in eo prístinæ sanitátis perfécta reparétur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde qui facit Officium, faciat Absolutionem Infirmo sub hac forma:

Dóminus Jesus Christus, qui dixit discípulis suis: Quæcúmque ligavéritis super terram, erunt ligáta et in cælis; et quæcúmque solvéritis super terram, erunt solúta et in cælis: de quorum número nos, quamvis indígnos, esse vóluit: ipse te absólvat per ministérium nostrum ab ómnibus peccátis tuis, quæcúmque cogitatióne, vel locutióne, atque operatióne negligénter egísti; atque a néxibus peccatórum tuórum absolútum perdúcere dignétur ad regna cælórum: Qui vivit et regnat cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pomolimo se.

Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože, koji dostojanstvom ulivene kreposti svoje osnažuješ slabost ljudskog stanja, kako bi spasonosnim lijekovima oživjela naša tijela i udovi: milostivo pogledaj na ovog svojeg slugu, da se, uklonivši svaku prinudu tjelesne bolesti, u njemu savršeno obnovi milost prijašnjeg zdravlja. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Zatim onaj tko obavlja službu odrješuje bolesnika u ovom obliku:

Gospodin Isus Krist, koji je rekao svojim učenicima: Što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebesima; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebesima: i koji je htio da u njihovu broju budemo i mi, premda nedostojni: neka te on odriješi po našoj službi od svih tvojih grijeha, koje si god nemarno počinio mišlju, ili govorom, i djelom; i neka te se udostoji odriješena od sveza tvojih grijeha privesti u kraljevstvo nebesko: Koji živi i kraljuje s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova. ℟. Amen.

FORMULA

Benedictionis impertiendae in articulo mortis constitutis, ab iis qui facultatem habent a Sede apostolica, praescripta a SS. D. N. Benedicto PP. XIV. in Constitutione 5. Aprilis 1747, quae incipit: Pia Mater. Quae formula (ex Brevi Apostolico Quo univérsi Leonis Papae XIII. sub die 7. Julii 1882.) retineri debet quoad omnes, etiam Regulares, Tertiarios... atque etiam (ex Const. ejusdem Ubi primum sub die 2. Octobris 1898.) quoad Confratres SS. Rosarii.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta Fámuli tui (vel Ancíllæ tuæ): neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster, secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem:
℟. Sed líbera nos a malo.

FORMULA

Blagoslova koji se treba podijeliti onima koji se nalaze na času smrti od strane onih koji imaju ovlaštenje Apostolske Stolice, koje je propisao presv. g. n. papa Benedikt XIV. u konstituciji od 5. travnja 1747., a koja počinje riječima Pia Mater. Ova se formula (iz apostolskog pisma Quo universi pape Leona XIII. dana 7. srpnja 1882.) treba obdržavati kod svih, pa i kod redovnika, trećoredaca... a također (iz konstitucije istog pape Ubi primum od 2. listopada 1898.) kod članova bratovštine Presvetog Ružarija.

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Ant. Ne spominji se, Gospodine, prestupaka sluge svojega (ili službenice svoje): i ne osvećuj se njegovim grijesima.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš, potiho.
℣. I ne uvedi nas u napast:
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Salvum fac Servum tuum (vel Salvam fac Ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem, secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius Fámulum tuum N. quem tibi vera Fides et Spes christiána comméndant. Vísita eum in salutári tuo, et, per Unigéniti tui Passiónem et Mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge, ut ejus ánima in hora éxitus sui te Júdicem propitiátum invéniat, et in Sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum, dicto ab uno ex adstantibus Confíteor, Sacerdos dicat: Misereátur.

℣. Spasi slugu svojega (ili službenicu svoju).
℟. Bože moj, koji se uzda u tebe.

℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Preblagi Bože, Oče milosrđa i Bože sve utjehe, koji ne želiš da propadne itko tko u tebe vjeruje i uzda se: po obilju tvojega smilovanja dobrostivo pogledaj na službenika svojega N. kojega ti preporučuje prava vjera i kršćanska nada. Pohodi ga spasenjem svojim, i po muci i smrti svojega Jedinorođenca blago mu udijeli otpuštenje i oproštenje svih njegovih prestupaka: da mu duša na času svojega izlaska nađe u tebi milostiva suca, te oprana od svake ljage u krvi istoga Sina tvojega zavrijedi prijeći u život vječni. Po istom Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Tada jedan od prisutne braće izmoli Confíteor, a svećenik izmoli Misereátur.

Deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti; et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo: In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, Paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater ✠, et Fílius, et Spíritus Sanctus. Amen.

Si Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendae, neque praemissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo: Dóminus noster Jesus Christus, ut supra.

Zatim:

Gospodin Isus Krist, Sin Boga živoga, koji je blaženom Petru svojem apostolu dao vlast da svezuje i odrješuje, neka po svojem preblagom milosrđu primi tvoju ispovijed i povrati ti prvu odjeću, koju si primio na krštenju; i ja ti vlašću, koju mi je dala Apostolska Stolica, podjeljujem potpuni oprost i otpuštenje svih grijeha. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. ℟. Amen.

Po presvetim otajstvima ljudskoga otkupljenja otpustio ti svemogući Bog sve kazne sadašnjega i budućega života, otvorio ti vrata raja i priveo te u vječne radosti. Amen.

Blagoslovio te svemogući Bog, Otac ✠ i Sin i Duh Sveti. Amen.

Ako je bolesnik već toliko blizu smrti da više nema vremena ni za opću ispovijed ni za moljenje navedenih molitava, neka mu svećenik odmah podijeli blagoslov, govoreći: Gospodin naš Isus Krist, kao gore.

Et si mors proxime urgeat, dicat:

Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine ✠ Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Expletis Orationibus, et dicta Absolutione, si tunc non est communicandus Infirmus, dicat Sacerdos:

℣. Dóminus vobíscum.
Orémus.
Exáudi nos, Dómine sancte, Pater, ut supra, pag. 572.

Postmodum asperso Infirmo Aqua benedicta, relinquatur ibi Crux, et collocetur ita, quod Infirmus possit Crucifixum respicere. Et sic egredientibus Fratribus, Sacerdos et Ministri ad Sacristiam revertantur.

Si Infirmus communicandus fuerit, finitis Psalmis, interim dum Orationes dicuntur, exeat Sacerdos aliquis, cui Cantor innuerit, et cum duobus Ceroferariis et aliquibus Fratribus, uno ex eis deferente nolam, adferat Communionem. Et facta Absolutione praedicta ille qui facit Unctionis Officium, proposita sibi Eucharistia, communicet Infirmum secundum modum supra, pag. 571 notatum in Communione. Quo facto, dicat:

℣. Dóminus vobíscum.
Orémus: Exáudi nos, ut supra, pag. 572.

A ako je smrt vrlo blizu, neka kaže:

Po vlasti koju mi je dala Apostolska Stolica, ja ti podjeljujem potpuni oprost i otpuštenje svih grijeha. U ime ✠ Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Dovršivši molitve i rekavši odrješenje, ako tada ne treba pričestiti bolesnika, svećenik govori:

℣. Gospodin s vama.
Pomolimo se.
Usliši nas, Gospodine sveti, Oče, kao gore, str. 572.

Zatim, poškropivši bolesnika blagoslovljenom vodom, ondje se ostavi križ, i smjesti se tako da bolesnik može gledati raspelo. I tako, kad izađu braća, svećenik i poslužitelji vrate se u sakristiju.

Ako treba pričestiti bolesnika, nakon što završe psalmi, dok se govore molitve, izađe jedan svećenik, kojemu to kantor odredi, i s dvojicom svjećonoša i nekom braćom, od kojih jedan nosi zvonce, donese pričest. I izvršivši spomenuto odrješenje, onaj tko obavlja službu pomazanja, nakon što mu pruže Euharistiju, pričesti bolesnika na način koji je gore, str. 571., naznačen kod pričesti. Kad to izvrši, kaže:

℣. Gospodin s vama.
Pomolimo se: Usliši nas, kao gore, str. 572.

Postmodum asperso Infirmo Aqua benedicta, egrediantur Fratres, ut supra.

Si antequam terminetur Officium Unctionis, Fratrem mori contigerit, statim cognita ejus morte, intermissis omnibus, incipiatur Commendatio Animae, post obitum Fratris Subveníte.

Zatim, poškropivši bolesnika blagoslovljenom vodom, braća izađu kao gore.

Ako se dogodi da brat umre prije nego što završi služba pomazanja, odmah čim se sazna za njegovu smrt, izostavivši sve, počinje preporuka duše nakon preminuća brata Subveníte.

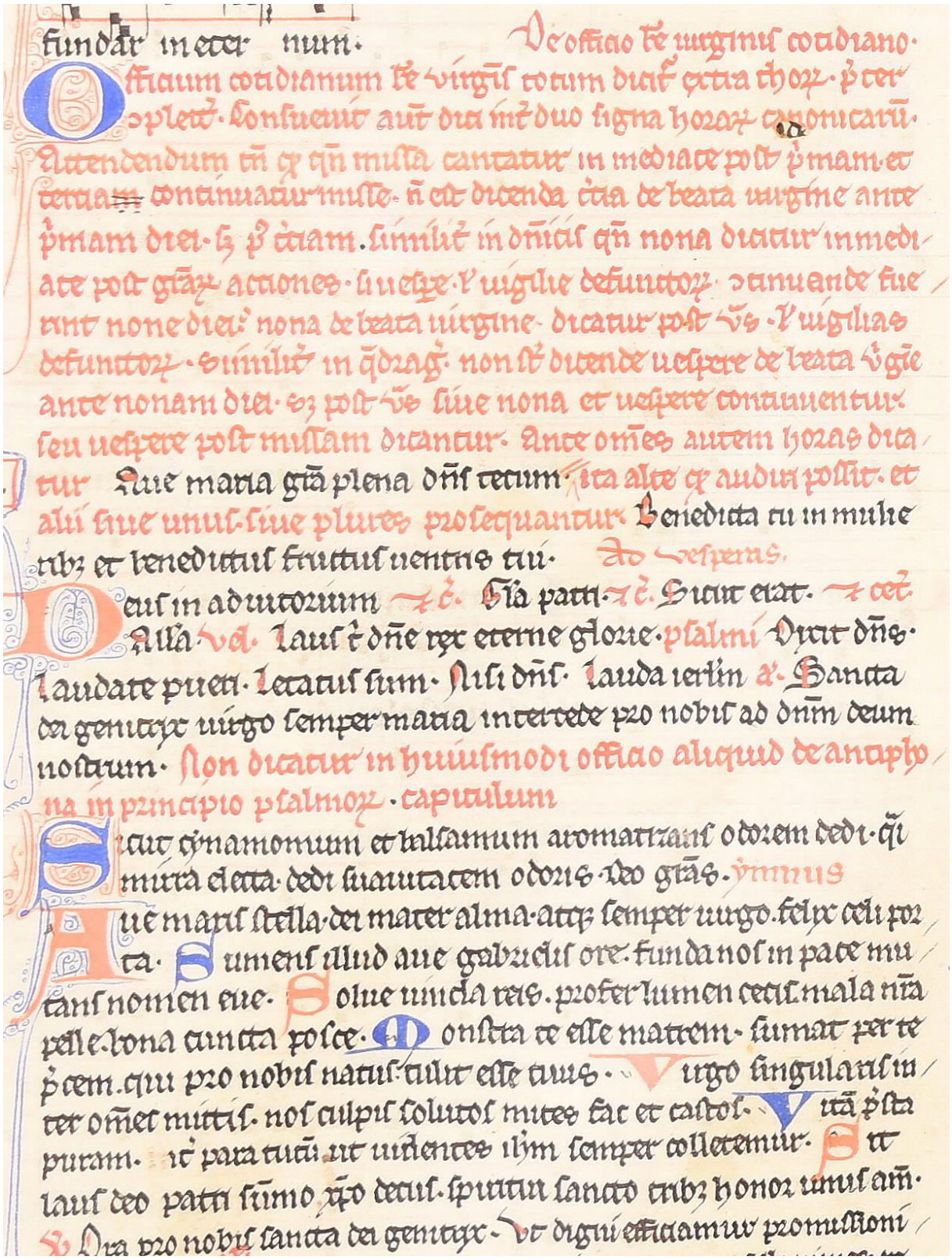

Mali oficij Blažene Djevice Marije u Humbertovu kodeksu

MALI OFICIJ
BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Mali oficij Blažene Djevice Marije je liturgijska pobožnost koja slijedi osnovnu strukturu časoslova. Sastoji se od osam časova, koji sadrže određene psalme, himne, čitanja i molitve. U 12. i 13. stoljeću u mnogim redovničkim zajednicama raširio se običaj da se Mali oficij Blažene Djevice Marije moli kao dodatak časoslovu.

Postoje mnoge različite verzije Malog oficija, a najpoznatija je ona koju nalazimo u Rimskom brevijaru. Red propovjednika ima svoju vlastitu verziju Malog oficija Blažene Djevice Marije, koja ima važnu ulogu u povijesti dominikanske duhovnosti. Oficij je stoljećima nosio naziv „Officium quotidianum Beatae Mariae Virginis“ („Svakodnevni oficij Blažene Djevice Marije“), jer se u pravilu molio svakoga dana, uz određene izuzetke.

Od najstarijih vremena, prva odredba o molitvi u konstitucijama Reda propovjednika glasi:

> „Audito primo signo surgant fratres dicendo matutinas de Beata Virgine pro tempore.“ [107]
>
> („Kad čuju prvi znak zvona, neka braća ustanu govoreći jutarnju o Blaženoj Djevici prema vremenu.“)

Na generalnom kapitulu u Bologni 1242. godine određeno je da se iz ovog propisa izbriše riječ „dicendo“ i zamijeni riječima „et stando dicant“ („i neka stojeći govore“). Time je još više naglašena budnost s kojom dominikanci moraju ustati na molitvu Malog oficija Blažene Djevice Marije.

---

[107] Heinrich Denifle, *Die Constitutionen des Prediger-Ordens vom Jahre 1228., Archiv für Litteratur- und Kirchengeschichte des Mittelalters*, vol. I., Berlin, 1885., str. 195.

Humbert ovako objašnjava ovu odredbu u svojem tumačenju konstitucija Reda propovjednika (*Expositio super constitutiones*, cap. I., 23.):

> „Notandum quod nos habemus solum duo signa pro horis, videlicet primum et secundum. Quorum utrumque fieri debet in campanili. Primum fit ad dicendum horas de B. Virgine, et ad praeparandum nos ad horas canonicas, et ad cavendum a sumptione novarum occupationum, quae impediant ab officio Ecclesiae. Secundum fit ad veniendum ad ecclesiam sine mora ulteriori.“ [108]
>
> („Treba istaknuti da mi imamo samo dva znaka za časove; to jest, prvi i drugi. Oba ova znaka trebaju se oglasiti zvoncem. Prvi se oglašava kako bi se govorili časovi o Bl. Djevici, i kako bismo se pripravili za kanonske časove, i kako bismo se čuvali od poduzimanja novih poslova, koji bi zapriječili službu Crkve. Drugi se oglašava kako bismo bez zadrške došli u crkvu.“)

Kao razlog zašto se oficij Blažene Djevice Marije moli odmah nakon buđenja, navodi se potreba za obranom od napasti koje ljude napadaju u snu. Humbert tvrdi da je sam sv. Dominik iz tog razloga odredio ovu konstituciju:

> „Hanc rationem assignavit B. Dominicus hujus constitutionis, sicut audivi a fratre quodam qui ab illo audivit.“
>
> („Ovaj razlog pripisao je bl. Dominik ovoj konstituciji, kako sam čuo od jednog brata koji je to čuo od njega.“)

O važnosti oficija Blažene Djevice Marije pisali su i drugi istaknuti dominikanci, a među njima i veliki sveci poput sv. Vinka Fererskog.

---

[108] Humbertus de Romanis, *Opera de vita regulari*, vol. II., ed. J. J. Berthier, str. 68.

Sv. Vinko u svojoj raspravi *O duhovnom životu* (*De vita spirituali*, cap. IX., 1.) ističe s kakvom pobožnošću redovnik treba moliti oficij:

> „Dum igitur officium *De Beata Virgine* dicitur, stans in ostio cellae tuae, non apodiatus, sed super pedes tuos, cum omni attentione, competenti voce, distincte, et alacriter dicas officium Virginis gloriosae. Et te sic habeas, quasi eam cerneres corporalibus oculis coram te.“ [109]
>
> („Kada se, dakle, govori oficij Blažene Djevice, stojeći na vratima svoje ćelije, ne naslonjen, nego na svojim nogama, sa svom pozornošću, prikladnim glasom, razgovijetno i živahno govori oficij slavne Djevice. I tako se trebaš držati kao da je gledaš tjelesnim očima ispred sebe.“)

Gerard de Fracheto je u svojem djelu *Vitae fratrum Ordinis praedicatorum* zabilježio s kakvim su oduševljenjem prvi dominikanci molili oficij Blažene Djevice Marije:

> „De devotione autem ad Beatam Virginem quis dicere posset? Dictis enim eius matutinis devote astantibus: ad altare eius devotius percurrebant: ne illud tantillum spatium ab oratione vacaret, post matutinas autem et completorium: Beatissimae Virginis altare quandoque ordine triplici ambientes in gyro, se et ordinem ipsi Dominae devotione mirabili commendebant.“ [110]
>
> („A o pobožnosti prema Blaženoj Djevici tko bi mogao govoriti? Naime, nakon što bi pobožno stojeći izmolili njezinu jutarnju, još bi pobožnije pohitili njezinu oltaru: kako ne bi ono malo vremena prošlo bez molitve, i to nakon jutarnje i povečerja. Ponekad su kružno obilazeći oltar Preblažene Djevice u trostrukom redu, čudesnom pobožnošću preporučivali sebe i svoj red istoj Gospodarici.“)

---

[109] S. Vincentius Ferrerius, *Opuscula ascetica*, ed. M. J. Rousset, Parisiis, 1899., str. 55.

[110] Gerardus Lemovicensis, *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*, Duaci, 1619., str. 62.

Kritičko izdanje: Gerardus de Fracheto, *Vitae Fratrum Ordinis Praedicatorum*, ed. B. M. Reichert, MOFPH, Romae-Stuttgardiae, 1897., str. 149.

Isto tako, već u prvim vremenima Reda propovjednika nalazimo svjedočanstva o plodovima koje je donijela pobožna molitva oficija Blažene Djevice Marije, ali i upozorenja redovnicima koji zanemaruju ovaj oficij ili ga nemarno obavljaju.

Gerard de Fracheto je u spomenutom djelu *Vitae fratrum Ordinis praedicatorum* zabilježio tri takva događaja, koji na vrlo lijep način potiču dominikance da pažljivo mole oficij.

Prvi događaj govori o važnosti pobožnosti u molitvi, tj. da se oficij ne smije nemarno i površno moliti:

> „Fuit in Anglia Frater David valde religiosus vir et devotus, qui in infirmitate qua obiit, raptus ad iudicium, audivit Beatam Virginem conquerentem de his qui suum officium negligenter, cursim, et irreverenter dicebant: Cui filius Iesus Dominus respondebat, *Mittemus hunc ad fratres suos ut praemuniat eos, ne et ipsi similia committant*. Rediens igitur ab extasi praedictus infirmus, erigens se in lecto, quod audierat nuntiavit exorans Fratres quod Reginae Mariae horas dicerent cum maiori devotione. His dictis post modicum discessit.“
>
> („Bio je u Engleskoj brat David, vrlo religiozan i pobožan muž, koji je u bolesti od koje je umro, ponesen na sud i čuo Blaženu Djevicu kako se žali na one koji su njezin oficij nepažljivo, prebrzo i ravnodušno molili. Odgovorio joj je njezin sin Isus Gospodin: *Pošaljimo ovoga njegovoj braći da ih upozori da i oni ne bi slično činili*. Kada se, dakle, rečeni bolesnik vratio iz zanosa, uspravio se u krevetu i pripovijedao je ono što je čuo, moleći braću da časove Kraljice Marije govore s većom pobožnošću. Ovo rekavši, nakon malo vremena preminuo je.“)

Drugi događaj, koji spominje Gerard de Fracheto, donosi još jedno upozorenje protiv nemarnosti u molitvi, posebice kad je riječ o molitvama

koje su redovnici dužni moliti prema pravilima svojih redovničkih zajednica:

> „In eadem Angliae provincia cum frater Richardus iam exanimis esset, subito exclamavit: *heu heu vobis qui divinum officium negligenter dicitis! quia conqueruntur animae de purgatorio quod ita tarde et tepide solvitis, quod eis debetis, et pauca superadditis. Heu Beata Virgo conquesta est Filio me praesente de vobis quod istud modicum quod dicitis: illud distracto et indevoto corde dicitis, quod quasi pro nihilo reputatur. Ego audivi talem melodiam in caelo, quale nullus nec cogitare posset in terra*. His dictis, in Domino requievit."
>
> („U istoj engleskoj provinciji dok je brat Richard već bio beživotan, iznenada je uskliknuo: *Jao, jao vama koji nemarno govorite božanski oficij! Jer se tuže duše iz čistilišta što tako kasno i mlako obavljate ono što ste im dužni, i malo što na to dodajete. Jao, Blažena Djevica se požalila Sinu na vas u mojoj nazočnosti, jer ono malo što molite: to govorite rastresena i nepobožna srca, što se smatra kao da nije ništa. Ja sam čuo takvu melodiju na nebu kakvu nitko ne može ni zamisliti na zemlji.* Ovo rekavši, usne u Gospodinu.")

Ipak, treći događaj, koji spominje Gerard, donosi veliku utjehu:

> „Quidam Frater antiquus in ordine et conversationis honestae narravit quod dum fratres dicerent Matutinas Beatae Virginis: Vidit ipsam Dominam nostram duabus puellis comitantibus ad ostium dormitorii, dicentem. *Fortiter, fortiter viri fortes*. Haec autem retulit Praelato ut moneret fratres ad amorem Beatae Virginis, et ut devotius dicerent officium eius."
>
> („Neki brat starodnevan u redu i časna vladanja, pripovijedao je da je u vrijeme dok su braća govorila jutarnju Blažene Djevice, vidio samu našu Gospodaricu u pratnji dviju djevojaka kako na vratima dormitorija govori: *Hrabro, hrabro, muževi hrabri*. Ovo je pak dojavio poglavaru kako bi potaknuo braću na ljubav prema Blaženoj Djevici i kako bi pobožnije govorili njezin oficij.")

Treba istaknuti da su i hrvatski dominikanci pisali o značenju i važnosti Malog oficija Blažene Djevice Marije. Tako Serafin Crijević piše u svojem djelu o povijesti dubrovačke dominikanske kongregacije (*Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*):

> „Sub auspiciis beatae Mariae Ordo noster institutus, praecipuo pietatis cultu Dei matrem prosequi, ipso sanctissimo patriarcha jubente, instituit. Inter varia officiorum genera quibus illam veneratur, non postremum locum tenet illa sacrae precationis formula quam quotidianum officium vocant, quotidie enim vel a coenobitis omnibus vel, si solemnes sint feriae, a novitiis in sacello suo congregatis persolvitur.“ [111]
>
> („Naš Red, ustanovljen pod vodstvom blažene Marije, posebnom pobožnošću štuje Majku Božju, po zapovijedi samog presvetog patrijarha [sv. Dominika]. Među raznim vrstama služba kojima je štujemo, nije na posljednjem mjestu onaj oblik molitve koji zovu svakodnevni oficij, jer ga svakodnevno mole ili svi samostanci ili, ako je riječ o svečanim ferijama, novaci okupljeni u svojoj kapelici.“)

Oficij je stoljećima zadržao svoju strukturu. Crijević ističe da se razlike, koje su se javile u moljenju oficija protekom vremena, odnose uglavnom, na pitanje mjesta i vremena kada bi se oficij trebao moliti.

> „Caeterum a veteri usus noster in hoc differt, quod olim totum hujusmodi officium, praeter completorium, extra chorum ante Virginis aram in dormitorio recitabatur, nunc vero praeter matutinas preces totum in choro persolvitur.“
>
> („Uostalom, naš običaj razlikuje se od starog običaja u tome što se nekoć čitav njezin oficij, osim povečerja, molio izvan kora pred oltarom Djevice u spavaonici, a sada se čitav obavlja u koru, osim jutarnjih molitava.“)

---

[111] Seraphinus Maria Cerva, *Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*, ur. R. Seferović, HAZU, Zagreb-Dubrovnik, str. 317.

O običajima početkom 20. stoljeća vrijedno svjedočanstvo ostavio nam je Markolin Padovan, koji lijepo povezuje drevna pravila s redovničkom praksom svojega vremena:

> „Časoslov se obično započinjao – a i danas se kadikad započinje, i to ako nije blagdan – molenjem malog časoslova presv. Djevice; prva molitva, koju anđeli primaju iz usta Dominikovih sinova, treba da bude 'Ave Maria'.
> Poslije ovog časoslova, koji se moli u spavalištu pred slikom bl. Djevice, redovnici idu u kor, gdje se izmoli obični časoslov. Taj se izgovara ili pjeva prama svečanostima. Ako se pjeva, pjevanje valja da bude – kako govore Ustanove – kratko i razgovjetno, da se ne umanji pobožnost Braće i zapriječi učenje.
> Svak mora da prisustvuje konventualnoj misi i zajedničkom razmatranju, koje traje jedan sat, a u samostanima, gdje je škola, po sata. Časoslov započet s 'Ave Maria' dovrši se svake večeri s ophodom, pri kojem se pjeva 'Salve Regina'.“ [112]

Nakon što smo vidjeli riječi istaknutih dominikanaca o značaju Malog oficija Blažene Djevice Marije u Redu propovjednika, pogledajmo i osnovne razlike između rimske i dominikanske verzije ovog oficija.

U dominikanskom oficiju na početku i kraju svakog časa (osim na kraju jutarnje i povečerja, te na početku hvala) moli se zaziv:

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.	℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom. ℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Razlike između rimskog i dominikanskog oficija najvidljivije su u jutarnjoj (*matutinum*). Primjer vidimo već u invitatoriju za psalam 94.

---

[112] Iweins-Padovan, *Dominikanci*, Dubrovnik, 1921., str. 14.

U rimskom oficiju taj invitatorij glasi: „Ave, Maria, gratia plena; Dominus tecum.“ U dominikanskom pak oficiju invitatorij glasi: „Regem Virginis Filium, * Venite, adoremus.“ („Kralju Sinu Djevice, * Dođite, poklonimo se.“)

U rimskom oficiju tijekom tjedna izmjenjuju se tri noćnice s različitim antifonama i psalmima, dok se u dominikanskom obredu svaki dan mole isti psalmi (8., 18. i 23.) i jedna antifona („Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui“).

Velika je razlika u čitanjima. U rimskom oficiju čitanja u jutarnjoj tijekom godine uzimaju se iz starozavjetne Knjige Sirahove (prema Vulgati: *Ecclesiasticus – Crkvenica*), a u došašću iz Evanđelja po Luki. S druge strane, u dominikanskom oficiju čitanja su uzeta iz drevnih pohvala i molitava Blaženoj Djevici Mariji, koje nalazimo u mnogim srednjovjekovnim oficijima.

U ostalim časovima koriste se također drugačije antifone nego u rimskom oficiju. Osim toga, u dominikanskom oficiju očuvani su stari tekstovi himana. Kao što je već spomenuto, Red propovjednika nije prihvatio reformu himana, koja je uvedena bulom pape Urban VIII. *Divinam psalmodiam* iz 1631. godine.

Jedina veća promjena uvedena je u oficij početkom šezdesetih godina 20. stoljeća. U skladu s motuproprijem *Rubricarum instructum* od 25. srpnja 1960., određeno je da se antifone govore u cijelosti prije početka prvog psalma i nakon završetka posljednjeg psalma u časovima. Dotada su se antifone za psalme govorile samo nakon završetka posljednjeg psalma.

U nastavku donosimo tekst Malog oficija Blažene Djevice Marije prema posljednjem izdanju Brevijara Reda propovjednika iz 1962. godine.

Officium parvum
Beatae Mariae Virginis

AD MATUTINUM

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Iste ℣. Ave María... cum ℟. Benedícta tu... dicitur in principio et in fine Horarum (praeterquam in fine Matutini et Completorii et in principio Laudum). Si tamen aliqua Hora aliam Horam immediate sequitur, praedictus ℣. nonnisi semel inter utramque dicitur.

℣. Dómine, lábia mea apéries.
℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et

Mali oficij
Blažene Djevice Marije

JUTARNJA

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.

℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Ovaj ℣. Zdravo, Marijo... uz ℟. Blagoslovljena ti... govori se na početku i na kraju časova (osim na kraju jutarnje i povečerja i na početku hvala). No, ako neki čas neposredno slijedi drugi čas, rečeni ℣. govori se samo jednom između oba časa.

℣. Gospodine, otvori usne moje.
℟. I usta će moja navješćivati hvalu tvoju.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i

semper, et in sæcula sæculórum.
Amen.
Allelúia.

sada, i vazda, i u vijeke vjekova.
Amen.
Aleluja.

A Septuagesima vero usque ad Pascha, dicitur:
Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Ali, od Sedamdesetnice do pred Uskrs, (umjesto Aleluja) govori se:
Slava tebi, Gospodine, Kralju vječne slave.

Invit. Regem Vírginis Fílium, *
Veníte, adorémus.

Invit. Kralju Sinu Djevice, *
Dođite, poklonimo se.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.
Regem Vírginis Fílium, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.
Veníte, adorémus.

In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Psalam 94.

Dođite, zapjevajmo Gospodinu, kličimo Bogu Spasitelju našemu: Izađimo pred njegovo lice s hvalom i u psalmima kličimo njemu.

Kralju Sinu Djevice, * Dođite, poklonimo se.

Jer je Gospodin velik Bog i Kralj velik nad svim bogovima: jer Gospodin neće odbaciti svoj puk: jer su u ruci njegovoj svi krajevi zemlje, i on gleda visine gora.

U sljedećem stihu Psalma na riječi dođite, poklonimo se, i padnimo ničice pred Bogom, klekne se.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.
Regem Vírginis Fílium, * Veníte, adorémus.

Jer njegovo je more i on ga je stvorio, i kopno su utemeljile ruke njegove: dođite, poklonimo se, i padnimo ničice pred Bogom: plačimo pred Gospodinom, koji nas je stvorio, jer je on Gospodin, Bog naš; a mi smo puk njegov, i ovce paše njegove.
Kralju Sinu Djevice, * Dođite, poklonimo se.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.
Veníte, adorémus.

Danas, ako čujete glas njegov, nemojte otvrdnuti srca vaša, kao u pobuni u dan iskušanja u pustinji: gdje su me iskušavali oci vaši: iskušali su i vidjeli djela moja.
Dođite, poklonimo se.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.
Regem Vírginis Fílium, * Veníte, adorémus.

Četrdeset godina bio sam blizu ovom naraštaju, i rekoh: Ovi uvijek lutaju srcem, a oni nisu spoznali moje puteve, njima sam se zakleo u gnjevu svojem: da neće ući u moj pokoj.
Kralju Sinu Djevice, * Dođite, poklonimo se.

Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio et nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.
Veníte, adorémus.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, i u vijeke vjekova. Amen.
Dođite, poklonimo se.

Regem Vírginis Fílium, * Veníte, adorémus.

Kralju Sinu Djevice, * Dođite, poklonimo se.

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

María, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Himan

Kog zemlja, more, zvjezdan svod
Uzvisuju, navješćuju,
Vladara triju svjetova
U krilu nosi Marija.

Kom sunce, mjesec, svaki stvor
Kroz vjekove se klanjaju.
Tog nosi Djeva pod srcem
U tijelu punu milosti.

O Majko, Gospo blažena,
Božanski svijeta graditelj,
U čijoj ruci sav je svijet,
U tebi se zatvorio.

Nebeski glas te usreći,
Duh Gospodnji te osjeni,
Iz tebe dođe Spasitelj
Očekivan od naroda.

Marijo, majko milosti,
Majko svega milosrđa,
Od protivnika štiti nas,
I brani nas u smrtni čas.

Slava tebi, Gospodine,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Super psalmos ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. za psalme. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 8.

Gospodine, Gospode naš, * kako je divno ime tvoje po svoj zemlji.

Jer je uzvišeno veličanstvo tvoje * nad nebesima.

Iz usta dječice i dojenčadi izveo si hvalu zbog neprijatelja tvojih: * da uništiš neprijatelja i osvetnika.

Jer ću vidjeti nebesa tvoja, djela prstiju tvojih: * mjesec i zvijezde, koje si ti utemeljio.

Što je čovjek, da ga se spominješ: * ili sin čovječji, da ga pohodiš?

Učinio si ga malo manjim od anđela, slavom i čašću okrunio si ga: * i postavio si ga nad djela ruku svojih.

Sve si podložio pod noge njegove: * ovce i sve volove, kao i stada poljska.

Ptice nebeske i ribe morske: * koje prolaze putovima morskim.

Gospodine, Gospode naš, * kako je divno ime tvoje po svoj zemlji.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Psalam 18.

Nebesa kazuju slavu Božju: * i djela ruka njegovih naviješta svod nebeski.
Dan danu govori: * i noć noći javlja znanje.

Nema jezika, niti govora, * kojih se glasovi ne bi čuli.

Po svoj zemlji izašao je zvuk njihov: * i riječi njihove na kraj kruga zemaljskoga.
Na suncu je postavio šator svoj: * i on je kao zaručnik, koji izlazi iz ložnice svoje.
Klicao je kao div, kad trči putem, * s kraja neba je ishodište njegovo.
I susretanje njegovo sve do drugoga kraja: * nema ga tko da se sakrije od topline njegove.
Zakon je Gospodnji bezgrješan, obraća duše: * svjedočanstvo je Gospodnje vjerno, daje mudrost malenima.
Pravde su Gospodnje ispravne, raduju srca: * zapovijed je Gospodnja svijetla, prosvjetljuje oči.
Strah je Gospodnji svet, ostaje u vijeke vjekova: * sudovi su Gospodnji istiniti, opravdani sami u sebi.
Poželjniji od zlata i mnogo dragog kamenja: * i slađi od meda i saća.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intéllegit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus * et redémptor meus.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Eto, sluga ih tvoj obdržava: * u obdržavanju njihovu velika je plaća.
Prestupke tko će spoznati? Očisti me od mojih tajnih grijeha: * a od tuđih sačuvaj slugu svojega.
Ako me ovi ne svladaju, tada ću biti bez ljage: * i očistit ću se od najvećeg prestupka.
I bit će ti mile riječi usta mojih: * i razmišljanje srca mojega pred licem tvojim vazda.
Gospodine, pomoćniče moj: * i otkupitelju moj.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 23

Dómini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Psalam 23.

Gospodnja je zemlja, i punina njezina, * krug zemaljski i svi koji prebivaju na njemu.

Jer ga je on na morima utemeljio * i na rijekama ga pripravio.

Tko će uzaći na goru Gospodnju? * Ili tko će stati na svetom mjestu njegovu?
Onaj koji ima nevine ruke i čisto srce, * koji nije uzeo isprazno svoju dušu, i nije se lažno zakleo bližnjemu svojemu.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

On će primiti blagoslov od Gospodina, * i milosrđe od Boga spasitelja svojega.
Ovo je naraštaj onih koji ga traže, * koji traže lice Boga Jakovljeva.
Uzdignite, knezovi, vrata svoja, i dignite se, vrata vječna, * i ući će Kralj slave.
Tko je taj Kralj slave? * Gospodin jaki i moćni * Gospodin moćan u boju.
Uzdignite, knezovi, vrata svoja, i dignite se, vrata vječna, * i ući će Kralj slave.
Tko je taj Kralj slave? * Gospodin nad vojskama on je Kralj slave.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Razlivena je milina na tvojim usnama.
℟. Zbog toga te je Bog blagoslovio u vijeke.

Pater noster, secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio I

Sancta María, Virgo vírginum, mater et fília Regis regum ómnium, tuum nobis impénde solátium: ut cæléstis regni per te mereámur habére præmium, et cum eléctis Dei regnáre in perpétuum. Tu autem, Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. - Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulisti.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Sancta Dei Génetrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

Oče naš, potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Dostoj se, gospodine, blagosloviti.
Blagoslov. Preblaga Djeva djevica posredovala za nas kod Gospodina. ℟. Amen.

Čitanje I.

Sveta Marijo, Djevice djevica, majko i kćeri Kralja kraljeva svih, pruži nam svoju utjehu: da po tebi zaslužimo imati nagradu nebeskog kraljevstva, i s Božjim izabranicima kraljevati zauvijek. A ti, Gospodine, smiluj nam se.
℟. Bogu hvala.

℟. Sveto i bezgrješno djevičanstvo, ne znam kakvim hvalama da te uznosim: * Jer Onoga, koga nebesa nisu mogla obuhvatiti, nosila si u svojem krilu. ℣. Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje. - Jer Onoga, koga nebesa nisu mogla obuhvatiti, nosila si u svojem krilu.

℣. Dostoj se, gospodine, blagosloviti.
Blagoslov. Neka nam sveta Bogorodica bude pomoćnica. ℟. Amen.

Lectio II

Sancta María, piárum piíssima, intercéde pro nobis, sanctárum sanctíssima: per te, Virgo, nostra sumat precámina qui pro nobis ex te natus regnat super æthera: ut sua caritáte nostra deleántur peccámina. Tu autem, Dómine, miserére nostri.
℟. Deo grátias.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. - Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

℣. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María.
℟. Amen.

Lectio III

Sancta Dei Génetrix, quæ digne meruísti concípere quem totus orbis nequit comprehéndere, tuo pio intervéntu culpas nostras áblue: ut redémpti perénnis sedem glóriæ per te valeámus scandere, ubi regnas cum eódem Fílio tuo sine témpore. Tu autem,

Čitanje II.

Sveta Marijo, najpobožnija od pobožnih, posreduj za nas, najsvetija od svetica: neka po tebi, Djevice, primi naše molitve on koji je za nas rođen od tebe i kraljuje na nebesima: da se po njegovoj ljubavi izbrišu naši grijesi. A ti, Gospodine, smiluj nam se.
℟. Bogu hvala.

℟. Blažena si, Djevice Marijo, koja si nosila Gospodina, Stvoritelja svijeta: * Rodila si onoga koji je tebe stvorio, i zauvijek ostaješ djevicom. ℣. Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom. - Rodila si onoga koji je tebe stvorio, i zauvijek ostaješ djevicom.

℣. Dostoj se, gospodine, blagosloviti.
Blagoslov. Sa Porodom svojim milim blagoslovila nas Djevica Marija. ℟. Amen.

Čitanje III.

Sveta Bogorodice, koja si zaslužila da dostojno začneš onoga koga čitav svijet ne može obuhvatiti, svojim blagim zagovorom izbriši naše krivice: kako bismo se otkupljeni uzmogli po tebi uspeti na prijestolje vječne slave, gdje kraljuješ s istim Sinom svo-

Dómine, miserére nostri. ℟. Deo grátias.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est Sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.
- Quia ex te ortus est Sol justítiæ, Christus Deus noster.
- Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto.
- Christus Deus noster.

jim bez kraja. A ti, Gospodine, smiluj nam se. ℟. Bogu hvala.

℟. Doista si sretna, sveta Djevice Marijo, i predostojna svake hvale: * Jer je iz tebe svanulo sunce pravde, Krist Bog naš.

℣. Moli za puk, zauzmi se za svećenstvo, zagovaraj posvećene žene. Neka svi osjete tvoju pomoć, koji god slave tvoj sveti spomen.
- Jer je iz tebe svanulo sunce pravde, Krist Bog naš.
- Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
- Krist Bog naš.

Hymnus Te Deum dicitur semper quando dicitur in aliis Matutinis, vel ultimum responsorium usque ad ℣. exclusive repetendum erit, quando in aliis Matutinis repetitur.

Himan Te Deum govori se uvijek kad se govori drugdje u jutarnjoj, ili treba ponoviti posljednji responzorij sve do ℣. isključivo, kad se drugdje u jutarnjoj ponavlja.

Hymnus Ambrosianus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli et univérsæ Potestátes,

Ambrozijev himan

Tebe Boga hvalimo: * tebe Gospodinom priznajemo.
Tebe vječnog Oca * sva zemlja štuje.
Tebi svi anđeli, * tebi nebesa i sve vlasti,

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus.
Te Prophetárum * laudábilis númerus.
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia:
Patrem * imménsæ majestátis;
Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.

Tebi kerubi i serafi * kliču bez prestanka:
Svet, svet, * svet Gospodin Bog Sabaot.
Puna su nebesa i zemlja * veličanstva slave tvoje.
Tebe hvali * slavni apostola zbor.
Tebe proroka * dična četa.
Tebe mučenika svijetla * hvali vojska.
Tebe po svem svijetu * sveta uzvisuje Crkva:
Oca * neizmjernog veličanstva;
Časnoga tvojeg istinitog * i jedinog Sina;
I Svetoga * Tješitelja Duha.
Ti Kralju slave, * Kriste.
Ti si Očev * vjekovječni Sin.
Ti, da za naše spasenje postaneš čovjekom, * nisi se strašio utrobe Djevice.
Ti, svladavši žalac smrti, * otvorio si vjernima kraljevstvo nebesko.
Ti sjediš zdesna Bogu * u slavi Očevoj.
Kao Sudac vjerujemo * da ćeš doći.

Sequens versus dicitur flexis genibus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Sljedeći stih govori se klečeći:

Tebe, dakle, molimo, pomozi svojim slugama, * koje si otkupio dragocjenom Krvlju.

U vječnoj slavi daj * da se ubrojimo među svete tvoje.

Spasi puk svoj, Gospodine, * i blagoslovi baštinu svoju.

I vladaj njima * i uzdiži ih u sve vijeke.

Iz dana u dan * blagoslivljamo tebe.

I hvalimo ime tvoje u vijeke, * i u vijeke vjekova.

Dostoj se, Gospodine, ovoga dana * očuvati nas bez grijeha.

Smiluj nam se, Gospodine, * smiluj nam se.

Neka bude milosrđe tvoje, Gospodine, nad nama, * kako smo se uzdali u tebe.

U tebe sam se, Gospodine, uzdao: * o da ne budem postiđen dovijeka.

Ante Laudes

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Prije hvala

℣. Moli za nas, sveta Bogorodice.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Glória Patri. Allelúia.

Super psalmos ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

HVALE

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.
Slava Ocu. Aleluja.

Ant. za psalme. Nakon poroda, Djevice, ostala si neoskvrnjena: Bogorodice, zagovaraj nas.

Psalmus 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.
Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.
Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Psalam 92.

Gospodin kraljevaše, ogrne se veličanstvom, * zaodjenuo se Gospodin snagom i opasao se.
Naime, utvrdio je krug zemaljski * koji se neće pomaknuti.
Prijestolje tvoje stoji od početka, * ti si odvijeka.
Podigle su rijeke, Gospodine, * podigle su rijeke glas svoj.
Podigle su rijeke valove svoje, * od žubora mnogih voda.
Divno je gibanje mora, * divan je na visini Gospodin.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Svjedočanstva su tvoja sasvim vjerodostojna, * kući tvojoj, Gospodine, dolikuje svetost u sve dane.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 99

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.
Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 99.

Kličite Bogu, sva zemljo, * služite Gospodinu u veselju.
Pristupite pred lice njegovo * s klicanjem.

Znajte da je Gospodin sam Bog, * on nas je stvorio, a ne mi sebe.

Mi smo narod njegov i ovce paše njegove: uđite na vrata njegova s hvalom, * u trijemove njegove s pjesmama: slavite ga.

Hvalite ime njegovo, jer je dobrostiv Gospodin, dovijeka je milosrđe njegovo, * i od koljena do koljena istina njegova.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta et ínvia et inaquósa: sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Psalam 62.

Bože, Bože moj, * pred tobom od svanuća bdijem.
Žedna je tebe duša moja, * za tobom čezne tijelo moje.
U zemlji pustoj, i besputnoj, i bezvodnoj: kao u svetinji ja dolazim preda te, * da vidim krepost tvoju i slavu tvoju.
Jer je milosrđe tvoje bolje od života: * usne će moje hvaliti tebe.
Tako ću te blagoslivljati za života svoga * i u tvoje ću ime dizati ruke svoje.
Kao salom i pretilinom neka se napuni duša moja, * pa će te usta moja usklikom hvaliti.
Kad se tebe sjetim na postelji svojoj, ujutro ću razmišljati o tebi, * jer si bio pomoćnik moj.
I radovat ću se pod sjenom krila tvojih, duša mi prianja za tebe: * mene je primila desnica tvoja.
A oni su uzalud tražili dušu moju, sići će u dno zemlje; * bit će predani u ruke mača, bit će plijen lisicama.
A kralj će se veseliti u Bogu, hvalit će se svi koji se zavjetuju njemu, * jer su zatisnuta usta onih koji govore bezakonja.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Pjesma triju mladića

Dan 3

Blagoslivljajte, sva djela Gospodinova, Gospodina: * hvalite i uzvisujte ga dovijeka.

Blagoslivljajte, anđeli Gospodnji Gospodina: * blagoslivljajte, nebesa, Gospodina.

Blagoslivljajte, sve vode povrh nebesa, Gospodina, * blagoslivljajte, sve vojske Gospodnje, Gospodina.

Blagoslivljajte, sunce i mjeseče, Gospodina: * blagoslivljajte, zvijezde nebeske, Gospodina.

Blagoslivljajte, sva kišo i roso, Gospodina * blagoslivljajte, svi vjetrovi Božji, Gospodina.

Blagoslivljajte, ognju i žego, Gospodina, * blagoslivljajte, studeni i žego, Gospodina.

Blagoslivljajte, roso i mrazu, Gospodina, * blagoslivljajte, lede i studeni, Gospodina.

Blagoslivljajte, ledovi i snjegovi, Gospodina: * blagoslivljajte, noći i dani, Gospodina.

Blagoslivljajte, svjetlo i tmine, Gospodina, * blagoslivljajte, munje i oblaci Gospodina.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Neka blagoslivlja zemlja Gospodina, * neka ga hvali i uzvisuje dovijeka.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Blagoslivljajte, gore i brežuljci, Gospodina: * blagoslivljajte, sve biljke na zemlji, Gospodina.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Blagoslivljajte, izvori, Gospodina, blagoslivljajte, mora i rijeke, Gospodina.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Blagoslivljajte, kitovi i sve što se miče u vodama, Gospodina, * blagoslivljajte, sve ptice nebeske, Gospodina.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Blagoslivljajte, sve zvijeri i stada, Gospodina, * blagoslivljajte, sinovi ljudski, Gospodina.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Neka blagoslivlja Izrael Gospodina, * neka ga hvali i uzvisuje dovijeka.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Blagoslivljajte, svećenici Gospodnji, Gospodina, * blagoslivljajte, sluge Gospodnje, Gospodina.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Blagoslivljajte, duhovi i duše pravednika, Gospodina; * blagoslivljajte sveti i ponizni srcem, Gospodina.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Blagoslivljajte, Ananija, Azarija, Misaele, Gospodina, * hvalite i uzvisujte ga dovijeka.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Blagoslivljajmo Oca i Sina sa Svetim Duhom, * hvalimo i uzvisujmo ga dovijeka.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri neque Amen.

Blagoslovljen si, Gospodine, na svodu nebeskom: * i dostojan hvale i slavan i uzvisivan dovijeka.

Ovdje se ne govori ni Slava Ocu ni Amen.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.
Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

Psalam 148.

Hvalite Gospodina s nebesa, * hvalite ga na visinama.

Hvalite ga, svi anđeli njegovi, * hvalite ga, sve vojske njegove.

Hvalite ga, sunce i mjeseče, * hvalite ga, sve zvijezde i svjetlo.
Hvalite ga, nebesa nad nebesima, * i sve vode koje su iznad nebesa neka hvale ime Gospodnje.
Jer on reče i postadoše, * zapovjedi i stvoriše se.
Odredio ih je za svagda i za vijek vijeka, * postavio im je zapovijed i neće proći.
Hvalite Gospodina sa zemlje, * nemani i svi bezdani.
Ognju, grade, sniježe, lede, vjetrovi olujni * koji izvršavate riječ njegovu:
Gore i sva brda, * plodonosna drva i svi cedrovi.
Zvijeri i sva stada, * zmije i ptice krilate.

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.
Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kraljevi zemaljski i svi narodi: * knezovi i svi suci zemaljski.
Mladići i djevojke, starci sa svom mladeži neka hvale ime Gospodnje, * jer je samo njegovo ime uzvišeno.
Slava je njegova na nebu i na zemlji, * i uzdigao je snagu naroda svojega.
Hvalospjev svim svecima njegovim, * sinovima Izraelovim, narodu koji mu se približava.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Post partum, Virgo, inviolata permansísti: Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Ant. Nakon poroda, Djevice, ostala si neoskvrnjena: Bogorodice, zagovaraj nas.

Capitulum
Eccli. 24

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei fructus honóris et honestátis.
℟. Deo grátias.

Poglavlje
Crkv 24

Ja sam kao loza dala ugodan miris: i cvijeće moje plod je časti i poštenja.
℟. Bogu hvala.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa supra sídera:
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

Himan

O slavna Gospodarice,
Od sviju svetih najviša,
Ti Stvoritelja hraniš svog
Ko djetešce na grudima.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

María, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Što tužna Eva uzela,
Po Sinu ti nam povraćaš:
Nebeska vrata otvaraš,
Jadnike puštaš u nebo.

Poklikuj, spašen narode,
Toj dveri Kralja višnjega,
Tom sjajnom dvoru, Djevici,
Po kojoj nam je život dan!

Marijo, majko milosti,
Majko svega milosrđa,
Od protivnika štiti nas,
I brani nas u smrtni čas.

Slava tebi, Gospodine,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

℣. Izabrao ju je Bog i predodabrao.
℟. I dao joj je da prebiva u šatoru njegovu.

Ad Bened. ant. O glóriosa Dei Génetrix, Virgo semper María, quæ Dóminum ómnium meruísti portáre, et Regem Angelórum sola Virgo lactáre: nostri, quæsumus, pia memoráre, et pro nobis Christum deprecáre: ut tuis fulti patrocíniis ad cæléstia regna mereámur perveníre.

Ant. za Blagoslovljen. O slavna Bogorodice, Marijo vazda Djevice, koja si zaslužila nositi Gospodara svega, i Kralja anđela sama Djevice dojiti: molimo da nas se blaga spomeneš i da za nas moliš Krista: kako bismo oslonjeni na tvoju zaštitu zaslužili doći u nebesko kraljevstvo.

Canticum Zachariae
Luc. 1

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ,
Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti:
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis,
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,

Zaharijin hvalospjev
Lk 1

Blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov, * jer je pohodio i otkupio narod svoj:
I podigao nam je jako spasenje * u domu Davida, sluge svojega.
Kao što je rekao po ustima svetih * koji su odvijeka, proroka svojih:

Da nas spasi od neprijatelja naših * i od ruke svih koji nas mrze.

Da učini milosrđe s ocima našim * i sjeti se svetoga zavjeta svojega.
Zakletve kojom se zakleo Abrahamu, ocu našemu * da će nam se dati:

Da mu izbavljeni iz ruku neprijatelja svojih * služimo bez straha.

U svetosti i pravdi pred njim, * u sve dane naše.
A ti, dijete, zvat ćeš se prorok Svevišnjega, * jer ćeš ići pred licem Gospodinovim da mu pripraviš putove.
Da objaviš narodu njegovu spasenje * za otpuštenje grijeha njihovih:
Po dubokom milosrđu Boga našega, * po kojem nas je pohodilo Sunce s visine:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Da obasja one koji sjede u tami i sjeni smrtnoj, * da upravi noge naše na put mira.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ad Bened. ant. O glóriosa Dei Génetrix, Virgo semper María, quæ Dóminum ómnium meruísti portáre, et Regem Angelórum sola Virgo lactáre: nostri, quæsumus, pia memoráre, et pro nobis Christum deprecáre: ut tuis fulti patrocíniis ad cæléstia regna mereámur perveníre.

Ant. za Blagoslovljen. O slavna Bogorodice, Marijo vazda Djevice, koja si zaslužila nositi Gospodara svega, i Kralja anđela sama Djevice dojiti: molimo da nas se blaga spomeneš i da za nas moliš Krista: kako bismo oslonjeni na tvoju zaštitu zaslužili doći u nebesko kraljevstvo.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Orémus.
Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Pomolimo se.
Dopusti nama slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom Blažene Marije vazda Djevice izbavimo od sadašnje žalosti i nauživamo vječne radosti. Po Gospodinu.

Per Adventum

Ad Bened. ant. Spíritus Sanctus in te descéndet, María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui de Beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis: ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem.

Kroz došašće

Ant. za Blagoslovljen. Duh Sveti sići će na tebe, Marijo: ne boj se, imat ćeš u utrobi Sina Božjega, aleluja.

Molitva

Bože, koji si htio da po anđelovu navještenju tvoja Riječ uzme tijelo u krilu Blažene Djevice Marije, podaj, smjerno te molimo, da mi, koji je uistinu priznajemo Bogorodicom, po njezinu zagovoru nađemo pomoć kod tebe. Po istom.

A Nativitate Domini usque ad festum Purificationis inclusive:

Ad Bened. ant. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum: et gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere: Dóminum nostrum.

Od Božića do blagdana Svijećnice uključivo:

Ant. za Blagoslovljen. Porodi Rodilja Kralja, kojem je ime vječno, i ima radosti majke sa čašću djevice. Nije joj bilo slične prije, niti će biti poslije.

Molitva

Bože, koji si plodnim djevičanstvom Blažene Marije darovao ljudskom rodu dobra vječnog spasenja, podaj, molimo, da osjetimo zagovor one po kojoj smo zavrijedili primiti Početnika života: Gospodina našega.

Tempore paschali

Ad Bened. ant. Beáta Dei Génetrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, tu sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, allelúia, allelúia.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Post orationem:

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si immediate non sequitur alia Hora, subditur:

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

U uskrsnom vremenu

Ant. za Blagoslovljen. Blažena Bogorodice Marijo, vazda Djevice, hrame Gospodnji, svetište Duha Svetoga, ti si jedina bez primjera ugodila Gospodinu našemu Isusu Kristu. Moli za puk, zauzmi se za svećenstvo, zagovaraj posvećene žene, aleluja, aleluja.

Molitva

Dopusti nama slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom Blažene Marije vazda Djevice izbavimo od sadašnje žalosti i nauživamo vječne radosti. Po Gospodinu.

Nakon molitve:

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Ako odmah ne slijedi drugi čas, dodaje se:

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.

℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Sic terminantur omnes Horae, excepto Completorio.

℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

Tako završavaju svi časovi, osim povečerja.

AD PRIMAM

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri.
Allelúia, vel Laus tibi, Dómine.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine,
Nascéndo, formam súmpseris.

PRVI ČAS

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu.
Aleluja ili Hvala tebi, Gospodine.

Himan

Početniče spasa, sjeti se,
Da rađajuć se nekada
Ti naše tijelo obuče
Od neokaljane Djevice.

María, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Super psalmos ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Marijo, majko milosti,
Majko svega milosrđa,
Od protivnika štiti nas,
I brani nas u smrtni čas.

Slava tebi, Gospodine,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova.
Amen.

Ant. za psalme. Učini me dostojnim da te hvalim, Djevice presveta: daj mi jakost protiv neprijatelja tvojih.

Psalam 119.

Gospodinu u nevolji zavapih: * i on me usliši.
Gospodine, oslobodi dušu moju od usana opakih: * i od jezika zlobna.
Što će ti se dati ili što će ti se dodati: * protiv zlobnoga jezika?
Oštre strijele moćnoga: * sa žeravom koja uništava.
Jao meni, jer se moje prebivanje u tuđini produljilo: stanovao sam među stanovnicima cedarskim: * dugo je prebivala u tuđini duša moja.
Među onima, koji su mrzili mir, bijah miran: * kad sam im govorio, navaljivali su na me ni za što.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 120.

Podigao sam oči svoje prema gorama, * odakle mi dolazi pomoć.
Pomoć je moja od Gospodina: * koji je stvorio nebo i zemlju.

Neće dati da popuzne noga tvoja: * niti će drijemati koji čuva tebe.

Evo, neće drijemati niti će spavati, * koji čuva Izraela.
Gospodin te čuva, Gospodin je obrana tvoja; * on ti je s desne strane.
Danju te neće sunce žeći, * ni mjesec noću.
Gospodin te čuva od svakoga zla: * sačuvao dušu tvoju Gospodin.
Gospodin sačuvao dolazak tvoj i izlazak tvoj: * od sada i sve dovijeka.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalam 121.

Obradovah se u onome što mi je rečeno: * Ići ćemo u dom Gospodnji.
Već stoje noge naše * na vratima tvojim, Jeruzaleme!

Jeruzalem koji se zida kao grad: * u kojem se sve drži skupa.

Jer tamo su se penjala plemena, plemena Gospodnja * svjedočanstvo Izraelovo, da slave ime Gospodnje.
Jer su ondje postavljene stolice sudačke, * stolice nad domom Davidovim.
Molite za ono što je za mir Jeruzalema: * i obilje onima koji te ljube.
Neka vlada mir u utvrdama tvojim: * i obilje u tornjevima tvojim.
Radi braće moje i bližnjih mojih * govorio sam mir o tebi:
Radi doma Gospodina Boga našega * tražio sam ti dobro.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Učini me dostojnim da te hvalim, Djevice presveta: daj mi jakost protiv neprijatelja tvojih.

Capitulum
Eccli. 24

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. ℟. Deo grátias.

℟. Post partum, Virgo, * Invioláta permansísti. Post partum. ℣. Dei Génetrix, intercéde pro nobis. Invioláta. Glória. Post partum.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.
Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui Angelo nuntiánte Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúndem Dóminum.

Poglavlje
Crkv 24

Od početka i prije vjekova ja sam stvorena, i neću prestati dovijeka, i u svetom prebivalištu služila sam pred njim.
℟. Bogu hvala.

℟. Nakon poroda, Djevice, * Ostala si neoskvrnjena. Nakon poroda. ℣. Bogorodice, zagovaraj nas. Ostala si neoskvrnjena. Slava. Nakon poroda.

℣. Blagoslovljena ti među ženama.
℟. I blagoslovljen plod utrobe tvoje.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Pomolimo se.
Milost svoju, molimo, Gospodine, ulij u naše duše da mi, koji smo po anđelovu naviještenju spoznali utjelovljenje Krista Sina tvojega, po njegovoj muci i križu k slavi uskrsnuća privedeni budemo. Po istom Gospodinu.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si immediate non sequitur alia Hora, subditur:
℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Ako odmah ne slijedi drugi čas, dodaje se:
℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

AD TERTIAM

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

TREĆI ČAS

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Glória Patri.
Allelúia, vel Laus tibi, Dómine.

Slava Ocu.
Aleluja ili Hvala tebi, Gospodine.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine,
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Himan

Početniče spasa, sjeti se,
Da rađajuć se nekada
Ti naše tijelo obuče
Od neokaljane Djevice.

Marijo, majko milosti,
Majko svega milosrđa,
Od protivnika štiti nas,
I brani nas u smrtni čas.

Slava tebi, Gospodine,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova.
Amen.

Super psalmos ant. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. za psalme. Raduj se, Djevice Marijo: sva si krivovjerja sama uništila po čitavom svijetu.

Psalmus 122

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.
Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum,
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Psalam 122.

K tebi sam uzdigao oči svoje, * koji prebivaš na nebesima.
Evo, kao što su oči sluga * u rukama gospodara njihovih.
Kao što su oči sluškinje u rukama gospodarice njezine: * tako su oči naše upravljene Gospodinu Bogu našemu, dok nam se ne smiluje.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Smiluj nam se, Gospodine, smiluj nam se: * jer smo prepuni preziranja.
Jer je previše ispunjena duša naša: * pogrdom bogataša i prezirom oholih.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 123

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis.
Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Psalam 123.

Da Gospodin nije bio s nama, neka sada kaže Izrael: * da Gospodin nije bio s nama.
Kad su ljudi ustajali na nas, * možda bi nas žive progutali.
Kad se raspalio njihov gnjev na nas, * možda bi nas voda potopila.
Naša je duša prešla bujicu: * možda bi naša duša prešla nesavladivu vodu.
Blagoslovljen Gospodin, * koji nas nije dao za plijen zubima njihovim.
Duša je naša izbavljena kao vrabac * iz lovačke zamke.
Zamka je raskinuta, * i mi smo oslobođeni.
Pomoć je naša u imenu Gospodina, * koji je stvorio nebo i zemlju.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 124

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 124.

Koji se uzdaju u Gospodina, oni su kao gora Sion: * neće se pokolebati dovijeka tko prebiva u Jeruzalemu.
Gore su oko njega: * i Gospodin je oko naroda svojega od sada i dovijeka.
Jer Gospodin neće ostaviti šibu grešnika nad udjelom pravednika: * da ne bi pravednici pružili svoje ruke na bezakonje.
Čini dobro, Gospodine, dobrima * i onima koji su ispravna srca.
A one koji skreću na stranputice, izvest će Gospodin na sud s onima koji čine bezakonje: * mir nad Izraelom.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Raduj se, Djevice Marijo: sva si krivovjerja sama uništila po čitavom svijetu.

Capitulum
Eccli. 24

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta María, mater Christi, * Audi rogántes sérvulos. Sancta. ℣. Et impetrátam nobis cælitus tu defer indulgéntiam. Audi. Glória. Sancta María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Poglavlje
Crkv 24

I tako sam se utvrdila u Sionu, i u posvećenom gradu slično sam tako počinula, i u Jeruzalemu je moja moć. ℟. Bogu hvala.

℟. Sveta Marijo, majko Kristova, * Čuj sluge koji mole. Sveta. ℣. I ti nam donesi oproštenje izmoljeno s neba. Čuj. Slava. Sveta Marijo.

℣. Moli za nas, sveta Bogorodice.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Pomolimo se.

Dopusti nama slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom Blažene Marije vazda Djevice izbavimo od sadašnje žalosti i nauživamo vječne radosti. Po Gospodinu.

Per Adventum

Oratio

Deus, qui de Beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum Angelo nuntiánte carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis: ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem.

Kroz došćašće

Molitva

Bože, koji si htio da po anđelovu navještenju tvoja Riječ uzme tijelo u krilu Blažene Djevice Marije, podaj, smjerno te molimo, da mi, koji je uistinu priznajemo Bogorodicom, po njezinu zagovoru nađemo pomoć kod tebe. Po istom.

A Nativitate Domini usque ad festum Purificationis inclusive:

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere: Dóminum nostrum.

Od Božića do blagdana Svijećnice uključivo:

Molitva

Bože, koji si plodnim djevičanstvom Blažene Marije darovao ljudskom rodu dobra vječnog spasenja, podaj, molimo, da osjetimo zagovor one po kojoj smo zavrijedili primiti Početnika života: Gospodina našega.

Post orationem

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si immediate non sequitur alia Hora, subditur:

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Nakon molitve

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Ako odmah ne slijedi drugi čas, dodaje se:

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.

℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

AD SEXTAM

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri.
Allelúia, vel Laus tibi, Dómine.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine,
Nascéndo, formam súmpseris.

ŠESTI ČAS

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu.
Aleluja ili Hvala tebi, Gospodine.

Himan

Početniče spasa, sjeti se,
Da rađajuć se nekada
Ti naše tijelo obuče
Od neokaljane Djevice.

María, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Marijo, majko milosti,
Majko svega milosrđa,
Od protivnika štiti nas,
I brani nas u smrtni čas.

Slava tebi, Gospodine,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova.
Amen.

Super psalmos ant. In prole mater, in partu virgo, gaude et lætáre, Virgo mater Dómini.

Ant. za psalme. U djetetu majka, u porodu djevica, raduj se i veseli se, Djevice majko Gospodinova.

Psalmus 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.
Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.
Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.
Eúntes ibant et flebant, * mittentes sémina sua.

Psalam 125.

Kad je Gospodin vraćao roblje sionsko, * bilo nam je kao da sanjamo:

Tada su usta naša bila puna smijeha, * i jezik naš klicanja.

Tada se govorilo među narodima: * Gospodin je učinio veliko djelo na njima.
Veliko je djelo učinio Gospodin na nama, * mi smo se razveselili.
Okreni, Gospodine, zarobljeništvo naše * kao potoke na jugu.
Koji siju u suzama, * u radosti će žeti.
Odlazeći išli su i plakali, * bacajući svoje sjeme.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ali, dolazeći, doći će s klicanjem, * noseći snopove svoje.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.
Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 126.

Ako Gospodin ne gradi kuću, * uzalud su se trudili oni koji je grade.

Ako Gospodin ne čuva grad, * uzalud bdije koji ga čuva.

Uzalud vam je ustajati prije zore: * ustajte nakon što počinete, vi koji blagujete kruh boli.
Kad dade san ljubljenima svojim: * evo, baština su Gospodnja sinovi: nagrada je plod utrobe.
Kao strijele u rukama moćnoga: * tako sinovi potištenih.
Blago čovjeku koji ih ima do mile volje: * neće se postidjeti kad stane razgovarati s neprijateljima svojim na vratima.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 127

Beáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Super psalmos ant. In prole mater, in partu virgo, gaude et lætáre, Virgo mater Dómini.

Capitulum

Eccli. 24

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.
℟. Deo grátias.

Psalam 127.

Blago svima koji se boje Gospodina, * koji hodaju putovima njegovim.

Jer ćeš jesti od truda ruku svojih, * blago tebi i dobro će ti biti.

Žena je tvoja kao rodna loza * na zidovima kuće tvoje.
Sinovi su tvoji kao mladice maslinove * oko stola tvojega.
Eto, tako će biti blagoslovljen čovjek, * koji se boji Gospodina.
Blagoslovio te Gospodin sa Siona, * da gledaš sreću Jeruzalema u sve dane života svojega.
I da gledaš sinove sinova svojih, * mir nad Izraelom.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. za psalme. U djetetu majka, u porodu djevica, raduj se i veseli se, Djevice majko Gospodinova.

Poglavlje

Crkv 24

I ukorijenila sam se u časnom puku, i u dijelu Boga mojega baština je njegova, i u punini svetih moje je boravište.
℟. Bogu hvala.

℟. Ora pro nobis, * Sancta Dei Génetrix. Ora pro nobis. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Sancta. Glória. Ora pro nobis.

℟. Moli za nas, * Sveta Bogorodice. Moli za nas. ℣. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. Sveta. Slava. Moli za nas.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.
℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

℣. Izabrao ju je Bog i predodabrao.
℟. I dao joj je da prebiva u šatoru njegovu.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Orémus.
Prótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis: et, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus redde secúros. Per Dóminum.

Pomolimo se.
Zaštiti, Gospodine, sluge svoje utočištima mira: i one koji se uzdaju u obrane Blažene Marije vazda Djevice, učini sigurnima od napada svih neprijatelja. Po Gospodinu.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℣. Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Si immediate non sequitur alia Hora, subditur:
℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Ako odmah ne slijedi drugi čas, dodaje se:
℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

AD NONAM

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri.
Allelúia, vel Laus tibi, Dómine.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine,
Nascéndo, formam súmpseris.

DEVETI ČAS

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu.
Aleluja ili Hvala tebi, Gospodine.

Himan

Početniče spasa, sjeti se,
Da rađajuć se nekada
Ti naše tijelo obuče
Od neokaljane Djevice.

María, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Super psalmos ant. Beáta mater, et intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Psalmus 128

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:
Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:
De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Marijo, majko milosti,
Majko svega milosrđa,
Od protivnika štiti nas,
I brani nas u smrtni čas.

Slava tebi, Gospodine,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom Presvetim
U vječne vijeke vjekova.
Amen.

Ant. za psalme. Blažena majko i netaknuta djevice, slavna Kraljice svijeta, zagovaraj nas kod Gospodina.

Psalam 128.

Često su me napadali od moje mladosti, * neka sada kaže Izrael:
Često su me napadali od moje mladosti, * ali me nisu mogli nadvladati.
Na leđima su mojim kovali grešnici, * produživali su bezakonje svoje.
Pravedni Gospodin posiječe šije grešnika, * Neka se smetu i uzmaknu natrag svi koji mrze Sion.
Neka postanu kao trava na krovu, * koja povene prije nego što se počupa:
Žetelac nije napunio njome ruke svoje * ni naručja svoga vezač snopova.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

I oni koji prolaziše, nisu govorili: Blagoslov Gospodnji bio nad vama. * Blagoslivljamo vas u ime Gospodnje.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

Psalam 129.

Iz dubina vapih k tebi, Gospodine: * Gospodine, usliši glas moj.
Neka slušaju uši tvoje, * glas molitve moje.
Ako gledaš na bezakonja, Gospodine: * Gospodine, tko će opstati?
Jer u tebe je smilovanje: * i radi zakona tvojega uzdao sam se u tebe, Gospodine.
Uzdala se duša moja u riječ njegovu: * ufala se duša moja u Gospodina.
Od straže jutarnje sve do noći: * neka se ufa Izrael u Gospodina.
Jer je u Gospodina milosrđe, * i obilno je u njega otkupljenje.
I on će otkupiti Izraela * od svih bezakonja njegovih.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 130

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:
Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 130.

Gospodine, ne nadima se srce moje, * niti se uznose oči moje.

Niti sam hodao za onim što je veliko, * ni za čudesnim, što je iznad mene.
Da nisam ponizno osjećao, * već uzdizao dušu svoju.
Kao dojenčetu odbijenu od majke njegove, * postupalo bi se s dušom mojom.
Neka se ufa Izrael u Gospodina * od sada i dovijeka.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Beáta mater, et intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Ant. Blažena majko i netaknuta djevice, slavna Kraljice svijeta, zagovaraj nas kod Gospodina.

Capitulum

Eccli. 24

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. ℟. Deo grátias.

Poglavlje

Crkv 24

Uzvišena sam kao cedar na Libanonu i kao čempres na gori Sion; uzvišena sam kao palma u Kadesu, i kao nasad ruža u Jerihonu. ℟. Bogu hvala.

℟. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo. Et præelégit eam. Glória. Elégit.

℣. Sancta Dei Génetrix, virgo semper María.
℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.
Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvemur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℟. Izabrao ju je Bog: * I predodabrao. Izabrao. ℣. I dao joj je da prebiva u šatoru njegovu. I predodabrao. Slava. Izabrao.

℣. Sveta Bogorodice, vazda djevice Marijo.
℟. Zagovaraj nas kod Gospodina Boga našega.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Pomolimo se.
Slugama svojim, molimo, Gospodine, oprosti grijehe: da se mi, koji ti ne možemo ugoditi svojim djelima, spasimo zagovorom Roditeljice Sina tvojega Gospodina našega: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Si immediate non sequitur alia Hora, subditur:
℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Ako odmah ne slijedi drugi čas, dodaje se:
℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

AD VESPERAS

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri.
Allelúia, vel Laus tibi, Dómine.

Super psalmos ant. Sancta Dei Génetrix, Virgo semper María, intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

VEČERNJA

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu.
Aleluja ili Hvala tebi, Gospodine.

Ant. za psalme. Sveta Bogorodice, vazda Djevice Marijo, zagovaraj nas kod Gospodina Boga našega.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 109.

Reče Gospodin Gospodinu mojemu: * Sjedi uz desnu moju.
Dok ne položim neprijatelje tvoje * za podnožje nogama tvojim.
Gospodin će pružiti sa Siona žezlo sile tvoje: * Vladaj posred neprijatelja tvojih!
Uz tebe je vladarska moć na dan vojne tvoje u sjaju svetih: * Iz utrobe prije danice rodih tebe.

Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: * Ti si svećenik dovijeka po redu Melkisedekovu.

Gospodin je s desne tvoje, * satrt će kraljeve u dan gnjeva svojega.
Sudit će narodima, ispunit će ruševine, * smrvit će glave u zemljama mnogih.
Iz bujice će na putu piti, * zato će uzdignuti glavu.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalam 112.

Hvalite, djeco, Gospodina, * hvalite ime Gospodnje.
Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno * od sada i dovijeka.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Od izlaska sunca do zalaska * ime je Gospodnje dostojno hvale.
Uzvišen je nad svim narodima Gospodin, * i nad nebesima je slava njegova.
Tko je kao Gospodin Bog naš, koji prebiva na visini: * i gleda stvari neznatne na nebu i zemlji?
On diže ubogoga sa zemlje * i iz blata uzvisuje siromaha:
Da ga smjesti s poglavarima, * s poglavarima puka svojega.
On daje da nerotkinja prebiva u kući * čini je majkom koja se veseli djeci.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 121

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Psalam 121.

Obradovah se u onome što mi je rečeno: * Ići ćemo u dom Gospodnji.
Već stoje noge naše * na vratima tvojim, Jeruzaleme!

Jeruzalem koji se izgrađuje kao grad, * u kojem se sve drži skupa.

Jer tamo su se penjala plemena, plemena Gospodnja * svjedočanstvo Izraelovo, da slave ime Gospodnje.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:
Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te:
Propter domum Dómini Dei nostri * quæsívi bona tibi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Jer su ondje postavljene stolice sudačke, * stolice nad domom Davidovim.
Molite za ono što je za mir Jeruzalema: * i obilje onima koji te ljube.
Neka vlada mir u utvrdama tvojim * i obilje u tornjevima tvojim.
Radi braće moje i bližnjih mojih * govorio sam mir o tebi.
Radi doma Gospodina Boga našega * tražio sam ti dobro.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini fílii: merces fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Psalam 126.

Ako Gospodin ne gradi kuću, * uzalud su se trudili oni koji je grade.

Ako Gospodin ne čuva grad, * uzalud bdije koji ga čuva.

Uzalud vam je ustajati prije zore: * ustajte nakon što počinete, vi koji blagujete kruh boli.
Kad dade san ljubljenima svojim: * evo, baština su Gospodnja sinovi; nagrada je plod utrobe.
Kao strijele u rukama moćnoga: * tako sinovi potištenih.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Blago čovjeku koji ih ima do mile volje: * neće se postidjeti kad stane razgovarati s neprijateljima svojim na vratima.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion,
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias et judícia sua Israël.

Psalam 147.

Hvali, Jeruzaleme, Gospodina, * hvali Boga svojega, Sione.
Jer je on utvrdio prijevornice vrata tvojih, * blagoslovio je sinove tvoje u tebi.
Koji je ogradio mirom granice tvoje, * i siti te najboljom pšenicom.
Koji šalje besjedu svoju na zemlju, * brzo teče riječ njegova.
Koji daje snijeg kao vunu, * sipa maglu kao pepeo.

Baca grad svoj kao zalogaje; * tko će podnijeti studen njegovu?

Poslat će riječ svoju i otopiti ih, * puhnut će vjetar njegov i poteći će vode.
Koji javlja riječ svoju Jakovu, * odredbe i sudove svoje Izraelu.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Nije tako učinio svakom narodu * i nije im objavio svoje sudove.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Sancta Dei Génetrix, Virgo semper María, intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Ant. Sveta Bogorodice, vazda Djevice Marijo, zagovaraj nas kod Gospodina Boga našega.

Capitulum

Eccli. 24

Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias.

Poglavlje

Crkv 24

Kao cimet i mirisavi balzam dala sam miris: kao izabrana mira dala sam slatkost mirisa.
℟. Bogu hvala.

Hymnus

Hic genuflectitur usque ad Sumens illud Ave.

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

Himan

Ovdje se klekne sve do riječi Sumens illud Ave.

Zdravo, Zvijezdo mora,
Majko Božja nježna,
Vazda djevičanska,
Dveri rajska zdravo.

Ti što začu pozdrav
S usta Gabrijela:
Mirom nas okrijepi,
Mjenjaj ime Evi.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem:
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

S krivca lance skini,
Slijepu daj da vidi
Tjeraj naše jade,
Sve isprosi dare.

Majkom se pokaži:
Molbe nam prikaži
Onom rad nas što je
Posto dijete tvoje.

Djevo osobita,
Smjerna ko ni jedna,
Grijehu ti nas otmi,
Smjerne, čiste tvori.

Daj nam sveto življet,
Sigurno putovat,
Uz Isusa vijekom
Radovat se s tobom.

Slava Bogu Ocu,
Višnjem Kristu dika
Ko i Duhu Svetom,
Isti poklon trima. Amen.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Moli za nas, sveta Bogorodice.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Ad Magnif. ant. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Ant. za Veliča. Sveta Marijo, pomozi bijednima, ojačaj malodušne, podigni nemoćne. Moli za puk, zauzmi se za svećenstvo, zagovaraj posvećene žene.

Canticum B. Mariae Virginis
Luc. 1

Magníficat * ánima mea Dóminum;
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo,
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus,

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hvalospjev Bl. Djevice Marije
Lk 1

Veliča * duša moja Gospodina.

I klicao je duh moj * u Bogu spasu mojemu.
Jer je pogledao poniznost službenice svoje, * jer, evo, odsad će me zvati blaženom svi naraštaji.
Jer mi je učinio velike stvari onaj koji je silan, * i sveto je ime njegovo.
I milosrđe je njegovo od koljena do koljena * onima koji ga se boje.
Iskazao je snagu mišice svoje, * raspršio je one koji su oholi u mislima srca svojega.
Zbacio je s prijestolja silnike * i uzdigao ponizne.
Napunio je gladne dobrima * a bogataše otpustio prazne.
Primio je Izraela slugu svojega, * sjećajući se milosrđa svojega.
Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.
Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Per Adventum

Ad Magnif. ant. O Virgo vírginum, quómodo fiet istud? Quia nec primam símilem visa es, nec habére sequéntem. Fíliæ Jerúsalem, quid me admirámini? Divínum est mystérium hoc quod cérnitis.

Oratio

Deus, qui de Beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum Angelo

Ant. Sveta Marijo, pomozi bijednima, ojačaj malodušne, podigni nemoćne. Moli za puk, zauzmi se za svećenstvo, zagovaraj posvećene žene.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Pomolimo se.
Dopusti nama slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom Blažene Marije vazda Djevice izbavimo od sadašnje žalosti i nauživamo vječne radosti. Po Gospodinu.

Kroz došašće

Ant. za Veliča. O Djevice djevica, kako će to biti? Jer nisi vidjela prije sebi sličnu, niti ćeš vidjeti nakon sebe. Kćeri jeruzalemske, zašto mi se divite? Božansko je otajstvo ovo što gledate.

Molitva

Bože, koji si htio da po anđelovu navještenju tvoja Riječ uzme

nuntiánte carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis: ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem.

tijelo u krilu Blažene Djevice Marije, podaj, smjerno te molimo, da mi, koji je uistinu priznajemo Bogorodicom, po njezinu zagovoru nađemo pomoć kod tebe. Po istom.

A Nativitate Domini usque ad festum Purificationis inclusive:

Ad Magnif. ant. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Od Božića do blagdana Svijećnice uključivo:

Ant. za Veliča. O divne li zamjene! Stvoritelj ljudskog roda dostojao se uzeti ljudsko tijelo i roditi se od Djevice: i postavši čovjekom na čudesan način, darovao nam je svoje Božanstvo.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere: Dóminum nostrum.

Molitva

Bože, koji si plodnim djevičanstvom Blažene Marije darovao ljudskom rodu dobra vječnog spasenja, podaj, molimo, da osjetimo zagovor one po kojoj smo zavrijedili primiti Početnika života: Gospodina našega.

Tempore paschali

Ad Magnif. ant. Regína cæli, lætáre, allelúia: quia quem meruísti portáre, allelúia, resurréxit (Tempore Ascensionis: jam ascéndit), sicut dixit, allelúia. Ora pro nobis Deum, allelúia.

U uskrsnom vremenu

Ant. za Veliča. Kraljice neba, raduj se, aleluja: jer koga si bila dostojna nositi, aleluja, uskrsnu (u vremenu Uzašašća: sad uzađe), kako je rekao, aleluja. Moli za nas Boga, aleluja.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Post orationem

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si immediate non sequitur alia Hora, subditur:

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Molitva

Dopusti nama slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom Blažene Marije vazda Djevice izbavimo od sadašnje žalosti i nauživamo vječne radosti. Po Gospodinu.

Nakon molitve

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

℣. Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Ako odmah ne slijedi drugi čas, dodaje se:

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

AD COMPLETORIUM

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster.
℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri.
Allelúia, vel Laus tibi, Dómine.

Super psalmos ant. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium: ora pro nobis, sancta Dei Génetrix.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David * et omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

POVEČERJE

℣. Zdravo, Marijo, milosti puna: Gospodin s tobom.
℟. Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus.

℣. Obrati nas Bože, Spasitelju naš.
℟. I odvrati srdžbu svoju od nas.

℣. Bože, u pomoć mi priteci.

℟. Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Slava Ocu.
Aleluja ili Hvala tebi, Gospodine.

Ant. za psalme. Djevice Marijo, među ženama nije rođena ni jedna slična tebi, koja cvjeta kao ruža, miriše kao ljiljan: moli za nas, sveta Bogorodice.

Psalam 131.

Spomeni se, Gospodine, Davida * sve krotkosti njegove:
Kako se zakleo Gospodinu, * zavjetovao zavjet Bogu Jakovljevu.
Ako uđem u šator doma svojega, * ako se uspnem u ležaj postelje svoje:

Si dédero somnum óculis meis * et pálpebris meis dormitatiónem:
Ako dam sna očima svojim, * počinka vjeđama svojim:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
I pokoj mojim vremenima: dok ne nađem mjesto Gospodinu, * šator Bogu Jakovljevu.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Evo, čuli smo o njemu u Efrati, * našli smo ga u poljima šume.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Ući ćemo u šator njegov, * poklonit ćemo se na mjestu gdje su stajale noge njegove.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Ustani, Gospodine, u mjesto pokoja tvojega, * Ti i kovčeg posvećenja tvojega.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.
Neka obuku svećenici tvoji pravdu, * i neka sveti tvoji kliču.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Radi Davida, sluge tvojega, * ne odvrati lice Pomazanika tvojega.

Jurávit Dóminus David veritátem et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Zakleo se Gospodin istinu Davidu, i neće odstupiti od nje: * Od ploda utrobe tvoje postavit ću na prijestolje tvoje.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos:
Ako budu sinovi tvoji čuvali zavjet moj, * i ova moja svjedočanstva, koja ću ih učiti:

Et fílii eórum usque in sæculum * sedébunt super sedem tuam.
I sinovi njihovi dovijeka * sjedit će na prijestolju tvojem.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Jer je Gospodin izabrao Sion; * izabrao ga je za svoj stan.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Ovo je počivalište moje u vijeke vjekova, * ovdje ću stanovati, jer sam ga izabrao.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Udovicu njegovu blagoslovit ću blagoslovom, * siromahe njegove nasitit ću kruhovima.

Sacerdótes ejus índuam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Obući ću spasenjem svećenike njegove, * i sveti će njegovi u radosti klicati.
Ondje ću podići moć Davidu, * pripravio sam svjetiljku Pomazaniku svojemu.
Neprijatelje njegove zaodjenut ću smetnjom, * a nad njim će sjati posvećenje moje.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 132

Ecce quam bonum et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,
Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 132.

Evo, kako je dobro i ugodno * da braća stanuju zajedno:

Kao pomast na glavi, * koja je tekla na bradu, bradu Aronovu.

Koja je padala na skut haljine njegove; * kao rosa hermonska, koja je padala na goru Sion.

Jer je ondje odredio Gospodin blagoslov * i život dovijeka.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 133

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ant. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium: ora pro nobis, sancta Dei Génetrix.

Psalam 133.

Evo, sada blagoslivljajte Gospodina, * sve sluge Gospodnje.
Koji stojite u domu Gospodnjem, * u dvorima doma Boga našega.
Noću podižite ruke svoje k svetištu, * i blagoslivljajte Gospodina.
Blagoslovio te Gospodin sa Siona, * koji je stvorio nebo i zemlju.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Djevice Marijo, među ženama nije rođena ni jedna slična tebi, koja cvjeta kao ruža, miriše kao ljiljan: moli za nas, sveta Bogorodice.

Capitulum

Eccli. 24

Ego mater pulchræ dilectiónis et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. ℟. Deo grátias.

℟. Intercéde pro nobis, sancta Virgo vírginum, * Mater Dei, María. Intercéde. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Mater Dei. Glória. Intercéde.

Poglavlje

Crkv 24

Ja sam majka lijepe ljubavi, i straha, i spoznaje, i svete nade.
℟. Bogu hvala.

℟. Zagovaraj nas, sveta Djevice djevica, * Majko Božja, Marijo. Zagovaraj. ℣. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. Majko Božja. Slava. Zagovaraj.

Hymnus

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum:
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.
℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Ad Nunc dimittis ant. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génetrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo benedícta.

Canticum Simeonis

Luc. 2

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Himan

Djevo osobita,
Smjerna ko ni jedna,
Grijehu ti nas otmi,
Smjerne, čiste tvori.

Daj nam sveto življet,
Sigurno putovat:
Uz Isusa vijekom
Radovat se s tobom.

Slava Bogu Ocu,
Višnjem Kristu dika
Ko i Duhu Svetom,
Isti poklon trima.
Amen.

℣. Nakon poroda, Djevice, ostala si neoskvrnjena.
℟. Bogorodice, zagovaraj nas.

Ant. za Sad otpuštaš. Pod tvoju se obranu utječemo, sveta Bogorodice: ne odbij nam molbe u potrebama, nego nas od svih pogibli vazda oslobodi, Djevice blagoslovljena.

Šimunov hvalospjev

Lk 2

Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodine, * po riječi svojoj u miru:

Jer vidješe oči moje * spasenje tvoje.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israël.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Koje si pripravio, * pred licem svih naroda,
Svjetlo na prosvjetljenje naroda, * i na slavu puka tvojega Izraela.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génetrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo benedícta.

Ant. Pod tvoju se obranu utječemo, sveta Bogorodice: ne odbij nam molbe u potrebama, nego nas od svih pogibli vazda oslobodi, Djevice blagoslovljena.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Orémus.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memoriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Dóminum.

Pomolimo se.

Udijeli, milostivi Bože, jakost našoj slabosti, da mi, koji slavimo spomen svete Bogorodice, pomoću njezina zagovora iz svojih bezakonja uskrsnemo. Po istom Gospodinu.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Benedictio. Benedíctio Dei omnípotentis, Patris et Fílii et Spíritus Sancti, descéndat super nos et máneat semper. ℟. Amen.

Postea dicitur:

Ant. Salve, Regína, mater misericórdiæ: vita, dulcédo et spes nóstra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María. T. P. Allelúia.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. T. P. Allelúia.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. T. P. Allelúia.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Blagoslov. Blagoslov Boga svemogućega, Oca i Sina i Duha Svetoga, sišao na nas i ostao vazda. ℟. Amen.

Nakon toga, govori se:

Ant. Zdravo Kraljice, Majko milosrđa, živote, slasti i ufanje naše, zdravo. K tebi vapijemo prognani sinovi Evini, k tebi uzdišemo tugujući i plačući u ovoj suznoj dolini. Svrni, dakle, Zagovornice naša, one svoje milostive oči na nas, te nam poslije ovoga progona pokaži Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje. O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.
T. P. Aleluja.

℣. Učini me dostojnim da te hvalim, Djevice presveta. T. P. Aleluja.
℟. Daj mi jakost protiv neprijatelja tvojih. T. P. Aleluja.

Orémus.
Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Pomolimo se.
Dopusti nama slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom Blažene Marije vazda Djevice izbavimo od sadašnje žalosti i nauživamo vječne radosti. Po Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Memoria S. P. N. Dominici

Ant. O lumen Ecclésiæ, doctor veritátis, rosa patiéntiæ, ebur castitátis, aquam sapiéntiæ propinásti gratis: prædicátor grátiæ, nos junge beátis. T. P. Allelúia.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice. T. P. Allelúia.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

Orémus.
Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde subjungitur:
Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Spomen sv. o. n. Dominika

Ant. O svjetlosti Crkve, učitelju istine, ružo strpljivosti, bjelokosti čistoće, besplatno si pružio vodu mudrosti: propovjedniče milosti, pridruži nas blaženima. T. P. Aleluja.

℣. Moli za nas, blaženi oče Dominiče. T. P. Aleluja.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. T. P. Aleluja.

Pomolimo se.
Dopusti, molimo, svemogući Bože, da zaštita blaženoga oca našega Dominika, tvojega priznavaoca, oslobodi nas koje tišti breme naših grijeha. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Zatim se dodaje:
Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

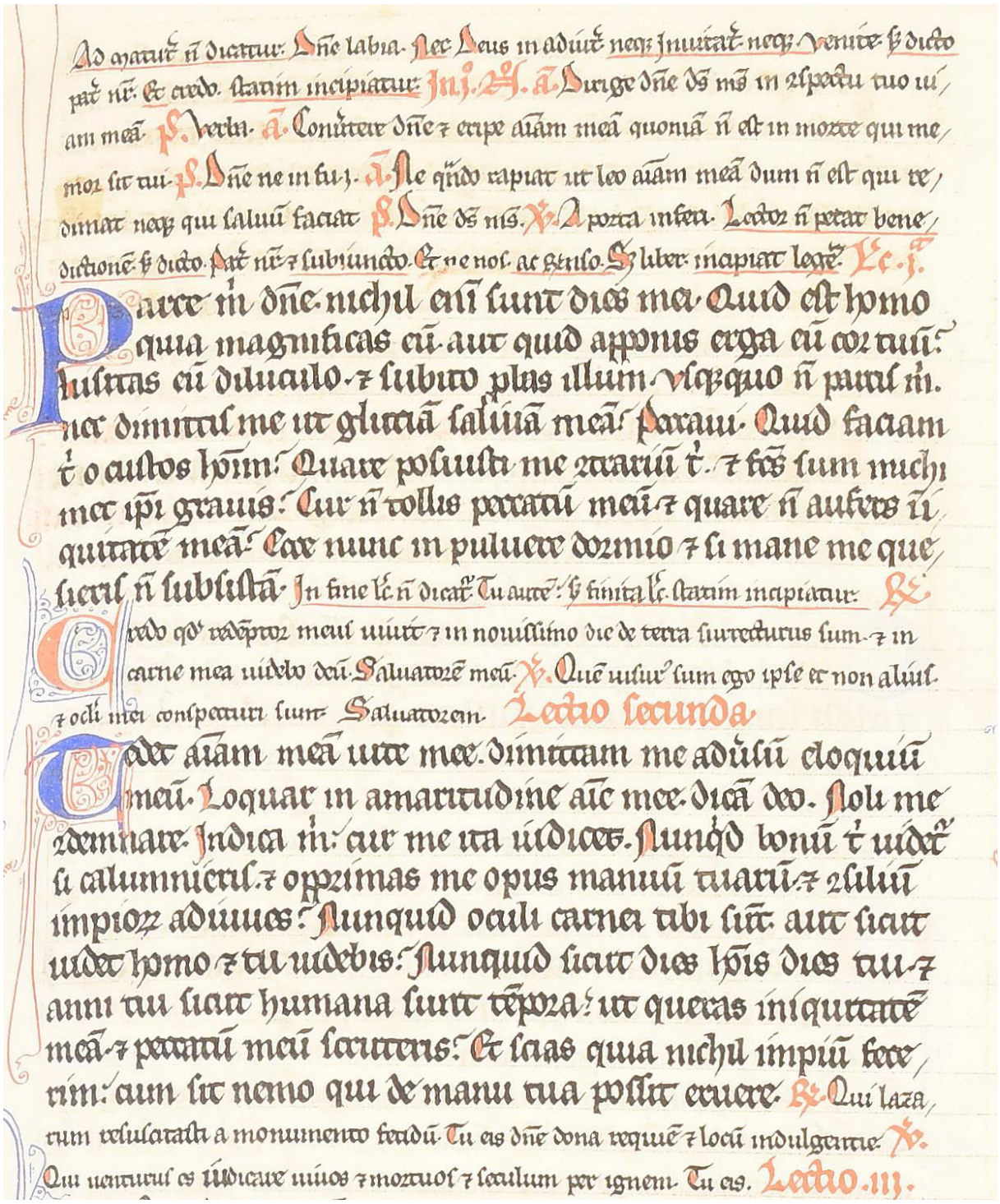

Jutarnja u Oficiju za pokojne u Humbertovu kodeksu (Spomendan svih vjernih mrtvih u Brevijaru)

OFICIJ ZA POKOJNE

Oficij za pokojne je služba kojom Crkva upućuje Bogu svoje molitve za duše u čistilištu. Moli se na dan smrti ili sprovoda, na godišnjice smrti, kao i na spomendan svih vjernih mrtvih (Dušni dan). Tijekom Srednjeg vijeka u mnogim redovničkim zajednicama javlja se običaj da se Oficij za pokojne moli svakog tjedna, pa i češće. Tako je i u Redu propovjednika ovaj oficij dobio posebno časno mjesto.

Oficij za pokojne ima jadostavniju strukturu od drugih služba u časoslovu. Sastoji se od večernje, jutarnje s tri noćnice i hvala. Time zapravo pokazuje oblik drevnih vigilija ili bdjenja.

Humbert razlikuje dva oficija za pokojne: duži i kraći. Duži oficij, koji sadrži tri noćnice s ukupno devet čitanja, u njegovo vrijeme trebao se moliti jednom tjedno. Kraći oficij, koji sadrži jednu noćnicu s tri čitanja, molio se svakoga dana.

Humbert ističe da su prvi oficij prema običaju dužni jednom tjedno moliti svi redovnici u koru:

> „...illud officium mortuorum quod dicitur semel in septimana in conventu, tenentur fratres tentione praedicta dicere in choro, non ex vi constitutionis hujus, quae de hoc non loquitur, sed ratione consuetudinis. Item, ratione illius constitutionis quae confirmat officium, cum hoc scriptum sit in Ordinario. Si autem sunt extra domum, nihilominus debent illud dicere per se.“ [113]
>
> („...onaj oficij za mrtve, koji se moli jednom tjedno u konventu, dužna su braća po spomenutoj obvezi moliti u koru, ne po snazi ove konstitucije, koja o tome ne govori, nego po običaju. Isto tako, iz razloga one konstitucije koja potvrđuje oficij, jer je on zapisan u ordinariju. No, ako se [redovnici] nalaze izvan kuće, ipak su ga dužni sami moliti.“)

---

[113] Humbertus de Romanis, *Opera de vita regulari*, vol. II., ed. J. J. Berthier, Romae, 1889., str. 76.

Kraći oficij nije bila dužna moliti cijela zajednica, nego samo hebdomadar s đakonom, podđakonom i bratom koji su tog tjedna zaduženi za misu za pokojne. Humbertov ordinarij donosi sljedeću odredbu:

> „Vigiliae vero trium lectionum dicendae sunt ab Hebdomadario praesentis hebdomadae, cum Diacono et Subdiacono, et Fratre qui scriptus est ad Missam pro Defunctis. Poterunt et alii, qui voluerint, interesse.“ [114]
>
> („Vigilije pak triju čitanja trebaju govoriti hebdomadar dotičnog tjedna s đakonom i podđakonom, i bratom koji je upisan za misu za pokojne. Mogu prisustvovati i drugi koji žele.“)

Ovaj stari običaj bio je poznat i u našim krajevima. Dubrovački dominikanac Serafin Crijević, govoreći o starom obredniku koji se čuva u knjižnici dubrovačkog samostana, spominje i ovaj oficij:

> „Circa feriales preces quas Defunctorum officium vocant id ex antiquo ritu observandum, quod quotidie, praeter aliquas solemniores ferias, unum ejusdem officii nocturnum in choro persolvebatur. Ejus autem officii ritus his verbis in rituali illo codice praescribitur: Vigiliae vero trium lectionum dicendae sunt ab hebdomadario praesentis hebdomadae cum diacono et subdiacono et fratre qui scriptus est ad missam pro defunctis. Poterunt etiam alii qui voluerint interesse.“ [115]
>
> („Glede ferijalnih molitava koje se nazivaju Oficij za pokojne, prema starom je obredu trebalo obdržavati to da se svakodnevno, osim na neke svečanije ferije, jedna te ista noćnica oficija moli u koru. A obred tog oficija opisuje se u onom obrednom kodeksu ovim riječima: Vigilije pak triju čitanja treba govoriti hebdomadar dotičnog tjedna s đakonom i podđakonom i bratom koji je upisan za misu za pokojne. Mogu prisustvovati i ostali koji žele.“)

---

[114] L. Theissling, *Ordinarium juxta ritum sacri Ordinis Praedicatorum*, 1921., str. 119.

[115] Seraphinus Maria Cerva, *Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*, ur. R. Seferović, HAZU, Zagreb-Dubrovnik, str. 318.

Generalni kapitul u Salamanci 1551. godine oslobodio je hebdomadara i ostale zadužene redovnike od obveze svakodnevnog moljenja kraćeg oficija, ali je s druge strane još snažnije naglasio obvezu da se svaki tjedan izmoli duži oficij s tri noćnice i devet čitanja. Ova odredba je istaknuta kao naknada „za dug pravednosti i ljubavi“ („pro debito iustitiae et charitatis“) koji redovnici duguju pokojnima. [116]

Molitve za pokojne doista jesu veliki čin pomoći dušama naših bližnjih. To je čin ljubavi i zahvalnosti kao što govori hrvatski dominikanac Markolin Padovan u članku *Cilj Dominikanskog Reda*, u citatu koji smo već naveli (na str. 100. i str. 519.), ali koji vrijedi i ovdje ponoviti:

> „Još se je dužno svake sedmice na misu i časoslov za mrtve, na što su dužni svi prisustvovati. To je izraz ljubavi i harnosti. Ljubavi, da se sjećamo naših pokojnih članova reda, s kojima nas je ljubav veživala na ovome svijetu, pak nas i preko groba vežuje. Harnosti, naprama svim našim dobročincima i rodbini.“

Trebamo istaknuti da postoje određene razlike između oficija za pokojne u dominikanskom i rimskom obredu.

Ako usporedimo tekst dvaju oficija, opazit ćemo razlike u formulaciji pojedinih molitava, koje ipak nije potrebno posebno navoditi, jer ne mijenjaju smisao molitava. Navedimo, stoga, samo veće razlike, koje se nalaze poglavito u jutarnjoj (*matutinum*).

U dominikanskom obredu jutarnja za pokojne ne počinje invitatorijalnim psalmom 94. Zaziv u drugoj noćnici (℣. *In memoria aeterna erunt justi*) razlikuje se od zaziva u rimskom oficiju (℣. *Collocet eos Dominus cum principibus*).

---

[116] V. M. Fontana, *Constitutiones, declarationes et ordinationes capitulorum generalium S. Ordinis Praedicatorum*, pars I., Romae, 1655., str. 460.-461.

Ipak, najznačajniju razliku nalazimo u zadnjem responzoriju (*Libera me, Domine, de morte aeterna*) u kojem dominikanski obred donosi dodatnu molitvu:

> „Creator omnium rerum, Deus, qui me de limo terrae formasti, et mirabiliter proprio sanguine redemisti, corpusque meum, licet modo putrescat, de sepulcro facies in die judicii resuscitari: exaudi, exaudi me, ut animam meam in sinu Abrahae patriarchae tui jubeas collocari."
>
> („Stvoritelju svih stvari, Bože, koji si me oblikovao od gliba zemaljskog, i čudesno otkupio vlastitom krvlju, i koji ćeš učiniti da moje tijelo, iako sada trune, uskrsne na Sudnji dan: usliši, usliši me i zapovjedi da se moja duša smjesti u krilo Abrahama patrijarha tvojega.")

U nastavku donosimo tekst Oficija za pokojne prema posljednjem izdanju Brevijara Reda propovjednika iz 1962. godine.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dici solet in choro in die depositionis. Item dicendum est choraliter in quatuor Anniversariis Ordinis, pro quibus a choro absentes illud infra hebdomadam respectivam privatim, licet in partes divisum, recitare tenentur.

Notandum quod Anniversarium Ordinis quodlibet eo die, quo positum est in calendario, debet celebrari, nisi occurat in die liturgico I vel II classis: quo in casu Anniversarium transfertur in proximiorem diem similiter non impeditum.

Ad Pater noster et orationem in fine Laudum et Vesperarum fit prostratio vel inclinatio profunda, prout in Hora canonica immediate praecedenti factae sunt prostrationes vel non.

OFICIJ ZA POKOJNE

Običava se moliti u koru na dan sprovoda. Isto tako, treba ga koralno moliti na četiri godišnjice Reda; zbog toga, oni koji su izostali iz kora dužni su ga izmoliti privatno unutar dotičnog tjedna, makar i razdijeljenog na dijelove.

Treba napomenuti da se svaka godišnjica Reda treba slaviti na onaj dan koji je naveden u kalendaru, osim ako je došao na liturgijski dan I. ili II. razreda. U tom slučaju godišnjica se prenosi na sljedeći dan koji nije zapriječen.

Na Oče naš i molitvu na kraju časova hvala i večernje čini se prostracija ili duboki naklon, prema tome jesu li na kanonskom času, koji je neposredno prethodio, činjene prostracije ili nisu.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Absolute inchoatur

Ant. 1. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

JUTARNJA

I. Noćnica

Odmah započinje

Ant. 1. Upravi, Gospodine Bože moj, pred licem tvojim put moj.

Psalam 5.

Ušima primi riječi moje, Gospodine, * razumij vapaj moj.

Pazi na glas molitve moje, * Kralju moj i Bože moj.
Jer ću se tebi moliti: * Gospodine, ujutro ćeš uslišiti glas moj.
Ujutro ću stati pred tebe i vidjeti: * jer ti nisi Bog koji želi bezakonje.
I pokraj tebe neće boraviti zlikovac: * niti će nepravednici ostati pred tvojim očima.
Mrzio si sve koji čine bezakonje: * upropastit ćeš sve koji govore laž.

Krvožednika i varalicu prezret će Gospodin: * a ja po velikom milosrđu tvojem.

Ući ću u kuću tvoju: * klanjat ću se u svetom hramu tvojemu u strahu tvojemu.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Ant. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. 2. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Gospodine, povedi me u pravdi tvojoj: * radi neprijatelja mojih, upravi pred licem tvojim put moj.
Jer nema u ustima njihovim istine: * srce je njihovo isprazno.
Otvoreni grob je grlo njihovo, jezikom su svojim govorili prijevare, * sudi im, Bože.
Neka odstupe od svojih misli, za mnoga bezakonja njihova istjeraj ih, * jer su te izazvali, Gospodine.
I neka se raduju svi koji se ufaju u tebe, * zauvijek će klicati: i boravit ćeš u njima.
I slavit će se u tebi svi koji ljube ime tvoje, * jer ti ćeš blagosloviti pravednika.
Gospodine, kao štitom svoje dobre volje, * okrunio si nas.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Upravi, Gospodine Bože moj, pred licem tvojim put moj.

Ant. 2. Vrati se, Gospodine, i izbavi dušu moju, jer nije u smrti onaj tko spominje tebe.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes qui operamini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, et conturbéntur vehemènter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalam 6.

Gospodine, ne prekori me u gnjevu svojem, * i ne kažnjavaj me u srdžbi svojoj.

Smiluj mi se, Gospodine, jer sam nemoćan: * ozdravi me, Gospodine, jer su uzdrhtale kosti moje.

I duša je moja veoma uznemirena: * ali ti, Gospodine, dokle ćeš?
Vrati se, Gospodine, i izbavi dušu moju: * spasi me poradi milosrđa svojega.

Jer nije u smrti onaj tko spominje tebe: * a u paklu tko će te hvaliti?

Mučio sam se u jecanju svojemu, svake ću noći kvasiti postelju svoju: * suzama svojim natapat ću ložnicu svoju.
Pomutilo se od gnjeva oko moje: * ostario sam među svim neprijateljima svojim.
Odstupite od mene, svi koji činite bezakonje: * jer je Gospodin uslišio glas plača mojega.
Uslišio je Gospodin molbu moju, * Gospodin je primio molitvu moju.
Neka se zastide i veoma smetu svi moji neprijatelji: * neka se okrenu i zastide vrlo brzo.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. Vrati se, Gospodine, i izbavi dušu moju, jer nije u smrti onaj tko spominje tebe.

Ant. 3. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Ant. 3. Da ne bi jednom ugrabio kao lav dušu moju, dok nema nikoga da je otkupi, niti koga da je spasi.

Psalmus 7

Dómine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.
Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam et comprehéndat et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Psalam 7.

Gospodine Bože moj, uzdao sam se u tebe: * spasi me od svih koji me proganjaju, i oslobodi me.
Da ne bi jednom ugrabio kao lav dušu moju, * dok nema nikoga da je otkupi, niti koga da je spasi.
Gospodine Bože moj, ako sam to učinio, * ako je bezakonje na mojim rukama:
Ako sam uzvraćao onima koji su mi zlo uzvraćali, * neka zasluženo padnem prazan pred neprijateljima svojim.
Neka progoni neprijatelj dušu moju i neka je uhvati, i pogazi na zemlji život moj * i u prah obrati slavu moju.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam * et secúndum innocéntiam meam super me.
Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.
Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.
Deus judex justus, fortis et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem et péperit iniquitátem.
Lacum apéruit et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Ustani, Gospodine, u gnjevu svojem, * i uzvisi se u krajevima neprijatelja mojih.

I ustani, Gospodine Bože moj, prema zapovijedi koju si naložio, * i okružit će te zbor naroda.

I zbog njega vrati se na visinu: * Gospodin sudi narodima.
Sudi mi, Gospodine, prema mojoj pravednosti, * i po nevinosti mojoj nada mnom.
Zloba grešnika bit će uništena, a pravednika vodi, * Bože, koji istražuješ srca i bubrege.
Pravedna je pomoć moja od Gospodina, * koji spašava one koji su ispravna srca.
Gospodin je pravedan sudac, jak i strpljiv: * zar će se gnjeviti svakoga dana?
Ako se ne obratite, zavitlat će mačem svojim: * napeo je svoj luk i pripravio ga.
I na njemu je pripravio posude smrti, * strijele je svoje učinio žarkima.

Evo, onaj rađa nepravdu; * začeo je prijevaru i rodio bezakonje.

Kopao je jamu i iskopao ju je: * i pao je u jamu koju je načinio.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Žalost njegova okrenut će se na glavu njegovu: * i na njegovo će tjeme sići njegovo bezakonje.
Hvalit ću Gospodina prema njegovoj pravednosti: * i pjevat ću imenu Gospodina svevišnjega.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Ant. Da ne bi jednom ugrabio kao lav dušu moju, dok nema nikoga da je otkupi, niti koga da je spasi.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Od vrata paklenih.
℟. Izbavi, Gospodine, duše njihove.

Pater noster.
Et ne nos indúcas in tentatiónem:
℟. Sed líbera nos a malo.

Oče naš.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Sine benedictione et sine titulo leguntur omnes sequentes lectiones.

Sva sljedeća čitanja čitaju se bez blagoslova i bez naslova.

Lectio I

Job 7

Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non par-

Čitanje I.

Job 7

Oprosti mi, Gospodine, jer dani moji nisu ništa. Što je čovjek, da ga uzvisuješ? Ili što upravljaš k njemu srce svoje? Pohađaš ga u svanuće i odmah ga kušaš. Dokada mi nećeš oprostiti i pustiti

cis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrarium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce, nunc in púlvere dórmiam: et, si mane me quæsíeris, non subsístam.

me da progutam slinu svoju? Sagriješio sam; što ću ti činiti, o čuvaru ljudi? Zašto si me postavio sebi nasuprot, te sam postao samomu sebi težak? Zašto ne oduzmeš grijeh moj, i zašto ne ukloniš bezakonje moje? Evo, sad ću leći u prah: i ako me ujutro potražiš, neće me biti.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

Čitanja završavaju bez Tu autem, ili drugog zaključka.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et in carne mea vidébo Deum * Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. - Salvatórem meum.

℟. Vjerujem da moj Otkupitelj živi, i u posljednji dan uskrsnut ću iz zemlje: i u tijelu mojemu vidjet ću Boga * Spasitelja mojega. ℣. Koga ću vidjeti ja sam, a ne drugi; i oči će ga moje gledati. - Spasitelja mojega.

Lectio II

Job 10

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi, cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuá-

Čitanje II.

Job 10

Dosadio je duši mojoj život moj, pustit ću govor svoj protiv sebe: govorit ću u gorčini duše svoje. Reći ću Bogu: Nemoj me osuditi; pokaži mi zašto me tako sudiš? Zar ti izgleda dobro ako me ozloglasuješ, i da tlačiš mene, djelo ruku svojih, a pomažeš na-

rum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

mjeru bezbožnika? Zar imaš tjelesne oči: ili, kako gleda čovjek, tako ćeš i ti gledati? Zar su tvoji dani kao dani čovjeka i tvoje godine kao ljudski vijek, da istražuješ bezakonje moje i grijeh moj ispituješ? I znaš da nisam ništa bezbožno učinio, jer nema nikoga tko bi mogao iz tvoje ruke izbaviti.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. - Tu eis.

℟. Koji si uskrisio iz groba Lazara dok je već zaudarao: * Ti njima, Gospodine, daruj pokoj i mjesto oproštenja. ℣. Koji ćeš doći suditi žive i mrtve, i svijet ognjem. - Ti njima.

Lectio III

Job 10

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

Čitanje III.

Job 10

Ruke su me tvoje načinile i sazdale me svega unaokolo, pa da me tako brzo strmoglaviš? Spomeni se, molim te, da si me kao od blata načinio, i da ćeš me u prah obratiti. Nisi li me kao mlijeko salio i kao sir usirio me? Kožom i mesom zaodjenuo si me, spleo si me od kosti i žila. Životom i milosrđem obdario si me, i pohođenje je tvoje čuvalo duh moj.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ: * Quia peccávi nimis in vita mea? ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. - Quia peccávi nimis.

℟. Gospodine, kada dođeš suditi zemlju, gdje ću se sakriti od lica gnjeva tvojega: * Jer sam vrlo mnogo griješio u svojem životu? ℣. Djela se svojih plašim, i stidim se pred tobom: kada dođeš suditi, nemoj me osuditi. - Jer sam vrlo mnogo griješio.

In II Nocturno

Ant. 4. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ * propter nomen suum.
Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

II. Noćnica

Ant. 4. Na mjesto paše ondje me je smjestio.

Psalam 22.

Gospodin me ravna, i ništa mi neće manjkati: * na mjesto paše ondje me je smjestio.
Na vodi okrepe odgojio me: * dušu je moju obratio.
Vodio me po stazama pravde * poradi imena svojega.
Jer da mi je hodati posred sjene smrti, neću se bojati zala: * jer ti si sa mnom.
Tvoja palica i tvoj štap: * oni su me utješili.

Pripravio si pred licem mojim stol, * protiv onih koji me tlače.

Pomazao si uljem glavu moju: * i čaša je moja opojna kako je sjajna!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

I milosrđe tvoje pratit će me, * u sve dane života mojega.
I da prebivam u domu Gospodnjem, * u duge dane.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Na mjesto paše ondje me je smjestio.

Ant. 5. Delícta juventútis meæ et ignoránties meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 5. Prestupaka mladosti moje i neznanja mojih ne spominji se, Gospodine.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua et doce me: * quia tu es Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Psalam 24.

K tebi sam, Gospodine, uzdigao dušu svoju: * Bože moj, u tebe se uzdam, ne daj da se postidim.
I neka me ne ismijavaju neprijatelji moji: * jer svi koji se u tebe uzdaju, neće se smesti.
Neka se smetu svi koji čine bezakonje * bez uzroka.
Putove svoje, Gospodine, pokaži mi: * i nauči me svojim stazama.
Uputi me u istini svojoj i nauči me: * jer ti si Bog Spasitelj moj, i tebe čekam cijeloga dana.
Spomeni se smilovanja svojih, Gospodine, * i milosrđa svojih, koja su odvijeka.

Delícta juventútis meæ * et ignoránti as meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Prestupaka mladosti moje * i neznanja mojih ne spominji se.
Prema milosrđu svojem, spomeni se mene, * radi dobrote svoje, Gospodine.
Dobar je i pravedan Gospodin: * zbog toga, dat će zakon onima koji su zalutali na putu.
Vodit će krotke u pravdi: * naučit će blage putevima svojim.
Svi su putevi Gospodnji: milosrđe i istina, * onima koji traže zavjet njegov i svjedočanstva njegova.
Radi imena svojega, Gospodine, oprosti grijeh moj: * jer je velik.
Tko je čovjek koji se boji Gospodina? * Postavio mu je zakon na putu koji je izabrao.
Duša će njegova boraviti u dobrima: * i potomstvo će njegovo baštiniti zemlju.
Gospodin je potpora onima koji ga se boje: * i njima će biti objavljen zavjet njegov.
Oči su mi svagda upravljene ka Gospodinu: * jer će on izvući iz zamke noge moje.
Pogledaj me i smiluj mi se: * jer ja sam osamljen i siromah.
Umnožile su se nevolje srca mojega, * od tjeskoba mojih izbavi me.

Vide humilitátem meam et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Vidi poniznost moju i napor moj: * i otpusti sve prestupke moje.

Pogledaj neprijatelje moje, jer su se umnožili, * i mrzili su me nepravednom mržnjom.
Sačuvaj dušu moju i izbavi me: * ne daj da se osramotim, jer sam se ufao u tebe.
Nedužni i pravedni pridružiše se meni: * jer sam tebe čekao.
Oslobodi, Bože, Izraela, od svih nevolja njegovih.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Delícta juventútis meæ et ignoránties meas ne memíneris, Dómine.

Ant. Prestupaka mladosti moje i neznanja mojih ne spominji se, Gospodine.

Ant. 6. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. 6. Vjerujem da ću vidjeti dobra Gospodnja u zemlji živih.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Psalam 26.

Gospodin je prosvjetljenje moje i spasenje moje: * koga da se bojim?
Gospodin je zaštitnik života mojega: * pred kime da strepim?
Dok mi se približavaju zlonamjerni, * da jedu meso moje:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ,
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Oni koji me tlače, neprijatelji moji, * sami su klonuli i pali.
Ako se protiv mene vojska utabori: * neće se bojati srce moje.
Ako se protiv mene podigne borba: * ja ću se u ovo uzdati.
Jedno sam molio od Gospodina, ovo tražim, * da prebivam u domu Gospodnjemu sve dane života svojega.
Da vidim ljupkost Gospodnju, * i pohađam hram njegov.

Jer me sakrio u šatoru svojemu, * u dan zala zaštitio me je u skrovištu šatora svojega.

Uzdigao me je na visoku stijenu, * i sad je podigao glavu moju nad neprijateljima mojim.

Obilazio sam i žrtvovao u šatoru njegovu žrtvu klicanja: * pjevat ću i govoriti psalam Gospodinu.

Usliši, Gospodine, glas moj kojim sam vapio tebi: * smiluj mi se i usliši me.
Tebi je govorilo srce moje, tebe je tražilo lice moje, * lice tvoje, Gospodine, tražim.
Ne okreći lice svoje od mene: * ne udalji se u gnjevu od sluge svojega.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.
Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Budi mi pomoćnik: * ne napuštaj me, i ne prezri me, Bože, spasitelju moj.
Jer otac moj i majka moja napustili su me: * a Gospodin me prihvatio.
Postavi mi zakon, Gospodine, na svojem putu * i upravi me na pravu stazu radi neprijatelja mojih.
Nemoj me predati na volju onima koji me tlače, * jer su protiv mene ustali lažni svjedoci, i bezakonje je lagalo samo sebi.
Vjerujem da ću vidjeti dobra Gospodnja * u zemlji živih.
Očekuj Gospodina, hrabro se drži: * i neka ojača srce tvoje i čekaj Gospodina.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. Vjerujem da ću vidjeti dobra Gospodnja u zemlji živih.

℣. In memória ætérna erunt justi.
℟. Ab auditióne mala non timebunt.

℣. Pravednici će biti u vječnoj uspomeni.
℟. Neće se bojati zla glasa.

Pater noster.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Oče naš.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Lectio IV
Job 13

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum quod coméditur a tínea.

℟. Heu mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? Miserére mei, dum véneris * In novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. - In novíssimo die.

Čitanje IV.
Job 13

Odgovori mi: Koliko imam bezakonja i grijeha, pokaži mi moja zlodjela i prestupke. Zašto kriješ lice svoje i držiš me za neprijatelja svojega? Protiv lista, koji vjetar nosi, pokazuješ moć svoju, i suhu slamku progoniš. Jer pišeš protiv mene gorčine i hoćeš me satrti radi grijeha mladosti moje. Postavio si u klade nogu moju i promatrao si sve staze moje, i gledao stope nogu mojih: A ja se trebam raspasti kao trulež i kao odjeća koju izjeda moljac.

℟. Jao meni, Gospodine, jer sam griješio vrlo mnogo za života svojega. Što da bijedan činim? Kamo da bježim, ako li ne k tebi, Bože moj? Smiluj mi se kada dođeš * U posljednji dan. ℣. Duša je moja veoma uznemirena, ali joj ti, Gospodine, priteci u pomoć. - U posljednji dan.

Lectio V
Job 14

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur

Čitanje V.
Job 14

Čovjek rođen od žene, živi u kratkom vremenu, pun je mnogih nevolja. Kao cvijet niče i vene, i

et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

bježi kao sjena, i nikada ne ostaje u istom stanju. I smatraš vrijednim nad takvim otvoriti oči svoje i odvesti ga sa sobom na sud? Tko može učiniti čistim onoga koji je začet od nečistog sjemena? Zar ne ti koji si jedini? Kratki su dani čovječji, broj mjeseca njegovih kod tebe je; postavio si mu granice, preko kojih ne može prijeći. Odstupi malko od njega, da počine, dok mu ne dođe kao nadničaru željeni dan.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. - Dum véneris.

℟. Ne spominji se grijeha mojih, Gospodine: * Kada dođeš suditi svijet ognjem. ℣. Upravi, Gospodine Bože moj, pred licem tvojim put moj. - Kada dođeš.

Lectio VI
Job 14

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum porríges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Čitanje VI.
Job 14

Tko će mi dati da me zaštitiš u podzemlju i sakriješ me dok ne prođe gnjev tvoj, i da mi odrediš vrijeme u kojem ćeš se spomenuti mene? Misliš li da mrtav čovjek opet oživi? Sve dane u koje sada vojujem, čekam dok ne dođe moja promjena. Pozvat ćeš me, i ja ću ti odgovoriti, pružit ćeš desnicu djelu ruku svojih. Izbrojio si, doduše, korake moje, ali oprosti grijehe moje.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: * Ideo déprecor majestátem tuam, ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delicto meo munda me: quia tibi soli peccávi. - Ideo déprecor.

℟. Gospodine, nemoj me suditi prema mojem djelovanju; jer nisam učinio ništa vrijednoga pred licem tvojim: * Zato molim Veličanstvo tvoje, da ti, Bože, izbrišeš bezakonje moje. ℣. Još više operi me, Gospodine, od nepravde moje, i od prestupka mojega očisti me: jer sam tebi jedinomu sagriješio. - Zato molim.

In III Nocturno

Ant. 7. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ et de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi et timébunt: * et sperábunt in Dómino.
Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

III. Noćnica

Ant. 7. Neka ti se svidi, Gospodine, da me izbaviš: Gospodine, pohiti mi u pomoć.

Psalam 39.

Očekujući čekao sam Gospodina, * i pogledao me.
I uslišio je molitve moje: * i izveo me je iz jame bijede i iz gliba kalnoga.
I postavio je na stijenu noge moje: * i upravio korake moje.
I poslao je u usta moja pjesmu novu, * pjesmu Bogu našemu.
Vidjet će mnogi i bojat će se, * i uzdat će se u Gospodina.
Blago čovjeku kojemu je ime Gospodnje nada njegova: * i ne obazire se na taštine i lažna bezumlja.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Mnoga su čudesa, koja si ti učinio, Gospodine Bože moj: * i u mislima tvojim nema nikoga tko bi ti bio sličan.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Naviještao sam i govorio: * umnožili su se preko broja.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Žrtvu i prinos nisi htio: * nego si mi uši pripravio.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

Paljenicu i žrtvu za grijeh nisi tražio: * tada rekoh: Evo dolazim.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

U poglavlju knjige pisano je za mene da činim volju tvoju: * Bože moj, htjedoh, i zakon mi je tvoj usred srca.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Navijestio sam pravdu tvoju u velikoj skupštini: * evo, usnice svoje neću zatvoriti: Gospodine, ti si znao.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Pravdu tvoju nisam sakrio u srcu svojem: * govorio sam istinu tvoju i spasenje tvoje.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Nisam sakrio tvoje milosrđe i tvoju istinu * od velikog zbora.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

A ti, Gospodine, ne udalji smilovanja svoja od mene: * milosrđe tvoje i istina tvoja uvijek su me štitili.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Jer su me opkolila zla, kojima nema broja: * stigoše me bezakonja moja, i nisam mogao vidjeti.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur et revereántur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum et revereántur * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Umnožila su se više nego vlasi na glavi mojoj: * srce me moje ostavilo.
Neka ti se svidi, Gospodine, da me izbaviš: * Gospodine, u pomoć mi priteci.
Neka se ujedno smetu i postide oni koji traže dušu moju, * da je oduzmu.
Neka se okrenu natrag i postide: * oni koji mi žele zlo.
Neka odmah nose svoju sramotu, * koji mi govore: Neka, neka.
Neka kliču i raduju se u tebi svi koji te traže: * i neka govore uvijek: Neka se veliča Gospodin; oni koji ljube spasenje tvoje.
A ja sam prosjak i siromah: * Gospodin se brine za mene.
Ti si pomoćnik moj i zaštitnik moj: * Bože moj, ne kasni.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Neka ti se svidi, Gospodine, da me izbaviš: Gospodine, pohiti mi u pomoć.

Ant. 8. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. 8. Ozdravi, Gospodine, dušu moju, jer sam sagriješio tebi.

Psalmus 40

Beátus qui intéllegit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congergávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
miserére mei et resúscita me: * et retríbuam eis.

Psalam 40.

Blago onomu koji razumije siromaha i uboga: * u dan zao izbavit će ga Gospodin.
Gospodin će ga čuvati, i poživjeti, i učiniti ga blaženim na zemlji, * i neće ga predati na volju neprijateljima njegovim.
Gospodin će mu pomoći na bolesničkoj postelji njegovoj: * sasvim si mu promijenio stanje u nemoći njegovoj.
Ja sam rekao: Gospodine, smiluj mi se: * ozdravi dušu moju, jer sam sagriješio tebi.
Moji neprijatelji govorili su mi zlo: * Kada će umrijeti i propasti ime njegovo?
I ako tko dođe da me vidi, isprazno govori: * srce je njegovo skupljalo u sebi bezakonje.
Izišao je van, * i govorio isto.
Šaputali su protiv mene svi neprijatelji moji: * i zlo su smišljali protiv mene.
Postavili su opaku riječ protiv mene: * Zar će onaj koji spava, ikada ustati?
Pa i čovjek s kojim sam živio u miru i u koga sam se uzdao: * koji je blagovao kruhove moje, podigao je na me petu.
Ali ti, Gospodine, smiluj mi se, * i podigni me: i uzvratit ću im.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Po ovome sam spoznao da sam ti mio: * ako se ne uzraduje neprijatelj moj nada mnom.
Mene si pak primio zbog nedužnosti: * i potvrdio si me pred licem tvojim zauvijek.
Blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov, odvijeka i dovijeka: * neka bude, neka bude.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Ozdravi, Gospodine, dušu moju, jer sam sagriješio tebi.

Ant. 9. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam et apparébo ante fáciem Dómini?

Ant. 9. Žeđala je duša moja za Bogom živim: kada ću doći i pokazati se pred licem Gospodnjim?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Psalam 41.

Kao što čezne jelen za izvorima voda: * tako čezne duša moja za tobom, Bože.
Žeđala je duša moja za Bogom jakim, živim: * kada ću doći i pokazati se pred licem Božjim?
Suze su mi bile kruhovi danju i noću, * dok mi se govori svakoga dana: Gdje je Bog tvoj?

Hæc recordátus sum et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

Ovoga sam se sjetio i izlio dušu svoju u sebi: * jer ću prijeći do mjesta šatora čudesnoga, sve do doma Božjega.

In voce exsultatiónis et confessiónis: * sonus epulántis.

U glasu klicanja i ispovijesti: * zvuku sudionika gozbe.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Zašto si tužna, dušo moja? * I zašto me uznemiruješ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei et Deus meus.

Uzdaj se u Boga, jer ću ga još slaviti: * spasenje lica mojega i Bog moj.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis et Hermóniim a monte módico.

Uzbunjena je u meni duša moja: * zato ću se sjećati tebe iz zemlje jordanske i hermonske s gore malene.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Bezdan doziva bezdan, * u glasu slapova tvojih.

Omnia excélsa tua et fluctus tui * super me transiérunt.

Sve visine tvoje i valovi tvoji * prešli su preko mene.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Danju je Bog zapovjedio svoje milosrđe: * i noću pjesmu svoju.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Kod mene je molitva Bogu života mojega, * reći ću Bogu: Ti si moj zaštitnik.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Zašto si me zaboravio? * I zašto hodam žalostan, dok me neprijatelj muči?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dok se satiru kosti moje, * rugali su mi se oni koji me tlače, neprijatelji moji.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei et Deus meus.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Dok mi govore svakoga dana: Gdje je Bog tvoj? * Zašto si žalosna, dušo moja? I zašto me uznemiruješ?
Uzdaj se u Boga, jer ću ga još slaviti: * spasenje lica mojega i Bog moj.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam et apparébo ante fáciem Dómini?

Ant. Žeđala je duša moja za Bogom živim: kada ću doći i pokazati se pred licem Gospodnjim?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.
℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

℣. Ne predaj zvijerima duše koje te slave.
℟. I duše svojih siromaha ne zaboravi do kraja.

Pater noster.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Oče naš.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Lectio VII
Job 17

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujús-

Čitanje VII.
Job 17

Moj će duh oslabjeti, dani će se moji skratiti, i samo mi grob preostaje. Nisam sagriješio, i u gorčinama boravi oko moje. Oslobodi me, Gospodine, i postavi me uza se, pa neka čija mu

vis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, infórnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es, mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

drago ruka vojuje protiv mene. Dani moji prođoše; misli se moje raspršiše, mučeći srce moje. Noć su okrenuli u dan, i opet se iza tmine nadam svjetlosti. Ako izdržim, podzemlje je kuća moja, i u tminama je prostrta postelja moja. Truleži rekoh: Ti si moj otac; a crvima: Vi ste majka moja i sestra moja. Gdje je, dakle, sada očekivanje moje, i strpljivost moju tko će gledati?

℟. Peccántem me quotídie et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in infórno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. - Quia in infórno.

℟. Dok sam griješio svakoga dana, i nisam se kajao, uznemiruje me strah od smrti: * Jer u paklu nema otkupljenja, smiluj mi se, Bože, i spasi me. ℣. Bože, u ime svoje spasi me, i krepošću svojom izbavi mene. - Jer u paklu.

Lectio VIII
Job 19

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhǽsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis

Čitanje VIII.
Job 19

Za kožu moju prianja kost moja, jer je mesa nestalo, i ostale su mi samo usnice oko zubi mojih. Smilujte mi se, smilujte mi se, barem vi, prijatelji moji, jer me je ruka Božja dotakla. Zašto me progonite kao Bog, i mesom se mojim hranite? Tko bi mi dao da

saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stilo férreo, et plumbi lámina vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

se napišu riječi moje? Tko bi mi dao, da se urežu u knjigu željeznom pisaljkom i na ploču od olova, ili da se dlijetom usjeku u kremen? Jer znam da Otkupitelj moj živi, i da ću u posljednji dan uskrsnuti iz zemlje; i opet ću se zaodjenuti kožom svojom, i u tijelu svojem vidjet ću Boga svojega. Njega ću vidjeti ja sam, i oči moje gledat će ga, a ne drugi; pohranjena je ova nada moja u njedrima mojim.

℟. Meménto mei, Deus: quia ventus est vita mea: * Nec aspíciet me visus hóminis. ℣. Et non revertétur óculus meus, ut vídeat bona. - Nec aspíciet.

℟. Spomeni se mene, Bože, jer je vjetar život moj: * I neće me pogledati oko čovječje. ℣. I neće se vratiti oko moje kako bi vidjelo dobra. - I neće me pogledati.

Lectio IX
Job 10

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: antequam vadam et non revértar ad terram tenebrósam et opértam

Čitanje IX.
Job 10

Zašto si me izveo iz utrobe? O da sam umro, da me oko ne vidi. Bio bih, kao da me nije bilo, iz utrobe prenesen u grob. Zar neće brzo završiti ovo nekoliko dana mojih? Pusti me, dakle, da oplačem malo bol svoju, prije nego što pođem, da se više ne vratim, u zemlju tamnu i zastrtu smrtnim mrakom; u zemlju bijede i tmine,

mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

gdje je sjena smrtna i gdje nema reda, nego vlada vječna strahota.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt et terra: Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℟. Oslobodi me, Gospodine, od smrti vječne u dan onaj strašni: * Kada se potresu nebesa i zemlja: Kada dođeš suditi svijet ognjem.

℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. - Quando cæli movéndi sunt et terra.

℣. Dan onaj, dan srdžbe, nevolje i bijede, dan velik i vrlo gorak. - Kada se potresu nebesa i zemlja.

℣. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira. - Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Zadrhtao sam ja i bojim se dok istraga dolazi i buduća srdžba. - Kada dođeš suditi svijet ognjem.

℣. Creátor ómnium rerum, Deus, qui me de limo terræ formásti et mirabíliter próprio sánguine redemísti, corpúsque meum, licet modo putréscat, de sepúlcro fácies in die judícii resuscitári: exáudi, exáudi me, ut ánimam meam in sinu Abrahæ patriárchæ tui júbeas collocári.

℣. Stvoritelju svih stvari, Bože, koji si me oblikovao od gliba zemaljskog, i čudesno otkupio vlastitom krvlju, i koji ćeš učiniti da moje tijelo, iako sada trune, uskrsne na Sudnji dan: usliši, usliši me i zapovjedi da se moja duša smjesti u krilo Abrahama patrijarha tvojega.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda, Quando cæli movéndi sunt et terra, Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℟. Oslobodi me, Gospodine, od smrti vječne u dan onaj strašni; kada se potresu nebesa i zemlja; kada dođeš suditi svijet ognjem.

Si Matutinum a Laudibus separetur, finito ultimo responsorio, dicuntur Pater noster et oratio ut infra ad Laudes [706].

Ako se jutarnja moli odvojeno od hvala, nakon završetka zadnjeg responzorija, moli se Oče naš i molitva kao dolje u hvalama [706.].

AD LAUDES

Immediate inchoatur

Ant. 1. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miserationum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum; * et in peccátis concépit me mater mea.

HVALE

Odmah započinje:

Ant. 1. Klicat će Gospodinu kosti ponižene.

Psalam 50.

Smiluj mi se, Bože, * po velikom milosrđu svojem.

I po mnoštvu svojih smilovanja * izbriši bezakonje moje.

Posve me operi od bezakonja mojega * i od grijeha mojega očisti me.

Jer ja spoznajem bezakonje svoje, * i grijeh je moj uvijek protiv mene.

Tebi sam jedinomu sagriješio i zlo pred tobom učinio: * da se nađeš pravedan u riječima svojim, i dobiješ kada te sude.

Jer, evo, začet sam u bezakonjima: * i u grijesima me začela majka moja.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Jer, evo, ljubio si istinu: * objavio si mi sakrivene i tajne stvari mudrosti svoje.

Aspérges me hyssópo, et mundábor; * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Poškropit ćeš me hisopom, i očistit ću se, * oprat ćeš me i postat ću bjelji od snijega.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Mojem slušanju dat ćeš radost i veselje: * i klicat će kosti ponižene.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sva bezakonja moja izbriši.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Srce čisto stvori u meni, Bože, * i duh pravi obnovi u mojim grudima.

Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Ne odbaci me od lica svojega: * i Svetoga Duha svojega ne oduzmi od mene.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Vrati mi radost svojega spasenja, * i potvrdi me duhom jakim.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Učit ću bezakonike putevima tvojim, * i bezbožnici će se k tebi obratiti.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Oslobodi me od krvi prolivene, Bože, Bože spasenja mojega: * i jezik će moj klicati pravednosti tvojoj.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Otvorit ćeš, Gospodine, usne moje: * i usta će moja navješćivati hvalu tvoju.

Quóniam, si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Jer da si želio žrtvu, bio bih je doista prikazao: * ali se žrtve paljenice tebi ne mile.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Žrtva je Bogu duh raskajan: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš prezreti.
Blag budi, Gospodine, u dobroj volji svojoj Sionu, * da se izgrade zidovi jeruzalemski.
Tada ćeš primiti žrtvu pravde, prinose i paljenice: * tada će postaviti na žrtvenik tvoj junad.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Klicat će Gospodinu kosti ponižene.

Ant. 2. Exáudi, Dómine, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 2. Usliši, Gospodine, molitvu moju: k tebi će doći svako tijelo.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.
Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.
Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Psalam 64.

Tebi, Bože, dolikuje hvalospjev na Sionu: * i tebi će se izvršiti zavjet u Jeruzalemu.
Usliši molitvu moju: * k tebi će doći svako tijelo.
Svladale su nas riječi bezakonika: * i ti ćeš se smilovati bezakonjima našim.
Blago onomu koga si izabrao i primio: * prebivat će u dvorima tvojim.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Nasitit ćemo se dobrima doma tvojega: * svet je hram tvoj, čudesan u pravednosti.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Usliši nas, Bože, spasitelju naš, * ufanje svih krajeva zemaljskih i preko mora daleko.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Ti si postavio gore krepošću svojom, opasan moći: * ti pokrećeš dubinu mora, zvuk valova njegovih.

Turbabúntur gentes et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Uznemirit će se narodi, i bojat će se znamenja tvojih oni koji žive na krajevima zemaljskim: * radovat ćeš se ishodu jutra i večeri.

Visitásti terram et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Pohodio si zemlju i natopio je; * obilno si je obogatio.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rijeka Božja puna je vode, spremaš hranu za njih: * jer takva je njezina priprava.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Napuni potoke njezine, umnoži plodove njezine: * u kapljama njezinim veseli se ono što klije.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Blagoslovit ćeš krunu godine dobrote svoje: * i polja tvoja napunit će se izobiljem.

Pinguéscent speciósa deserti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Nabujat će krasote u pustinji, * i opasat će se brežuljci klicanjem.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Odjenuli su se ovnovi stada, i doline će obilovati žitom: * klicat će, štoviše, govorit će hvalospjev.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Exáudi, Dómine, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 3. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta et ínvia et inaquósa: sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ant. Usliši, Gospodine, molitvu moju: k tebi će doći svako tijelo.

Ant. 3. Mene je primila desnica tvoja, Gospodine.

Psalam 62.

Bože, Bože moj, * pred tobom od svanuća bdijem.
Žedna je tebe duša moja, * za tobom čezne tijelo moje.
U zemlji pustoj, i besputnoj, i bezvodnoj: kao u svetinji ja dolazim preda te, * da vidim krepost tvoju i slavu tvoju.

Jer je milosrđe tvoje bolje od života: * usne će moje hvaliti tebe.

Tako ću te blagoslivljati za života svojega * i u tvoje ću ime dizati ruke svoje.
Kao salom i pretilinom neka se napuni duša moja, * pa će te usta moja usklikom hvaliti.
Kad se tebe sjetim na postelji svojoj, ujutro ću razmišljati o tebi, * jer si bio pomoćnik moj.
I radovat ću se pod sjenom krila tvojih, duša mi prianja za tebe:
* mene je primila desnica tvoja.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

A oni su uzalud tražili dušu moju, sići će u dno zemlje; * bit će predani u ruke mača, bit će plijen lisicama.
A kralj će se veseliti u Bogu, hvalit će se svi koji se zavjetuju njemu, * jer su zatisnuta usta onih koji govore bezakonja.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Ant. Mene je primila desnica tvoja, Gospodine.

Ant. 4. A porta ínferi érue, Dómine, ánimas eórum.

Ant. 4. Od vrata paklenih izbavi, Gospodine, duše njihove.

Canticum Ezechiae Regis
Isaiae 38

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra * et habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.
Præcísa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Pjesma kralja Ezekije
Izaija 38

Ja rekoh: Posred dana svojih * poći ću k vratima paklenim.
Tražih ostatak godina svojih. * Rekoh: Neću vidjeti Gospodina Boga u zemlji živih.
Neću više gledati čovjeka, * i stanovnika mira.

Naraštaj moj uzet je i odnesen od mene, * kao šator pastira.

Prekinut je, kao od tkalca, život moj: dok sam još započinjao, presječe me: * od jutra do večeri skončat ćeš me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:
De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Uzdao sam se do jutra, * kao lav tako je satro sve kosti moje.
Od jutra do večeri skončat ćeš me: * kao ptić lastavičin tako ću vapiti, razmatrat ću kao golubica.
Oslabiše oči moje: * gledajući u visinu.
Gospodine, trpim silu, zauzmi se za mene. * Što da kažem ili što da mi odgovori, kad je on učinio?
Promislit ću pred tobom sve godine svoje * u gorčini duše svoje.
Gospodine, ako se tako živi, i u takvim je stvarima život duha mojega, prekorit ćeš me i oživjet ćeš me: * Evo, u miru je moja gorčina najgorča.
A ti si izbavio dušu moju, da ne propadne, * bacio si iza leđa svojih sve grijehe moje.

Jer te neće pakao slaviti, niti će te smrt hvaliti: * oni koji silaze u jamu neće očekivati istinu tvoju.

Živ, samo živ slavit će te, kao i ja danas, * otac će sinovima obznaniti istinu tvoju.
Gospodine, spasi me, * i pjevat ćemo naše psalme u sve dane života našega u domu Gospodnjem.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimas eórum.

Ant. Od vrata paklenih izbavi, Gospodine, duše njihove.

Ant. 5. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. 5. Svaki duh neka hvali Gospodina.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.
Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Psalam 150.

Hvalite Gospodina u svetima njegovim: * hvalite ga u tvrđavi moći njegove.
Hvalite ga radi čudesa njegovih, * hvalite ga prema mnoštvu veličine njegove.
Hvalite ga u glasu trublje: * hvalite ga uz psaltir i citru.
Hvalite ga s bubnjem i u zboru, * hvalite ga uz žice i svirale.
Hvalite ga uz blagoglasne cimbale: hvalite ga uz cimbale radosti: * svaki duh neka hvali Gospodina.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Svaki duh neka hvali Gospodina.

Immediate sequitur

Ad Bened ant. Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Odmah slijedi:

Ant. za Blagoslovljen. Ja sam uskrsnuće i život: tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će; i svaki koji živi i vjeruje u mene, neće umrijeti dovijeka.

Canticum Zachariae

Luc. 1

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ,
Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui,
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos,
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * et memorári testaménti sui sancti:
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis,
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Zaharijin hvalospjev

Lk 1

Blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov, * jer je pohodio i otkupio narod svoj:
I podigao nam je jako spasenje * u domu Davida, sluge svojega.
Kao što je rekao po ustima svetih * koji su odvijeka, proroka svojih:

Da nas spasi od neprijatelja naših * i od ruke svih koji nas mrze.

Da učini milosrđe s ocima našim * i sjeti se svetoga zavjeta svojega.
Zakletve kojom se zakleo Abrahamu, ocu našemu * da će nam se dati:

Da mu izbavljeni iz ruku neprijatelja svojih * služimo bez straha.

U svetosti i pravdi pred njim, * u sve dane naše.
A ti, dijete, zvat ćeš se prorok Svevišnjega, * jer ćeš ići pred licem Gospodinovim da mu pripraviš putove.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus * in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos Oriens ex alto,
Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Da objaviš narodu njegovu spasenje * za otpuštenje grijeha njihovih:
Po dubokom milosrđu Boga našega, * po kojem nas je pohodilo Sunce s visine:
Da obasja one koji sjede u tami i sjeni smrtnoj, * da upravi noge naše na put mira.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ad Bened ant. Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Ant. za Blagoslovljen. Ja sam uskrsnuće i život: tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će; i svaki koji živi i vjeruje u mene, neće umrijeti dovijeka.

Repetita post canticum antiphona, dicitur Pater noster secreto.

Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Nakon što se ponovi antifona nakon hvalospjeva, tiho se moli Oče naš.

I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Od vrata paklenih.
℟. Izbavi, Gospodine, duše njihove.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Orémus.
Dicitur oratio conveniens; deinde Requiéscant in pace, ut infra.

Pomolimo se.
Govori se odgovarajuća molitva; a potom Počivali u miru, kao dolje.

In die obitus seu depositionis

Na dan smrti ili ukopa

Pro Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quæsumus, ut, qui Unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúndem Dóminum.

Za vrhovnog svećenika

Molitva

Bože, koji si htio neizrecivom svojom odredbom da se sluga tvoj N., ubroji među vrhovne svećenike, podaj, molimo, da se on, koji je bio na zemlji namjesnikom Jedinorođenoga Sina tvojega, zauvijek pridruži zboru svetih tvojih prvosvećenika. Po istom Gospodinu.

Pro episcopo aut sacerdote

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli (vel sacerdotáli) fecísti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Za biskupa ili svećenika

Molitva

Bože, koji si htio da među apostolskim nasljednicima u svećeništvu, sluga tvoj N. bude odlikovan biskupskim (ili svećeničkim) dostojanstvom, podaj, molimo, da se njihovu zboru zauvijek pridruži. Po Gospodinu.

Pro uno defuncto

Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne

Za jednog pokojnika

Molitva

Prikloni, Gospodine, uho svoje molitvama našim, kojima smjerno prosimo milosrđe tvoje: da dušu sluge svojega N., kojoj si zapovjedio, da se preseli s ovoga svijeta, postaviš u mjesto mira i

constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

svjetlosti, i zapovjediš da bude dionicom blaženstva svetih tvojih. Po Gospodinu.

Pro una defuncta

Oratio

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Za jednu pokojnicu

Molitva

Molimo, Gospodine, za tvoje milosrđe, smiluj se duši službenice svoje N. i razriješenu baštinjene smrtnosti, povrati je u dio vječnoga spasenja. Po Gospodinu.

Pro patre vel matre tantum

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti, miserére cleménter ánimæ patris mei (vel matris meæ): ejúsque peccáta dimítte, meque eum (vel eam) in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Samo za oca ili majku

Molitva

Bože, koji si nam zapovjedio da poštujemo oca i majku, smiluj se milostivo duši mojega oca (ili moje majke) i oprosti mu (ili joj) njegove (ili njezine) grijehe, te učini da ga (ili ju) vidim u radosti vječnoga svjetla. Po Gospodinu.

In omni anniversario

Pro pluribus

Oratio

Deus indulgentiárum, Dómine, da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Na svaku godišnjicu

Za više pokojnika

Molitva

Bože, Gospodaru oproštenja, daj dušama sluga i službenica svojih, čiju godišnjicu ukopa spominjemo, mjesto rashlade, blaženstvo pokoja i sjaj svjetlosti. Po Gospodinu.

Pro uno vel una

Oratio

Deus, indulgentiárum, Dómine, da ánimæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.) cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro Summo Pontifice, episcopo et sacerdote, oratio conveniens ut supra.

Za jednog ili jednu

Molitva

Bože, Gospodaru oproštenja, daj duši sluge svojega N. (ili službenice svoje N.), čiju godišnjicu ukopa spominjemo, mjesto rashlade, blaženstvo pokoja i sjaj svjetlosti. Po Gospodinu.

Za vrhovnog svećenika, biskupa i svećenika, odgovarajuća molitva kao gore.

In Officio ordinario

Pro defunctis fratribus, sororibus, familiaribus et benefactoribus

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis auctor, quæsumus cleméntiam tuam: ut nostræ congregatiónis fratres, soróres, familiáres et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Pro defunctis in genere

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus fa-

U redovitoj službi

Za pokojnu braću, sestre, rođake i dobrotvore

Molitva

Bože, djelitelju oproštenja i darivatelju ljudskog spasenja, molimo blagost tvoju da braći, sestrama, rođacima i dobrotvorima naše zajednice, koji su preminuli s ovoga svijeta, po zagovoru blažene Marije vazda Djevice i svih svetaca tvojih, dopustiš da dođu u zajednicu vječnoga blaženstva. Po Gospodinu.

Općenito za pokojne

Molitva

Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernika, udijeli dušama slu-

mulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

ga i službenica svojih otpuštenje svih grijeha; da oproštenje, koje su vazda željele, pobožnim molitvama postignu. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem.

Post orationem subditur tantum

Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Nakon molitve dodaje se samo:

Počivali u miru.
℟. Amen.

AD VESPERAS

Absolute inchoatur ab

Ant. 1. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.
Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.
O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

VEČERNJA

Počinje odmah od:

Ant. 1. Ugodit ću Gospodinu u zemlji živih.

Psalam 114.

Drago mi je što će uslišiti Gospodin * glas molitve moje.
Jer je prignuo k meni uho svoje: * i u dane svoje zazivat ću ga.

Opkoliše me boli smrtne: * i pogibli paklene zadesiše mene.

Naiđoh na tugu i muku: * i prizvah ime Gospodnje.
O Gospodine, izbavi dušu moju: * milosrdan je Gospodin i pravedan, i Bog je naš milostiv.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum et liberávit me.
Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.
Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.
Placébo Dómino * in regióne vivórum.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Čuvar je malenih Gospodin: * bijah ponižen i izbavio me.
Vrati se, dušo moja, u mir svoj: * jer ti je Gospodin dobro učinio.
Jer je izbavio dušu moju od smrti: * oči moje od suza, noge moje od pada.
Ugodit ću Gospodinu: * u zemlji živih.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Ugodit ću Gospodinu u zemlji živih.

Ant. 2. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. 2. Jao meni, jer se moje prebivanje u tuđini produljilo.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis * et a lingua dolósa.
Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ * cum carbónibus desolatóriis.

Psalam 119.

Gospodinu u nevolji zavapih: * i on me usliši.
Gospodine, oslobodi dušu moju od usana opakih: * i od jezika zlobna.
Što će ti se dati ili što će ti se dodati: * protiv zlobnoga jezika?
Oštre strijele moćnoga: * sa žeravom koja uništava.

Heu mihi quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est.

Jao meni, jer se moje prebivanje u tuđini produljilo: stanovao sam među stanovnicima cedarskim: * dugo je prebivala u tuđini duša moja.
Među onima, koji su mrzili mir, bijah miran: * kad sam im govorio, navaljivali su na me ni za što.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Jao meni, jer se moje prebivanje u tuđini produljilo.

Ant. 3. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. 3. Gospodin te čuva od svakoga zla: sačuvao dušu tvoju Gospodin.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Psalam 120.

Podigao sam oči svoje prema gorama, * odakle mi dolazi pomoć.
Pomoć je moja od Gospodina: * koji je stvorio nebo i zemlju.

Neće dati da popuzne noga tvoja: * niti će drijemati koji čuva tebe.

Evo, neće drijemati niti će spavati, * koji čuva Izraela.
Gospodin te čuva, Gospodin je obrana tvoja; * on ti je s desne strane.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum: * ex hoc nunc et usque in sæculum.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Danju te neće sunce žeći, * ni mjesec noću.
Gospodin te čuva od svakoga zla: * sačuvao dušu tvoju Gospodin.
Gospodin sačuvao dolazak tvoj i izlazak tvoj: * od sada i sve dovijeka.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Gospodin te čuva od svakoga zla: sačuvao dušu tvoju Gospodin.

Ant. 4. Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Ant. 4. Ako na bezakonja budeš gledao, Gospodine: Gospodine, tko će opstati?

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Psalam 129.

Iz dubina vapih k tebi, Gospodine: * Gospodine, usliši glas moj.
Neka slušaju uši tvoje, * glas molitve moje.
Ako gledaš na bezakonja, Gospodine: * Gospodine, tko će opstati?
Jer u tebe je smilovanje: * i radi zakona tvojega uzdao sam se u tebe, Gospodine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino,
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Uzdala se duša moja u riječ njegovu: * ufala se duša moja u Gospodina.
Od straže jutarnje sve do noći: * neka se ufa Izrael u Gospodina.

Jer je u Gospodina milosrđe, * i obilno je u njega otkupljenje.

I on će otkupiti Izraela * od svih bezakonja njegovih.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Ant. Ako na bezakonja budeš gledao, Gospodine: Gospodine, tko će opstati?

Ant. 5. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Ant. 5. Djela ruku svojih, Gospodine, ne prezri.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

Psalam 137.

Slavit ću te, Gospodine, iz svega srca svojega: * jer si čuo riječi usta mojih.

Pred licem anđela pjevat ću tebi: * klanjat ću se k svetom hramu tvojemu, i slavit ću ime tvoje.

Za milosrđe tvoje i istinu tvoju: * jer si uzveličao iznad svega svoje sveto ime.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

U koji god te dan zazovem, usliši me: * umnožit ćeš u duši mojoj krepost.
Neka te slave, Gospodine, svi kraljevi zemaljski: * jer su čuli sve riječi usta tvojih:
I neka pjevaju na putovima Gospodnjim: * jer je velika slava Gospodnja.
Jer je uzvišen Gospodin, i vidi što je nisko: * i što je visoko iz daleka poznaje.

Ako budem hodio u tuzi, oživjet ćeš me: * i na srdžbu neprijatelja mojih pružio si ruku svoju, i spasila me desnica tvoja.

Gospodin će odvratiti za mene: * Gospodine, milosrđe je tvoje dovijeka: djela ruku svojih ne prezri.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. Djela ruku svojih, Gospodine, ne prezri.

Immediate sequitur

Ad Magnif. ant. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi: Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Odmah slijedi:

Ant. za Veliča. Čuo sam glas s neba koji mi govori: Blago mrtvima koji u Gospodinu umiru.

Canticum B. Mariae Virginis
Luc. 1

Magníficat * ánima mea Dóminum;
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,
Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus,

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * et lux perpétua lúceat eis.

Ad Magnif. ant. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi: Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Hvalospjev Bl. Djevice Marije
Lk 1

Veliča * duša moja Gospodina;

I klicao je duh moj * u Bogu spasu mojemu.
Jer je pogledao poniznost službenice svoje, * jer, evo, odsad će me zvati blaženom svi naraštaji.
Jer mi je učinio velike stvari onaj koji je silan, * i sveto je ime njegovo.
I milosrđe je njegovo od koljena do koljena * onima koji ga se boje.
Iskazao je snagu mišice svoje, * raspršio je one koji su oholi u mislima srca svojega.
Zbacio je s prijestolja silnike * i uzdigao ponizne.
Napunio je gladne dobrima * a bogataše otpustio prazne.
Primio je Izraela slugu svojega, * sjećajući se milosrđa svojega.
Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka.
Pokoj vječni daruj im, Gospodine: * i svjetlost vječna svijetlila njima.

Ant. za Veliča. Čuo sam glas s neba koji mi govori: Blago mrtvima koji u Gospodinu umiru.

Repetita post canticum antiphona, dicitur Pater noster secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.
Dicitur oratio conveniens; deinde Requiéscant in pace, ut infra.

In die obitus seu depositionis

Pro Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quæsumus, ut, qui Unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúndem Dóminum.

Nakon što se ponovi antifona nakon hvalospjeva, tiho se moli Oče naš.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Od vrata paklenih.
℟. Izbavi, Gospodine, duše njihove.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Pomolimo se.
Govori se odgovarajuća molitva; a potom Počivali u miru, kao dolje.

Na dan smrti ili ukopa

Za vrhovnog svećenika

Molitva

Bože, koji si htio neizrecivom svojom odredbom da se sluga tvoj N., ubroji među vrhovne svećenike, podaj, molimo, da se on, koji je bio na zemlji namjesnikom Jedinorođenoga Sina tvojega, zauvijek pridruži zboru svetih tvojih prvosvećenika. Po istom Gospodinu.

Pro episcopo aut sacerdote

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli (vel sacerdotáli) fecísti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Za biskupa ili svećenika

Molitva

Bože, koji si htio da među apostolskim nasljednicima u svećeništvu, sluga tvoj N. bude odlikovan biskupskim (ili svećeničkim) dostojanstvom, podaj, molimo, da se njihovu zboru zauvijek pridruži. Po Gospodinu.

Pro uno defuncto

Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Za jednog pokojnika

Molitva

Prikloni, Gospodine, uho svoje molitvama našim, kojima smjerno prosimo milosrđe tvoje: da dušu sluge svojega N., kojoj si zapovjedio, da se preseli s ovoga svijeta, postaviš u mjesto mira i svjetlosti, i zapovjediš da bude dionicom blaženstva svetih tvojih. Po Gospodinu.

Pro una defuncta

Molitva

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Za jednu pokojnicu

Molitva

Molimo, Gospodine, za tvoje milosrđe, smiluj se duši službenice svoje N. i razriješenu baštinjene smrtnosti, povrati je u dio vječnoga spasenja. Po Gospodinu.

Pro patre vel matre tantum

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti, miserére cleménter ánimæ patris mei (vel

Samo za oca ili majku

Molitva

Bože, koji si nam zapovjedio da poštujemo oca i majku, smiluj se milostivo duši mojega oca (ili

matris meæ): ejúsque peccáta dimítte, meque eum (vel eam) in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

moje majke) i oprosti mu (ili joj) njegove (ili njezine) grijehe, te učini da ga (ili ju) vidim u radosti vječnoga svjetla. Po Gospodinu.

In omni anniversario

Pro pluribus

Oratio

Deus indulgentiárum, Dómine, da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Na svaku godišnjicu

Za više pokojnika

Molitva

Bože, Gospodaru oproštenja, daj dušama sluga i službenica svojih, čiju godišnjicu ukopa spominjemo, mjesto rashlade, blaženstvo pokoja i sjaj svjetlosti. Po Gospodinu.

Pro uno vel una

Oratio

Deus, indulgentiárum, Dómine, da ánimæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.) cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Za jednog ili jednu

Molitva

Bože, Gospodaru oproštenja, daj duši sluge svojega N. (ili službenice svoje N.), čiju godišnjicu ukopa spominjemo, mjesto rashlade, blaženstvo pokoja i sjaj svjetlosti. Po Gospodinu.

Pro Summo Pontifice, episcopo et sacerdote, oratio conveniens ut supra.

Za vrhovnog svećenika, biskupa i svećenika, odgovarajuća molitva kao gore.

In Officio ordinario

Pro defunctis fratribus, sororibus, familiaribus et benefactoribus

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ

U redovitoj službi

Za pokojnu braću, sestre, rođake i dobrotvore

Molitva

Bože, djelitelju oproštenja i da-

salútis auctor, quæsumus cleméntiam tuam: ut nostræ congregatiónis fratres, soróres, familiáres et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

rivatelju ljudskog spasenja, molimo blagost tvoju da braći, sestrama, rođacima i dobrotvorima naše zajednice, koji su preminuli s ovoga svijeta, po zagovoru blažene Marije vazda Djevice i svih svetaca tvojih, dopustiš da dođu u zajednicu vječnoga blaženstva. Po Gospodinu.

Pro defunctis in genere

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Post orationem subditur tantum:

Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Općenito za pokojne

Molitva

Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernika, udijeli dušama sluga i službenica svojih otpuštenje svih grijeha; da oproštenje, koje su vazda željele, pobožnim molitvama postignu. Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem.

Nakon molitve dodaje se samo:

Počivali u miru.

℟. Amen.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

Oratio conveniens ut in Laudibus [206].

Septem psalmi pænitentiales

Iis qui septem psalmos pænitentiales pie recitaverint conceditur indulgentia septem annorum (S. Pæn. Ap., 18 mart. 1932).

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum: neque víndictam sumas de peccátis nostris.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur vehemènter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Početak sedam pokorničkih psalama u Brevijaru Reda propovjednika iz 1962. godine

SEDAM POKORNIČKIH PSALAMA I LITANIJE SVIH SVETIH

Sedam psalama, koji na poseban način izražavaju čovjekovo kajanje za grijehe i želju za oproštenjem, od starih kršćanskih vremena često se mole kao jedna cjelina. Riječ je o psalmima 6., 31., 37., 50., 101., 129. i 142.

Običaj moljenja pokorničkih psalama proširio se osobito u redovničkim zajednicama. U Srednjem vijeku mnoge redovničke zajednice imale su običaj da se gotovo svakog dana nakon prvog časa mole pokornički psalmi i Litanije svih svetih.

No, ove molitve koristile su se i u posebnim prigodama. U teškim trenucima za dominikanski red, redovnici su tražili izlaz u molitvi sedam pokorničkih psalama i Litanija svih svetih.

Takvi teški trenuci odvijali su se tijekom 1250-ih godina kad su protivnici prosjačkih redova na čelu s pariškim profesorom Vilimom de Sancto Amore (de Saint-Amour) nastojali ograničiti povlastice i djelovanje dominikanaca i franjevaca. U tom nastojanju uspjeli su pridobiti i papu Inocenta IV.

Kako bi se izmolila nebeska zaštita Redu propovjednika, generalni kapitul u Parizu 1256. godine određuje:

> „Volumus ut qualibet septimana dicantur in quolibet conventu • VII • psalmi cum letania a fratribus prostratis cum oracione de beata Virgine et beato Dominico et *Ineffabilem* cum versiculis pro bono statu ordinis quousque hoc fuerit revocatum.“ [117]
>
> („Želimo da svakog tjedna u svakom konventu braća prostrta govore VII psalama s litanijama s molitvom o Blaženoj Djevici i blaženom Dominiku i molitvom *Ineffabilem* s verzikulima za dobro stanje Reda, sve dok ovo ne bude opozvano.“)

---

[117] *Acta Capitulorum Generalium*, ed. B. M. Reichert, Monumenta Ordinis Fratrum Praedicatorum Historica, tom. III., Romae, 1898., str. 82. - 83.

O uspjehu ovih molitava svjedoči kronika dominikanskih poglavara (*Chronicon Magistrorum Generalium*):

> „Istis angustijs et tribulationibus sic fratres nimium vexatibus, ordinatum fuit, quod fratres dicerent post matutinas septem psalmos et litanias cum orationibus beatae Mariae et Beati Dominici. Quae dum in quodam conventu dicerentur, quidam frater devotus vidit beatam Virginem rogantem dulcissimum Filium suum, atque dicentem: *Fili exaudi eos, Fili exaudi eos*. Nec mora, et ecce exaudivit eam Dominus: nam Gulielmus de sanco amore praedicus ad instantiam Magistri Vmberti citatus, Romae in publico consistorio coram Domino Alexandro Papa IV. a beato Alberto Magno disputando confusus, privatus beneficijs quae possidebat, combustoque libro eiusdem in publico consistorio, quem contra Mendicantes dictaverat, e clero expulsus fuit.“ [118]
>
> („Dok su se braća tako mučila ovim tjeskobama i nevoljama, određeno je da braća nakon jutarnje govore sedam psalama i litanije s molitvama blažene Marije i blaženog Dominika. Dok su se one govorile u jednom konventu, jedan pobožan brat vidio je kako blažena Djevica moli svojeg preslatkog Sina i govori: *Sine, usliši ih, Sine, usliši ih*. Nije prošlo dugo vremena i evo, uslišio ju je Gospodin. Naime, spomenuti Vilim de Saint-Amour pozvan je u Rim na javni konzistorij pred papom Aleksandrom IV., na ustrajanje učitelja reda Humberta, gdje ga je u raspravi posramio blaženi Albert Veliki, i lišen povlastica koje je posjedovao, a nakon što je na javnom konzistoriju spaljena njegova knjiga koju je izdao protiv prosjačkih redova, istjeran je iz klera.“)

Kronika dodaje napomenu o dojmu koji je ovaj čudesni učinak imao na na suvremenike, tako da su i sami kardinali govorili: „Cavete a litaniis fratrum Praedicatorum, quia mirabilia faciunt.“ („Čuvajte se litanija braće propovjednika, jer čine čudesa.“)

---

[118] Kronika u dodatku dominikanskim konstitucijama: *Regula s. Augustini et Constitutiones Fratrum Ordinis Praedicatorum*, Romae, 1650., str. 281.-282.

Pokornički psalmi našli su mjesto i u nekim crkvenim obredima, npr. mole se na Čistu srijedu prije blagoslova pepela, na Veliki četvrtak prije sv. mise, kao i prilikom dijeljenja sakramenta posljednje pomasti.

Dominikanski ceremonijal iz 1869. godine (n. 336.) određuje:

> „Septem Psalmi Poenitentiales recitantur Feria IV. Cinerum, in Choro tantum, post Nonam; et similiter Feria V. in Coena Domini. (*Ex Miss.*) Item recitandi sunt a Fratribus adstantibus dum ministratur Sacramentum Extremae Unctionis, et in Officio Sepulturae Fratrum ab iis qui non habent libellos. Item triginta vicibus dici debent infra annum privatim a Fratribus clericis pro suffragiis mortuorum.“ [119]
>
> („Sedam pokorničkih psalama moli se na Čistu srijedu, samo u koru, nakon devetog časa; a slično tako i na Veliki četvrtak (*prema Misalu*). Isto tako, trebaju ih moliti nazočna braća dok se dijeli sakrament posljednjeg pomazanja, a u službi pokopa braće mole ih oni koji nemaju knjižice. Isto tako, braća klerici trebaju ih izmoliti trideset puta tijekom godine kao zagovor za mrtve.“)

Litanije svih svetih još se češće koriste u crkvenim obredima. Vjernicima je poznato da se litanije pjevaju prilikom svečanog blagoslova vode, zatim u obredu dijeljenja sakramenta svetog reda, u svečanim procesijama na prosne dane, kao i u procesijama povodom raznih javnih potreba i opasnosti (poput rata, epidemija itd.), ali i u obredu preporuke duše kod umirućih.

U dominikanskoj tradiciji nalazimo Litanije svih svetih kao vrlo čestu obvezu koja prati ferijalnu službu. Još početkom 20. stoljeća u dominikanskim liturgijskim knjigama možemo jasno vidjeti opseg ove stare prakse.

---

[119] A. V. Jandel, *Caeremoniale juxta ritum S. Ordinis Praedicatorum*, 1869., str. 86.

U Brevijaru Reda propovjednika iz 1909. nalazimo rubriku koja kaže:

> „Post Completorium quantumvis ea die solemne festum fuerit; si nihilominus die sequenti fiat Officium de Feria, tam extra tempus Paschale, quam intra, semper legantur sero praecedenti, in choro Litaniae Sanctorum cum Psalmo *Deus in adjutorium*, Precibus, Versiculis, et Orationibus, ut designantur in Breviario... Exceptis Vigilia Nativitatis Domini, Feria quinta in Cena Domini, et Feria sexta in Parasceve; in quibus Litaniae, etc. omnino dimittuntur. Sabatto autem Sancto, tribus diebus Rogationum, et Vigilia Pentecostes, Litaniae dicuntur ante Missam Feriae: sed in tribus diebus Rogationum (si fit de Feria) et in Vigilia Pentecostes, dicentur in sero praecedenti post Completorium, Psalmus *Deus in adjutorium*, Preces, et Orationes Litaniarum.“ [120]

> („Nakon povečerja, makar toga dana bio svečani blagdan, ako je ipak sljedećega dana ferijalna služba, kako izvan uskrsnog vremena, tako i u njemu, uvijek se prethodne večeri čitaju u koru Litanije svetih s psalmom *Deus, in adjutorium*, prošnjama, stihovima i molitvama, kao što je naznačeno u brevijaru... Izuzetak je vigilija Rođenja Gospodnjega, Veliki četvrtak i Veliki petak; na koje se Litanije itd. u potpunosti izostavljaju. A na Veliku subotu, na tri prosna dana (ako dođu na feriju) i na vigiliju Duhova, moli se prethodne večeri nakon povečerja psalam *Deus in adjutorium*, prošnje i molitve Litanija.“)

Rubrike brevijara zatim propisuju položaj redovnika tijekom molitve:

> „Dum Litaniae post Completorium recitantur in choro, fratres debent esse genuflexi, aut (si fuerint factae prostrationes in Vesperis) prostrati, a principio usque ad ultimam Orationem inclusive.“

> („Dok se Litanije nakon povečerja recitiraju u koru, braća trebaju klečati, ili (ako su se u večernjoj činile prostracije) prostrti, od početka pa sve do zadnje molitve uključivo.“)

---

[120] H. M. Cormier, *Breviarium juxta ritum S. Ordinis Praedicatorum*, p. I., Romae, 1909., LXIII.-LXIV.

Litanije svih svetih u dominikanskom obredu razlikuju se od litanija u rimskom obredu.

U dominikanskim litanijama spominju se pojedini drevni mučenici koji se ne spominju u rimskim litanijama (sv. Dionizije, sv. Mauricije, sv. Januarije), kao i sveci Reda propovjednika: sv. Dominik, sv. Hijacint, sv. Albert Veliki, sv. Toma Akvinski itd.

Dominikanske litanije donose i neke zazive kojih nema u rimskim litanijama. Na primjer:

„Ab infestationibus daemonum, libera nos, Domine.“
(„Od nasrtaja demona, oslobodi nas, Gospodine.“)

„Ab omni immunditia mentis et corporis, libera nos, Domine.“
(„Od svake nečistoće duše i tijela, oslobodi nas, Gospodine.“)

„Ab immundis cogitationibus, libera nos, Domine.“
(„Od nečistih misli, oslobodi nas, Gospodine.“)

„A caecitate cordis, libera nos, Domine.“
(„Od sljepoće srca, oslobodi nas, Gospodine.“)

Postoje također velike razlike u zaključnim molitvama litanija. Dominikanske litanije završavaju sa sedam molitava, dok rimske litanije donose deset molitava. Slažu se samo u dvije molitve, tj. u molitvi *Ineffabilem nobis, Domine, misericordiam* (iako dominikanske litanije donose drugačiju formulaciju ove molitve) i molitvi *Deus, a quo sancta desideria*.

U nastavku donosimo tekst pokorničkih psalama i Litanija svih svetih prema posljednjem izdanju Brevijara Reda propovjednika iz 1962. godine. Nakon toga, donosimo obred svečanih litanija na prosne dane prema Misalu Reda propovjednika iz 1939. godine, kao i sam tekst sv. mise prosnih dana.

Septem psalmi paenitentiales

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes qui operamini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Sedam pokorničkih psalama

Ant. Ne spominji se, Gospodine, prestupaka naših ni prestupaka naših otaca, i ne osvećuj se grijesima našim.

Psalam 6.

Gospodine, ne prekori me u gnjevu svojem, * i ne kažnjavaj me u srdžbi svojoj.

Smiluj mi se, Gospodine, jer sam nemoćan: * ozdravi me, Gospodine, jer su uzdrhtale kosti moje.

I duša je moja veoma uznemirena: * ali ti, Gospodine, dokle ćeš?
Vrati se, Gospodine, i izbavi dušu moju: * spasi me poradi milosrđa svojega.

Jer nije u smrti onaj tko spominje tebe: * a u paklu tko će te hvaliti?

Mučio sam se u jecanju svojemu, svake ću noći kvasiti postelju svoju: * suzama svojim natapat ću ložnicu svoju.
Pomutilo se od gnjeva oko moje: * ostario sam među svim neprijateljima svojim.
Odstupite od mene, svi koji činite bezakonje: * jer je Gospodin uslišio glas plača mojega.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Uslišio je Gospodin molbu moju, * Gospodin je primio molitvu moju.

Neka se zastide i veoma smetu svi moji neprijatelji: * neka se okrenu i zastide vrlo brzo.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 31

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscóndi.
Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Psalam 31.

Blago onima kojima su oproštena bezakonja * i kojima su pokriveni grijesi.
Blago čovjeku kojemu Gospodin nije uračunao grijeh, * i u čijem duhu nema prijevare.
Jer sam šutio, ostarjele su kosti moje * dok sam vapio čitava dana.
Jer me danju i noću tištila ruka tvoja: * prevrnuo sam se u muci svojoj, dok se zabadalo trnje.

Obznanio sam ti svoj prestupak: * i svoju nepravdu nisam sakrio.

Rekoh: Ispovjedit ću protiv sebe nepravdu svoju Gospodinu, * i ti si oprostio bezbožnost grijeha mojega.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.
In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Za ovo će te moliti svaki svetac * u prikladno vrijeme.

I zaista, u potopu mnogih voda, * njemu se neće približiti.

Ti si utočište moje u nevolji koja me okružila,* radosti moja, izbavi me od onih koji su me opkolili.
Dat ću ti razum i učit ću te na ovom putu kojim ćeš ići, * uprijet ću oči svoje na tebe.
Nemojte biti kao konj i mazga, * koji nemaju razuma.
Oglavom i uzdom stegni im čeljusti, * koji se ne približavaju tebi.
Mnogi su bičevi grešnika: * a onoga tko se uzda u Gospodina okružit će milosrđe.
Radujte se u Gospodinu i kličite, pravednici,* i dičite se svi koji ste čestita srca.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 37

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Psalam 37.

Gospodine, ne prekori me u gnjevu svojem, * i ne kažnjavaj me u srdžbi svojoj.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum et ipsum non est mecum.
Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.
Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Jer su se strijele tvoje zabile u mene, * i potvrdio si ruku svoju nada mnom.
Nema zdrava mjesta na tijelu mojemu od gnjeva tvojega, * nema mira u kostima mojim od grijeha mojih.

Jer su bezakonja moja prešla vrh glave moje: * i kao teško breme opterećuju me.

Istrunule su i sagnjile rane moje * od bezumlja mojega.

Postao sam bijedan i pognut sam sve do kraja, * hodao sam žalostan cijeloga dana.
Jer su bokovi moji puni opsjena, * i nema zdrava mjesta na tijelu mojem.
Jadan sam i veoma ponižen, * stenjao sam od uzdisanja srca svojega.
Gospodine, pred tobom je sva moja želja, * i uzdisanje moje nije od tebe skriveno.

Srce mi je uznemireno, ostavila me snaga moja: * i svjetlo očiju mojih, ni ono više nije sa mnom.

Prijatelji moji i bližnji moji * približili su se nasuprot meni i stali.
I koji mi bijahu blizu, stali su izdaleka: * i nasilje su mi činili oni koji su tražili dušu moju.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.

I koji su mi tražili zlo, govorili su isprazne stvari, * i cijeli dan smišljali prijevare.
A ja kao gluh nisam slušao, * i kao nijem koji ne otvara usta svoja.
I postao sam kao čovjek koji ne čuje, * i u čijim ustima nema protivljenja.
Jer sam se u tebe, Gospodine, uzdao: * ti ćeš me uslišiti, Gospodine Bože moj.
Jer rekoh: Da se ne bi ikada veselili nada mnom neprijatelji moji, * i dok se pokreću noge moje, govorili su velike stvari protiv mene.
Jer ja sam spreman na bičeve, * i bol je moja uvijek pred mojim pogledom.
Jer ću obznaniti svoje bezakonje: * i razmišljat ću o grijehu svojemu.
Ali, neprijatelji moji žive i jaki su protiv mene, * i umnožili su se oni koji su me nepravedno mrzili.
Koji mi vraćaju zlo za dobro, ocrnjuju me, * jer slijedim dobrotu.
Ne ostavljaj me, Gospodine Bože moj: * ne odstupaj od mene.
U pomoć mi priteci, * Gospodine, Bože spasenja mojega.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Psalam 50.

Smiluj mi se, Bože, * po velikom milosrđu svojem.

I po mnoštvu svojih smilovanja * izbriši bezakonje moje.

Posve me operi od bezakonja mojega * i od grijeha mojega očisti me.
Jer ja spoznajem bezakonje svoje, * i grijeh je moj uvijek protiv mene.
Tebi sam jedinomu sagriješio i zlo pred tobom učinio: * da se nađeš pravedan u riječima svojim, i dobiješ kada te sude.
Jer, evo, začet sam u bezakonjima: * i u grijesima me začela majka moja.
Jer, evo, ljubio si istinu: * objavio si mi sakrivene i tajne stvari mudrosti svoje.
Poškropit ćeš me hisopom, i očistit ću se, * oprat ćeš me i postat ću bjelji od snijega.
Mojem slušanju dat ćeš radost i veselje: * i klicat će kosti ponižene.
Odvrati lice svoje od grijeha mojih: * i sva bezakonja moja izbriši.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam, si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Srce čisto stvori u meni, Bože, * i duh pravi obnovi u mojim grudima.
Ne odbaci me od lica svojega: * i Svetoga Duha svojega ne oduzmi od mene.

Vrati mi radost svojega spasenja, * i potvrdi me duhom jakim.

Učit ću bezakonike putevima tvojim, * i bezbožnici će se k tebi obratiti.
Oslobodi me od krvi prolivene, Bože, Bože spasenja mojega: * i jezik će moj klicati pravednosti tvojoj.
Otvorit ćeš, Gospodine, usne moje: * i usta će moja navješćivati hvalu tvoju.
Jer da si želio žrtvu, bio bih je doista prikazao: * ali se žrtve paljenice tebi ne mile.
Žrtva je Bogu duh raskajan: * srce skrušeno i poniženo, Bože, nećeš prezreti.
Blag budi, Gospodine, u dobroj volji svojoj Sionu, * da se izgrade zidovi jeruzalemski.

Tada ćeš primiti žrtvu pravde, prinose i paljenice: * tada će postaviti na žrtvenik tvoj junad.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 101

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.
Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.
A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fenum árui.
Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Psalam 101.

Gospodine, usliši molitvu moju, * i vapaj moj k tebi da dođe.
Ne okreći lice svoje od mene, * u koji me god dan snađe nevolja, prigni k meni uho svoje.
U koji te god dan zazovem, * brzo me usliši.
Jer su iščezli kao dim dani moji, * i kosti su se moje osušile kao ogrjev.
Pokošen sam kao trava i usahlo je srce moje, * jer sam zaboravio jesti kruh svoj.
Od glasa uzdisanja mojega, * prionula je kost moja za meso moje.
Postao sam sličan pelikanu u pustinji, * postao sam kao sova na kući.
Bdio sam, * i postao sam kao osamljen vrabac na krovu.
Cijeloga dana predbacivali su mi moji neprijatelji, * i oni koji su me hvalili, zaklinjali su se protiv mene.

Jer sam jeo pepeo kao kruh: * i miješao piće svoje sa suzama.

Od gnjeva i srdžbe tvoje, * jer si me podižući bacio.
Dani su moji iščezli kao sjena, * i ja se osuših kao trava.
A ti, Gospodine, ostaješ dovijeka, * i spomen tvoj od koljena do koljena.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur laudábit Dóminum:
Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:
Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:
Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.
Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ti ćeš ustati i smilovati se Sionu, * jer je vrijeme da mu se smiluješ, jer je došlo vrijeme.
Jer je slugama tvojim omiljelo kamenje njegovo * i smilovat će se prahu njegovu.
I bojat će se narodi imena tvojega, Gospodine, * i svi kraljevi zemlje slave tvoje.
Jer je Gospodin izgradio Sion: * i vidjet će se u slavi svojoj.
Pogledao je na molitvu poniznih * i nije prezreo molitvu njihovu.
Neka se ovo napiše za drugi naraštaj, * i puk, koji će biti stvoren, hvalit će Gospodina:
Jer je pogledao sa svete visine svoje, * Gospodin je s neba pogledao na zemlju:
Da čuje uzdisaje zasužnjenih * i oslobodi sinove onih kojima je namijenjena smrt.
Da navijeste na Sionu slavu Gospodnju: * i hvalu njegovu u Jeruzalemu.
U okupljanju naroda u jedno, * i kraljeva da služe Gospodinu.
Odgovorio mu je na putu svoje kreposti: * Navijesti mi kratkoću mojih dana.
Nemoj me pozvati u polovini dana mojih; * tvoje su godine od koljena do koljena.
Ti si, Gospodine, u početku utemeljio zemlju, * i djela su ruku tvojih nebesa.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ona će proći, a ti ostaješ, * i svi će ostarjeli kao haljina.

I kao odjeću promijenit ćeš ih i promijenit će se, * a ti si uvijek isti i tvoje godine neće isteći.
Stanovat će sinovi sluga tvojih: * i potomstvo će njihovo biti upravljeno dovijeka.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino,
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalam 129.

Iz dubina vapih k tebi, Gospodine: * Gospodine, usliši glas moj.
Neka slušaju uši tvoje, * glas molitve moje.
Ako gledaš na bezakonja, Gospodine: * Gospodine, tko će opstati?
Jer u tebe je smilovanje: * i radi zakona tvojega uzdao sam se u tebe, Gospodine.
Uzdala se duša moja u riječ njegovu: * ufala se duša moja u Gospodina.
Od straže jutarnje sve do noći: * neka se ufa Izrael u Gospodina.

Jer je u Gospodina milosrđe, * i obilno je u njega otkupljenje.

I on će otkupiti Izraela * od svih bezakonja njegovih.

Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Psalam 142.

Gospodine, usliši molitvu moju, čuj molbu moju po istini svojoj, * usliši me u pravdi svojoj.

I ne ulazi u sud sa slugom svojim, * jer se neće opravdati pred tobom nitko živ.

Jer je neprijatelj proganjao dušu moju, * ponizio je do zemlje život moj.
Smjestio me u mrak kao davno pomrle, * i tjeskoba hvata u meni duh moj, uznemireno je u meni srce moje.
Spomenuo sam se starih dana; razmatrao sam sva djela tvoja, * razmatrao sam o činima ruku tvojih.
Širio sam ruke svoje k tebi, * duša je moja kao suha zemlja pred tobom.
Brzo me usliši, Gospodine, * klonuo je duh moj.
Ne okreći lice svoje od mene, * da ne postanem sličan onima koji silaze u jamu.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Daj da čujem tvoje milosrđe ujutro, * jer sam se u tebe uzdao.

Obznani mi put kojim trebam hodati, * jer sam k tebi uzdigao dušu svoju.
Izbavi me od neprijatelja mojih, Gospodine; pribjegao sam k tebi: * nauči me vršiti volju tvoju, jer ti si Bog moj.
Duh tvoj dobri privest će me u pravu zemlju: * radi imena tvojega, Gospodine, oživjet ćeš me u pravdi svojoj.
Izvest ćeš iz nevolje dušu moju: * i po milosrđu svojemu uništit ćeš neprijatelje moje.

I zatrt ćeš sve koji muče dušu moju, * jer ja sam tvoj sluga.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Ant. Ne spominji se, Gospodine, prestupaka naših ni prestupaka naših otaca, i ne osvećuj se grijesima našim.

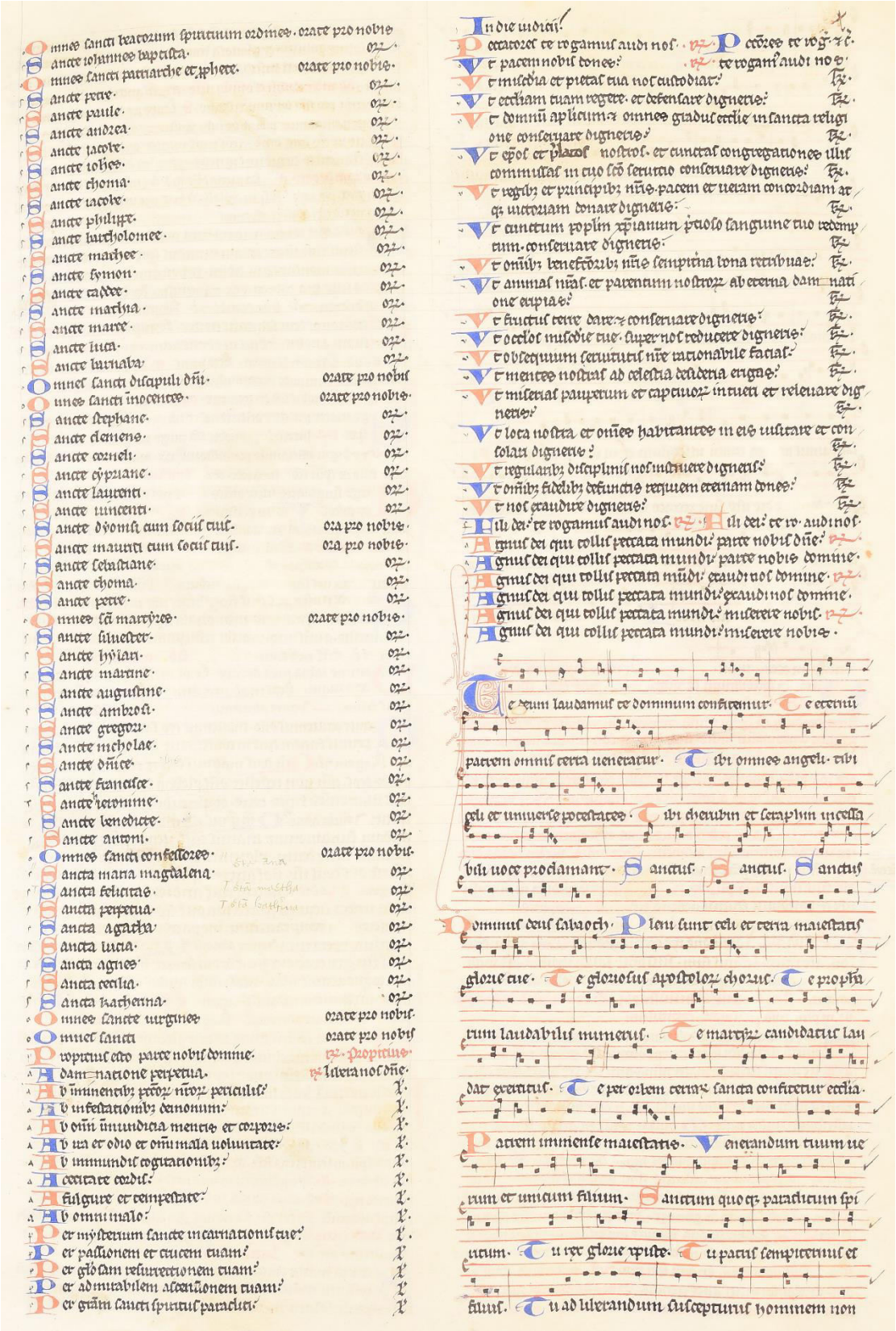

Zazivi svecima i prošnje u Litanijama svih svetih u Humbertovu kodeksu

Litaniae Sanctorum

Kýrie, eléson.
℟. Kýrie, eleison.
Christe, eléison.
℟. Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
℟. Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.
℟. Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
℟. Christe, exáudi nos.

Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Repetitur a choro:
Pater de cælis Deus, miserére nobis.

Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
℟. Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
℟. Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
℟. Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sanca María,
℟. Ora pro nobis.

Litanije svih svetih

Gospodine, smiluj se.
℟. Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
℟. Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
℟. Gospodine, smiluj se.

Kriste, čuj nas.
℟. Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
℟. Kriste, usliši nas.

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se.
Kor ponovi:
Oče nebeski, Bože, smiluj nam se.

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se.
℟. Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se.

Duše Sveti, Bože, smiluj nam se.
℟. Duše Sveti, Bože, smiluj nam se.

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.
℟. Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.

Sveta Marijo,
℟. Moli za nas.

Sancta Dei Génetrix, ora pro nobis.	Sveta Bogorodice, moli za nas.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.	Sveta Djevo djevica, moli za nas.
Sancte Míchaël, ora pro nobis.	Sveti Mihaele, moli za nas.
Sancte Gábriel, ora pro nobis.	Sveti Gabrijele, moli za nas.
Sancte Ráphaël, ora pro nobis.	Sveti Rafaele, moli za nas.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.	Svi sveti anđeli i arkanđeli, molite za nas.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte pro nobis.	Svi sveti redovi blaženih duhova, molite za nas.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.	Sveti Ivane Krstitelju, moli za nas.
Sancte Joseph, ora pro nobis.	Sveti Josipe, moli za nas.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.	Svi sveti patrijarsi i proroci, molite za nas.
Sancte Petre, ora pro nobis.	Sveti Petre, moli za nas.
Sancte Paule, ora pro nobis.	Sveti Pavle, moli za nas.
Sancte Andréa, ora pro nobis.	Sveti Andrija, moli za nas.
Sancte Jacóbe, ora pro nobis.	Sveti Jakove, moli za nas.
Sancte Joánnes, ora pro nobis.	Sveti Ivane, moli za nas.
Sancte Thoma, ora pro nobis.	Sveti Toma, moli za nas.
Sancte Jacóbe, ora pro nobis.	Sveti Jakove, moli za nas.
Sancte Philíppe, ora pro nobis.	Sveti Filipe, moli za nas.
Sancte Bartholomǽe, ora pro nobis.	Sveti Bartolomeju, moli za nas.
Sancte Matthǽe, ora pro nobis.	Sveti Mateju, moli za nas.
Sancte Simon, ora pro nobis.	Sveti Šimune, moli za nas.
Sancte Thaddǽe, ora pro nobis.	Sveti Tadeju, moli za nas.
Sancte Matthía, ora pro nobis.	Sveti Matija, moli za nas.

Sancte Bárnaba, ora pro nobis.	Sveti Barnaba, moli za nas.
Sancte Marce, ora pro nobis.	Sveti Marko, moli za nas.
Sancte Luca, ora pro nobis.	Sveti Luka, moli za nas.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.	Svi sveti učenici Gospodnji, molite za nas.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.	Svi sveti mladenci, molite za nas.
Sancte Stéphane, ora pro nobis.	Sveti Stjepane, moli za nas.
Sancte Clemens, ora pro nobis.	Sveti Klemente, moli za nas.
Sancte Cornéli, ora pro nobis.	Sveti Kornelije, moli za nas.
Sancte Cypriáne, ora pro nobis.	Sveti Ciprijane, moli za nas.
Sancte Laurénti, ora pro nobis.	Sveti Lovro, moli za nas.
Sancte Vincénti, ora pro nobis.	Sveti Vinko, moli za nas.
Sancte Dionýsi cum sóciis tuis, ora pro nobis.	Sveti Dionizije sa svojim drugovima, moli za nas.
Sancte Mauríti cum sóciis tuis, ora pro nobis.	Sveti Mauricije sa svojim drugovima, moli za nas.
Sancte Januári cum sóciis tuis, ora pro nobis.	Sveti Januarije sa svojim drugovima, moli za nas.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.	Sveti Fabijane i Sebastijane, molite za nas.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.	Sveti Kuzma i Damjane, molite za nas.
Sancte Thoma, ora pro nobis.	Sveti Toma, moli za nas.
Sancte Petre, ora pro nobis.	Sveti Petre, moli za nas.
Sancte Joánnes cum sóciis tuis, ora pro nobis.	Sveti Ivane sa svojim drugovima, moli za nas.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.	Svi sveti mučenici, molite za nas.
Sancte Silvéster, ora pro nobis.	Sveti Silvestre, moli za nas.

Sancte Gregóri, ora pro nobis.	Sveti Grgure, moli za nas.
Sancte Pie, ora pro nobis.	Sveti Pio, moli za nas.
Sancte Ambrósi, ora pro nobis.	Sveti Ambrozije, moli za nas.
Sancte Augustíne, ora pro nobis.	Sveti Augustine, moli za nas.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.	Sveti Jeronime, moli za nas.
Sancte Hilári, ora pro nobis.	Sveti Hilarije, moli za nas.
Sancte Martíne, ora pro nobis.	Sveti Martine, moli za nas.
Sancte Nicoláe, ora pro nobis.	Sveti Nikola, moli za nas.
Sancte Antoníne, ora pro nobis.	Sveti Antonine, moli za nas.
Sancte Albérte, ora pro nobis.	Sveti Alberte, moli za nas.
Sancte Pater Domínice, ora pro nobis.	Sveti oče Dominiče, moli za nas.
Sancte Pater Domínice, ora pro nobis.	Sveti oče Dominiče, moli za nas.
Sancte Thoma, ora pro nobis.	Sveti Toma, moli za nas.
Sancte Vincénti, ora pro nobis.	Sveti Vinko, moli za nas.
Sancte Hyacínthe, ora pro nobis.	Sveti Hijacinte, moli za nas.
Sancte Raymúnde, ora pro nobis.	Sveti Rajmunde, moli za nas.
Sancte Ludovíce, ora pro nobis.	Sveti Ljudevite, moli za nas.
Sancte Antóni, ora pro nobis.	Sveti Antune, moli za nas.
Sancte Benedícte, ora pro nobis.	Sveti Benedikte, moli za nas.
Sancte Bernárde, ora pro nobis.	Sveti Bernarde, moli za nas.
Sancte Francísce, ora pro nobis.	Sveti Franjo, moli za nas.
Omnes sancti Confessóres, oráte pro nobis.	Svi sveti priznavaoci, molite za nas.
Sancta Anna, ora pro nobis.	Sveta Ano, moli za nas.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.	Sveta Marijo Magdaleno, moli za nas.

Sancta Martha, ora pro nobis.	Sveta Marto, moli za nas.
Sancta Felícitas, ora pro nobis.	Sveta Felicito, moli za nas.
Sancta Perpétua, ora pro nobis.	Sveta Perpetuo, moli za nas.
Sancta Agatha, ora pro nobis.	Sveta Agato, moli za nas.
Sancta Lúcia, ora pro nobis.	Sveta Lucijo, moli za nas.
Sancta Agnes, ora pro nobis.	Sveta Agnezo, moli za nas.
Sancta Cæcília, ora pro nobis.	Sveta Cecilijo, moli za nas.
Sancta Catharína, ora pro nobis.	Sveta Katarino, moli za nas.
Sancta Margaríta, ora pro nobis.	Sveta Margarito, moli za nas.
Sancta Ursula cum sodálibus tuis, ora pro nobis.	Sveta Uršulo sa svojim suradnicama, moli za nas.
Sancta Catharína, ora pro nobis.	Sveta Katarino, moli za nas.
Sancta Rosa, ora pro nobis.	Sveta Ružo, moli za nas.
Sancta Agnes, ora pro nobis.	Sveta Agnezo, moli za nas.
Sancta Catharína, ora pro nobis.	Sveta Katarino, moli za nas.
Sancta Margaríta, ora pro nobis.	Sveta Margarito, moli za nas.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.	Sve svete djevice i udovice, molite za nas.
Omnes Sancti, oráte pro nobis.	Svi sveti, molite za nas.
Propítius esto. ℟. Parce nobis, Dómine.	Milostiv budi. ℟. Oprosti nam, Gospodine.
Propítius esto. ℟. Exáudi nos, Dómine.	Milostiv budi. ℟. Usliši nas, Gospodine.
A damnatióne perpétua. ℟. Líbera nos, Dómine.	Od vječnog prokletstva. ℟. Oslobodi nas, Gospodine.
A subitánea et improvísa morte, líbera nos, Dómine.	Od nagle i nepripravne smrti, oslobodi nas, Gospodine.

Ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, líbera nos, Dómine.	Od prijetećih opasnosti naših grijeha, oslobodi nas, Gospodine.
Ab infestatiónibus dæmonum, líbera nos, Dómine.	Od nasrtaja demona, oslobodi nas, Gospodine.
Ab omni immundítia mentis et córporis, líbera nos, Dómine.	Od svake nečistoće duše i tijela, oslobodi nas, Gospodine.
Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, líbera nos, Dómine.	Od srdžbe i mržnje i svake zle volje, oslobodi nas, Gospodine.
Ab immúndis cogitatiónibus, líbera nos, Dómine.	Od nečistih misli, oslobodi nas, Gospodine.
A cæcitáte cordis, líbera nos, Dómine.	Od sljepoće srca, oslobodi nas, Gospodine.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.	Od groma i zla vremena, oslobodi nas, Gospodine.
A peste, fame et bello, líbera nos, Dómine.	Od kuge, gladi i rata, oslobodi nas, Gospodine.
A flagéllo terræmótus, líbera nos, Dómine.	Od biča potresa, oslobodi nas, Gospodine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.	Od svakoga zla, oslobodi nas Gospodine.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.	Po otajstvu svetog Utjelovljenja svojega, oslobodi nas, Gospodine.
Per passiónem et crucem tuam, líbera nos, Dómine.	Po muci i križu svojem, oslobodi nas, Gospodine.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.	Po slavnom uskrsnuću svojem, oslobodi nas, Gospodine.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.	Po čudesnom uzašašću svojem, oslobodi nas, Gospodine.

Per grátiam Sancti Spíritus Parácliti, líbera nos, Dómine.

Po milosti Svetoga Duha Utješitelja, oslobodi nas, Gospodine.

In die Judícii, líbera nos, Dómine.

Na dan sudnji, oslobodi nas, Gospodine.

Peccatóres,
℟. Te rogámus, audi nos.

Grešnici,
℟. Tebe molimo, usliši nas.

Ut pacem nobis dones, te rogámus, audi nos.

Da nam daruješ mir, tebe molimo, usliši nas.

Ut misericórdia et píetas tua nos custódiat, te rogámus, audi nos.

Da nas čuva tvoje milosrđe i blagost, tebe molimo, usliši nas.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš svoju svetu Crkvu ravnati i uzdržati, tebe molimo, usliši nas.

Ut Domnum Apostólicum et omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš Poglavicu apostolskoga i sve crkvene redove u svetoj vjeri uzdržati, tebe molimo, usliši nas.

Ut Epíscopos et Prælátos nostros et cunctas congregatiónes illis commíssas in tuo sancto servítio conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš naše biskupe i prelate, i sve zajednice koje su im povjerene, očuvati u svojoj svetoj službi, tebe molimo, usliši nas.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš neprijatelje svete Crkve poniziti, tebe molimo, usliši nas.

Ut régibus et princípibus nostris pacem et veram concórdiam atque victóriam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš kraljevima i vladarima našim mir i pravu slogu i pobjedu darovati, tebe molimo, usliši nas.

Ut cunctum pópulum christiánum pretióso Sánguine tuo redémptum conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš očuvati cijeli kršćanski puk, koji je otkupljen tvojom dragocjenom Krvlju, tebe molimo, usliši nas.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš sve koji lutaju k crkvenome jedinstvu povratiti i sve nevjernike k svjetlu evanđelja privesti, tebe molimo, usliši nas.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Da sve dobrotvore naše vječnim dobrima naplatiš, tebe molimo, usliši nas.

Ut ánimas nostras et paréntum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Da duše naše i rođaka naših od vječnoga prokletstva izbaviš, tebe molimo, usliši nas.

Ut fructus terræ dare et conservere dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš plodove zemlje dati i uzdržati, tebe molimo, usliši nas.

Ut óculos misericórdiæ tuæ super nos redúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš svratiti na nas oči svojega milosrđa, tebe molimo, usliši nas.

Ut obséquium servitútis nostræ rationábile fácias, te rogámus, audi nos.

Da izvršenje naše službe učiniš razumnim, tebe molimo, usliši nas.

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Da duše naše k nebeskim željama uzdigneš, tebe molimo, usliši nas.

Ut misérias páuperum et captivórum intuéri et releváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš pogledati i ublažiti bijede siromaha i uznika, tebe molimo, usliši nas.

Ut loca nostra et omnes habitántes in eis visitáre et consolári dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš naša mjesta i sve koji u njima borave pohoditi i utješiti, tebe molimo, usliši nas.

Ut civitátem istam et omnem pópulum ejus protégere et conservere dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš ovaj grad i čitav njegov puk štititi i očuvati, tebe molimo, usliši nas.

Ut omnes fidéles navigántes et itinerántes ad portum salútis perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš sve vjernike na plovidbi i putovanju dovesti do luke spasenja, tebe molimo, usliši nas.

Ut reguláribus disciplínis nos instrúere dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš poučiti nas redovničkoj stezi, tebe molimo, usliši nas.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam dones, te rogámus, audi nos.

Da svim vjernim mrtvima daruješ pokoj vječni, tebe molimo, usliši nas.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Da se dostojiš uslišiti nas, tebe molimo, usliši nas.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Sine Božji, tebe molimo, usliši nas.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.
℟. Parce nobis, Dómine.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta.
℟. Oprosti nam, Gospodine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.
℟. Exáudi nos, Dómine.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta.
℟. Usliši nas, Gospodine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.
℟. Miserére nobis.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta.
℟. Smiluj nam se.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Pater noster secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Oče naš potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur et revereántur * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum et erubéscant * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.
℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli.
℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia.

Psalam 69.

Bože, u pomoć mi priteci: * Gospodine, pohiti da mi pomogneš.
Neka se smetu i postide * koji traže dušu moju.
Neka se okrenu i zastide * koji mi hoće zlo.
Neka se odmah okrenu postiđeni * oni koji mi govore: Neka, neka.
Neka kliču i raduju se u tebi svi koji te traže, * i neka vazda govore: Neka se veliča Gospodin, koji ljube spasenje tvoje.
A ja sam siromah i ubog: * Bože, pomozi mi.
Ti si pomoćnik moj i izbavitelj moj, * Gospodine, ne kasni.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

℣. Nakon poroda, Djevice, ostala si neoskvrnjena.
℟. Bogorodice, zagovaraj nas.

℣. Moli za nas, blaženi oče Dominiče.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

℣. Mudrost svetih neka navješćuju narodi.
℟. I hvalu njihovu neka navješćuje Crkva.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Salvos fac servos tuos et ancíllas tuas.
℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A facie inimíci.

℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

(Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.)

Orémus.
Prótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis, et, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus redde secúros.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

℣. Spomeni se skupštine svoje.
℟. Koju si posjedovao od početka.

℣. Spasi sluge svoje i službenice svoje.
℟. Bože moj, koji se ufaju u tebe.

℣. Budi nam, Gospodine, jaka tvrđa.
℟. Protiv neprijatelja.

℣. Neka bude mir u snazi tvojoj.
℟. I obilje u tornjevima tvojim.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

(Ili ℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.)

Pomolimo se.
Zaštiti, Gospodine, sluge svoje zaklonima mira, i one koji se uzdaju u obranu Blažene Marije vazda Djevice, učini sigurnima od svih neprijatelja.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da mi koje pritišće teret naših grijeha, budemo uzdignuti zaštitom blaženoga Dominika priznavaoca tvojega, oca našega.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum Ordínis nostri exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da nas primjeri svetaca našega reda potaknu na bolji život; da nasljedujemo i djela onih čiji spomen obilježavamo.

Ineffábilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis quas pro his merémur erípias.

Milostivo nam ukaži, Gospodine, neizrecivo svoje milosrđe: da nas zajedno i od svih grijeha odriješiš, i od kazna, koje za njih zaslužujemo, izbaviš.

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, assequántur.

Pruži, Gospodine, slugama i službenicama svojim desnicu nebeske pomoći: da te svim srcem traže, i da ono što dostojno mole, postignu.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte.

Molimo, Gospodine, milostivo primi molitve Crkve svoje, da ti služi u sigurnoj slobodi, uništivši sve protivštine i zablude.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Bože, od koga su svete želje, pravi savjeti i pravedna djela, daj slugama svojim onaj mir koji svijet ne može dati, da i srca naša budu zapovijedima tvojim poslušna, i sadašnja vremena, bez straha od neprijatelja, po tvojoj zaštiti mirna. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

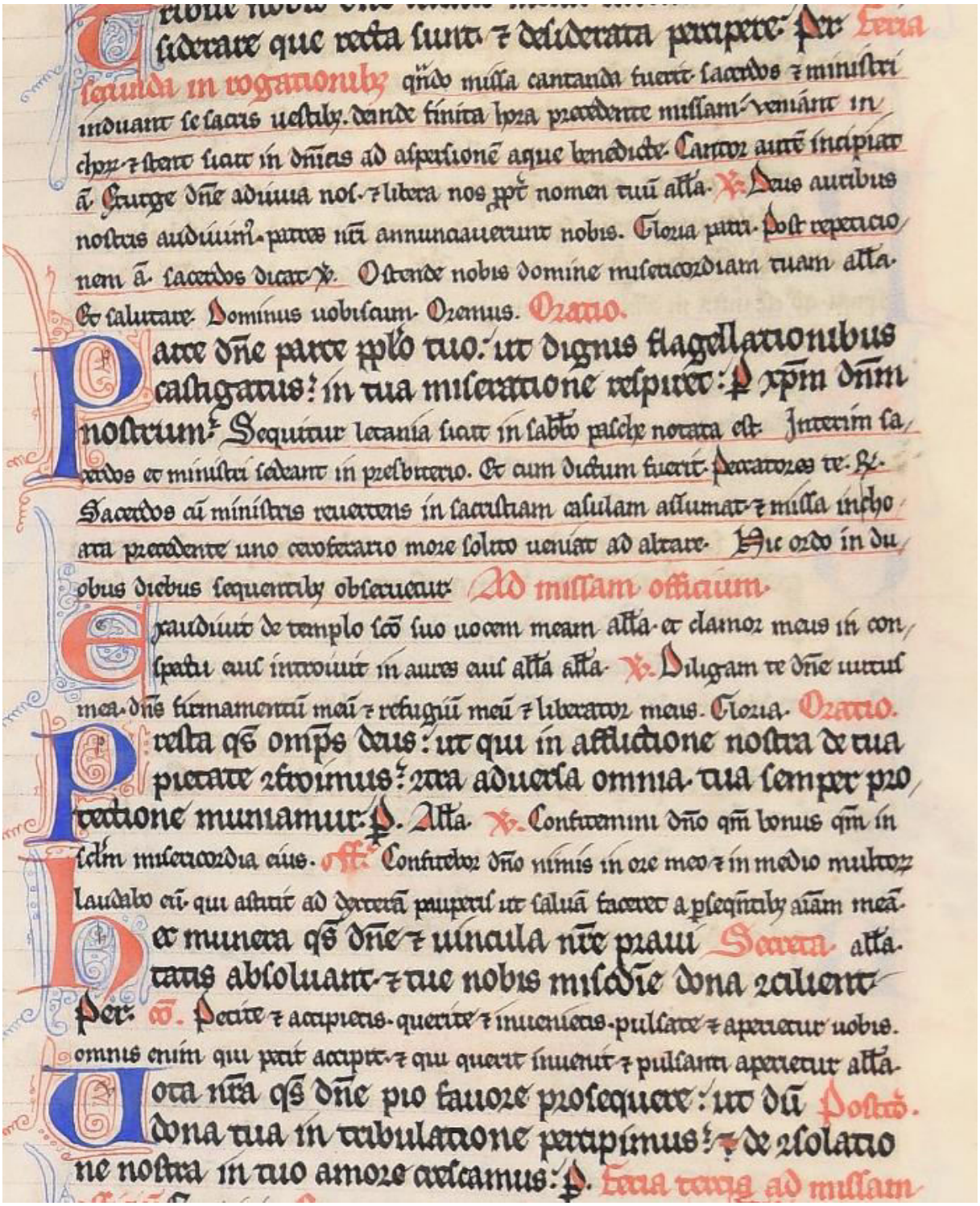

Misa ponedjeljka prosnih dana u Humbertovu kodeksu (Missale conventuale). Na početku stoje upute za pjevanje Litanija svih svetih, a zatim se navodi obrazac sv. mise.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS

Quando Missa cantanda fuerit, Sacerdos, et ministri induant se sacris vestibus sicut in ferialibus diebus. Et praecedentibus Acolytho sine cereo, et Subdiacono et Diacono deferente Missale (absque Dalmaticis) subsequatur Sacerdos sine Casula. Deinde finita Hora praecedente Missam, veniant ante gradus presbyterii, et stent sicut in Dominicis diebus ad aspersionem Aquae benedictae. Cantor autem incipiat

Antiph. Ps. 43 Exsúrge Dómine, ádjuva nos: et líbera nos propter nomen tuum, allelúia. ℣. Deus áuribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis. Glória Petri.

Post repetitionem Antiphonae, Sacerdos dicat

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúia.
Et Chorus ℟. Et salutáre tuum da nobis, allelúia.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Parce Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatiónibus castigátus; in tua miseratióne respíret: Per Christum.

PONEDJELJAK PROSNIH DANA

Kada treba pjevati misu, svećenik i poslužitelji odjenu se u sveto ruho kao na ferijalne dane. I naprijed hodaju akolit bez svijeće, i podđakon i đakon koji nosi misal (bez dalmatike), a nakon njih svećenik bez kazule. Zatim, nakon što završi čas koji prethodi misi, dođu ispred stepenica prezbiterija i stoje kao nedjeljom kod škropljenja blagoslovljenom vodom. Pjevač pak započne:

Ant. Ps 43 Ustani, Gospodine, pomozi nam: i izbavi nas radi imena svojega, aleluja. ℣. Bože, ušima svojim slušasmo: oci naši navijestiše nam.
Slava Ocu.

Nakon ponavljanja antifone, svećenik kaže:

℣. Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje, aleluja.
I kor ℟. I daj nam svoje spasenje, aleluja.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Oprosti, Gospodine, oprosti narodu svojemu: da prekoren dostojnim bičevima, odahne u tvojem smilovanju. Po Kristu.

Sequuntur Litaniae, p. 740. Interim (ubi Processio non fit) Sacerdos et ministri sedeant in presbyterio, et ibi simul ipsas voce submissa legant, Acolytho tenente Missale.

Finitis Litaniis a Choro dicatur Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie, eléison, et Sacerdos cum Ministris ad Altare revertens dicat Peter noster... Et ne nos..., Versiculos et sequentes Orationes, Choro respondente et stante versus altare. Psalmus vero dicatur ab utroque Choro alternatim. Choro stante versus Chorum.

Pater noster secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.

Slijede litanije, str. 740. U međuvremenu (gdje se ne održava procesija) svećenik i poslužitelji sjednu u prezbiteriju, i ondje zajedno tiho čitaju litanije, dok akolit drži misal.

Nakon što završe litanije, kor govori Gospodine, smiluj se. Kriste, smiluj se, a svećenik, vrativši se s poslužiteljima do oltara, govori Oče naš… I ne uvedi nas…, pa stihove i molitve koje slijede, dok kor odgovara i stoji okrenut prema oltaru. Psalam pak govore oba kora naizmjenično, tako da kor stoji okrenut prema koru.

Oče naš potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Psalam 69.

Bože, u pomoć mi priteci: * Gospodine, pohiti da mi pomogneš.

Neka se smetu i postide * koji traže dušu moju.
Neka se okrenu i zastide * koji mi hoće zlo.
Neka se odmah okrenu postiđeni * oni koji mi govore: Neka, neka.
Neka kliču i raduju se u tebi svi koji te traže, * i neka vazda govore: Neka se veliča Gospodin, koji ljube spasenje tvoje.
A ja sam siromah i ubog: * Bože, pomozi mi.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ti si pomoćnik moj i izbavitelj moj, * Gospodine, ne kasni.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda * i u vijeke vjekova. Amen.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti.
℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Nakon poroda, Djevice, ostala si neoskvrnjena.
℟. Bogorodice, zagovaraj nas.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Moli za nas, blaženi oče Dominiče.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli.
℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia.

℣. Mudrost svetih neka navješćuju narodi.
℟. I hvalu njihovu neka navješćuje Crkva.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab initio.

℣. Spomeni se skupštine svoje.
℟. Koju si posjedovao od početka.

℣. Salvos fac servos tuos et ancíllas tuas.
℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Spasi sluge svoje i službenice svoje.
℟. Bože moj, koji se ufaju u tebe.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A facie inimíci.

℣. Budi nam, Gospodine, jaka tvrđa.
℟. Protiv neprijatelja.

℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Neka bude mir u snazi tvojoj.
℟. I obilje u tornjevima tvojim.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Prótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis: et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes; a cunctis hóstibus redde secúros:

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur; beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur:

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam Sanctórum Ordínis nostri exémpla nos próvocent; quátenus, quorum memóriam ágimus étiam actus imitémur:

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur erípias:

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii; ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant assequántur:

℣. Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Zaštiti, Gospodine, sluge svoje zaklonima mira, i one koji se uzdaju u obranu Blažene Marije vazda Djevice, učini sigurnima od svih neprijatelja.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da mi koje pritišće teret naših grijeha, budemo uzdignuti zaštitom blaženoga Dominika priznavaoca tvojega, oca našega.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da nas primjeri svetaca našega reda potaknu na bolji život; da nasljedujemo i djela onih čiji spomen obilježavamo.

Milostivo nam ukaži, Gospodine, neizrecivo svoje milosrđe: da nas zajedno i od svih grijeha odriješiš, i od kazna, koje za njih zaslužujemo, izbaviš.

Pruži, Gospodine, slugama i službenicama svojim desnicu nebeske pomoći: da te svim srcem traže, i da ono što dostojno mole, postignu.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, preces placátus admítte; ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte:

Molimo, Gospodine, milostivo primi molitve Crkve svoje, da ti služi u sigurnoj slobodi, uništivši sve protivštine i zablude.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Bože, od koga su svete želje, pravi savjeti i pravedna djela, daj slugama svojim onaj mir koji svijet ne može dati, da i srca naša budu zapovijedima tvojim poslušna, i sadašnja vremena, bez straha od neprijatelja, po tvojoj zaštiti mirna. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Sacerdos cum ministris revertatur in sacristiam, et casulam assumat. Inchoata vero Missa, praecedente uno saltem Ceroferario, more solito veniat ad altare. Et hic ordo in duobus diebus sequentibus servetur.

Svećenik se s poslužiteljima vrati u sakristiju i uzme kazulu. Kada pak počne misa, uz predvođenje barem jednog svjećonoše, uobičajenim načinom dođe do oltara. I ovaj red treba se obdržavati sljedeća dva dana.

AD MISSAM

Officium

Ps. 17

Exaudívit de templo sancto suo vocem meam, allelúia: et clamor meus in conspectu ejus, introívit in aures ejus, allelúia, allelúia. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. Glória Patri.

KOD MISE

Oficij

Ps 17

Uslišao je iz svojega svetoga hrama glas moj. I vapaj je moj dopro do uha njegova, aleluja, aleluja. ℣. Ljubit ću te, Gospodine, jakosti moja. Gospodin je moja tvrđava, moje utočište i moj osloboditelj. Slava Ocu.

Oratio

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus; contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur: Per Dóminum.

Molitva

Podaj, molimo, svemogući Bože, da se mi, koji se u svojoj tjeskobi uzdamo u tvoju blagost, po tvojoj zaštiti uvijek obranimo od svih protivnosti. Po Gospodinu.

Secunda Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem; concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur. Si dicitur ultimo loco, terminatur Per eúmdem.

Druga molitva

Bože, koji si htio da tvoj Sin radi nas podnese drvo Križa, kako bi iz nas istjerao vlast neprijatelja; podaj nama svojim slugama da postignemo milost uskrsnuća.
Ako se govori na posljednjem mjestu, završava: Po istom.

Tertia Oratio

A cunctis nos, quæsumus Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto Domínico Patre nostro, et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus, et pacem; ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte: Per eúmdem.

Treća molitva

Od svih nas opasnosti duše i tijela, molimo, Gospodine, obrani: i po zagovoru blažene i slavne vazda Djevice Bogorodice Marije s blaženim Josipom, blaženim apostolima tvojim Petrom i Pavlom, i blaženim Dominikom ocem našim, i svim svetima, blago nam podari spasenje i mir; da uništivši sve protivštine i zablude, Crkva tvoja služi tebi u sigurnoj slobodi. Po istom.

Léctio Epístolæ
beáti Jacóbi Apóstoli.

Jac. 5

Caríssimi: Confitémini altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem ut salvémini: Multum

Čitanje Poslanice
bl. Jakova Apostola.

Jak 5

Predragi: Ispovijedajte svoje grijehe jedan drugomu i molite jedan za drugoga, da se spasite.

enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres et menses sex. Et rursum orávit: et cælum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum: scire debet quóniam qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitúdinem peccatórum.

Naime, mnogo može ustrajna molitva pravednika. Ilija je bio čovjek podvrgnut patnji kao i mi, i žarko je molio da ne pada kiša na zemlju, i nije padala kiša tri godine i šest mjeseci. I opet je molio, i nebo je dalo kišu, i zemlja je dala svoj plod. Braćo moja, ako tko među vama zastrani s pravog puta i netko ga obrati, treba znati da onaj koji obrati grešnika s njegova krivog puta, spasit će njegovu dušu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

Allelúia. ℣. Ps. 117 Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Non repetitur Allelúia.

Aleluja. ℣. Ps 117 Hvalite Gospodina jer je dobar: jer je dovijeka milosrđe njegovo.
Ne ponavlja se Aleluja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.
Luc. 11

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi, Amíce, cómmoda mihi tres panes, quóniam amícus meus venit de via ad me, et non hábeo quod ponam ante illum: et ille deíntus respóndens dicat, Noli mihi moléstus esse, jam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubíli, non possum súrgere, et dare tibi. Et si

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luki.
Lk 11

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: Tko od vas ima prijatelja i pođe k njemu o ponoći i reče mu: Prijatelju, posudi mi tri kruha, jer mi je prijatelj došao s puta i nemam što staviti preda nj. A on mu iznutra odgovori: Ne dosađuj mi! Vrata su već zatvorena, moja su djeca sa mnom u sobi, ne mogu ustati da ti dadnem. Ali, ako on ustraje kucajući, kažem vam, ako i ne ustane

ille perseveráverit pulsans: dico vobis, et si non dabit illi surgens eo quod amícus ejus sit, propter improbitátem tamen ejus surget, et dabit illi quotquot habet necessários. Et ego dico vobis: Pétite, et dábitur vobis: Quærite, et inveniétis: Pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim, qui petit, áccipit: et qui quærit, ínvenit: et pulsánti aperiétur. Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petíerit ovum: numquid pórriget illi scorpiónem? Si ergo vos, cum sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris: quanto magis Pater vester de cælo dabit Spíritum bonum peténtibus se?

da mu dade zato što mu je prijatelj, ustat će radi njegova navaljivanja i dat će mu koliko god treba. I ja vama kažem: Molite i dat će vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se. Jer svaki koji moli dobiva, koji traži nalazi, i koji kuca otvara mu se. Ako tko od vas zamoli oca za kruh, zar će mu dati kamen? Ili ribu, zar će mu umjesto ribe dati zmiju? Ili ako zamoli jaje, zar će mu dati štipavca? Ako dakle vi, iako zli, znate svoju djecu obdariti dobrim darovima, koliko će više vaš Otac s neba obdariti dobrim Duhom one koji ga mole.

Offertorium
Ps. 108

Confitébor Dómino nimis in ore meo, et in médio multórum laudábo eum: qui ástitit a dextris páuperis, ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam, alellúia.

Prikazna pjesma
Ps 108

Mnogo ću hvaliti Gospodina ustima svojim i usred mnoštva slavit ću ga, jer stade s desne strane siromahu, da bi spasio dušu moju od onih koji je progone, aleluja.

Secreta

Hæc múnera, quæsumus Dómine et víncula nostræ pravitátis absólvant, et tuæ nobis misericórdiæ dona concílient. Per Dóminum.

Tajna

Ovi prinosi, molimo, Gospodine, neka razriješe okove naše zlobe i donesu nam darove tvojega milosrđa. Po Gospodinu.

Secunda Secreta

Purífica nos miséricors Deus, ut Ecclésiæ tuæ preces, quæ tibi gratæ sunt, pia múnera deferéntes, fiant expiátis méntibus gratióres. Si dicitur ultimo loco, terminatur Per Dóminum.

Druga Tajna

Očisti nas, milosrdni Bože, da molitve tvoje Crkve, koje su ti mile, donoseći pobožne darove, postanu još milije raskajanim dušama. Ako se govori na posljednjem mjestu, završava: Po Gospodinu.

Tertia Secreta

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut per hujus sacraménti virtútem a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris, grátiam tríbuens in præsénti et glóriam in futúro. Per Dóminum.

Treća Tajna

Usliši nas, Bože, spasitelju naš: da nas po kreposti ovog sakramenta braniš od svih neprijatelja duše i tijela, podajući milost u sadašnjem vremenu i slavu u budućem vremenu. Po Gospodinu.

Communio

Luc. 11

Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis: omnis enim, qui petit, áccipit, et qui quærit, ínvenit, et pulsánti aperiétur, allelúia.

Pričesna pjesma

Lk 11

Molite i dat će vam se, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se. Svaki koji moli prima, i koji traži nalazi, i koji kuca otvara mu se, aleluja.

Postcommunio

Vota nostra, quæsumus Dómine, pio favóre proséquere: ut dum dona tua in tribulatióne percípimus; de consolatióne nostra in tuo amóre crescámus: Per Dóminum.

Popričesna

Želje naše, molimo, Gospodine, prati milom blagonaklonošću, da porastemo u tvojoj ljubavi dok u nevolji primamo tvoje darove. Po Gospodinu.

Secunda Postcommunio

Largíre sénsibus nostris omnípotens Deus: ut per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur; vitam nobis

Druga Popričesna

Podari našim osjetilima, svemogući Bože: da se po vremenitoj smrti tvojega Sina, koje svjedoče časna otajstva; pouzdajemo da si

te dedísse perpétuam confidámus. Si dicitur ultimo, terminatur Per eúmdem.

nam dao vječni život. Ako se govori na zadnjem mjestu, završava: Po istom.

Tertia Postcommunio

Mundet et múniat nos, quæsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblátum: et intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto Domínico Patre nostro, et ómnibus Sanctis; a cunctis nos reddat et perversitátibus expiátos, et adversitátibus expedítos: Per eúmdem Dóminum.

Treća Popričesna

Neka nas očisti i ojača, molimo, Gospodine, prineseni dar božanskog otajstva: i neka nas po zagovoru blažene Djevice Bogorodice Marije s blaženim Josipom, blaženim apostolima Petrom i Pavlom, i blaženim Dominikom, našim ocem, i svima svetima; učini okajanima od naših opačina i oslobođenima od protivština. Po istom Gospodinu.

Feria tertia Rogationum, Officium ut supra, Exaudívit, et cetera omnia sicut in praecedenti secunda Feria.

Utorak prosnih dana, oficij kao gore Exaudívit, i sve ostalo kao u prethodnom ponedjeljku.

Feria quarta non fit Missa de Rogationibus, sed sola Memoria in Missa Vigiliae concomitantis.

U srijedu se ne služi misa prosnih dana, nego se samo spominje u misi uočnice [blagdana Uzašašća Gospodnjega].

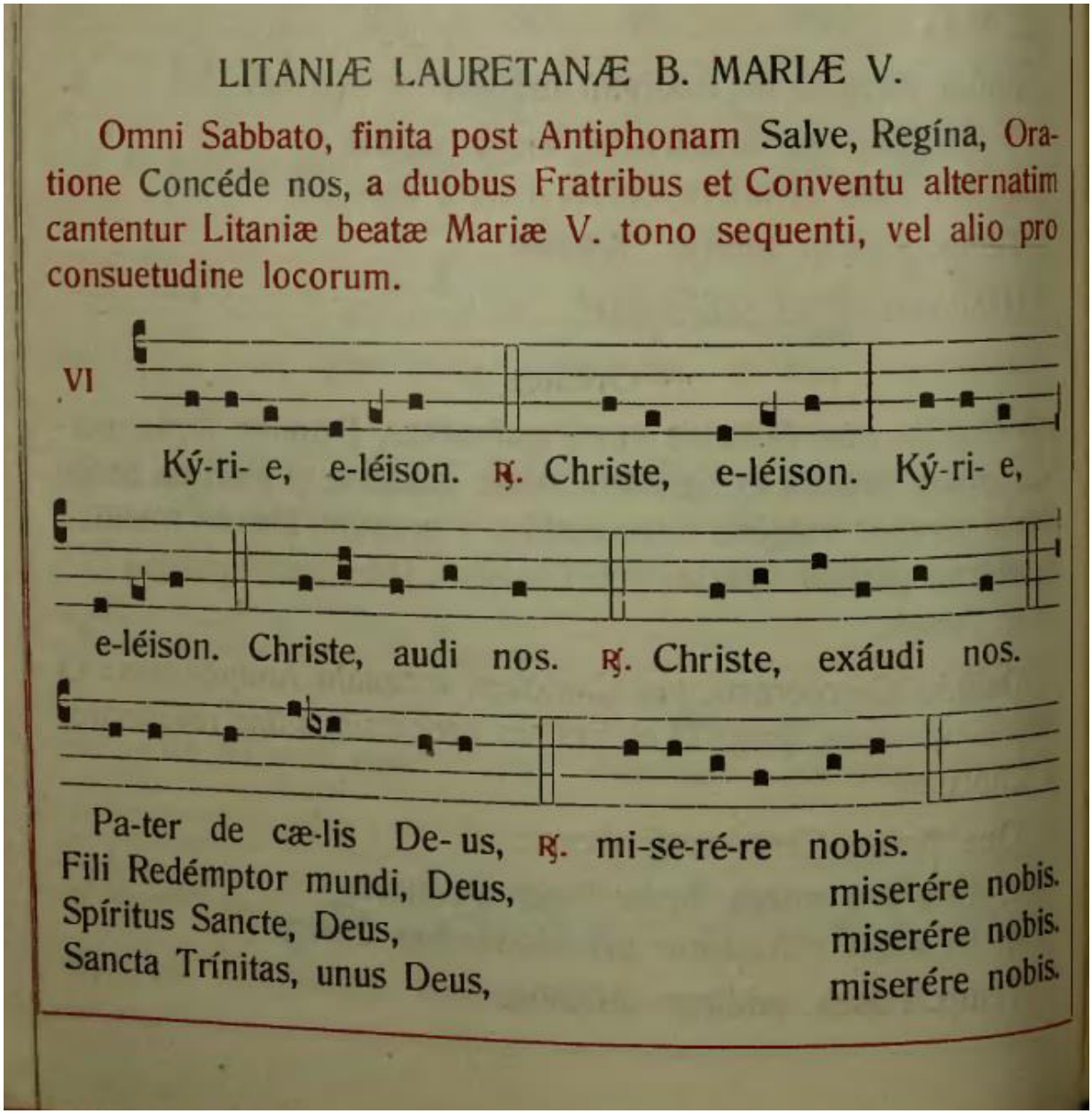

LITANIÆ LAURETANÆ B. MARIÆ V.

Omni Sabbato, finita post Antiphonam Salve, Regína, Oratione Concéde nos, a duobus Fratribus et Conventu alternatim cantentur Litaniæ beatæ Mariæ V. tono sequenti, vel alio pro consuetudine locorum.

VI

Ký-ri- e, e-léison. ℟. Christe, e-léison. Ký-ri- e,

e-léison. Christe, audi nos. ℟. Christe, exáudi nos.

Pa-ter de cæ-lis De- us, ℟. mi-se-ré-re nobis.
Fili Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Početak Litanija Blažene Djevice Marije u Procesionaru Reda propovjednika iz 1930. godine

LITANIJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Stari dominikanski običaj da se subotom navečer pjevaju Litanije Blažene Djevice Marije službeno je formaliziran na generalnom kapitulu u Bologni 1615. god., koji određuje:

> „Pro singulari autem ordinis nostri erga beatam Virginem eiusdem ordinis patronam devotione et ut pro innumeris ab eiusdem virginis manibus acceptis beneficiis aliquales gratias rependamus, et his praesertim calamitosissimis temporibus ordo noster ipsius patrocinio protegatur, cuius singulari favore ac beneficio partus est, volumus et ordinamus, ut in omnibus nostri ordinis conventibus, locis, domibus ac monasteriis monialium eiusdem Deiparae Virginis litaniae singulis diebus sabbathi, prout in multis nostri ordinis conventibus pie fieri consuevit, post *Salve Regina* decantentur...“ [121]
>
> („Zbog osobite pak pobožnosti našega reda prema Blaženoj Djevici, zaštitnici istog reda, i kako bismo iskazali barem neke zahvale za nebrojene povlastice primljene iz ruku iste Djevice, te kako bi posebno u ovim vrlo teškim vremenima naš red branila ona po čijoj je osobitoj naklonosti i dobročinstvu Red rođen, želimo i određujemo da se u svim konventima našega reda, mjestima, kućama i samostanima redovnica svake subote nakon *Salve Regina* pjevaju litanije iste Bogorodice Djevice, kao što se običava pobožno činiti u mnogim konventima našega Reda...“)

U procesionaru Reda propovjednika točno je propisano kako se pjevaju Litanije Blažene Djevice Marije. Litanije subotom završavaju s još jednim biserom dominikanskog obreda: prekrasnim stihovima proze *Inviolata*.

---

[121] *Acta Capitulorum Generalium*, ed. B. M. Reichert, Monumenta Ordinis Fratrum Praedicatorum Historica, tom. XI., Romae, 1902., str. 241.

U tim nadahnutim stihovima, dominikanci zanosno časte Majku Božju ističući njezinu bezgrješnost i čistoću („inviolata, intacta et casta“ – „neoskvrnjena, netaknuta i čista“), kao i njezinu ulogu u ljudskom spasenju, nazivajući je „blistavim vratima neba“ („fulgida caeli porta“). Zatim upućuju ponizne molitve Blaženoj Djevici Mariji da nam izmoli dar čistoće i oproštenje grijeha.

Bl. Hijacint Marija Cormier u predgovoru za dominikanski procesionar iz 1913. godine daje sljedeći poticaj svojoj subraći:

> „Quod totum Sabbatum Matri nostrae consecrare jam non possumus, hoc ipsum nos incitet ut Processionem serotinam ardentiore pietate, per modum aliquantillae compensationis agamus, exsultantibus animis Litanias et Prosam *Inviolata* canentes.“
>
> („Ova okolnost što više ne možemo posvetiti čitavu subotu našoj Majci, neka nas potakne da večernju procesiju izvršimo s gorljivijom pobožnošću, kao određenu naknadu, radosnih duša pjevajući litanije i prozu *Inviolata*.“)

U nastavku donosimo tekst Litanija Blažene Djevice Marije prema posljednjem izdanju Brevijara Reda propovjednika iz 1962. godine.

LITANIAE
Beatae Mariae Virginis

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.

Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Christi, ora pro nobis.
Mater divínæ grátiæ, ora pro nobis.
Mater puríssima, ora pro nobis.
Mater castíssima, ora pro nobis.
Mater invioláta, ora pro nobis.
Mater intemeráta, ora pro nobis.
Mater amábilis, ora pro nobis.

LITANIJE
Blažene Djevice Marije

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se.
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se.
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.

Sveta Marijo, moli za nas.
Sveta Bogorodice, moli za nas.
Sveta Djevo djevica, moli za nas.
Majko Kristova, moli za nas.
Majko Božje milosti, moli za nas.
Majko prebistra, moli za nas.
Majko prečista, moli za nas.
Majko neoskvrnjena, moli za nas.
Majko nepovrijeđena, moli za nas.
Majko ljubezna, moli za nas.

Mater admirábilis, ora pro nobis.	Majko divna, moli za nas.
Mater boni consílii, ora pro nobis.	Majko dobrog savjeta, moli za nas.
Mater Creatóris, ora pro nobis.	Majko Stvoriteljeva, moli za nas.
Mater Salvatóris, ora pro nobis.	Majko Spasiteljeva, moli za nas.
Virgo prudentíssima, ora pro nobis.	Djevice premudra, moli za nas.
Virgo veneránda, ora pro nobis.	Djevice časna, moli za nas.
Virgo praedicánda, ora pro nobis.	Djevice hvale dostojna, moli za nas.
Virgo potens, ora pro nobis.	Djevice moguća, moli za nas.
Virgo clemens, ora pro nobis.	Djevice milostiva, moli za nas.
Virgo fidélis, ora pro nobis.	Djevice vjerna, moli za nas.
Spéculum justítiæ, ora pro nobis.	Ogledalo pravde, moli za nas.
Sedes sapiéntiæ, ora pro nobis.	Prijestolje mudrosti, moli za nas.
Causa nostræ lætítiæ, ora pro nobis.	Uzroče naše radosti, moli za nas.
Vas spirituále, ora pro nobis.	Posudo duhovna, moli za nas.
Vas honorábile, ora pro nobis.	Posudo poštovana, moli za nas.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.	Posudo uzorna pobožnosti, moli za nas.
Rosa mýstica, ora pro nobis.	Ružo otajstvena, moli za nas.
Turris Davídica, ora pro nobis.	Tornju Davidov, moli za nas.
Turris ebúrnea, ora pro nobis.	Tornju bjelokosni, moli za nas.
Domus áurea, ora pro nobis.	Kućo zlatna, moli za nas.
Fœderis arca, ora pro nobis.	Škrinjo zavjetna, moli za nas.
Jánua cæli, ora pro nobis.	Vrata nebeska, moli za nas.
Stella matutína, ora pro nobis.	Zvijezdo jutarnja, moli za nas.
Salus infirmórum, ora pro nobis.	Zdravlje bolesnih, moli za nas.

Refúgium peccatórum, ora pro nobis.	Utočište grešnika, moli za nas.
Consolátrix afflictórum, ora pro nobis.	Utjeho žalosnih, moli za nas.
Auxílium Christianórum, ora pro nobis.	Pomoćnice kršćana, moli za nas.
Regína Angelórum, ora pro nobis.	Kraljice anđela, moli za nas.
Regína Patriarchárum, ora pro nobis.	Kraljice patrijarha, moli za nas.
Regína Prophetárum, ora pro nobis.	Kraljice proroka, moli za nas.
Regína Apostolórum, ora pro nobis.	Kraljice apostola, moli za nas.
Regína Mártyrum, ora pro nobis.	Kraljice mučenika, moli za nas.
Regína Confessórum, ora pro nobis.	Kraljice priznavalaca, moli za nas.
Regína Vírginum, ora pro nobis.	Kraljice djevica, moli za nas.
Regína Sanctórum ómnium, ora pro nobis.	Kraljice svih svetih, moli za nas.
Regína sine labe originále concépta, ora pro nobis.	Kraljice bez grijeha istočnoga začeta, moli za nas.
Regína in cælum assúmpta, ora pro nobis.	Kraljice na nebo uznesena, moli za nas.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.	Kraljice svete krunice, moli za nas.
Regína pacis, ora pro nobis.	Kraljice mira, moli za nas.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.	Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Moli za nas, sveta Bogorodice.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Orémus.
Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pomolimo se.
Dopusti nama, slugama svojim, molimo, Gospodine Bože, da se neprestano radujemo duševnom i tjelesnom zdravlju i da se slavnim zagovorom Blažene Marije vazda Djevice izbavimo od sadašnje žalosti i nauživamo vječne radosti. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Prosa B. Mariae Virginis
in sabbatis post litanias ejusdem dicenda

Dicto ter Agnus Dei sequitur:

Invioláta, intácta et casta es, María,
Quæ es effécta fúlgida cæli porta.
O mater alma Christi caríssima,
Súscipe pia laudum præcónia.

Proza Bl. Djevice Marije
koja se govori subotama nakon njezinih litanija

Nakon triput Agnus Dei, slijedi:

Neoskvrnjena, netaknuta i čista ti si, Marijo,
Koja si postala blistava vrata neba.
O majko blaga Kristova preljubljena,
Primi pobožne glasove hvala.

Nostra ut pura péctora sint et córpora,
Te nunc flágitant devóta corda et ora.
Tua per precáta dulcísona
Nobis concédas véniam per sæcula.
O benígna, quæ sola invioláta permansísti.
T. P. Allelúia.

Poterit etiam, tempore paschali, ubi usus obtinuerit, loco prosae Invioláta, dici sequens antiphona:

Regína cæli, lætáre, allelúia:
quia quem meruísti portáre, allelúia,
resurréxit, sicut dixit, allelúia.
Ora pro nobis Deum, allelúia.

Post prosam Invioláta, vel post ant. Regína cæli, dicitur:

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix. T. P. Allelúia.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

Orémus.

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infunde: ut qui Angelo nuntiánte Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per passiónem ejus et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Kako bi naša srca i tijela bila čista,
Tebe sada prose pobožna srca i usta.
Po tvojim slatkim molitvama
Udijeli nam oproštenje u svim vjekovima.
O dobrostiva, koja si jedina ostala neoskvrnjena.
T. P. Aleluja.

Može se također u uskrsno vrijeme, gdje postoji takav običaj, umjesto proze Invioláta, moliti sljedeća antifona:

Kraljice neba, raduj se, aleluja,
jer koga si bila dostojna nositi, aleluja,
uskrsnu, kako je rekao, aleluja.
Moli za nas Boga, aleluja.

Nakon proze Invioláta ili nakon ant. Regína cæli, govori se:

℣. Moli za nas, sveta Bogorodice. T. P. Aleluja.

℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih. T. P. Aleluja.

Pomolimo se.

Milost svoju, molimo, Gospodine, ulij u duše naše, da mi, koji smo po anđelovu navještenju spoznali utjelovljenje Krista, Sina tvojega, po muci njegovoj i križu k slavi uskrsnuća privedeni budemo. Po istom Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

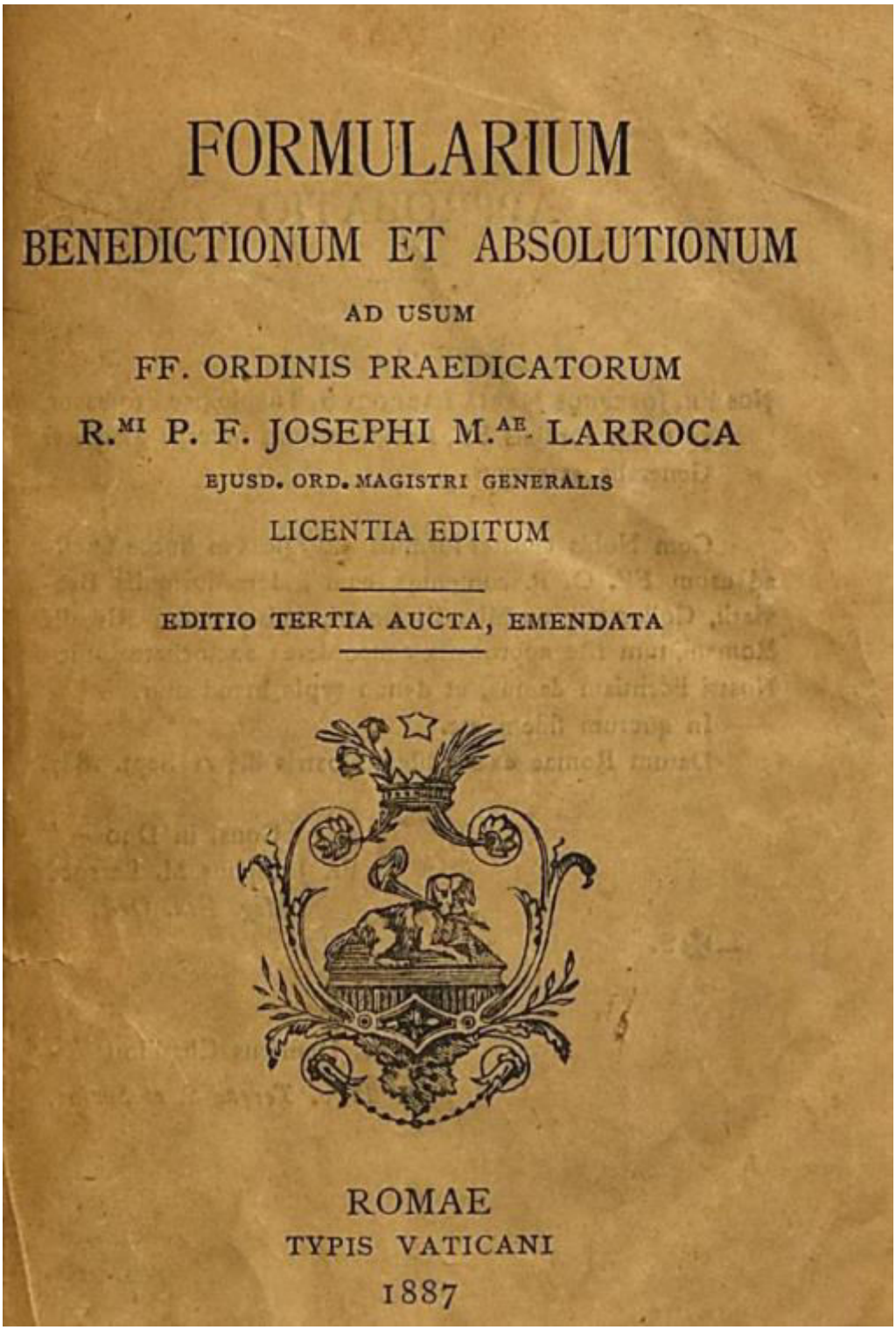

FORMULARIUM

BENEDICTIONUM ET ABSOLUTIONUM

AD USUM

FF. ORDINIS PRAEDICATORUM

R.MI P. F. JOSEPHI M.AE LARROCA

EJUSD. ORD. MAGISTRI GENERALIS

LICENTIA EDITUM

EDITIO TERTIA AUCTA, EMENDATA

ROMAE

TYPIS VATICANI

1887

Dominikanski formular blagoslova i odrješenja (Formularium benedictionum et absolutionum) tiskan u Rimu 1887. godine

BLAGOSLOVI

U liturgiji i pastoralnom radu, Crkva koristi brojne blagoslove, npr. blagoslov vode, blagoslov pepela na Čistu srijedu, blagoslov grla na blagdan sv. Blaža, blagoslov maslinovih grančica na Cvjetnu nedjelju, blagoslov ljiljana na blagdan sv. Antuna itd.

Iz Svetoga Pisma znamo da je Isus Krist blagoslivljao ljude. Dok je uzlazio na nebo, Krist je blagoslovio svoje apostole (Lk 24, 50). Za vrijeme svojeg javnog djelovanja, blagoslivljao je djecu koju su mu donosili (Mk 10, 16). No, Krist je blagoslivljao i hranu: kruh i ribu (Mt 14,19; Mk 6, 41; Mk 8, 7; Lk 9,16; Lk 24, 30). Gospodin je Crkvi dao vlast da može blagoslivljati i posvećivati.

Crkveni blagoslovi pripadaju široj skupini crkvenih čina koji se nazivaju *sakramentali* (*blagoslovine*). Blagoslovine su stvari ili obredi koje Crkva upotrebljava kako bi se po njihovoj molitvi postigli razni duhovni učinci, a nerijetko i vremenita dobra. Stoga, blagoslovinom se naziva i blagoslovljeni predmet (npr. blagoslovljena voda, medaljica, krunica…) i sam obred kojim se predmet blagoslivlja.

Dakle, blagoslovine su (vidljivi) sveti znakovi, slični sakramentima, kojima se označuju i molitvom Crkve postižu duhovni učinci. No, važno je naglasiti da se blagoslovine razlikuju od sakramenata. Naime, sakramente je ustanovio sam Isus Krist, dok je blagoslovine ustanovila Crkva. Sakramenti uzrokuju posvetnu milost ili njezino povećanje „ex opere operato“, dok blagoslovine uzrokuju samo djelatne milosti, kao i druge duhovne i vremenite pomoći po molitvi Crkve. Sakramenti imaju stalan i nepromjenjiv broj: sedam je svetih sakramenata koje je ustanovio Isus Krist. S druge strane, broj blagoslovina je promjenjiv i neodređen. Sakramenti su nužni za spasenje, a blagoslovine nisu nužne za spasenje. Ipak, blagoslovine su vrlo korisne u životu Crkve i svaki im vjernik treba iskazivati poštovanje.

Pobožnom upotrebom blagoslovina vjernik postaje spremniji za primanje milosti, uklanja zapreke koje stoje na putu milosti i tako dobiva mogućnost da se dobro pripravi za primanje svetih sakramenata.

U tom smislu, govori sv. Toma Akvinski (*Summa theologica*, III, q. 65, a. 1 ad 6um):

> „...aqua benedicta et aliae consecrationes non dicuntur sacramenta, quia non perducunt ad sacramenti effectum, qui est gratiae consecutio. Sed sunt dispositiones quaedam ad sacramenta, vel removendo prohibens, sicut aqua benedicta ordinatur contra insidias daemonum, et contra peccata venialia; vel idoneitatem quandam faciendo ad sacramenti perceptionem, sicut consecratur altare et vasa propter reverentiam Eucharistiae."
>
> („...blagoslovljena voda i druga posvećenja ne nazivaju se sakramentima, jer ne dovode do učinka sakramenata, to jest do postizanja milosti. Ali, one jesu određene priprave za sakramente, bilo tako što uklanjaju prepreke, kao što je blagoslovljena voda određena protiv zasjeda demona i protiv lakih grijeha; bilo tako što čine određenu prikladnost za primanje sakramenata, kao što se posvećuju oltari i posude radi poštovanja prema Euharistiji.")

U dominikanskim liturgijskim knjigama nalazimo brojne specifične blagoslove, koje je stoljećima koristio Red propovjednika. Obredi tih blagoslova čine prepoznatljiv dio dominikanske liturgijske baštine.

Poznat je primjer dominikanski blagoslov krunice. Treba spomenuti i blagoslove pojedinih drugih predmeta na čast dominikanskih svetaca, kao što je blagoslov medaljice ili pojasa sv. Tome Akvinskoga, blagoslov maslina na blagdan sv. Petra Mučenika i blagoslov vode sv. Vinka Fererskoga.

Zanimljivo je da su hrvatski dominikanci razvili i posebne običaje glede nekih blagoslova. Serafin Crijević u svojem djelu o povijesti dubrovačke dominikanske kongregacije (*Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*) iz 1728. godine opisuje običaj dubrovačkih do-

minikanaca koji na uočnicu blagdana sv. Petra Mučenika blagoslivljaju perunike umjesto maslina:

> „Itaque in divi Petri martyris pervigilio non jam oleae ramusculi, sicut ubique gentium in coenobiis nostris fieri mos est, sed irides benedicuntur. Herbae genus est foliis gladii figuram referentibus, flore violaceo, radice odorata pharmacopolis atque botanicae professoribus notissimam. Ita benedictas solent nonnulli in suis campis plantare adeoque cum radicibus benedicuntur, sicut etiam aqua quae ea die invocato divi patrocinio benedicitur eosdem campos conspergunt, amuletum contra tempestates potentissimum.“ [122]
>
> („Stoga, na uočnicu svetog Petra Mučenika, blagoslivljaju se ne više maslinove grančice kao što je običaj po svim narodima u našim samostanima, nego perunike. To je vrsta biljke koja ima sabljaste listove, a ljubičast cvijet, mirisav korijen dobro poznat travarima i botaničarima. Tako blagoslovljene [perunike] neki običavaju posaditi na svojim poljima i zato se blagoslivljaju zajedno s korijenjem, kao što se i voda, koja se toga dana blagoslivlja uz prizivanje svečeve zaštite, škropi po istim poljima: najsnažnija zaštita protiv oluja.“)

Crijević razlog zašto se blagoslivljaju perunike vidi u okolnostima mučeništva sv. Petra:

> „Ferunt autem divum martyrem Como in via campestri Mediolanum redeuntem inter irides gladio a sicariis percussum obiisse…“
>
> („Pričaju pak da je sveti mučenik, vraćajući se poljskim putem iz Coma u Milano, umro među perunikama, udaren mačem od ubojica…“)

---

[122] Seraphinus Maria Cerva, *Monumenta Congregationis sancti Dominici de Ragusio*, ur. R. Seferović, HAZU, Zagreb-Dubrovnik, str. 283.

Crijević izražava čuđenje nad činjenicom da se ova predaja zadržala samo kod dubrovačkih dominikanaca:

> „…quod si verum est, consuetudo irides benedicendi inde et merito quidem profecta esse videtur, sed mirum quod Ragusinis tantum fratribus ea res innotuerit, vel omnibus praeter Ragusinos memoria exciderit.“
>
> („…ako je to istina, onda izgleda da je običaj blagoslivljanja perunika odatle s pravom potekao, ali začuđuje da je ovo poznato samo dubrovačkoj braći, ili da je iščezlo iz sjećanja svima osim Dubrovčanima.“)

Ipak, čuvanje tog običaja pokazuje kako su stari dubrovački dominikanci cijenili blagoslove vezane uz blagdane svetaca Reda propovjeda. Taj primjer može biti poticaj i suvremenom naraštaju da otkrije bogatstvo dominikanskih blagoslova.

Zbirka dominikanskih blagoslova može se pronaći u posebnoj liturgijskoj knjizi *Formularium benedictionum et absolutionum* (*Formular blagoslova i odrješenja*). Blagoslovi koji su blisko povezani s liturgijom (npr. blagoslov pepela na Čistu srijedu) nalaze se u misalu. Pojedini blagoslovi vezani uz blagdane dominikanskih svetaca tiskani su i u dodatku na kraju brevijara kako bi svećeniku uvijek bili pri ruci.

U nastavku donosimo tekst blagoslova pepela i obred pepeljenja na Čistu srijedu prema Misalu Reda propovjednika iz 1939. godine, kao i sam tekst sv. mise na Čistu srijedu. Nakon toga, donosimo posebne dominikanske blagoslove (blagoslov krunice, blagoslov svijeća i ruža bratovštine sv. Ružarija, blagoslov pojasa i medaljica na čast sv. Tome Akvinskoga i dr.) prema posljednjem izdanju Brevijara Reda propovjednika iz 1962. godine.

Obred blagoslova hrane posebno je izdvojen na str. 807. – 822. zajedno s molitvama prije i poslije jela.

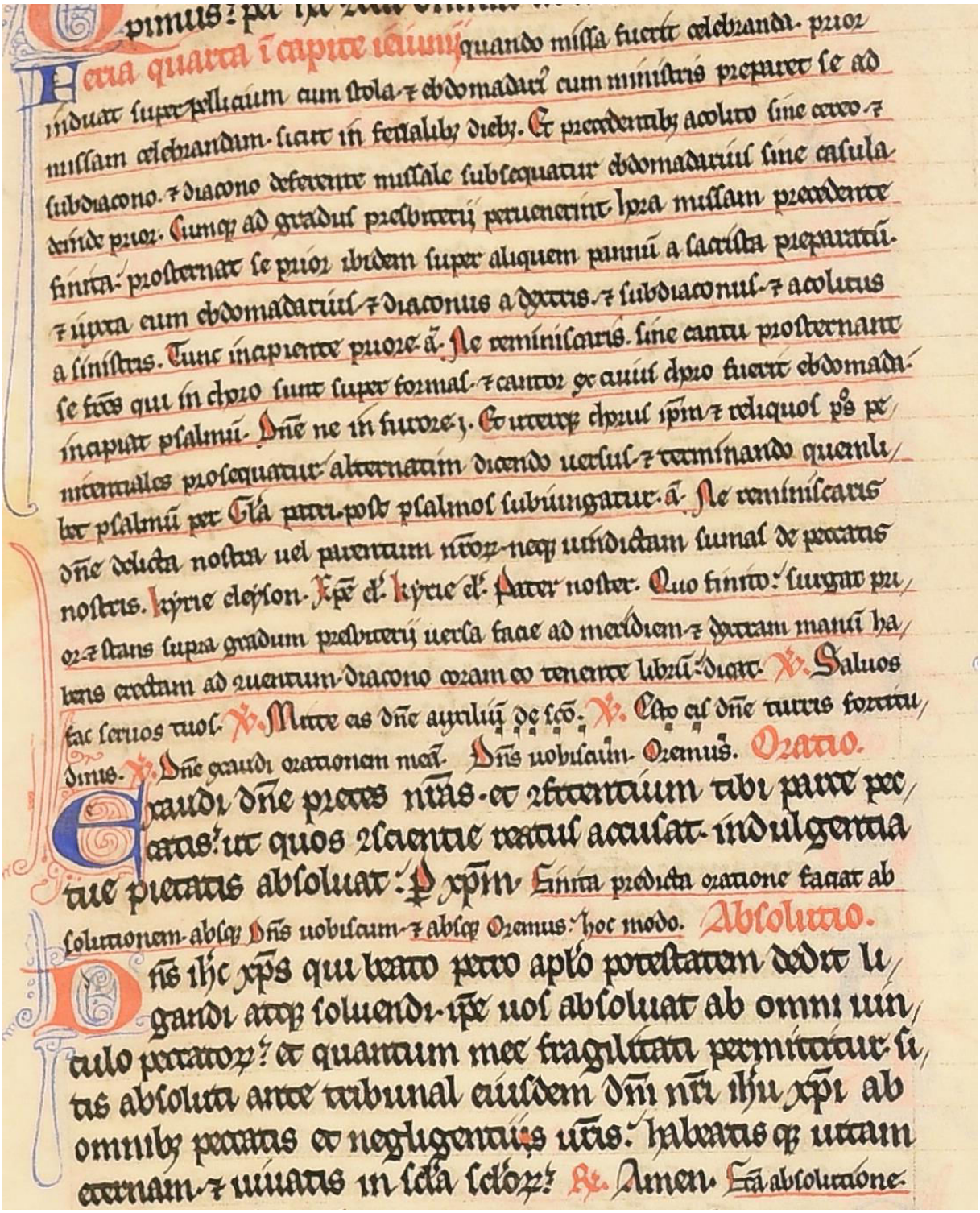

Početak rubrika za obrede Čiste srijede u Humbertovu kodeksu (Missale conventuale). Vidimo upute za moljenje sedam pokorničkih psalama i odrješenje, koje prethodi obredu blagoslova pepela.

BLAGOSLOV PEPELA NA ČISTU SRIJEDU

Quando Missa fuerit celebranda, Prior induat superpelliceum cum stola, et Hebdomadarius cum ministris praeparet se ad Missam celebrandam, sicut in ferialibus diebus. Et praecedentibus Acolytho sine cereo, et Subdiacono, et Diacono deferente Missale, subsequatur Hebdomadarius sine casula, deinde Prior.

Kada treba slaviti misu, prior odjene superpelicej sa štolom, a hebdomadar se s poslužiteljima pripravi za slavljenje mise kao na ferijalne dane. I naprijed hodaju akolit bez svijeće, i podđakon i đakon koji nosi misal, slijedi hebdomadar bez kazule, a zatim prior.

Cumque ad gradus presbyterii pervenerint, Hora Missam praecedente finita, prosternant se, Prior ibidem super aliquem pannum ibi a Sacrista praeparatum, et juxta eum Hebdomadarius et Diaconus a dextris, et Subdiaconus et Acolythus a sinistris.

Kada dođu do stepenica prezbiterija, nakon što je završio čas koji prethodi misi, prostru se: prior na istom mjestu na neko platno koje je ondje pripravio sakristan, a pokraj njega hebdomadar i đakon na desnoj strani, a podđakon i akolit na lijevoj strani.

Tunc incipiente Priore Antiphonam Ne reminiscáris, sine cantu, prosternant se fratres, qui in choro sunt, super formas: et Cantor, ex cujus Choro fuerit Hebdomada, incipiat Psalmum Dómine ne in furóre tuo. Et uterque Chorus ipsum, et reliquos Psalmos poenitentiales prosequantur, alternatim dicendo Versus, et terminando quemlibet Psalmum per Glória Patri. Post omnes Psalmos subjungatur a toto Choro

Tada prior započne antifonu Ne reminiscáris bez pjevanja, a braća, koja su u koru, prostru se *super formas*; i pjevač čiji je kor zadužen za taj tjedan, započne psalam Dómine, ne in furóre tuo. I oba kora nastave taj psalam i ostale pokorničke psalme [str. 727.], naizmjenično govoreći stihove, a svaki psalam završe s Glória Patri. Nakon što završe svi psalmi, cijeli kor doda:

Antiphona Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel parántum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Deinde dicitur: Kýrie eléson. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. Quo finito, surgat Prior, et stans supra gradus presbyterii, versa facie ad meridiem, et dexteram manum erectam habens ad Conventum, sive populum, Diacono coram eo tenente librum, dicat:

Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Quae sequuntur, dicat eo modo, quo dicuntur Orationes ad Horas.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi Dómine preces nostras, et confiténtium tibi parce peccátis; ut quos consciéntiæ reátus accúsat, indulgéntia tuæ pietátis absólvat: Per Christum Dómi-

Antifona Ne spominji se, Gospodine, prestupaka naših ni prestupaka naših otaca, i ne osvećuj se grijesima našim.

Zatim se govori: Gospodine, smiluj se. Kriste, smiluj se. Gospodine, smiluj se. Oče naš. Nakon što to završi, prior ustane i stojeći na stepenicama prezbiterija, okrenuvši lice prema jugu i držeći ispruženu ruku prema konventu ili narodu, dok đakon pred njim drži knjigu, kaže:

I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Spasi sluge svoje.
℟. Bože moj, koji se ufaju u tebe.

℣. Pošalji im, Gospodine, pomoć iz svetišta.
℟. I brani ih sa Siona.

℣. Budi im, Gospodine, jaka tvrđa.
℟. Protiv neprijatelja.

℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Ono što slijedi, govori na način kako se govore molitve kod časova.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Usliši, Gospodine, naše molitve, i oprosti grijehe onih koji ti se ispovijedaju, da oni koje optužuje krivica savjesti, odriješi milostivost tvoje blagosti. Po Kristu Gospodi-

num nostrum. ℟. Amen.

Finita praedicta Oratione, faciat absolutionem absque Dóminus vobíscum, et absque Orémus, hoc modo

Dóminus Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo suo potestátem dedit ligándi atque solvéndi, ipse vos asólvat ab omni vínculo delictórum; et quantum meæ fragilitáti permíttitur, sitis absolúti ante tribúnal ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi ab ómnibus peccátis et negligéntiis vestris: habeatísque vitam ætérnam, et vivátis in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Facta absolutione, surgant omnes, et qui in choro sunt, stent versis vultibus ad altare, usque ad finem benedictionis Cinerum (et hoc idem observetur in benedictione Ramorum, et Candelarum).

Subdiaconus vero accipiens cineres a Sacrista praeparatos, teneat illos ad dexteram Prioris; et Diaconus librum ante eum; Acolythus vero aquam benedictam, et aspersorium: et Prior stans ante gradus presbyterii verso vultu ad altare, cineres benedicat, eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas.

nu našemu. ℟. Amen.

Nakon što završi spomenutu molitvu, podijeli odrješenje bez riječi Gospodin s vama i bez Pomolimo se, na ovaj način

Gospodin Isus Krist, koji je blaženom Petru, apostolu svojemu, dao vlast da veže i odrješuje, neka vas on odriješi od svake sveze grijeha; i koliko je dopušteno mojoj slabosti, budite odriješeni pred sudom istoga Gospodina našega Isusa Krista od svih grijeha i nemarnosti vaših: i imajte život vječni i živite u vijeke vjekova.
℟. Amen.

Nakon odrješenja svi ustanu, i oni koji su u koru stoje okrenutih lica prema oltaru sve do završetka blagoslova pepela (a ovo se isto treba obdržavati u blagoslovu grančica i svijeća).

Podđakon pak uzevši pepeo koji je pripravio sakristan, treba ga držati zdesna prioru, i đakon pred njim drži knjigu, a akolit blagoslovljenu vodu i škropilo. I prior stojeći pred stepenicama prezbiterija okrenuta lica prema oltaru, blagoslivlja pepeo na onaj način kako se govore molitve kod časova.

BENEDICTIO CINERUM

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus, qui miseréris ómnium, et nihil odísti eórum, quæ fecísti: dissímulans peccáta hóminum propter pœniténtiam, qui étiam súbvenis in necessitáte laborántibus; bene✠dícere, et sanctificáre dignáre hos cíneres, quos causa humilitátis, et sanctæ religiónis, ad emundánda nostra delícta, super cápita nostra ferre constituísti more Ninivitárum: et da per invocatiónem tui nóminis, ut omnes, qui eos, ad deprecándam misericórdiam tuam, super sua cápita túlerint, a te mereántur ómnium delictórum suórum véniam accípere; et hódie sic jejúnia inchoáre sancta: ut in die Resurrectiónis, purificátis méntibus, ad sanctum mereántur accédere Pascha; et in futúro perpétuam percípere glóriam: Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Finita benedictione cinerum, aspergat eos aqua benedicta, et cantetur sequens

BLAGOSLOV PEPELA

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Svemogući vječni Bože, koji se smiluješ svima i ne mrziš ništa od onoga što si stvorio, koji ne gledaš na grijehe ljudi radi pokore, koji također pomažeš onima koji trpe u nevoljama; udostoj se blago✠sloviti i posvetiti ovaj pepeo, koji si iz razloga poniznosti i svetog bogoštovlja, radi očišćenja naših grijeha, odredio da se pospe na naše glave, po običaju Ninivljana, i daj da po prizivanju tvojeg imena svi koji su ga primili na svoje glave, kako bi izmolili tvoje milosrđe, zasluže primiti od tebe oproštenje svih svojih grijeha, i da danas tako započnu svete postove, kako bi na dan Uskrsnuća zaslužili očišćenih duša pristupiti svetoj Pashi i u budućnosti primiti vječnu slavu. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Nakon završetka blagoslova pepela, poškropi ga blagoslovljenom vodom, i pjeva se sljedeća:

Antiphona Exáudi nos Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice nos Dómine. ℣. Ps. 68 Salvum me fac Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Cum sequentibus Versibus ejusdem Psalmi, quotquot sunt necessarii. Et repetatur Antiphona Exáudi nos Dómine, post quemlibet Versum. Post ultimum autem Versum, qui dicendus est, dicatur Glória Patri, et repetatur iterum Antiphona praedicta. Deinde dicatur

Antiphona Joel. 2 Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, et Levitæ miníst ri Dómini: et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne claudas ora clamantium ad te Dómine.

Antiphona Immutémur hábitu, in cínere, et cilício: jejunémus, et plorémus ante Dóminum: quia multum miséricors est, dimíttere peccáta nostra, Deus noster.

Postquam vero Prior cineres asperserit aqua benedicta, accedens ad gradus presbyterii, flexis genibus recipiat cineres ab Hebdomadario stante super gradus: qui etiam, impositis cineribus, asperget eum aqua benedicta.

Antifona Usliši nas, Gospodine, jer je blago milosrđe tvoje: po velikom smilovanju svojem pogledaj nas, Gospodine. ℣. Ps 68 Spasi me, Gospodine: jer dođoše vode sve do duše moje.

Sa sljedećim stihovima istoga psalma, koliko god bude potrebno. I ponovi se antifona Exáudi nos, Dómine, nakon svakog stiha. A nakon zadnjeg stiha, koji treba izreći, govori se Glória Patri, i opet se ponovi spomenuta antifona. Potom se govori:

Antifona Joel 2 Između trijema i žrtvenika neka plaču svećenici i leviti, službenici Gospodnji, i neka govore: Oprosti, Gospodine, oprosti puku svojemu: i ne zatvaraj usta onih, koji vapiju tebi, Gospodine.

Antifona Promijenimo življenje, u pepelu i kostrijeti: postimo i plačimo pred Gospodinom: jer je vrlo milosrdan da nam otpusti grijehe naše, Bog naš.

Nakon što prior poškropi pepeo blagoslovljenom vodom, pristupi stepenicama oltara i klečeći primi pepeo od hebdomadara koji stoji na stepenicama: koji ga također, nakon posipanja pepelom, treba poškropiti blagoslovljenom vodom.

Deinde surgat Prior, et stet supra gradus praedictos, versus ad Chorum, et a dextris ejus Subdiaconus cum cineribus, et Diaconus cum libro; a sinistris vero Hebdomadarius, et juxta illum Acolythus cum aqua benedicta.

Zatim ustane prior i stane na spomenute stepenice, okrenut prema koru, a na njegovoj desnoj strani stoji podđakon s pepelom i đakon s knjigom, a na lijevoj hebdomadar i pokraj njega akolit s blagoslovljenom vodom.

Et venientibus fratribus eo ordine, quo itur ad Communionem, incipiendo a majoribus, et genua flectentibus, Prior cineres singulis imponat, incipiens ab Hebdomadario, quem etiam asperget aqua benedicta, et deinde a minitris. Hebdomadarius vero, postquam cineres receperit, tenens aspersorium, singulos, cineribus super eos impositis, aspergat aqua benedicta.

I kada braća priđu, onim redom kojim se ide na pričest, počevši od starijih, i kleknu [na oba koljena], prior pospe pepeo na svakog pojedinačno, počevši od hebdomadara, kojega također poškropi blagoslovljenom vodom, a zatim poslužitelje. A hebdomadar, nakon što primi pepeo, držeći škropilo, svakoga od njih nakon pepeljenja poškropi blagoslovljenom vodom.

Cineres autem ponendi sunt in modum cruci super caput; et dum imponuntur, dicatur:

Memento quia cinis es, et in cínerem revertéris.

Pepeo pak treba posipati na glavu u obliku križa, i dok se posipa, kaže se:

Sjeti se, čovječe, da si pepeo i da ćeš se u pepeo vratiti.

Finita cinerum impositione, Prior, verso vultu ad altare, Hebdomadario, et Subdiacono, et Acolytho similiter versis, Diacono coram eo tenente librum, dicat mediocri voce:

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.

Nakon što završi pepeljenje, prior okrenut prema oltaru – a hebdomadar, i podđakon, i akolit slično su okrenuti – dok đakon pred njim drži knjigu, govori osrednjim glasom:

℣. Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje.
℟. I daj nam svoje spasenje.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Concéde nobis Dómine præsídia milítiæ christiánæ sanctis inchoáre jejúniis; ut contra spiritáles nequítias pugnatúri, continéntiæ muniámur auxíliis: Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Hac Oratione finita, Prior et Hebdomadarius cum ministris redeant ad sacristiam eo ordine, quo venerunt. Et Hebdomadarius accipiens casulam, inchoata a Choro Missa, procedat ad altare cum ministris more solito, (absque Dalmaticis). Prior vero, deposita stola, et superpelliceo, resumat vestes suas.

AD MISSAM

Officium
Sap. 11

Miseréris ómnium Dómine et nihil odísti eórum, quæ fecísti: dissímulans peccáta hóminum propter pœniténtiam, et parcens illis: quia tu es Dóminus Deus noster. ℣. Ps. 56 Miserére mei Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. Glória Patri.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Dopusti nam, Gospodine, da svetim postom započnemo spasonosno kršćansko vojevanje: da se mi, koji se trebamo boriti protiv duhovnih zloća, oboružamo pomoću uzdržljivosti. Po Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Nakon što završi ovu molitvu, prior i hebdomadar s poslužiteljima vrate se u sakristiju onim redom kojim su došli. I hebdomadar uzevši kazulu, nakon što kor započne misu, pođe k oltaru s poslužiteljima na uobičajen način (bez dalmatika). A prior, svukavši štolu i superpelicej, odjene svoje ruho.

KOD MISE

Oficij
Mudr 11

Svima se smiluješ, Gospodine, i ne mrziš ništa od onoga što si stvorio. Ne gledaš na grijehe ljudi, radi pokore, i praštaš im, jer ti si Gospodin Bog naš. ℣. Ps 56 Smiluj mi se, Bože, smiluj mi se: jer se u tebe uzdaje duša moja. Slava Ocu.

Dóminus vobíscum. Orémus. Flectámus génua. Leváte.

Dicatur Flectámus génua, et Leváte, quotidie in Quadragesima in Missa de tempore: exceptis Dominicis, et die Cenae, et Sabbato Paschae: extra vero Quadragesimam nunquam dicatur. (Ad praedicta verba Sacerdos, extra Missam solemnem, utrumque genu flectat, et si Missa sit lecta, Minister respondeat Leváte.)

Oratio

Præsta Dómine fidélibus tuis: ut jejuniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant; et secúra devotióne percúrrant: Per Dóminum.

Léctio Joélis Prophétæ.

Joël. 2

Hæc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: quia benígnus et misericors est, pátiens et multæ misericórdiæ, et præstábilis super malítia. Quis scit si convertátur, et ignóscat, et relínquat post se benedictiónem, sacrifícium et libámen Dómino Deo vestro? Cánite tuba in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congre-

Gospodin s vama. Pomolimo se. Prignimo koljena. Ustanite.

Tijekom korizme svakodnevno se govori Prignimo koljena i Ustanite u misama *de tempore*, osim nedjeljama, te na Veliki četvrtak i Veliku subotu. No, izvan korizmenog vremena ovo se nikada se ne govori. (Na spomenute riječi, svećenik klekne na oba koljena, izvan svečane mise, a ako je tiha misa, poslužitelj odgovori Ustanite.)

Molitva

Podaj, Gospodine, svojim vjernicima da časne svetkovine posta i započnu prikladnom pobožnošću i da ih s postojanom odanošću dovrše. Po Gospodinu.

Čitanje proroka Joela.

Joel 2

Ovo govori Gospodin: Obratite se k meni svim svojim srcem u postu, i u plaču, i u naricanju. I razderite svoja srca, a ne svoje haljine, i obratite se Gospodinu Bogu svojemu, jer on je dobrostiv i milosrdan, strpljiv i velika milosrđa, i spreman oprostiti zloće. Tko zna hoće li se obratiti i oprostiti, i ostaviti za sobom blagoslov, žrtvu i prinos Gospodinu Bogu vašemu? Oglasite trublju na Sionu, posvetite post, pozovite skup, okupite narod, posvetite zbor, saberite starce, okupite

gáte pópulum, sanctificáte ecclésiam, coadunáte senes, congregáte parvulos, et sugéntes úbera: Egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum et altare plorábunt sacerdótes minístri Dómini: et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis, Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit pópulo suo: Ecce ego mittam vobis fruméntum, et vinum, et óleum, et replebímini eis: et non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus. Dicit Dóminus omnípotens.

djecu i dojenčad. Neka zaručnik iziđe iz svoje sobe i zaručnica iz svoje odaje. Između trijema i žrtvenika neka plaču svećenici, službenici Gospodnji, i neka govore: Oprosti, Gospodine, oprosti narodu svojemu: i ne prepusti svoju baštinu sramoti, da nad njom vladaju pogani. Zašto da se govori među narodima: Gdje je Bog njihov? Gospodin je revnovao za zemlju svoju i oprostio narodu svojemu. I Gospodin je odgovorio i rekao narodu svojemu: Evo, ja ću vam poslati žito, i vino, i ulje, i nasitit ćete se njima, i neću vas više predati na sramotu narodima. Govori Gospodin svemogući.

℟. Ps. 56 Miserére mei Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Misit de cælo, et liberávit me: dedit in oppróbrium conculcántes me.

℟. Ps 56 Smiluj mi se, Bože, smiluj mi se: jer se u tebe uzda duša moja. ℣. Poslao je pomoć s neba i spasio me: predao je sramoti one koji me gaze.

Tractus
Ps. 102

Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Ps. 78 Dómine ne memíneris iniquitátum nostrarum antiquarum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. ℣. *Hic genuflectitur:* ADJUVA NOS DEUS

Zavlaka
Ps 102

Gospodine, ne učini nam prema našim grijesima, i ne uzvrati nam prema našim bezakonjima. ℣. Ps 78 Gospodine, ne sjećaj se naših starih bezakonja: neka nas brzo preteknu milosrđa tvoja, jer smo postali vrlo bijedni. ℣. *Ovdje se klekne* POMOZI NAM, BOŽE SPASITELJU NAŠ: i radi slave

SALUTARIS NOSTER: et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

imena svojega, Gospodine, izbavi nas: i budi samilostan s našim grijesima radi imena svojega.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 6

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ tristes. Extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunántes. Amen, dico vobis, quia recepérunt mercédem suam. Tu autem, cum jejúnas, unge caput tuum, et fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo, qui est in abscóndito: Et Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi. Nolíte thesaurizáre vobis thesáuros in terra: ubi ærúgo, et tínea demólitur: et ubi fures effódiunt, et furántur. Thesaurizáte autem vobis thesáuros in cælo: ubi neque ærúgo, neque tínea demólitur, et ubi fures non effódiunt, nec furántur. Ubi enim est thesáurus tuus, ibi est et cor tuum.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt 6

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: Kad postite, nemojte biti žalosni kao licemjeri. Izobličuju svoja lica da se pokažu pred ljudima kako poste. Zaista, kažem vam da su oni već primili svoju plaću. A kad ti postiš, namaži svoju glavu i operi svoje lice, da ljudi ne vide kako postiš, nego Otac tvoj koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti. Ne skupljajte sebi blago na zemlji: gdje ga izgriza moljac i rđa, i gdje ga kradljivci potkapaju i kradu. Nego skupljajte sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrizaju i gdje kradljivci ne potkapaju niti kradu. Naime, gdje ti je blago, ondje ti je i srce.

Offertorium

Ps. 29

Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me: Dómine clamávi ad te, et sanásti me.

Prikazna pjesma

Ps 29

Veličat ću te, Gospodine, jer si me primio, i nisi dao da se neprijatelji moji raduju pobjedi nada mnom. Gospodine, zavapio sam k tebi i ozdravio si me.

Secreta

Fac nos, quæsumus Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári, quibus ipsíus venerábilis sacraménti celebrámus exórdium. Per Dóminum.

Tajna

Podaj, molimo, Gospodine, da se dostojno pripravimo za prinos ovih darova kojima slavimo početak ovoga otajstvenog vremena. Po Gospodinu.

Praefatio de Quadragesima

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre: Nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui corporáli jejúnio vítia cómprimis, mentem élevas, virtútem largíris et præmia: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes: Cæli, cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant: Cum quibus et nostras voces ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Haec Praefatio dicatur quotidie, etiam in Totis Duplicibus, (nisi sit festum habens propriam) usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Korizmeno predslovlje

Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svagdje zahvaljujemo tebi Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože: koji tjelesnim postom suzbijaš opačine, uzdižeš dušu, daješ krepost i nagrade po Kristu Gospodinu našemu. Po njemu tvoje veličanstvo hvale anđeli, klanjaju se gospodstva i dršću vlasti. Nebesa i nebeske sile i blaženi serafini zajedničkim klicanjem slave. Molimo da s njima primiš i naše glasove dok govorimo poniznim hvalospjevom:

Ovo predslovlje govori se svakodnevno, pa i u potpuno dvostrukim blagdanima (osim ako je riječ o blagdanu koji ima vlastito predslovlje), sve do Nedjelje Muke isključivo.

Communio

Ps. 1

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum suum in témpore suo.

Pričesna pjesma

Ps 1

Tko bude razmatrao danju i noću o Gospodnjem zakonu, dat će plod svoj u pravo vrijeme.

Postcommunio

Percépta nobis, Dómine, præbeant sacraménta subsídium: ut tibi grata sint nostra jejúnia; et nobis proficiant ad medélam: Per Dóminum.

Dicto ultimo Per Dóminum, et responso Amen, dicat Sacerdos immediate:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio super populum

Inclinántes se, Dómine, majestáti tuæ propitiátus inténde: ut qui divíno múnere sunt refécti; cæléstibus semper nutriántur auxíliis: Per Dóminum.

Humiliáte cápita vestra Deo dicatur semper, quando Flectámus génua dicitur, excepto Sabbato Quatuor Temporum, et die Parasceves.

Popričesna

Primljena otajstva, Gospodine, neka nam pruže pomoć: kako bi ti naš post bio ugodan i nama poslužio kao lijek. Po Gospodinu.

Nakon što kaže posljednji Per Dóminum, i nakon odgovora Amen, svećenik odmah govori:

Pomolimo se. Prignite svoje glave Bogu.

Molitva nad narodom

Pogledaj, Gospodine, milostivo one koji se prigibaju pred tvojim veličanstvom: da se oni koji su okrijepljeni božanskim darom, uvijek hrane nebeskim pomoćima. Po Gospodinu.

Prignite svoje glave Bogu govori se uvijek kada se govori Prignimo koljena, osim na kvatrenu subotu i Veliki petak.

Patre, & Spíritu ſancto Deus vnus viuit, & regnat in ſécula ſeculórum. Amen.

BENEDICTIONES VARIÆ, quæ ſemper cum ſtola dici debent à Sacerdote, excepta benedictione Itinerantium.

Benedictiones autem hic non poſitæ in Miſſali requirantur.

BENEDICTIO

Ad quæcumque volueris.

℣. Adiutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Dóminus vobíſcum, &c. O rémus.

BEne ✠ dic Dómine creatúram iſtam N. vt ſit remédium ſalutáre géneri humáno, per inuocatiónem tui ſancti nóminis, vt quicúmque eâ vſi fúerint, córporis ſanitátem, & ánimæ tutélam accípiant. Per.

BENEDICTIO

Veſtimentorum Fratrum, & Sororum.

℣. Adiutórium noſtrum, &c.
℣. Dóminus vobíſcum, &c.
O rémus.

DOmine Ieſu Chriſte, qui tégimen noſtræ mortalitátis indúere dignátus es: obſecrámus imménſæ largitátis tuæ abundántiam, vt hoc genus veſtimentórum, quod ſancti Patres ad innocéntiæ, & humilitátis indícium ferre ſanxérunt: ita bene ✠ dícere dignéris, vt qui hoc vſus fúerit, te indúere mereátur Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

Aſpergantur aquâ benedictâ.

BENEDICTIO

Roſariorum.

℣. Adiutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum, &c. ℣. Dómine exáudi, &c. ℟. Et clamor meus, &c. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

O rémus.

OMnípotens, & miſéricors Deus, qui propter exímiā charitátem tuam, quâ dilexíſti nos, Fílium tuum vnigénitum Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum de cœlis in terram deſcéndere, & de Beatíſſimæ Vírginis Maríæ Dóminæ noſtræ útero ſacratíſſimo, Angelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluiſſti, vt nos eríperes de poteſtáte diáboli: obſecrámus imménſam eleméntiam tuam, vt hæc ſigna Roſárij in honórem, & laudem eiúſdem Genitrícis Fílij tui ab Eccléſia tua fidéli dicáta, benedícas ✠ & ſanctífices, eíſque tantam infúndas virtútem Spíritus ſancti, vt quicúmque horum quódlibet ſecum portáuerit, atque in domo ſua reuerénter tenúerit, & in eis ad te ſecúndùm eiúſdem ſanctæ Societátis inſtitúta, diuína contemplándo myſtéria deuótè oráuerit, ſalúbri, & perſeuerânti deuotióne abúndet, ſitque conſors, & párticeps ómnium gratiárum, priuilegiórum, & Indulgentiárum, quæ eidem Societáti per ſanctam Sedem Apoſtólicam concéſſa fuérunt; ab omni hoſte viſibili, & inuiſibili, ſem-

Obrasci raznih blagoslova u Brevijaru Reda propovjednika iz 1714. g.

RAZNI BLAGOSLOVI

Benedictio Rosariorum

Sacerdos stolam albam deferens dicit:
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glóriose a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli: obsecrámus imménsam clementiam tuam ut hæc signa (vel hoc signum) Rosárii in honórem et laudem ejúsdem Genetrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta (vel dicátum), bene✠dícas et sancti✠fíces, eísque (vel eíque) tantam infúndas virtútem Spíritus ✠ Sancti, ut quicúmque ho-

Blagoslov krunica

Svećenik noseći bijelu štolu kaže:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Svemogući i milosrdni Bože, koji si radi osobite svoje ljubavi, kojom si nas ljubio, htio da tvoj Jedinorođeni Sin, Gospodin naš Isus Krist, siđe s nebesa na zemlju i po anđelovu navještenju uzme tijelo iz presvetog krila preblažene Djevice Marije Gospodarice naše, i da podnese križ i smrt, i treći dan slavno uskrsne od mrtvih, kako bi nas izbavio od đavolske vlasti: molimo tvoju neizmjernu blagost da blago✠sloviš i po✠svetiš ove znakove (ili ovaj znak) Ružarija, koje je tvoja vjerna Crkva namijenila na čast i hvalu te iste Majke Sina tvojega, i da izliješ na njih (ili na nj) toliku krepost Duha ✠ Svetoga, da svatko tko bilo koji od njih bude uza se nosio i časno ga u svojoj kući držao

rum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis (vel eo) ad te, secúndum hujus sanctæ Societátis institúta, divína contemplándo mystéria, devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum et Indulgentiárum, quæ eídem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa beatíssima Vírgine María Dei Genetríce tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

i njima (ili njime) se po uredbama ovog svetog društva, razmatrajući božanska otajstva, tebi pobožno molio, obiluje spasonosnom i ustrajnom pobožnošću, i da bude zajedničar i dionik svih milosti, povlastica i oprosta, koje je tom društvu podijelila sveta Apostolska Stolica, da se na ovom svijetu vazda i svagdje izbavi od svakoga vidljivog i nevidljivog neprijatelja, a na smrti svojoj zasluži da ga sama preblažena Djevica Bogorodica Marija preda tebi punog dobrih djela. Po istom Gospodinu našemu Isusu Kristu, Sinu tvojemu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu istoga Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vjekova.
℟. Amen.

Neka se poškrope blagoslovljenom vodom.

Formula brevior

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mortis et resurrectiónis ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, bene✠dicátur et sancti✠ficétur hæc sacratíssimi Rosárii coróna: in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Kraća formula

Na hvalu i slavu Bogorodice Djevice Marije, na spomen otajstava života, smrti i uskrsnuća istoga Gospodina našega Isusa Krista, neka bude blago✠slovljena i po✠svećena ova krunica presvetoga Ružarija. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Si fuerint plures coronae dicatur in plurali:

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mortis et resurrectiónis ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, bene✠dicántur et sancti✠ficéntur hæc sacratíssimi Rosárii corónæ: in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Stola et aqua benedicta adhiberi possunt ad libitum.

Ako je više krunica, govori se u množini:

Na hvalu i slavu Bogorodice Djevice Marije, na spomen otajstava života, smrti i uskrsnuća istoga Gospodina našega Isusa Krista, neka budu blago✠slovljene i po✠svećene ove krunice presvetoga Ružarija. U ime Oca ✠ i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Štola i blagoslovljena voda mogu se upotrijebiti po volji.

Benedictio candelarum societatis sacratissimi Rosarii

Sacerdos stolam deferens dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Dómine Jesu Christe, lux vera, qui illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum, effúnde per intercessiónem beátæ Vírginis Maríæ Matris tuæ et per quíndecim ejus Rosárii mystéria bene✠dictiónem tuam super hos céreos et candélas, et sanctífica eas lúmine tuæ grátiæ:

Blagoslov svijeća društva presvetog Ružarija

Svećenik noseći štolu govori:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Gospodine Isuse Kriste, prava svjetlosti, koji prosvjetljuješ svakog čovjeka, koji dolazi na ovaj svijet, po zagovoru blažene Djevice Marije Majke tvoje i po petnaest otajstva njezina Ružarija izlij svoj blago✠slov na ove voštanice i svijeće i po✠sveti ih svjetlom svoje milosti, i podaj

et concéde propítius ut sicut hæc luminária igne visíbili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras; ita corda nostra, invisíbili igne ac Spíritus ✠ Sancti splendóre illustráta, ómnium vitiórum cæcitáte cáreant: ut puro mentis óculo cérnere semper possímus quæ tibi sunt plácita, et nostræ salúti utília, quátenus, post hujus sæculi caliginósa discrímina, ad lucem indeficiéntem perveníre mereámur: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

milostivo da poput ovih svijeća, koje zapaljene vidljivim ognjem tjeraju noćne tmine, tako i srca naša prosvijetljena nevidljivim ognjem i sjajem Duha ✠ Svetoga budu bez i jedne opake sljepoće, da možemo čistim duševnim okom vazda razabirati ono što je tebi ugodno i za naše spasenje korisno, te nakon mračnih pogibli ovoga svijeta zaslužimo doći k neugasivoj svjetlosti: Koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova.
℟. Amen.

Neka se poškrope blagoslovljenom vodom.

Benedictio rosarum sacratissimi Rosarii

Sacerdos stolam deferens dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Deus, creátor et conservátor géneris humáni, dator grátiæ spirituális, et largítor ætérnæ salútis, benedictióne tua sancta béne✠dic has rosas quas pro

Blagoslov ruža društva presvetog Ružarija

Svećenik noseći štolu govori:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Bože, stvoritelju i uzdržavatelju ljudskoga roda, darivatelju duhovne milosti i djelitelju vječnoga spasenja, blago✠slovi svojim svetim blagoslovom ove ruže,

grátiis tibi exsolvéndis cum devotióne ac veneratióne beátæ semperque Vírginis Maríæ ejusque Rosárii hódie tibi præsentámus, et pétimus benedíci: et infúnde eis per virtútem sanctæ Cru✠cis benedictiónem cæléstem, qui eas ad odóris suavitátem et repelléndas infirmitátes humáno úsui tribuísti; talémque signáculo sanctæ Cru✠cis benedictiónem accípiant, ut quibuscúmque in infirmitátibus appósitæ fúerint, seu qui eas in dómibus suis portáverint, ab infirmitáte sanéntur; discédant diáboli, contremíscant et fúgiant pávidi cum suis minístris de habitatiónibus illis, nec ámplius tibi serviéntes inquietáre præsúmant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

koje danas prikazujemo tebi u zahvalu, ujedno štujući i časteći Blaženu vazda Djevicu Mariju i njezin Ružarij, i za koje molimo da budu blagoslovljene. Izlij na njih po kreposti svetoga Kri✠ža nebeski blagoslov: ti koji si ih dao na upotrebu ljudima za slatki miris i odbijanje bolesti; i neka po znamenju svetoga Kri✠ža dobiju takav blagoslov, da svi na koje se stave u bolestima, ili koji ih budu ponijeli u svoje kuće, ozdrave od bolesti. Neka odstupe đavli, neka zadršću i pobjegnu prestrašeni sa svojim službenicima iz tih stanova, i neka se ne usude više uznemiravati tvoje sluge. Po Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Neka se poškrope blagoslovljenom vodom.

Benedictio vestimentorum Fratrum et Sororum

Sacerdos stolam deferens dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Blagoslov odjeće braće i sestara

Svećenik noseći štolu govori:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Orémus.
Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene✠dícere dignéris, ut, qui hoc usus (vel quæ hoc usa) fúerit, te indúere mereátur Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

Pomolimo se.
Gospodine Isuse Kriste, koji si se udostojao zaodjenuti ruhom naše smrtnosti, smjerno molimo neizmjerno obilje tvoje darežljivosti da se ovu vrstu odjeće, koju su sveti oci odredili da se nosi u znak nevinosti i poniznosti, udostojiš tako blago✠sloviti, da onaj koji je bude koristio (ili ona koja je bude koristila), zavrijedi odjenuti tebe Krista Gospodina našega. ℟. Amen.

Neka se poškrope blagoslovljenom vodom.

Benedictio cingulorum vel numismatum in honorem S. Thomae Aquinatis

Sacerdos stolam albam deferens dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecrámus imménsam cleméntiam tuam: ut sicut ministério Angelórum sanctum Thomam

Blagoslov pojasa ili medaljica na čast sv. Tome Akvinskog

Svećenik, noseći bijelu štolu, govori:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga, ljubitelju i čuvaru čistoće, molimo neizmjernu tvoju blagost: da kao što si po službi svojeg anđela opasao svetoga

Aquinátem cíngulo castitátis cíngere, et a labe córporis et ánimæ præserváre fecísti, ita ad honórem et glóriam ejus bene✠dícere et sancti✠ficáre dignéris cíngula (vel numísmata) ista: ut quicúmque ipsa circa renes reverénter portáverit ac tenúerit, (vel ipsa secum reverénter gestáverit ac tenúerit), ab omni immundítia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo per manus sanctórum Angelórum tibi digne præsentári mereátur: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

Si unum tantum fuerit cingulum vel numisma, dicatur numero singulari.

Tomu Akvinskog pojasom čistoće, i očuvao ga od tjelesne i duševne ljage, tako se njemu na čast i slavu dostoj blago✠sloviti i po✠svetiti ove pojase (ili medaljice), da se svaki koji ih bude časno nosio i držao oko bokova (ili ih bude s poštovanjem nosio i držao), očisti od svake tjelesne i duševne nečistoće i zasluži, da ga na njegovu odlasku ruke svetih anđela tebi dostojno prikažu. Koji s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. ℟. Amen.

Neka se poškrope blagoslovljenom vodom.

Ako je samo jedan pojas ili medaljica, neka se govori u jednini.

viéntes inquietáre praesúmant. Per Christum.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO

Aquae cum Reliquiis S. Petri Mart. Ord. Praed.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DEUS, qui ad salútem humáni géneris, máxima quaeque sacraménta in aquárum substántia condidísti, adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic aquae, quod beáti Petri Mártyris tui virtúte consignámus, virtútem tuae bene✠ dictiónis infúnde : ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui, sit fidélibus tuis in remédium salutáre, daemones ab eis ejíciens, morbos ac infirmitátes córporis et ánimae repéllens : et praesta, ut quicúmque eam súmpserint, vel ea aspérsi fúerint, ab omni adversitáte ánimae et córporis liberéntur, et utriúsque hóminis recípiant sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

IMMENSAM cleméntiam tuam, omnípotens aetérne Deus, humíliter implorámus : ut hos fidéles tuos, ad relíquias beáti Petri Mártyris devóte accedéntes, et ejus suffrágia postulántes, tua ineffábili virtúte bene dícere dignéris : ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui ab omni aegritúdine mentis et córporis liberáti, tuáque hic et ubíque misericórdia custodíti, et grátia salváti, post hujus quoque viae ac vitae cursum, ad aetérna mereántur gáudia pervenire. Per Christum. ℟. Amen.

BENEDICTIO

Olivarum, in festo S. Petri Martyris Ord. Praedic.

℣. Adjutórium nostrum. etc.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne✠dic olívas istas supplicatiónibus nostris: et infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctae Cru✠cis, et per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictiónem caeléstem, qui eas ad repellendas ténebras humáno géneri tribuísti : talémque benedictiónem signáculo sanctae Cru✠cis accípiant, ut in quibuscúmque locis pósitae fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi, cum ómnibus minístris suis, de locis vel habitatiónibus illis: non ibi nóceant fúlmina, et tempestátes; non fructus terrae consúmat, aut depérdat ulla intempéries eleménti; nihílque inquiétet, aut moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo : Qui vivis. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

Blagoslov vode i maslina na blagdan sv. Petra Mučenika u Brevijaru Reda propovjednika iz 1894. godine

Benedictio aquae cum reliquiis S. Petri Martyris

Sacerdos stolam rubram deferens dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti, adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic aquæ, quod beáti Petri Mártyris tui virtúte consignámus, virtútem tuæ bene✠dictiónis infúnde: ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui, sit fidélibus tuis in remédium salutáre, dæmones ab eis eíciens, morbos ac infirmitátes córporis et ánimæ repéllens: et præsta, ut quicúmque eam súmpserint, vel ea aspersi fúerint, ab omni adversitáte ánimæ et córporis liberéntur, et utriúsque hóminis recípiant sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Blagoslov vode moćima sv. Petra Mučenika

Svećenik, noseći crvenu štolu, govori:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Bože, koji si na spasenje ljudskome rodu upravo najveće tajne postavio u sućanstvo vode, milostivo pristani na naše zazive i izlij krepost svojega blago✠slova u ovo počelo vode, koje znamenujemo krepošću blaženoga Petra mučenika tvojega, da posredovanjem toga istoga tvojeg mučenika bude vjernicima spasonosni lijek, tjerajući od njih đavle, odgoneći tjelesne i duševne bolesti i nemoći. Podaj da svi, koji je uzmu ili se njom poškrope, budu izbavljeni od svake duševne i tjelesne protivštine i dobiju ljudsko ozdravljenje jednog i drugog. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Orémus.
Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus: ut hos fidéles tuos, ad relíquias beáti Petri Mártyris devóte accedéntes, et ejus suffrágia postulántes, tua ineffábili virtúte bene✠dícere dignéris: ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui ab omni ægritúdine méntis et córporis liberáti, tuáque hic et ubíque misericórdia custodíti, et grátia salváti, post hujus quoque viæ et vitæ cursum, ad ætérna mereántur gáudia perveníre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pomolimo se.
Neizmjernu blagost tvoju, svemogući vječni Bože, smjerno molimo, dostoj se svojom neizrecivom krepošću blago✠sloviti svoje vjernike, koji pobožno pristupaju k moćima blaženoga Petra mučenika i traže njegov zagovor, da se posredovanjem toga istoga mučenika tvojega izbave od svake duševne i tjelesne bolesti te čuvani ovdje i svagdje tvojim milosrđem i spašeni milošću, zasluže iza utrke ovoga puta i života doći u vječnu radost. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Benedictio olivarum in festo S. Petri Martyris

Sacerdos stolam deferens dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne✠dic olívas istas supplicatiónibus nostris: et infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru✠cis, et per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictionem cæléstem, qui eas ad repel-

Blagoslov maslina na blagdan sv. Petra Mučenika

Svećenik noseći štolu govori:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga, blago✠slovi po našim molbama ove masline: i izlij na njih, Gospodine, koji si ih podao ljudskom rodu da odagnaju tmine, krepošću svetoga Kri✠ža i po zagovoru blaženoga

léndas ténebras humáno géneri tribuísti: talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru✠cis accípiant, ut in quibuscúmque locis pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi, cum ómnibus minístris suis, de locis vel habitatiónibus illis: non ibi nóceant fúlmina, et tempestátes; non fructus terræ consúmat aut depérdat ulla intempéries elémenti; nihilque inquiétet aut moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

Petra Mučenika, nebeski blagoslov: i neka znamenom svetoga Kri✠ža prime takav blagoslov, da u svakom mjestu, gdje budu postavljene, odstupe knezovi tame i pobjegnu prestravljeni sa svim svojim službenicima iz onih mjesta ili stanova; neka ondje ne škode munje i oluje; neka plodove zemlje ne uništi ili upropasti nikakva nepogoda; i neka ništa ne uznemiruje ili dosađuje onima koji služe tebi svemogućemu Bogu: Koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova.
℟. Amen.

Neka se poškrope blagoslovljenom vodom.

Benedictio palmarum vel aliorum ramorum in festo S. Petri Martyris

Sacerdos stolam deferens dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne✠dic hos árborum ramos supplicatiónibus nostris: et

Blagoslov palma ili drugih grančica na blagdan sv. Petra Mučenika

Svećenik noseći štolu kaže:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga, blago✠slovi po našim molbama ove grane drve-

infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru✠cis, et per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictiónem cæléstem, qui triumphatúrus de hoste géneris humáni, per manus puerórum palmas et árborum ramos in honórem tuum adhibéri voluísti: talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru✠cis accípiant, ut in quibuscúmque locis áliquid ex eis pósitum fúerit, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, ac fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis de locis, vel habitatiónibus illis: non ibi nóceant fúlmina et tempestátes; non frúctus terræ consúmat aut depérdat ulla intempéries eleménti, nihílque inquiétet aut moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

ća: i izlij na njih, Gospodine, krepošću svetoga Kri✠ža, i po zagovoru blaženoga Petra Mučenika, nebeski blagoslov. Ti si, pošavši da slavno pobijediš neprijatelja ljudskog roda, htio da tebi u čast djeca nose u rukama palme i grančice drveća: i neka znamenom svetoga Kri✠ža prime takav blagoslov, da u svakom mjestu, gdje budu postavljene, odstupe knezovi tame i pobjegnu prestravljeni sa svim svojim službenicima iz onih mjesta ili stanova; neka ondje ne škode munje i oluje; neka plodove zemlje ne uništi ili upropasti nikakva nepogoda; i neka ništa ne uznemiruje ili dosađuje onima koji služe tebi svemogućemu Bogu: Koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova.
℟. Amen.

Neka se poškrope blagoslovljenom vodom.

BENEDICTIO AQUAE

S. Vincentii Ferrerii pro infirmis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit caelum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in saeculum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus. etc.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

MAJESTATEM tuam, Dómine, súpplices exorámus, ut qui in desérto erémi petram benedixísti, ut bis a virga Móysi percússa, aquae ex ea largíssime egrederéntur, et géminam illam percussiónem sacraméntum passiónis, et duo ligna crucis significáre voluísti, tua quoque benignitáte et cleméntia, per ejúsdem sanctae crucis mystérium, aquam istam larga benedictióne sanctí ✠ fices, ut omnis infírmus qui de ea bíberit, vel ex ea aspérsus fúerit, séntiat statim salutárem tuae benedictiónis effféctum. Per Christum.

BENEDICO hanc aquam in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, qui hoc ad usum humánum gratum creávit eleméntum, ut sit sórdium lavácrum córporis et ánimae mira omnipoténtia elevátum; potum sitiéntibus tríbuat, refrigérium sit aestuántibus, via et sémita navigántibus; et qui in aqua et per aquam in mundi univérsi submersióne sacraméntum novae legis praesignávit, cum octo ánimas salvávit in arca super eam ambulánte, apértis cataráctis caeli, plúere fecit eam quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus super terram, hanc aquam bene ✠ dícat et sanctí ✠ ficet, ut ad sui sancti Nóminis, et sancti Vincéntii invocatiónem aegrótum sanet, consólidet infírmum, dejéctum érigat, immúndum purífícet, ac peténti ab eo salútem poténter restítuat. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

Tangens Sacerdos vas aquae Reliquia vel imagine sancti Vincentii, dicat :

Orémus.

ADESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris, et eleménto huic aquae méritis sancti Vincéntii, cujus Relíquia (vel imágine) tángitur, virtúte tuae iterátae bene ✠ dictiónis infúnde, ut bibénti fiat potus ad salútem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

Quatuor cruces in hac Oratione praesignatae fieri debent cum Reliquia vel imagine. Sacerdos dicat Antiphonam :

Adsit nobis propítius in hujus vitae véspere, ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

Blagoslov vode sv. Vinka Fererskog u Brevijaru iz 1894. godine

Benedictio aquae s. Vincentii Ferrerii pro infirmis

Sacerdos stolam deferens dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus ut qui in desérto erémi petram benedixísti, ut bis a virga Móysi percússa, aquæ ex ea largíssime egrederéntur, et géminam illam percussiónem sacraméntum Passiónis et duo ligna Crucis significáre voluísti, tua quoque benignitáte et cleméntia per ejúsdem sanctæ Crucis mystérium, aquam istam larga bene✠dictióne sanctífices, ut omnis infírmus, qui de ea bíberit, vel ex ea aspérsus fúerit, séntiat statim salutárem tuæ benedictiónis efféctum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Blagoslov vode sv. Vinka Fererskog za bolesnike

Svećenik noseći štolu kaže:

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

℣. Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno.
℟. Od sada i dovijeka.

℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.
Gospodine, ti si u samotnoj pustinji blagoslovio stijenu, kako bi na dvostruki udarac Mojsijeva štapa potekla iz nje preobilna voda, a tim si dvama udarcima htio označiti otajstvo Muke i dva drveta Križa: veličanstvo tvoje smjerno molimo da posvetiš također svojom dobrostivošću i blagošću po tajni toga istog svetoga Križa obilatim blago✠slovom ovu vodu, da svaki bolesnik, koji od nje pije ili njom bude poškropljen, osjeti odmah spasonosni plod tvojega blagoslova. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Benedíco hanc aquam in nómine Dei Pa✠tris omnipoténtis, qui hoc ad usum humánum gratum creávit eleméntum, ut sit sórdium lavácrum, córporis et ánimæ, mira omnipoténtia elevátum; potum sitiéntibus tríbuat, refrigérium sit æstuántibus, via et sémita navigántibus; et qui in aqua et per aquam in mundi univérsi submersióne sacraméntum novæ Legis præsignávit, cum octo ánimas salvávit in arca super eam ambulánte, et apértis cataráctis cæli plúere fecit eam quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus super terram, hanc aquam bene✠dícat et sanctí✠ficet, ut ad sui sancti nóminis et sancti Vincéntii invocatiónem ægrótum sanet, consólidet infírmum, deiéctum érigat, immúndum purificet, ac peténti ab eo salútem poténter restítuat. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Blagoslivljam ovu vodu u ime Boga ✠ Oca svemogućega, koji je ovo ljupko počelo stvorio za ljudsku upotrebu, da uzvišeno divnom svemoći pere duševne i tjelesne nečistoće. Neka ono daje žednima piće, neka bude rashlada onima koji trpe vrućinu, put i staza onima koji plove; i neka onaj koji je u vodi i vodom za općega potopa svijeta unaprijed naznačio otajstvo Novoga zakona, kada je spasio osam duša u korablji, koja je plovila po vodi, i koji je otvorio ustave nebeske i učinio da ona kiši četrdeset dana i četrdeset noći na zemlju, blago✠slovi i po✠sveti ovu vodu, kako bi na zaziv njegova svetog imena i svetoga Vinka ozdravio bolesnika, ojačao nemoćnoga, podigao klonuloga, očistio nečistoga i onomu tko to moli od njega, neka povrati krepko zdravlje. U ime Oca i Sina ✠ i Duha Svetoga. Amen.

Sacerdos, tangens vas aquae reliquia vel imagine sancti Vincentii, dicit:

Svećenik, dotaknuvši posudu vode relikvijom ili slikom svetoga Vinka, kaže:

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris et eleménto huic aquæ méritis sancti Vincéntii, cujus relíquia (vel imágine) tángitur, virtútem tuæ iterátæ bene-

Pomolimo se.

Pomozi, Gospodine, molbama našim i na ovo počelo vode, kojega dotiču moći (ili slika) sv. Vinka, izlij iznova po njegovim zaslugama silu svojega blagoslo-

dictiónis infúnde, ut bibénti fiat potus ad salútem.
In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Crux praesignata fieri debet cum reliquia vel imagine.

Deinde sacerdos dicit:

Ant. Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere, ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

℣. Ora pro nobis, beáte Vincénti.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Deus, qui géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

va, da onomu tko je pije bude piće na spasenje.
U ime Oca i Sina ✠ i Duha Svetoga. Amen.

Naznačeni križ treba se načiniti relikvijama ili slikom.

Zatim svećenik kaže:

Ant. Neka nam milostivo pomogne sv. Vinko u večer ovoga života vodeći nas Kristu sigurnim putem.

℣. Moli za nas, blaženi Vinko.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Bože, koji si dao da divnim propovijedanjem blaženoga Vinka, tvojega priznavaoca, mnoštvo neznabožaca dođe do spoznaje tvojega imena, podaj molimo, da zavrijedimo dobiti nagradu na nebesima od onoga koga je on kao budućeg suca naviještao na zemlji: Krista Gospodina našega. ℟. Amen.

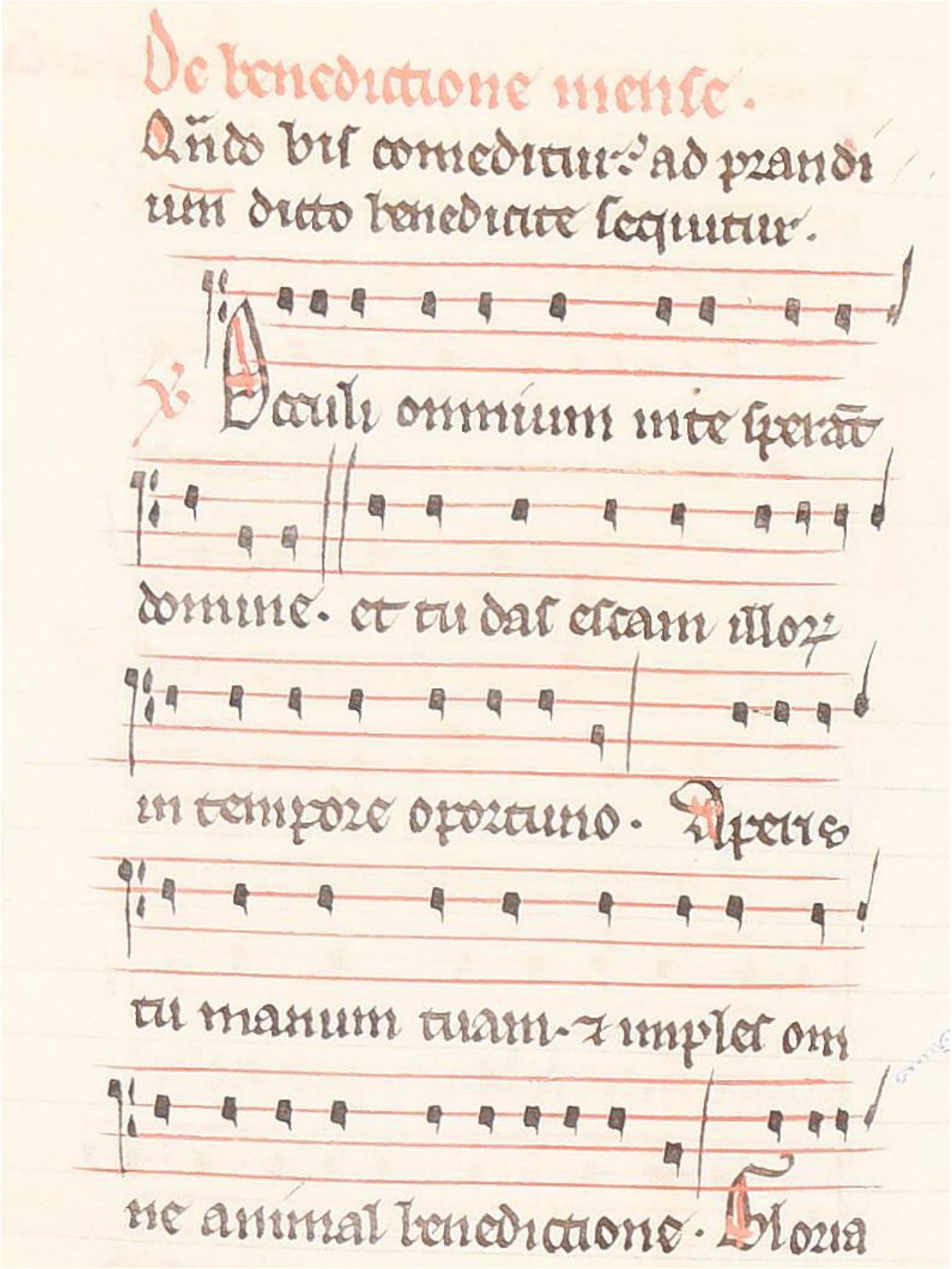

Početak blagoslova prije objeda (benedictio mensae) u Humbertovu kodeksu. Stih „Oculi omnium in te sperant, Domine“.

BLAGOSLOV JELA

U rimokatoličkoj crkvenoj tradiciji stoljećima se koriste molitve kod objeda, poznate pod nazivom *Benedictio mensae.* Javljaju se već u srednjovjekovnim liturgijskim rukopisima, a obuhvaćaju blagoslov prije objeda i zahvalu nakon objeda. Pojedini dijelovi ovih molitava mijenjaju se na veće blagdane, kao i u poglavitim razdobljima liturgijske godine.

Dominikanski obred ima vlastitu verziju molitava prije i poslije jela. Nalazimo ih već u Humbertovu kodeksu iz 13. stoljeća. U kasnijim je stoljećima Kolektarij (*Collectarium*) tiskan kao posebna liturgijska knjiga, pa se ondje našao i obred blagoslova jela. Ista knjiga donosi i note za pjevanje molitava prije i poslije jela u samostanskoj zajednici. U 19. i 20. stoljeću molitve prije i poslije jela tiskane su i kao dodatak na kraju brevijara, kako bi redovnicima uvijek bile pri ruci. Osim toga, u Ceremonijalu Reda propovjednika iz 1869. nalaze se detaljne odredbe o dužnostima redovnika tijekom obroka.

U dominikanskoj tradiciji kod ovih se molitava razlikuju dani posta i dani u kojima se ne posti. Treba istaknuti da je post od samih početaka imao vrlo važnu ulogu u životu dominikanaca. Najbolji primjer obdržavanja posta dao je sam sv. Dominik. O tome govore svjedočanstva u procesu kanonizacije sv. Dominika.

Ventura iz Verone, prior dominikanskog samostana u Bologni, kojeg je sv. Dominik osobno primio u Red propovjednika, dao je sljedeće svjedočanstvo o osnivaču svojeg reda:

> „Item dixit, quod eundo per viam observabat ieiunium continuum a festo exaltationis sancte crucis usque ad festum resurrectionis et etiam in estate omnia ieiunia ab ecclesia constituta et omnes sextas ferias.“
>
> („Isto tako, rekao je da je putujući obdržavao neprekidni post od blagdana Uzvišenja svetog Križa sve do Uskrsa, a također po ljeti sve postove koje je ustanovila Crkva i sve petke.“)

Na putovanju čovjek često ne može birati što će jesti, nego mora jesti ono što ima na raspolaganju. No, sv. Dominik je i u tim situacijama pazio na post:

> „Et in itinere ea, que dabantur sibi ad comedendum, patienter comedebat, excepto quod non comedebat carnes nec aliqua cibaria condita cum carnibus vel sagimine scienter.“ [123]
>
> („I na putu je strpljivo blagovao ono što su mu dali za jelo, osim što nije jeo meso, niti je svjesno uzimao ikakvu hranu koja je spravljena s mesom ili mašću.“)

Najstarija redakcija konstitucija Reda propovjednika (*Liber consuetudinum*) koja je, podsjećamo, uređena na generalnom kapitulu u Parizu 1228. godine, kaže sljedeće o rasporedu dnevnih obroka u životu dominikanskih redovnika: [124]

> „A pascha usque ad festum sancte crucis: reficiantur bis fratres, exceptis diebus rogationum et sextis feriis, et vigilia Pentecostes, et jejuniis iiij temporum, vigilia Johannis baptiste, Petri et Pauli, Jacobi et Laurentii, Assumptionis sancte Marie, et Bartholomei.“
>
> („Od Uskrsa sve do blagdana svetog Križa, neka braća dva puta objeduju, osim na prosne dane i petke, i na uočnicu blagdana Duhova, i kvatrene postove, uočnicu Ivana Krstitelja, Petra i Pavla, Jakova i Lovre, Uznesenja svete Marije i Bartolomeja.“)

Odmah zatim *Liber consuetudinum* donosi odredbe o danima posta koji se trebaju obdržavati u dominikanskim samostanima. Odredbe slijede put koji je zacrtao sv. Dominik, dodajući općim crkvenim postovima,

---

[123] Acta canonizationis s. Dominici, Monumenta Ordinis Fratrum Praedicatorum historica, tom. XVI., Romae, 1935., str. 125.

[124] Heinrich Denifle, *Die Constitutionen des Prediger-Ordens vom Jahre 1228., Archiv für Litteratur- und Kirchengeschichte des Mittelalters*, vol. I., Berlin, 1885., str. 197.

pojedine redovničke običaje, koji su poznati i kod nekih drugih redovničkih zajednica:

> „A festo sancte crucis usque ad Pascha continuum tenebimus jeiunium, et nona dicta comedemus exceptis dominicis diebus. In toto autem adventu, et xl ma, et jeiuniis iiijor temporum, in vigilia Ascensionis et Pentecostes et sancti Johannis, Petri et Pauli, et Mathei, Symonis et Jude, et Omnium Sanctorum, Andree apostoli, et omnibus sextis feriis, nisi dies natalis Domini ea die venerit, quadragesimali utimur cibo, nisi cum aliquo propter laborem dispensetur vel in locis quibus aliter comederetur, vel nisi precipuum festum fuerit. Itinerantes tamen bis refici possunt, exceptis jeiuniis principalibus ab ecclesia institutis.“
>
> („Od blagdana svetog Križa sve do Uskrsa držat ćemo neprekidni post, a blagovat ćemo nakon što se izmoli deveti čas. U čitavom pak došašću i četrdesetnici, i u postovima kvatrenih vremena, na uočnicu Uzašašća i Duhova, i svetog Ivana, Petra i Pavla, i Mateja, Šimuna i Jude, i Svih svetih, Andrije Apostola, te na sve petke, osim ako dan Rođenja Gospodnjega dođe na taj dan, koristimo korizmenu hranu, osim ako je netko dispenziran zbog napora ili se nalazi u mjestima gdje se drugačije blaguje, ili ako je poglaviti blagdan. Ipak, oni koji putuju mogu se dvaput okrijepiti, osim kod glavnih postova koje je Crkva ustanovila.“)

U tim starim vremenima, na dane posta povečerje bi započelo u blagovališu. Čitač bi zamolio hebdomadara za blagoslov riječima: „Jube domne benedicere.“ Hebdomadar bi odgovorio kao što je uobičajeno na početku povečerja: „Noctem quietam…“ Zatim bi blagoslovio čašu s razvodnjenim vinom, a redovnici bi nakon svojeg skromnog obroka (koji se uzimao uz duhovno čitanje) krenuli u tihoj procesiji prema crkvi. U crkvi su molili *Confiteor* i ostatak povečerja. [125]

---

[125] William R. Bonniwell, *A History of the Dominican Liturgy*, II. ed., Joseph R. Wagner, Inc., New York, 1945., str. 156. – 157.

Sveti dominikanci nastojali su postiti i više nego što se od njih tražilo. Tako o sv. Vinku Fererskom čitamo u kronici sv. Antonina Firentinskog (*Chronica*, p. III., tit. 23., cap. 8.):

> „Carnem suam edomuit in abstinentia cibi et potus plus quam communis valetudo permittit. Nam non solum ieiunium ordinis a festo crucis septembrili ad pascha usque continuabat, sed quotidie praedicando et discurrendo per orbem, omni tempore in die semel comedebat, ab esu carnium nisi in infirmitate, et tunc cum difficultate se perabstinebat, ter in mensa bibebat, quod vinum aqua non modica diluebat.“ [126]
>
> („Krotio je svoje tijelo uzdržljivošću od hrane i pića više nego što to dopušta opće zdravlje. Naime, ne samo da je držao post Reda od blagdana Križa u rujnu sve do Uskrsa, nego je u svako vrijeme propovijedajući i putujući po svijetu svakodnevno jeo samo jednom u danu; uzdržavao se od blagovanja mesa, osim u bolesti, a i tada s teškoćom, pio je tri puta pri stolu, a to vino je razrjeđivao nemalom količinom vode.“)

U isto vrijeme živio je i bl. Ivan Dominici. O tom svetom dominikanskom kardinalu piše njegov životopisac:

> „...omnia jejunia, non solum Christianis omnibus communia, sed etiam illa ad quae ex Religione tenebatur, ad unguem (ut ajunt) usque servabat.“ [127]
>
> („...sve je postove, ne samo one koji su zajednički svim kršćanima, nego i one koje je obvezan po pripadnosti redovničkoj družbi, obdržavao, kako kažu, sve do najsitnijih detalja.“)

---

[126] Antoninus Florentinus, *Chronicorum tertia pars*, Lugduni, 1587., str. 660.

[127] Ioannes Carolus, *Vita b. Ioannis Dominici*, Acta sanctorum Iunii, tom. II., Antverpiae, 1698., str. 404.

Bl. Ozana Kotorska bila je poznata po izrazito pokorničkom životu, koji je uključivao i strogi post. Dominik Budrović ovako opisuje post bl. Ozane:

> „Od blagdana Uzvišenja Svetog Križa (14. rujna) do Uskrsa kada dominikanske konstitucije naređuju svakdanji post osim nedjelje i blagdana, njezina je jedina hrana bila: voda i kruh od mekinja. Trpjela je žedju, ali iz ljubavi prema žednom Kristu nije izvan obroka htjela da je ugasi. A ono malo jela što bi uzimala, uzimala bi klečeći.“ [128]

Markolin Padovan u svojem članku *Cilj Dominikanskog Reda* govori o svrsi posta u životu dominikanaca: [129]

> „Ako molitvom prosimo od Boga milost, da nam u srcu rasplamti ljubav, to pokorničkim opsluživanjima udaljujemo zapreke, na koje nailazimo u polučivanju te ljubavi. Na polju pak intelektualnog rada, najviša je zapreka mekoputan život i dobro ugojeno tijelo, a to je zapreka još i viša na polju apostolskog rada, kojemu je posvećen dominikanac. To je dobro znao sv. Dominik, pak je zato i uzeo u svoj red pokornička redovnička opsluživanja, koja bi rekao da su neudruživa sa aktivnim životom njegovog reda, a koja je on, kako ćemo vidjeti, svojim pronicavim duhom jednog organizatora znao u potpuni sklad dovesti. Ta se opsluživanja svode na tri glavna, a to: noćno ustajanje na jutrnju, post i nemrsenje.“

Dakle, post i druga pokornička djela pomažu dominikancima da ostvare ciljeve svojeg reda na apostolskom, ali i intelektualnom području. Padovan ističe da je „mekoputan život“ zapreka apostolskom i intelektualnom radu, i zato je sv. Dominik „uzeo u svoj red pokornička redovnička opsluživanja“.

---

[128] *Duhovni život*, god. VII., br. 4., Zagreb 1935., str. 232.

[129] *Bogoslovska smotra*, Vol. 7 No. 4, 1916., str. 354.

Kao što je već prije spomenuto, Markolin Padovan bio je i suautor knjige *Dominikanci* objavljene u Dubrovniku 1921. godine. U toj knjizi također nalazimo osvrt na disciplinu posta u Redu propovjednika:

> „Ali nije sama molitva, koja ispunja dio samostanskog života dominikanca; pokora i trapljenje tu imaju svoje mjesto. Sveti Dominik prisvoji samostansku strogost, kojoj je glavno nemrsenje i post. Nemrsenje mora da bude uvijek u svim samostanima; to je temeljna tačka. Sveti Dominik hoće, da tijelo podnosi spasonosno siromaštvo, da tako razum uzmogne lasno primiti svjetlost Istine, a život duhovni da se bez zapreke razvija.
> Post naređen dominikancu, jest veliki samostanski post od sedam mjeseca (od 14 sept. do Uskrsa), a u drugo doba godine, petkom i uoči svetkovina bl. Djevice i Apostola. U nekoje je dane post stroži i pravila propisuju osobito trapljenje. Ali moramo primjetiti, da ova ista pravila preporučuju i naređuju starješinama, da oproste redovnike od strogosti zakona, kad bi ta strogost bila zaprekom učenju i propovijedanju. U ostalom, ista regula ublažuje svoju strogost za redovnike, koji se nalaze van samostana, zabavljeni svetom službom.“ [130]

Imajući u vidu navedene odredbe o postu u dominikanskom redu, lakše ćemo shvatiti molitve dominikanskog obreda koje se mole prije i poslije jela.

U nastavku donosimo molitve prije i poslije jela prema posljednjem izdanju Brevijara Reda propovjednika iz 1962. godine.

---

[130] Iweins-Padovan, *Dominikanci*, Dubrovnik, 1921., str. 15. – 16.

Benedictio Mensae

ANTE PRANDIUM

I. Quando non jejunatur

Praemisso Benedícite, immediate dicitur:

℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das escam illórum in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster, secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus.
Béne✠dic, Dómine, dona tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

PRIJE DORUČKA

I. Kada se ne posti

Nakon što se kaže Blagoslovite, odmah se govori:

℣. Oči svih uzdaju se u tebe, Gospodine, i ti im daješ hranu u pravo vrijeme. Ti otvaraš svoju ruku, i ispunjaš blagoslovom sva živa bića.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš, potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Pomolimo se.
Blago✠slovi, Gospodine, tvoje darove, koje ćemo primiti iz tvoje darežljivosti. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Et dicto Jube, domne, benedícere, datur benedictio:

Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.
℟. Amen.

I nakon što se kaže: Udostoj se, gospodine, blagosloviti, daje se blagoslov:

Dionicima nebeskoga stola neka nas učini Kralj vječne slave.
℟. Amen.

II. Diebus jejunii

Praemisso Benedícite, immediate dicitur:

℣. Edent páuperes et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster, secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus.
Béne✠dic, Dómine, dona tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

II. Na dane posta

Nakon što se kaže Blagoslovite, odmah se govori:

℣. Blagovat će siromasi, i nasitit će se: i hvalit će Gospodina oni koji ga traže: živjet će srca njihova u vijeke vjekova.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš, potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Pomolimo se.
Blago✠slovi, Gospodine, tvoje darove, koje ćemo primiti iz tvoje darežljivosti. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Et dicto Jube, domne, benedícere, datur benedictio:

Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.
℟. Amen.

Feria quinta in Cena Domini, feria sexta in Passione et Morte Domini et Sabbato sancto non dicitur Glória Patri.

I nakon što se kaže: Udostoj se, gospodine, blagosloviti, daje se blagoslov:

Dionicima nebeskoga stola neka nas učini Kralj vječne slave.
℟. Amen.

Na Veliki četvrtak, Veliki petak i Veliku subotu ne govori se Slava Ocu.

POST PRANDIUM

I. Quando non jejunatur

℣. Confteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: et Sancti tui benedícant tibi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde dicitur Psalmus 50. Miserére mei, Deus [732]; et in fine dicitur Glória Patri.

NAKON DORUČKA

I. Kada se ne posti

℣. Neka te slave, Gospodine, sva tvoja djela: i neka te sveti tvoji blagoslivljaju.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Zahvaljujemo tebi, svemogući Bože, za sva tvoja dobročinstva: Koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova.
℟. Amen.

Zatim se govori Psalam 50. Smiluj mi se, Bože [str. 732.]; i na kraju se kaže Slava Ocu.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Pater noster, secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Oče naš, potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.
℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Podijelio je, dao siromasima.
℟. Pravednost njegova ostaje u vijeke vjekova.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.
℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. Blagoslivljat ću Gospodina u svako vrijeme.
℟. Uvijek je hvala njegova na mojim ustima.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea.
℟. Audiant mansuéti et læténtur.

℣. U Gospodinu će se hvaliti duša moja.
℟. Neka čuju krotki i neka se raduju.

℣. Magnificáte Dóminum mecum.
℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Veličajte Gospodina sa mnom.
℟. I uzvisujmo njegovo ime zajedno.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

℣. Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno.
℟. Od sada i dovijeka

Postea sine Dóminus vobíscum et sine Orémus, dicitur oratio:

Nakon toga, bez poziva Gospodin s vama i bez riječi Pomolimo se, govori se molitva:

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen sanctum tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

Dostoj se, Gospodine, sve koji nam dobro čine, poradi imena svetoga svojega, nagraditi životom vječnim. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si non sequitur aliqua Hora, dicitur:

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Ako ne slijedi neki čas, govori se:

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

II. Diebus jejunii

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde dicitur Psalmus 50. Miserére mei, Deus [732]; et in fine dicitur Glória Patri.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster, secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

II. Na dane posta

℣. Spomen svojih čudesa učini, milostivi i milosrdni Gospodin: hranu dade onima koji ga se boje.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Zahvaljujemo tebi, svemogući Bože, za sva tvoja dobročinstva: Koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova.
℟. Amen.

Zatim se govori Psalam 50. Smiluj mi se, Bože [str. 732.]; i na kraju se kaže Slava Ocu.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš, potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.
℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.
℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea.
℟. Audiant mansuéti et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum.
℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Postea sine Dóminus vobíscum et sine Orémus, dicitur oratio:

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen sanctum tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si non sequitur aliqua Hora, dicitur:

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Podijelio je, dao siromasima.
℟. Pravednost njegova ostaje u vijeke vjekova.

℣. Blagoslivljat ću Gospodina u svako vrijeme.
℟. Uvijek je hvala njegova na mojim ustima.

℣. U Gospodinu će se hvaliti duša moja.
℟. Neka čuju krotki i neka se raduju.

℣. Veličajte Gospodina sa mnom.
℟. I uzvisujmo njegovo ime zajedno.

℣. Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno.
℟. Od sada i dovijeka.

Nakon toga, bez poziva Gospodin s vama i bez riječi Pomolimo se, govori se molitva:

Dostoj se, Gospodine, sve koji nam dobro čine, poradi imena svetoga svojega, nagraditi životom vječnim. ℟. Amen.

Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Ako ne slijedi neki čas, govori se:

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

Feria tamen quinta in Cena Domini, feria sexta in Passione et Morte Domini et Sabbato sancto non dicitur Glória Patri, neque Fidélium ánimæ.

Ali, na Veliki četvrtak, Veliki petak i Veliku subotu ne govori se Slava Ocu ni Duše vjernih mrtvih.

ANTE CENAM

Praemisso Benedícite, immediate dicitur:

℣. Edent páuperes et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster, secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus.
Béne✠dic, Dómine, dona tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

PRIJE VEČERE

Nakon što se kaže Blagoslovite, odmah se govori:

℣. Blagovat će siromasi i nasitit će se: i hvalit će Gospodina oni koji ga traže: živjet će srca njihova u vijeke vjekova.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš, potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

Pomolimo se.
Blago✠slovi, Gospodine, tvoje darove, koje ćemo primiti iz tvoje darežljivosti. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Et dicto Jube, domne, benedícere, datur benedictio:

Ad cenam vitae ætérnæ perdúcat nos Rex glóriæ.
℟. Amen.

I nakon što se kaže: Udostoj se, gospodine, blagosloviti, daje se blagoslov:

Do večere vječnoga života neka nas dovede Kralj vječne slave.
℟. Amen.

POST CENAM

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus óperibus suis: Qui vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde dicitur Psalmus 50. Miserére mei, Deus [732]; et in fine dicitur Glória Patri.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster, secreto.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

NAKON VEČERE

℣. Spomen svojih čudesa učini, milostivi i milosrdni Gospodin: hranu dade onima koji ga se boje.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada, i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Blagoslovljen Bog u svojim darovima, i svet u svim svojim djelima: Koji živi i kraljuje u vijeke vjekova.
℟. Amen.

Zatim se govori Psalam 50. Smiluj mi se, Bože [str. 732.]; i na kraju se kaže Slava Ocu.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš, potiho.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.
℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.
℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea.
℟. Audiant mansuéti et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum.
℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Postea sine Dóminus vobíscum et sine Orémus, dicitur oratio:

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen sanctum tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Si non sequitur aliqua Hora, dicitur:

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Podijelio je, dao siromasima.
℟. Pravednost njegova ostaje u vijeke vjekova.

℣. Blagoslivljat ću Gospodina u svako vrijeme.
℟. Uvijek je hvala njegova na mojim ustima.

℣. U Gospodinu će se hvaliti duša moja.
℟. Neka čuju krotki i neka se raduju.

℣. Veličajte Gospodina sa mnom.
℟. I uzvisujmo njegovo ime zajedno.

℣. Bilo ime Gospodnje blagoslovljeno.
℟. Od sada i dovijeka.

Nakon toga, bez poziva Gospodin s vama i bez riječi Pomolimo se, govori se molitva:

Dostoj se, Gospodine, sve koji nam dobro čine, poradi imena svetoga svojega, nagraditi životom vječnim. ℟. Amen.

Blagoslivljajmo Gospodina.
℟. Bogu hvala.

Ako ne slijedi neki čas, govori se:

Duše vjernih mrtvih po milosrđu Božjem počivale u miru.
℟. Amen.

Feria tamen quinta in Cena Domini, feria sexta in Passione et Morte Domini et Sabbato sancto non dicitur Glória Patri, neque Fidélium ánimæ.

Ali, na Veliki četvrtak, Veliki petak i Veliku subotu ne govori se Slava Ocu ni Duše vjernih mrtvih.

ANTE COLLATIONEM

Praemisso Benedícite, datur benedictio:

Largítor ómnium bonórum bene✠dícat potum servórum suórum. ℟. Amen.

PRIJE MALOG OBROKA

Nakon što se kaže Blagoslovite, daje se blagoslov:

Neka darovatelj svih dobara blago✠slovi piće svojih slugu.
℟. Amen.

POST COLLATIONEM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

POSLIJE MALOG OBROKA

℣. Pomoć je naša u imenu Gospodina.
℟. Koji je stvorio nebo i zemlju.

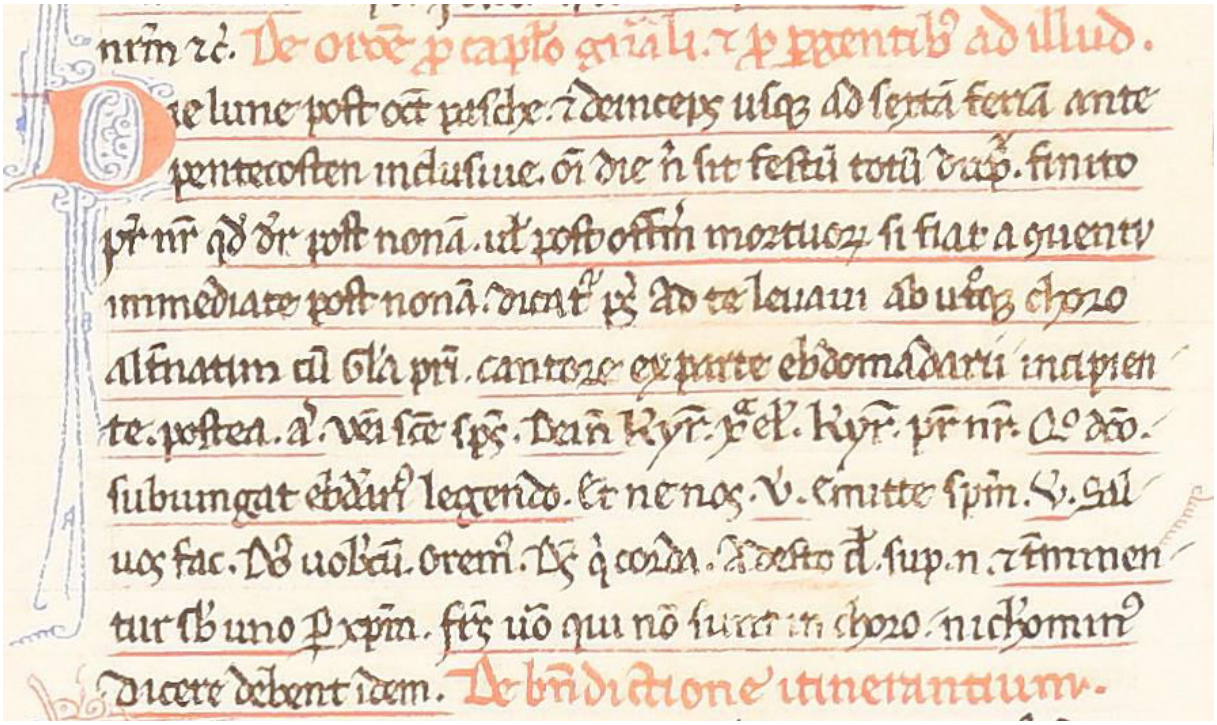

Propisi o molitvi za generalni kapitul i za one koji ga pohađaju („De oratione pro capitulo generali et pergentibus ad illud“) u Humbertovu ordinariju. Određeno je da se u razdoblju od ponedjeljka nakon uskrsne osmine do petka prije svetkovine Duhova svakodnevno nakon devetog časa ili Oficija za pokojne mole posebne molitve za generalni kapitul.

RAZNE MOLITVE
IZ DOMINIKANSKE TRADICIJE

Oratio pro Capitulo Generali

Anno quo celebrandum fuerit Capitulum generale, per unum mensem ante diem Capituli, omni die, nisi sit festum I vel II classis, post Nonam, vel post Officium Defunctorum, si fiat a conventu immediate post Nonam, dicitur psalmus Ad te levávi, ab utroque choro alternatim, cantore ex parte hebdomadarii incipiente.

Molitva za generalni kapitul

U godini kada se treba održati generalni kapitul, tijekom jednog mjeseca prije dana kapitula, svakoga dana, osim ako dođe blagdan I. ili II. reda, nakon devetog časa ili nakon Oficija za pokojne, ako ga konvent moli neposredno nakon devetog časa, oba kora naizmjenično govore psalam Ad te levávi, a započne ga pjevač sa strane hebdomadara.

Psalmus 122

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.
Glória Patri et Fílio * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalam 122.

K tebi sam uzdigao oči svoje, * koji prebivaš na nebesima.
Evo, kao što su oči sluga * u rukama gospodara njihovih.
Kao što su oči sluškinje u rukama gospodarice njezine: * tako su oči naše upravljene Gospodinu Bogu našemu, dok nam se ne smiluje.
Smiluj nam se, Gospodine, smiluj nam se: * jer smo prepuni preziranja.
Jer je previše ispunjena duša naša: * pogrdom bogataša i prezirom oholih.
Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda, * i u vijeke vjekova. Amen.

Ant. Veni, Sancte Spíritus: reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde: qui per diversitátem linguárum multárum gentes in unitáte fídei congregásti.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne: ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Ant. Dođi, Duše Sveti: napuni srca svojih vjernika i zapali u njima oganj svoje ljubavi; koji si po raznolikosti jezika mnoge narode okupio u jedinstvu vjere.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš.
℣. I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Pošalji Duha svojega i postat će.
℟. I obnovit ćeš lice zemlje.

℣. Spasi sluge svoje.
℟. Bože moj, koji se ufaju u tebe.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Bože, koji si svjetlošću Duha Svetoga poučio srca vjernika, daj da u istom Duhu, što je pravo mislimo i njegovoj se utjesi vazda radujemo.

Budi blizu, Gospodine, na naše ponizne molitve, i upravi put svojih slugu u napredovanju prema spasenju tvojemu: da među svim nestalnostima ovoga puta i života uvijek budu pod zaštitom tvoje pomoći. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Suffragia Ordinis nostri pro quacumque necessitate

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génetrix: nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo benedícta.

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, et oráte pro nobis.

Ant. Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

Ant. Christi pia grátia Sanctos sublimávit, quos Patris Domínici Ordo propagávit, nos eórum méritis pétimus juvári, atque suis précibus Deo commendári.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster.

Molitve našega Reda za svaku potrebu

Ant. Pod tvoju se obranu utječemo, sveta Bogorodice: ne odbij nam molbe u potrebama, nego nas od svih pogibli vazda oslobodi, Djevice blagoslovljena.

Ant. Anđeli, Arkanđeli, Prijestolja i Gospodstva, Poglavarstva i Vlasti, sile nebeske, hvalite Gospodina s nebesa i molite za nas.

Ant. Veliki oče, sveti Dominiče, na času smrti primi nas k sebi, i brižno nas čuvaj ovdje na zemlji.

Ant. Kristova blaga milost uzdigla je svece, koje je proširio red oca Dominika, mi molimo da nam pomognu njihove zasluge, i da nas Bogu preporuče njihove molitve.

Ant. Svi sveci Božji, udostojite se posredovati za spasenje naše i svih.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.
℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum.
℟. Sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum.

℣. Exsultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Orate pro nobis, omnes Sancti Dei.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

[Vel: Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.]

Orémus.
Prótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis: et, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes, a cunctis hóstibus redde secúros.

℣. Nakon poroda, Djevice, ostala si neoskvrnjena.
℟. Bogorodice, zagovaraj nas.

℣. Svojim je anđelima zapovjedio za tebe.
℟. Da te čuvaju na svim tvojim putovima.

℣. Blagi oče Dominiče, spomenuvši se svojih djela.
℟. Stani pred višnjeg Suca za svoju družbu siromaha.

℣. Klicat će sveci u slavi.
℟. Radovat će se u ložnicama svojim.

℣. Molite za nas, svi sveci Božji.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

℣. Gospodine, usliši molitvu moju.
℟. I vapaj moj k tebi da dođe.

[Ili: Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.]

Pomolimo se.
Zaštiti, Gospodine, sluge svoje zaklonima mira, i one koji se uzdaju u obranu Blažene Marije vazda Djevice, učini sigurnima od svih neprijatelja.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas, concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur.

Bože, koji divnim redom dijeliš službe anđela i ljudi, podaj milostivo da nam čuvaju život na zemlji oni koji te vazda dvore na nebu.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da mi koje pritišće teret naših grijeha, budemo uzdignuti zaštitom blaženoga Dominika priznavaoca tvojega, oca našega.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam Sanctórum Ordínis nostri exémpla nos próvocent: quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur.

Podaj, molimo, svemogući Bože, da nas primjeri svetaca našega Reda potaknu na bolji život; da nasljedujemo i djela onih čiji spomen obilježavamo.

Tríbue, quæsumus, Dómine, omnes Sanctos tuos júgiter pro nobis oráre; et eos cleménter exaudíre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Podari, molimo, Gospodine, da svi sveci tvoji neprestano mole za nas; i udostoj se blago ih uslišati. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Suffragia pro benefactoribus nostris, vivis et defunctis

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen sanctum tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

Ps. 122 Ad te levávi óculos meos [824]. In fine: Glória Patri, et Ps. 129 De profúndis [736]. In cujus fine dicitur: Réquiem ætérnam.

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster.
Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Oremus pro Domino Papa.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra; et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Salvos fac servos tuos et ancíllas tuas.
℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Molitve za naše dobročinitelje, žive i pokojne

Dostoj se, Gospodine, sve koji nam dobro čine, poradi imena svetoga svojega, nagraditi životom vječnim. ℟. Amen.

Ps 122 Ad te levávi óculos meos [str. 824.]. Na kraju: Glória Patri, i Ps 129 De profúndis [str. 736.]. Nakon kojeg se govori: Réquiem ætérnam.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče naš.
I ne uvedi nas u napast.
℟. Nego izbavi nas od zla.

℣. Molimo za gospodina papu.
℟. Gospodin ga sačuvao i poživio i blaženim učinio na zemlji i ne predao ga na volju neprijateljima njegovim.

℣. Spasi sluge svoje i službenice svoje.
℟. Bože moj, koji se ufaju u tebe.

℣. Počivali u miru.
℟. Amen.

Gospodin s vama.
℟. I s duhom tvojim.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus; præténde super fámulum tuum N. Papam nostrum, et super cunctas Congregatiónes illi commíssas, spíritum grátiæ salutáris: et ut in veritáte tibi compláceant, perpétuum eis rorem tuæ benedictiónis infúnde.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji jedini činiš velika čudesa; pruži duh spasonosne milosti na slugu svojega N. papu našega i na sve skupštine koje su mu povjerene: i kako bi ti ugodili u istini, ulij im vječnu rosu tvojega blagoslova.

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant assequántur.

Pruži, molimo, Gospodine, slugama i službenicama svojim desnicu nebeske pomoći: da tebe svim srcem traže i da postignu ono što dostojno mole.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Bože, Stvoritelju i Otkupitelju svih vjernika, udijeli dušama sluga i službenica svojih otpuštenje svih grijeha; da oproštenje, koje su vazda željele, pobožnim molitvama postignu. Koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova. ℟. Amen.

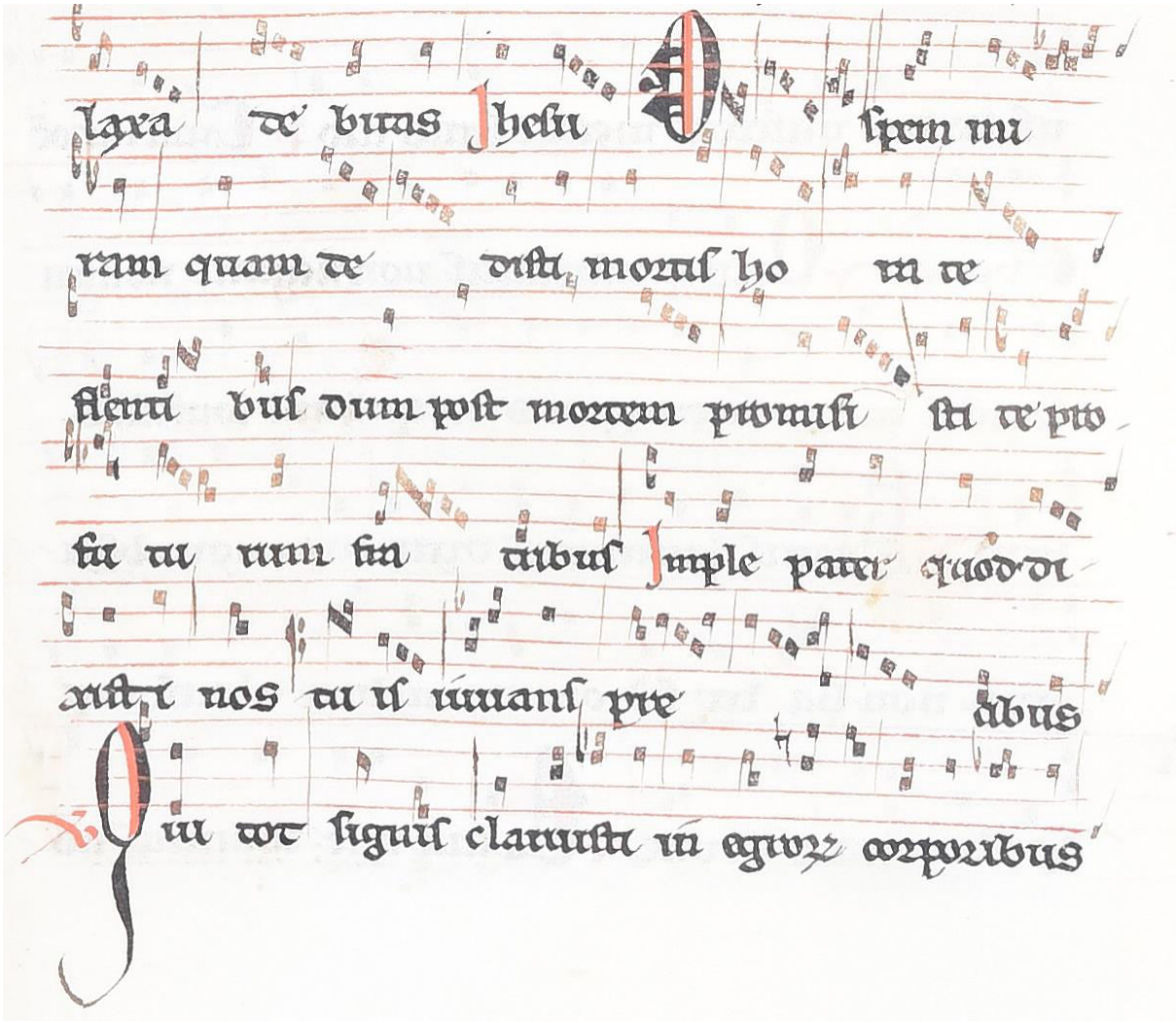

Responzorij „O spem miram“ u Humbertovu antifonaru

RESPONSORIUM
O spem miram

O spem miram, quam dedísti mortis hora te fléntibus, dum post mortem promisísti te profutúrum Frátribus! Imple, Pater, quod dixísti, nos tuis juvans précibus. ℣. Qui tot signis claruísti in ægrórum corpóribus, nobis opem ferens Christi, ægris medére móribus. Imple, Pater, quod dixísti, nos tuis juvans précibus.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
Imple, Pater, quod dixísti, nos tuis juvans précibus.

RESPONZORIJ
Divne li nade

Divne li nade što je plačućima dade u smrtni čas, kad obeća biti braći i po smrti štit i spas! Ispuni, Oče, što si rekao, molitvom pomozi nam. ℣. Čudesno si ozdravljao tijelo svijetu bolesnom, naših duša boli sada liječi moću Kristovom. Ispuni, Oče, što si rekao, molitvom pomozi nam.
Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu.
Ispuni, Oče, što si rekao, molitvom pomozi nam.

Preces in honorem S. Patris Dominici

1. Glorióse sancte Pater Domínice, qui pæniténtiæ ac castitátis exémplar exstitísti, ínnocens corpus tuum maceratiónibus, jejúniis et vigíliis castigándo, ac virginitátis tui lílium asservándo illibátum, grátiam nobis óbtine pæniténtiæ virtútem toto corde exercéndi atque intemerátam asservándi ánimæ corporísque puritátem.
Pater, Ave, Gloria.

Molitve na čast sv. oca Dominika

1. Slavni sveti oče Dominiče, koji si bio uzor pokore i čistoće, kroteći svoje nevino tijelo mrtvljenjima, postovima i pokorama, i čuvajući neokaljanim ljiljan svojega djevičanstva, izmoli nam milost da svim srcem vršimo krepost pokore i da čuvamo neokaljanom čistoću duše i tijela.
Oče naš. Zdravo, Marijo. Slava Ocu.

2. Magne Pater sancte Domínice, qui divíni amóris flammis accénsus in oratióne atque íntima cum Deo unióne delícias tuas invenísti, ímpetra nobis fidelitátem in oratiónibus quotídie fundéndis, fervéntem erga Dóminum caritátem atque grátiam mélius in dies adimpléndi ejúsdem divína præcépta.
Pater, Ave, Gloria.

2. Veliki oče sveti Dominiče, koji si ražaren plamenovima božanske ljubavi, pronašao svoje radosti u molitvi i bliskom sjedinjenju s Bogom, izmoli nam vjernost u svakodnevnom obavljanju molitava, žarku ljubav prema Gospodinu i milost da svakodnevno sve bolje ispunjavamo njegove božanske zapovijedi. Oče naš. Zdravo, Marijo. Slava Ocu.

3. Glorióse sancte Pater Domínice, qui animárum salútis zelo replétus evangélicum verbum assídue prædicásti Fratrúmque Prædicatórum Ordinem ad hæreticórum ac miserórum peccatórum conversiónem procurándam condidísti, Deum pro nobis exóra ut grátiam nobis impertiátur sincére diligéndi fratres nostros eósque oratiónibus ac bonis opéribus adjuvándi, ut sanctificatiónem æternámque salútem consequántur. Pater, Ave, Gloria.

3. Slavni sveti oče Dominiče, koji si ispunjen revnošću za spasenje duša, postojano propovijedao evanđeosku riječ i ustanovio Red braće propovjednika radi obraćenja krivovjeraca i jadnih grešnika, moli Boga za nas: da nam udijeli milost da iskreno ljubimo našu braću i pomažemo im molitvama i dobrim djelima, kako bi postigli posvećenje i vječno spasenje.
Oče naš. Zdravo, Marijo. Slava Ocu.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Moli za nas, blaženi oče Dominiče.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Orémus.
Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Pomolimo se.
Dopusti, molimo, svemogući Bože, da zaštita blaženoga oca našega Dominika, tvojega priznavaoca, oslobodi nas koje tišti breme naših grijeha. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Tres orationes in honorem S. Patris Dominici

1. Dómine Jesu Christe, qui pretiosíssimo sánguine tuo Ecclésiam tuam formásti et Apostolórum prædicatióne eámdem constituísti, propagásti et per totum mundum extendísti, quique post illos étiam sanctum Patrem Domínicum misísti ad eam formósam dénuo reddéndam, illustrándam et defendéndam meritórum et doctrínæ ipsíus splendóre; exaudíre propítius dignéris vota, quæ vir ille apostólicus exhibére tibi non cessat, ut illa temporálibus non cáreat subsídiis et spirituálibus augeátur increméntis.
Pater, Ave et Gloria.

2. Clementíssime Redémptor, qui sanctum Domínicum mundo donásti, ut tibi inservíret tamquam coadjútor in magno salútis animárum ministério, quarum revéra tam multas grátia tua suóque zelo lucrátus est Ecclésiæ tum ex hæréticis, qui se ab ipsa separáverant, tum ex peccatóribus, qui pervérsis suis móribus eam contristábant; mitte, quæso, Deus meus, novos semper operários in víneam tuam, ut pro glória tua labórent fructúsque vitæ ætérnæ cólligant.
Pater, Ave et Gloria.

Tri molitve na čast sv. oca Dominika

1. Gospodine Isuse Kriste, koji si predragocjenom Krvlju svojom ustanovio Crkvu svoju i ustrojio je propovijedanjem apostola, te promicao i proširio po čitavom svijetu, i koji si nakon njih poslao i svetog oca našega Dominika kako bi je iznova učinio krasnom, kako bi je prosvijetlio i branio sjajem svojih zasluga i nauka; udostoj se milostivo uslišiti molbe koje ti ovaj apostolski muž ne prestaje upućivati: kako ona ne bi oskudijevala vremenitim pomoćima i kako bi porasla u duhovnim pomoćima.
Oče naš. Zdravo, Marijo. Slava Ocu.

2. Preblagi Otkupitelju, koji si darovao svijetu svetog Dominika kako bi ti služio kao pomoćnik u velikoj službi spasenja duša, među kojima je uistinu vrlo mnoge po tvojoj milosti i svojoj revnosti pridobio za Crkvu, kako među krivovjercima, koji su se od nje odvojili, tako i među grešnicima, koji su je svojim pokvarenim običajima žalostili; pošalji, Bože moj, uvijek nove radnike u svoj vinograd, kako bi radili za tvoju slavu i skupljali plodove vječnog života. Oče naš. Zdravo, Marijo. Slava Ocu.

3. O bone Jesu, qui tibi complacuísti in sancto Domínico, quem quavis nocte ante altáre tuum vidísti prostrátum ad adorándum vivíssima fide te in Sanctíssimo Eucharístiæ Sacraménto abscónditum et ad gémitus, preces et pæniténtias ingeminándas pro Ecclésia tunc témporis ab inimícis insectáta et a domésticis suis profanáta; prótege ipsam tuam sponsam per intercessiónem sancti Domínici ab injúriis et insídiis commúnis inimíci infernális.
Pater, Ave et Gloria.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

3. O dobri Isuse, tebi je omilio sveti Dominik, kojega si svake noći gledao kako se prostrt pred tvojim oltarom najživljom vjerom klanja tebi skrivenom u Presvetom Sakramentu Euharistije i kako uzdasima, molitvama i pokorama usrdno moli za Crkvu koju su u ono vrijeme proganjali njezini neprijatelji i obeščašćivali njezini službenici. Zaštiti istu svoju Zaručnicu po zagovoru svetog Dominika od napada i zasjeda zajedničkog paklenog neprijatelja.
Oče naš. Zdravo, Marijo. Slava Ocu.

℣. Moli za nas, blaženi oče Dominiče.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Dopusti, molimo, svemogući Bože, da zaštita blaženoga oca našega Dominika, tvojega priznavaoca, oslobodi nas koje tišti breme naših grijeha. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

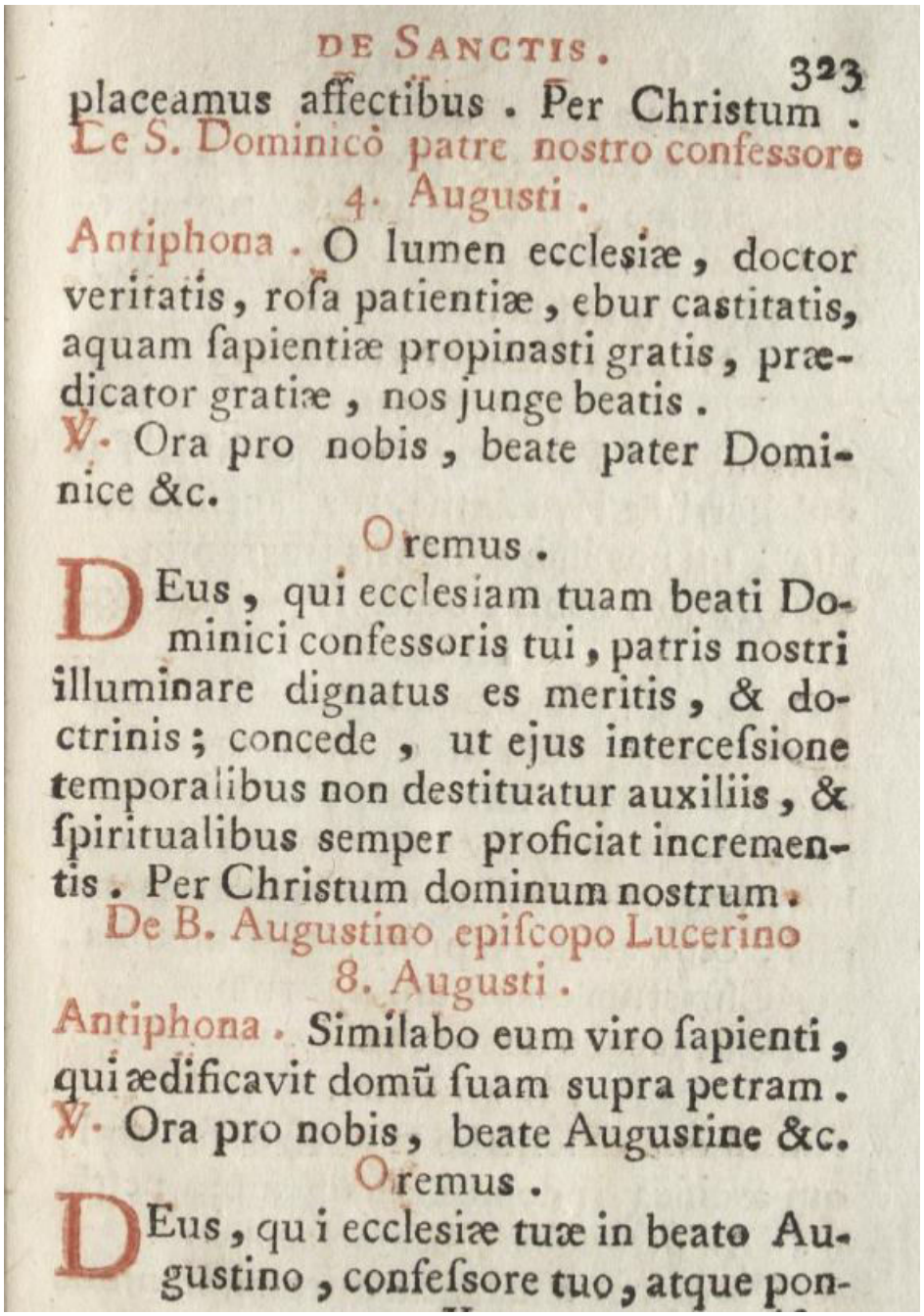

DE SANCTIS. 323

placeamus affectibus. Per Christum.

De S. Dominico patre nostro confessore 4. Augusti.

Antiphona. O lumen ecclesiæ, doctor veritatis, rosa patientiæ, ebur castitatis, aquam sapientiæ propinasti gratis, prædicator gratiæ, nos junge beatis.

℣. Ora pro nobis, beate pater Dominice &c.

Oremus.

DEus, qui ecclesiam tuam beati Dominici confessoris tui, patris nostri illuminare dignatus es meritis, & doctrinis; concede, ut ejus intercessione temporalibus non destituatur auxiliis, & spiritualibus semper proficiat incrementis. Per Christum dominum nostrum.

De B. Augustino episcopo Lucerino 8. Augusti.

Antiphona. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domũ suam supra petram.

℣. Ora pro nobis, beate Augustine &c.

Oremus.

DEus, qui ecclesiæ tuæ in beato Augustino, confessore tuo, atque pon-

Molitve svecima u dodatku nakon Oficija Blažene Djevice Marije prema dominikanskom obredu (Officium B. Mariae Virginis juxta ritum Sacri Ordinis FF. Praedicatorum) objavljenom u Rimu 1790. godine. Na priloženoj stranici vidi se molitva sv. Dominiku i početak molitve bl. Augustinu Kažotiću.

Kratka molitva sv. Dominiku

Ant. O lumen Ecclésiæ, doctor veritátis, rosa patiéntiæ, ebur castitátis, aquam sapiéntiæ propinásti gratis: prædicátor grátiæ, nos junge beátis.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Ant. O svjetlosti Crkve, učitelju istine, ružo strpljivosti, bjelokosti čistoće, besplatno si pružio vodu mudrosti: propovjedniče milosti, pridruži nas blaženima.

℣. Moli za nas, blaženi oče Dominiče.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Dopusti, molimo, svemogući Bože, da zaštita blaženoga oca našega Dominika, tvojega priznavaoca, oslobodi nas koje tišti breme naših grijeha. Po Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Molitva bl. Augustinu Kažotiću

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Ora pro nobis, beáte Augustíne.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ant. Učinit ću ga sličnim mudrom čovjeku koji je sagradio kuću svoju na stijeni.

℣. Moli za nas, blaženi Augustine.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Orémus.
Deus, qui Ecclésiæ tuæ, in beáto Augustíno Confessóre tuo, atque Pontífice, boni pastóris exémplum providére dignátus es: concéde propítius, ut ejus intercessióne in loco páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Pomolimo se.
Bože, koji si se udostojao, da u blaženom Augustinu, priznavaocu svojem i biskupu, dadeš Crkvi svojoj primjer dobra pastira: dopusti milostivo, da po njegovu zagovoru zaslužimo doći na tvoj nebeski pašnjak. Po Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Molitva sv. Rajmundu Penjafortskom

Ant. Piis Raymúndi précibus educ nos, Dómine, de domo servitútis peccáti in libertátem glóriæ filiórum tuórum.

℣. Ora pro nobis, beáte Raymúnde.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem ministrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ant. Po pobožnim Rajmundovim molitvama, izvedi nas, Gospodine, iz kuće ropstva grijeha u slobodu slave djece tvoje.

℣. Moli za nas, blaženi Rajmunde.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Bože, koji si izabrao blaženoga Rajmunda za izvrsnog djelitelja sakramenta pokore i čudesno ga preveo preko morskih valova, podaj da po njegovu zagovoru uzmognemo donijeti dostojne plodove pokore i prispjeti u luku vječnoga spasenja. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Molitva bl. Henriku Suzonu

Ant. Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

℣. Ora pro nobis, beáte Henríce.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Deus, qui beátum Henrícum Confessórem tuum córporis mortificatióne, et caritáte mirábilem effecísti: concéde, ut Christum Crucífixum ópere in nobis exprímere; et corde dilígere valeámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ant. Sva je mudrost od Gospodina Boga, i s njim je uvijek bila, i jest prije vijeka.

℣. Moli za nas, blaženi Henriče.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Bože, koji si blaženog Henrika priznavaoca tvojega učinio čudesnim po mrtvljenju tijela i ljubavi: podaj da uzmognemo Krista Raspetoga djelom u sebi izraziti i srcem ljubiti. Po istom Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Molitva sv. Vinku Fererskom

Ant. Glorióse pater o Vincénti, cui arcem scandénti polórum cum honóre óbvius ingénti plaudens venit chorus Angelórum: canéntes te duc laude frequénti ad amœ́na regna Beatórum.

℣. Ora pro nobis, beáte Vincénti.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ant. Slavni oče Vinko, dok si se uspinjao u nebeski grad, došao ti je ususret silan anđeoski kor, koji je časno slavio; povedi one koji ti pjevaju čestim hvalama u krasno kraljevstvo blaženika.

℣. Moli za nas, blaženi Vinko.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Orémus.
Deus, qui géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiátorem habére mereámur in cælis: Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Pomolimo se.
Bože, koji si dao da divnim propovijedanjem blaženoga Vinka, tvojega priznavaoca, mnoštvo neznabožaca dođe do spoznaje tvojega imena, podaj molimo, da zavrijedimo dobiti nagradu na nebesima od onoga koga je on kao budućeg suca naviještao na zemlji: Krista Gospodina našega. ℟. Amen.

Molitva sv. Petru Mučeniku

Ant. O Petre martyr ínclite, Prædicatórum glória, virginitáte prædite, verbo, signis, et grátia, concéssa nobis sólitæ pietátis cleméntia, transácto mundi trámite, nos transfer ad cæléstia.

℣. Ora pro nobis, beáte Petre.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oremus.
Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne martýrii palmam méruit obtinére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ant. O Petre, slavni mučeniče, slavo propovjednika, obdaren djevičanstvom, riječju, znakovima i milošću, kada prođe naše putovanje ovim svijetom, udijeli nam po svojem običaju blagost uslužnosti i odvedi nas na nebesa.

℣. Moli za nas, blaženi Petre.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Podaj nam, molimo, svemogući Bože, da prikladnom pobožnošću nasljedujemo vjeru tvojega blaženog mučenika Petra, koji je zbog širenja iste vjere zaslužio zadobiti palmu mučeništva. Po Kristu Gospodinu našemu.
℟. Amen.

Molitva sv. Katarini Sijenskoj

Ant. O virgo máxima glória præstans, cujus sacra stata orbis univérsus célebrat, quam Angeli cum láudibus éfferunt, ac céteri supérni cives admirántur: age apud Deum, quo mentes nostræ semper divínis præcéptis obtémperent, nosque virtútibus aliísque bonis áugeat.

℣. Ora pro nobis, beáta Catharína.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Deus, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti: concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne, calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ant. O djevice istaknuta najvećom slavom, čiju svetkovinu slavi čitav svijet, koju anđeli veličaju s hvalama, a kojoj se dive ostali nebeski građani: posreduj kod Boga da se naše duše uvijek podlažu božanskim zapovijedima, i da nam umnoži kreposti i ostala dobra.

℣. Moli za nas, blažena Katarino.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Bože, koji si blaženoj Katarini, odlikovanoj posebnom povlasticom djevičanstva i strpljivosti, dao da svlada navale zlih duhova i da ostane postojana u ljubavi prema tvojem imenu: dozvoli, molimo, da po njezinu primjeru pogazivši zlobu svijeta i nadvladavši zapreke svih neprijatelja uzmognemo sigurno prijeći u tvoju slavu. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

De S. Pio V. Papa, & confessore
5. Maii.

Antiphona. Pie, pastor mirifice, tuarum memor ovium: sta coram summo judice pro partibus fidelium.

℣. Ora pro nobis, beate Pie &c.

Oremus.

DEus, qui ad conterendos ecclesiæ tuæ hostes, & ad divinum cultum reparandum, beatum Pium quintum pontificem maximum eligere dignatus es: fac nos ipsius defendi præsidiis, & ita tuis inhærere obſequiis, ut ominum hostium superatis insidiis, perpetua pace lætemur. Per Christum dominum nostrum.

Molitva papi sv. Piju V. u dodatku s molitvama svecima nakon Oficija Blažene Djevice Marije prema dominikanskom obredu (Officium B. Mariae Virginis juxta ritum Sacri Ordinis FF. Praedicatorum) objavljenom u Rimu 1790. godine.

Molitva papi sv. Piju V.

Ant. Pie, pastor mirífice, tuárum memor óvium, sta coram summo Júdice pro pártibus fidélium.

℣. Ora pro nobis, beáte Pie.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes et ad divínum cultum reparándum beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsius deféndi prasídiis et ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ant. Pio, pastiru čudesni, spomenuvši se svojih ovaca, stani pred višnjim Sucem za zaštitu vjernika.

℣. Moli za nas, blaženi Pio.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Bože, koji si se udostojao izabrati blaženog Pija vrhovnoga svećenika da satre neprijatelje tvoje Crkve i obnovi bogoslužje, daj da nas brani njegova zaštita i da tako prianjamo uz tvoje zapovijedi da se, svladavši zasjede svih neprijatelja, radujemo trajnom miru. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Molitva sv. Antoninu Firentinskom

Ant. Te vírginum chorus laudat, te doctórum cœtus prædicat, te unánimi voce sancti præsules præsulem admirántur: o beáte Antoníne, nos te quoque laudántes paternis semper oculis intuére.

Ant. Tebe hvali zbor djevica, tebe propovijeda skupština naučitelja, tebi se jednoglasno dive sveti biskupi kao biskupu: o blaženi Antonine, uvijek očinskim pogledom gledaj na nas koji te također hvalimo.

℣. Ora pro nobis, beáte Antoníne.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui, atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

℣. Moli za nas, blaženi Antonine.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Pomagale nam, Gospodine, zasluge svetoga Antonina priznavaoca tvojega i biskupa, da se tako dičimo tvojim milosrđem prema nama kao što te slavimo zbog tvojega divnog djelovanja u njemu. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Molitva bl. Ivanu Dominiciju

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo: operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

℣. Ora pro nobis, beáte Joánnes.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Deus, largítor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem atque Pontíficem in conservánda Ecclésiæ unitáte, instaurandáque regulári disciplína virtúte roborásti; per ipsíus intercessiónem tríbue nobis idípsum sentíre, et fácere in Christo Jesu Dómino nostro: Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Ant. Gospodine, ovaj svetac boravit će u tvojem šatoru: činio je pravdu, počinut će na svetoj gori tvojoj.

℣. Moli za nas, blaženi Ivane.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Bože, darovatelju ljubavi, koji si blaženoga Ivana priznavaoca i biskupa ojačao krepošću za čuvanje jedinstva Crkve i obnovu redovničke stege: podaj nam po njegovu zagovoru da isto mislimo i činimo u Kristu Isusu Gospodinu našemu: Koji s tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova. ℟. Amen.

Molitva sv. Ljudevitu Bertrandu

Ant. O novi mundi lampas præfúlgida, sancte Ludovíce, qui Indis Evangélium Christi nuntiándo, Apostolórum glóriæ consors fíeri meruísti; semper pius exorátor adsis pro nobis apud Deum, qui te elégit.

℣. Ora pro nobis, beáte Ludovíce.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.
Deus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum per córporis mortificatiónem, et fídei præcónium Sanctórum glóriæ coæquásti: præsta, ut quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus: Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ant. O presjajna zubljo novoga svijeta, sveti Ljudevite, koji si naviještajući Kristovo Evanđelje Indijancima, zaslužio biti dionikom slave apostola; budi uvijek za nas pobožni molitelj pred Bogom, koji te izabra.

℣. Moli za nas, blaženi Ljudevite.
℟. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se.
Bože, koji si blaženog Ljudevita, priznavaoca svojega, po mrtvljenju tijela i naviještanju vjere izjednačio sa slavom svetaca: podaj da ono što vjerom ispovijedamo, neprestano ispunjavamo djelima pobožnosti. Po Kristu Gospodinu našemu. ℟. Amen.

Štovanje relikvija sv. Tome Akvinskoga u francuskom gradu Toulouseu (prikaz iz 17. stoljeća)

MOLITVA SV. TOMI AKVINSKOM
Zaštitniku katoličkih škola

Doctor angélice sancte Thoma, theologórum princeps et philosophórum norma, præclárum christiáni orbis decus et Ecclésiæ lumen, scholárum ómnium catholicárum cæléstis patróne: qui sapiéntiam sine fictióne didicísti et sine invídia commúnicas, ipsam Sapiéntiam Fílium Dei deprecáre pro nobis, ut, veniénte in nos Spíritu sapiéntiæ, ea quæ docuísti intelléctu conspiciámus, et quæ egísti imitatióne compleámus; doctrínæ et virtútis, quibus in terris solis instar semper eluxísti, partícipes efficiámur; ac tandem eárum suavíssimis frúctibus perénniter tecum delectémur in cælis, divínam Sapiéntiam collaudántes per infiníta sæcula sæculórum. Amen.

Anđeoski učitelju, sveti Toma, prvače teologa i pravilo filozofa, presjajni uresu kršćanskog svijeta i svjetlo Crkve, nebeski zaštitniče svih katoličkih škola, koji si učio mudrost bez varke i priopćuješ je bez zavisti, moli za nas samu Mudrost Sina Božjega: da dolaskom Duha mudrosti na nas, razumom shvatimo ono što si naučavao, a da ono što si činio nasljedovanjem ispunimo; te postanemo dionicima nauka i kreposti, kojima si uvijek blistao poput sunca na zemlji, pa da se napokon s tobom vječno radujemo njezinim preslatkim plodovima na nebesima, zajednički hvaleći božansku Mudrost u beskrajne vijeke vjekova. Amen.

KRATKA MOLITVA SV. TOMI ZA KREPOSTI

O Sancte Thoma, scholárum patróne, fidem invíctam, caritátem férvidam, vitam castíssimam, sciéntiam veram a Deo nobis óbtine, per Christum Dóminum nostrum. Amen.

O sveti Toma, zaštitniče škola, postigni nam od Boga nepobjedivu vjeru, žarku ljubav, najčišći život, pravo znanje, po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

ORATIO

S. THOMÆ DICENDA ANTE STUDIUM VEL LECTIONEM

Concede mihi, misericors Deus, quæ tibi placita sunt, ardenter concupiscere, prudenter investigare, veraciter agnoscere, et perfecte adimplere ad laudem et gloriam nominis tui. Amen.

ORATIO

S. THOMÆ QUAM FREQUENTER DICEBAT, ANTEQUAM DICTARET, SCRIBERET AUT PRÆDICARET

Indulgentia septem annorum

Creator ineffabilis, qui de thesauris sapientiæ tuæ tres Angelorum hierarchias designasti et eas super cælum empyreum miro ordine collocasti, atque universi partes elegantissime disposuisti: Tu, inquam, qui verus fons luminis et sapientiæ diceris, ac supereminens principium: infundere digneris super intellectus mei tenebras tuæ radium claritatis, duplices, in quibus natus sum, a me removens tenebras, peccatum scilicet et ignorantiam. Tu, qui linguas infantium facis disertas, linguam meam erudias atque in labiis meis gratiam tuæ benedictionis infundas. Da mihi intelligendi acumen, retinendi capacitatem, addiscendi modum et facilitatem, interpretandi subtilitatem, loquendi gratiam copiosam. Ingressum instruas, progressum dirigas, egressum compleas. Tu, qui es verus Deus et homo: Qui vivis et regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Molitve sv. Tome Akvinskoga u molitveniku Reda propovjednika (Libellus precum ad usum fratrum S. Ordinis Praedicatorum), objavljenom u Rimu 1952. godine.

Molitva sv. Tome prije učenja ili čitanja

Concéde mihi, miséricors Deus, quæ tibi plácita sunt, ardénter concupíscere, prudénter investigáre, veráciter agnóscere, et perfécte adimplére ad laudem et glóriam nóminis tui. Amen.

Udijeli mi, milosrdni Bože, da žarko želim ono što je tebi ugodno, da to razborito istražujem, istinito spoznajem, i savršeno ispunim na hvalu i slavu tvojega imena. Amen.

Molitva sv. Tome prije pisanja ili propovijedanja

Creátor ineffábilis, qui de thesáuris sapiéntiæ tuæ tres Angelórum hierarchías designásti et eas super cælum empýreum miro órdine collocásti, atque univérsi partes elegantíssime disposuísti: Tu, inquam, qui verus fons lúminis et sapiéntiæ díceris, ac superéminens princípium: infúndere dignéris super intelléctus mei ténebras tuæ rádium claritátis, dúplices, in quibus natus sum, a me rémovens ténebras, peccátum scílicet et ignoránti am. Tu, qui linguas infántium facis disértas, linguam meam erúdias atque in lábiis meis grátiam tuæ benedictiónis infúndas. Da mihi intelligéndi acúmen, retinéndi capacitátem, addiscéndi modum et facilitátem, interpretándi subtilitátem, loquéndi grátiam copiósam. Ingréssum ínstruas, progréssum dírigas, egréssum cómpleas. Tu, qui es verus Deus et homo: Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Neizrecivi Stvoritelju, koji si iz riznice svoje mudrosti osnovao tri anđeoske hijerarhije i smjestio ih divnim redom nad empirejsko nebo i prekrasno rasporedio dijelove svemira: Ti, koji se nazivaš pravim izvorom svjetlosti i mudrosti, i vrhovnim počelom, udostoj se uliti u tmine mojega razuma zraku svoje jasnoće; ukloni od mene dvostruke tmine u kojima sam rođen, to jest, grijeh i neznanje. Ti koji jezike djece činiš rječitima, pouči moj jezik i ulij na moje usne milost svojeg blagoslova. Daj mi oštrinu razumijevanja, sposobnost pamćenja, mjeru i lakoću učenja, temeljitost u tumačenju, te obilnu milost izražavanja. Pouči moj ulazak, usmjeri napredak, dovrši izlazak. Ti koji si pravi Bog i čovjek: koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova. Amen.

Molitva sv. Tome Akvinskoga „Concede mihi“ u časoslovu aragonskog kralja Alfonza V., izrađenog oko 1442. godine. [131]

[131] British Library Images: https://imagesonline.bl.uk/asset/4334 (Pristupljeno: 18. veljače 2024.)

Molitva sv. Tome nakon sv. pričesti

Grátias tibi ago, Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio, atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu Sancto sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Zahvaljujem ti, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože, koji si se udostojao mene nedostojnoga slugu svojega nahraniti dragocjenim Tijelom i Krvlju Sina tvojega, Gospodina našega Isusa Krista, ne poradi mojih zasluga, već jedino iz tvojega milosrđa. I molim te da mi ova sveta pričest ne bude optužba za kaznu, nego spasonosno jamstvo oproštenja. Neka mi bude oružje vjere i štit dobre volje. Neka mi bude na izbacivanje opačina, istrebljenje požuda i pohota, a uvećanje ljubavi i strpljivosti, poniznosti i poslušnosti, i svih kreposti. Neka mi bude čvrsta obrana protiv zasjeda svih neprijatelja, kako vidljivih tako i nevidljivih. Neka mi bude potpuno umirenje nagnuća, kako tjelesnih, tako i duševnih. Neka mi bude čvrsto prianjanje uz tebe, jedinoga i istinitoga Boga, i sretni dovršetak mojega cilja. I molim te da se udostojiš privesti mene grešnika k onoj neizrecivoj gozbi, gdje si ti sa svojim Sinom i Duhom Svetim istinita svjetlost, potpuna sitost, vječna radost, potpuna ugodnost i savršena sreća svojim svetima. Po istom Kristu Gospodinu našemu. Amen.

Sadržaj

UVOD……...……... 1
I. POVIJEST I OBILJEŽJA DOMINIKANSKE LITURGIJE…. 2
POVIJEST DOMINIKANSKE LITURGIJE……2
Liturgijski život sv. Dominika…….. 3
Dominikovi nasljednici i briga oko jedinstva liturgije…….……9
Djelovanje Humberta iz Romansa……..……14
Pape odobravaju dominikansku liturgiju…….21
Vodstvo dominikanskog reda i čuvanje liturgije…….26
Liturgijski život dominikanskih svetaca……. 36

OBILJEŽJA DOMINIKANSKE LITURGIJE……...…….48
SV. MISA……58
Razlike između rimskog obreda i dominikanskog obreda…….. 63
1) Dolazak do oltara…… 63
2) Razlike u škropljenju puka……..…...…… 64
3) Priprava darova prije sv. mise…….....… 66
4) Ne moli se psalam 42. na početku sv. mise……... 68
5) Razlike u *Confiteoru*……. 71
6) Ulazna pjesma naziva se *officium*……..72
7) *Gloria in excelsis Deo*……...……. 73
8) *Dominus vobiscum*…… 74
9) Ne odgovara se na čitanja……...…… 78
10) *Responsorium*……81
11) Posljednice…… 81
12) Izostavljanje riječi *Jube, Domine, benedicere*…….. 82
13) Vjerovanje…….....83
14) Razlike u prikazanju……...…….. 84
15) Ne odgovara se na molitvu *Orate, fratres*……...……...….. 86

16) Položaj svećenikovih ruku nakon pretvorbe…… 88
17) Sv. pričest……..91
18) Ostale specifičnosti dominikanskog obreda sv. mise……... 93

ČASOSLOV……95
Večernja…… 103
Povečerje…….…….. 106
DOMINIKANSKO PJEVANJE……..…… 111
DOMINIKANSKA LITURGIJA U HRVATSKOJ…...……...121

II. VODIČ KROZ LITURGIJU……138
UPUTE ZA KORIŠTENJE OVOG PRIRUČNIKA…...…….. 138
Opće napomene……. 138
O blagdanima dominikanskih svetaca……...139
Ostali sakramenti, blagoslovi i molitve……139
Napomene o moljenju večernje……140
Napomene o latinskom izvorniku i hrvatskom prijevodu…… 142

SV. MISA PREMA OBREDU REDA PROPOVJEDNIKA...…….. 146
Priprava svećenika za sv. misu……..147
Prilazak oltaru……...…… 153
Red mise……...…… 155
Pristupne molitve……...……155
Confiteor……...……..156
Oficij……..157
Kyrie, eleison……...……..158
Gloria…….……...……..….. 158
Molitva…….. 160
Poslanica……160
Responzorij……161

Posljednica……...……. 161
Evanđelje…...……164
Vjerovanje……...…….. 166
Prikazanje……..167
Predslovlje……...……..170
Kanon…… 173
Pater noster……...…… 183
Agnus Dei……..185
Pričest svećenika…...…… 186
Pričest vjernika……..188
Nakon pričesti……...……...……. 190
Ite, Missa est……..191
Placeat tibi, sancta Trinitas…….. 192
Blagoslov……...……192
Posljednje Evanđelje……. 193
Molitve pape Leona XIII……...194
Upute za ministriranje na tihoj misi……..…… 198
Upute za svečanu misu……...……...204
Škropljenje blagoslovljenom vodom prije nedjeljne sv. mise……...242
O svetoj pričesti……..…245

ČASOSLOV……..256
RED VEČERNJE……..257
NEDJELJNJA II. VEČERNJA……....…….....261
Psalmi I. večernje u blagdanima I. razreda……...…… 270
Psalmi II. večernje……275
Na blagdane Blažene Djevice Marije……275
Na blagdane jedne djevice……279
Na blagdane jednog ispovjednika...…….. 280
Na blagdane jednog mučenika…….. 285
Na blagdane više mučenika……...……285

POVEČERJE…….292

BLAGDANI DOMINIKANSKIH SVETACA...……..312
Sv. Margarita Ugarska...……313
Sv. Rajmund Penjafortski...……...319
Bl. Jordan Saksonski…...…….. 326
Sv. Toma Akvinski…….331
Sv. Vinko Fererski……...…….. 342
Bl. Ozana Kotorska…...…… 351
Sv. Petar Mučenik……...…….. 356
Sv. Katarina Sijenska…….367
Sv. Pio V……376
Sv. Antonin Firentinski……..384
Bl. Ivan Dominici...……...393
Sv. Ivan i gorkumski mučenici……..396
Bl. Augustin Kažotić……...…….. 404
Sv. Dominik……...412
Sv. Hijacint Krakovski……...……... 427
Sv. Ruža Limska……432
Bl. Rajmund Kapuanski…… 439
Bl. Djevica Marija od sv. Krunice……443
Sv. Ljudevit Bertrand…...……. 453
Svi sveti Reda propovjednika……460
Sv. Albert Veliki...……. 468
Bl. Ivan iz Vercellija……..476

Liturgija na dan posvećenja crkve……...……..479

ZAVJETNE MISE……...……..501
Povlaštena zavjetna misa sv. Ružarija……...……505
Zavjetna misa sv. Dominika……..512

MISE ZA POKOJNE..…….. 519

O onome što se izostavlja u misi za pokojne……..……. 521
Spomendan svih vjernih mrtvih...……. 523
Na dan smrti ili sprovoda…….. 537
Na godišnjicu smrti……..…… 543
Procesija nakon mise za pokojne……..……... 549

SAKRAMENT POKORE……...…….. 558
PRIČEST BOLESNIKA……...…… 566
SAKRAMENT POSLJEDNJEG POMAZANJA…...…….. 574

MALI OFICIJ BLAŽENE DJEVICE MARIJE...……592
Jutarnja…….. 600
Hvale……...…….. 613
Prvi čas……...…….. 625
Treći čas……...……. 630
Šesti čas……636
Deveti čas…….. 641
Večernja……646
Povečerje……... 657

OFICIJ ZA POKOJNE……...……... 666
Jutarnja…….. 671
I. Noćnica…….. 671
II. Noćnica……679
III. Noćnica……687
Hvale……. 697
Večernja……710

SEDAM POKORNIČKIH PSALAMA I LITANIJE…… 722
Sedam pokorničkih psalama……..727
Litanije svih svetih……...……. 740
Liturgija prosnih dana……...……..... 753

LITANIJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE…...……... 764

BLAGOSLOVI……...…….. 772
Blagoslov pepela na Čistu srijedu……..…..……. 777
Razni blagoslovi…… 790
Blagoslov krunica……..790
Blagoslov svijeća društva presvetog Ružarija……...792
Blagoslov ruža društva presvetog Ružarija…...…… 793
Blagoslov odjeće braće i sestara……794
Blagoslov pojasa ili medaljica na čast sv. Tome Akvinskoga…...… 795
Blagoslov vode moćima sv. Petra Mučenika…..…….. 798
Blagoslov maslina na blagdan sv. Petra Mučenika……...…… 799
Blagoslov palma na blagdan sv. Petra Mučenika…….. 800
Blagoslov vode sv. Vinka Fererskog za bolesnike…...…… 803

BLAGOSLOV JELA……...……. 807

RAZNE MOLITVE IZ DOMINIKANSKE TRADICIJE……824
Molitva za generalni kapitul……..824
Molitve našega reda za svaku potrebu……...……... 826
Molitve za naše dobročinitelje, žive i pokojne……..829
Responzorij *O spem miram*……...…… 832
Molitve na čast sv. oca Dominika……. 832
Tri molitve na čast sv. oca Dominika……...…… 834
Kratka molitva sv. Dominiku……...……. 837
Molitva bl. Augustinu Kažotiću……...……. 837
Molitva sv. Rajmundu Penjafortskom……... 838
Molitva bl. Henriku Suzonu…….. 839
Molitva sv. Vinku Fererskom…… 839
Molitva sv. Petru Mučeniku……...……... 840
Molitva sv. Katarini Sijenskoj……...…… 841
Molitva papi sv. Piju V……..843

Molitva sv. Antoninu Firentinskom……...843
Molitva bl. Ivanu Dominiciju……844
Molitva sv. Ljudevitu Bertrandu……... 845
Molitva sv. Tomi Akvinskom, zaštitniku katoličkih škola…...……. 847
Kratka molitva sv. Tomi za kreposti……..847
Molitva sv. Tome prije učenja ili čitanja……...…… 849
Molitva sv. Tome prije pisanja ili propovijedanja……849
Molitva sv. Tome nakon sv. pričesti……...……... 851